

Printed at Hale & Co's ELEGANT PHOTO LITHO-PRESS, Sandit Street.

Nyctilia, Bombay by A.G. Hale.

Published by Mirsah Mahmood at Babri Hall, 22 Forbes Street, Fort, Bombay.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حد و شنا ملک ملکوت صفات هم اسرز است که بظهور هم علیش اساس آسایش ام حکم بناد و بنیان
 ساخته نجاح ای عالم را زین و تین ساخت بر و نیز بر کر مش علم صلح عمومی بند فرمود و خیر وحدت
 عالم انسانی برآورده است ایل بیار از طلاق تھسب و تقلید نجات داد و بازار معرفت و توحید منور داشت
 از او هم ایل نقی و اختلاف خانلایت فرمود و از شبیهات فقر و عتساف مصون و محفوظ ساخت
 آزاد طلاق علم میان قش مل مختلف متعدد شدند و بتام قوی برش از نوار محبت و فاق برخاستند وحدت
 اساس ادیان ترویج کردند و هم اراالفت و اتحاد را آشکار نمودند محبت نوع بشرگشته و مرافق
 صلح و صلاح عالم انسانی شدند پرده او هم تعصبات دینی و نژادی و تعصبات سیاسی خوبی و مدنی
 بسوخته و بخدمت اینها بشر که کل هم کوین کیم عالمه اند بجان و دل پر خسته بضرات
 عالم طبیعت پی برند و کمال شرف و تعقب عالم انسانی را به دست الہیه و تعالیم آسمانی گفته شد
 بقدرت الہی و قوه میانی ربانی حرکتی خارق العاده نمودند و دارین عصر نورانی بدب تبدیل فکار
 اگر دین و باعث تحیین اخلاق شدند زادهم الله قوه و کمالا و قدره و جلالا و نصرهم بجنود من طا
 الاعلى و جیو پر من ملکوتة الابیی انه لعله مقدر علی ما یشأ، نور والبهاء و عصلوة و اشنا علی مشارق
 ام و بین خلقه و مطاعع فيوضات لبریة الذين بهم ظهرت سلطنة الله في احالم و تمت جحجه على الامم سیما
 من نشرت بتعیامه آیات لعزه و الجلال و ارتفعت رایات لعله و الاقدار غصن اشنا اعظم و سره
 الاقدام من اراده الله نیشیب من هیل لقیدم و خشدا الله علی امره في هذا القرن لمیں و جعله حزرا

العالمين وخطا من في آسموت الأرضين جلت أشدها فاضي حول راد متسكين بحمل ولا متشلين
 بليل عطاه وثابتين على عصده ومتآدة أنه لعله ملوكه لعلهم الحكيم
 وبعد نعيبه فاني (محمد زرقاني) چون هن دون سخاق سور دعایت کبری ومویت
 علی شد و در سافت طلعت من طاف حول الأرض مشرق فضل و عطا حضرت مولی اور خید ایسا
 فدیت بر وجه اجاء ثابتین علی میتا و الا و فی در مالک امریکا و اروپا (جز خدام حضور) نزد رکاب
 مبارک بود لبند اشارات قیام وقد رشد در مجتمع و کنان عظمی محبت وستان شرق میوشت
 واز وقایع نفوذ امیریه و سطوت عده الله و مالک ار و پا و امریکا اجای مشرق را نیز میسد او
 و در ساحت فضل و عطا هجوم نتوس تحریره رجال نیست و خصوص و خشوع قیسا و میاد و اوصاف فیروز با
 چون جلوه خارق لجاده در نظر داشت لعدیسان قلم بی خیار بذکر و تحریر و قیام و خبار (لو خیصار بخ)
 حرکتی شوق ایگزی می نود و محبل از فاصل عظمت و جلال مرکز عده الله و قوت و پیشنه کانه الله در محل
 و مجالس خارج و داخل بر شسته تحریر میاورد و ماین وفات کل میکل اکرم و تراشہ الاعظم با محبت و سرور
 اکمل و اتم مراجحت بپر تسعید فرمودند و بازار فیش شرق بازار میل و تعار و شن شد و قلوب اجای
 مشرق میں از مررت و نشاط نوئے فرد و من بنین گردید پس بعیانی اجای المحبی علی الخصوص حضرت جید قیل علی
 الخصوص الفدا، عند ساخت الکبریاء باینی عبید فانی فرمودند خطابه های مبارک و آثار و وقایع متعلق بسفر
 مبارک رایح و مرتب نماید و محبت بجهت ایسا و انتباوه طابان سیل می ضع و نشر کند بناد علی ذلک پس
 از حصول لجازه مرکزیان ایان ای عبید استان بمحب و ترتیب ان و راق مشغول گشت آخوندگان از قدر
 و عظمت این سفر مبارک فی ایجل اطلاغانی حامل نمایند و بالا خص میل شرق از این واقعه عظمی علم فتحوار فراز

و بگرانه این موبیت الیه و عزت ابدیه برخیزند که دول ڈل امریکا وار و پا از نصایح
مادیه و مذیت طبیعیه بی نهایت معزور بودند و این شرق رناظه خارت و در نهایا درجه توخش
وجاهات می دیدند و دست نطا و شان برش فیان دراز بود در چنان قصی چین آفتاب عزتی
از افق شرق خوشید چین کوب اقبالی از جهت خادر دید که آن نقوس هشتم معرفه خاطر خاضع
و خاشع نمود و ساجد نور شرق زمین فرمود

و اول امریکا از خواندن این اوراق بنظر مطالعه کنند گان می رسد همین مسله است که شخص جلیل
و بود مبارکی از شرق عمان عزیت را بطرف غرب معطوف دارد و بزرگان نقوس جلیله از رجال
آن آن محترمه و قیسها و فیلسوفهای شهور امریکا وار و پ ساجدا و شوند و در محافل نطق و بیانش
نمی خاصه و خاشع گردند و در کناس و مجامع کبری با وصف و محاکم برخیزند و آدم وضع حکمت
و کمال نطق و بیان مبارک است چه در جواب پوالات افزاد نقوس چه در مجامع عموم طرز بیان
و بیشه بران و سلوت خطابش خان بود که هر چیزی قباع میشد و برای احمدی ادنی اغترضی باقی نیاند
سوم انقلاب طلوب و انجذاب نقوس از تاثیر و نفوذ بیانات مبارک است که در برگیری از محافل
خصوصی و عمومی هیجان عظیمی طاری گردید و دلله عزیزی در دلها میان افادات چه پنهانی که از شدت شوق
گران میشد و چه لبها که از کمال سر و رو ذوق خذان و شکر گو و ساخوان می گشت چهارم افتخار و سرو
قیسها و روسای مجامعت از ثریف فرمائی وجود مبارک بکناس و مجامعتان که بی نهایت اطمینان خواست
مینمودند و نهایا درجه تعظیم و تمجید برخیاستند و شهادت برگو شان و هیئت تعالیم مبارک که میدادند پنجم شہرت
علت و جلال امرانه و میت رفت و کمال مطلع عهدانه است که در جراحت و مجلات دکتب و معالات

علا و علبا و فلاسفه امریکا وار و پانتر و موج دست و چون ترجمه آنها خود کتابی می شود لبذا اجد اگه
 طبع نشری گرد و ششم کمال شجاعت و شہامت و فتداری ایان وقت بران مبارکت در زبان
 دیانت مسیحیه در معابد هسرهایان و ثبوت حقیقت اسلام در کنایش مسیحیان و اقامه برین فاطمه
 در ثبات اویت و بغای روی بحیثیت مادیون و حل مشکلات سائل فقادی و مجامع هشتگریون
 و ابلاغ امر بیع و شمارت بظهور مخود و اعطای امر بحکم و حکم و عالم وجود این خطابهای مبارکه نیز
 کتابی جسم می شود و در مین ایام تبدیلی از لحاظ اندیشه نیست و جمع و طبع می گردد هنگام بدل رخت
 و آسایش سخت مبارک ذر شر تعالیم البته است چه شباهک از شدت خستگی و تعب رخت خسته
 و چه روزهایک از بحوم غنوس دکثرت شاغل و مذکوره در امر اشد و طی محرا و در بیان این مجال مایل نه ممود
 بلکه بر روز ضعی بیکل از مرستولی می شد توپی وارد می کشت و بیشه عبوریت آستان جمال بپی رابر
 رخت و خلط سخت خود مقدم می شدند و چنان سر در و شاطئی و هشتگر که مایع بحیرت بود و حز
 بقوه ایته متع و محال هشتم ترقی مجامع و از دیان غنوس بهاییان امر کیم وار و پو بهله مسافت
 مبارکت و حصول شدت طلب و آگاهی و غربت ایان که استقلال امر اشد مسلم مین عموم گردید
 و در نظر از غنوس خیره ایت فوق العاده پیدا نمود هنگام استغفار و انقطاع وجود مبارک و بدل
 بغمرا و اعانت ضعفای آن مدن و دیار است که این قضیه مدام در نظر ایت عجیبی داشت
 و سبب حیرت کل بود و قبل از مسافت که رنجدام حضور و نزدیک رکاب مبارک میزد موده که درین
 مزبر موده حضرت سعی علی میایم که فرمود از هر شهری عبور مینماید چنان منقطع باشد که
 غباری ازان شهر بد من شناسشیده، و چون قبول مسافت با مرکیم و اجابت و عویا

اکنگرهای صلح و احوثت فرسته شدند اجتاهم از جمیع شهرا و مجتمع بهائیان امریکا تمارک مصاريف
 سفر مبارک را دیده وجہ کاملی مبلغ شاترده هزار دلار مجموع کردند و در دو برات تقدیم خود، طبر
 نو دند و چون برات اول بساحت امور سید فروپس فرستادند و از رله هستندز تی بجانب
 میرزا احمد سه را بک در وشنگتن بودند تا کیه امر مبارک صادر کرد این وجوه را بزودی بساجه شش
 رئوی سیده زیر انتہیه دصاریف سفر موجود است اگر موجود نبود قبولی شده و احوالی مولک دند
 خصوص صادر و ارسال امریکت گردید و این سند حتی در تحریر و تعاریر غیر بهائیان در تهریه شهرت
 یافت و اغیار بسبت بیکل ثقی شهادت برخف و مستفدا و دند از این قبل بسیار امور زنده
 و تأثیع عظیمه از مسافرت مبارک ظاهر و شهود که ذکر و تنبیه در این امور باندک ذوق و انصافی
 برای نظرین حصول یابد و دیگر مخف خیصار و عدم تطویل کلام تحریست مطلب جزئیه ذکر رات
 یو میشه (هر چند لطف حلاوی دیگر در مذاق حاجات دارو) صرف نظری شود و جمیع سفر
 مبارک روز بروز مرقوم مبد و جبله نقسم میگردند کی در وقایع سفر امریکا و جبله در وقایع مسافرت
 ار و پا و سُل الله تعالی ان بخیلی عن لشیوه و نشیان و یونیتی علی میق اعلوامره اعظم علته
 محمد و اقوم آذ ابوالمویید الکریم الرؤوف الرحیم

اما سبب مسافرت مبارک از بادیت شهر دله عثمانی و آزادی بیکل اکرم از سجن خشم ۱۹۰۱ میشی
 عرضی از انجای امریکا بساحت اقدس اعلی میر سید که پی در پی رجای مسافرت مبارکه دنونه دند
 بهائیان ممالک متعدد امریکت عرضه و کتابی که رقم و محتوا فرسته اند اجاتخانه و آنها در ان
 موجود تقدیم نمودند و مستعد عای مسافرت حضرت مولی الوری ببلاد امریکا گردند و از طرف دیگر

چون روزای مجامیع و کنائس آنجا از این میلت بمانیان آگاه شدند آنان نیز دعوتنامه‌ی عصیه
 بخواهند اور فرستادند و مبارک باشگاههای صلح و کنائس و مخالف خبرهای دعوت نمودند ولی
 کسالت وضعف مراجع قدس برآمد بود که بعد از انقضایا، یازده هفته‌ی دعوت از حیا سافت
 بپوشیده فسه نمودند و بیش از یازده ماه نیز پوچشید و ربان اسکندریه و زیرون هصر موطن قبلاً
 جال بین گردید و بنیه مبارک را اندک تقویتی حاصل شد با وجود این باز وعده صریح و خصوص
 سافت با مرکیت نفرمودند بل عنده سفر مختصری تا سوییه اجابت نشرنخات الله و خلناک تبدیل آب
 او سو اندوند و از آنجا به این سر اجتا آیمی چند دریا پیش و لندن آقامت فرمودند و چهار ماه در
 صفات اروپا بیست امر ایله را کوش زدند و روز دنی و در کنائس و مجالس کبری نمایی یافته
 برآوردند و چون احبابی مرکیت از سافت مبارک باز و پا آگاه شدند یقین نمودند که حضرت
 مولی اوری از این پا بیست امر بکاعزیت خواهند فرمود امداد جمعی با حماله عیت و مرت خود
 اولین میلت از هر رسانیدند ولی بر قدر استدعای سافت مبارک با مرکیت نمودند
 در آنوقت استدعای بشان قبول تحویه مراجعت بپسر فرمودند و در مدت پنجاه آقامت دیگر
 اور ربان اسکندریه باز هر هفته از هاطراف امریکا دعوتنامه‌ای صدیده بحضور امیر سید تا آنکه
 بشارت قبول این سافت از فهم امیر صادر گردید و این نوید رویی جسدیده بآن بیان شاق
 و مید و چون عزم مبارک بر حركت سافت جرم مشدک میفرمودند که این خطر طولانی است جسم
 من ضعیف بیش از دو هفته باید سفر ریانایم مکلف است بنیه من تحمل نماید ولی چون در بیان شر
 نخات الله است لمنه هم توکل آعلی الله نمی‌قطعنا عما سوا حرکت نیایم بعضی از احباب عرض نمودند

اگر وجود مبارک تا حدود بريطانیا از راه شکلی سفرت فرمیستد تعارف حركت کشته
یمانیک که اول کشتی مسمی انگلیز است درود و نزول با کله انگلستان خواهند فرمود و در ان
کشتی پیغمروزه بحال آسایش و راحت نیویورک تزلیح بلال خواهند نمود و این رأی در
اکثر دوستان صواب بود ولی پس از آنکه تأمی فرمودند «خرمیری روم و توپل بر چون میون
حال مبارک می‌کنیم او حافظ حقیقی و حارس معنویت»، و چون بعد از برخرق شدن کشتی میانیک
در همان نفر بسع دوستان رسید شکر کار دند که وجود مبارک قبول سفرت از آن راه فرموده
حرکت موکب اقدس از راه اسکندریه

وقتیکه در راه اسکندریه با اجاتا و ورقا تسد ره مبارکه و داع فرمودند علاوه از آه و این
اہل سرا و قاعده و حضرت و ناله اصحاب و اجات کمال مراج و بماری در ره مبارک حضرت و حا
خانم در نهایت شدت بود و در وجود مبارک تهرشد پذیرشود چرین حالی صح و شنبه ششم
پیغمبرانی سنه ۳۲ (مطابق ۱۹۱۲ میلادی) از راه اسکندریه حرکت فرمودند با انکه
میں حرکت با اجات و مسافرین معانقه نموده کل رام شخص نمودند ولی باز تهای بی تاب و توان دوستان
تا داخل کشتی ملازم حضور اقدس بودند و از دوری جات میان عجیبین و دلبها بهم پرآه و این
بعد از گردشی درستی و میان املاق مبارک در صالون چهار جلوس فرمودند و یک یک جا
و شنبین سانو از شش می نمودند و سلی می دادند تا پس از ساعتی که گریان و نالان مرخص شدند و چهار
سدر یک از گپانی «وایت استارلین»، «حال سکل اقدس شد و از فتحار غبطه بخت من فی انتوت
والارض گردید و با جوش و خروش از اسکندریه حرکت نمود لیزین موکب اقدس شش نفر بودند

حضرت سلطان شوئی افندی جانب سید هشاد الله دکتور فرمید جانب میرزا فیروزین
 جانب خود و اساد هم کلیم عبد فانی محمود زرقانی بعد از حرکت کشته در صالون خوارک
 درجه اول برای نامار سرمهز جاگس شده خدام آستان راهنم اجازه جلوس فرمودند زیرا
 او طاقهای خدمت در درجه ثانی بود ولی قرار خور کشان در درجه اول در حضور مبارک
 و از جله بیانات مبارک سرمهز این بود که "دکتور این جهاز را تیا بایست چون اینها بازگشایی
 مارا هم ترک تصور نموده میخواهد با اینجا کنند می گوید پشم خرد علی دار و که من نوع دخول هم کجا
 خواهد بود خواست چشم سائرین راهنم معاينة کند دکتور فرمید انانع شد (بخر و فرمودند) اضطراب
 مباش تا ممکن است نمی گذارم مردم کنی ماحصلی جان خود را فدا کی یکدیگر نمیایم" بعد با اول طلاق مبارک
 در طبقه فوقانی تشریف بوده قدری است راحت نمودند چای خصر را سرمهز میل فرمودند
 و از کثرت اکل اروپاییها صحبت می نمودند که دو ساعت نیست نامار خود را اندحالا باز با چالی ای
 منفصل میخوردند (بعد ذکر ایسا یا ایشان می فرمودند که در زمان رومان مشهور بسلم و خلاق بودند
 ولی حالا نمی دین اینها در نهایت سود اخلاق مشاهده می شوند و همچنین اهلی بر مصر او خسر
 آیام اقامت در بر مصر بجهت تعمیر قبر حاجی ابوالقاسم بطنطا و از نجایه بنصوروه رفیم در طنطا کی از
 رو سایی انگلیز با آشنا بود خیلی خرام کرد و بمناسبت جامار امقدم می داشت اهلی چون یعنی
 وضع را میدیدند بمالش ازان شخص تعظیم و کریم می کردند بهم از بزرگ دکوچک حقیل پیشنهاد
 میدادند و چون بعد تنهای بنصوروه رفیم و بطنطا هر سباب تحمل نمیدیدند چنان تو جی مداشند
 این طور اهلی ظاهرین و معلمین "شب سرمهز تشریف نیا وردند پیشخدمت جهار شام را

با و طاق مبارک بود پس از صرف شام بیرون قدری روی کرسی رحمتی تشریف داشتند
 و بعد هسته احت فرمودند بسیع بر بیان آشنا (۲۹۷ پارچ) فانی تزدیک و طاق مبارک بود
 که بیرون تشریف آوردند فرمه بودند دشیب راحت بودند ممکن بود هسته انبای من درد
 میگارد بر احت نیخواهیم خالا بلکن رفع شده اعراض شد سخا آخر رله بواسطه رطوبت بموای
 انجاب وجود مبارک نساخت فرمه بودند بلی بموای اینجا بتر است زیرا رطوبت در یا متصاعد
 میشود و مضر نیست اما رطوبت زیمنی که تزدیک دیریست بشریست و مضر صحت و دیگر از
 حرکت و توجه آب یک قوه که رای احادیث میشود که برای صحبت خیلی مفید است اگرچه دیگر قدری
 معج دارد و هوا جزئی منطبق آما جهاز بزرگ و کم حرکت است زیرا شر جهاز بواسطه قوه بخار
 و حرکت ماشین بشیش از هر کشته محسوس میشود و چون خسادام حضور ہر حاضر و مشرف
 شده آقای شوقی افندی را امر بخلافت مناجات فرمودند پس از مناجات سریزه رای
 صرف چای تشریف بردند و بعضی از بیانات میگار کدین بود که این بسا اهلیت بظاهر ہم بیار
 محل است ناصرالدین بن شاه چینی بله نداشت احمد شه تائید است ای شال است
 نقوسیکه مبعوض ملی دنیا بودند حال و چینی بسامی جاسنه باید قدر و نیست دیگر اندر
 عرض کرد چرا انسان وقت نفت قدر نمیداند فرمه بودند این خلعت است والا انسان با
 وقتیکه غریق بحو نعمت است قدر بداند و متذکر بپشود (بعد فرمه بودند) چند ماه است خام
 زفت اتم المذا بلازم جهاز پرده شده که خام حاضر نموده قدری آب گرم شیرین نیزه میباشد
 کرد پس از خام فرمه بودند خیلی راحت شدم ممکن بود فرصت خام نمیبودم جای بیسراز فیر

عرض کرد که کی از سافرین عرب ذکر نتوت غلط خیس انتهی کرد فرمودند بچاره گنام شد
 و در ملکت و مملوکت ذیل گردید چه غرقی داشت ولی چون قدر نداشت بیاد رفت میخواست
 رئیس امریکا باشد صریحاً بین نوشت و از جمله عبارتی که در جواب اول نوشته تمدن این بود که داع
 ذکر از رئیس والمرؤس و ایساوس و الموس ای آخ سید اسد اشد عرض کرد ریاست هم در
 تحت اطاعت امر مبارک بود فرمودند (اگر نهان خود را در امر اش زیل و حیره داشت نزد کل
 عزیز نشود بلکن نجیب خیال بزرگی ذیل و ساقط بگیرد و) و آن میان خانم محترم بحضور انور مشرف
 و بواسطه امیر محمد عرض نمود من ای نیویورک هستم از تعالیم حضرت بحث است اچیزی شنیده بودم
 چون میدانم وجود مبارک و مصطفیٰ رفیع دارند در جاز و قی از دو بریکل انور را در حدم فواید
 تعجب برآمده است که شاخص حضرت عبدالبهاء استید فرمودند قلب چون فارغ و صاف باشد اینسته
 میتوانند معلوم است که روایتی رو حانی در میان قلوب صافیه است که شاید بین سرعت منتقل شوند
 (عرض کرد) من از جماعت مؤمنین شیعی رجا دارم پایامی بجهت جماعت مؤمنین از انسان
 مبارک صادر شود که من بانها بر سایم فرمودند اهم مقاصد شرحت اش و افت و تحریک
 بین نقوص است ای ای از انسان از حیوان پس بجماعت خود را امریکا بگو ای ثابت
 ای ثابت که آن قاب مجتبی طلوع نمود ای ثارت ای ثارت که بساط افت گشته و درگشت
 مرد و مرد و که همچنان مملوکت بلند شد مرد و مرد به مبارکی ظاهر گردید مرد و مرد و ابریعت بیاد
 مرد و مرد و شجاعه میقہ انسانی بین خوسته مشدود مرد و مرد و منادی مملوکت نداشت اینی خانم
 تخریز بسیار متجذب شد بطوریکه هر روز شرف حاصل نمیباشد با سافرین کشتنی از امر اش

محبت می داشت وقت نامه رکب ساعت بعد از ظهر بود که سریز در صالون بزرگ نامه طا
نماول فرموده به رئیس از خدام آستانه نهایت عیات می فرمودند عصر بازخانم مشار
الیها مشرف و شرحبی غصل از قوه اورا لطفت شیوه عالم هناری فرمودند که غالب بر عالم
مادی و خارق عادات و قوانین طبیعت است چای عصر اورا و طاق مبارک میل فرمودند
وشب چون قدری حرکت جهان بیشتر و میل بطعمان نفرمودند

صبح ه بیان شانی (۱۷ مارچ) وجود ظهر خود با او طاقهای قزین رکاب تشریف فرمودند
در وقتی که بعضی در خواب و بعضی بیدار بودند در بر او طاقی دقیقه ثی کث فرموده احوال پرسی
و اظهار عنایت نمودند و چون خدام حضور بالا در صالون مشرف شدند جانب شوی اندی
را امر تلاوت مناجات فرمودند میں تلاوت مناجات بعضی از ای جهان خیلی با ادب هستاده
وضع جلوس مبارک خدام حضور و تلاوت آیات آبان خضوع را مشاهده نمودند و همانا
خشوع می کردند همیشه وضع قیام و جلوس نقطه و بیان مبارک بلب طوبی نمود و چیز نظر
متوجه جلال و جمال طلاقت یافت بود وقت نامه سریز تشریف فرماده فرمودند "او طاقهای
شان پائین غوب جانی نیست باید بالا بایدید" عرض شد او طاقهای پیش در درجه ثانی خالی
است ولی اینها تا بوانند تعدادی می کنند علی شخصوص پسر قهیا چه که معقد بخداد و چه نیزند
فرمودند (اگر بعضی بظاهر بامانت درستی رفاقتند محض عبار شخصی و شهرت و خوش بیت
نه ترویج انسانیت درستی خشیته اش و حقیقت پرستی) بعد قنول رویی مشرف
و در مسائل تصوف محبت می فرمودند و اینکه حکمای اسلام معتقد اور اک حاکم هشیار بود

اہم بودند اما شامین می گفتند ادراک حقیق شیاسته تعلیم و دریس هست و شری
 و خصوص متصوفین فرمودند که عالم وجود را دریا و کائنات را می گفتند و چون فنون
 گذگرد از روح سوال نود شرحی در این خصوص از فهم اطهار صادر منجمل مجررات بمحاجه
 ادراک نشود و چنین عالم مادون در ک عالم فوق نماید پس میان آثار ثبوت مؤثر پر ختنه
 شخص مذکور بی نهایت منجذب و سرور شد و چون در نابولی پیاره می شد خدا حافظی نوده بکمال
 خلوص هر خص گردید عشر شخصی امر بکالی متصرف شد و حکایت ایام سیاحت خود را هر چنین
 فرمودند سیاحت ملک کردی حال میشد و ارم پیر عالم ملکوت نهائی و در تسلیم روحانی سأ
 شوی اغرض کرد آیا امر بکالی مصدق بخیل شست فرمودند این امر مصدق چنچ کتب
 و مظاہر انبیه است و تعالیم اسلامی دارای دو قسم از حکامت قسمی صرف روحانیات و کمالات
 و فضائل عالم نیست که ابدان تغیر و تبدیل ندارد هر یک از این دو سل مزوج این حسول بوده
 و اساسن جمیع ادیان بر این حصول است بذا اساس ادیان انبیه کی است قسم دیگر فروعات
 جهانی و رابع بحالات که مقتضای هر عصری تغیر می کند چنانچه در زمان مسح فروعات
 تورات تغییر نمود از زمان خ پرسید فرمودند پنچاه است که مردم فرمیده اند بلکه مقصود حرب
 صفات و کمالات قدیم در صور بسیار است و دیگر اینکه ارواح در جمیع عوالم رو بر قیمت
 مثل روح جادی که بعالم نبات و روح نباتی بعالم حیوان و روح حیوانی بعالم نهان صعود و
 انتقال ممکن است همین قسم روح نهانی صعود بعوالم الهی و مرتب عالیه می کند انهی وقت دیگر
 بمان شخص شرف شد و بمان چین و ثراپان را برای تماشان قدم نمود فرمودند « چه قدر

تفاوت بین نفوس شخصی چنان خود را پست ننمایید که پرستش خاد و صوری جان و کمال
 بی شعور نکنید و حال آنکه خدا اور ادراک داده و خلعت منبت انسانی نباشد و شخص
 دیگر نمی‌شود در باوجود کمال میرسد که آیت الهی و مترابی عالم انسانی می‌شود بین تفاوت راه از بجا
 آنکه مراد بود او را نشناخدا و حسد بود و بوجه داشت الهی و دعوت نمی‌شود حال
 پیر وان آنها بصور و تماشیل مشبّث و معتقد نمایند و درین صحبت چند نفر دیگر مشرف شدند
 و از بیانات مبارکه بسیار شاد و شعوف گردیدند از روی بعضی از حضور مبارک اجازه گرفته
 تیله مجلس مفضلی صحبت استلاح خطاب مبارکه دیدند و برآمد فیض چاپیان انگریزی اعلان
 کردند که هشتم حضرت عباس افسندی در اوقات بزرگ درجه اول خصوص امینی خطا به
 او اخواهند فرمود لئن احوال شوق و طلب در اکثر رنگ کابشی از رجال نوشت و شهود بود
 و شب بعد از صرف شام در صالون مذکور که منجا و زار پهنه دنفر ریشین حاضر خطاب
 مفضل اذ اندوند اول شریحی در جامیت بستان و کمال استعداد و شرف عالم انسانی فرمود
 که با وجود این هنوز عالم بعاقم بوج نرسیده و تبریز شیراز این مواعظ الهی منصرف و بخوبی
 و جسد ای افتخار ننمایند و بعد شریحی از نهود بیان و تعالیم قلم اعلی و نفوذ جمال امی جمل ذکر
 بیان فرموده خطاب مبارک ختم شد و از جمیع وجوه آثار بشارت و بث شدت خانه هم
 دست میدادند و در حضرا نور اهمار سر و نمیودند مگر چند نظر شیشه ای و بعض ای ای ای همی تھسب
 از آن بیمه بیشتر نفوس ساغب و زیاد تر بحضور مبارک مشرف می‌شدند و در محفل خصوصی
 عمومی همیشه بیانات مبارکه جلد بجلد انگریزی ترجمه می‌شد عصر شیخی نزدیک بغاہ مسینا رسید

و کو آتش فشان نباشد فرمود و در حقیقت کوهای آتش فشانی که موند بلاد را زیر پربر
میکند این جهارات بخوبیت دو عربی خوب هست اردو آن را مد فرمی گویند یعنی زیر و پر برند
و اقعاً محبت بیان نهانی است کی بیشود این جهارات ازین باگران فارغ شوند و مرکب
تفویس کرند و چون شهر سینا در دامنه کوه فرمود ارشد از دو جلوه خوبی داشت زیرا
از روشنی چرا غما آن قطعه نمی‌نمد پسری فریز بُلکب و پردین بود خلیل بُلکه کوه
و نورانی هیلی شخصی که منتظر نظر انور گردید

صبح ۹ بیان ثانی (۲۰ مارچ) از دور سوا و مدینه ناپولی که از شهر لامی بزرگ است
بنظر مبارک رسید در انجا کشتی متصل غنکی استاد و چون آیام محاربین غمانی داشتایا بود
و عدا تو شان بله گیر جرجئ که اگر برگیت از انسانیکی از قوم مختلف خود را در بلده خویش میدید
بدون سوال جو ب تعریض نمی‌ود لذا اخبارگر از حضور انور رجا نموده بودند که وجود همه و فریز
رکاب مبارک چون در رباس شرقی بسته در ناپولی پایه نشوند چه تعریض ای باسافین
شرق و آنگهی با مولوی و فیسه غمانی سلم بود آن بود که نظر بر جای چیتا بیرون تشریف
و فانشه ندازد خلک شتی بعضی از خیابانها و عمارت‌های شهر بنظر مبارک رسید از رو ز خدمت به
از حقوق رنجیان بیان فرمودند که این حمالهای زغال کش چه قدر خلک رحمت می‌سینه ایند
چه قدر علاج فوقی نیز خلیل لازمت صاجبان کمپانی و عصاء کارخانه همچویت مزدورها و لوحه
باشد و در شرکت همی نمینه نماینند تا سبب رفاهیت آنها و مانع اعتمادیاتشان شود

صبح ۱۰ بیان ثانی (۲۱ مارچ) چند نفر از انجای امریکا که در نجبا منتظر

موبک اقدس بودند مشرف شدند از آنجا مسیر و سر و سر و سر و سر و سر
 آشتن ایل و نور و سر میوازد و سرستان لندن از ناپولی تا نیویورک ملزم رکاب مبارک بودند
 و از روز دو کار این بود که بینی از طلباء مغض معاينة چشمهای مسافرین از ناپولی کشته خواهند آمد
 و ذکر علت چشم آفای خسر در اوکتور سابق نموده بود ولی چون دکتو نای دیگر آمدند و همه چشمها را معاينة
 نمودند گفته چشم آفای شوئی اندی و آفای میزرا نیز هم علت دارد و باید مر جست کنند بر قدر
 وجود مبارک و خدام و دوستان امریکائی کوشیدند با اراده طبیعتی و تقدیراللهی موافق
 نیامد و گفته اگر تا نیویورک هم بروند آنها امر جست خواهند داد لبذا امر مبارک بعوادت
 هر سه نفر صادر

صبع ۱۱ پیغمبر ارشادی (۲۰) مارچ با غایبات

و لطف و لطفت به کیک هر سه را مغض فرمودند و با نهایت تأثیر و طلال پایاده شدند
 قلب آنها بسیار کند گردید و ملزم رکاب مبارک بی نهایت محظوظ و لی فرمودند و راین
 قضیه حکمتی است بعد مطلع خواهد شد اوقات مبارک از روز بیشتر در این قضیه صرف شد
 تا عصر که مرکب مبارک از ناپولی حرکت نمود و یک روز عازم نیویورک گردید ملزم رکاب اقدس
 از ناپولی سه نفر خدام ایرانی بودند آفای سینید اسد الله دکتور فردی و این بعد و از جای
 امریکائی شش نفر مسیر و دکاک با خانم و دخترش مسیر شستن و حرش و سر میتو در نهایت
 انساط در بساط قرب و تمام شرف و مفتخر بودند و از آنجا جمیع خدام ایرانی و جهتای غربی
 در درجه اول در جوان غایبت منزل داشتند عصر جمیع را بجهت چای در او طاق مبارک اخخار
 فرمودند و شب شام نادر صابون بزرگ سر میز نمایند نموده فرمودند امشب مغض خانه شما

مرسیز آدم غذا هم خیلی خود روم بعد فرمه مود نداین ایسا یا ساگان کردند ما ترک هستیم را پورت
وادند و شنف از مارامانه شده ندی کی کاتب بود و گیری طباخ آنها را منع نمودند چنان
مثلثه نبود ولی این مثلث (شوئی فنسی) ناتوان بود چهاره ابراد انقدر سخت گیری کردند آنها
این خجوت خدی میکنند و لکن جاحد آنها را آهیش من اعانت کرده و میکنم چه در سکندر پرچه در فنا
و هیشه چنین بوده که اولیاً حق را زحمت میسدا وند حواریان حضرت مسیح را دکشی چه قدرا دشت
کردند و پچش قشتی بر دمان سفر نمودند آهی آتشی جلوس مبارک سر میز باشد ام و جبا
علتی عجیب داشت و اجماع افت نتوس شیخی و غربی جلب انتظار کل نمیتو

صبح ۱۴ پیغمبرانی (۳۱ پیج) با او طاق ملازمان آستان شهیعت آ دروده احوال پرسی
فرمودند چای را در او طاق مبارک میسل فرمه موده بعد در پیش روی انجای امریکانی عرض
نمودند اهر و زکر شنبه است و هر صبح یک شنبه صالون جازر اکیسا نموده نماز بخواهند فرمه نمودند
شتمم بر ویده همراهی کنیته لحد اجایز برای خواندن دعا خواهش شدند بعد بنابستی ذکر سرچه
نمودند که چون پاصلیه برای تغیر راه مقام علی داده بود من بازای آن بمحترم نهاده کنیش
طبیعی مزین بوقیمت نازلی خسرویده بودم برای او فرستادم و چون اهل ثروت بوضیع
گجان نمودند اعانتی باین امر نموده بازکه بیش از انچه داده باو طلاقی شد آرزوز ناما را در او طاق
میانک تناول فرمه نمودند پس از هسته راحت کمی اجای امریکانی را احضار شدی از هم اجرت
مبارک از طهران تا بنداد و سرمای راه و عدم اسباب بیفرمودند که بد رجسه برف سرما بود
که پاها می را برف زد هو نوز در میستان نگاشتیهای پایی من متأثر میشود در همان روش برجی

از بحایشها والغات بستربرون فرموده که تاریخ حاجی میسته اجانی را کم وزیاد نموده بگتابانه
 پارس و لندن فرستاده و اوراد (بافت رایانی) تحریک شده بر ترجمه و مبلغ نموده او هم مخفی ترین
 افسه ارض خود بطبع نوشان کتاب پرداخت "عصر اجداد اینجا اخفا فسر مژده چای در
 او طاق مبارک عرف نموده و بو سخن ملکاف بی سیر نویخته مبارک شد ابرد فرستاده
 واژ ورد مبارک کشاحال پرسی فرموده آماش سر میز شام بجنی از بیانات مبارکه این بود که
 جمیع موجودات در تحت تغیر و تبدیله باشد هر جوانی پیش و هر نهالی درخت که نمیشود و هر کنثه
 متلاشی میگردد ادیان عالم نیز هر یک دو عصری سبب ترقی بود ولی حال ناشد درختهای
 بگشته و بقیه نمایند مل مموج و متو قعنه که این درختها باز شکوفه و خرمی حاصل نمایند
 و این محال است مثل نیک که بند و بدیست ففع ترقی زمان گوتم و بر همارا دارند آن تی تیج ^{۱۳} اینجا
 (اول اپریل ۱۹۰۰) کلی از کشیشها میتغصب شرف شد بیانات مبارک با او مبنایت صحبت
 از مسائل پریست و احتجاب مل سازه غصی پود کشیش مذکور بانایت خنوع مرخص شد
 آن صحت هیکل آن سر روز بروز بتر بود و دریا ساکن تر و به او موافق تر و خدمت ارجا
 در ساحت فضل و عطا داشت اگر و مفتخر عصر بیرون او طاق مبارک مشی میفرموده
 مرآشتن و خانم شرف شدند شرحی از مسئلہ و مدیر مدرسه روشن بحضور مبارک
 عض کردند که غلب شاگردان آن مدرسه نیانی هستند که آن آنها در زرده شهر سینا
 تعلف شده اند و بنوی آن مدرسه را آن مدیر (ادا سهرا) تظم و ترتیب داده که اکثر از این
 امر کیا وار و پامازه از روی آن مدرسه ترتیب و انتظام یافته فرموده که تویکله بر قدر

تسب نمودند ذیل ترجمه شده است که بترتیب جدید راضی شدند و آناین شخصیت
 ترین مداحب عالمند آنان در پاریس در سر محله پاپاز فقط بجهت اداره سمات جزئی
 نظری است که رئیسا با موكافن دفن اموات و امثال آن شفونند در امور دیگر ابد اخشد
 ندارند خدار روسای ادبیان را ذیل نموده هر چه کنند روز بروز ذیل ترجمه شده هشیه خرابی
 قلت و بد اخلاقی است از روسای دین بوده اتهی صبح عصر ایام (۱۴ اپریل) ذکر خواهد
 و امراض روسای ادبیان میخواهد مودنیکی از خستگی در باره روسا و ایادی امر پر پیده شود جای
 ریشه ادام رکنند ایادی امر در اینطور پایم لقب وارث نیستند بلطفوں مدد
 نیستند که آثار تقدیس و روحانیت شان در قلوب نقویں ظاهر شود و دلماجین
 اخلاق و نیت و عدالت و انصاف شان مجد و بگردان خود شیفت اخلاق
 مدد و مدد و صفات مرضیه آنها شود و جو خود متوجه شیم و آنرا با هر راهیان گردانی
 است که بعده که خواهند بدینند مسند است که بر کنجه داد وارث شود ایادی امر
 و مستهای خند پس هر که ناصر و خادم کلت است اودست حقیقت مراد نیعنی است
 اتفاق و عبارت هر س فانی تراست در امر اشد موید تراست و هر س خافع ترمیح است ای
 آنها را در او طاق مبارک میافزی مودند و حصار ایادی آنها امر یکان را در بجن (او طاق تحریر)
 هندازی مودند چای و شیرینی به عنایت کردند تفاصیل دخوص مواردی شتی قرین
 و کارک و امثال ذکر فخر مودند که اینها برای طنی مرحل و ساحتی بعید است و الابرازی
 قشن توفیق بتراز جمیع سواری بر اسب در مزارع و چمنزار حوشمه سار بزر خشم دصل بارا

آن کیفیت دیگر دارد ذکر باون و طیاره را بعرض مبارک رسانیم و فرمودند اینچه درین
 اسباب حمل و نقل آلات و اسباب حرب فنا مساخته اند در جوانی سرچنان خوب نبودند
 امور و اسبابی بیان خواهد آمد که اسباب لذت شسته نشده ماعنی بیان دیده شود و ب
 سریز شام از جمله بیانات مبارک در جواب مسترد کاک فرق بین نفس در روح بود که نفس همه
 ما بین روح و جسم است فیوضات و کمالات را از روح گرفته بجسم میدهند مثل آنکه اینچه را حواس
 ظاہری بینند بخواهیں باطنی میدهند در حافظه میاندوآن را از قوه غصل آرود
 صبح ۵ اربعین شنبه (۱۳ اپریل) آنرا جبل طارق که مرکز قشم سیاسی دول رو پست نمایش
 و مرکب مبارک دارد بغاز گشت با درورین میان روسیار املاحته سیفر مودوده و شرجی
 در ذکر جبل طارق و اجساد راه و اسپانیا و فتوحات سلیمان و سرداران مخلص در دین
 سیفر مودود که خسدا و نهاد است اینچه کمی میان داد و نهاده ذلتی برای خود پسندیدند از رو
 انجای امریکائی بجهت تبدیل به اسرائیل بعضی از خسدا ام حضور مبارک اجازه خواستند
 که با قضاای وقت و مکان غیر از کلاه و عبا ای ایرانی بعضی از بساها شلیخ و قیار تبدیل
 نمایند فسر مودود چه عیب دارد من اینچه را هم نیست و ضرری برای امر مدارد چنان
 اتفاقی کنم اینها جزویست بعد شرط دفع بشی رچنانچه عادت مبارک در هر صبح و عصر بود
 من و سیفر مودود ساقی طنی بجسر محیط بین هولت مکن نبود و تاکنون این نخواستم
 از ایران با مرکب کانز فرهنگی رفتند ولی برای منافع شخصی و امور بین‌الملل می‌توان
 گفت این اول سفر شرقیان است با امریکا آمیخته شدید تبادلات امیمه است

که از هر جیب تا بواب نصر و فتوح گرد دزیر امر و زیجیح مل عالم مغلوب د و خلبه
 و غارت طائف حول بندگان جال مبارکت جمیع مقاصد محشود گراین متعبدیل
 آمده مشقت و ذلت دایین بیل عین راحت و غرتست ذلت نفس رحمت صبح
 ۶ اربعانی (۱۴ اپریل) جبرئیل کاتی بوجود اتفاق سر عارض آب معدن میل فرمود
 از روز بعضی از بیانات مبارکه در باره کلبوس بود که بحال رفتن بند و ریار بخشم
 می کرد چون بحال رسید قطعه امر لیکارا و میمه و اقعاچ قدر مردم برای امور ظاہره
 رحمت میکند مخصوص شهرت و برای کشف قطب شمالی چنقوس رفت شدند بدین
 حکایتی فسر مودنگرد کی از دو پائیها در انقلاب و طوفان بدریا افاد و گران اور آنجا
 و اند ولی او خود افسوس میخورد که پس امن غرق شدم تا در روز نامه باشیم
 و در جمیع ممالک ام من شهرت نماید این نقوس برای امور جبرئیل بلاکت خود را پیش
 ولی در بیل امر است قدمی بر نیشد از دنیا بعد ذکر حضرت نبیل زندی فسر موزنگ
 قدر اینگونه نقوس بعد معلوم میشود و شرحی از بیو فائی اهل تعصی و نفاق بیان کردند
 عصر اواخر منفصل در حق افان نیز دنازل و صادر شد و بجهت قدای مبارک تا هار و شام
 قدری شور با مخصوص طبع نوده سریسه حضور مبارک آورند بعد از شام حال مبارک خیلی
 بستر بود و تا در وقت بیرون جایی بودند و ناله و نمی موز میکث هم هر صبح و عصر
 پس از نماهار و شام میبند آن شب یکی از نفاتان را بسیار تمجید فسر مودن و چهار یار
 هم بعوز و گلپاچی همان شام عنایت نمود صبح ۷ اربعانی (۱۵) اپریل بسیار زوینی از خدم

احضار و اطمانتگی نمودند ولی پس از خام و صرف چای و خستگی بیرون آمدند چه ای
 خوب و درین خلی آرام بود و حبست از این لذتگذشت از دور نمایان با وقوفین ملاحظه میگردید
 و شی میگردید آنما هر را آنزو ز مرغی که مخصوص طبخ شده بود و در او طاق مبارک میل فرمود
 و عصر جمعی از اغیار و اجابت در عالمن شرف از جذب شخص محترمی صاحب صحیح امر رکنی
 بود که اول با او درخصوص ایران صحبت کردند بجهت سوال از مسافت مبارک نو فرسوده
 من بحسب دعوهای مخالف صحیح با مرکیا میردم زیرا اساس این امر بر صحیح عویست و
 عالم انسانی و مساوات بین بشه چون این عصر عصر انوار است و قرن هزار لایدین
 مقصد میل عالمگیر شود و این امر عظم میگشود و غرب گرد و انتہی ازین قبیل بیانات
 مبارکه مشروح بود و قلوب بنشیخ و بسواد علی اخصوص شخص ذکور که بهایت خصیع
 و خوش شده و نیخواست دست مبارک را پیوسته منع فرمودند و تبعیج مبارک را با او
 عایست کردند هر روز خضوع بال جاز و صاحب منصبان کشتی در حضور مبارک زیاد تر شد
 و هیشه چین عبور تعظیم نمودند و کلاه از سر بریده شسته آتش پس از شام خلی جاس
 شدند و درخصوص این عمومی بیانات مفصل فسر بودند صفحه ۱۰ بیان اثنانی (۴) اپریل
 در او طاق مبارک منگام صرف چای و ستور اهل در و دنبیو پوک میگردید و دندک خند
 روز دیگر میگردید باشد جانشیز را خود مان در هتل گیریم مراجم اجتنابیم اما جاس
 اگر در منزل اجتناب شده عیب ندارد بعد فسر بودند بروید سر بریزناش تا بخورد و خود
 مشغول تحریر احوال گشته توافق نماید که سر بریز نشریف آوردن و ذکر خدا ای بسط

و مختصر میفرمودند و سلطان غرب عرض کردند در خصوص غذاء باجای امریکا
 دستورالعمل عنایت شود فرمه مودند ماده خشکه در طعام جمائی آنها نمی‌کنیم مخدوش
 در طعام روحانی است آن‌اگرچه اما غرب را احضار و شرمندی از تاریخ امر و بین
 آن‌یام مبارک فرمه مودند و از جمله این‌جیکه از روز صادر شد کی مناجات مخصوصی زیارت
 حضرت افان حاجی میسر ز احمد تقی وکیل الدوّله بود و دیگر لوحی بخط مبارک صادر که فرمودند
 بیانیه نمی‌شود قائم را بدین بسپارید شخصی از طهران نوشته که شنید که پیش از عرش
 ظهور ستویست یعنی پیش از عرب باس خلق است من مؤکده اجواب نوشتم بشاهم می‌گویم
 آگاه باشد که می‌باشند همراهین آن‌یام بطور نسبتی بزرگتر برای انسان حقیقت و در مرکز تقدیس
 خود غروب و افول نیست ولی از متفضیات عالم امکان طلوع و غروب است آن‌جیکه
 در آن‌یام بطور و فترت حق را بلباس خلق خواهیم بود که هر لحظه بشکلی است غیار برآمد
 آن‌ها سبب اختلاف امر و فسر و خلفند آینه‌گونه عنوانات بهانه است و مقصد شان اینکه
 خود را مرکز آن‌گروه می‌سیند لذا باید با پنجه در الوح و آن‌ها منصوص است بظاهر تک نمود
 و سرمهوئی تجاوز جائز نه انتی و عصر در جلوی عمارت جماز میخواهد می‌فرمودند و می‌فرمودند
 روز و راز و هم از سفر است پیغام که ارض را سیر کرده و هم و شریعت را پیشی را طلب نمودند
 حال اینجا عصر است آما در بزم صفر طهر است شب چون کشیشان در خصوص شهادت سیح
 مجلس و اشتندزه فرمه مودند صحبت شان و مجلس اس این خود بود که می‌سیح خود را برای
 رفع گناهان فسر بان نمود آن‌اما معانی آن را نفهمیده اند در خصوص بس از محل آنها

مفضل صحبت فسر مودن که رفع گنان بان بیل بو صایای آن حضرت است و شهادت میع
 برای حصول اخلاق حسنة و مقامات عالیه بوده ای خسرو بیان الأصلی صحیح ۴ ربیع هشتمی
 اپریل قبل از صرف چای امر تلاوت مناجات فسر مودن پرس بشکرانه سون عون چال
 اینسان کشوند و چون خسته ام ایرانی دوستان امریکائی سرمیز برای هشتادها
 بیش از هر روز متذکر بودند و شکر مو اهرب ابیت سیگفت و به بیت از بودن در رکا
 مبارک انها ر اقمار میگرد و گفت اینکه می بینم بسیاریست یارب یا بخواب
 و عصر جمعی از دوستان غرب و چند نفر از مسافرین چهار شرف و از تعالیم وحدت
 عالم انسانی و صلح عمومی و ارزفانه خیره اخوت و یگانگی مشهود مفضل صحبت فسر مودن
 و بیش از پیش نقوس منجد ب و قلوب من شرح و مسرور گردید صحیح ۵ ربیع الثانی
 (۸) اپریل باحال خنگی از سفر دریاچه تیرالواحی با فخار اجتایی طران مشغول بودند
 تا وقت نهار که سرمیز تشریف آوردند بولی جستز قدری شیر چیزی و یک میل نفوذ مودن
 و از رو ز تکرافات بی سیم از اجتایی کلیفورنیا و شیکاگو در تبریک مبارک میریه
 که دلالت بر نهایت ول و اجتناب آن نمایکرد و بعضی نقوس چون مشرف شدند
 اطفال خود را نیز بحضور مبارک آوردند اتفاق در بان اطفال انها رعایت فرمودند
 که از شدت نس از حضور مبارک جدا نمیشدند و اکثر اوقات در ساحت انور بودند
 میغز مودن جال مبارک ماراد دوسته ار اطفال فسر موده و محبت جمیع نوع بشر کرده
 بیانات مبارکه از رو ز د خصوص نتائج و فوائد محبت و یگانگی بین نوع انسانی و مضرات

تضب و تعلید و بیگانگی بود صبح ۲۱ میسون اثنا ده اپریل وقتی که چاہی پل میغز نمود
 بیان مبارک این بود که فردای دیگر مسافر دریا، هستیم واقعه قوه بنجاح پیش بینی است
 اگر این قوه بنویس محیط را چگونه مینمودند خداحجه اسبابی فوایم نموده جال مبارک
 چه تائییدی فرموده والا ماجحا و اینجا کجا چنست است برندی صلاح و تعویل چون
 پست را حاضر نمودند که از نیویورک با فتحار دوستان شرق ارسال فرمایند تاگرفتی
 بی سیم باز از انجای نیویورک در تبریک مسافت طلعت انور رسید و بعد دکتوری
 از ایل امریکا حاضر مخصر طهی شده قریب یک ساعت در تاریخ ام، مصادف جال قدم
 و ندت سجن عظم و مسائل انسانی و تعالیم بدیع صحبت فرمودند وقت نماز سریز
 جلوس نموده فرمودند فقط قدری آب گوشت نیخور میل غبذا کی شتی نارم عصی
 انجا و آما و خوب باز تشریف در بزم وصل و لقا شور و انجمن ای دیگر حامل نموده چنان تو
 امر عظم درافت و اشکاد اعم از فرم اطهر بیاناتی همین شنیدند و چون دکتور رئالتی
 سابق الذکر درشتی هم روز اخذاب نقوس و تزلف و افساد انسار او را با مبارک
 سیدید اطماد خصوصی شیری و عبور اسلام و تعظیم و اطماد میل تشریف مینمود
 آخر آن شب با نهایت خضوع بحضور مبارک آمد چون ذکر حضرت شوقی افسدی جناب
 میرزا منیر و آقا خرد فرمودند عرض کرد من ابد از آقا شوقی افسدی خبر
 نداشتم فقط چشم خرد را دیدم این قصور از هیئت دکتورهای ناپولی بود و از حضور
 اطهر عذرخواهی نمود و آن شب قنول ایالیائے واکثر رکاب کشتنی و سنه دسته فخر

میشدند و از تعالیم مبارک انها رست و آمده داری می نمودند که در امر کیا این مقام
و تعالیم خلی پیش فرت خواهد کرد و بعضی همارا قبال می کردند و از محل منزل مبارک
در نیویورک می پرسیدند چون شب آخوند ریا بود یکی کیم خدا حافظی نموده خوش
میشدند تا ساعت اند که از دوچرخهای شهر نیویورک در شان گردید و در زمینی
بنا کشته شدند گرانداخت که فرد صبح بکار رود

و دود موکب قدس نیویورک صبح ۲۲ ربیع الثانی ۱۴۰۱ اپریل پنجم صرف
چای تلگرافاتی حسب امر در بث ارت ورود مبارک صادر که پرس از ورود نیویورک
بمحافل شرق و غرب ارسال شو می فرستند وقت حرکت از زمین حادی گمان
نمی کرد که این سفر در ریا با نیطوز خوش گذرد و محیط عظم با این آسانی طی شود و صحبت من
این گونه مساعد نماید عرض شد تائیدات مکوت اینی مدام حایی شاق بوده و اهل
کشتی همه می کویند پیچ وقت بجهه محیط بین آرامی نموده و چون نامار را سرمهزیل فرمود
باز تلگرافات بی سیم از مجتمع بیان امریکا در تبریکیت ورود مرکب مبارک بمحضر هم
در سید و بعد مجتبه آزادی کرد میان آب نسب بود و بسیار باشکوه از نظر انوار گذشت
و امر بجای نمودن اسباب فرمودند تا کشتی نزدیکیت بکار رسانید و از جمله عمارت عظیمه
دو عمارت بسیار مرتفع چهل و پنج و سی و پنج طبقه نیز از نظر مبارک گذشت احیای
نیویورک و اطراف جمع کثیری در صیف صرف بسته از دو ربانکله و دستمال اطهار
شف و سرت می نمودند ولی وجود مبارک از او طلاق بسیرون تشریف نیاورد

بعثت استاد کشی چند نفر از روزنامه زویسها بحضور انجمن شرف و سوال از مقاصد
 مبارک نودند فرسته موذند مقصدها صلح عمومی و وحدت عالم انسانی است سفری
 در پاریس و لندن بودم حال برای ملاقات طالبان صلح با مرکلا آمده ام ایدم چنان
 اجنبی‌های صلح امر کلکا بیفت جویند مسوال (چگونه صلح عمومی حاصل شود) حوش باطن
 جلب افکار عمومی است امر و صلح عمومی درمان هر دردی است (سوال از درونه فرموده
 از جلد در دهه ابلا و اضطراب رعایا در حرب دول است که اپنے بزمت تحصیل مکینه
 دول بزرگ فرهنگ صرف مصاريف با هنر حرب می‌باشد و روز بروز پرین مصاريف
 می‌افزایند و با رعایا گران تر و ضطراب خلوشیده می‌ترمیشند این یک دروغی است
 امر و در حملات ایتالیا و ترکی پیشیده قدر اضطراب است پدر راهبرد که پسرها غیرمهده
 و پسرها از خبر که پدرها پریشان می‌شوند چه آبادیها ویران می‌گردند و چه شر و تهابیا
 می‌روند علاج این در و بصلح عمومی می‌شود ایست بسب آمایش کلی دسوال آیا می‌شود
 صلح اسباب بزمت و جگت مایه ترقی شود) خیر امروز آنچه سبب پریشانی است جگت
 اگر جمیع رک حرب نمایند از جمیع مشکلات آسوده شوند و هر زحمتی مبتدل برآت شود
 و این نمی‌شود مگر بسب ترقی عقول و تربیت نقوص ال آخر از این قبیل بایانات مغفله
 فرمودند تا آنکه رجای گرفتن عکس مبارک بجهت روزنامه‌ات کردند این رجای نیز بطری
 قبول فائز بشد چون اخبار دکن رصف کشیده برای زیارت جمال از بیصر و فرآ
 بودند فرسته موذند چیزی جهت ابروند بمنزل سترکنی من در آنجا حضری آنبار املاقات خویم نمود

لعنه اشرف نشده مراجعت کردند مگر چند نفر نیز از اجاتاک در شتی شرف محل نمود
 و پس از انعام و عنایت به جستار آراء جماز بیرون شدین فراموشند و کشور ام کیث
 بزرگ قسم سرور تاجیک افتخار ابدی جُست و موطی اقامت طلاق عجم الدلی
 گردید آن اوقات آن غبہ منظومه داشت در تبریک سفر مبارک عصر غروب نمود
 که چند بندش نیست دل بر شرق و سرور تاجیک
 که دلی محیط آلانیک است هر دم از شوق با وصہ تبریک بر زداین غره شتی سدیک
 که شهنشاه عهد میروفنا کرد آهنگ تک امریکا
 مرکب شوپن شید و رانوش ارض شده غبطه ساوسروش فلک زده عنبر فلک خوش
 بحرازین نمودند اند رجوش که شهنشاه عهد میروفنا کرد آهنگ تک امریکا
 شدچه ده روز از مارپیچ ۱۱۲ وارد آن دیپلمیل میل نیویورک گشت با جمل
 زاداین مرده صوره سریل که شهنشاه عهد میروفنا کرد آهنگ تک امریکا
 آول مجلس شرف اجاتاکی اند عبد الجھا، روحي لاجاتا لهف کا، عصر از ورزیل
 مسترنی بود که چون کشتی پایاده شده بهویل انسونیا زول اجلال نسخه موده پس از
 صرف چای از انجات شریعت فرماي مجلس شدند چه محلی که در و دیوار از شوق شغف
 اجاتا در قصر نوا بود از کثرت جمعیت جای ایستادن برای اکثری نبود پس از تعظیم
 و ولله اجاتا نطقی مفضل در شکر تائیدات جمال مبارک و انجذاب قلوب و الفت و
 ارتباط شرق و غرب از نفوذ کل علیاف نسخه موده و بواسطه کثرت نفوذ و شدت

گر از و در اجت کردند و نه کام حکت یکت یک اجناد خود را بحضور مبارک شدند
 اشد این میگفتند دست میدادند دامن مبارک میگرفتند و هست عالی تکیه
 مینه دند و اقت سوارشدن طائف حول مبارک بودند چون طمعت از روی هم
 فرسودند شکر تائیدات جال مبارک می نودند و حسد عون و نصرت ملکوت
 این میگفتند آتا هم انسونیا کی از عمارات معجزه نیوپرک بشاریفت و هنده
 طبقه داشت و اپارتمان نساز مبارک در طبقه هفتم دارای دوا و طاق خواب
 هرا و طاقی دو سر بر و تالار شیخ و سفره خانه و بینخ و حمام و حبیح آثاث بیت لوازم
 بود و دوسر طبقه چندین اپارتمان علاوه از او طاقهای محصر بوجود و کرایه اپارتمان
 نساز مبارک روزی چهار لیره فقط برای نساز می باشد آن بدون خوراک بود صبح
 ۲۳ بیعثثی (۱۱) اپریل پس از شرف جمعی اجبار وزنامه نویسی در محضر انور شرف
 از مقاصد مبارک پرسید شرح فسر بودند که برای سیاحت و طلاقات انجمنی
 صلح آمده ام زیرا اساساً صلح عمومی و ترویج اصول ادیان البت و اخفیت
 است و یکی است اما اختلاف ادیان و مذاہب از سو و تنها، تم قصیده است اگر این
 تعالیید از میان خریسه دیگر مخدوش ندازین قبیل مفضل اجویه و فیض در جواب
 سوالات شرق فسر بودند و بیانات مبارکه نهی بحقوق نسآء و عدم تعنت در زوجات
 و امثال ذلک شد و چون وجود مبارک را بغير شرق نامید فسر بودند و من
 پیغمبر نیستم بند خدا هستم و نام عبد لجه است با وجود این باز در روز نامه

که حاکی از اذکار و اوصاف مبارک بود اسم مبارک را پیغیر شرق و بنی صلح بیشتر نمود
 پس از صدور چند لوچی باختصار بعضی از مجامع امرکیا و بیان شفاهی چهت در ترتیب
 مجلس آنجا - چند نفر روزنامه نویس دیگر بواسطه تلفون اجازه خواسته شرف شدند
 بیانات مفصله در وحدت ساس ادیان و لزوم صلح عمومی و مدنیت الهی و ترقی و تقویت
 آن را از فم اطہر صادر که جمیع را نوشتند بواسطه روزنامه اجات طبع و نشر نمودند و گزرن
 هم عکس مبارک را صاجان جبهه امگرفته نشر و اندلختند از اطراف بجهت شرف
 در محافل خصوصی و عمومی پی دپن تلفون می نمودند و اجتاهم غیر از اوقات تشریف داشتند
 با تلفون احوال پرسی از صحت رسود مبارک میکردند و برگزینند عصر از زمزمه
 عمومی در منزل سرمه کنات و شب منزان سرمه فلپس بود و نقطه مبارک در انظمار
 سرمه ملاقات اجتا و تائید و عمل بوصایایی جمال الهی و ممتاز بودن این بهدا
 بر ملل و اهم دنیا - و جمیعت در هر محل قدر ریاست نفوذ نمود که حين ورود مبارک هم
 برینجا استند و آنده بجهی میگفتند و پس از خطابه مبارک بمنگام حرمت یک یک
 دست میشدند و با نهاد و لذت اجذا برجای تائید میکردند و چون
 از مجلس سبیر و نژف میآوردند تا حين سوار شدن جمیعت دو رکاب که
 مبارک حلقة میزند صبح ۲۴ ربیع الثانی (۱۹۴۱) اپریل وسته دسته اجتایی
 نیویورک و اطراف شرف میشدند و بسیاری از بندیها مجذب بزم و مصل
 و لقا بودند از روی بعضی از قسمیهای محسن مشرف حاصل نمودند و نقطی مشرف چهت آنها

فرمودند که تادیات و روحانیات همیشہ تمعان بوده ولی حال با دیات غلب نموده
 و اساس الهی فرمه اموش شده و در عین خود تا خیر فتاوی از جمله اسباب تا خیر
 آنکه رؤسای دیانت دین را مخالف علم و عقل گفته شدند و ترویج تعالییه نمودند پس
 شاید مسائل الهیه را مطابق با علم نماییش (بعد فرمه مودند) ظهور مظاهر است
 ناشد بهار است لابد بهار و اتمم و باقی نماند حال امیدواریم باز پریع الله
 سبب طرادت جدیقه عالم وجو دشود انتی **حَسَنَ شَرْحِي** در تحذیر از حرب و جدال
 و تشویق بر صلح و صلاح فرمه مودند نوعی حضرات منطبق شدند که همیشه یک زبان عرض
 نمودند ماساله‌ها آرزوهی نیست گونه تعالییم مینمودیم که روحانیت را باین عنوان است
 شیرین و تعالییم و دلائل بین ترویج نمائیم پس رجای تشریف فرمای بکنارس و او آر
 خطای پیمار که نمودند فرمه مودند بعضی و عده داده ام و حال بیش از یک هفته دیگر
 غمی مانم شاید بعد از مراجعت از شیکاغو مکن شود عصری مجمع عمومی منزد
 سس مورتون بود ولی آفت در صحبت فرمه موده بودند که چون بآن منزل تشریف
 فرمادند همیشه حاتم کنگلو نداشتند قبل امجدیس در طبقه فوقانی قدری از
 جتگی نمود چون پائین تشریف آوردند بالای پله مقابل جمعیت ایستاده نظری
 طی و فصیح در خصوصیت پدر پریع الهی فرمه مودند در آن مجلس همچم علاوه از احتجاج
 قریب صد فرمه مبدی بودند که آنها نیز یکیست کیت دست داده اهل ارار انجذا اب
 ای نمودند چون بالا تشریف بر دند باز نقوس رجای تشریف و قیقهه میکردند

و دسته و دسته مشرفت و باجسته به تمام مرخص شدند و بعضی از جسته
اطفال خود را تبرک می ساختند و بکل انور بی نهایت با اطفال نس و عایات داشتند
بعض بیگرا لوح صادره با قیار خود را نشان می سده اند و فخر می کردند که از پیش مورد
آنگونه عایات شده اند انسان در آن محفل متوجه می شد و از نفوذ امر اش
و قدرت عجده اش تجربه می نمود که چگونه اهلی امر کیم منجد ب مفستون
جال پیان شد و چه طور کلکه مبارک که نافذ و مطلع در مراجع بعضی از کوچه های
طی نموده ا تو بیل مبارک از وسط باعث آن عبور می کرد می فسر موده در آینده هر یک
ترشی سریع نماید ولی ازین عمارت های بسیار بند و کثرت نفوس قائم میگیرد و برآ
صحت خلق خوب نیست ^{۱۲} صبح ۴ ربیع الثانی (۱۳) اپریل از جمله نفوس جلیل
که مشرف شدند یکی رئیس کنگره صلح نیوپورک بود دیگری رئیس اخراج آلات
حرب اتفاقاً این هردو در یک مجلس مشرف شدند خلی تماشا داشت که در جلسه
این دوسته بچه قوه غالبه در خدمت بعالمندانی و فوائد عمومی نطق می فسروند
و پچه اجنبه اب و خصوصی از حضور مبارک مرخص شدند اما مجلس عمومی عصر
از وزور منزل ستر میلز بود در آن مخلع جمی از قیستهای پروفرا و اعزمه تازه برای
تشرف حاضر شده بودند اول نطق عمومی در قوه خارق یاده عالم انسانی
فرمودند بعد در او طلاق دیگر از لزوم قوه ^{۱۳} که دین زا برداشیات غلبه دهد
برای قیستهای نطق فسنه مودند که آن قوه حضرت بخت اش است ما آن قوه را

بکار بردیم و در این اعظیم موقع گشیم = ازان محل و خصوع و بجذاب آن روما
 قلب مبارک خلیم سرو شد چنانچه در مراجعت در اتوبلیف سفر مودنده من از
 تایم جال مبارک و رایخانی را موضوع صحبت فسر اراده ام منوز مسائل هست
 . میان نیاورده ام فلی چون ظاهراً بعض نعمت و افقنا دی وقت میشود اینست که
 تائیدات جال مبارک پی در پی میسرد و مراد میفسر باشد این تأثیرات فقط
 از صحبت نیست بلکه تائیدات جال مبارک است همه میگویند صلح خوبت
 ولی قوهٔ تأثیر و تائید لازم است جال مبارک چنان حامی و مؤید من است که اگر
 فی المثل کله جنگ را موضوع صحبت فسر از بدھم باز همین تأثیرات ظاهر میشود
 این تائیدات جال مبارک است و آلام شهر قیهای کجا و خصوع آینگونه نفوس
 کجا و از زور در حال تیکه جمعی از خدمت ایرانی و احبابی غربی در حضور مبارک
 بودند و به عنوان شریعت میبرند عکسی و سکاکه عکس متوجه را حاضر داشت
 پس از حصول اجازه فوراً عکس مبارک را با جمعیت برداشت و به از زور خبر عرق
 شدن کشته تیانیت رسید و اخبار شکرها کردند که وجود مبارک قبول مسافت
 آن را در نظر مودند روز دیروز پیغمبر اثنانی (۱۴) اپریل صبح یکلیسای اشن
 تشریف برداشتند و آن اول یکلیسا ای بود که در امریکا بقدوم امیر شرف و مفتخر شد
 و از پیش همکل ازور آن معبده عظیم مدعا و موعود حسین درود او ای با و طاق کلیسا
 از در مخصوصاً تشریف فرمگشته و قدری جاس شده تیهای بسیار اعظم

تکر و مخفیت کردند و چون نماز تزدیک با خسرو سید از درب بالا بصو
 کیسا شه عیسی برده بحسب رجاء و خواستشیں بر کرسی بزرگ کردند مخصوص
 قیس علم بود جلو فسر مودند و بعد از اتمام نماز کشیش در تاریخ تعالیم او مر مبارک
 نطق کرد و اوصاف و نعمتی درست فیضت عبد امیر ایشان نود که اهل بیان
 بی نهایت شادمان گردیدند بعد وجوه مبارک از روی کرسی بر خاسته شروع بخطابه
 فضیح و لذیغ در خصوصیت الهیه و تعالیم بدیعیه و نهادن این علم و تقدیم فرمودند
 و اهل کیسا چون حسره با حیران دوی رختان شدند علی شخص خسرو خطا پر مبارک
 که بجن حسنین و آهنگ طبعی مناجات کردند و آن مناجات بی نهایت در قلوب
 تو سوس موثر واقع و چون از کیسا بیرون تشریف می آوردند دسته دسته برای
 زیارت مبارک مردم هجوم می کردند بعثایان غفران شد ابھی بیش دینه و ده طلاقان
 طلب تائید و برکت می کردند و رکنیان ناله و خین خانقی بینه شده که مثل ابرهیلار
 گزیست کرد و ده من مبارک را گرفت هر چند چو است محبت کنند نهی و انت بسیار
 اور انا نا از شفسه مودند و تسلی و نوید تائید دادند یوم عظیمی بود و محل عطی که
 در دو هزار مجنت کیسا غصی نبود که اهوار شرور و محبت ننماید و خشان شادمان
 نباشد عصر آنزو در این گله جنبید نطقی عجیب در وحدت فیض الهی و وحدت
 علم انسانی و لزوم استعداد درست تفاضل فیوضات رهبانی فسر مودند که چون از
 مجلس بیرون تزیینه و مودند عجیب کشید اطراف علّه زده و حصن می کردند چنین

تامصداق بیان مبارک شویم که هنر در عبارت از کل باشیم چون مورد غایبت
 مبارگ گشته است با دب و خصوصی زائد الوصف مرخص شدند و اجازه نشر
 ثانی جستند روز ۲۷ ربیع الثانی (۱۵) اپریل حینه روز نامه عتدیم حضور انور گردید
 که شرط جال و جلال عصده ای داشت و شرح مجاسس یوم قبل در آنها مندرج آوازه
 عظمت و نفوذ امرالله چنان بود که کشیش تعصیتی برستین کلیسای استثن دکتور گرگنا
 اعتراض نموده بود که در کرسی محراب کلیسا و انجیل روزگر شنبه وقت نماز جمعه ناپای
 مخصوص مسجح کسی نمیتواند بشیند چرا شما (حضرت) عبدالرحمان را در آنجا جای دادیم
 مقصود این است که وقتی هم تعصیتی خواست غیر اعتراض نماید جزو این بهانه نیافت
 و این اعتراض هم سببی از کشیشی دیگر خود جواب دادند و در جبر امداد عدم
 تهدیب آن معرض راهنمای نمودند تا آنکه خود او معقاله دیگر نداشت که من دفعات
 و هیئت تعالیم حضرت عبدالرحمان شنبه ندارم ولی فقط مقصود من رعایت قانون
 کلیسا بود و از روز رئیس اساقفة (بشب) بواسطه مستبلز مشرف شد اول
 اظهار و افتخار کرد از آنی که کلیسای استثن بعد و مبارک مژبن گشته بعده عرض
 کرد من از تعالیم یعنی اعریخی همیشد و ارم و شما اول مسافر جیان استید که با چنین خبر عظیمی
 از شرق بغرب آمدند اید تا حال گمان نمیرفت از شرق امری معتقد دیده و شنیده
 اگر دو و این مسافت مبارک جای شکر دستایش است و چون بیانات مبارک در مصیر
 تعالید و تعصیات و وحدت اساس ادیان و لزوم صلح عمومی و تطبیق مسائل دینیه با قواعد

علیه و مدغیت الهیه و امثال ذلک شنید بی نهایت خاضع شد و بحال فکر و مهنت
مرخص گردید اما وقتیکه شخص ذکور در محضر اوزرس خود نمیبود که شما اول فسر
جلیلی هستید که با چین نبا غطیی از شرق بغرب تشریف آورد واید فائزه این علی
مبارک بخاطر آمد که در شتنی روز (۲) اپریل فسر مودنگ که بعضی امر کیا رفت اند ولی
میتوان گفت این اول سفر شرقيان است با مریکا ^۱ روز ^۲ بیربع الثاني (۱۴) اپریل
از صبح تا عصر تصلیت شرف اختیار میباود که پی در پی اجازه خواسته شرف خشند
هیشه جمعی در بسیروانی نشسته فظر نوبت بودند و اگر پنجه قیقه شرف خصوصی حائل
می نمودند و موردن خطا مخصوص عنیگ شسته خیلی فخر نمیبودند از روز جمعه عمومی منزل است
دارج بود عبده از آنکه ناما رسیل فسر مودن نطق مبارک در اجتماع مل مختلفه دو قلل قوه
الهیه بود و نفوذگری حضرت بحاء الله و اصحابه امر اعلی و چون جمعیت زیاد بود در هر
محلی از یک طرف نفووس میآمدند دست بدست مبارک داده رچای تائیه کرد و بر
می کردند و از طرف دیگر مرخص میشدند بعضی در حالات گری بودند و بعضی با قسم خنده
یکی شکر از شرف می نمود و دیگری استدعای توفیق در خدمت میکرد و در بیسیع محل
عمومی حال نفووس خپن بود که اگر تفاصیل تیامها تحریر شود کتابها باید مرقوم گردند روز ^۳
بیربع الثاني (۱۵) اپریل از جمل نفووس محترم شئ که تازه شرف شده چند نفره از
قیتهای نیویورک بودند که هسته عای تشریف فمائی بکنارس و آدآ خطا پمبارک
نمودند جواب فسر مودنگ که همین دور زمان مجاز شیکاغو هستم غذا احال ممکن نیست."

و دیگر چون مالک امر کیا در میان هنرمندان سفید و سیاه چنان تعجب و غریب بود
 که محل محنت بود سفید نادستازل و محل خود سیاه هم راه بدهند لمنه اینهاست
 نمایند در افت و معاشرت از این طبقه جاری و آن روز محلس همی دسترسی مترکنی
 بود که از احباب و اغیار از دحام غیری و از سیاه و سفید افت بعیبی داشته
 و خطابه مبارک در این مخصوص بود که محبت شرق مطلع انوار بوده و شرق آشراق
 آن است تقاضه سیاه و سفید و نظر فیض شمشیر حقیقت نهاد جمله گهای نگارنگ
 هست که این اختلاف رنگ مزید لطف و صفات و سبب از دیاد حبله آهنا
 و آن شب وجود مبارک و جوهر اجبار ادحت فسر مودن و بدست مبارک برای
 آنها طبع نمودند و در یگانگی و صفات بیاناتی در راین سرمه و رسم بندگی آستانه جال امی
 تعلیم و اوند واقع اشب مبارکی بود و دوسر عنايت به رنگ دیگر دیگر ملکت و حرمت
 روز اول جمادی الاولی ۱۳۲۰ (۱۴ اپریل) خیر از شرف نقوس مخصوص دسترسی
 مبارک و محلس هموی بود که در منزل سر امری که خطابه نطق مبارک شرح
 ایام حیات حضرت بحق امثله ذکر و ملیات و شد املاعی و اتفاع نداشته
 و عین عهد ابود که چشمها را اگر میان نمود و نقوس را انباه و تذکر حامل آمد ظنایت
 رفت و جای حصول تائیید و خدمت می نمودند و محلس دیگر شب در طالار باور که
 مشن حضر اعانت فقر اور عایت ضعف از شریف بردن اول نطق و خطابه در مرتبه
 فخر و حسن فقیر ادا فرمود و چنان اثر و تاثیری نمود که هنرمندان شکست جی برد

و حضرت مقام فقیر در دل میگرفته شد چنانچه تفصیل آن مجلب نیز در روز نامه ها
 شرحت زیاد یافت پس از ختم خطاب پنجم بودند میخواهیم جزئی خدمتی فقیر
 نایم امداد ارس محبیان علاوه نمود که حضرت عبد الهیث از زیکر و دعای استند فقراء
 از یکدیگر خدمت ایشان آمده از طرف دیگر گذردند وضع موثری بود که یکی که فقراء
 نواز شش میزه بودند و بهر یکی و هی عبایت برکردند و چون چهار صد نفر بودند
 سائین زخمی کردند که پول حضرت عبد الهیث تمام میشود و کفایت نیکت دوی
 آخر ویدند زیاد آمد و بقرای بیرون عمارت و بعضی از اطفال هم اکرام فرمودند
 روز ۲ جادی الالوی (۱۹۴۱) اپریل که روز آخر قائمت مبارک در نیویورک بود
 از صبح تا نهر و لوله محابان نوشتہ ف نفو سر طالبه دنیا زل مبارک حیرت انگیز و
 عصر مجلب نیتی در دارالفنون نیویورک بهیئت خطاب مبارک که شمیش شده در تالار
 بزرگ انجام علاوه از طلاب و پروفیسرها و روسای جمیعت کشیری باز اجابت
 و اغیار حاضر و از استماع خطاب مبارک جمیع بسیحان و اهتزاز آمدند و مضمون
 خطاب مبارک که هستیاز قوہ ما و را و اطیبیعه عالم انسانی و شرح مکتب علم و بط
 احکام صلح و امثال ذلک بود و بعد از ختم در او طاق دیگر نفو سیک ساقی مشرق
 شده بودند سائر دوستان خود را بحضور مبارک آوردند هسته ف نیمودند و شکر
 تعالیم مبارک میسکرند چندان طول کشید که شب شد و پروفیسرها میخواستند در
 بعضی از عمارت دارالفنون وجود مبارک را گردش میبینند مگر نشد و در این بمع

مشنید و شد که نفوس اجتا و بسته دینامی گفتند ای کاش این مجلس خسرو نشید زیرا
ما نیخواهیم از حضور مبارک ذور شویم و آن شب چون شب خسرو بد بسیاری
از اجباش از شبهای دیگر مشترف بودند و هر یکی می‌بُون جال عصده‌ای و خذب
بنفات ربانی و تما دیر و قت آمد و شد اجتا و شرف آنها بود و بوعده مراجعت
بپیویورک جمع رئیس می‌دانند اما سافت مبارک از پیویورک بوشلنگن

روز سه‌جادي الـاولی (۲۰) اپریل صبح پیش از اوراد و اذکار و صرف چای و شرف
اجتا از هوتل انسونیا باستگاه راه آهن تشریف بردن جمع کشی ریثایت
آمده هر یکی بزبانی انها خصوص و نجاست اب در محضر انور می‌نمود اول فردا
در حاره استیشن گردش نمودند و بسیار تعریف فرمودند از قرار از کور
اول استیشن دنیاست شش میلیون دolar (توان) مصارف آن خارت شده
و چون حرکت فرمان مودند تا چند میل زیر نهر کنار شهر ترن حرکت می‌کرد و هلا و هاذ خدم
حضور و نفر دیگر از اجتا ای امریکا نیز تزم رکاب مبارک بودند یکی هسته بون بوش
لذا اجتا کلیفورنیا که محض تشریف از غرب امریکا پیویورک آمده بود و در جای اسکی
فارسی از فم اطهار کرده احمد (فواری) با وعایت شد و دیگر دکتور استنگر اصرار
و اتماس نمود که جزء خسدا محضور باشد و چون اغلب ترمانی را همانا
امریکا یک درجه دارد و حبسه محل خواب هستیازی نمذ احمد در یکی از طاق
حضور مبارک بودند تا پس از پنج ساعت موکب اقدس بوشلنگن دارد و آن هنوز

بسته و ماطهر فائز و مفتخّر گردید و از پیش امر مبارک تلگراف اصادر که محل را
 غیر از منزل اخبار کراین نمایشند و هر قدر سس پارسز رجا نموده بود قبول نفرموده بود
 که بخانه ایشان وارد شوند ولی در استیشن هبّا یک زبان عصر من نمودند که این
 خانه را سس پارسز محفوظ شریف فرمان مبارک ساخت و منتظر چین روزی بود
 اگر تشریف نبرده باشیم است سبب افسادی و حسرن شدید او بیشود لهد
 قبول خواهند کرد خود با یک نفره تحریم در آنخانه تشریف داشته باشد
 و سارخسته ام در منزل که برای درود مبارک کرایشده بود بمانند در
 امریکا آن اول خانه بود که چند روزی محل قامت مبارک شد و همان شب
 در آنجen سالانه ارتباط شرق و غرب که در تالار کتابخانه ای بود تشریف فرم
 شدند از دهان عام بود و از دور و ظلمت پیان هیجان عظیمی در جمعیت افاده
 کردند بر خاسته و در نظر مردم خلیلی مایتیجت بود که بعثت عموم خلق یا انکه غالب
 بهائی بودند بر خاسته آما خطاب مبارک که در ارتباط شرق و غرب و اتحاد ام
 و ظبور همس عظیم چنان جلب انتشار و قلوب نمود که پس از خاتم ہر کسی میخواست مشرف
 شود چون جمعیت زیاد بود و وجود مبارک خسته لذاز و حرکت نموده منزل محبت
 فرمودند روز عجمادی الاولی (۲۱) اپریل مجلس مصمم و اجمع عظیمی در کلیسا یونیور
 بود که بعد از بیان مفصلی از سانکشنیش در لوازم حسته ام و اعزاز حضرت عبدالجعفر
 و تمجید زیاد آنگاه هیکل از رقیام نمود و خطابه بود در تعاون و تعاون ضد عالم نهاد

ویکانگی و صلح عمومی او فسرمودند از جمله مطالبی که در آن خطابه مبارکه پا نهادت
سلطنت می‌فرمودند این بود که حضرت مسیح می‌فسراید امور بسیاری است
که حال شما استفاده شنیدن آن هاراندارید آتا چون آن روح حق باید تمام را بیان
خواهد کرد حال فرنی است که از روح الٰی ناطق شد تمام حق را خواهش و اشکار نمود
و عین آن خطابه مبارکه این است
(هویشه)

آنچه فسیر فسر مودند دلیل جن جنگ و خلاف و خدمت بعالم انسانی است شایان
تایش است و سزاوار تحسین نبیرا مخالف تعصبات طبیعتی است که شش
هزار سال است این تعصبات عالم انسانی را زیر وزبر مودد چند رعایارات
واقع شده چه قدر متاز هات و قوع یافته چه عدا و تناکه میان بشر پدیداشده
این عصر چون عصر خلو حقیقت است احمد شد افکار متوجه حقیقت است و نتوس
مستعد وحدت عالم انسانی در بیان حقیقت در موج است و سراب تقالید
مدوز بر وز در ضمحلال ادیان موجوده اسانشان اساسی احمد بوده و آن
هماس حقیقت است و سبب الافت و محبت بشر و علم ترقی نوع انسانست
نه تنکن بعد از هر یکی از اینها هر رایه کم کم آن نو رحقیقت پنهان شد ظلمات
ادهای توسلیه بیان آدم عالم بشر گرفتار آن ظلمات گشت روز بروز حدادوت
مشدید شد تا بد رجه می‌رسید که هر قلچی و شمن ملت دیگر شد بثائیکه اگر مولع سیاسی

بوده میگیرد ابکلی محدود و مضمون میکردد حالا دیگر بسراست با توجه به
 حقیقت کنیسم از این ادله مگه ریم احمد نشانه کل بشه گان یک خداوندیم
 جمع دظلل حمایت او هستیم مشمول الطاف او هیم خدا بمحیج نه سر باش است
 اپر اپه سر باشیم خدا با جمع صلح است اچه ا در جنگ باشیم نهایت
 بعضی نادهنده باشد تعلیم نمود اطفالند باشد تربیت کرد علیل و مریض آنها باشد بالجه
 نمود علیل را باید مسجون شرود طفل را باید بدگفت باشد در پاره و علاج کوشیده
 جمع انسیا بجهت تربیت آمده که نفووس غیر بالغه سابلوق رسانند و البت
 و محبت بین جنس بشر اند از نه بغفرن و حداوت زیرا خدا از برای بندگانش
 خیزخواسته شهر هر کس برای بشه گان او شرخواهی مخالف خدا است
 و بر سلک الهی نیست بلکه بر سلک شیطان است په ک صفت الهی رحمت است
 و صفت شیطانی صفت فقط هر کسی باشد گان هر یان باشد متابع
 خدا نموده و هر شخص با بندگان نامه سر باش مخالفت خدا کرده زیرا خدا
 رحمت محظا است محبت صرف است و شیطان بغیر محظا است و عداوت صرف
 پس بد نیست که در بر مخلع محبت است آن مخلع مخلع رعن است و هر جا عداوت است
 و سوئه شیطان است انسیا الهی بجهت آن آمده که نفووس مظاہر رعن
 باشند و در قلوب محبت و داد اند از نه په که حسیوان اسیر فسیحت است
 و بعضاً ای انسیت حکمت میباشد و ملاحظه خیر و شر ندارد اما انسیا بجهت

تعالیم خیر آمدند شر تانفس ریاقتی ای عدل و انصاف حکم کنند
 بیقتضای طبیعت هر امری که موافق عدل مخل نہست محبری دارند و لوغات
 طبیعت باشد و آنچه منافی عقل و انصاف است متوجه شمارند و لامواقی طبیعت
 باشد پر از بادی متابعت رحالتی کنند آنانفس ناقصه تابع
 طبیعتند هر قسم طبیعت باشد محبری میدارند اسیر جهانی استند
 از فیوضات روحانیت خبر نداشت زیرا در این دو جنبه است جنبه رحمانی
 و جنبه حیوانی جنبه رحمانی صلح و صفات محبت و وفا اما جنبه حیوانی تزان
 و جبدال است و حرب و قال اگر در این جنبه حیوانی غلبه کنند افضل
 از حیوان است اگر جنبه الهی غالب شود ملاکه زیدان است تعالیم انسانی
 بجهت این بوده که جنبه حیوانی مغلوب شود تانفسی که ای طبیعتند نجات یابند
 و جنبه اسلامی غلبه نماید و آن جنبه الهی عبارت از فیض روح لقده س است
 عبارت از تولد ثانی است هر کس در ارای آن جنبه باشد خیرخواه عموم است
 و بجمع خلق هر بر این است با پیغ خدیبی عداوت ندارد و از هیچ دینی تیرفیت
 نکند زیرا اساس ادیان الهی کی است اگر آن اساس بوجع منایم شد
 شویم اما اگر تقابلیست در جمیع کنیسم خلیف شویم زیرا تفت الیه تختلف است
 و اساس ادیان الهی و حسن تعالیید سبب اختلاف و تخلف است و اساس
 ادیان الهی باعث اتحاد و الفت بادی حضرت مسیح میفر شرید و قی که آن مع حق

میاید تمام حق را بجهت شما میگوید و بز سفسه نماید امور بسیاری هست که حال شما
 استخدا داشته باشید آنها را ندارید آنچون آن روح حق نماید از برای شما تمام را
 بیان خواهد کرد حال فسنه نیست که آن روح الہی ناطق شد و تمام حق را ظاهر
 نمود حقیقت دین مسیح را بیان کرد خلق را از او نام برداشت تا بسیار جلو عداوت
 بر باد شود و اساس محبت تائیس نماید ما باید بجان و دل بکوشیم تماش
 عداوت و بعضاً محو شود و این حسد اول و قال بکل زائل گرد و نصیحت روح القوس
 اینست که بر قدم مسیح مشی و سلوك نمائیم انجیل را بخوانیم پسند که حضرت مسیح
 محبت محض بود حتی در باره قاتلین بالای صلیب دعا فرمود که خسداشد ایا زینها
 در گذر زیر آنیستند انداد نشده اکرمیست انتذه چنین غنی کردند به بنیید مظاہر
 الیه چه قدر هست را بداند که بر صلیب طلب مغفرت فاتحان مفسر مایند پس
 ما باید متابعت مظاہر لیست کنیم بر سلک انبیا مشی و سلوك نمائیم و از ظلمت
 تعالیید بگذریم از شما اسوال مسکنیم آیا خسدا امار ابرای محبت آفسنیده یا برای علیه
 یقین هست بجهت الفت و محبت خلق فسر موده پس ما باید متفت باشیم زیرا
 نقوی را منافع شخصیه و امیدوارد که از حق چشم پوشند اینا غیر از مقصد شخصی
 نخواهند و جز در ظلمات اغراض سیر نمایند لاحظه نمایند که چون حضرت
 مسیح ظاہرشد چه قدر تمایمات دید با وجود این عاقبت اقوام مختلف و احزاب
 مستنوعه را جمع فسر مودا اقوام رومانیان و یونانیان و سریانیان و مصریان

هم در نهایت عداوت بودند حضرت مسیح بندهات روح لهش دس جمیع
 مخدوم فرمود الفت مین قلوب انداخت اختلاف بر طرف شد نزاع وجدال
 از میان رفت در خل مسیح کل در نهایت سلح زندگانی نو دند آیا آنکه اطاعت
 مسیح کردند بہتر بود یا آگر اطاعت شیطان و عداوت و طغیان می نو دند حال هدایت
 که مل و احمد شرق و غرب در این قرن مبارک حضرت بهاء الشیخیات روح لهش نمود شوند
 و جمیع متحد کردند کل متابعت اساس ایان آله کنند و آن حقیقت ادعا است اختلاف و تعدد و قبول نماید
 و قدمی که کل تحریری حقیقت کنند متحد شوند وحدت عالم از این جمله نماید
 صلح که ابسر ظاهر شود باری در حق شما با دعای کی نسم که ای پروردگار این جمیع
 مخصوص محبت باشید مخل آمدند و با کمال حب و وفاق خواستند خدا یار و یهار را
 منور کن ار داد رهیشار ای کبری می سبیر فرماد چشمها را بشاهد آیات بدی
 روشن کن و کوشمار را باستماع نداری حلی متند ندا پروردگار اخطا کاریم تو من خرت
 کن گشگاریم تو عفو فرماد در پناه خود پناه ده نقصان رفیع فران خود کامل کن این
 تقویس از عالم او نام بر میان و حقیقت دلالت نمای تحریری حقیقت کنند
 از عالم ناسوت دور شوند و بعالم ملکوت نزدیکی گردند از جان طلبانی بعضی افی ران
 در آینه این اتفاقات امکان بر میان باز اراد امکان منور فرماد مطابه را نوار کن
 و مطالع آثار ندا از غیر خود بیز از افراد مطلع بر سر ار کن ای پروردگار تو
 آمر زگاری و دانا تو بخشندگی تو انا دتویی قادر و نیاشتی با وجود این خطاب عظیم

و بثارت صریح چهار ختم بیان مبارک کشیش ایاده پس از آداس شکران گفت
 اگر نخواهیم بحضرت عده بجه آه دست و همیان از یک طرفه بیان نمایند دست بدید
 و از طرف دیگر بر وید لفظا و جو دبارک تردیک حوارب بسته و جمیت کشید
 با نهایت افقی رونقیم دست می دادند و اندر اخضوع می نودند همان روز میفرمود
 از بس مردان کلیسا دست مر اشاره دادند دستم در دیکنند علاوه از این گونه
 مجامع از سیخ تا عصر دامم در منزل مبارک هست قسم فتوس مشترف بشدند روز
 ۵ جادی الولی (۲۲) اپریل مجلس عمومی در آجمن بجه ایان بود و حین درود مبارک
 جمیع اخبار یک لحن و یک صوت بخواندن اشعار و اوصاف مبارک مشغول شده
 و چون خطاب شد در طی مسافت بعده و اجماع ایشان شرق و غرب عطیت این قرن
 اعظم و نهاد اقوام با مناجات بسیار مؤثری او فشرمودند و ختم بیان نمودند
 احبا هجوم نموده کی دامن مبارک را یگرفت دیگری دست می داده ایکی از شدت
 شوق یگریست و دیگری از کمال سرور و ذوق می خنده بود و چون حکت فرمود
 احبا از دو طرف صفت بسته هیکل از نور در آنیان عبور فرمودند تا پایی او بیل
 تشریف آوردند باز احبا هم دیدند و چون پرداز طائف چول شمع بیان
 بودند عصر نطق مبارک مجع و باره خرق شدن کشی قیانیک و طلب مغفرت رنگاب
 آن بود و تسلی عصنه داران و شب سیس پارسترا باسم مبارک از وجود احبا
 مهانی نمود و از جمله بیان نهاد مبارک که شب سرمه زاین بود که ملاحظه نمیشد ات جال

مبارک نایس که پر کرده مارا بیجا در خانه چه شخصی اور دو که بین محبت با اسم من
 چنین معنای فسر اهم آور ده قدرت نفوذ کلمه الله چگونه شرق و غرب را ببطاد او
 چنان فیض الهی شاست و فضل طبیعی کامل «روز جادی الاولی (۲۳) اپریل صبح
 بدایر الفتوح سیاهان (هواردیو نیورستی) تشریف فرمادند چنان جماعت
 سیاهان و سایر دوستان (سفید) تدارک دیده بودند که محسن و رو و مبارک
 موزیک تبریک شروع شد و هنرمندانه زدن و غلغله اند خستند که بصفت
 نیاید تماگکه رئیس در مرغی حضرت عید البهاء با اسم پنجه صلح و بخشش الفت و نجاح
 نطقی بسیار مطلع نمود پس میکل انور قیام فسر مودن و خطابه شد در الفت و اتحاد
 سیاه و سفید و وحدت عالم انسانی اد انمودند کفر رجیعت کفت برکت زدن
 و اظهار ذوق کردند در حسن رئیس مجلس بازار از قبل عموم بسیار اظهار شکر و نهضت نمود
 و چون بیرون تشریف آوردند سوار شدند جمیعت هند فوج میزند و از
 وحظرت چیز صفت کشیده تعظیم می نمودند و با کلاه و دستمال خدا حافظی میکردند
 ناما را از رو ز منزل خاکب علی قلیخان تناول فرمودند و سرمهز جمعی از خدمت ام حضور و اجها
 در محضر از مرتفع و مزدوق و عصر باز محصل عمومی در همان منزل منعقد که اکثر
 جمیعت از خانهای بیهان شمس بودند لحد افق مبارک در این محل درخصوص تعلیم
 و ترقی نسباً بودند و چنانگی در عالم انسانی بود بعد از مجلس نفووس دیگر که تازه
 آمدند تا مدّتی در محضر طهر مشرف و مختار بودند و میں جملے ند هشتند خلاصه

شهباچون وقت خواب و وجود مبارک تهایم شدند باشند خنگی سلان شکر و
 شنا برگاه جمال ابی می کشودند می نسروند جمال مبارک را باید شکر نمودند زیرا
 آئید است که منیج نقوس است توفیقات جمال ابی است که معقب قلوبت
 مد ملکوت ابی است که قدره را درینما دید نصرت افق علی است که پشه را غصه کند
 سوری سیهانی نماید ذیلی مصدر عزت ابدی گردانی و مجلس ثالث بازدشن
 در کلیسای سیاه باود در آن مجمع شیخ بهمه با نهایت تعظیم کریم تعالیم بدید و خطبه
 مبارکه را سبب عزت و سعادت خویش را گفت و چنانچه در جمیع کنائس وقت
 جمع اعانت مبلغی از حضور مبارک عنایت نمیشد آن شب هم چند جینه محبت فخر نمود
 روز جادی الاولی (۲۴) اپریل طرف صبح با چمن اطفال بحاشیان شریف بروز
 در حالت سیکه حین ورود مبارک جمیع اطفال هم آواز بودند و شنا بی عجده آهارا
 تغابزبان انگریزی با پیان نمیخواندند چون نظر انور با اطفال فستاد فرمودند مشاهده
 طفلها مانند دسته های گل در نهایت صفا و طراوت و لطفاً فتنه پس از نطق
 و دعای درباره اطفال یکی کیک را بوسیده در آغوش میگرفتند و شیرینی
 عنایت می کردند و شدت محبت وجود مبارک با اطفال دیدنی بود مجلس ثانی شب
 منزل مسترد مدرس هن انجای سیاه و سفید بود بالغت و شتعالی دیده شدند
 که حتی وجود اقدس فخر نمودند قبل از ورود مجلس چندان حال و حیال صحبت نداشتم
 ولی مخفی شاید افت و انجذا ب انجای سیاه و سفید بیش و رغبت آنهم و با کمال

بخت صیبی محبت داشتم و آنکه اولان مختلف احتجار ابعدهای و یا وقت تشبیه نمودم
 پس از نطق مبارک و نهایت عایت به رکیث مواد اتوبلیل شده برای همیشگان تشریف
 می برند از شدت مررت صدای مبارک چنان بلند بود که هنگام تاخت و تار کارکه این
 صوت مبارک را شنیدند می نشسته مودنگی بهای اینها اشوجه کردند ای اینها اشجه هر یا
 ای بیت اشجه بقدر ایام را بچشم قشت و بلاگذرنیستی چه مصائبی خل فرمه مود
 آخزچه اساس مبنی نهادی و چه علم عینی بینه نمودی "با اینحالات کارکه برق میرازد عزت
 مپرید تابنzel مرزل رسید آن شخص جلیل مختار علیفون و تریسیتیت علیه بود
 و پیره مرد بسیار خلیق هنرمندی که یوم قبل بمنزل مبارک آمد و مشرف شد و رجانوند که بجمع
 علمی آنها تشریف فرمودند و آن مؤیت را منون و سرفراز فرمایند و قدر وجود
 مبارک در وود فرمودند بحسبه برخاستند یکیک دست دادند و نفویکه
 از پیش مشرف شده بودند و جو دمبارک را با کمال شرف و افتخار بسازین معرفی کردند
 ولن خواسته در درجه مجلس نهایت خضع اینها اطاعت می ایست بعد از جلوس مبارک
 بعده کرات علیه پر خستند و بر کیث در فتن خود تجویز خویش را بیان می نمودند و در آن
 بحث می کردند پس از گفتگوی یکدیگر فرموزنzel خواهش بیان مقدمه در تاریخ این امر
 اتفاق جا به علیقلی خان سفیر ایران نمود پس از آن همای نطق مبارک کرد و آن تشریف نزد
 مبارک شکر و ستایش نمود طبعاً از اسان همین مقدمه در ذکر حسن هلاق و آداب
 حضرت و بعد شرحی در فضائل و نتایج علم و علت این هصر و ارتبا طبیع انسانی دارد

تکه پور بیفع صادر و جلدی مترتب بی نهایت شادمان بود و بر علاست خانه امارت نوشت
 و شکر از بیانات صلدره از فم حمایت نمود و تائین طق مبارک دل قلوب حاضرین
 چنان بود که چنین بیکی از هفده دیگر انجمن نوبت صحبت رسیده آن شخص محترم بر خاسته گفت
 با این نطق سرور جلیل شرق دیگر من بایسان کلیل چه گویم و شست بدین منوال
 چند نفری صحبت مختصری نمودند کام مجلس بر خاسته و مترتب بحضور مبارک و سلیمان
 اشاره رفتن بتالار دیگر نمود چون قریب نصف شب بود و بحسب عادت اهل غرب
 که آخر شب قبل از خواب هم چیزی (شب چره) نمیخودند سفره و میز از نام و گوشت
 و کباب و آجیل و میوه و شربت آرسنه و مژن بود با وجود یکه وجود انورها آنوقت
 شام میل نفره نموده بودند باز مشغول صحبت شدند و بواسطه مترتب با حرم و دخترش
 گنگوئی فرمودند خانم محترم ایشان گنگ و کرد و ولی بواسطه اشارات حرکت
 دست و شانگه شتی با او صحبت میکردند و این علم را بدرجه نمیکنند که اند که بهایت
 آسانی با کران و گنگان گنگوئی نمایند مثل علم خط و نقطه و آلتی و سرعت حرکت و تکلف
 از قدر اند که مترتب در بد و اختر به تیغون مخصوص دش خبر ایع آلتی برای مکالمه با کران
 و گنگان بوده از بس تعلق خاطر بحزم محترم ایشان داشته شب در زوراین فکر میکشد
 و نتیجه آن اختر ایغون میشود ولی ازان اختر ایع بعقصدا اول تاثل نمیگرد و بناست این
 صحبت ایشان مبارک باین بیان ناطق که اکثر صنایع بینه از همین راه ختسایع شده مانند
 طلب کریما کسب ثروت هزارها ادویه مفیده گشته و یا بجهت عبور بخط مستقیم از اروپا

بهنگشت قطعه امریکا شده و قس علی بذر روز جمادی الولی ۲۵ آپریل صبح
 نظر مبارک محلی مخصوص تیاسیها بود و نطق مبارک در هتایاز قوه انسانی باز است
 کافی است و محلی از مراتب روح و وحدت ذات اطمینان زوم ترقیات روحانی و فقیر
 آسمانی و چون جمعیت آنها زیاد بود بجهد از نطق مبارک بازیکشید و مدارک
 دیگر چند دقيقه مشترک و درسائل خصوصی بسوال وجواب منتشر گشته و محلی نیز حصر
 از روز دریت مبارک محلی پوسته بود که نامند سایر عصرها هجوم عمومی شد و تماوار
 طبقه اول عمارت از جمعیت علومی گردید و خطاب به مبارک آن محلی ایستاد زوم تعالیم ایشان
 و تجدید آن در هر عصری و شرح بعضی از اواخر طهور عظم بود و بعد از ختم خطاب یارانه
 در او طلاق ملی خدا اجازه خواسته نفوس هنرمندان شدند و اکثر در اول خدمت خواهی
 می کردند که میسد اینم وجود مبارک خسته اند ولی هویت شرف هم برای
 اهمیت است و تعالیم و بیانات مبارک سبب هفت و سعادت از رو برسی پذیر
 می فسرم و دند این نخوس افراد همان خیلی رحمت دارد باید خانه را بگذاری و فرا کرنی
 هر چنان و مسافری در هر شهری با خوسر محمد وده در اوقات معینه معاشر است
 قیامتها باید از صبح تا عصر میاندار عموم باشید: آن شب مغیثانی حضرت خیاپاش
 و حضور مبارک دعوت نموده بود اکثر خداوند حضور و جمیع از همیان نیز مدعو بودند
 قیافت ملکانی بود و جهانها همه بالیا سهای رسمی حاضر و در ان مجمع دولطاق محظوظ فرموده
 بتوان نطق مبارک باحال جلال و جمال در تائیس کلام مطابق امام ارشد و قوه عظیمه رفاقت

اب تیا بود و بعد سرمنیر جناب سفیر صفوی که در برگردان و تمجید مبارک برگز نوشته بود
 خواند و تقدیم نمودند که ترجیح آن نیست هو ازو افضل و کمالات حضرت
 در ارض بیان و عالم جمیعی ابتلاؤ زمانه را محصور در ارشاد و نور دنیت مینماید و محبت
 انتشار محسنه اخلاق بشریت هزاران زحمات و فدا کاری بدائل فرموده
 و محض حصول حادثت حضور مبارک شان جمیعت ما اشرف خوشید و حضرت عجده اینها
 فرید عصر که نزد ما به سیار سخز و مبارک نه دعای از یاد عمر و حافظت ایشان ما
 از حضرت دبت پطیین خدای لم نزل باطل و آلم و درود مبارک شان را برگردان میگوییم
 (ضیا پاشا) چون حضرت سفیر نطق خود را تمام نمود وجود مبارک فرموده (هو الشع)
 امشب شب مبارکی است شایان نهایت سرور و ستایش است بجهاتی چند
 او لا احمد نشہ در ملکتی هستیم که در نهایت هموریت و آزادی است شایان در خانه
 هستیم که فنوب بد ولت علیه عثمانی است شایان همان حضرت سفیری هستیم که در عالم
 اخلاق مثل شمس مشرق است رابجا این مجلس افت و اتحاد شرق و غرب را محبت
 میکنند زیرا از ای شرق حضرت سفیر عثمانی و محمد و مختار شان حاضرند
 و قریب مختار شان امریکائی و سفیر ایران از هزاره مشرقیان و خانم مختاره ایشان نیز
 امریکائی این دلیل برآنست که شرق و غرب افت و اتحاد حاصل نمایند نفو سیک
 اهل حقه نه و فسکر و سیح و عقل سلیم دارند پسچ شبهه نیست که فنهم آرز و شان
 محبت بین بشل است و نهایت آماشان افت و یکانگی بین نوع انسان و پرچند

در قرون پاپیه این حقیقت نمایان نبود اما حال که عصر فروزانی است و فرن علم ترقی
 عالم انسانی بیون عنایت الهی این مسئله آشکار شد که جمعیت بشریه مرتبط به
 و جمیع از یک عائله و هم کومن و یکی کرده عصر وحدت عالم انسانی است و زوال
 او را فرسوده اضافیه هر داشتنندی احساس نماید که این قرن وحدت و اتحاد
 است و تعصبات و عصیتیه روز بزال مسند امید و ارم سو و تعالیهم بین ملکی از
 میان برخیزد تا بد اشند که اس اساس حاتمی وحدت عالم انسانی است و مقصود
 اصلی ظاهر اینستیه تربیت عالم بشری او یان الهی سبب اختلاف نیست و مورث عداو
 و بغضنه نیز اساس جمیع او یان حقیقت است و حقیقت یکیست تقدیم دار
 و این اختلافات از تعالیید است چون تعالیید مختلف است لحده اسباب اختلاف
 و جدا است این ظلمات تعالیید آفتاب خیقت را پنهان نموده حال احتمال شده
 روز بروز این ظلمات روز بزال و شتیت است عقریب تماهیاز اول گردشیوس
 خیقت دخشنده و تابان علم وحدت عالم انسانی و خیره صلح عمومی بلند شود و عالم
 عالم دیگر گردد از محبت حضرت سفیر خلی منومن و شکری کنم که سبب افت و اجتمع
 مل مختلف در این محل وداد شدند و لهستان اینگونه مجالس شایان شکر و ستایش سرت
 انتی در خدم مجلس باز حضرت سفیر برخاسته و اظهار شکر و منومنیت کردند و منگام
 حرکت تادم کار که مبارک کار مده نهایت خضوع را ابراز نمودند آن آیام نفووس بسیار
 مجلز شرف حاصل می نمودند حتی متر روز و لوت رئیس جمهور مخصوص شرف نهایت

خصوع موقت شد روز ۹ جمادی الاولی (۲۶ اپریل) علاوه از اجتماع و شرف نقوش
 در منزل مبارک از وزارت مجلس عمومی بود صیح دلکلیسای پوئیرین (آل سلز) از خطای
 مبارکه در بیان قسم نور و سطوح شمس حقیقت بذاته لذات استفاده قلوب مستعده
 که بنزره مرایا صافیه اند دیده و دلیل ایار وشن و نورانی گردید خصوع جیفت و انجذب
 نقوش پرچم بود که در آن آیام مضمون کی از تلگرافهای مبارک بشرق این بود که امر فرمان
 هسته از نظر باحال محبت ملاقات شدند و در جمیع مجالس بهائی و غیر بهائی کاتب
 مستعد و حاضر و فوراً با انگلیزی خطابهای مبارک منتشر می شد اما بغارسی چون عین میانا
 مبارکه را خدمت حضور ثبت می نمودند لحدا در مواد دشبو و زیان بلا خلط خط از
 ازیاد و نقصان نیخواستند از لحاظ امور بگذرانند و بسب عدم مجال و کثرت مشاغل
 هیکل اکرم ذاتی تقویق میافاد تامثیرهایی داشت و بعضی هم فوری انتشار می یافت و عصر از رو
 در منزل مبارک مجلس عمومی و خطابهای مبارکه تفسیر آیه تورات و صورت مثالی در عالم
 انسانی بود و در آخرب داع کردند و وعده مراجعت از شیکا خوب شنگن فرمودند
 پس جمعیت یکت یکت بخصوص خلوص تمام حضور مبارک آمد و دست میدادند و خود را
 بر راجعت وجود اظهر دلهاری و سلیمانی میدادند بعد از مجلس بسیار کردش در باغ بزرگ
 واشنگتن رفع خیگی فرمودند و شب مجلس شانزده در عمارت و بناهای عظیم زمان و دختران
 حقوق طلب امریکا تشریف برداشتند آنوقت کتر ادار خطاب پنهان و حتم و جلال میدهند
 و عنوان خطاب مبارکه این بود که از جمله تعالیم بهاء اسلام تساوی حقوق بجال نساد است

و تقدیم این بیان را حضرت بهاءالله در شرق فرموده بیار استخراج نمود
 الی آخر بیانه الاحلی و از جمله غلام ترقی نوار راتیغ چنان بناء و تکیل چنان محلی بیان
 نمودند و شرحی مفصل در مسایع حقوق و تربیت نهادند رجالت فرمودند و جمی
 قبل و بعد از خطاب مبارک با نفع و پیاز نواد آداس کرده نمودند و رئیس و میثبیس
 سترهور اهل نیویورک بود که صین و رو دمبارک چون همه برخاسته و بعد با شاره
 مبارک نشستند اول او در صرفی وجود مبارک داده اند و اد عذر چون همکل اند برای
 او آن خطاب قیام فرموده جمیع کفت زمان بودند و چنان حسد ادران تا اعظم چشم
 که از سطوت قیام مبارک و لیا بطبید و قلوب و دستان از قیود آلام برپیده حق
 قیام و نطق مرکز محمد للهی در آن گونه مجامعت سزاوار بود که چرخ و وا رمز خوش رفتاری
 داشت و بجای ستمکاری بر منظر فیض زیدانی اسباب کامرانی و علو امر رحمانی
 بسیاری ساخت آری نعمت طلاق را اوران گونه بارگاه و در واقع شنیدن
 ذوقی عجیب داشت و علم افتخار ابدی می افزشت جای و دستان شرق بیار
 خالی و نمایان بود و دیگر کیفیت تشریف و خصیع فتوس بعد از آن مجلس در تالار
 علی خدمه مفضل است وزیر اجدادی الاولی (۱۲۷) اپریل صبح سس پارنیز مبلغی تقدیم
 نموده نمودند این مبلغ را باید بعضاً انفاق نماید هر قدر اصرار کرد مقبول نماید و خروج
 آن مصارف سفر مسح و نبود قبول نمی شد نهاد را نظر وزیر مایلیه حضور مبارک صرف نمود
 و چون خرچی از شدید شوق مبتسم و خداوند بود پس از آن چون تشییع فرامایی نشد

کی از افران برای خسہ احلفتی شدند اولدمی الور و دیگل انهر را در آن خوش گرفته
 از ذوق گریان و نالان گردید خدام آستادی که خنده آن وزیر کریم این فخر شهیر دینه
 این مصلح را خواهد خنده و گری عشاقد ز جای دیگر است از رو ز ذکر مجتمع اجتماعی
 رحمن و اوصاف دلبر پیان چنان شهره شهرو بازار شده بود که بعضی از کشیشهای
 در جنگ کنایش را تأثیر وحد بلند کردند و آن شب چون شب آخر بود سپاه پسر ضیافتی
 محل ندو و اعیان و اعزمه شهرو دعوت (برسبشن) کرد و سنهای باشیم و نجمن ارتباط
 شرق و غرب در احترامات فائمه حضرت عبد البهاء بز پسافت چون سیصد نفر از
 از بزرگان همد بالا سهای رسمی حاضر شدند و در اوضاع قهای و سیمین زینهای
 که به انتظار قدوم مبارک بودند وجود اطهار از بالا شریعت آوردند یکی کیم از جمل
 و نس، بمال ادب حضور مبارک آمده دست میدادند و یکی گر رحمه فی نیمود و همچنان
 خلوص و خضوع میکردند تا انکه بصالون بزرگ برای خوارک تشریف بردن و جمعیت
 پس از صرف خوارک و شربت و شیرینی و چای و بستنی بطبعه پائین در تالار موز یک
 رفتند و وجود مبارک در اوضاع جالس که دسته دسته نفووس شرف می شدند
 و بسوال وجواب و استماع بیان مبارک نهایت خوشنودی و منویت اهلیار میکردند
 از جمله کی از قاضیهای و اشیگان بویادی فخر نمودند که چنانکه در میان ایالات متحده
 امریکا اتحاد حاصل است مکن است میان دول عالم باشد بچند نفر از دکتور رامی فرمودند
 نهیمه دارم شما با علم مصلح عمومی را بله کنید بهنده سی میغزمو و نبکه چنانچه در یکی میر

بنفسوس مخالف بند رساله علیم سیسی هی بسید وارد و معلمخانه ای احمد قنوع را از حقیقت
و اساس ادیان ایست آگاه نمائی بیراد میرال پری کاغذ قطب شمالی فرموده امید و ام
جمهور است عالم ملکوت را معلوم کنی "بریس اساقفه فرموده" امید چنانست تعالیه مضره
را دور و حقیقت تعالیم بسی را ترویج نمائی و رسوانی را که من این غلط و مخالف حقیقت است
ترهیل کنی "بوزیر خوار سوزان شرجی از آیام اقامت مبارک در سویس افروند باش
بریس جمهور از ذمته ایشان میراند و یکی از عضاء پارلمانی فرموده که چنانچه
در خیر امریکا سیاست نمائی باید خیر خواه علوم ملک و مملکت عالم باشی ہینطور بُریں الائتفاق
و جزال قو نوباد رو سای محفل صلح و نفویس مجده دیگر باید آنی مغل فرمه فرموده ما آخر
مجلس که یکت یکت بانها بات تعطیله خصر شدند آن شب هم کی از شبها خلی مبارک
بود و آن مجلس میگذر از جای اس عظیمه بند

روز ایجادی الاولی (۲۴) اپریل سکل اقدس صنیع حکمت بشیکاغوبودند از جمله
سفری که منزل مبارک آهند سفیر گلیز بود و در ساعت اقدس بی نهایت خاص و محبتین
نفویس سائره از اجتا و بسته بیا تا عصر ساعت پنج و نیم وقت حکمت بس پارنس
می فرمودند" فصل بهار بود و در منزل شما مجامعت خوبی داشتیم من چو قفت نش اوش نکنیم
نهیش از برای شما تائید ای ایشانی طلبم که از جست ، دیات و رو عانیات ہر دو تائید
یابی عالم مادی ظاهری دار و و باطنی زیر موجود است ایشانی دلیل بحث مرتبه است
تایپ و حانیات میرسد و خرمی بجهانی محبت ده بیشود بحید و افیم این ولیظر جا

روز بروز حکم ترگرد و این مخابره قلبی که آن را بالهدم تبییر نماینده سخمانه چون این
 رابطه حاصل است لعنة بعد ظاهری محی ندارد و تیغام از عالم الفاظ مقدس و میراث
 (و بعض دیگر میفرمودند) همیشه استین ملاقات‌های ماسفع باقی خواهد و عظیم فوائد و قد
 عالم انسانی میلیع عمومیت انتہی و چون باستگاه خط آهن تشریف فراشده آقا قت کت
 ترند جمیع اجاصف بسته ناظر روی چون ماه بودند در نهایت شور و انقلاب چند نفر
 بجانو دند که در کاب مبارک باشند از جمله مسیس اس محترن ظهراً مبارک با چیزی را
 که رجای همی نمود نام اور امراضیه خانم فرمودند چون از استیشن چکش و نهروماک جو
 فرمودند تردیکت بزوب قطار را آهن بایالت و رجیان رسانید از وشنگتن تا انجا
 دو طرف راه در نهایت خرمی و صفا بود علی شخصی اند و که میفرمودند بسیار باصفا
 ولی از چهره مبارک آثار حزن نمودار بود پس از چند دقیقه فرمودند اینکه من مانظر را که میخشم
 مخزون میشوم و بخطاط میاید که جمال مبارک موافق بزرخست رم را خیلی دوست میداشته
 خدا اخیر بآن نفووس نمدهد (نماد) که جمال مبارک را در چهلی جلس نمودند بعد از وضع
 خوابگاه و نظافت اول طاقهای را آهن و چهار اغهای بر ق تعلیمات میفرمودند ولی چن
 حرکت ترند سریع بود شب چندان استراحت ننمودند روز ۱۲ جمادی الاول
 (۱۴۰۹) اپریل باز صبح در ترند از معموری اطراف و خرمی نواحی تعلیمات نمودند فی چنین
 قطعه زمینی لم نیز خود دیده نشد ناگران اسرمیز در او طاق خواراک میل فرمودند و آنرا
 در ترند اکثر سرگذشت ایام جمال مبارک میفرمودند و دامنه بگرد ذکر آزوی افوار

بودند تا اول شب که موبک مبارک وارد شیکان غور دید روشی شهر و جلوه چرا غیر
 بدین چنان بود که گویا تمام کوچه و بازار را راه پس افای نمودند بودند آنها نیز ورود مبارک
 در استگاه راه آهن اجبا و لوله و هله غربی داشتند نفره اشده بعیی ماله یا عبد بهشت
 بغلکش اثیر میرسید تا حرکت به توپ پیز افرمودند پس از نزول چلاب و استمر اچون
 بعضی از اجبا مشرف شدند از جمله بیانات مبارکه با ایشان این بود که خوب شهری دار
 خدای آنی اول در این شهر بیند شد همید وارم که در شیکان غور اشنهایت نفوذ
 حاصل نماید چنانچه بنور الکتریک روشین است ایند است با نوار کوتاه بیم منور گرد
 در وشنگتن مجتمع هزار ده مسنه از نفوذ شب و روزمن آرامندگان ششم میان سفیدی
 و سیاهها افتاده شد خیلی مومن شدند آنها هم که مومن نبودند بیار نزدیک
 آمدند با وجود این منازع شیکان غور زیادتر خوش میان پدچه که اول ندای بهاء الله در این
 شهر بیند شد همید وارم بخدمات عظیمه موفق شوید و باهم در نهایت افت محبت
 به شیده هجارتی خطا از اتحادات ایمه نمودند فرمودند اتحادات شدیده در
 ایران بود که اموال را فارغ از احباب شاهیدی نمودند و آنی فیضت بود بار خلیل شیاق
 هملاقات شما داشتم اگر این شیاق نبود عایت جمال مبارک شامل جان نیشد با انکه
 وقتی من از هر سکندر نیز سوکارشی شدم پیچ حالم خوب نبود آنها بعضی از صاحبان هر را
 با آنی گفون اجازه تشریف خواستند غرمه نمودند فرد ایچ و بعد از شام مقابل باخ جا رسیدند
 پون از درب اطاق نظر انور بر پون آقا فنسه نمودند "این عمارت منظر خوبی بار و غالب

با غبا و کوچه و چرا غایی شهر نمایانست" روز آن جمادی الاول (۳۰) اپریل حیث
اچا و مبتدیها در اپارتمان منزل مبارک جمع و یک یکش دو دو با مترجم در او طلاق
مبارک متصرف می شدند و هر یکی از شدت شوق حال پردازد شد چون چند نفر
از روزنامه نویسها شرف شدند از جمله بیانات مبارکه در جواب اینها این بود
(هوشه)

بابا، اشده را اول مرتبی عالم انسانی میدانیم در زمانیکه شرق رظللت اختلاف احاطه
نموده بود و خل منشی زمین در نهایت عداوت و بعضی بودند و خدا هب با یکی دیگر
در نهایت اجتناب و یکی دیگر را نجس میدانستند و همیشه مشغول چنگ و جدال در چنان
وقتی حضرت بهاء الله چون شمس از افق شرق طالع شد و جمیع را مجتهد و معلم شریعت
و عوشت فرمود و نسبیت و تربیت اینها پرداخت از هر قلت و نهی هایی هدایت کرد
خل و خدا هب مختلف را استیام داد و بنهایت اتحاد و اتفاق رسانید بد رججه که
چون در مجامع اینها داخل میشود نیدانی که ام اهر ایلی است که ام مسلمان هست کدام فلسی
است و کدام سیمی پادشاه است بد ایران با جمیع علماء برخلاف قیام نمودند و بنها
اذیت پرداختند حضرت بهاء الله را هبس کردند تا بعین بیان را گشتن
بد رججه اذیت می نمودند که هر نفری طاعت حضرت بهاء الله میکرد جان و هاش
بسه دیده میرفت ولی آخر مقاومت اور انتوانستند و تعالیش انتشار یافت لعنة از این
حضرت بجهاد اش را بعدها و از بعدها در رویلی و از انجاب سجن عکاف ستابند و در چن

عکا صعود نمودند من هنرمند در آن جس بودم تا اعلان حضرت از طرف حجتیت اتحاد
 و ترقی شد جمیع محبوبین را آزاد کردند و من هم بیردن آدم اما از تعالیم حضرت بهار الله
 اول تحری حیفخت است اساس جمیع انبیا حیفخت است و حیفخت کی است حضرت ابراهیم
 نادی حیفخت بود حضرت موسی خادم حیفخت بود حضرت مسیح مؤمن حیفخت بود حضرت
 محمد مرتضی حیفخت بود حضرت علی بن ابی طالب حیفخت بود و حضرت بهار الله نو حیفخت حیفخت
 او بیان الهی کیست و حیفخت اخلاف نسبت اما تعالیید چون نخالت است بین اخلاف
 و جدال گشته اگر تحری حیفخت و ترک تعالیید شود جمیع ملل متعدد نمودند زیرا اخلاقی در حیفخت
 او بیان نیست بلکه در تعالیید است ثانی تعلیم حضرت بهار الله وحدت عالم نهایت
 کفر نمود جمیع بندگان خداوند نکل را اول خلق کرده رزق میدهد پیر و راند
 جمیع در بر جریحت ایستگری قاند و خدا بهمه محسنه باشند ما چرا بیکدیگر نامهربان باشیم
 ما باید اطاعت سیاست الهی نماییم آیا ما از سیاست الهی سیاستی بپرسیم دیگر نیم
 ثالث فخر نمود دین باعلم توأم است زیرا دین و علم هر دو حیفخت است اگر دین مخالف
 حیفخت باشد دهنم است و هم‌سُلُّه دینی که مخالف علم صحیح و عمل کامل باشد شایان
 اتحاد نه پسر تعالیید و رسولانی که منافی علم و ترقی است باید زائل نمود رابع دین باید
 سبب اتحاد باشد قلوب را بیکدیگر ارتباط دهد حضرت مسیح و نبی سیاسی الهی بجهت افتخار
 و اتحاد آمدند پس اگر دین بین اخلاف شود نبودن آن منزع است خامس تعصیب
 دینی و تعصیب جنسی و تعصیب طنی و تعصیب سیاسی بسب جدال است و هادم غایان

انسانی باشد بجهت این تھبیات را ترک نمود ساده مصلح اکبر است عالم بشر باید
 در صلح اکبر باشد تا از این صلح بردول و علی عالم تابع باشد عالم بشر ای آسایش نیاید سایع
 مساوات حقوق رجال نشاسته است باین ترتیب و ترتیب و ترتیب باشد تا ترقی کفشهند و
 بد رججه رجال بسته از این فیض تعالیم بسیار نهی غیر از شرف نفووس در هنر آن رونما
 و شبسته مجلس عظیم منعقد که قریب تهسته از نفر بزرگارت لغای نور شرف شدند
 مجلس اول در هال هوس جمیع نفووس سیاه و سفید بود و نقط مبارک در خصوص اشخاص و وحدت
 نوع انسان که خدا بعیج کیان خواهی نمود و آزادی و اراده و اختلاف الوان نوع انسان شد
 الوان مختلفه گلها گلشتر و گلستان است که سبب از یاد صفا و جلوه و زیست انبساط از بیان آن
 و شبیهات خطا پهلوانی و مبارک که چنان تأثیری در نفووس افاده که بولو دستور از زیر اجتناب
 و عداوت بین سیاهان و سفیدان در امر کیا بشدتی بود که در مجالس و محافل حضی و در اکثر
 عمارات و هتلها آمیزش با سیاه همارا جائز نمایند نسته در همان اوقات جناب
 دکتور ضیاء خداوی مسٹر گریگوری را که از اخبار سیاه است بنزل خود دعوه نمود
 صاحب عمارت چون مطلع شد گفت جماعت شما باید خانه هراخانی کنید چه که همان سایه
 دعوه بخانه نموده بیان شد تھبیت تعجب نفوذ امر اش و قدرت عده اش بد رججه
 بود که در اکثر شهرهای امریکا صد ها بهائیان سفید و سیاه مانند خواهران و برادران باهم
 مشور و مأوف بودند و مجلس دیگر باز مخصوص الافت و اجتماع سفید و سیاه همان شب
 دهندل نیل بود و خطا پهلوانی و در شرح آیه تورات که انسان صورت و مثال الهی است

بیخات و کالات نهانی نه زنگ سیاهی و سفیدی بعد از ختم محل و تجان و انجداب
 نقوس از آنجا مجلس بیان که با اسم شرق الاذکار داشتند تشریف برودند و مین
 و در و د مبارک در تالار و سیع جمیت قریب دو هزار نفر با آنکه همه بهای نبودند فوراً
 جمع برخاستند و اجتاد شور شر عظیم در محل اندختند و نهای اشغالی فضای تالار
 پر نمود بعد از سر و اجتاد رفت و ثنا همکل اقدس خطاب پس در خصوص مقصود از معبد
 و اتحاد و اجماع نقوس مختلفه و ظل کلمه و اعدمه شریح فرمودند و پس از مناجاتی فارسی
 بمن هرین مؤثری حرکت نمودند بعضی از اجله شهر بیرون مجلس شرف شدند و هم اجازه
 تشرف در منزل مبارک بجهت وقت دیگر گرفتند و جمیت ناصین سوار شدند و حرکت
 کمال که مبارک در اطراف حلقه زده بودند روز عزاداری الاولی (اول ماه می ۱۹۰۲)
 صبح در حالت یک سوا دیبعضی از عمارت شهر و فضای باخ مقابل را از درب بالاخانه خط
 عی نسرمودند شرجی از تایام او اول سین عظم و مصائب جمال قدم بیان می نمودند آنکه آمد شد
 اجتاد شریح شد و تکرار افات بشارت و نصرت جمال ایمی بیجامع شرق از قم اطهر صدور فیض
 پس گینگو و اطماد غایت باجای پر خستند و ساعتی بعد بمن شرق الاذکار بیرون شهر
 کردند ایین بناء عظیم خسیریده شده بود هازم شدند و از روز اجایب جمیع در آنجا جمیع بود
 و خیمه برای محل تهاوش تشریف اجتاده بودند اول سواره دو روز آن زمین کردشی نسرمودند
 و صد و ده هلاخط نمودند بعد زیر خیمه ایستادند و جمیت اجایمه حلقه زده طائف و متوجه
 دیده از رو بودند در آنجا نهال نهضی فیض در قوه خارق المعاده ایحضرت بهار الله و اجماع نقوس

شرق و غرب و ظلیل کلمات اش و ذکر مشرق الاذ کار عشق آباد و امر نیکا فرمودند و بعد مجلل
 نگه بیان اشرافی بودند دامنه اش مس طیز آلتی از طلا که بجهت تزویز از پیش ساخته بود تقدیم
 نمود که با آن آلات اول بدست مبارک جای نگه بیان را کشیدند بعد ملزمان را کاب مبارک
 یک یک بجز زین مشغول مفترگشته آنگاه و کلا می جمیع امریکار حسب الامر صلاحدند
 و هر کیم تیزی زد و خاک پاکی برداشت بعد از قبل مل جایی شرق نفوی بازیافت سخنیت
 فرمودند که هر کیم بالشیابه از جمعی خدمت مفترخ آمد منجمله همراه دشیر هر امام مردشی از قبل
 اجای پارسیان جانب تیزه اش از قبل دوستان فرقانیان جانب کتوه خیا
 بالشیابه از دوستان روب دامنه اش قدر قدسیه خانم اشرف ایران از قبل آمده شرق
 هر کیم بجز مشغول چون نیابت کل پایام رسید نگه بیان را بدست مبارک گلناره
 پس ازان یک اجار از از از فرموده حکمت کردند ولی اکثر اجای آن روز در نجاشیه
 و نماهار را در زیر خیبه صرف نمودند اما عصر هنار هول بلزرا مغلی از اجای خلی از است و لطف
 مبارک در خصوص کمالات روح و نیت الهی بود قبل و بعد مجلبین هم متصل اجای دیگران
 مشرف می شدند در او طاق مبارک بسیار دجواب مشغول مشغوف بود روز
 های جمادی الاولی (۲۳ می) صبح تا هر تشرف نفوی متوار بود اول را او طاق مبارک
 مشرف می شدند بعد چون حیثیت زیاد شد در بیرونی تشریفی آورد و لطفی در خصوص
 الغت و اتحاد و پر هزار از بعض دیگران فرمودند و ابتدا ای ان ذکر سفر مبارک بود که مقصد
 انتظاری هم صافت و تحقیق صوبت طبع نورانیت در عالم غرب بوده زیرا در ممالک

غرب استعداد زیاد است اما کمتر اسیر تقالید و او نام آند افکار عالیه زنده است از این
 دو امر و بعدهم افکار خدست بودت عالم انسانی مصلح عموم است اما آفریقا نااصلی و حصر از نزد
 دمیبر عجمی بو دیگر دلخوب اشخاص از نزد این میکنند مخل موحدین که هر دو در لاسل مهول منعقد
 و خطابهای مبارکه کی در تربیت و حقوق انسان دیگری درخصوص قوانین اخلاقیه انسانی و دیگری
 از دلائل ثبوت و اجنب الوجود که از هشتاد قلوب و آنچه ادب نفوس همه بهایان شرق
 و غرب فکر تاییدات مکوت ابھی گفتند و مانند گل شکفتة و خداوند بودند و چون جست
 از آن مجال نیزه مودند با این طبقی در منزل مبارک در جواب و سوال نفوس درخصوص فناو
 استعدادات شخصی فرمودند که نفوس دارای دو استعداد آنند کی بصرف قوانین ایجنبی و
 دیگری تربیت معلم عالم انسانی حاصل شود و استعداد ایجنبی نیزه هور و بر ورش کلام ابسته
 تربیت است و معنی بکوشش خود انسان یعنی استعداد ایجنبی بدون تربیت و کوشش نیانی
 کلام اخاطا هر شود و کمال آن منوط ایجنبی و تربیت است (سؤال از چگونگی معاشرت با شخصی
 بعمل کردند فرمودند) آن نیزه و قسم است قسمی هر کسی بخود صاحب عمل راجست و متعده
 نیست لبسته باید بحکمت شخص بعمل رانگاه و تربیت نمود و عرضی است باید اور شفای
 داد آن قسمی است که ضریش بگیران میرسد و معاشرت با چنان شخص سبب سوچلاق
 می شود در اینصورت حشر با آن نفوس جاگزنه مگر برای کسانی که بر منع و تربیت قادر
 و قادر باشند و حتی امکان بحسب تغییل اخلاق و تحسین اطوار گردند و الا خطا هست
 ایجنبیه از مضرات اهمال انگوشه شخصی ایجنب برآکرده و داده است نیست که در الواح

حال مبارک هم حکم معاشرت با ادیان و وحدت عالم نهاد است و هم منع افت
باشد را ز دم احتراز از این نفعی و انکار آنستی و چنین از روز جمعی از صاحبان علوم و هنرمندان
و حبست آن حکومت تشرف حاصل نودند و شرحی از ازوای مختصر شورت و کتابی فکلای
ت از فهم اطہر صادر روز عاد جادی الاولی (۳۱ می) از صبح زود دسته دسته
نقوش شرف لقامت رف اجابت و اخیراً همه در نهایت شوق و شغف شاکر غنا آیا
مبارک بودند از جمله جماعت هند وستانی ما که در اکثر محافل عطا حاضر و مشرف نیشند
از روز جمعه جمیع دارند پس از اجازه تبرکیت نامه که بر این قدر افسوس عرض نموده بودند
خواهد تقدیر کردند و ترجیح آن که از انگلیزی بفارسی نوشته شده نمی‌شود "از نجمن
هند وستانیان شبکا غو ۳ می ۱۹۱۲ حضور مبارک حضرت عبد الجبار اعباس
هوائیه حضرت آنکه اعضای انجمن هند وستانیان شبکا غو همیم نزول قدم مبارک
شاراباین قصیده تهییت و تبرکیت می‌گوییم و امری که بجهت تشریف فرمائی اخیرت باین
ملکت شده مایه نهایت قدر دانی و اینان ماست آسیا پیوسته محل برداشیان
بودند تولید محمد و سیح و بودند کافوئیوس رانقطعه شاسع گردیده و با بر استی
معتقد برآیند که آسیا در این وان اسباب ایلاف خواهد شد و مانند امر بود امر بجا
علت اتحاد ام و تعالیم تمام بزرگان و پدران ما خواهد گشت اگرچه آسیا در حال تدبی
است لکن با خود را آشی می‌سازیم باین فکار که هر چند مایه در حالت ضعیفیم آمادر و حایاتی
سبب سرفرازی جهانیان لمحه این نهایت صریحت را از این داریم که اسباب کتب علوم

تحصیل فنون شرقيان را در عمالک غرب فراهم فرمایند که جوانان ایران درین عمالک
 تیدیل آفکار تحصیل معلومات ادیه نموده اند و ذکور حایه ترقی عمالک شرق گردند
 و دیگر ما که اهل هند و سیانیم میدانیم که منافع زیاد از مسافت انجام بودن ممکن است
 خواهد بود نه اعدام آنچه دنبود مسلمان آنها را بهبود جدال و ادار نموده آما
 تعالیم شما که جمیع انسان دهول تعالیم بزرگان شماست میتواند آنها را متعق نماید و هم جانی
 متحداً سازد و یقین داریم که مثل این پذیرا شده و احترام امریکا شهادت هم نسبت با خضرت
 مجری خواهد داشد خداوند طول عمری بوجود مبارک بد بد ما پیام خود را ابلاغ کناده فرع
 انسان فرمایند ای آقا! غریزی‌ایم اخلاصندان شما عضاء! این هم بند و سیانیان
 بشیکانو.. و دیگر چون جمیع زیاد مجمع شدهند در پوپل نطفی عمومی در خصوص تخلیل قوا، مادیه
 و نیجه وجود انسان بمنیت انتیه و تربیت روحا نیه فرمودند که کل واله و حیران کشند و پیره
 تعالیم مبارک را هبتهای درجه سعادت عالم انسان داشتند چنانچه تحریر و شهادت چل هند
 و نعموس اخزی برای طالبان منصفان خود نموده شتعمال و بیجان دیگران، لفظه
 مدل علی اینجا آخر شب محفل مشورت بهائیان بود اول خدام حضور مبلغ استادند و بعد نظر
 برخایت عضای محفل خود را شریف برداشت و مختصر بیان آئی فرموده حرکت کردند و لی در همود
 مشرق الا ذکار فرمودند من مذکوره نمی‌کنم. بین محفل شوره است وقت دیگر فرمودند اگر من
 در امور شرق الا ذکار مذکوره می‌نمودم باستی فوراً ساخته شود آما اول شب خطاب به بیان
 بیین و موثر در این هم بیان سفیرها ادعا فرمودند که جمیع عضای خصوص چنان و آن همین شفته

و شیفۀ خطابه مبارکه گردیدند و در همان روز بود که بعضی از جبارجای گرفتن عکس مبارک
 سانووند هندا و باغ مقابل هول چند صفحه عکس مبارک بوساطه مترسوس کلیوس که از آنجا
 خلی منجدب بودند برداشت شد و در دست مبارک گلی بوده استاده در یک صفحه خدام
 ایرانی در ساحت هندس بودند و در دو صفحه نموم اخراجی که حاضر بودند در محضر از عکس
 آن خسته شده بودند در سایر بلاد نیز کفر عکس مبارک شد ابرداشت آن دلی در آن چند صفحه
 عکس مبارک خلی هتر و شبیر تراکفته شده روز ۷ اجمادی الاولی (۱۴ ماهی) چون
 آنرا آیام اقامت مبارک بود مجاسس عدیده و مخالفت همه منعقد گردید صبح بعضی کشیشها
 در منزل مبارک متصرف شدند و مجمع یونیتی نیز در هول هیتا و نطق مبارک شهر جی در
 خصوص موالید ثلاثة ولزوم تربیت کلیه بود بعد از آن روایه کلیسای کانگرشن
 گردیدند کلیسا غم منظم و با شکوه و شیش آن موسم بدکتو رسیلر که گز متصرف شده بود
 در نهایت شجاع ب بعد از فراغت نماز در معنی طلعت مثاق عنوان بیانش این بود که
 تعالیم و اوصاف حضرت عبد البهار ابو اسطمی از دوستان شنیده و عازم عکا بود
 بعد شنیدم که وجود مبارک خود عزم سفر امریکا فرموده اند حال خدا بر ما نفت گذارد
 که ایشان بزول قدم مبارک را سفر از فرموده اند پس ازان در تاریخ و تعالیم
 مفصل گفتگو کرد و خسر و خود مبارک را با اسم نہش سلح و فرزند خد اعیان افسدی معرفی
 نمود چون طلعت محمد اش قیام فرموده بیست کلیسا برخاست با اکه در کلیسا بودند همه کف
 بر گفت زدن و اظهار بیشتر کردند تا با شماره مبارک جمیع میکت مستعد شملع

خطابه غرایگشته که موضوع آن نهیور مرکز امور و طلوع شمس خفت بود در هر موسی از بر جی
 و شرحی در تجدید آدیان و وحدت انبیا و اساس کتب الهیه و امثال فنا که نهی بینا جای
 فارسی ملحن طبع جان نجیب گردید و تضرع نفوس و انقلاب قلوب چنان محسوس که فضای
 کلیسا مملو از روح لقدس شده بود و از محراب تا باب کلیسا بصعوبت عبور فرمودند
 زیرا دسته دسته نفوس بحوم می کردند دست می دادند و طلب تائید و برکت
 می نمودند و در آنکه نکن ائمه و مجامعت تعجب در این بود که اغلب نفوس با آنکه بهائی نبودند
 و تا ان وقت بعضی ذکری از تعالیم این امر شنیده بودند آن قسم خضع و انجذاب
 حاصل نمیودند و بعضی از وزوشب چنان بی خستی ایار شده بودند که در آتو بیل خود سوا
 شد و مجلس بمحیر عقب سر مبارک پیر فتنه نامه را از وزش منزل دکتور فور دیل فرمودند
 و پس از نظرت جمعی از انجا برای ہوتل حرکت نمودند و فرمودند قدری پایاده میر ویم
 و بعد ترا مواتی میگیریم بعضی از خدام ایامیزبان عرض نمودند راه دور است با صرارا نهایا
 سوار آتو بیل شدند و مرتبه در راه پیر آتو بیل پاره معلق شد آخرین راه در ترا مواتی
 سوار شده چون بہوت رسیدند جمعی که تقدیر قدوم مبارک بودند مشترف شدند و در جو آ
 سوالات خویش بیانات مبارک کی شنیدند که اسان نیک و نتاک شودند از جمل شخصی از
 عوایب امور مالک آسیا و بلاد شرق پسید خلاصه بیانات مفصل در جواب این
 بود که جز بقوه معنوی و امر الهی رُّتّقی نماید هر کیا از مظاہر الهیه درست و ملکتی مسیح
 شد که بخطا هر پیچ اسباب نجات و ترقی برای آنها بود ولی چون در قتل امیر شه وارشد

بر جمیع مکالک متعدد تقدیر جسته امر و زیرفت و ملکتی که عالم و حدت عالم انسانی بینند نماید
 و دنیا این قوّه اهیتیه وارد شود در آخر مقدادی عالم گردد (سوال از فرق امر بیان
 با سایر ادیان کردند شریحی در جواب فرمودند که) اساس جمیع ادیان از جسته حصول
 بیکیت و جمیع منی جریقت نیست که مین مظاہر امر و ادیان آن‌هی تفاوتی نیست اما از جسته
 فروعات یعنی احکامی که راجع ب تعالیات و جزئیات است چون این فروعات از جمیع مقتضیات
 وقت و زمان هست لهذا در بر عصری تغییر نمی‌شود (از این قبیل بیانات شروع
 و مفصل فرمودند) (سوال از شر و صفات ضمیمه کردند فرمودند) در وجود و هستی
 شر نیست بلکه اشاره عدم خیر است چنانچه ظلت عدم نور است (و شرحی از مقتضیات
 عالم غلقت مادی فرمودند که) لازمه آن تغییر و تبدیل است چه اگر تغییر و تبدیل نباشد
 ترکیب و تربیت اشیا نشود و چون تغییر و تبدیل توشتیت و ترکیب لازم آید
 اضداد پیدا شود ولی در جریقت ضده نیست چنانکه در عالم شمس ظلتی نیست و شرق
 و غربی نه اما از مقتضیات این عالم شب و روز نور و ظلت است انتہی چون دیر
 مسلسل اجوی بمقابل صادر و نفووس خالد و شاکر بسی از شر و عیوبی از اجابت
 و خدام حضور برای فاتحه خوانی بقیرستان شیکاغو شهریت برداشت و اول شب
 تشریف فرمای کلیسا ای ال مسلسل گشته در آنجا نیز بیجان غطیبی در نفووس مشهود
 و خطاب مبارک در بیان مقصود مظاہر اهیتیه و صلح و اتحاد نوع انسان بود و شرحی
 بسی طویل از طبیور عظم اعجمی و نفوذ کلر علیا پسر از انکه اکثر مردم دست دادند و اهل بار شکرو

بیان ممنوّنیت و اخلاص خویش بحضور انور گردند از انجا کاکسک مبارک گیری منزل
 دکتور میلبر کشیش کیمایی کالگری شفابرد چون نزول اجلال فرمودند منزل کشیش
 نه کو زیر نظری فضیح دلیع و بیانی موثر در میخ در فوائد صلح و صلاح و مضرات جنگ و جدال
 و لوازم آسایش عمومی و وحدت عالم انسانی فرمودند چون شب آخربود تأثیر نفوں
 وقت فلوب بدر بجهه رسید که تحریر و وصف نیاید روزه اجحادی الائی (ده ماهی)
 روز حرکت موکب قدس بود و در اپارتمان منزل مبارک شور و لوله اجتاب سیار بعد
 در تالار بوقت محلی مفصل از اجتاب و جمعیت اطفاشان منعقد اول المقال اثافت
 در افتی فوق العاده در آغوش مبارک گرفتند آنها را بوسیدند و بهر کیث
 شیرینی و گل عنایت کرده فرمودند شما با هنر مسود و حسن شیع اطفال مکوئید و بفرمیش
 حضرت بہاء اللہ شعبه‌ای عالم انسانی زیر اقلوب تبان در نهایت صفات احوال عالی
 در نهایت تقدیس آوده باین عالم نیستید و مانند آئینه دلبای شما پاک و صاف
 است پدران و ادران شما باید شمار ایصال را فت پروش دهند نهایت
 آداب و حکایات تعلیم نمایند تا در نهایت آنکه بفضل عالم انسانی متصرف شوید
 در جمیع مراتب ترقی نمایید تحصیل علوم و صنایع کنید سبب ظهور شیوه نهاد است باقیه
 شوید و علت ترقیات کلیه گردید (بعد خطاب بایران این و فرمودند) من هر دم
 گلن شما باید بر خدمت کلمة الله برخیزید قلبستان پاک باشد نیستان خالص شود
 است غیض از فیوضات الهیه گردید ملاحظه نمایید که هر چند آفتاب بر جمیع اشیا

یکان میستا بد ولی در آینه صاف جلوه شدید نمایند و در نگ سیاد شدت
 جلوه و حرارت آن در زجاج و تور سجیت لطافت آنت اگر لطافت و صفات باشد
 این تأثیرات ظاهر نشود همچنین باران اگر بر زمین شور و زار بیار و ابد اثری ازان بطبیو
 نزد آماگر بر زمین پاک طبیب ببار د بزر و خرم شود و بار و خرا رد امر و زر و زیست
 اگر قلوب صافیه از فیوضات ابدیه بهره گیرد و نفوس زکیه از تحملات باقیه روشن و نور
 اگر دشمن احمد نمود من باشد و مومن بخلات اشد و متوجه بملکوت الله بستیدند آما
 الہی راشنیدید قلوبتان بنائم جنت ابی هنرگردید نیت خیردارید مقصد تان ضای
 الہی است مراد تان خدمت بملکوت حنان است پس بکمال قوت برخیزید و با یکیدگر
 در نهایت اتحاد باشید ابد از کید بکر کند نشود نظر تان بملکوت حق باشد نه عالم خلق
 خلق لازم برای خداد دست دارید نه برای خود چون برای خداد دست می دارید بخوبت
 کند رغبی شوید زیرا اف کامل نیست لابد هر چنان غصی دارد اگر نظر نفوس نماید
 همیشه کدر می شوید آما اگر نظر بخند انا نماید چون عالم حق عالم کمال است جمیع هفت
 لذ ابرای او همه را دوست میدارد بهمه هر بانی یکنیدید پس بقصوک رس نظر نماید
 جمیع را بنظر عفو ہمینید زیرا پشم خطابین نظر بخطا کند آما نظر خطاب پوش بجانق
 نفوس نگرد چه که جمیع را اول خلق کرده کل را اومی پرورد اند رزق می دهد جمیع را رفع
 در و ان مبذول می فراید چشم و گوش عطا می کند لہذا اقل آیات قدر تا وہستند
 باشد جمیع را دوست داشت بمحیج هر بانی گرد فقرار ارعایت نمود ضعف اراداتیت کرد

مریضان را شفای بخشید ناوانان را تعلیم و تربیت نمود لذامن می‌سده و ارم که آنها
 و اتفاق اجای شیکاغو سبب آشنا و جمیع اجای امر رکا شود جمیع خلق از خلقستان
 آستغاضه نمایند یعنی مفتادی کل شوند انوقت آمدادات ملکوت ایمی و فیوضات
 شریعت احاطه نماید انتی عزیت و حرکت مبارک از شیکاغو
 روزه اجمادی الاولی دعا مای عیج از شیکاغو برای کلیولند حرکت فرموده
 جین حرکت اجابت غیار پردازه و ارطائف حول حال نور بودند و بهادر نهایت حرراق
 و دیده ها گریان از بیرون شرق طلاق می‌باشد بود عصر چون مرکب مبارک بکلیولند
 وارد چمی از دوستان درستگاه خط آهن برای استقبال قدم مبارک حاضر
 و چند نفر هم از روزنامه نویسها خبر درد مبارک راشنیده با دستگاه عکاسی
 مختصری آمده بودند مخصوص نزول و ورود فسسه و ماهر فرا عکس مبارک و مترزین
 رکاب را برداشتند و اجازه تشریف خواستند و پس از استقرار بیکل قدس
 در هتل او گلبد مشرف شده شرحی از تاریخ و تعالیم امر مبارک از فرم طهر صادر و ثبت
 نمودند از جمله کمی از اینها سوال نمود که پیام مبارک چیست ؟ فرمودند "پیام
 من وحدت عالم انسانی است و صلح عمومی و تطبیق مسائل دینیه با علوم صحیحه وی
 حقوق عمومی و دفع تعصب دینی و بنی وطنی و سیاسی و بیان حقیقت ادبیان ایمی
 و منع تعالیه و اینها ملت مذهبی و تربیت نشاده اند بد رجه بیکر که حقوقستان بار جال
 مساوی شود و تعديل معیشت انسان را بشکر که اگر امیر بر سر ریعت جالس است

فقیر هم خانه و حسیری داشتہ باشد و چنین نہیں بنت روحانیه و تعذیل خلاق
 عالم ہانی و وحدت ماس ادیان آہی کہ اکر امکن عالم پی تحقیقت ادیان بزند چون حقیقت
 بکیت متعدد شوند اما بسبب تعالیید و اختلاف و جدال نہت دچک کے تعالیٰ مختلف
 ہست ای خربیانہ الاحل بعد از ساعتی از ہوتی اولکہ مجلس نیایان در منزل دکتو سوگل
 تشریف فراشند پس از صرف چای در او طاق علی حصہ آنگاہ مجلس را بنور لقا
 منور ساخته نطقی در با دخوص آبادی مالاک امریکا و اکمال مذیت جمیانی بذیت انسانی
 و هشتر اق شریعت و ارتفاع نداشی احمدی ذات ارشاد تعالیم زبانی فرموده انجامی حیران
 و واله خط و افر بر زند و از نعمت مصل ولقاء حیات ابدی جستند قبل از مجلس ہم کیتی صفحہ
 شکر مبارک و خدام حضور و یعنی از دوستان را گرفتند آماش مجلس مفضل را لاؤ
 ہوتی متجاوز از پانصد نفر بیانے وغیرہ بیان جمیع مفسون اطوار منجد بگفار مبارک
 گردیدند و قبل و بعد از خطاب مبارک کئی دفعہ تبرکیت و تہنیت سرو دند و مظاہن
 کلمات و بیانات مبارک در زوم دیانت و آگاہی از مضرات حرب و عداوت
 و منافع صلح و یگانگی والفت کل اطمینان شکر می نو دند و نہایت فتنی را تشریف بساحت
 اقدس و استماع مسائل اپنے میکردند روز ۲۰ جادی لاول ۱۷ ماہی علی اعتباچ
 چذر روزنامہ بساحت اور رسید کے کیفیت و رو و قدوم اطہر و بیانات مبارک
 و مجالس نیایان و خصوص طالبان را تما اما بناهیت تمجید نوشته مژن عکس مبارک
 و خدام آستان پیمان بود و چون صنم حکمت شدند از شخص محترمی عزیزی کے بحضور

مبارک رسید که من از خواندن جبر امدو طلایع از تعالیم مبارک پی عطت و هبیت این
 امر برده حال قبال خود را بانهاست خلوص محضر اور تقدیم می نمایم مختصر ساعت هشت صبح
 از کلیوند حرکت نموده ساعت دوازده نهضت پسیغ ترزوی جلال فرمه نمود احتبا
 انجام چون خبر تلگرافی از کلیوند داشتند در هبیتگاه را آهن منتظر قدوم مبارک
 بودند و چون موکب قدس وارد بانهاست سر در پوشاد در حضور اوز بیوی (چنل)
 آمدند پس از شرف تقدیم کردند هسته حاجی نقوس کشیده با سلطه دوستان از
 درود مبارک مطلع و محضرا نویز شرف گردیدند بعضی از آنها از روسای بنی اسرائیل
 بودند و گزراز حضور مبارک سهند عالمند نمودند که در کنایش آنها نطق فرشتند ولی
 چون در مجتمع صلح نیویورک و اطراف مسحود بودند لهذا قبول نفر مودن و پسرخ
 حرکت بیفر مودن آنش در تالار همیل مخفی غمیم با سلطه اجای پسیغ منعقد خطا
 مبارکه در شرح تعالیم حضرت بهار اش بد و نهی باین بیان گردید که "باید شرق
 از غرب مدغیت داده که نماید و غرب از شرق مدغیت امیه بایموزد" بجمع نقوس
 محمد اهل ایرجیرت از هبیت عطت تعالیم مبارکه می نمودند و بانهاست خضوع
 دست رسید اند و اهل ار خلوص میکردند بعد جمی از فلاسفه و دکتورها و صاحبان
 جرائد مشترک شدند و بیاناتی مفصل از ترکیب تحیل شیا و مدخل اراض فرمودند که اگر
 مدخل اراض را بدانتند و عهتدال عناصر را میزان گیرند در هر عنصری که نقصان حلصل
 شود بوسطه خوارکی که آن عنصر را زیاد نماید معالجه اراض کشند و گر محتاج با دوته

و مکلات سائره نشوند چون آن مسلم را مشروطاً بیان فرمودند از حضرات سوالی
 کردند که سبب چیت که جمیع حیوانات با انکه فتن طب را نمیدانند بالطبع از آنچه برای اینها
 مضر است احتساب نمایند و با آنچه مفید است غبت کنند اما انسان بالعكس قدر
 بیمار است با آنچه مضر است بشرت باش شود حضرات جوانی گفتند و عرض نمودند که وجود
 مبارک خود بهتر می‌باشد اند لخدا شرحی از تقویه خارق العاده عالم انسانی و تجاوزات
 انسان از قوانین طبیعت و مثال ای الک فرمودند که چون نیان توجه مخصوص بجهتی نه
 لخدا بشرت غلط نماید چنانکه در تحقیق و حصر توجه احاطه هشرا از جمیع بشر است و محققین
 مقالات مفصله برای صاحبان حجرا اند بیان نموده جمیع راشاکر غایات و حیران کلائ
 و بیانات بدیعه فرمودند روز ۲۱ جمادی الاولی (۸۰ ماهی) صبح گاه چون
 چای سیل فرموده در شرف حکمت بودند روز نامجاتی بحضور طهر سید که مقالات عدید
 در خصوص سفر مبارک و نفوذ امراء شرور آن مدینه نوشته بودند در یک روز صوری
 از امراء شرور آنچه میده شد که بسیاری از خفتگان بیدار شدند و ازان بعد
 اخبار نشانده و بیداری اهالی کلیولند و پسران گزرباحت اقدس میر سید ولی
 چون وفت مجالس صلح قریب طلعت اطہر در آن محافل موعد لذت ایکل از روز چون بر ق داش
 سیر چرکت بود و در هر چهل هزاران پرده پندار را خرق نمی‌مود و با وقت قلیل
 کارهای غنیم میدید زیرا اکثر مجامع قبل از ورود مبارک تهییه شده بود لخدا در هر
 شهری یک روز مجالس عدیده منعقد و هزاران نفوذ در محافل وصل و تقامع طلب خلا

ساعت نه صبح از تپی سیر غر کرت فرمودند و ساعت نه شب اجای وشنگتن در بیکاه
 راه آهن دید و بعد از مبارک نهادند و تعطیش هر قدمی سرو آسا در چیدن بالین
 بود و حکایت از قدرت بهار الہی و خزمی و طراوت حدیقه عالم انسانی می نمود آنادر طی
 آن راه در ترن بعد از نهار برای خواب و استراحت بکل اقدس بعضی از طرزین رکاب
 مبارک جارت و التهس نمودند که او طاقتی مخصوص کرای گیر ند فرمودند من بعض
 صارف رمحیں اعانت نمودند و خدمت ارشمنایم والا از براست عمر پیچفت تماز
 را دوست نداشت ام و در اینخصوص بیان آنی نسباً با انجیز در منع همیازات
 شخصی فرمودند و پس از زور و بو شنگتن هم بخانه که مخصوص کرای نمودند و در خان
 عده اکوچه هار وارد نزدیک منزل مس پائزتر تشریف فرمادند و در آن سفر
 از شیکاغو جا ب دکتور فیلان حضرت محمد مصطفی بغدادی و از شنگتن جا ب
 میرزا احمد سهراب یم در رکاب مبارک با خدام حضور بودند و بر ترجمه و تحریر مشغول
 و فخر باری در منزل مبارک شرحی از معانی علامات یوم طوفان فرمودند که بسب
 اذ نستن آنگونه معانی هیشه مل از منظمه فیوضات عله اهل محجب مگشتند که
 در کتب الهیه ذکر آسمانی غیر این آسمان و ارض غیر ازین ارض بود معبد ابا زيلا
 را بظاہر مینیو دند و از عوالم روحانی و معارف الہی بی بھرہ و نصیب می مانند بعد
 منزل مس پائزتر تشریف بردن شرحی از تعالیم الهیه و مسائل اقتصادی بیان فرمودند
 و اجای هم از تشرف بلقا و استماع بیانات و ندائی اهل چنان پرشوق و ذوق بودند

ک در پوست نیگن بخیدند روز ۲۲ جمادی الاولی (۹ مای) از صبح تا نهار دام عبور کرد
 اجبا و بسته بیها در منزل مبارک بود تا هر را در منزل مس پارسز میل فسر مودند و عصر
 نقوس کثیره دران مجلس غیوضات باقیه فائز تماش که مجلس عمومی خیلی مکمل بود و ظهر مبارکه
 مغفل در نشر تعالیم الهیه و بیعت نهائی بعترضین زیرا بعضی اکر شیشهای متغضب چون
 دیدند صوت امرا شده و صیت عبدیه است اارکان وجود را احاطه نموده و نقوس با هیجان
 و امترزا عجیب آورده از حقد بصداد آمده بودند پس از مجلس سفیر رودمند من خیلی علیت
 نقوس میکنیم که فرار ننمایند و اولی عتره خنی سوانحه با وجود این کشیشهای وشنگتن
 مار آنکه نمودند وقت دیگر فیض مودند اعراض رو سایی مدار سب دلیل بر قوت عطت
 امر است زیرا امر غیر میهم را کسی عهت ننماید از روز بعضی رجای شریف فرمائی مبارک
 گناهک داد آن خطابه نمودند فسر مودند حال محبو ربعت در حکم و باز بونگتن
 خواست آمد روز ۲۳ جمادی الاولی (۱۰ مای) صبح نقوس جلیل بباحث طهم
 مشرف پس از ترقی خصوصی و سوال و جواب طولانی نقطی عمومی در تقدیمات این قرن
 اعظم وزوال تقاید ام فسر مودند و عصر چون مجمع نس آمتحنه بود خطاب چنین در خصوص
 حقوق سار و تربیت آنها او فرمودند بعد سواره بیان و از آنجا بخیل فقر آکه بیت مس
 هنک (باری) ساخته شده تشریف بردن و شب نقط مبارک در مجمع از نفوذ ام رشد و تدری
 حضرت بہمان شاه و نصائح شفقة باختیاء اش بود و شام را در منزل مس هنک دمیو و مادام
 در نقوس باری مسحود بودند و جمعی از خشد ام حضور و اجای طلاقت محبو زیر در حضر انور

تادیری از شب ساعت نصایح مشققه و غرق بحور سر در حبور گردیدند روزه ۲۴
 جادی الالوی (۱۱) ای طلعت افروزانم نیویورک بودند علی لصباخ نفوس محترمی که ساق
 شرف نشده بودند بحضور افروزانم دشمنی مفضل از کیفیت سفر خود نوشی صلح عمومی
 که کنی از حکام حضرت بهار الله است فرمودند و بعد حرکت نمودند و اجبارهای تکاهه ما هم
 تا میان حکمت ترن پر شور و غلغله بودند و بسیار محظوظ و مکدر و پریشان از هجران طلعت
 پیمان و دلماهراجی فضل و همان و چون نیویورک نزول حلال نفر نمودند جمی از هیئت
 پستقبال قدم مبارک آمده تا عمارت بتس در ریو ساید که منزل مبارک بود در حضور
 بودند و برای ایشان حکایت میفرمودند که در شیکاگو و شنگن فریم و مراجعت نمودیم
 بیاز خوش گذشت زیرا اهلی امریکا همه مبتدا و طالب فضیل مایل ترقی فتنیک
 انسان در حقیقت را رو به شوونمایی بینند باید همیشید و ارباشد که لا بد شکوفه خواهد نمود
 و بار و ثر خود داد نفوس سوالاتی می نمودند و چون جواب می شنیدند محابا دلم
 نمی کردند و با اکثر علمای اچون طاقات صحبت می شد خهار قاعده می کردند جمی نفویک
 سوالات همچه می نمودند از هستی اعجاب اطهار مرتضی می کردند علمای سائر ممالک چنین
 نیستند زیرا همیشه میخواهند مجادله نمایند در شیکاگو شیوهای خوبی طاقات
 شدند چند لغزان ماریکلیسا دعوت نمودند صحبتها میفضل داشتند حتی کی از آنها دکتور
 میلر شب بجانه خویش دعوت کرد مقصود نیست که فنی جز قبول و قاعده چیزی برآ
 ننمود دیر و در نسیم با جمع محترمی بعضی از قاضیها و کلی از رفقاء روزولت (رئیس جمهور)

در واشنگتن صحبت شد چون قضیه جست جامعه ادیان والفت مل مخالف بیان آمان
رفیق گفت میخواست اخلاق بود بعد چون من الافت و اتحاد مل و امم متوجه مادرظل کله حضرت
صیح برای او شرح دادم خنده داشت و سایرین نیز هم از همارش در کردند آخرا زاو
پرسیدم که دیگر سوال دایرا داری گفت خیرا بدآ گفتم این مطالب با قبول کردگی گفت
سال ایت. (بکلی صحیح است) انتی چون با نگیرنی این کله "آل رایت" را فرمودند
چنانچه خنده دیدند و بعد شرحی از الافت سیامان و مفیدان و مطالب اخراجی فرمودند
آماش مجی از اجاد منزل مبارک بود. نظری درخصوص نهاد اهلیتی که با محل به اعانت
شده منودند و به شویق بر شکر این موهیب و عطا یا پرداخته اخبار است ذکر و تفسیر
ساختند. روزه ۲۲ جادی الافقی (۱۲ مای) صبح بعد از آدای اوراد و اذکار

و صرف چای فسرمه دند هنوز اخشتگی سفر بردن نیامده بازار روز باشد بمنکل بروم
و در کلیسا موحدین صحبت کنیسم لحدا با همین رکاب مبارک حرکت فرمودند کاشتی
نمیوجرزی و از انجا با خط آهن یک ساعت راه را طی کرد و منزل مستراول که فسیر کلیسا اینجا
بوسط ایشان از حضور مبارک دعوت نموده بود شریف فرمادند پس از تصرف
چند نفر از چبا هیکل که کرم حرکت نسبت کلیسا فرمودند چن ورود مبارک فسیر دکتور ادگار یون
که بیرون کلیسا منتظر بیست و هدو بود با نهایت تعظیم بازوی مبارک را گرفته تا محاب کلیسا
بود خسته ام حضور را نیز در بالای سکوی محاب کرسی داد و پس از فراغت از رسم
عبادت دید عرفی سترائسه لاکر نطق قسیس محترم این بود که "امروز بجای تورات انجیل جبریل

یعنی بیانات حضرت بہاءاللہ مسیح اعظم (از ترجمہ الواح متبوع چند صفحہ ملاوت نود و گفت) چند سال قبل محبستہ در شهر جنوا در ایتالیا ساخته شد و مقصد از آن تبعای آثار شہادت شخص پر توستانی بود کہ کا تو لیکھا اور محض تعصب نہ بھی شد و دن و روزی آن محبتہ این کام حکیمانہ منقوش کر عظیم نتیجہ قرون خریثہ رفع تعصب نہ بھی و توسعہ افکار پیری
 حال من می گویم کہ این کلام تاکنون شخص تام نیافرته بود و تائید رجع تعصب باقی دامروز
 بی نظری کرد افع این تعصبات است تعالیم جدیدہ بہائی است کہ عالم ادیان ابھرت آورده و بیت بزر ارض را در ترک تعصب قربان و فدانموده ہیشہ تولید ادیان الہیہ از مشرق بوده و آن سر زمین ام الادیانت و مغرب زمین بواسطہ کثرت حرود بات وادوات جنگی برائی چینی صلحی در نهایت جتیلیج و این امر بہائی اگرچہ تازہ از شرق بغرب سراست کردہ ولی غقریب تمام غرب را احاطہ خواهد نمود و تاکنون در حضور مقتدا ای این ام خطر از مطالب عالیہ شخص خواهید شد و آب را از حرشہ خواهید نوشید این نهایت خوش بختی نوع است کہ این شخص نفیں اطراف و اکناف عالم در غبور و مرد است و یا این کنیتہ تشریف آورده نیا عظیم صلح را گوشند و خضا رسیفر ماید نهایت اقتدار من است کہ حضرت عبد البهاء عباس را در آنجوں معرفی نمایم و گویم این شخص بزرگوار از نسبیاتی ذی شان روزگار وا زبرگزیدگان حضرت پروردگار است، چون بعد از نطق قپیس مکنی تقدیس قیام فرموداں همیسا یکم تہ برجاستند تا باشارہ دست مبارک اذن جلوس عنایت شد و شان میخ بخطا

بین فصح مفتوح گردید و در وحدت ایتیه و وحدت و آنچه امظا بر مقدار مسائل بهشت
 ابلاغ فسر مودن که بطلوع شمس حقیقت در هر کوری از برجی نهی شد و بعد ختم مجلس را
 بناجاتی بسیار موثر فرمودند در این گونه کنایش و مجامعت تأثیرات خطابهای مبارک دیدند
 بو و تحریر نیاید و چون از کلیسا بردن شریعت آوردنده مردم دوستگی انجمنه زدند
 و دست دادند هر کیک با نجذابی و هر قلبی با شوق و استیاقی و هر چیزی جست و انجائی
 بوجه مبارک انور مستوجه و توفیقات مکوتیه را سائل و آمل سری نبود که پرسنور نباشد و قلبی
 نکه غریق بجور سرو زگرد د تا بنزل مسرا دسل مراجعت فرمودند جمی از اجبا و مبتدا همچو
 بهمان کشیش نیک اندیش و خانم محترمه شس برای ناما را موعود بودند و دمحضرا طبر قسم
 و هرز و قطع طلاق را از رو زجوری بی نظر بود و از نباد آن بآذین طعن
 بغلک اشیر میزد لپسان از صرف ناما را واندک استراحتی جمی نیگر برای تشریف حاضر و داران
 منزل باز محلی پر جذبه و شورهایی لحدا وجو دمبارک رنطفی میتچ در تشویق دوستان و هدا
 طالبان نفر مودن و قبل از حرکت کتاب کلیسا رفیق نیک کو تقدیم حضور نموده جای صدقه
 بناجاتی ارتسلم انور گرد فوراً بخط مبارک این مناجات صادر ہو شد پروردگارا
 پاک یزدانما شکر ترا که کوه و صحراء پموده گشت و محیط عطر قطع شد تا اینکه این قلمیم
 رسیدیم دور نیکشونام و نشان تو بربان راندیم حتی در این کلیسا امشد ایلیاندا
 بلکوت تو منو دیم خداوندان این کلیسا را نجذب حال خویش کن و در پناه خود محفوظ
 و مصون بدار و مبارک فرماع باری انقدر خوش گذشت که وجود افسوس

و عده سفر دیگر با حاجی مونتکلر دادند و از انجاد بفضل و عطا مراجعت نموده شب در
کلیسا گردید متوجه نیویورک نزول اجلال فرسوده داران کلیسا که مجلس صلح
عمومی همیا بود خطاب پس مفصل در مقاصد همیای آله صلح و اتحاد عالم‌های وظیفه
حضرت بهار اشتر رای تأسیس و ترویج این تعالیم همیشه ادا فرمه سودند و آتش شوقی
در دلها افزوده شد که کل چون پردازه بال و پرسخ استند و ران محفل حلیل همین درود
مبارک جمعیت کلیسا بی خستی از برخاستند و در نظر این قضیه خارق العاده جلوه
نمود و آن کی از حمال غلطیمه صلح در نیویورک بود و صورت خطابه مبارک در مجلس

(هوائش)

چون نظر تاریخ کنیم لاحظه می‌نماییم که از اول عالم الی زمان‌های این بشرگیر
و جدال بوده یا جنگ بین ادیان بوده یا حرب بین اجناس بوده یا نزاع و جدال
بین دول بوده یا بین دو قبیل و جمیع نیهان از جمله میان بشر ناشی و از سوی تمام
و عدم ترمیت نبعث و اغلب تزاع و قبال بین ادیان بوده و حال اکنون همیای
الله بجهت اشحاد و الافت میان بشر آمدند زیرا آنان شباهنگی بودند نگران شان
بجهت خاطفت و جمع گویی سندان است نه برای تفسیر آنها به شباهنگی عمیقی
از هنر عالم تفسیرهای رایح کرد از جمله حضرت موسی بود که از عالم هیباط تصرفه هر آی
را جمع کرد و با یکدیگر الافت داد و بارض مقدس بود بعد از تفرق آنها را جمع نمود
و با یکدیگر هستیام داد و سبب ترقی ایشان گردید لحد ذاتشان بعزم تبدیل شد

و فقر شان بعثا و رزائل خلافت ان بفضل مبدل گشت بدرجه که سلطنت
 سیمانی تأسیس یافت و صیانت عزشان بشرق و غرب رسید پس معلوم شد
 موسی شبان حقیقی بود نزیر اغمام متفرقه اسرائیل راجع نمود و با یاری همیام داد و چون
 حضرت مسیح ظاهر شد او نیز سبب افت و جماعت اغمام متفرقه گشت اغمام متفرقه
 اسرائیل را با اغمام متشرکه یونان و رومان و کلدانیان و سوریان و مصریان جمع
 فرمود این اقوام یا هم در نهایت جمال و قیال بودند خون یکدیگر را میخوردند و نهاده
 حیوانات در زده یکدیگر را میردند لکن حضرت مسیح این ملل را جمع و متفق و متحده نمود
 و جمیع را از تباطط داد و نزاع و جبال - آنکه بیان برآمد از خت پس معلوم شد که اذان
 ابی سبب افت و محبت بوده دین اش سبب نزاع و جبال نیست اگر دین سبب جبال
 گردد عدم آن بهتر است نزیر این باید سبب جات گردد اگر سبب مات شود ابته
 معدوم خواسته و بسیاری بیتر است نزیر تعالیم دینی نزوله علاج است اگر علاج سبب رض
 شود ابته عدم علاج خواسته است و چنین قویتی که عشاگر عرب در نهایت عداوت
 و جبال بودند خون یکدیگر را میخوردند و اموال را تاراج می نمودند و ازو طفایل را ایسر
 می کردند و در جزیره العرب مقاومه داشتند نفسی راحت نبود پیچ قبیله آرام
 نداشت در چنان وقتی مخدوش ظاهر شد و هنوار جمع کرد و قبائل متفرقه را افت داد
 و با یکدیگر متحد و متفق نمود ابدآ قیال و جبال نامند عرب بدرجه ترقی کرد که سلطنت
 انس و خلافت کبری تأسیس نمود از این فهیدیم که اساس دین الهی از برای صلح است

نه چگ و اساس ادیان الهی کیست و آن محبت است حقیقت است افت و ارتباط
 است دلی این زراعه انباع از تقالید است که بعد پیدا شد اصل دین کیست
 و آن حقیقت است و اساس ادیان الهی است خلاف ندارد و اختلاف در تقالید
 است چون تقالید مختلف است لهد اسب اخلاف و جدال گردد اگر چنانچه جمیع
 ادیان عالم ترک تقالید کشند و اصل اساس دین را آتباع نمایند جمیع متفق
 شوند نزاع و جدالی نماند زیرا دین حقیقت است و حقیقت کیست تعدد قبول
 نماید اما هستیازات جنسی و اختلافات قومی هم محس است زیرا نوع بشر
 کیست کل مجمند و جمیع سلاطین یک شخص جمیع ساکن یک کره ارضیند اختلاف جنس
 در آفریش و خلقت الهی نیست خدا جمیع را بشر خلق کرده کی را انگلیز و دیگری را
 فرنادی و ایرانی و امریکائی اجناس مختلف خلق نموده لهد اختلافی در جنس بشر
 جمیع برگهای یک دختند و امواج یک بحر اثمار یک شجرند و گلهای یک گلستان
 در عالم حیوانات ملاحظه کنید در نوع اینها هستیازی نیست گوسفند از شرق
 و غرب با هم میچرند پیچ گوسفند از شرقی گوسفند از غربی را بگذاشتند که اینها
 قوم دیگرند بلکه با هم در نهایت هستیام و افت در چرا کا و چرند نزاع نوعی دلیل میان
 اینها نیست و هچنین طیور شرق و غرب مانند کبوتران جمیع در نهایت افت
 و ارتباطند ابد هستیازات طبیعت دمیانشان نیست این امور در میان حیوانات
 که عاری از ذہنندگی شود آیا سرز او را هست نهان شیعه نیگونه

او مک مسند و حال انکه عاقل است و مظهر و دیگر این است قوه در که دارد قوه متفکره
 دارد با وجود این مواهب چگونه ایگونه او مک مسند کی گوید من آلمانی هستم
 کی گوید من فرانسوی هستم کی گوید من انگلیز هستم کی گوید من ایتالیایی هستم
 و باین او مام با هم نزاع و جدال مسند و حرب و قتال نمایند آیا این
 سزاوار است لا و الله زیرا حیوان راضی باین او مام نمی شود چگونه انسان
 راضی می شود با انکه هیسم است و محض تصور آما محاربات و اختلافات اوطان
 که این شرق است این غرب است این جنوب است و این شمال است آیا این
 جائز است لا و الله این نیز او مام است و صرف تصور و خیال جمیع ارض قطعه
 و جسد است وطن وحدت خدا نباید بشترست که باین او مام شود حال
 احمد شد چون من از شرق باینجا آدم می بینم این مملکت بی نهایت معور است
 ہوادر کمال لطافت است اهل در نهایت درجه آداب و حکومت عادل منصف
 آیا جائز است بگویم اینجا وطن من نیست و سزاوار عتنا و عنابت نه این نیابت
 فقیب است انسان نباید متغضب باشد بلکه باید تحری حقیقت نماید تعین است
 که جمیع بشر نوع واحد نمذکه ارض وطن واحد پسر ثابت شد که باعث ہرگونه
 حرب و قتال صرف او مام است ابد اساسی ندارد ملاحظه در طرابس نشائی
 می بینیم از هجوم غیر مشروع ایتا یائے چه می شود چه قدر بچارہ ہا درخون خویش
 می غلطند روزی ہزاران نعموس از دو طرف تلف می شود چه قدر اطفال بی پر چقدر

پدران بی پسر می شوند و چه قدر مادران که از مرگ فرزندان ناله و فغان می نمایند
 آخزچه ثری حاصل خواهد شد پسح نفری نتیجه ای انصاف نیست که انسان اند
 غافل باشد ملاحظه در حیوانات مبارکه نمایش د که پسح حرب ندارند جدال ندارند
 هزاران گو سفندان با هم حیضند هزاران جوق کبوتران می پرسند و ابدآ نزاع نکنند
 لکن گرگان و سگان در نموده همیشه با هم در نزاع و جدالند ولی برای طمع محبو ریگ کار کلن همان
 محاج فیت قوت دارد ولی محض طبع و شبرت نام این خونهای رخته می شود بزرگان
 بشر در قصور عالیه در نهایت راحت آزمیده اند ولی بیچارگان زخمیدان
 حرب میراثند و هر روزالت جدیدی که نادم نمیان بشر است ایجاد می کنند
 ابدها بحال بیچارگان رحم نمایند و ترحم بداران نکنند که اطفال را در نهایت
 محبت پرورش داده اند چه شباهای محض آسایش فرزندان آرام نداشتند
 چه روزهایکه در ترمیثان متهای شفت دیده اند تا آنها را بلوغ رسانیده اند
 آیا سزاوار است این مادران و پدران در یکروز هزاران جوانان اولاد خویش
 نداده اند حرب پاره پاره می بینند این چه وحشت است و این چه غفلت و جهالت
 و این چه بغض و عداوت حیوانات در نموده محض قوت ضروری میدارند ولی گرگ
 روزی یک گو سفند میدرد آما انسان بی انصاف در یکروز صد هزار نفر را آغشته
 خاک و خون نماید و فخر کنند که من بپاری کردم و چنان شجاعتی ابراز نمودم که
 روزی صد هزار نفر را بالا کردم و ملکتی را بباود فنا دادم ملاحظه کنید که جهالت

و خلقت نسان بدرجهٔ سیست که اگر شخصی یک نفر را بکشد او را قاتل گویند و قصاص
 نمایند اور را بکشدند یا جس ایدی نمایند اما اگر نسان سه هزار نفر را در دنیا
 بکشد اور جنس را اول گویند و اول شجاع و بزیامته اگر شخصی ملکتی را غارت کند
 دیگری یک یا لب بزدرا و راخانه و نظام گویند اما اگر شخصی ملکتی را غارت کند
 او را جهانگیر نام نمایند این چه قدر بجهالت است باری در ایران
 در میان مذاہب او یا نخالقه نهایت عداوت و بعضها بود و بعضین در سایر ممالک
 آسیا او یا نشمن مکدیگر بودند مذاہب خون یکدیگر میرجنتند اجناس رفیقان
 در گنجان و جهاد و همیشه در نزاع و قتال بودند به جو مید نهستند که نهایت فخر داشت
 که نوع خود را بکشد اگر دینی بر دینی غلبه نمیود قتل و غارت می کرد و بی نهایت فخر نمیود
 در پیغمبری حقیقت حضرت بهار الشر در ایران ظاهر شد و تأسیس صدت عالم نسانی
 کرد و اساس عمل اکبر نهاد جمیع را بندگان خدا فشنود که خانق کل خدا است
 و رازق کل خدا او بجمع هر یا بست ما چرا نامه باشیم او ببندگان خود
 رُوف و رحیم است ما چرا باید بعض عداوت داشته باشیم ما دام خدا و ندان
 را رزق میدهد تربیت میفرماید بجمع هر یا باشیم ما نیز باید کل را دوست نه باشیم
 این است سیاست الهیه ما باید اتباع سیاست الهیه نماییم آیا ممکن است بشه
 سیاست پهلوی از سیاست الهیه تأسیس کند این ممکن نیست پس بايد متابعت
 سیاست او کنیم همین طور که خدا با جمیع بجهت و هر یا بی معامله می فسخه باشد

و هر بان عموم باشیم خلاصه حضرت بهار الله اساس صلح عمومی نباد و ملای وحدت
 عالم انسانی بند فرمود تعالیم صلح و صلاح در شرق فرشته ساخت و در این خصوص
 بجمع ملوک نوشت و کل را تشون کرد و بگل اعلان فرمود که عزت عالم انسانی
 در صلح و صلاحست و این قضیتی بد آئیش شصت سال پیش واقع دلیل اینکه
 امر تعالیم صلح فرمود ملوک شرق مخالفت اند نمودند زیرا این تعالیم را منافی
 خیال و منفعت خواش تصور کردند هر نوع اذیتی برآورده نمودند ضرب و جنگ
 شدید وارد ساختند و سرگون بیلا دید و دید کردند آخر در قلعه ای او را حبس نمودند
 و بر ضد دوستان و برخاسته برای آنیسلمه عینی ترک تعالیید و همیه وحدت
 عالم انسانی خون بیت هزار نفر را بختند چه خانم انها را که پریشان نمودند چه
 نتوس را که قتل و غارت کردند لکن دوستان بهار الله ابد افتخار نمی اورند
 و ای آلان بدل و جان در نهایت سعی میکوشند که تریجع صلح و اتفاق نمایند
 و بالفعل را این امر خطیر قائمند. جمیع طوائفی که تعالیم بهار الله را قبول نموده اند
 همه حامی صلح عمومی هستند و مرقوم وحدت عالم انسانی نهایت محبت را بخوب
 بشردارند زیرا میدانند که جمیع بندگان یک خداوندند و کل از جنس واحد
 و سلاله واحده نهایت بعضی جا هند باید تربیت شوند مریضند باید معالجه گردند
 اطفالند باید تعلیم و آداب یابند طفل را باید دشمن شمرد مریض را باید بسیغوض
 داشت باید معالجه کرد و نماد انسان را باید تعلیم و تربیت نمود لهد ای اساس

ادیان الهی افت و محبت بشر است اگر دین الهی عجب بعض وعداوت شود آن
 دین الهی نیست زیرا دین باید سبب ارتباط باشد سبب ترویج افت و بخانگی
 شود آما هر چیزی مجرد دلشن کفایت نکند بر جمیع میدانیم عدالت خوب است لکن
 قوه حکمرانیه لازم مثلاً اگر بد اینم معبد ساختن خوب است باین دلشن معبدی بوجود
 نماید باید اراده ساختن نمود و بعد ثروت لازم مجرد دلشن کفایت نکند
 ما جمیع میدانیم صلح خوب است بنسب حیات است لکن محتاج ترویج عملیم آما چون
 این عصر عصر نور نیست و استعداد صلح حاصل لا بد باین است این افکار از نظر
 شود و در رجه اجراء عمل آید یقین است خود زمان حامیان صلح می پرورد و ز جمیع
 اقالیم عالم صلح موجود و چون من با مریکا آدم دیدم جمعی همه حامی صلحند و اهالی
 در نهایت استعداد و حکومت امریکا در نهایت عدالت و مساوات بین بشر جاری
 است لهد امن آرزویم چنان است که اول پر توصلی از امریکا با سایر چیزها فتد
 اهالی امریکا بتر از عده برا آیند زیرا مثل سایرین نیستند اگر انگلیز باین امر
 برخیزد گویند بجهت منافع خویش مبادرت باین امر نموده اگر فرانسه قیام
 نماید گویند بجهت محافظه مستعمرات خود بر خاسته اگر روس اعلام کند
 گویند برای مصالح سلطنت خود تکلم کرده آناد ولت ولت امریکا مسلم است
 که نه چنان مستعمراتی دارد نه در فکر توسع داره مملکت هستند و نه در صدد
 حل بایر ممل و مملکات پس اگر اقدام کنند مسلم است که نیعت از همت

محض وحیت و غیرت صرفت پسچ مقصودی ندارند باری مقصود من نیست
 که شما این علم را بگذرانید زیرا شناسنرا دارتر مید در جمیع بلا و استعداد موجود است
 و فریاد صلح عمومی بگزند زیرا مردم تنگ آمدند و دل هم سالی مبلغی
 بر مصارف جشی میافزینید لطفا مردم حضرت آن زیر زمین اروپا مملو
 از آلات و ادوات شر را گزشت است نزدیک است مواد جنبه‌ای نبیان
 عالم انسانی را پرا اندازد باری عظیم سبب صلح اساس ادیان الهی است
 اگر سور تفاهم بین اریان از میان بروود ملاحظه نماییش که جمیع حامی صلحند
 و مردوج وحدت عالم انسانی زیرا اساس کل کی است و آن حقیقت هست
 و حقیقت تعدد و تجزی قبول نکند مثلاً حضرت موسی تریوچ حقیقت نمود حضرت
 پیغمور موسس حقیقت بود حضرت محمد حامی حقیقت بود حضرت باب مسادی
 حقیقت بود جمیع انبیان و حقیقت بودند حضرت بهاء الله علام حقیقت بلند نمود
 تریوچ صلح عمومی و وحدت عالم انسانی فرمود در بس و زمان آن آرام
 نیافت تا در شرق علم صلح را بگزند فرمود نفویکه تعالیم او را قبول نمود
 جمیع حامی صلحند جان و مال خود را آفاق می‌نمایند پس بینی طور که امریکا در
 ترقیات مادی شهره آفاق است در تریوچ صنایع و بذل همت مشهور و معروف
 باید ذر شر صلح عمومی نیز نهایت غیرت نهایت نمایند تا ممکن شوند و این امر خطیر
 از اینجا بس ارجمند سرایت نمایند من عذر حق شمامی کنسم که موفق و ممکن شود

روز عد ۲ جادی الاولی (۱۳ مای) تا عصری پی در پی شرف طالبان و جوم
 دوستان بود عصری طلعت مشهود مجلل عظیم مجلس علیل دیگر که موسم مجلل صلح نیویورک
 بود وارد و بخیر نزول قدم مبارک در تالار وسیع هتل استرالا تبرکه جمعیت
 بمنشد و از صدای دست زدن درودیوار بزلزله درآمد قریب دوهزار نفر جمعیت
 چنان از دهانی داشتند که وقتی جناب میرزا ولی اشخان ورقار و آنچه داشت فانی
 خواستیم داخل شویم راه نبود ولی چون کلاه ایرانی بر سر داشتیم تاج افتخار و علم سر فرازی
 برآوردشیم هر کس ارامیدید از بندگان آستان پایان میداشت و در عبور کمک
 می نمود تا در جو از غایت طلعت محبوس کون و سر و جسم و شغول تحریر آثار مبارک
 گشیتم نفوس دسته دسته گلبای بیکن تقدیم می نمودند و بترکیت می گفتند رونق
 آن مجلس وزیر و زینت زبان هر کیم از ناطقین آن کنگره صلح علو در مرح حضرت
 عبدالبهابود تا آنکه من پسر و جو دمبارک را با اسم پیغمبر صلح و بنی شرق تمجید نمود
 دکتور گرند از بلا و سجن مبارک در سبیل صلح امم حکایت کرد چزال قنسول ایران
 طلعت انور راجمال الحضی و جلال شرق خواند پروفیسیونال که با این هم رفتہ معنی سلام
 و صلح و سلامتی را با مردمبارک منحصر گفت و پرزنت دمعنی عبدالبهاب شرجی بیان نمود
 اهل از خوش آمد عظیم کرد اینگاه هیکل اقدس برخاست وزلزله عظیمی از هلهله و لوله نفوس
 آشکار گردید با وجود یک و جو دمبارک خسته بودند و از کثرت گفتگو و زحمت سفر صد
 مبارک گرفته بود با خطابه نظر آزاد افسر مودند اول اهل ارشکر و ابراز غایت

کبری از محبت حضرات فرمودند بعد ان اطہر بذکر مسائل صلح و تشریع بعضی از رایات
 و احکام قلم اعلی در اتحاد و وحدت عالم انسانی ناطق و جمیعت چنان هیجانی داشتند
 که هر انسانی حیران می شد و هر پیش از آن نجمن را درگاه و در باری خست و قشداری
 می دید که جمیع اعضا، انسان شرعا بین احی و بیکل عبودیت عظی باحسن عبارات معانی ناطق
 بودند اسحق دیگر تنها آرزوی برای بندگان آستان پیان باقی نماند گر آنکه مشاهده
 نمودند نصرت و حمایت ملکوت ای جمیع را که پشم خود دیدند کفر وجود مبارک می فرمودند
 که هر چه مایگوئیم بند خدا عبدها هستیم باز مردم ما را با اسم پیغمبر و بنی مسیحون نمود
 تو عی می شد که این الفاظ و اسمی را ترک می کردند خوب بود و شب محفل در بیت مبارک
 از جماعت بند وستانیها و چند نفر جا پانی بود لطفی مفضل برای اینها فرمودند که عنوان
 آن این بود "بند وستان در زمان قدیم خلیل ترقی داشت از قطعه آسیا مدفیت
 بمصر و سوریه سرایت کرد و از سوریه بیونان و ازانجا عربستان و آسپانیا و از
 آسپانیا بقطعاً ساره اروپا انتقال نمود با این حال هنوز عالم انسانی بدرججه بلوع
 نز سیده وقتی این مدفیت مادی با مدفیت الهی توأم شود و صلح عمومی جاری گردند و غصون
 بنزله ملکه ملکه رساند اوقت زمان بلوع عالم است الی آخر بیان االأحلی روز ۲۷
 جادی الألوی (عاما) چون هیکل سر قوم بکانفرانس عظیم صلح نکث مهانگ موعود بود
 لذا عزم حرکت فشرمه مودند و آن از عظم کانفرنیهای صلح امریکا بود و در بهترین
 نقاط واقع و جمیع بزرگان و اعیان و نماینده‌گان ممالک در آن محفل جلیل مدعوه و موعود

چهار ساعت راه آهن از نیویورک تا استگاه لکت هنگ است بود و از انجاد رئیل از
کام که های دو سبک مخصوص همانهای کافرانش حاضر سوار شده شرق فرانس
بوتل لکت هنگ گردیدند خیلی از صفاتی آن راه و آن محل تعریف می شدند و مذکور
قریب یک ساعت کام که مبارک در میان تمباوی بزرگ کوهای مشترک و جنگلها و روستا
و چشمها طبیعی در سیر و حرکت بود آنام اجلاس کافرانش ته روز بود و هر روز
دو مجلس طولانی در تالار عظم و وسیع بوتل که مقابل دریاچه مخصوص کافرانش ساخته
بودند منعقد می شد شب اول در پروگرام مجلس اسکم مبارک در اول ثبت بود
جمع اعیان و اعزمه متظر خطاب مبارک چون پس از تعظیم و تمجید و معرفی رئیس وجود
اقدس قیام فرمودند و سان قدرت گشودند روح و جانی دیگر در هیئت محفل مسیده
شد و بی جانی شدید دیده گشت زبرانزد جمیع اعضاء از ادبیات دم میزدند و نهایت
اوج شان پر واژه فضای اتحاد ملک دادند و بحث در مسائل و شاکل ایالات متعدد
امریکا بود آما شب چون در اتفاق امم و اصلاح عالم و ظهور اسکم عظم بجهت وحدت عالم
انسانی و تعالیم صلح عمومی خطاب شد برعهی از فهم اطہر شنیدند خیلی آشنا گردیدند
تا پس از ثبت تدقیقه که جرب پروگرام مجلس ختم بیان فشرمودند و چنانچه رسم بلاد
غوبت حضار مدّتی گفت برکف زدن و همکله نمودند بلکه باز سهیل بیان نقط فرمایند
و لی چون خسته بودند عذرخواستند و با شاره دست مبارک بغل انها عنایت کردند
یکی که از بزرگان و نماینده های ملی و مملکت حضور مبارک آمده دست دادند

وبعضی همکار کرد بغل گرفت اهل همار شکر کردند مخصوص رئیس مجلہ کم خپسخ پاهم دوباره
ایستاده از همیت تعالیم همکار که صحبت نمود اهل همار شکر کرد و از قبل عنوام وجود اهداف
رتبیه و تناگفت حتی خانم اوسن سماں بعد از حمام خطابه همکار که حتی که مناسب و مصلح
سینه بود تقدیم نمود و اهل همار منویت و مشرت زیاد کرد روزه ۲ جمادی الاول (۱۳۵۰)
در آنجا اقامت فرمودند و بسیاری از نفووس باحت از مرشد و بهر کیث نوعی
ابلاغ امراء شد و مسائل اینسته می نمودند آماده خصوص کانفرانس های صلح برای جمیع حکایت
می نمودند که من وقتی جای ایران نشستم که عضای کانفرانس های صلح آگر باجراء
آنچه می گویند توفیق نیابند مثل اینها مش می نمود و شایست که در حضرت و مضرت
شراب نجفی مهیا و مذکور است مؤکده نمایند اما چون از نجف بیرون روند بازی فروشی
شغول شوند و کما فی این باقی بکار خود پردازند پس قوه اجری و تأثیر باید تامام شد
روح در جسد عالم نفوذ نماید باری خطابه همکار که متعلق آن کانفرانس دو بودیکی بحسب
خواهش رئیس مسائل اینسته امروز موقفل مرقوم فرموده بودند که قبل از انعقاد کانفرانس
در کتاب طبع و شرک شود و ثانی خطابه همکار که در جمیع شب اول کانفرانس بود که بواسطه
خدام حضور مرقوم وسطور گردید روزه ۲ جمادی الاول (۱۳۵۰) عکس همکار
را با خدام حضور برداشتند و پس از آنکه نفووس محترمه شرک شدند و بسیار
منجدب مشتعل بودند اراده حرکت فرمودند مرتسمایل رئیس کانفرانس فی تحقیق
احترامات فائقة مجری داشت در رضی بحر که همکار نمی شد فرمودند چون طلاق

نفووس کثیره و بجماع عدید در پیش دارم لذا باید حرکت نایم و موقت حرکت میلک
 رئیس مذکور با نهایت خصوصی و محضر اهل حاضر بود و یک تخته از قایچه های ممتاز ایرانی
 هم باشد غایب شد و بی نهایت شاکر گردید و پونراجت نیویورک فرموده
 جمی از احباب اشتافت و از این اخبار انجذاب و توجه نفووس در کافران نسیں بسیار
 مسرور بودند و چند روز بعد در جراید ذکر خطابه های مبارکه در مجاهس صلح با نهایت
 عظمت منتشر و مشهور گردید و زیادتر سبب آگاهی بخراش شد روز ب جادی و
 ۱۷۱۱می اپس از تشریف بعضی از جناب چون جمعیت زیاد شد و شرفیابی یک یک
 غیر ممکن بود لحنه اور بسیاری بحث احباب اشرفت فراموش شد و ظرفی مفضل که عنوان شد
 ذکر کافران نسیں لکت فهانگ بود نسیں بودند و لازم نفوذ و جستی صلح و اتحاد میں مل
 را بعوه روح اقدس شرح دادند و آن ایام غالب عصر چون خسته می شدند تهبايان
 کنار نبرد ریور ساید تشریف میر دند می نسیں بودند روی علفها میخواهم اخستگی بین
 میایم و نکرم آسوده نیشود اما اگر تهبا نباشم لابد محبت کی نسم عرق میاید رفع
 خستگی و آسایش فکر حاصل نیشود زیرا شب و روز متصل نفووس در عبور و مرور بود
 و چون شتاب از تشریف و سان مبارک دامنه اناطق و دقيقه آسایش غیر ممکن گردد
 آنکه تهبا گاهی از منزل بیرون تشریف می برند روز اول جادی آخرین
 ۱۷۱۲می از جمل نفووس یک کشیر تقدیر شدند چند نفر از کشیرهای نیویورک بودند
 یکی از آنها دکتور سفل بود که وقتی در غیاب موکب اقدس دکلپسا بعد از نماز موضع

لطف و وعظ خود را حیات و تعالیم عبدالبہار فرا میسد و مرادش گرفتن سر
 مشق از سلک و مشی مبارک بوده چنان آن لطف و وعظ موثر میشود که بعضی گریزیافتند
 لذت شیش ند کور با نهایت خضوع رجاینو دکه در کلیسا ای او خطاب پیش از فسخ زاند فرمودند
 چون رنهفته بجماعت بستن موعودم لذا موقوف بر اجت است از روز صبح جال و جلال
 ولبریمان در کلیسا ای ابتوت الهیه در رای عموم بود آول تیس آن کلیسا دکتور مال
 با نهایت خلوص شرحی مفصل از طهو حضرت باب حضرت بهار اشربیان نمود
 و تفصیل خلافت الهیه و بیان عهد الهی و معنی عبدالبہار تفہیم فتوس کرد و آشنا دند هب
 و معلم مختلفه در ظل امر حضرت بهار اش شرح داد که این امر همان حقیقت ادیان الهیت
 و سبب اختت و یگانگی و صلح عمومی پس سکل انور قیام نمودند و در وحدت ادیان
 و تعالیم ظهور بین خطاب پیش ادا کردند که جانهار آنچه ذبیحات الهیه فرمودند در
 تمام خطابه مبارکه حقیقت کلیسا همه سللت نمودند که از گیطرف بحضور مبارک و آمد و دست
 میدادند و از طرف دیگر مرض میشدند با وجود این بازو قوت حرکت بروند کلیسا
 جمیت آنقدر و رکاس که مبارک حلقة زده بودند که راه عبور نبود روز ۲
 جادی الائمه (۱۴۱۰) چون صاحب عمارت بتس از کفرت آمد و شد و عبور نفوس
 شکایت کرد و بود لحسن اشرف و اجتماع احباب را منزل مدرس کنی قرار فرمودند
 از جلن فتوس یکه از روز تمازه مشرف شدند بعضی از حاخامهای اسرائیلی بودند و آن شب
 کلیسا ای اخت در نیو جزری بعد و مبارک اشرف و افتخار ایدی یافت در بدایت

محنگ شیش محروم آن کلیسا و کتور آیوز که در ساحت قدس مقبول بود و از قیمتهای مخلصین
بشار مریفت حمامی در معرفی طلعت پیمان بیان کرد مطلبی که تکر و مؤکد بفوسس کلیسا
ذکر نمود این بود که این معلم جدیل متبره امراللهی از بدمایت و رو دمبارک شان بر کیا بهویل
انسونیا از جسمی قبول خدمتی نفس مودن جمیع مصارف را خود تحمل شده اند و علاوه
در محافل فقراء کن اثیس امرکیا همیشه اعانت کلی کرده اند چون از هر چیز و رفاقت ارشاد
و خلقت عحد اش و اخون داد آنگاه بکل اقدس قائم و در اخوت روحانی و وحدت
عالی این خطاب بی ادب افسر مودن که انجذا بی هشتیاق قلوب افزوده گشت
چنانکه پس از دست دادن تنظیم و عبور یک یک از حضور مبارک چون با او طلاق کلیسا
ترشیف بودند باز جمعیت زیادی اجازه دخواسته شرف شدند و در جواب سوال
از استماع بیانات مبارکه چون گل خندان و جمیع شکرگو و شناخوان بودند روز ۳

جادی الآخر (۲۰ مای) در فرزال مس کنی از جله تقویتیکه بشرف حضور شرف گردیدند بحقیقی
از قیمتهای شخصی بودند و نطق مبارک در جواب اینها در خصوص سوئه هفتم
میم سیحان در باره اسلام بود با اکر انزویز بانهایت تأکید و شدت در اثبات
حقیقت اسلام نطق فرمودند معذک است طوطیت بیان و غلبه برمان با سر و خپنوعی
فوق العاده کشیده ام خصون شدند و اول شب مجلس پر شوری بواسطه خانهای حقوق طلب
محنگ خطاب مبارکه چیا چون سواره در اتو میل ستر میلز تشریف می بردند می فرمودند
قد راین او میل را بدانید که بعد از خواهند گفت که این مرکب بندگان جمال مبارک بوده

و چون مجلب مذکور نزول اجلال فرمودند جمیت به برخاسته دانلما رشد
 و مسرت کردند اول نطق رئیس مجلب در بلایا و عن وجوه مبارک و متن عبدیها بعد بعده
 هیکل انور خطاب پیغام فضل درباره حقوق و تربیت انسان فرمودند که در میان این از شوق
 هیجانی عظیم نمودار شد اند سایر مجامعت جمیع غلبه افتدند و تائین حرکت رجال زاده
 دست میدادند و از حضور مبارک رجای تائی میدیگردند روزه جادی لار
 (۲۱ مای) صبح و عصر دو مرتبه در جمیع مجموعی نطق فرمودند کی از وصایا و نصائح مجال ری
 باشیم با دیگری و داع با اجا و ذکر سفر بستان و وعد مررت مراجعت می فرمودند از رو
 عصر طفال انجامی شرف شدند که با کمال شفقت و غایت انبار ادر آخوندگ فته نوش
 می فرمودند و اخبار امکن امر تربیت بیانی و روحانیت آن نوہنالان حدیثه جنا
 می کردند و آن محافل را دیدن ذوق داشت که با نهایت جذبه و شوق صغیر و کبیر تر ته
 پر و از طائف حول جال نمی بودند روزه جادی الاخر (۲۲ مای) صبح ساعت نه
 از نیویورک عازم بستان شدند و ساعت چهار و نیم بعد از ظهر بستان در هتل چارس
 کلت نزول اجلال فرمودند در حاشیه کمی از نهایت دگان محافل و مجامعت در استگاه
 راه آهن پیشو از قدوم انور آمد و در رکاب مبارک مراجعت نمودند همین جمیع از احیا
 منزلی را مزین با نوع گلها نموده و هر نوع اسباب پذیرا شد میباشد بودند آن شب اقل
 جمیع بستان ساعت هکنفرانس موحدین در بعد ترا متوجه که بزرگترین معابد انجا بمنعقد
 (رئیس جپور نیز از عضوا آن نجیب نیم) و از کنائس موحدین امریکا و کند آفریقا هشتصد

نزک شیش و مان کنفرانس حاضر جمیعت سائرین نیز بروهزار نفر برسید صد ران
 انجمن و میران مجلس ائمه هنرمند بستن بود و در مرافق طلاقت عده شهادین بیانات ناطق دکه
 اشتبه اور این محل غلظیم حترمات فائقه و هشتاد فلبی آنها میسنداریم نسبت باین
 شخص محترم بیل صلح دوست که از شرق بزرگ مده آمد تا ساسن حدت عالم افغانی
 و سلحشوری ماتریوح فرمایند فی چنین سر و غلظیم و فتحار بزرگیست که این وجوه مبارک
 در بجمع ما حاضر شده آند لهدنا نهایت فتحار من ازیست که حضرت عبدالبهار ابشا معوقی نایم
 چون حضرت مولی الوری قیام نموده آن جمیعت بی خستی ایار برخاسته و بسیار
 دست زدنده هر چند در سایر مجامع از پیش نیز گزین و رو دیا قیام نکلی از جمیعت برینه شدند
 ولی این مجلس اهمیت دیگر داشت چه که عضوا از شنبین و روشایی مخالف و مالک بودند که
 با این درجه احترامات عظیمه مجری داشتند و نطق مبارک در آن خلف و خصوص تجربه داد
 و ترقی کائنات بود و چنان در قلوب و نفوس موثر و نافذ که حضار کهنه برکت زدن و
 دلوه با آشکار کردند روز عجادی اوخر (۲۳ ماهی) در منزل مبارک دسته
 دسته اجابت و غیار شرف و صدور عنایات به رکیت چون نزول ههار محبوی نفوس
 و قرع قلوب بود از اجله کی انار باب جراحت دپنجد قیقه بیانات مبارکه چنان ورنقلب
 و منجدب کرد که فوراً اذ عانی با قبالت نود و بحر بر نشر مقالات نهاده پرداخت چن خوش
 پرسته و مبارک گرایان و تماان افتاده در جای تائید در وقف و حصر اوقات خوش
 بر خدمات مبارک بود وقت هم وجود مبارک بیشتر موس انجمن اعانت فتحی ای سوی

ویونان تشریف بردن عضای آن نجمن باحال شوق مدارک نامار دیده لدی اور وظایم
 محترمی که رئیس آن نجمن بود پس زیرا ای ورود مبارک مشغول ویدیکی از اوقایق‌های بزرگ
 سریز و سفره ای که با انواع طمعه شرقی هرین بود حضرت مولی اویی را در طرف دست رست
 چنانکه از رسومات اعزاز و حترام فوق العاده ایل غربت نشاند مجمعی از عضای نجمن
 تیره حضور مبارک سریز حاضر و مشرف از جمله بیانات مبارکه سریز این بود که خوشحال
 شما که سخدمت فقرامشغولید بزرگترین سعادت من نیست که از فقر امحض شوتم بعد از
 صرف ناما بجمع تشریف بردن و نطقی فیبع فسر موده که از تأثیر بیانات فقر و فنا آثار
 بشارت عظی از وجود نبا هر و اهل هار منویت کبری ورد زبان اصاغر و اکابر بود و حین
 هست دهیره برای اعانت فقراعنایت فسر موده در تو میں پر فریلیکس سوار شدند
 و جبیت دور مرکب مبارک همچون بودند و بجز مرکب تهمعا عنایت می فرمودند
 و پروفیل مکور در رکاب مبارک تا بشهر دسته که بنا صلی پنجاہیل از استن دور است
 تشریف نداشتند چون آن را خیل خوش ہوا و از هر طرف بزر و خرم دلی نهایت چغا
 بود بیانات مخزنه غلب در ذکر و یاد جال قدم و اعم عظم از فم اهر صادر که "کاش جال
 مبارک باین صفات تشریف آورد و بودند از بسیار مبارک ہنگونه مناظر را دوست
 میداشتند غلب در سفر بر جائی که سبزی بیشتر و صحراء نهاده تر پور امر توقف میزدند
 وقتی از کنار دریا چهار مکعب مبارک میگذشت چنان آن سبزی صحراء صفائی رو لطای
 ہوا از نظر مبارک مقبول افاده که تا چند ساعت کمتر فرمودند در لحیه سیکله جمیع فاصله استاده

و مقتدر حکت بودند و هیچ کیم جوست جسارت در تاریخ حرکت نداشت . خلاصه نوعی
 پنگر چال مبارک ناطق و قبیلی آمده و افسوس نزک مردم فرمودند که رفت غسر بی
 برای تزمین رکاب قدس روی داد تا آنکه پس از دو ساعت شهر و ستر وارد و
 تظر بر جای پروفسر عذکور مختصر استراحتی در منزل او فرموده بعد از صرف چائی بمحض
 دارالفنون که مخصوص رتریوٹ حضور مبارک منعقد شریف بردند متباوز از هزار نفر
 معلمین و طلاب علم و سایر اتفاقی از حاضر اول پروفسر اخیلی انبهار شکر و منویت از زلول
 قدوم اطہر نمود پس مکمل مبارک قائم و موضوع نقطه اجلی قدر و مقام علم بود و نوعی
 قلوب منجد ب و نفویش شغل که پرداز با وع علم میخواستند و بیانات نشین اد صفحه
 قلب چون نقش نگین جای مسید ادند پس از ختم آن مجمع در ضیافتی کمال مجتبی که از پیش
 تهییه دیده بودند نفوی از محترمین و طالبین بحضور اشرف گشتند و چون رئیس
 رآشاخود از حضور مبارک دعوت کرده بود لهدزاده ایت پذیراً خدمت و خضوع
 را در راحت مبارک بسیج آورد و جمعی از جوانان جاپانی و چینی و عثمانی که مشغول تحصیل بودند
 نیز بحضور اطہر شرف مستفیض گردیدند تا بگام حرکت که دستهای رئیس در دست
 مبارک بود می فرمودند من از شاپیل اور خیی هستم و از دارالفنون شاخصی خوشنود
 فی الحقيقة خدمت بعالم انسانی میباشد و بنوع بشر جانفشاری و من از هر پیزی بہتر خیر
 ملکوت را برای تو بخواهم هیدم چنانست که بسبه نثار علوم و فنون گردی و در
 حق تو دعا مینایم که خند اتر علم بدی فسر ماید و محبت المی در قلبت جلوه نماید من از شما

معلمین مطلعین بسیار محبت و وداد دیدم و این ملاقات را فراموش نخواهم نمود و همیشه
 ذکر خدمات شمارا خواهیم کرد از هنی پس ازان در آتوبل خصوص که رئیس برای حواری مبارک
 حاضر گردد بود مرآت بستن فسرمودند و یکم بر تزلیحه الله مسراً سن بریل شریعت
 فراشندند چون در آن شب عید مبعث حضرت اهلی و مولود من طاف تحوله الائمه ادار بود
 حضرات بیان در نهایت سرمهبته باشکوه بر پانواده بودند پس از درود، هیکل
 اقدس شدری است رحمت فرموده بعید بمن جایاد آما و حمن را با نوافض عطاء منور ختنند
 کوکل با وجود تاضر هست بشره و وجه باقی نهضه ملکنگی رویها و نثارات و خرمی اشجار وجود
 در آن بزم چون گشتن صفادلیل و برانی مین بود که شجره امراء الله در ارض امریکا ریشه محکم
 نموده و اوراق و ازهاری در نهایت درجه لطافت و طراوت دارد و مختصر لطفی دخوص
 خرمی و سبزی اطراف وزیبائی بستن و حکایت دار نهون فسرموده بعد شرحی در باب
 حیات حضرت اهلی روی لعنده ایان نمودند که خیلی بین نشراح صد و رهیان نهون
 گردید آنگاه در او طاق دیگر جمیع دچصور مبارک چای و شربت و شیرینی صرف نمودند
 و امداده الله مسراً سن برینان شیرینی که شست و شست شمع مطابق عدد سالهای مبارک
 برآن نسب بود و چصور انور آورده اوقل شمی جسم بجای ایشان بدست مبارک شون
 فرمودند و سایر شمعه ایه کیکی کی از اجتا بر افراد خفت و چون پروانه عشق بروخت
 آنکه کیکی کیت حصه شریعه از آن نان برای تبرک برند و خام مشا را ایه حقیقت شمع
 هست و خدمتی آن شب بر افراد خفت و موردن غایت ساخت افرا گردید

روزه

بادی الاضر (۲۳۰۰ م) یار و اغیار دسته دسته شرف نشیدند و در آن میان از
ارباب جرائم سوالات عدیده نودند و اجوبه مفضل شنیدند تا بعد از طهر که هیل
مبارک موعود کنفرانس زادی خدا هب بودند لهد افوا حركت فرمودند و مجمع مذکور
در فردیل شریف بردن مجیت متجاوی و از هزار بود و موضوع نقطه مبارک دعوت
اساس نبایا و اشحاد ادیان الهی و چون قبل از ورود مبارک کی از خطیبی آن
 محل بر پشت ادیان نقطه نموده بود لذا این خطابه مبارک که خارق العاده در انتظار جلوه نمود
و تأثیری عظیم داشت و از طرف دیگر شیخ مقصوبی اعلان داده بود که مسیح باطلی باشد کیا
آمده که منکر مسیح ماست و چون بیان مبارک را در حقیقت انبیا بالاخص حضرت مسیح
شنیدند خیلی تعجب و نجذب شدند و دیگر استغنای وجود مبارک در وقت حرکت
پژوهشی بطلب قلوب شد چه که امنای آن انجمن و انجمن موحدین از حضور انور و عذر
خواهی نموده بودند که مجمع مصارف سفر را تقدیم نمایند ولی ابدآ قبول نظر نمودند
خلاصه وقت حرکت دست رئیس در دست مبارک بود و حضار به کفت برگت میزند
و رئیس مذکور اهل‌بازمیت و عبودیت می‌نمود و منتهای عنايت نیز در باره‌ی اشان
از فرم طهر عصادر و مبدل از انجانظر بر جای امة الله مسر و ایت خواه مادام حکیم
بشهر بوکلین شریف بردن و در آن قصر عالی که بالای آن مرتفع مقابل دریاچه بزرگی بود
و گلکاری آن باغ و زیبائی آن عمارت از وصف خابح بزم تعاابر پاشد و جمع کثیری
بساحت اقدس شرف بسیار ازان محل و منزل اهل‌بازمیت فرمودند و پس از نقطی

شیع و انجذاب و توجه نتوس با ذجه بیچ چون شب درستن موعود بودند حکت فرمودند
 و بنا اتو میل مخصوص کیا هست راه را می کرد و بتوان راجحت فرمودند بعد از آنکه هر چی
 من نکس اتو میل برای سواری مبارک فرستاد و منزل آن محترمہ شریعت برداشت جمعی
 از خضلا و ادعا و فلاسفه که در انجا حاضر و قدوم مبارک را منتظر بودند پس از سوالات
 همه اجوبه کافیه و افیه شنیدند و بسیار خاضع شدند تقریباً دو ساعت در محضر انور
 سوال و جواب طول کشید و در خصوص صلح بین مملوک و سادی حقوق رجال شاهزاده هم
 بثات و امثال ذلک کلمات مبارک مغلوب بود تا بعد از صرف شربت و شیرینی
 آن محفل با انجذاب و حالی ختم شد روزه جادی الآخر ۲۵ مایی آبیح از جله
 نقوس یک بقیض تها فائز جمعی از شیشهای موخدین بودند که بعد از سوالات مختلفه
 در زمان اطهرا جو پیغمبر شنیدند و بحضور تمام مرخص شدند شخصی دیگر خاصاً فلاح
 رئیس اسرائیلیان بود که متوجه از اینکیا می باشد در ساحت اتو بسیار سوال و اصحاب خطاب
 فائز و مفتر و چنان شاکر و متجذب که انجذاب او را شرح و وصف نتوانند و دیگر
 مدیریکی از مجله های پیغمبر از میان موسوم بدکتور جک جواب سوالات خویش را در نهایت
 شوق و ذوق ثبت نمود که در مجله خود درج نماید و علاوه از شرف اگونه نتوس
 قبل تفسیر و دوله احیاد محفل صیل و لقاد ائمی بود تا بعد از اطهرا که مجلی از فلاسفه و علماء
 بستن در منزل مبارک و منعقد یکی از اینها سوال از بقای روح کرد در پی خصوصی نظری
 فرمودند که کل والد و حیران نامند و آن سر حلقة های علم و عرفان در حلقة محبت طلمت

پیان در آمدند و آن نطق مبارک چنان بود که صین را جذب آن خود دلبر می‌تاق می‌فرمودند
تا بحال در عقای روح چنین بیانی شده " و این از قوت و قدرت بیان مبارک بود
چه که قبل از ورود آن مجمع اراده چنین نطقی نفس را موده بودند ولی بعد از سوال بلا تأثیر حواب
عغایت شد پس از آن محل سوار و بیان بستن تشریف بردن و شب در تالار تینگ
تون چپر " بهایان محل عظیمی که قریب هزار نفر جمعیت بود برای وداع شکل نمودند و حضرت
مولی اوری خطاب شده دخوص آیات و ترقیات قرن سیم ادانواده در آخر متاجانی
با حالت سکون و تبل فسر موده که کل را رقت عظیم دست داد و با نهایت جلال و وقار
مجلس ختم گردید روز ۹ جادی (الآخراء ۲۲ ماي) روز حرکت مبارک از بستان بود
صبح همچو علاقه‌الذہبی که بزرگترین مجامع اهلی سوریه در امریکا بود تشریف فرمادند
یکی از فضحاء کتو رجبی نام وجود مبارک را معرفی نمود و با حسن عبارات فمعانی شایش
کرد ذیگری از شعرای عرب قصیده در وصف امراء الله و من حمن طاف حوله الاسماء
اشاد کرده با نهایت آداب قرأت نمود بعد طلعت من اراده اش قیام فسر موده
نطقی فیصله داشتند که منتهی شور و جذب از اهلی سوریه مشاهده شد و هرگز ازان
نحو ساید چنین خضوع و انجدابی نبود و چون از صدر انجمن آن آرام جان و تن کنول
فرمودند چه بجهت تقبیل مبارک هجوم آوردند زین عربی دیده شد که بزحم تمام
از میان جمعیت خود را برقدوم مبارک نداخت و عرض نمود آنی اعترف با ان فیک
روح الله نفس مسیح " مجالس بین خلیل مظلوم نظر عغایت واقع علی شخصیت محلیں

نهال سوری که تاچند روز طلعت محبور تمام شد و در آن راهی نسر مودنده چه نجیبی
 بیکوئه نایید امت جمال مبارک غوسس را تقلب کرد و آن آنچه مجلس سین بود که نداشنا
 پهول شریف آورد و ساعت دنیه حرکت فرمودند و ساعت (۶) اول شب
 غنیویورک هر کب مبارک دارد و بدون اندک هسته حتی که راز منزل سرکنی بکلیسای
 هونت هوریث بپرس شریف برند و با نهایت خشکی راه وضعف در محابی کلیسا قیام
 و بند رسپتون بکه نسر موده ناطق شدند و خطایه مبارکه در ذکر تغییر و لزوم استعداً
 غوسس بجهت قبول نقاشات روح القدس بود و آخر آن مناجاتی در نهایت تأثیر
 و نفوذ آن شب خلومیت و روحانیت سع را کل بحیث سردیدند و تأثیرات روح القدس
 را هم امشاهده نمودند و این نماینده محض عبارت نویسی است بلکسان و احساسات
 غوسس هم گواری داد و امریکه ذکر شش فرض است نیست که در جمیع این مجتمع امریکا
 طلعت پیان را چه اغیار بظر پنیبری دیدند و لومون نبودند تمام معاملات گفوارشان
 نسبت بوجود اقدام مثل آن بود که در باره رسول و پیشوای خود محیسری حیده استند
 هر چند محفرا طبر میر سید بر این منج دیده بیشد چنانکه وجود مبارک ها چه در تحریر
 و قفسه زخویش نبی صلح و پنیبر شرق بنامیدند بثاینکه بعینی از متعصیین کشیش ادار
 کار خدمت بودند منصفین هم نیسها جمع کثیری در هر شهری نهایتاً دب قسطنطیم خلستند
 از جمله ترجمہ صین عبارات بعضی از نفوسر که در ذکر مبارک ناطق شده اند و حاکی از
 کیفیت مایر مجتمع و مخالف طلعت جهاد اقدم و دلیل عرفت و قدرت عیا غصه اشد الظم

هست از قسرار ذل هست روز جادی الاضر د ۲۷ مای عصر در نیویورک در
 متروپلیتن تپل مجتبی رئیسه محض استماع خطاب مبارکه مسجا وزاره هنرها فراخ پروردند
 اول دکتور هال که کی از قصیهای محترم بود و ذکر ایشان از قبل گذشت برخاست
 و گفت "داین موقع من خبریم وجود بهمان محترم که نماینده صلح عمومیت و شیرش شرق
 و غرب را فراگرفته عالم بشر از تعالیمش فوائد عظیمه برده رئیسه برای چین امر و چین
 شخص حلیلی همچو محبس عظیمی لائق است دمازنده سابقه استعداد و قضای آئیس مل بود
 ولی حال زمان استعداد اتحاد ممل حصل نموده و من فخرم که مؤسس و مترجم این اتحاد صلح
 عمومی را معرفی نمایم" بعد ازان ستر فرد ریک پیچ مؤلف کتاب صلح بین ملل شخص
 فعال از محترمین عضاء صلح بود برخاست و گفت "از یوم ورود حضرت عبدالبہا با امریکا
 من با نهایت طلب خطاب و نظمهای ایشان را در جسم اندخوانده ام در نهایت اختیار
 عرض کنیسم که تا حال چند مرتبه چحضور شان مشرف شده ام خیلی طالبم که اثر عظیمی
 از تعالیم ایشان در انجام مشابه نمایم و آیات زاہر این پیغیر انا فذرینم من در چین
 صلح ناک هانگ نیز حاضر بودم و خطاب لطفشان را بهترین خطاب های آن کنفرانس
 دیدم چه که اساس تعلیماتشان وحدت عالم انسانی و صلح عمومی اشکاد ادیانت
 و در هر طبقشان این روح محکوس و نافذ در قلوب هست من خوش آمدیگویم این شخص
 عزیز را که حضور شان سبب انجذاب قلوب ایالی امریکا شده چشم نیقات روح
 الهمی هستند و روح ایشان بسیط و غیر محمد و دوجاوب نعمت هست من بی نهایت

سرورم که در این موقع عظیم مدعو بودم که این شبادست قلبی خود را در حضور شما اعلان نمایم“
 بعد سیکل مبارک فائتم و نطقی در ابتوت الهیه و وحدت شیر فرمودند پس از اتمام
 خطاب پسر مبارک عظم دلیل بر قدرت وقت جدایش نطق حاخام موسوم بسیلو من بود
 که قبل از این امر غهرهش و تجاهج می نوده و چون بحث مبارک شرف شد
 بی نهایت غاضع گشت در آن کنیسه چون او برخاست گفت ”امروزان اوارز رحیشم
 خود ریدم همیشه اوار برآمابالای سرمه بسیکم از شرق طانع است ولی چون ترسیده
 عادت شده چندان نظر نمیاید همیشه از شرق اوار رو حانی بغرب نمیگردد عالم تجاح
 این اوار است و ما نیز تجاح این اوار مبد و حیات است و مبد این اوار هر فرد برآ
 هانطق نمود این شخص جلیل با قلب سلیم و روح لطیف قلوب اهلی امر کیک را جذب
 کرده و جمیع را وال و شیدای خود نموده و تعلیمات محبت اور دلها بشدت تأذی
 و موثر نهاده این نهند فشرهت آن تعلیمات محبت و اتحاد نیز لامنزق شر را
 لازم داریم زیرا سبب خاطرات مغزه است ای مردمان مغز و پوست حقیقت و مجا
 ره از هم تمیز دهدید چنانچه این پیغمبر محترم فرمود باید نور را از زجاج تمیز داد“
 روز اجدادی الاضر ۲۸ مای ۲۰ مجتمع بیان حکایت سافرت بستان و استعداد نفوک
 و لزوم تربیت ایمیزی مودند و علاوه از جمیع مخلع خومی دائمان غور طالبیں مشتاقین
 آمد و شد عی نمودند و در او طاق مبارک شرف تمام شرف گشته شد و از روز
 از عمارت مقابل روستی نیز مکان نمودند و امکرایی کردن خانه فرمودند

زیرا در همینها و اپارتمانهای پون چند روز توقف نیشد صاجبان محل کثرت آدم و شد
 تصور مختلف را از غیر عادی گفتند و زحمات و تحملات خود را فوق العاده میگردند
 که دسته دسته از صبح تا عصر مردم عبور نمایند و متصل در جواب و سوال باشند
 ولی همیشه پس از تشریف بردن از محلی چوکسان آن محل دنیا خرکثرت احسان شفقت
 بی پایان میگیرد و نذر مند میشند و هر قدر رجا ای اقامات مبارک بار و گیر میگردند
 قبول نیافرودند روز ۲۹ جادی الآخر ۱۴۲۹ می‌گذر عموی در نجمن تیاسفهای
 بود و نطق مبارک درسائل روح و طی مراتب عالم وجود و تأثیرات بیانات مبارک
 چنان بود که حتی رئیس آن نجمن در محضر اوزبک پسر رسانید که فتهای آمال اتحاد کامپین
 تیاسفهای اهل بیان است آن بود که هر روز در قلب اهل از مشاهده نفوذ امرالله
 زیاد تر میشده و هر وقت همچوئی مبارک استخاره گشت با کمال سرور نیافرود
 صحت و مترت من در پیش رفت امانت است امور سائره قابل توجه نه این سُر و
 سرور ابد است و این حیات حیات سردی " روز ۳۰ جادی الآخر
 (۱۴۲۹ می‌گذر) پس از نوازش اجتیا و تشریف جمی از مبتدیهای بتالار یونیورسیتی
 (کلیه نیویورک) تشریف فراشند و درسائل علمیه و فلسفه الهی خطاب شده اد افروز
 که جالب قلوب و جاذب نقوص جلیل بود و هر شخصی متعلق و آشنا و اهل بیان از مشاهده
 نفوذ امرالله در آنکونه مخالف عظیمی شکرگو و شناخو، ان تائیدیات مکوت ابھی و آن
 آیام اکثر اوقات وجود اقدس اصد و رواح قدسیه در جواب عرایض فته انجایی

شرق و غرب مشغول و هم از زدن شری در مجمع اجبا از آیام حیات حضرت ورقا
و حضرت روح الله روحي شهادت‌ها افسد از بیان نمودند و بسیار اهل‌ها عنايت
بیان دگاران شهید فی سبیل الله حضرت میرزا غزالی خان و میرزا ولی الله خان فرمودند
و درین اخبار او بعض مسائل تریبون شبا به شیده و درهان اوقات بود که کمزیفه نمود
من مبنی آیات جال مبارکه و منصوص قلم علی‌کن باشد اطاعت نمایند جميع اموال‌تبیین منصوص
رابع و آما بعد رجوع کن بیت عدل آیت "روزه اجادی الأخرد اسمای"

نظر بر جای "مترهور" بعنوان دو دشیت بر دند و در منزل اثیان از زدن غلا و آن شرف
اجداد و محفل لقا صبح و عصر بای اهلی انجام‌ستقد و هیا که در هر سه محفلی ابلاغ کلمه اسد و علان
تعالیم جال اجمی فسر مودند و نفووس محترم متجذب ندارد اسرگردیدند قریئون و دوچون
محل پستانی بود و دشت و صحرائے بنزو قزم داشت خیلی نظر انور خوشتانی آمد و لی
هر قدر رجا نمودند که گرامشیده است و هوای نیویورک غلیظ آیامی چند در این محل
آقامت فرمایند فرمودند مجال تفنن و هواخوری نداریم بای مشغول خدمت بستان
احدیت گردیم؛ خدمت و صداقت مترهور و هلن بیشان در محض اطہر بسیار مقبول
و گز رد راحت اقدس مذکور گردید روزه اجادی الأخرد؛ قول مادر جون (۱۹۱۲)

جمی از احباب دوستان با نهایت شتیحال خضوع تایستگاه راه آهن بشایت قدم
مبارک آمده وقت حرکت موکب اقدس در کمال تعزیز و ابهال بودند چون از فن
و دینیویورک مراجعت فرمودند و مضررات مکرات و حکایات تاریخی شری

مفضل در مجمع دوستان از سان الهرهاری و عصران اخبار و مستندیها کی بعده گیری
در او طاق مبارک مشرف می شدند از جمله شخصی از هشتراکیون بود بعضی از بیانات
مبارک که با اینکه "باهشتراکیون" گوشتراک در احوال و اوضاع آن عالم فانی سبب نزاع
و جدال است آما هشتراک و درشت ملکوت سبب یکانگی دوداد شما بجای اینکه
در هشتراک ملکی میکوشید اگر در مسائل ملکوت کوشش نمایید نشاط و سرو را بدی چند
نیز املکوت اصلی و سیعیت انجه بخواهید شما میمیدید و پسح نزاع و جدالی نمیماند آیا این
بهتر و خوشنفریست؟ انتہی از این قبیل هنر فرسی خطابی مخاطب میشد و باحال اخذاب
و هشتمانی مرخص میگشت روز عاداً جادی الآخر ۲۲ جون مفضل مفضل جهیزی
مجلل و کلیسا کی هشتن بود و نفوسر کثیر از خطابات بیانات یا رسائل فیوضات
با قیه جستند و توجه به ملکوت میکرد ذله نمودند و آن مرتبه شانی بود که آن کلیسا
بعد و م من طاف حول الائمه مشرف شد می فرمودند "اولین درود کلیسا حالت
صحت نداشتم آما چون در مقابل آن جمعیت عظیم بیستادم فضای کلیسا را تنواز روح
القدس یافتم لذا حالت نشاط و جساط غیری دست داد انتہی آما عنوان خطابه مبارکه
این بود که کلیسا را بیهوده نماید اند چه طلاح کتب مقدسه یعنی تحفه جماعت نفوسر و جیاس
مخلفه تاین نموده و رمزی از معبد حقیقی و شهر زنجا الہی باشد) چون شرمنی اجابت
جامعه امراء شه و طهور تسبیا و طلح حضرت بهار اشرف فرمودند اهل کلیسا بوله کشیش
دکتور گر نم پنهانیت طلب و هشتمانی اذن خواستند که بعضی سوالات عرض کنند

سبول واقع شد که سوال داشت تحریر مکرر خادم کلیسا نقدیم نمیخود و برهه
متوجه سوال و جواب ترجمه و در آخر خطاب مبارکه ثبت می شد. جای دوستان شرق
در زنگونه کنسرس و مجامع عظیمه غرب غالی بود که جلال و جمال مولای خود را به پیش راه شاهده
کشند و ذوق نمایند و در که کیفیت و حالتی کشند که بر شاهه تحریر نماید و در سیر
نهجده روز ۲۷ جمادی الآخر (۳ جون) چون جزب دعوت مرتضی شویکی از
وزرآء کابینه دولت جمهوری امریکا به میلادی میلفر تشریف بردن نقوسی انجله
امریکا یک شبانه روز در انجا حالتی دل دوزیافتند و از مشاهده روی جهان فخر و
شوق عشقی جانوز جستند انچه از بیانات مبارکه در یک مجلس اول احمد آگاه نوشته شده
و در مسائل عدیده اجو پرشافیه از فم مطهر صادر گردیده خود بجزءی مفصل است و نمونه ای
از بیانات سائمه و مسائل مفصله در یک شب و روز از این جمله چون کی از حرب عجمی
میں دول سوال نموده بدانند لا بد خواهد شد اما امریکا داخل نمیشود این جگه و
اروپا می شود شاید گوشش را گرفته اید که کاری بکار دیگری ندارید نه بلکه گرفتن
قطعات اروپا هستید نه کسی طبع ان دارد که زمین شمار بگیرد راحت هستید زیرا براي
شامحيط آلمانيک یک قلعه طبیعی بسیار بحکمی است اروپا و سایر جهات مجبور خواهد شد
که ترمیمات شمار اجری نمایند و جمیع اروپا تغیرات عظیمه روی خواهد نمود و مرکزیت
حکومات عظیمه هستقلال ولایات داخله نمی خواهد شد و فی احتیاط این انصاف
بنت که مالک داده بوسیله یک نقطه واحد حکومت شود زیرا هر قدر عدالت و کیفی

وکیل است اعضاء آن مرکز زیاد باشد با از احتیاجات لازمه برآید و محلی طبیع آن
 مدارند و در ترقی همچو اطراف و نواحی منصفانه نمی کوشند شناخته جمیع المانیا برلین را
 خدمت می کشند و همچو فرانسه پاریس اخدمت می شوند همچو همکنستره کیک پاپیت
 عظیمی را زنیت میدهد آن حکومت شاخوب تریباپی دارد ای اخربایانه ای اعلی
 روزه ایجادی الاحمد عجون چون از سبلف و عزم حرکت فشره موده علاوه از تأثیرات
 بیانات مبارکه چه قدر موثر واقع شد احسان و انعام وجود مبارک بنوگران و کنیزان آن
 خانمان که همچو احضار و پس از اظهار عنایت بہر کیک یک دوازده فرجت فرموده
 و در جایستیک قلوب منجذب و اعناق خاضع و وجود بوجه لامع متوجه بانهاست قدر
 حرکت فشره موده و در راجعت خرمی و صفای اطراف را لاحظ نیم موده که بعثتہ یک
 از دیده های مبارک سرازیر شده بعد معلوم گردید که دریاد فنگر جال مبارک بودند
 و از بلاایی طلعت قدم بثبتت مخزون و گذر آن شب در نیویورک در خانه مسیح پسی
 سنت رو دخانه هستن که حسب الامر کبرا یک کرفته شده بود نزول فور و دفتر موده در محی
 شرحبی در ترقی امریکا از حیث دارسر وزرایت و تجارت و نجابت دولت و نفت اینها
 فرموده و که این مذیت ادی بزرگ زجاجی است بسیار شفاف و طیف اما مذیت
 اینهی ناشه سراجی است روشن و فیر چون این دو توأم شود نجابت کمال عالم گردد
 نوز وحدت عالم انسانی و صلح عمومی وساوی حقوق و اخلاقی ای این بلاد سریت
 با اثربجایات کشند و عالم را در دشن نمایند (شخصی سوال کرد که آیا ممکن است با اثربث غنوت

جمایی پین روحانیتی حاصل شود؛ فن موردن) بر قدر نقوص در مادیات ترقی نمایند
 و با عدال رفاقت کنند استعداد روحانیت بشریابی است جهش قدر سالم را بهشد
 جلوه و ظهور روح بشری شود بلی حسنه که منافی روحانیت است رسومات و قوایدی است
 که مخالف علم صحیح و عمل سلیم است آنها روز ۹ اجادی الحسن (دجنون) صبح
 جان بیشال قلوب یونیتی جشن اطفال مدارس ببرگشتن باعینی خیرت ام حضور شریعت
 بر دند جمعیت ان محبت عزیز از اعیان و صاحب منصبان و جنرالهای ان مملکت بودند
 چون در تالار اشرفیات وجود آوردند راز بارت نمودند وصالون غذاخوری تشریف
 فراگشتند و آن عمارت وصالون را آمین بسته و میزهای را با انواع گلزاریت داده بودند
 و اطمینان متوعد کی ب بعد دیگری خانسر منیمودند که غلب این هارا وجود مبارک حتی دست نزدند
 و در وقت خوراک بعضی از مشاهیر رجال شروع بجهت و نطق نمودند از جمله استاد امیرال
 پری که شخص شهیری است و کاشف قطب شمالی شرحی از کیفیت وضع سفر خود بجهت
 کشف قطب شمالی ذکر کرد و بعد با وصف طلاق مشهور توشه ف خوش بحضور انور
 و اهانت تعالیم مبارک که پرداخته آخر رجای نطق مختصری از محضر اطہر نمود با انکه هیکل اقدس
 اراده صحبت نموده است معبد اور حالت جلوس مقدمه دیگر مکمل و غیر مقتضم بودن
 کاملاً و نظم و ترتیب عالم بواسطه تربیت که نتیج تماشی غظیمه است فرمودند بعد
 تربیت تربیت اطفال را بیان کردند با انکه نقوص عدیده نطق نموده بودند ولی
 بیجان و استراز شدید و توجه انتشار و ثارت وجود فقط ازان نطق مبارک

مشاهده گردید و صین حركت مبارک بعضی رجا و اصرار نموده کس مبارک و خدام حضور
را بروداشتند آماش مجلس خوبی در نجمن شخاذ است و بود جمع کثیری از رجال نیز موجود
لطقی در تربیت عالم نوان و عبودیت و نسایت و ترک شمدون نفر هوا فرمودند
که تماش شدید و قلوب حضار محوس و عقول وار واح با وج تقدیس و پروا ز و صعود
بود روز ۲۰ جادی الآخر (عجون) صبح جمع عوی که در بیت مبارک جمیع و به
نقای انور را منتظر بودند شریف فرشاده ذکر کلوب جشن اطفال و تربیت اهاف موده
و شرجی در تربیت الہی و اخلاق رحمانی بیان نمودند بعد انان ببرگشتن شریف برداشتند
و خدام حضور نیز در محضر اطهار بایی ناما در منزل مس نیوتن وسیل پور زمود و از روز
جهان تازه که از شرق محضر شرف باحت قدس رسید جناب پیر زعلی کبر نیز
نحوانی بود که رسیز از ایشان استفسار از حالات شرق می نفر مودند لطفی مختصر که
در این جمع نفر مودن داین بود (هوائش) در عالم وجود امری عظیم از اینگونه مخالف فیت که
محض محبت اش اتفاقاً گشته ملاحظه نمایند قومی از مشرق قومی از مغرب چگونه در همها
الفت در یک بادا جاییم اینگونه افت و تکاد سخیل بود قوه حضرت بهاراء اشیان قلوب
را افت داده و این نعمت را در ظلل کله واحده در آورد و هرگز یک خاندان بایند رجده
از محبت جمع نمی شوند و بین فرح و سرور با یکدیگر معاشرت نمی نسند این بعوه البتیه
ونفوذ کله اش که بین بشارت و محبت تحقیم توجه بلکه ایم داریم و مانند نهایه
کشگرستان از نائم عنایت و احسان در این ازیم امروز روزیست که فراموش نخواهد شد

زیرا و خلیل حال مبارکیم قلوب مهابت شریعت بشارات است مشام هم عطر نبیت ملکوت است
 کوشش باشد بندای الہی در روح ما زندگی بیوی فسات رحمانی قیمن است چنین دوزی فرمود
 نخواهشداستی عصر پس از گردشی سواره از باعث بزرگ بر کھین چون نیویورک در حجت
 فرمودند در خانه مبارک جمیعت بودند رسور مود ند میخواهم قدری تها باشم بهذا بایخچه
 تزدیک منزل کنار بشریت برند پس از چند دقیقه مراجعت و برای حب انتقی
 از آنگ طلکوتی و اغنوں الہی رسور مودند روز ۲۱ جادی الآخرہ (لا چون)
 از یکی از میان حضور غلت و بشارت عظیمی بظهور رسید که بیاریب عزم قلب اطہر
 و بندگان آستان قدس گردید ولی نظر با غاض دسته مبارک خدام حضور ما کنون از مرگ
 او که اکثر روز ایام سبب کدو رت سیکل انور بود ابد اچیزی نمگاشته اندباری از روی بحیث
 اجابت دعوت روسای کنائس فیلادلفیا و رجایی حبای انشہر از نیویورک در گت
 فرمودند در حقیقت رسید که وجود اطہر در نهایت ضعف خستگی بودند و بیاریا ثار با وجود این
 در بحیفل احیای فیلادلفیا از روز و شب مکرر لطف در ثبوت اجتیا و خدمت و صداقت را مأله
 و بایای فی سیل اشده فی رسور مودند که مقصد از طهور عظم بخشی و تحمل بلا یا و مصائب عظمی و شهادت
 تقویت مقدس و زمات هیا کل قدسیت ترکی نفوسر بود و هقطعاع قلوب بشارت
 از روح و نور آنست و رو حانیت احیا و نظر بندت ضعف خستگی از عین مخالف معم عذر خوشنده
 و قشریت برند آما احیا از شور و لوله در بحیفل صلی و لقا گاهی چون پروانه جان بخته بود
 و گهی هاست میل شیدا و حمد و منان لطف دگویا آنی آرامندگانند و دمی تسد اراده مکون

نیزه استند روز ۲۲ جادی الاخر (۶ جون) در مجمع عظیم در دکلیسا اینیا صبح
در کلیسا ای نو تیرن فیلا دلغا خطا پئے مفضل در حقیقت او هیت مسني قول حضرت سیع
کافر مودا ئا ب فی الابن) و نوید طبور اسم عظیم و شیرح بعضی از تعالیم پیر نفر مودن
و محبس را بنایا جاتی فارسی ختم کرد و جیعت چنان منقلب گشتند که همه بجهت تشریف
و قیقد تعریب میخواستند ولی برای ہر کس کن نبود مجلس ثانی شب در کلیسا ای میپس بود
که چون پیش شیران کلیسا چندی پیش اعلان آتش رعیت فرمائے و خطابه حضرت عبد الهیا
بجهت داز و زنوده و از بزرگان وزرآ او و شنگشن و اطراف توکس کثیره را دعوت
کرده بود لعنة آن مجلس بسیار میم و خطابه مبارک مفضل در خصوص طرق فضفاضی
و طرق دیانت الہی و شرح تعالیم علی بود که تأثیرات بیانات صادر از فرم امیر
جیع را منجد ب نود چنانکه نعمت مسخر مودن در ساحت انور نهایت غلوص و خضوع اطهار
می نودند و بشرف فتحار می کردند و قلب مبارک ازان مجامع بسیار مسرور شد
در جمیع که کثر ذکر مخالف و کن اش فیلا دلغا می فسر مودن روز ۲۳ جادی الاخر
(۷ جون) صبح چون فیلا دلغا ختم در جمیع نیو یورک فسر مودن جمع کثیری از دوستان
واجاء در حضرت و افسوس از دوری آن روی منور بودند و بسیار محزون و کند رو
تا ایسکا هخط آهن همہ در تبلیل و تکمیر و برجی چون وعایت ملحت نیز صحبت مبارک
از روز در مجمع جمیع ای نیو یورک حکایت از سفر فیلا دلغا بود و با کمال تأثر مقصود مبارک را
از سفر خویش بیان می کردند و از مقامات رومنی و مراتب معنوی که میخواهیت نهانی است

نفعی مفضل نه بودند و از روز اول اوح خدیده از نسیم اپه رصادر و نازل بخواه رسیم
 و زیفوس این لوح منبع بود هواته ای یا همسر زبان چند روز بسب دعوت
 کوششیش در جای آنها ای ای عبلا دل فیار فستم و محبس مفضل در دو گلیسا شد و تقدیم
 خود حبستی داشتم کلن با ایمداد مکوت ایمی احاطه کرد و مثل آن قاب نمایان بود هر چند ضعیفیم
 ولی او توییت هر چند فقیریم ولی اغتنی باری آیه مبارکه و تصریف قام علی نصرة امری بجنود
 من هملا الاعلی قبیل من هملا که لم تعری من واضح و آن شکار گردید همیشید وارم تو با امهه ایهادین
 سفر بخدمتی نمایان موقی گردید و سبب علایه کله اش شو پر تجیت محترمانه مردانه با مهه ایهادین
 از حق او را همیشید و توفیق طلبم و علیک ایهادی علیه ایمی ساع در آن آیام هم هر روز خوب
 جمی از انجام اطلاوه از خدام حضور سرمهیز ما را و شام و محضر طلاقت محبور بودند و آن شب بیانات
 مبارکه در ذکر آیام غبید او بود و دینکه جمال مبارک بعد از وارهسلام و اورنه و محفل عنوانی نطق
 تقدیم و طرز نطق و بیان مبارک عجیب بود و بی نظر و عدیل ولی من جسته آئینه خواهیم بان
 طرز نطق نمایم " روز عده جادی الاخر (۱۰ جون) صبح پیاز او را و او دو اذکار خدام
 حضور راهنمای راهنمایی را و اینکه میگذرد این میگذرد این میگذرد این میگذرد این میگذرد
 و مجمع انجام روز و خلافات داخله ادیان بعد از صعب و مطالع فیض زیدان بود و دینکه
 جمال مبارک ستد او اب رنگونه اختلافات فرمودند و امور را برج بیت الصعل خلیم کردند
 که اینچه او حکم کند کل اماعت نمایند و حتی نفره بودند که اگر از بیان و فسرقه شوند
 و هر کیمی بیت الصعل بنگستند و مخالفت مکید گز نمایند هر دو یا هر دو یا هر دو یا هر دو

بیت پنجم مرکز حیاتی را تعبین و تائید فرمود که انسان اوی کست صحیح است و عهد او را
 بقلم مبارک گرفت ای آخر بیان لا اعلی آن زیام غلب در محافل ایل بیان یا تأثیر شدید نطق
 فرمودند و نصائح شفقت با آه و فسول از سان با هر جایی و حال مبارک حزن بگزبود عصر
 نیز تو ز ایران ستر تو پاکیان تشریف بر دند چون مرحمت نیز مبارک فرمودند
 کیا از دوستان و بمحض از تاثیرات خواب سوال نمود که گزرواقع شده دونفر در د محل و د
 از یکدیگر در آن و همه یکدیگر راضد ام کی نشنه و لحن یکدیگر را مشتود و مشتمله فرمودند
 معلوم است این روح انسان و حقائق موجودات ارتباطی عظیم است چنانچه گاهی
 انسان ده خواب می بیند در بیداری واقع می شود بلکه در بیداری و قی که قلب
 فاغشت اموری بخاطری گذرد که بعد صورت خارجی پیدا می کند اپنین دهن
 انسان و آن صورت خارجی ارتباط رو حافظت و روح دارای قوه کاشف است
 چون این قوه معلوم شد این مسائل انسان می شود با وجود این مزه و نجاست که مادین
 در حالت یک انکار قوه رو حافظه می کند خوشگل شفت طبقات ارضند و غرق قوه
 رو حافظه و مدعی اگاهی از اوضاع آتی استهی ازین قبیل مذکرات در محضر انور مفضل و گزرو
 بود روزه ۲۵ جادی الآخر (۱۱ جون) صبح بعد از نمازو نیاز آمد و شد منس
 شروع شد نقوس یک عالم مخصوص داشته شد یا بسته بودند در اوقات مبارک
 مشرف می شدند و بعد در پیروزی بجمع شریعت فرماده نطقی و خصوص ایمان و هم را
 تعلیمی احزاب و ادیان و میان مقاصد هبیا و نفوذ ام حضرت بهاران شفیر مودن

و در حضرت مخلص شخصی پرسید که با وجود این امر با نقطع از دنیا و رواح انتیه نازل چونه است
 که هر سفر نیکی سب مبنی فرض شده آیا زین دو صفتی؟ فسر مودود ند در مریم‌وارانه
 بر هر فری هست غال بصنعت کسی فرض است مثلاً من حسیر با فرمید انم و شما صفت
 و گراین عین عبادت است اگر با نهایت صفات و امانت باشد و این سبب ترقیت
 نبا و جو دشغوتی از قلب تقدیم و تعلقی با زین دنیا نه آشته باشد و از حواست متألم
 نگردد و با ثروت حالم از خدمت نوع انسان منوع ماند و نهند فقر مزون شود زین
 محال نیست و آن در حالت فقر از همار کرم و با حال ضعف ادعایی عدل نمودن قولی است
 آسان نه دلیل بر تبریزیت و تذکر وجود انسان اینهی دیگری عرض نمود چون وجود مبارک
 تشریف می‌برند بعضی از خدام لا بد خود را مقدم خواهند گفت چون ما آنها را بشناسیم فرمودند
 در این خصوص من صحبت و هشتم ام ولی شایان نموده بسیح اینها را از اعمال اشان بشناسیم
 اسان یک بن منوبند از همال شناخته می‌شوند الی آخر بیان الأصلی روز عز جادوی الله
 (۱۰ جون) چون جمعیت کثیر را هم می‌آمد و هر روز هر کسی مستعدی تشریف مخصوص بودند
 و این منافی با حال خستگی و قلت مجال جال بثیال بود لذا از دو زیباع فرمودند که هر سر
 از پیش ملاقات نشده یا کاری لازم دارد خبر دهید و سایرین را در مجمع عمومی ملاقات
 خواهیم کرد تیرا فرصت و مجال ملاقات فسر د فرنگی غیر ممکن و مجال ملحد و بعد از
 تشریف جمی از مبتدیها و مسیمه کی با سوراخها پائین تشریف پرده در بروانی نقطی همی
 در خصوص فسر مودود نمکی از خصال انص چکام حضرت پهلوان است که در معهد ای مایلی خود نکرده

و سن و طلب مختصرت بسیزت و شهان است. عصر جمیع دیگر مترفت و از جمله بیانات مبارکه
ایمیت نسبت روحا نی و انجذاب. وجود ای تعلقات تبلی بود که هر چند عل و قبل
با یکدیگر قربت جمیع دارند لکن در عالم جان و دل از یکدیگر متفاوت آنقدر سیکر نسبت
روحا نی دارند و تعلقات وجود ای عیشه جان شار یکدیگر نمایند و لوبطا بر سوی نباشند
و بجهت سبی ذکر تقدم این عصر نورانی فشر مودند که در حدیث شیعیان دخوص فهور
موعد مذکور که علم بیت و هفت حرفت از پنج از بد و تاختم مظاہر الہیه با هر شدند و حرف
ان را ظاہر کردند آماچون قائم موعد آید با تمام بیت و هفت حرف ظاہر شود گذشت
از معلمی حقیقی در عالم امر که غلبه و قدرت امراضه و ظهور آیات و بنیات و توضیح مسائل
الہیه و برقرار رکتب مقدس و احاطه علیه در این ظهور اعظم صدقه داشت بظاهر ام
جمع عقلای این عصر مقرن که علوم و فنون و صنایع بدرایع این قدرن مقابل پجاه قرن است
بلکه اعظم آن آن انتی روز ۷ بهمنی الاضر (۱۳ چون) مجمع و عصر خنده فخر
از شیوهای مشهور شرف شدند وجود اقدس را بکلیسای خود دعوت نمودند و
از شرف بلغا و شاهد فیوضات و مو اهیب کبری بی نهایت خاضع و خورسند گشتند
و پس از تحریص اینها چند مرتبه از دیگر بیان آن اقتدار جال مبارک بیان میفرمودند
و قدری با سلطوت و همینه عظیم حکایت او خسرا زیام عبد نجیب و مفترقات مخالفین
و معاندین می نمودند که با وجود این تهمها و بلاها امراض غالب و عمدانه نافذگردید حتی همیت
و اعضاء نقیش که در عکا هر ساعتی خلی شدید و هسته عظیم مجری داشتند چون بخانین

و معاذین و دعکناییت محو و ضمحلال ناهم صلایگشتند و برجع باسلامبول نمودند هنوز مین
 راه بودند که قهر ای انبار اگرفت ارتقیر کرد و هر شه فالمین دلیل شد تبعضی ازانهایت
 گشته و معمول بعضی فسادی گشتند آخوندی از اینهادر بر مصرب زد احباب رفت و بجهت
 قوت لایموت سوال نمودند عصر در مجتمع احباب در مرتبه نطق فسر نمودند اول در باب
 اختلاف بین احباب اک حضرت بهار اش فسر نموده اند که هر گاه اهل بیان اختلاف کشند و لو
 در باره خود بیان اش باشد در صورت اختلاف هر دو طرف بالتند و کل را بجوجهیت
 عدل امر کرند و قبل از این امور را بامر کر کی می شاق رایح و کل را امر باطانت فسر نمودند اینهای
 پس از اندک هسته ای تجزیت دیگر تشریف فرماده و در مابا امانت بیان از عالم نهانی
 نطقی فسر نمود که عنوان آن این بود (هواشی) خسته بودم قدری خوابیدم و خواب
 میدیدم که با شما با صحت میدارم ولی بصیوت جلی که از صدای خودم میدارد شدم نیک
 کهنه از این محبت در خواب عبارت بیان بود لحداً خوبت از کلمه بیان از گفتو گفتو نایم
 الی آخربیانه الأحلی روز ۲۸ جادی الآخر (۱۴ جون) جمع خدام را حضار و بست
 مبارک چای عنايت و انها شفقت می فسر نمودند صحت و سرو یهیک همراه از در خلی
 بهتر بود لپس از تلاوت مناجات حکایت از تعطیع و حبودیت و صدق و امانت
 بعضی از تسدی ای احباب می نمودند که بیان اینهار عنایت بحضرت متصاعد بگلوت عجی
 سیستمی نشادی رویی ترتیب لفشد آدمی فسر نمودند که قدر و مقام او بیک مسلم
 خواهند شد عصر و محل جمیع نطق مبارک و تغیر کله و آئیه ایت نهایی خیل بود حبیان

حقیقت مظاہر اہمیہ و اثر اس احادیث و شب شرح مفصل با سلوت و اقتدار از عظمت
ایام جمال مبارک فسر مودود نه که با وجود آنکه در جس بودند خیر مبارک بالای جبل کرمل در بناهای
جلال مرتفع و بظاہر ظاہر قدرت و اقتدار بد رجه که بود که متصرف عنکبوتی پنج سال سجنواست
بساحت افسوس مشرف شود قبول فسر مودود و ابداع است نامودند دفعہ تفصیل
از نظرهای مبارکه در کنائس و مدارس امریکا فسر مودود نه که) بر حسب استعداد نفوس هنرمندان
وقت است به طبقات آن پرستی کی کند گرچه عقلاً هنرمند رئیسی کند و هم محابی از آثار حضرت
علی والواح جمال ابی روحي لعیاد بـاعـشـةـ و مـعـقـيـاتـ اـیـامـ وـاـوـقـاتـ فـسـرـ مـوـدـ
روز ۲۶ جادی الآخر (۵ اجون) جمال میان در درگاه کلیسای بزرگ بر وکلین مدعوه موعود بودند
لهذا ساعت وہ قبل از ظهر از نیویورک وکت فرمودند و عجیب خشدا ام ایرانی و اجنبی
امریکائیه بزم تزمه رکاب اقدس بودند ساعت یازده کلیسای یونیورسٹی بعده دوم ظهر
شرف و قشیکه رکب مبارک نزدیک رسید اعلان خیلی بخط جملی بیرون کلیسا دیده شد
که ترجیح آن ایست که "پیغمبریل ایرانی حضرت عبدالبهاء در روزه اجون ساعت یازده
قبل از ظهر در این کلیسا اعلان خواهد شد" و این اعلان خیلی بخط تزمه رکاب مبارک
عجیب آنکه قشیک اعلان پیغمبری حضرت عبدالبهاء بر در کلیسا نصب نماید و محض در وود
مبارک قشیک نه که بیرون آمده از دم در بناهایت قمحانه غطیم بازوی مبارک
را گرفته تا محراب کلیسا بر و خطای مبارک در آن کلیسا در راتب وحدت و توحید بود و در آخر
مناجاتی مبانی عربی فصح و لحن پیچ در حال قشیک دستهای مبارک مرتفع بود و حمبله

بمحکم ترجمه شد پس از حمام و غضیرم خصوص اهل کلیسا نظر بر جای کشیده بدرسته اطفال
 متعلق بهان کنیت تشریف بر دند و بعد از سر و داغنیم طفال نطفی در تربیت و تشویق
 آهنازه مواد حركت نمودند ناوار او را در بر کلین نزل است کن تشریف داشته
 در انجا هم مجمعی از حبایا و ستدیها در اول شب بود که در وصایا و فضای و شکرانه
 عطا یا و مواد هب اطهی نطفی مفضل نمود از انجا کلیسای کانگریش بر کلین تشریف فرماده
 مجمع و محل آن کنیت در آن شب بسیار باشکوه و جلال بود و روایت محسوس عموم و
 طفت عده زیادی در تسبیح امر اش پر خیری فسر و گذاز نفر نمودند و نطق و بیانی مفضل در
 آزادی و جدان و تحداد و دیان و تقاید و احتجاب اهم خیقت السلام در هیات آقدا
 و جلال فسر نموده هنری بظهور اسم عظم و تعالیم فسلم قدم نمودند با وجود چنان خطای
 همین و بیان خیست السلام جمیع بحضور مبارک آمده اطمیاز شکر و منویت می نمودند
 چکشیش چپ رو فسر و چنی چه فقر چه رجال چنها علی شخصی روزنامه نویس های همه
 بحر و شناسنگی بودند و لذتی اولی اعترض هنری نمود بلکه فرسی آن کلیسا چنان سرگرم
 محبت جمال بین بود که این حركت کمر در رکاب مبارک رجاء نمود که وقت دیگر را وعده
 تشریف فنه مائے آن کلیسا داد و خطای دیگر فرمایند ولی از عدم مجال و کثرت
 شغال قبول نفر نمودند فسر دای از روز عین خطای مبارک و وضع محل آن کنیت در
 روزنامه بر کلین ایجاد شایع و منتشر گردید روز اول ماه ربیع (اعجون) صبح
 ذکر مخرب شب گذشتہ در کلیسای بر کلین می فسر نمودند که ما این طور اثبات حقیقت السلام

در کنایش و معابد عظیمه می فناوریم و سلامان در باره هاچ میگویند بعد شریعه مفصل
 از تعالیم بدیعه بجهت کمی از مصنفین مشهور امریکا فرمود و شخص ذکور از تحریر ثبت
 و اجازه طبع و نشر از حضور اوزر حصل نمود و آن عنوان نطق مبارک و مجمع عموی از رو ز
 این بود که عالم مادی هست قدر ترقی کند باز محتاج علمات روح القدس است
 و آن آیام اکثر اخبار امر مبلغ و مسافت با طرف می نمودند و می فرمودند با یاد
 پنهانیت خصیح مبلغ امر اش پردازند بهینه فور که من نزد عموم حتی اطفال خاضع شما
 هم باشد چنین پرشید و شرعی در مراتب عبودیت لازم اطہر صادر گردید که در آیام جال
 مبارک من ابد اهل بخش بر نبودم بدرجه که از اطراف اجاتگذی کردند و هست
 در جواب پنجاب در فانو شتم که با وجود صریح سلم علی تحریر دیگر چه لزوم آن دیگران
 در یوم طلوع پر عظم خود را هشتر اش اکبر نوشتند الی آخر بیان الاصلی روز
 دوم رجب (۱۷ جون) نظر برجای اجابت برای گرفتن عکس تحریر بپر کمین منزل مستر
 کتاب تشریف بر دند اول عکس و رو و مبارک با سرعت و سیرا توپیل تخدم و تکریم
 اجبا و استقبال اینها بود ثانی عکس مشی خواه ام طمعت معمور و فرمایشات با هزارین
 حضور که می فرمودند لاحظه قدرت جمال قدم و نفوذ اسکم عظم نمایند که مارا با اهل
 امریکا بین خواهیت و اتحاد داده اگرچه قوای عالم چنین میشد ممکن نبود با این درجه
 طوب منجد بگرد و دو آنادیچنی مغلی بین محبت متحمث شویم و بدیل و جان یکدیگر را دوست
 داریم پیشیید قدرت بهاء الله چکرده و اهل شرق و غرب را چگونه محبت یکدیگر

ساخته اگر قدرت او بود کیل این مخلع غیر ممکن بود احمد شیرازی معتقد و یک قلب
 و یک روح هستیم انتہی ثالث عکس مشی مبارک تنها در حالت لحن و نطقی میخ بود که میغزد
 آیات او با هر است قدرت او کامل است الطاف او شامل است جمیت او و افراد است
 چهار عکس جلوس مبارک با اطفال سیا ایان و سفید ان امر کیا گئے بود و قیام خسته ام
 ایرانی و نظر عنایت چهار عکس مجمع عمومی تشریف اجبار حالت لحن و نطق مبارک
 و دست دادن و مخصوص شدن دوستان از محض اقدام و آن روز اوقات مبارک
 صرف آن مخلع حلیل شد و اخبار اور ان بساط انساطی عجیب بود آن بیانات مبارک
 در آن مجمع تشریف اجبار که جلد سچل ترجیمه شد این بود (ھوا شرم خرد و مژده باد که تمیز
 حقیقت طلیع نمود مژده باد که او رشیم جدید از آسمان نازل شد مژده باد
 مژده باد که بیث رات المحبی ظاهر کشت مژده باد مژده باد که اسرار کتب مقدسه
 اکمال گردید مژده باد مژده باد که یوم کم ابر آشکار شد مژده باد مژده باد که عالم
 وحدت عالم ای این بلند گردید مژده باد مژده باد که خیمه صلح عمومی مرتفع گشت مژده باد
 مژده باد که سراج المحبی روشن شد مژده باد مژده باد که نسیم رطانی وزید مژده باد
 مژده باد که بیث رات و بیوت هنری ای انا هر و همیگان گشت مژده باد مژده باد که
 بیها کریم برآفاق تجای نمود مژده باد که شرق و غرب دست در آغاز شد کیمیگر
 شدند مژده باد مژده باد که آسیا و امر کیا مانند دو مشتاق دست بیکدیگر دادند انتہی
 و بعد از آن مجلس همین یعنی از اخباری دعا کلیمی برآکوت پیچ چهل میل داشت شریعت

برده شب جستگی زیاد بنيو و رک مراجعت فسر مودن روز ۳ ربیع
د اجون در مجمع عمومی کثر ذکر لوح غصن می فسر مودن و نطق مبارک در خصوص عید
میشاق بود و پس از مجلس بسیاری رجای اذن تشریف خصوصی نوده تا نظر
در ساعت اقدس تشریف نقوس پی در پی بود و از وزرساله حضرت ابو الفضل
رد حیفه اه در رواعتر اضات حسپ من کشیش لندن بحضور مبارک رسید و بسیار
مقبول گردید و امر مبارک بر جهه طبع آن صادر شد و شرحی از سوری حال و افکار
یویها موسم بیجیائے از لسان اطہر جاری و عصر جمی از اجتامشرف بودند و ذکر
مناظر و محلات با صفاتی امر نکار اجسر ضمیر سانیدند فسر مودن "ما محافل و فارا
دوست داریم نه مناظر با صفات و آن وفا اول باید بخدا و امر و عده اونمود و بعد
بینه گاشش اگر هم محلات خوش و مناظر با صفاتی دیدیم یا محض کار و ملاقات
نقوس بود یا حین عبور و مرور انتہی و آن ایام گاهی حال عیبی از هیکل مبارک معلوم
می شد مانند ایام اقامت طلاقت اور در زیتون مصر که انتظار شهادت و آرزوهی بُدن
درستان احديت داشتهند و از جمله او احی که آن اوقات از فرم طہر صادر لو جی
با مقام حضرت متصاعد بلکوت ابھی آثار ضای قناد و هیا جرد زمین خصوص بود و بعضی
از بیانات آن لوح مبارک نیست" و فاقضا آثارگی ذراین کوه و صواناً یاد و وفا و
حقیقی و حقیقت است که سرگردان و بنی نام و شان گردم و در سیدان فدا یاف تیر جنا
شوم ربت قدر بعد ک غاییه لمنی و پنهانه همراه است الیک تکوچ تفسیه کا لشکر هماطفه ایغرفی

افق الوفاء باری یک رجای ارجای حضرت بهائی نایم و آن نیست که درستان مقدس
 سر بسجه نہند و از برای عبدها و پڑھانگان کا شس فدا طلبند تا دی عجوزیت هستان
 بهای بقطره ٹوئے آنچه رو فا کام شیرین نماید الی خسرو بیانه الاحلی روز عز جب
 (۱۹ جون) با اجبا و داع غفره مودنکه فردا عازم منطقه کردن و از روز و مجمع نقطی در صحت
 و تشویق حبای و امر بالفت و اتحاد و تحذیر از تفرق و اختلاف مفضل فرسه مودن بعد بالتماس
 و اصرار امته اشمس جولیت تامن ننزل عکس شریف بودند و چند قسم عکس مبارکرا
 برداشتند و مشارا لیها چون خود نقاشش و رسم بود و آن چند روز شماں مبارکرا بدست
 خود کشید و عصر از تبریز نقوص شرف بودند اول کاشیشی در آسایش شبر و وحدت
 عالم نہ ان صحبت فرمودند بعد من نہست که از خانهای محل افلاطیا و تازه تصدیق
 نموده بود رجای اسکی فارسی نمود و بایشان نامه مانده عنایت شد و دعوه لجه
 صراح اواد و یه ٹوئے بیان کرده بعده بودند تو باید چشمیه مسرور بیشی و باہل نہ باڑاو
 سرور محشور و باخلاق و حمایت متخلق زیر بُسر و مخلیت و خطوط سخت وارد و از کدو روت
 تولید امراض شود آنچه ما پیش رو دلمی است روحانیت است و اخلاق و حمایت که
 اخزنه در پی ندارد اما شر و حبای و نجات هزار گوئی تغیر و تبدیل است آیا شنید و اید؟
 حکایت آن امپراطوری را که در آینه نگاه می کرد و اهل اخزن و اندوه می نمود و می گفت
 آو چحبس لطیف پر طراوتی و داشتم حال چپ مردگشته چه صورت زیبائے داشتم
 چکونه شست شده چه قاست رعنای داشتم چه طور خمیده گردید و یک یک هالات

جوانی را شرح میداد و انلخارکه و دست می نمود آین هست نیچه سرو جهانی کی از دوستان
دیگر از بلای طارده و حادث ناگهانی سوال نمودند همچنان موجات بیک
قانون عمومی و نظام امنی مربوط است و جسم کائنات بجسم مرتبط غیر شود ملکه ای ازان بزم
خود دیگر اگر مردم آن ارتباط و نظام عمومیت و آنچه واقع می شود از مقتضیات آنست
و بنی بر جلت بالغه زیر این تفاویر ایهی است که هرگیا هی بروید آخر پر مردمی شود و هر
زده است بزر خسته خشک می گردد و هر جمعی پیش ازی و هر کسی کی شیوه می باشد اینها همه
از مقتضیات آن نظام عمومی و رابطه کلیه است که تقدیر امنی تعبیر شده انتہی از اینگونه
حکم وسائل مفصله در هر محلی از سان اطہر نازل و قلوب از فیوضات ابدیست تفییض می
گشت روزه رجب ۲۰ جون، حرکت بونکران نمودند و بخانه شنی که حب الامر از پیش کرای
شده بود نزول جلال نشید نمود زیر آن آیام ہوای نیویورک خیلی گرم و غلیظ بود و دوستان
موئیکه مدنی پیش باز سفرت مبارک را باشند سر زمین سائل و مستعدی بودند و از شب
اول سفر ادل و خوبیان ایشان بی نهایت شادان شدند و از تشریف فرمانی مبارک
شکر گوڈناؤان و اینجید به وستان شرق مرده داده که امید است وجود مبارک
در انجا قادری از خنگی سفر آسوده گردند و تلافی کثرت مشقات وزحمات گذشت شد
اگر گذرا نه باری آن شب شرحبی از آیام اقامت جلال مبارک در بنداد و قیام ملامت قیوم
و علاوه امر و تبریت عبا نشید نمودند روزه رجب ۲۰ جون، بسیع جهاتی
موئیکه با جمعی از مسندیده با حضرت پیر شرف شدند و لطفی در فرق و هتایار سلطنت

مظاہر ایتیه با ملکت ملکیت نشودند و عصر جمی از احباب اطراف بثقل قاتا ناگز و منجز
 شرحی از این ایتیه بیان نشودند و زنگ اهل بیان منوع در خلیل امور سیاسی هستند
 و دیگر کشوری مطیع حکومت و قانون و نظام آن مملکت بعد چند فرداز احباب که شیش
 کلیسای موخدین مشرف شدند و مسلط کردند که در رکاب مبارک سواره کردند
 نایابند و مور و فضلا عنایت گردند از روز قاصدی با عرضه دعو تامه مخصوص از طرف
 انجمن جشن سالانه امریکا یهایها بحضور مبارک مشرف و وعده خواهی نمودند ولی وحدت صحرای
 نمودند و مسکو کل بجال و فرغت بال نشودند روز رجب (۲۲ جون) مسح
 مطالبی و خصوصی یا شیوه ای فشر نشودند که چگونه بیتم سگند میگویند در اول توقيع
 حضرت علی بھی این عبارت است "من اشہ لعشر ز لمحبوب الی اشہ لعشر ز لمحبوب"
 و حال آنکه این عبارت در بدایت توقيع بحضرت ویان و سایرین نیز معلوم است و در
 الواقع جمال مبارک ہم از این قبل عبارات بسیار و مراد از نفس مبارک و بنف مبارک است این
 چه خلیل بھی دارد با انکه بخط خود بھی توقيع با موجود است که می فرماید اما و آشہ را از سید
 حسین کا تب شوال کن اتهی از این قبل از توهات و فاده ای اینها در امور روحاںی و
 مسائل سیاسی ایران و صداقت و امانت بپایان درخاور و با خرجان بیان ناتی
 مفسر نشودند و بیان مبارک فہمی با وہام روسای اویان گردید که چون علم را مخالف
 دین و نیستند مردم را با وہام اندختند عصر از روز دیمیع احبابی میان این بیان حضرت
 مسیح را می فسر نشودند که ہر کس منخواهد بامن بیاید بایصلیب خود را بگوش خویش برداشد

پس فرگشته‌ای این شهر علیم فرموده تا بشهادت آقای میرزا عبدالوهاب شیرازی رئیس
 کوچن از حبس مطران عزم قربانگاه زیدان نمود اول در زمان سر بر قدم جال مبارک
 بهاد و بوسداد بعد با یکتکی از دوستان مصاف نمود و چون ازین فرط فاعل
 شد رقصی کرد بشکن نموده عازم میدان فدا گردید و بیان دنای مبارک حین
 صحبت چنان همین بود که زلزله بر ارکان نقوس انداخت و چون بندر رقص بشکن نمود
 رسیدند خود بحالات آن شهید در آمدند بشکن و نموده که زدن که آن کیفیت رمحنم
 نمودند بعد از مجلس میز نمودند استعفای کیفیت شهیدای این شهر را نسبت به حباب
 صبح طاخه کشید مقام امروز کجا و مقام آن نقوس کجا بین تنها راه از کجاست باشکجا
 شب بازگشی در محض افوار از جنبه ایستاده بپایان نطق مبارک در جواب سوالات
 پدر زن سترادل بسیار موثر و مفصل بود روزه رب (۲۳ جون) صبح
 پس از اوراد و اذکار با بعض خدمت ام پیاز ارشادی بر دند برای خرید لوازم طبخ
 و خود وجود اقدس رسید کی با مرطع می فرمودند و در این سفر غلب اوقات چنین
 بود علی اخصوص اوقاتی که همان مخصوصی داشتند خود بطنخ می پرداختند و اتفاقاً
 گاهی که کسی همان نبود رهی بزمت خدام و طبخ مخصوص نمی شدند و بجزئی نمان و پنیر
 قناعت می نمودند با اینحالات سوط جلاش اخلاق را خاضع می نمود فی احتمال
 کمتر و قلتی بود که جمع کثیری سرمهی شام و نماهار در حضور مبارک مشترف و فخر نباشد
 و چون از بازار مجهت نمودند و از امور طبخ فراغت جستند در خصوص ترقیات اروپا

می فرستند که ترقیات مادریه ای را پسند نمی داشت و سیدلاشد تدقیق
 نماید همیدوار بیم که ترقیات رو حانیه شامل حال اینها شود و مصیانت نماید آنها هر امر که
 هاتقدیمهال نهشود نه است صورت کرد و پر تقدیم آیا میکه از طهران بعده او فخر شیم کنیز
 آنها جایب میزنند و بود ولی چون نیال ام اشتد و نهشود نه بود و بود که امر اشمه محیط
 شرق و غرب خاچگرد یکم استقلال ناصر الدین شاه تحویل داده حال عاظم کنیز که آن
 استقلال کجا رفت و ما کجا ؟ یعنی از زمان عصر از کثرت جمعیت زیان عمارت پر پود و پیار
 عطا و طاقهای اطراف ایستاده و سامع بودند و عنوان نطق مبارک کاین بود که نظریکان
 بست بکل بوجوه و قلوب زراثیه اخیاست و بعده او و طاقی کوچک شکاین اوی
 بیرون و دران جیبی از احباب نزل و شستند آنار طفل عنایت چال مبارک بی نهایت سرمه
 بودند ^{روز ۹ مجب دی ۱۳۰۰} صبح بجهت خدم آستان محبت میفرمودند
 که من بعد از صعود مبارک امیری نذاهم مگر امکن در اعلاء کله اش با تشییع نودم وسائل
 رو حانیه و چهودیت آستان حضرت امیریه چنان میزبانی گرفتم که امر نهاد آفاق می‌جاید
 کند آما تحریرات من بد رجیل بود که چون نوشتجات زنی از احباب امیر کیا را بعد از
 فوت او دیدند شصت و هفت کتوتب از من داشت و گریز بینید چه براست
 و در جمیع اخبار چون از صحت مبارک پرسیدند شرحی از صحت رو حانی فرستند که
 « صحت جهانی امیت ندارد امیت در صحت رو حانیت که تأثیر و لذت امیدی دارد
 جسم و همچو پیشتر پایی مشوی جمیعت است پس عدم آستانه بر است لزوم نمیکند

شیرخوردم خیلی راحت ترم چالزوم دارد انسان بحیث خود را نیزه کن زحمت و تعجب
 نماید آنحضرت طالبی مفضل سوال و جواب در مسائل راجحه بگرین عکا و لطفی در تعالیید ام و تعصبا
 آنها فرمودند روزهار جب (۲۵ جون) نماهه را فرستاد سر اهل موعود بودند چون از آنجا بازیل
 مراجعت فرمودند ملاحظه نمودند که جمی از جنایکه از نیویورک برای تشرفات مده بودند مجعیج گذشت این زده
 مشغول خدمات منزل مبارکشند خانهای بسیار محترم کی طرف می‌شدست یکی جاروب
 می‌کرد کی میزدگرسی پاک می‌نمود یکی فرش و سریر ترتیب میداد بشوق و ذوق دوئل که
 بوصفت نیای فرش مودند بهبودیه قدرت جال مبارک په کار میکند این چه قدرت و نفعه
 است و په فضل و عنایتی که اینگونه نفووس را با این درجه از خلوص و محبت بخدمت مشغول
 نموده طرف میشویند جاروب می‌کشند و بجان و دل خدمت می‌کشند بعد یکی از آنها را که
 خانم محللا شده بود احضار و بسیار آنها عنایت می‌فرمودند و از دکتور گروک شوهر او که
 یکی از دکتورهای معترض نیویورک است احوال پرسی فرش مودند عرض کرد از وقتی که بحضور پاک
 مشترف شده ترک اعتراض کرده بلکه مراد خدمات امری مددهم میدهد بعد خلاحت فتوحات
 هسلام در ایران و منع شراب و نواہی منزله دفتران فرمودند که وقتی مسلمین پریس مُوبدان
 را بسبب خوردان شراب بازیانه بستند در زیر آن بازیانه نفره میزد و می‌گفت ای مخدوشه
 چه کردند چه نفوذی نداشتند حال باید گویند ای آنها اقصد چه کردند په قدرتی کوششان را این محبت فرمودند
 و شرق و غرب را افت دادند اینتی عصر از زمزد بیت مبارک محظی جبل نطق مبارک و سوال و جواب مفضل
 بود از جمله منش ریاضات شاقد و امر بخط صحت و تقویت حجم و جسمی فرمودند که هر قدر حجم ترقی کند

استعداد آرقيات روحاني بشر حصل نايمه آماش در طبقه پائين عمارت ايران داد طلبها
 همه مملو از جمیت بود اول چون اجتاز نعموت و سر و شرارا بپرسيلو سرونه طخذانطق
 مبارک در بيان نعمه و صوت روحاني و هنر زندگاني و فوار غير مادي بود
 روز دار جي دعوه جون همیت چشمی که تازه مشرف شدند بيان اين مطلب با فرمودن کلمه سبع
 بحوارين فشره مواد پنجه را شما در زمين باز نهایت ده آسان گشوده خواهد شد لكن
 سچيان معنی آن را فهميدند همچنان که در نهاد مقصد رفع گذاشتن خلق به سلطنه روسایي سچيرهت
 و عال اندر حضرت سبع باین بيان بسط و فتح آنکام را بحواريان داد زیرا خود اخحضرت جهبت
 و طلاق امری را تغییر نداد ولی افسوس که روسای روحاني را فهمیدند بلکه وقتی اهالی یونان
 و درمان کسی همی شدند از عبده هنرام رسماتی با آنها سريت نمود مثل زینت معبدها و در
 دریافت پر همیز و وضع لباس های بعضی از اساقفه و بردن شمع در کنیسه و صلاوات گفت
 هبادت بر بام کلیسا و امثال آنها همه از عبده هنرام ماخوذ اتهی جمی و گرچون بحضور اور
 رسیدند از سائل صوف و تناخ پرسیدند و از اجره و بیانات مبارکه بی نهايت
 خرم و خرسند گردیدند و حصر زندگی موتکل در زیوارک منزل سر کری محیی از احبابی قدیم
 وجودی بود نطقی و خصوص حیات روحانی و تیج عالم انسانی فشره مواده همچل را بنا محبت
 اشتمانی کردند از انجا چون بيا خپه (طری پارک) که پیشتر نعماد آن شهر هست تشریف فرمدند
 مشی خوش بهم مبارک و خلت و جلوه خوبی داشت جمی از طازمان ایرانی باکلاه و بآسیانی
 و عیال نیست و هر چیزی بآنها بابت اعیان خصیع و خضوع مبارک بودند و عیون و اظهار بحال

و جلال و شی و دهار بکل طبری آن محیت و هیئت شهر قی و غربی متوجه و ناطره زانجا منزل
 هسته هریس تشریف بردن و قبل از شام محیی از دوستان چشیده بود و نطق مبارک و نصائح
 با جما و شویق برآخاد و یگانگی با جمیع اعم و مل عالم چون بعد از شام وقت دیر بود و ناکسبی
 دور لند او ره ناجا است راحت فرمودند روز ۲۲ اردیبهشت ۱۳۷۰ چون اینجا کل مرد
 نمودند از رو زلطنت مجبور در کمال صحت و سرو باز صحیح تا عصر تو پیغ سائل ایهی و بشارت
 بهم عظیم و تشریع انجابات ام مشغول و نفعی دسته دسته بشرف حضور مشرف
 و باهیات غلوص و خصوص مرخص میشدند عصر نظر بسته مترادل و دوستان دیگر
 رفع خستگی و تشریف فرائے بیان نمودند چون از زن پیاده و بخیابان باغ دخل شدند
 در حالت مشی فی نفر مودند "چه انقلابات پیش آمد و چه موجهازد آمار اینجا رسانید و نهاد
 آچه موجها پیش آید" در وسط چمن او طاقی چوبی مرتفع و کرسی دار بود بالا تشریف برده جاس
 شدند و مترادل و داده دش مع سایر انجابات خسته ام داریم اذن بلوس داده نفر مود
 جمیت اتحاد و ترقی در اسلام بول خوبند ولی مقدمین خارج و داخل میخواهند چون من
 بارض اتسد رس دوباره مریبون نایند (عصر شد اقامت مبارک و در بر مصر
 بهتر است فی نفر مودند) مبددا و مأب من هستان متعه درست است انجه داریم انان در گاه
 و عود مان با و اگر عنون و عنایت ا و بنود این نتوس که دیمین دیگر شاهنشاهی اند کجا
 بن و شما هستانی نمودند باید نهاد و او را است گفت ما کجا و این عنایات کجا ایران
 کجا و امریکا کجا (پس از این شرحی در خصوصی دیگر نیز فرمودند که) فی نجیمه هنایات

دیل جیل بغا و بزرگواری عظمت رسول الله است که با آن غلبه و قدرت بخطاب مانند
 اکتفا نموده و لالایمان و لالشیوه از عده که ترکن اسمش ناخذ و که
 خیلا مخاطب شدند این آیات هستند دیل بر صدق عظمت شریف است پر که شخص
 غیر صادق در حلال قیمتدار انها را عجز و نادانی نکند ولی هم غرض این گونه آیات را نوع
 دیگر تعبیر نمودند (و دیگر فسر مودند) وقتی من بجانب آقا میرزا محمد قلی گفتم یاد داری در بغداد
 پائزده پاره نداشتم تمام برویم حال باید قد را این عنای آیات جال مبارک و با بدایم دیشکران
 قیام برعبرودیت نایم که در کاک و کلکوت نصرت و حمایت فسر مود و پهلویت و اعانت
 نموده انتبه و بعد ذکر بغداد و آیام غیوبت جال قدم و آسم عظیم و گرفتن ذکر یاد آشنه هست
 و خبر و عیت آقا ابوالقاسم ہدایتی و پی بردن بموطئ قیام جال رحایی در حسد و سیماتی
 و ایصال و تقدیم عویضه بحضور جال مبارک مفصل آبیان فسر موده و برخاسته و از میان
 باخچه رو به تویل باعث تشریف بردن و وقتی داخل ہو تو میشدند در ایوان دو فانم از میتوین
 بودند که برای تغیر آب و ہوا بانجآ آمد و منزل و هشتند چون از در و حاشیه شان تعامل میکرد
 افاد پیام فرستادند و رجای تشریف نمودند لهد اچون بردن تشریف آورند زدن
 اینجا میشند از مقاصد مبارک سوال کردند شرحی در تاریخ امر و بحیث کافی نشیر
 تفات اش در جواب فسر مود عرض کردند وجود مبارک خیلی غنی و صاحب ثروت
 کلی دیده میشوند "فرمودند غنای من طلکوتی است نه ملکی" عرض کردند اما غفت امشهود است
 فرمودند "در حالی که پیغام از همه عالم غنی ترم" بعد شرحی مفضل از نصوص انجیل و غنایه

حقیقی وزوال شئون بگلی بیان می‌فرمودند در آن میان دو فسر زن و شوهر ترسیم
 و جمل عبور می‌نمودند چون لحن و صوت مبارک را شنیدند همیشاده کوشش نمیدادند
 اند و خانم جاس و این هر دو زن قائم هست و بیهوت و آشفته کشیده شدند
 بقیه کار از نقل اباب آنها اجابت نیز منطبق گردیدند تا آخر شاهد و آورس خود را ببرت اول
 دادند که با اجابت ملاقات مفضل نمایند و با اهل بنا محشور شوند چه عرض شود هر سیح و شام
 از جلوس و قیام و لبر پیان و لبها شیده اند و جانها مستوجه بملکوت ایمی با وجود کله از جهات
 هبایاب راحت و آسانیش فکر دهن برای آن یا در ترکیب موجون موجوده چنانچه می‌فرمودند
 اگر سرور و روحا نیست من چنانکه باید دست دهد و فکر من آسوده باشد اند وقت
 می‌بهینید چگونه قلوب مجنوب می‌شوند و نعمت شنی خلاصه چون هر اجتنف فرمودند
 جمعیت در منزل مبارک بیش از اوقات دیگر بود از نیویورک و نیوارک و متکلر
 اجابت قدیم و چند بیش زیاد بودند و چون شب آخر توافت مبارک در آنجا بود قلوب جذب
 و گرداند و تهیار اشوری و گلدسر و نطق مبارک آتش و خصوص حیای
 عالم مادیات بثبات روح مقدس و اکمال تربیت نوع انسانی بتوه و رحایه
 بود روز ۲۸ ارجب (۲۸ جون) چون حضرت مولی الوری خبای نیویورک را زیارت کردند
 پیش برای از زور بگسم چنانی نوزده روزه معموت فرموده بودند و محل ضیافت ایوب
 خوان عنایت در تکلیل و دو بود طبق اصلاح از متکلر عزم حکمت فرمودند بازگشته ایل مرکزا
 همیش بعده از طلیع آفتاب از خواب برخیزند از زور چند نفر از دیگران با اتفاق نیایست

قبل از طلوع آفتاب در بخارا مبارک نشسته منتظر زیارت و شرف بودند که طفال
 خود را مشرف و تبرک سازند و چون جمیع دیگر باحت قدس مشرف و بعنایات بدینه فائز
 شدند ساعت بیست و نیم حرکت فن مودنده و از راه نیویورک عبور نموده چهار مرتبه تن
 تبدیل شد و دو مرتبه نهر طلی فرسه مودنده و بسیار خسته شدند و انزو زیو ایسم خیلی
 گرم بود و از صبح تا نظر و وجود مبارک در حرکت ولی چون بالغ و دو رسیدن در منزل
 مستر و میهمان ندیکی استراحت فرمودند تا اجابت از اطراف در آن سه زمین جمع شدند و در محلی
 که بیرون غمارت در میان درختها از پیش تهییه دیده بودند مجمع گشتند و آن بزم و حفل
 میدانی دائره شکل بود در وسط اشجار و در هر طرف از تخته میز را ساخته و در هر طرف میز را
 کرسی چیده و غیر از اجابت که تمام برخاست بودند متوجه ذرازد و بسته نفسه مریمه خضر
 و جاس و ششم و مرز و ق و پر شاط و سر در بودند در جائی که درختها پر سایه صحرا
 پر گل زینهای بزر و خرم خیا با نهاد ترب و نظم گهای طبیعی چنان زمین را پوشانیده که حکم
 ایکا پر چشم سر منطقه یافت و هر قشی رمزی از قدرت عده جال تدم طاهر ساخته مشی
 و خرام مولی الانام در آن سبزه و گلزار بارقت نیم و طافت ہوا و نظافت و جلوه صحرا
 و غلبه و شور اجات کیفیتی داشت که فتهی آرزوی سرور صفتیاب و اول چون در حمله
 عاشقان در آمدند نظری مفضل و میخ و عرضت امر بیع و نفوذ گله آشنا و همیت حاصل چیز
 و شویق برآشید اولیا و امر بعدی و فاق فرمودند از گاه در خارج محفل در خیابان قدری مشی
 نمودند اجبار جای گرفت عکس مبارک کردند لذا دم جلس عکس برداشتند کی در حالت سیک

در خیابان جاس بودند و خدمت امیرانی در حضور مبارکه استاده و دیگر علیه عزیز
 اخبار استاده نشسته همکل طهر در حال قیام پرسکشیش شخص نهی بحث امور
 مشرف است زرا با خود برده شده بخانه مستروبلیل شریف بودند و بصیرت عنایت
 با مشغول تا وقتیکه سفره چیده و طعام آماده میشده باز شریف آورده طرف
 مجلس سیری فرمودند و درین طعام طعام شیشه با عطر را گرفته کیک کیک چاوهش
 و آماور حعن را عطر و متبرک وسخ می نووند کل مسح بزم عبودیت شدند و روح بندگی
 در گاه احديت یافتند چه که فیوضات روح لقمه سر نازل و موہب المحتفل با شامل
 بود بعد در وسط محل شتاقان استاده لطفی تر شیرین تراز شهد و شکر فرمودند
 و بنزد مستروبلیل شریف بودند دیگر معلوم است که از وزرا جا ب چه سروری داشتند
 که نهاندار شان دلبر میان مجمع شان محل حب و وفا ق صحراء بزر و خرم اشجار و ازار
 معطر بواشکبیز و پلو ایرانی بسیار لذید شربت و شیرین فراوان و دلهمان غصین لقا
 سرور و شادمان چنانچه فرش مودن دین محل سبب حصول غصین جدید است روز رو
 جدید است ساعت ساعت بعد است مجتمع امروز ذکر شش الالبد باقی است
 و آثارش دائم و برقرار در جمیع عوالم اخی ای آخر بناه الا حلی در آن عصر و شب
 باز دمحفل پرسترت در نگل و دلبر پا چه که بعضی از اخبار امدازند با دوست از هندیان
 انجا در مقابل خانه مستروبلیل روی چمن صف در صفت برگرسیها نشسته طلاق مشهود
 پس از رسیدگردش در مقابل محیت جاس اول امر تلاوت مناجات فرش مودن

بعد نطقی فصح در شویق برش نفحات اشہ نوہ چون برخاستند کی افسستہ یہا سوال
 نو دک تعلیم تازہ کے کہ دراین امرہت پیچیک از روسای نداہب ندارند پیت؛
 بمجرد این سوال وجود مبارکت ایسا وہ در وسط خیابان جمیع را صلازند در لیستیک
 جیت از دو طرف صفت بستہ بودند مشی می نو دند وجواب می فشر بودند نطق
 و بیان مبارکت بدرجہ ٹھیں پو دک کل میہوت و حیران شدند و در آن بین و
 اتو بیل و کاسکہ عبور می نو دند چون صفت جلال رسیدند و نور جمال دیدند پیادہ
 شدہ اپنا نیز سامع بیانات حلگی کشتند و بخذب تعالیم الہی گردیدند خلاصہ تعالیم
 ٹھوڑ مبارکت رائیک یکت بیان و توضیح می فشر بودند از وحدت عالم انسانی صلح
 عمومی و معاشرت با جمیع ادیان و مغفرت دشمنان و حرمت سب و عن معاذان تسلی
 حقوق رجال و نسآ، و نکلین میت لہسل و محلہ غلطی و امر اجباری و تربیت و تعلیم پسaran
 و دختران و رفع و منع حرب دول و مل مضرات تعصبات جسمی و دینی و مذهبی و طنی و ایسی
 و امثال ذکر شروع و مفصل نطق فشر بوده و در آخر ہر سلسلہ می پرسیدند کہ آیا
 این مسائل در کتب و تعالیم سابقہ بود عرض می کر دند خیر بجائی رسید کہ سائل خود کف
 برکت میزد و اطمینار ذوق می نو دشکرمی کرد و چون شب ہتاب و در راه بود آن خطبا
 مبارکہ نوشته شدہ ولی انگو نہ مسائل در خطاب نہای دیگر ہم موجود بعد از مجلس مسیہ مودند
 اگر باین نفوسر گفتہ شود کہ حضرت مسیح پر تعلیم تازہ کے جز تبدیل حکم بست و طلاق آغاز
 و حیران می شوند باری آن شب را در نگل و دو شریعت داشتند

رجب (۲۹ جون) آیینه سی و بندگان آستان مقدس نزول حبیل و نسول ایران
 مستر توپاکیان موعود اول درگل و دمبع بنزل کشیشی که یوم قبل شرف شده بود شریف
 برند و اوچون از دو هیئت افروزادید از اوقات پرون دوید و با تمام خضوع و شوق خلبان
 شکر از تشریف فرمائی مبارک نمود و از تشریف و استماع بیانات مشغله دیدم جالت
 خصوص میافزو دیپس از انجاسوار اتوبیل شده از راه جنگل که بر بنزل حضرت و نسول
 بوریث قون که بهترین تقاضا نخواهد و هست تشریف برند هشتیا زیک آن محل چهار
 سایر موقع داشت یک رو دخانه جاری طبیعی بود که از دو طرف نهاده شجر و اطراف
 خرم و اخضر بود و این در مقابل عمارت جانب و نسول واقع و منظر نگارجان و دل گردید
 بعد از نزول قدم مبارک تعظیم و نسول و کان او جمی از محترمین که محضر تشریف حضور
 مدعو بودند در محضر همراه با چند روزنامه نویس بسوال و جواب و استماع خطاب شعوف
 و متفحیز گردیدند تا وقت نماهنگا مخصوص حاضر و دو صفحه عکس مبارک را قبل از شروع
 بناهار و یکی سرمهز در حالت جلوس برداشت مختصر و نسول محترم در حضور مبارک و حبیل
 ادب خضوع بود بد رجه شد که هیچ گذاشی اجازه نشست و نطق مبارک و صورت
 آن محفل را چنان ضبط نمود که در روزنامه های میلان نماید و بهانداری فتحا کردند و بعد از
 هزار و گردهش عصر بازدید عمارت روزنامه نویسی شرف و شرجی در مطالب
 امریه از این اطهار استماع و تحریر نمود تا وقت حرکت که با کمال عز و جلال طمعت بیشال
 غمیت بنیویورک فرسته مودن چون بنزل مبارک رسیدند اجازه تریه شام غریب مودن

قدری هان دهند و آن که موجود بود میل فرمود که سرتراحت نمودند روزه اربعین ۲۰۱
 چون پس از نماز و نیاز بد رکاه طبیعت بیان باز قدم خود را حضور از خانه نشست مبارک
 چای خایت می نشستند و بذکر تاییدات و موارد جال قدم اعم عظم شغول و ناملق که
 این هون و نایت از قدرت او و این تاییدات بصرف جو دفضل است و رنه حاجز
 بنده شی ضیافت نمی تیم ما اندیشم این همه آوازها از اواست ما مریم این حشت
 سیمانی از ادست باشند و این سلطنت آسمانی از و پس باید داشتم بگرفاختش
 پرداخت و جان و دل را بجهنم خایش چدم ساخت انتہی از ازروز و منزل مبارک نتوس
 متواتر بزم وصل و قعا عاضر ولی حقی امکان بجماع خارج و دعوت غیر از قبول نمی فرمودند
 اما در بیت مبارک محافل عمومی رئیس شرف خصوصی و امور اداره را در وزرایی
 می نشستند آن شب نطق مبارک در خصوص اقامات طولانی در نیویورک بود که چون
 هکلا شرق و غربت بینواهیم مرکز آثار بهشت و اجبار رو عاینت ترقی و تقدیم عمال
 نمایند و علاوه از جماع و محافل مشی خدمت ام مبارک در هر راه و گذ و جلب نظارتی کرد
 و طرف نایت صیدا هوان بر طلب و بصیرت می نمود. چنانچه عصر دوزخ اربعین (اول ماه
 جولای ۱۹۱۲) در باخچه تزدیکت منزل مبارک مشی می نشستند شخصی از اهالی یونان پن کل
 پیمان را دیدند شرف و مجذب شد و فرزانی از رفقاء و میاران خود را که عده ایان بخود خد
 صلازو و بینهم لقا کشاند در این بزرگ و چن آن یاران چن لطفی در باره حکای یونان درست
 و ملن آن حقیم الایام نمودند و شویی تجوییل فضائل عالم انسانی کردند بعد می خواهیان چنان

ایشان را مخدوب ساخت که شب در آجمن بپایان دادند و در حمله عبان دخل شدند
 و هر شب پس از نیزه می خوردند و بسته بیها در او طلاق مبارک چشمیدند و از همکنون
 سائی اهی و بر این قاطعه وجواب سوالات و مسائلهای ہر دلی مخدوب بگذشت اشنه میشه
 و هر قلبی متوجه بافق ابی می گشت با اکنک در تابستان و شدت گرمابود ہر روز بشی می خورد
 تازه باخت اندر توجی نمود روزه اربعین (۲ جولای) صبح کما فی لہت بحق
 ملکت جمودیت پیکیل رقیت پس از اوراد و اذکار بعد بر ایکیت محترم خدام آستان
 را احصار فرمودند و بذکر عون و صون جال قدم و شکر و شای اهم عظم لب گشودند بعد
 تا پلر ہیکل قیام شنول گنگوی پامبسته بیها از نیزه می خوردند ناما طاقداری شیریان
 میل فخر موده استراحت نمودند آما سایر محبین و خادمین جمی سفره مبارک چھچ و بانہا
 سرور و جوړتشم و مرزوقي طرف عصر شخص محترم رجا نمود بپول پڑای نیویورک که
 ممتاز ترین عمارت‌های انجابود و مخصوص روسا و بزرگان امریکا شریف برند چون
 وارد شدند و وضع حارت را مشاهد نمودند در کوچکترین اوقات‌های آن جا
 شدند و هر قدر مدیر رجا نمود و وجود مبارکه ابیه و گردش ملاقات کرد قبول نمودند
 بعد با جایزه مودنکه چون عمارت عالیه و مناظر با صفاتی بسیم بیا دیگن و بلا یا ای
 جال قیام می داشتم قلب منکب بنشود و از غبت پیر و گردش منصرف آن شب نلق
 مبارک در باره او هیئت کیفیت غلغشت بود که سلطنت الحی قدیم است و ما دام خالق
 بود خلق یعنی داشت روزه اربعین (۲ جولای) روز جشن سالانه امریکا پایان

د آزادیشان از حکومت نگیرید و در هر گوش و کنار بزم عشی جمیع از مخمل عظیمی که حاکم نیز
 حضور داشت که در جو و مبارک را دعوت نموده بودند و علاوه از عوارض فاصله
 مخصوص بین شکوفه استاد نجفی فخر موده اگرچه با هم خواست آمد چون بزم را طلبی
 نبود و مقصد مبارک هم هر ای بود لذا خود شرایط برداشت بلکه ملازمین حضور را با کلاه
 و عبا ای ایرانی فرستادند قبل از ورود حاکم ماها را با اسم مبارک خراهم نموده درستی که محل
 جلوس حاکم بود خیلی زدیک کردی دادند ولی سایر طبقات پیشی وجا پانی ترک و هندی
 و عساکر و افواج و هناف امریکائی هر کیم با همه ای تعظیم و برکیم و چراغ علم و خیل خوش
 میآمدند و از حضور حاکم میگله شستند و دسته های مردانه وزنانه و پسران و دختران
 باحسن صور و اشکال و نعمام و هوات عبور می کردند و با هر کیم حاکم در نهایت رفت
 و خضع معامله و مکالمی نمود اپس ازان نوبت بشدوها خلیه هار سید چون مجلس
 ختم گردید بحضور همراه اجت شد و تفاصیل معروض آمد خوب شد که شرایط
 نداشتند تیرا شدت گرا و از وحاصم عام منافی صحت مبارک بود اگرچه هرگاه هوا فق
 مصالح امریکی بود هر تعبی راحتل می شد موده چند که اکثر ایام در این سفر باحال ضعف و شکل
 طی منازل بعیده و سیر مخالفی صدیده در گیر و فخر موده و از صبح تا شام داشت اما طلاق
 چنانکه پیچ صاحب بنیه شده را ان تاب و توان نبود خلاصه عصر از و ز نظر باسته عای
 بعضی اجیاسوار اتوبیل شده در شهر گردش نمودند و شب در بیت مبارک نطقی خصل
 در شب امانت نهاده بودند فخر موده

روز ۱۹ جب (۴ جولای) صبح جمعی داشت

اهل مشرف بودند بیان مبارک و خصوص معلم الهمی و مراتب روحانی بود که بسب حیات بادست
 و نیز وجود نهانی از جلد جان سیاہی شرف شد اور هسته مبارک نام عنایت فرمودند
 و خانم سیاہی را بخوش قدم مخاطب و موسوم ساختند و شرحی در لغت سیامین بیان
 و سفیدان امریکا و مخالف نطقهای مبارک در اختیار خصوص بیان نشود نه سکاف من
 از تأثیر سیارات سوال نمودند قول مختین کثره شتابه و غیر معبر است ولی جمیع
 کائنات بیهم مرتبط مثل عضاء هیکل نهان که ارتباط آنام دارد از ناخن پا آموی بر جمیع مربوط
 بیکد گزند سلسله کائنات نیز ناشد سلسله زنجیر صلب مرتبط ولا بد تأثیرات غلطیه و دوسره
 منظم و مرتب دارد و گیری از تعلق روح بجده پرسید فرمودند مثل تعلق آفاب بدرست
 دمودت جبارت از نقطعان این ارتباط (بعضی عرض کردند ادعیه و مواعید مبارک در حق
 هستیاب و کامل شده فرمودند) من همیش با کمال تضرع و عامی کنسم و از مکوت انجی
 با نهایت ابهال هائی میطلبم (از تأثیر گرما و سخت مبارک پرسیدند فرمودند) فکرم چنان
 مشنوست که تو خوبی گرما و سرماندارم هر چهت خوبت ؟ از روی هم در اکثر اوقات
 بعد و خطابات با فتح ارجای شرق استغایل و استند تباوجو دشائل غلطیه علعن
 همه را فوراً جواب عنایت می نشود مشب و محلیں جهیت زیاد بود و نطق مبارک
 و خصوص مرتب خلقت و کمالات عالم دجو پس از محفل هم نتوسی خیر مثنه از جندیها
 در او طاق مبارک شرف و اجویه بیه بعد از سؤالات انها در مقامات اویست و بیرونیک
 در طریق هرفت و بیویت نشود چنانکه حیث مبوط دخواشند و دشانوت دور و دشانوت

حضرت مسیح گردیدند روزه ۲۰ ربیع الاول آن باقیار و دوستان کلیینوزیا
 و نسلی اینها در دوری ملعت در باصادر و عایت شد زیرا آن تمام اراده مبارک از سفر
 پنهانیات منصرف بودند این دوستان هر چند امریکا چون اکثر شرف میان نمودند بسیار
 متاثر و نالان شدند و هر روز بوسائل تلگرافات و عرض هستند عاد و آنها سفرت
 مبارک با خود دو می نمودند و از روی محض رجای سی جولیت تامن بیوزن (انتیک)
 خانه نزدیک منزل مبارک تشریف برند و طبقاً اول که آنرا مجدهای ا نوع حیوانات
 و بعضی از آثار و اجراء قدیمه امریکا بو از تظرافوری گذشت و می فسر مودند ازین آثار معلوم است
 که امریکا در آیام قدیم دارایی تند بوده آماش دوستان و مبتدیان و مجلسیان شیوه
 پیش بودند و بی نهایت از تلقی مبارک در فناهی شنون جانی و حیات رو عانی منجد ب
 و شعوف روزه ۲۰ ربیع (ده جولای) صبح پس از تلاوت مناجات و شرف
 جمعی از یار و غیار بیرون تشریف بُرخیل مشی فسر مودند و این حلوت هستیک مبارک ب
 که همیشه قبل از شام و ناما فردی بیرون مشی می فسر مودند و از روی کی از یونانیها رجا
 نمود که دوستان او در باغ بزرگ خارج شهر جمع و متوجه شرفند لحد احکم بست آن
 باغ فرمودند از راه خط آهن زیر زمین عبور یکردند و می فسر مودند و طبیعت انسان
 باید طلب صعود بهشد نزدیل چوای زیر زمین جرس هست رفتن از راه بالا بپرس بود
 جمال مبارک می فرمودند که حتی جد مرده اینهاست زیر زمین بهشد مختلاصه
 چون بیان رسمیه نموده چنین جاسیشند و چند غریب که طالب مشتاق بودند آنها

مرثت شدند و زیاد تراوقات مبارک باستیحان ترجمه مقاله را مفضل گذشت که از دوز
 در خصوص ملست پیمان نطق و بیان مبارک در کمیاب و سطح روزنامه سسن طبع و نشر شده بود و
 در حضور امیر مقبول واقع چه که در کمیاب نطق مبارک روزنامه میس غود حاضر و
 مین ترجمه بیان آنات و خطاب مبارک را باختصر و قیام درج نموده بود و حکایت از قدرت بیان
 ملست پیمان در اثبات ظهور منظمه بهیه بالا خص دیانت هسلام و این امر همی نمود آن
 روزنامه هم بجمع جمیع شرق ارسال شد تا قبل از نفوذ امر اش و محوت ملحت پیمان آگاه
 گردند گذشتند از نیگونه مقالات و جرائد چه بسیار بیانات و قصائد در هر شهری یا وغیر
 تقدیم کردند که همه در اوصاف ملحت عمد امی بود و حاکی از نفوذ کلمه مبارک در فیلم غرب
 حتی در باره مزاج مبارک نکنم نمود شان بجهة باعی محصر انگریزی بیانات بسیار طیح نوشتهند
 خصوص هترکسوی که در آیام اقامت مبارک در نیویورک و فری منظومه در کمال فصاحت
 و ملاحت از حمام ملحت عبودیت مرتب نمود و در صدد طبع و نشر آن بود باری آتش
 نطق مبارک در بجمع در خصوص هستیازات عالم انسانی بجیات روحانی بود و دیگران اوقات
 گزدت و همسر گستاخ را امر مراجعت بکلیفورنیا فرمودند و او پس از تأخیر در حرکت بیمار
 شد چون علاج دکتور لانینج بکنخشیده لبذا قدری رُبت انار با یکدane سیب با عنایت
 شد و از خود دن آن بپودی حائل روز ۲۲ ربیع (۷ جولای) است و از اخر
 بحرکت فشرموده چیزی مبارکه با او بسیار موکد و شدید از جملاین عبارات بود
 چنان مبارک دین محمد را برای اطاعت گرفتند نه خالفت و این رامن محض خطا امر اش

و اتحاد اجایی گویم اگر پیجیت سدادا هام و فوج خلاف بود از هماره این که من هر کسی می شاقم
 نمی نودم ما باید بندگی جال مبارک نمایم عنایات و وصایای تو فرموش نکنیم و آن
 اگر نفعه و اثری از وجود در راه باشد فوراً بعد از میثوم اجای باید بیدار باشند هر کسی کل کش
 بدون نفس بگوید اختلاف بین احباب بینه از دجال مبارک این عذر را برای اطاعت گرفته
 یعنی حسنه از خود کل کش نگوید اجهاد نماید و آنها هر کسی با بی مفتح نماید و نفس بله را غیری
 کند چون کسی گوید من قوه روح اهدس دارم خوب می گفتم فوراً هر کسی گوید من هم دارای قوه ایم
 حتی این پروردگارها با اذکر قوه قدیمه حصر در جال مبارک است بیانش با من و تلامیز طور که باشد و گرای خلاف خود
 ماجه باید و فکر تبلیغ امر باشیم هر کسی که دارد و بدانید که سبب اختلاف خواهد شد اینها خسر اور
 همس راست که از اجایی جدید کلیفورنیا و مقبول راحت عذر کر را بود حکمت ادنده و پیک
 تخته قایچه ممتاز ایرانی نیز از حضور مبارک بایدی را است عنایت شد و شب پس از خطاب
 در مجمع عمومی که حضورش بیان خدکشی شهای کا تویک از تقدیم امور اش به بیانی از توستازا
 حضار و بیان کرد در لفظت و اتحاد افسر موده روز ۲۳ ذیجب (مجلای)

پس از مناجات بیارگاه سلطان هما و صفات جمع کثیری از اجایی تجدید و قدیم که
 منتظر شرف بودند و هر کیک رجا و سلطنتی داشتند بدیریح مشرف شدند و هر کدام
 استفاده از فیض ابدی نمودند و ظهر خانزاده مستر ژورنالیار را در محضر مبارک محو بودند
 با اذکر گراسته شد چند بیکل طبران از کثرت شیخال بیان از تراحت نیافتند تا حصر کردن اینها
 نزدیکی تزلیل شریعت برداشده ایان محل کنار نهاده بود همراه معتقد دوم مبارک کثیری هم شد

چنانچه درستگاه و دخواست پرپایان را همان بوستان خوب بر شنیدن نظم در آورده بمحی
 از دو بوستان هم در حضور مبارکه نزد عصر متصرف که ذکر مترکیت ائمه هندی شد فرمودند
 این شخص تعالیم امریکا از کتب بهاییان گرفته باشد السلام شرمندی به لعلی هنیکه بیت
 مدحی بنداشته و از طرف سلیمان فوائدی عالیه اوشود ولی آنحضرت خسروان بسبین نتیجه شد
 تنواده یافت آنی در بحث آن شب عنوان نقطه مبارکه این بود که انسان دو جنبه دارد
 و حصول کالات و مراتب انسانی مطلق بینبه ر و حانی برجیه چونه است
 روز ۲۶ ربیع (جولای) و فتحی عجی از دوستان در محل تقامترف بودند و رفته از
 طرف حضرت ابوالفضل در درست مبارک بود پسندگان آستان عایت فرمودند
 که ببریدن خون نیست خلی باز هاست چون خوانده مشد شرحی درخصوص اعتراضات سید
 عبدالغفار نامی بود از عهد که بیش از اوصاف اجآان اعتراضات دلیل بر عذله مکن
 پیش از آنست و عین عبارات آن معرفی در درورقه حضرت ابوالفضل مرقوم بود
 و با انکه سید خدکورانه ایل بیان میگویند و قهقرار فت در عبارتش از سایر ملل حقی
 جو شیوه ویهود بجهت خلافت بهاییان استمداد جسته و آن رساله را در طبعه نگیری
 بلاقی مصدر در ماه میان ۱۳۹۷ مطیع نموده و سبب اعلان این امر مبارکه را در ان رساله
 کالات و فضائل غالب مجیده مکن عجده و پیان نوشتة و از جمله عبارات او نیست فی
 فضول اشکان و افاده اتفاقی با دوره و اداره والده نزی بتواعظیما مینهای فکان الاساس الالی
 و ضمیر بجهله امشدمه برضح الی فوق الارض افقیلا حقی لائکا در تراه الاعین من اخراج دامنه ابناء

عباس همیشنه دست و قاتاً والده آلتی لاتجاه و زعدين قد تری ان ابعاد شاسخ مقاطعات
 امریکا و اروپتی فنلاندیا دروسیا و بریتانیا و سوئیس و اندونزیا و اندونزیا و اندونزیا
 من ادیان و طبائعی دنیا مخالف کاسلام و یحیی و یعنی و بوذا و یوسف (و فیصل الحکیم)
 یعنی ذکاره مفترط و دلایل دلایل دنیا و غنا و نام و غفت محرب عکس عباس اندیان جذب بکثیرین
 من لطوال دنیا و لغات مختلف حتی فی ذه شهر در دست همیشنه امریکا آن من اکن بیدعوه
 همونون به ایشان یهیم مشاهد تسع همیشنه لینقتهای این خواجای طلبهم کما و صیغه همیشنه
 المانیه و لکنه روانی جنبه شاکراهم و معتذر ایشان عاده ایان قبل شل داکت تقدیر افراده
 لعنه کمک احمد شیعه و ذکر تها بعنی بجز اهل مصریه خانطرالی ہذا شفیعه بوجب
 همیشنه کمک احمد شیعه و ذکر تها بعنی بجز اهل مصریه خانطرالی ہذا شفیعه بوجب
 همیشنه کمک احمد شیعه و ذکر تها بعنی بجز اهل مصریه خانطرالی ہذا شفیعه بوجب
 وقت نامه رسه میزاقیمین و رقد را در دست مبارک گرفته میخواهد عذر من شد پیش
 قرآن منکرین دوره قبل پیغمبر حضرت امکل الجنون میگشتند ولی حال نیز معرفین بکام فطر
 و دلایل دلایل دنیا و غنا و نام و غفت محرب عکس عظیم مرکز جهاد الشهربندی خوب گفته میشود
 و همیشنه از و تجان امر در خلیل مبارک حتی بقول خالقین ثابت ہست از ذکر رذکر خدمات
 حضرت ابوالفضل در ساحت اور ذکر نہ کرد موزه ۲۰ ربیع الاولی ایشان فتوس از
 ہر قیل پی در پی پیشتر از هر روز بود لسان مبارک دی و ذکر خلافات ذمہ بستی میزموشد
 گاهی در راتب توحید بسط میکرد و قی طلاق خودت مادریں و حسیاچ عالم بقوه
 الیه براہین قابل مه شایت میخودند و گی از بلایا می طلاق قدم و ایم علیم خلیل بدر ملکیه برجیع قواد

عالم حکایت می کردند و سه صفحه از آنچه باتمام در احیان ظهور مظاہر فیض قدم بیان می فرمودند
 و آن جلو مطالبی که اعجاب سوال کردند مسندی اواح زیر جدی در کلات مکونه بود فرمودند مراد لوچی
 آن اواح مبارک است و کنایه از آنست که اواح امیمه باشد برسنگهای گرفته باغتش نمود
 آن مطالعات شرق هست که کون بعضاً را مشیت و هزار ابعضاً و شهادت و خضراء را
 بعثام تقدیر و صغراء با جراحت امور غیرین نمایند اتهی اتر و زابر و بیان و هوانی نیویورک
 پنهان آنام بر سات هند بود ولی شب گرانخیز یافت و باران بیستاد چیزیت زیادی
 از بیگانه و آشنا مشرف و نطق مبارک و خصوص تزول باران رحمت و فیض المی بود و عدم
 جواز تعطیل و فیض حقیقی در همان روز ذکر مسکن کلارک بحضور مبارک ذکر که عزم
 تشریف دارند و با جازه مبارک مینحو هند عازم ایران و تبریز شوند اولین بحث مبنی اولی خود
 در قاف فرمودند که بنویس مکررند ولی چون با اشتیاق و عجله بنیویورک آمدند و هزار در
 صدور اجازه نمودند که از تبریز یکم مارخو استهیانند لحداً اذن روزگی آنها با ایران عایت
 شد روز ده ربیع دا جواهی اپس از اوراد و اذکار جال اور بتوانش ابرار و
 خیار شنول و انها رعایت فوق العاده میسر گویان و مس کوپ و سایر دوستان کلیغور نیا
 می فرمودند و بشارت تائید و نصرت میدادند و با وجود نداشتن بانویس بعد در جواب
 علیع جانیز استغفال داشتند و از نفویس محترمہ که کنفرانس میل نمودند دکتور گرنده
 کشیش کهیسای اشنون و دکتور آیوز فنتیس کهیسای اخوت نیوجزئی بودند که اکثر اوقات
 خاصاً خانه بنوز لقا خانه می شدند عصری بمع اجتازنل مس جلیست تام من بود و سیانات

مبارک که تا کید و کثرت انعقاد حمایت و همایانی نزد روزگار چندی گر را و هده خواهی که نسید بمنزل
 یکدیگر بر وید ناسب باز دنیا و الفت و سرت شود پس از بیانات بیوکه و صرف شربت
 و شیرینی عکت فسر مودن شب در مجمع بیت مبارک نطقی درخصوص ملاج و مراتب خلقت
 و بلوغ عالم و خصوص جمال قدم فسر مودن محلبس طول کشید تا سرمه زیرین فراموش نمود و چندی
 از اخباری امریکار ابرای هرف شام حضور فسر مودن آن وقت سوال خانی بحضور مبارک
 عرض شد که گفته بود تا حال از جانب خد از نی میتوانست شده همه مظاہر الٰهیه رجال
 بوده اند فسر مودن هر چند آن با رجال در استعداد و قوای اشرک نمود ولی شبهه غیت
 که رجال قدر مدندا تویی خشی در حیوانات نهاند که بپوران و گنجشکان و طاوسان موئیان
 آنان هم این هستیا ز مشهود" روز ۲۷ ربیع (۲۳ جولای) چون باز صبح کامل
 بصدور الواح و شرف صحاب و گفتگوی با اجابت با وجود گرمی هم مشغول بودند پسکن امیر
 خسته عرض شد خام در منزل مبارک موجود دهی روز خاتم شریف بر وند فسر مودن
 مامتند شکر و سر بازیم نباید عادت و هستنا پیزی داشته باشیم وقت دیگر از حضور
 مبارک پرسیدند که اینه امریکا چگونه تبلظر مبارک آمد فسر مودن "اینیه حالیه و مواقع تهریه
 نمیده ام من همیشه مایل شاهده اینیه محبت اش در حمالک قلوب همیں غبت بسیر و دیگر
 ندارم" وقت عصر محلبس از خصائص تعالیم الٰهی درین همین حفله جمله بیان می‌فرمودند
 منجمله خسته عده میین کتاب بود و سه ابواب خلافات شدیده شد که در قرون
 ما پیش در اوائل امروزی و معاشرت با ادیان و مذاهب اسلامی و مسیحی و اسلامی و مسیحی

دشمنان وَحدَت عالمِ انسانی وَنُوقْت عمومی وَأخذ وَاعطاً داراً وَاج پاپری وَامراجی
 تعلیم اولاً وَاز ذکور وَآناث وَسادی حقوق انسان وَرجال وَآئیسیس بَیت عَدْل عَظِيم
 وَبرح بودن آن وَترک تعصبات مذهبی وَولني وَضیی وَسیاسی از این قبیل بیانات
 مبارکه شروع وَفضل بود وَشب در بر وَکلین وجود اقدام سس بوعود وَلازمین حضور نیز در
 رکاب مبارک بودند وَبین راه ذکر کثرت جمیت وَشستگال اهلی نیویورک می فسرمود
 لَئَن شهر وَاطرش نصف ایران جمیت دارد اگر ایران خپین جمیت وَثروتی پیدا شد
 وَروبرقی میله اشت از هر جمیت نسبتی باین مملکت نداشت از جمیت خلاق وَمحبت وَمهنت
 فوازی وَذکاوت وَفرست اهل ایران چه نسبتی دارند بعد ذکر زایم اقامست جال مبارک
 در هسلامبول وَجلال وَستگانی ملحت قیوم وَشهادت میرزا حسین خان می فسرمود
 که در طهران گفت فقط بجهت ا Ashe شخصی بودند که در خارج سبب فخر ایران وَسفر ازی ایرانیان
 گردیدند وَدر هسلامبول باحدی عہتنا نمودند مختصر متجاو زاز کی ساعت کاک مبارک
 در سیر وَ حرکت بود تا بمنزل مس نیوتن موس ریور ز رسید بعد از رفع خستگی سریز شام
 تشریف فرمادند پس از صرف طعام وَانهار غذایت بهانداران وَطعی مختصر در بجمع ایران
 مراجعت نمودند وَبین راه شرجی در تفاوت افق مالک شرق وَغرب می فسرمود
 که حالاً اینجا تغیر تباصلصت شب است ولی در مالک شرق نه وَبعض جاناً بعد از ظهر است
 اهلی اینجا حال در صد وَحوادث وَاستر چستند وَدر شرق سرگرم کار وَزحمت نشیب
 با انگک کاک مبارک در حرکت وَتمویح ہو ایوب تخفیف گرما بود باز دوری امداد شد

بوجود اطهر صدمه زد تا نهضن نیویورک و بر وکلین راهی نمودند و طول شهر را که از کثرت
 چراخهای گاز و برق و اعلانات سرخ و بیز و زرد و صور و آشکال متخت است که بر در و یاره کوچ
 و باندار مژین بود و دلالت عظمت این فترن عظمی نمود عبور کرد و مرکب مبارک بمنزل
 رسید. روز ۲۸ ربیع (۱۳ جولای) روز فیر و زی بود و طلعت عبده لجهما
 در کلیسای نوترین نیویورک موعود از چند روز پیش کشیش هلان شریف فرانسیس مبارک
 را بانکنیسه در روزنامه نموده و در بیرون کلیسا نیز در موقع عدیده هلان زده بود که پیغمبر
 جلیل ایرانی روز ۱۳ جولای ساعت یازده در راین کلیسا نطق خواهد نمود چون کلیسای عظیمی بود
 از ده مام غریبی شد محض نزول قدم مبارک کشیش هستقبال نموده و چون مبارک با او با
 کلیسا بود چون سرمه شروع شد کلیسا شریف فراشند پس باز او شروع دستیں
 شرعی در تاریخ امراضه تا سین جنکا و محمد و معرفی طلعت عبد لجهما را بیان کرد بعد قاست در راه
 قیام نمود و لطفی مفضل و شروع در وحدت عالم انسانی و حصول ادیان الهی او نمود
 کل را بصیرتی تازه خشید و انجذاب و شور عظیم در دلها انداخت و آفرینشی طبع و
 پیغام بنای اجات گشودند و جانهار ادرشتا آبلیل بلکوت الهی بی صبر فتر از نمود
 بتسمی که بعد از خاتم نظر مگر ما و کثرت حبیت هشند سایر مجامع ملاقات و شرف یک
 یک را نخواستند و با او طلاق کنیته شریف بودند ولی باز کشیش عرض کرد حبیت کلیسا
 منتظرند که از حضور مبارک گذرند دست بدینه و اهل اخلاق خلوص نمایند لابد باز غریب
 سکوی محابی شریف بود و حبیت از کیطرف هیئتند و با خصوع و نکسار تملصه طرف

و گر در خصوصی شدند و نهضت کیک از پیش مطلع نبودند نام نشان منزل مبارک را نیوشتند
که بعد از شرف شوند در راه جست از گلیسا کرب مبارک چون در خیابانهای وسیع شهر باخت
و تمازی نمودند عالمی داشت که از شهان باجی گرفت و فقران را تخت و تاج می‌داند
حصار از زبانها مفضل در تقدیم اموال و میثات و دفع بعضی از توہمات شهر کهیون
می‌پرسند و شب بالگل و دو تشریف بُردند اول در منزل ستر و میلهم جمعی مبتدا
پس از استماع تعالیم الهی عرض نمودند که ما اساساً هاست در آرزو و فن کر ہی گونه تعالیم
بوده ایم و بعد شام را در منزل ستر برجو ایل فسر نمودند روز ۲۹ جمادی (۱۳ جولای)
صبح بنیویورک را جست فرمودند و میسر بجانه مسکنگ بریدن مادریش تشریف بردند
که بواسطه علت پا عاجز افتاده رزوی تشریف می‌نمود و خیال آن داشت که بخوبی خود
را بحضور مبارک بساند چون بسع امیر سید فرمودند من باید بدین و بروم انزو
آن علیل از تشریف بلقاچان واله و شید اشد که ثمره هم خود یافت و حیات تازه
جُست چون منزل مبارک را جست فسر نمودند تا وقت ناما نهضت کیک متصرف می‌شدند
زیادتر مبتدی بودند و عصر جمعی از خانهای متی شخصه در منزل مس کرد که متصرف شدند
پس از نطقی در تربیت و آداب عالم نمودند و سوال و جواب چند را جست نمودند و در
منزل مبارک آشپز خطا بهئے او افسر نمودند و رخصوص و نفقة مادیون و آهیون
لیست قوه الهی که در نفوذ سر زبرتی در هر عصری چه تأثیراتی ظاهر نموده و پس زخمیش باز
مبتدی پهلا خسار شدند طولی کشید تا مخصوص گردیدند و وجود مبارک با حال ضعف

خستگی شام میز نهاده استراحت نمودند روز اول شعبان (عاجولای) سواد
 خطا به مبارکه در گلیسا بایتی پس فیلا دلخیار درست مبارک بود می نفر نمودند من مطالب
 سائلی بیان کنی نشم که حسدی انگار و اعتراض نتوانند تمین اهل داشت و علم باشد
 بعد پائین تشریف برده جمیع نظرت شرف بودند بیعنی لقار سید نجعی تجای گلینور نبا
 بودند و بیانات مؤکده شدے با هنایی نفر نمودند که جمیع امور باید با جازه و همضاي من
 باشد آادر شحاد و الفت احجار خنثی حاصل نشود عصر و شب در نزل هسته کنات در
 بر و کلین محفل پر روح و ریحانی بود عظیم موبت و تائید در آن محل بس عظیم طهور الفت
 و اشحاد احجا و وحدت و یگانگی اینها ذریتل و آؤ میثاق الله بود و طلاقت عدبی نهایت
 صرور و عموم احباب در ولله و شور بودند در آن بزم جان نزد ابر عبودیت حکمی که در حق
 فرمودند چون شرجی از سائل الهیه بیان می نفر نمودند بیرون خانه تشریف می بردند
 قدر می شی نفر نموده باز مراجعت و شروع بخط و بیان می نمودند وقتی در شویق بر خذات
 و دمی بخط معانی علامت و بر وزن بیانات و گهی انبهاد هست و ابراز غایت از مشاهده اجتماع
 و اشحاد احبا زیرا از طول اقامت مبارک در نیوپورک تأثیرات عظیم ظاهر و لفنت و تجلیاد
 احبا کامل گشت روز ۲ شعبان (عاجولای) از بر و کلین نیوپورک مر راحت فرمود
 در لعاستیک جمی در خانه مبارک حاضر و قدوم مبارک رهاظر بودند دوی انور چون
 شمع در نجیع برافروخت و پرده اوام بوث خانمی محمد که دکتور بود سوال نمود که سبب
 این آفات و بلایات دینا مخلقت چیست هنر نمودند و مقص آفات کی را

سبب اعمال و اخلاق غیر مهد و صفات مانند کذب و فراق و خیانت و ظلم و امثال آنها
 لهسته علی بدینجه سود دارد و دیگر از مقصیات عالم حدوث و قانون کلی امی و روابط
 عمومیت که باید پنهان شده مثل تغیر و تبدیل حیات و ممات پس مکن نیست و ختنی خشک
 نشود و حیات فهی بیات نگرد و انتہی و بعد در جواب سوالات حضار بیانات مفصل در
 تقدیس ذات باری از علول و دخول و درفع توهات فلاسفه و مرتاضین فسر موده و ان
 محل و بیانات مبارکه طول کشید تا بازی رسید آماده مجلس غربی بود زیرا محل عقد
 و نفر از احباب مسترا و بررس ربات بود و غیر از احباب استدایانی سمجح از مردوزن هم
 حاضر و مشترف و نیز مخلصی نیز موجود و امر مبارک صادر که بحسب قانون سیحان
 کشیش مذکور مجلس عقد نماید چون خطبه و عکشیش ختم شد وجود مبارک خود قائم و
 مناجاتی درباره ازدواج آن و نفر مونمخلص فرموده برخاستند بعد از تبرک گفته
 واز وضع مجلس بیان صحیح نمودند روز ۲۳ شعبان (۱۷ جولای) صبحی فرموده
 دیشب وضع مجلس خلیل موافق حکمت و مورث محبت بود که عقد و ازدواج اهل بنا و مجلس
 بقاؤن سمجح جاری شود تا نعوس بدانند که اهل آنها در بنداین رسماًت جزئیه
 نیستند در عایت هر قوم ثقی را دارند از هر قبی دو زند و با جمیع ادیان در نهایت
 صلح و سرور (بعد فسر موده) در مجتمع گفتگوهای من همه مبنی بر اساس و موضوعی است
 که هم موافق حقیقت و هم در نهایت حکمت است مثلاً می گوییم مسول حفایق ادیان الٰیتیه کیست
 جمیع انسانیا مطلع حقیقته لهسته کسی نمی تواند بتوید اساس انبیاء حقیقت تعالیم انبیاء مختلف

بوده پس گفته مشود که از خصائص تعالیم های اسلام اکبر است وحدت عالم نهان است
 منع من وطن است معاشرت با ادیانت وحدت وطن وحدت جنس و سیاست
 و امثال ذکر است آیا هر چیز از اینها در کتب و ادیان سابقه بود؟ و در آخرین
 می شود که شیوه ایام و ادیان دیگر مفہوم بدقتسم بود و قسمی صرف روحانیات است که این مسول
 و احکام روحانیه در جمیع شرایع الهیه کی بود و قسم دیگر فروعات احکام است که مقصداً
 هر عصری تبدیل شده مثل این که در تور است که اگر سی دندان کسی را بشکند دندان او برخسته
 اگر خشم کسی اکورنما یا خشم را کوئشند برای یک دارد است بریده شود حال آیا اینها
 جائز است و عمل با اینها در زنجیر ممکن؟ لبسته هر چیز نمیتواند بگوید جائز است در نهضوت
 جمیع مسائل مجهول بلای شده واحدی هم انکار و اعتراض ننموده " روز عاشقان
 (۱۸ جولای) بیانات مبارک از بلایا ای جمال قدم و گرفتاری شدید و غلب امر اشد منع
 سلطوت اعداب و دوچون اشاره به گرگتاز نیویورک سبب دلین فسروند حائل تقلاب
 و انجذاب غریب را جاذب قدیم و جدید مشهود شد بعد از موذند که ضعف مزاج و
 اثرت شتعال انجع است و امکن بتوغی خارق العاده در میان این احتمالات
 شوند و تما آن گونه نقوس سیعو ش نشوند مقصود هی حصل نمی شود حال قدری بجانب متعاد
 در ایشان پیدا شده ولی آن نقوس سیعو ش اشخاص دیگرند و بعد ذکر طاحن ملأ عبد الطیف
 فرمودند که در مازندران از قبل محمد بن انجا بحضور جمال مبارک مشرف شده که می نوشت اینها
 چیزی سیعو ش خلق جدید شد که شب در روز آنی ارام سمجحتند اذکر ملأ عبد الطیف بعد از

صدّات و بیات و رشیده فدا جان باد و بلکوت بھی شافت و چینی شیخی ہندی اعیو
گر بعداز قوز بغا در مازندران شب تا سبع بقص و نوشغول، ینگونہ باید نتوس در اثر
سبو ششو خان ینگونہ نتوس قابل سیدان خدمت و جانشانی ہستند اما شب نطق
مبارک و رالفت و هت سیام احبا و تکیب تشتیت عناصر و حیات و ممات اشیا بود
روزه شعبان (۱۹ جولای عویضه) بارس پارسراز دبلیون نیو ہسٹار بحضور
انور عمن ہسته طائی تشریف فرمائے مبارک بدلیون بہت تشرف طالبان و تبدیل بہ ہوا
نو ده بود و سکل الہربا وجود ضعف فراج تا عصر بنازش اصحاب و صد و خطا بمشغول
و چون شبی محعم عمومی منعقد از شہید ابیاناتی فسہ مو ده آنوقت ابن حضرت ورقہ شہید
جانب میرزا ولی اللہ خان را بحضور مبارک طلبیدند و انہما عنایات فسہ مو دند و سرے
از شہادت حضرت ورقہ، حضرت روح اشد در نہایت تأثیر و تاثر از امان مبارک
صادر و مستہبای و فائبت باں بندگان صادق حال بھی ظاہر بعد فسہ مو دند شب آخر
است و من شما اما بالفت و یگانگی و میتیت میاں چون نطق مبارک با ہتھی رسید حالت
شور و شوقی دیگر بہت دوستان و مشتاقان دست داد روز عشعاعان
(۲۰ جولای) طلعت ہدیزادانی راجا بجزال قنسوں عثمانی و عده خواہی نو ده بود لہذا
بعداز شتر فنا جا ب و انہما مرتضی از انجذاب و اتحاد دوستان حرکت فسہ مو دند
چون قدری انقلابی کتف را می فسہ مو دند اکشتی سوار ترن شدند تا بنزل بجزال قنسوں
نزول اجلال فسہ مو دند پس از ورد مبارک معلوم شد که حضرت قنسوں از راه دیگر

به استقبال قدم اطهر رفته حرم محترمہ کسان بیشان نبہایت ادب و خدمتگاری شنول
 تا خود قونسل مراجعت نمود و جمی از بزرگان واعیان و محترمین با جنرال قونسل ایران نیز
 حاضر و مشرف اول چون برای رفع خستگی در اوضاعی نهاد شریف بردند قونسل ایران
 شرحی مفصل از اوصاف و مجامد مبارک برای آن جمع بیان نمود آنگاه سر بریز شریف اورد
 و غصه مبارک بناسبتی در صفات مشروبات و سکرات و شرحی از مسائل فلسفه و جواب
 عزم حضرت قونسل درباره احوال ستیزه تابع سو و اخلاق بود و بسیار بسیر ترت و ممنوع
 بیشان گردید بثاینکه نهاد حکمت خانم شارایهای استهای مبارک را بسید و بعد
 یکنیک عذرخواهی از قصور در خدمات کردند و برادر زن جنرال قونسل پس از اجازه
 هکم مبارک را نهاد بر داشته مرکب مبارک حکمت نمود و با منع طلاق شهود باز حضرت
 قونسل تا استنگاه خط آهن در رکاب مبارک بشایعت آمد و پی نهایت اندر خلوص
 و عبودیت می نمود انشب محلی رامنه نطقی بسیار مهیمن و پنج در کمالات عالم نهانی
 و شهادت و شجاعت روحا نی شهر موده ولی چون خدمت حضور دیر رسیدند آن لطف
 مبارک تحریز شد روز شعبان (۱۲ جولای) از دوستان محترم پاریسین
 در یوسف مشرف شدند و در مجمع خجا از جمله بیانات مبارک در خصوص امور و احوال ناقوی عالم
 نهانی بود که هر امر عمومی نهیت و هر امر خصوصی پیش روی داینکه آفتاب حقیقت همیشہ از شرق
 طالع شده و لکن سطع عش در غرب پیش رویه است کاف من عرض نمود که در خصوص سفر مبارک
 جرائدی قبل از شرف خواندم از همان وقت و نهیم که بچنانکه وجود اطهر در شرق بسب

ترقی و تبریز است در غرب همچنین است بعد سوانح نو دک آیا عزت قدیم شرق باز
 خودت خواهد کرد پنجه بودند پیتر از پیشتر خواهد شد پس شریعی از عزت و حیات ابدی
 فرمودند که چقند بزرگان در دنیا آمدند چه قدر صاحبان ثروت بودند چه طوکی بر سری
 جلال حشمت جلوس نمودند چه صاحبان حسن و جمالی در بزم عالم جلوه گرفتند آخوند
 عزت و حیات و نشرت و نثار امیسح فانی گشت لکن حسن یونی هنوز آزاده هشتمان گیرت
 و عزت خواریان هنوز باقی وزحمات اسباب حیات بدیت نهی اما شب جمی از جملی
 شرق و غرب سر میزد حضور مبارک بصرف شام غزو سرمه با بعضی از دوستان محروم
 غربی رجایا نمودند که سر میز را بستاده خدمت نمایند و رجای ایشان بطریق قبول فائز شد
 روزه شعبان (۲۲ جولای) صبح و محفل دوستان کی سوال از هر طولانی در ایام
 قدیم نمود پنجه ببعضی معتقدند که حرکت شالث کرده ارض بسب طول و قصر عمر است که این
 حرکت غیر از حرکت شباهن روز و حرکت سنتوت و سبب تغیر حال و کیفیت کرده ارض
 ولی آنچه درخصوص عصر ای طولانی در بعض کتب و حکایات باصطلاح و قواعد دیگر بوده
 مثل این که طول سلسله و عامله ای را با اسم شخص و حسنه نوشته است ولی بعد از
 دوام عالمه ای را طول عذر شخصی می فرمایند از و زمکن اقدس در شرف حرکت از
 نیو و رک بست بستن و دلین بود ولی بجهت تشریف برادر حضرت فدوی صراحت
 بیل پس محمد علی پاشله در حرکت هم افت مبارک تا آخر واقع دو مرتبه دید و باز دید
 فرمودند در هر مرتبه ای آن شخص بیل با قلب فیرنهایت محبت و انجذا بحال نمود

چنانچه بعد از راجعت به بصره میرخواهد که آنرا بطبع رسانیده و اکمال و تصحیح
 بلاد بر مصر وغیره موجود است حکایت شرف خوش را بحضور مبارک چنین بنویسد
 در صفحه ۱۴۲) فی صباح يوم الاثنين ۲۲ يولیه ... اُخبرت ان فضیلۃ العالم الشرقي بخلیل
 عباس افندی زعیم البهائیین برای مقابله فضربت له موعداً فی الساعة آشاثة بعد غیر
 پذیراً اليوم حضر بعد ذلك عباس افندی مقابله مرحاً بمعطاله ولم توثر شیوه
 ذکاره لهر طلاقانه بکثی نحو ساعتی من الزمن و هو يحشرنی فی موضوعات شتی مفيدة جداً
 و زلت على سمعه هلاعاً و كثرة خستباره فصواته اجل سلم عظیم من عظامه شرق
 فربما بعد ذلك لزد الزیارة لعباس افندی فوجده نازل صغيراً ولكن جامع لکل هباب
 از راهه و نظم و قد كانت حاشیة مؤلفة من عشرة شخصاً وعلى روپهم تعلق نهاری
 فعرفت من ذا الترتیب ان ذا الشیخ لم يتم وقف على موضع ضعف الامرکیتین فاستحب
 منه ذا احمد و اکبر لیلتفت نظرهم اليه وسلم او و بذلك ان اخط قدر از جل فات بمنته
 ذا ایدل على ذکاره و معرفة الطريق الذي بها يوثر في تقویس القوم فيقادهم به اما
 خطاباته الکثیرة المؤثرة فانها اخذت دوراً عظیماً في امرکا وقد كانت اذ ذاك حدیث بحرث
 نیشر و نہا و يعلقون علیها اراده علامہ ایمین و باجمله قد توصل باقداره الى مبلغ الدرجہ
 التي يحيى عليها اصحابه فلقد كشت مع زمان احادیث و سعادتی فیطری بمنذیذ کلامه ختم
 نظرت من عنده وانا احفظ له فی قلبی یمودة والاحترام انتہی از تحاریر و عبارات اینگونه
 تقویس جبلیه اهل بصیرت میباشد که با وجودیکه بجهائے نیوده اند با جلالت قدر چگونه در

حادت نه منطبق و مخدوب شدند چنانکه سان قلستان بندگا مفرط عطف ننمایند
 و کاشیزیات و فضو خطاپات و سه حاسدین و جلال و استقلال طلاقت مین
 در تریج تعالیم ایمه شهادت داده و بیان پسر نوده اند روز شعبان ۲۳
 جولای هیج ساعت هشت مرکب مبارک از نیویورک بست بستن و دلبین حرکت
 نمود و ساعت سویم عصر جمعی از دوستان در بیستگاه خط آهن پروانه وارحل
 طلاقت افورد و حرکت پر فائز بودند و چون اراده مبارک بیش از دوشنبه آغاز دستن
 بود لعنه غیر از یک مترجم و یک کاتب سازمان میرزا رکابد امر نفر مودنگ که
 یکسر دلبین پرونده و خود شریف فرمای ہوئ و کتو ریا گشتند و چشم عمومی شب ساعت
 شش در ہوتل بود که بمعی از احباب و اغیار و چند نفر روز نامه لویس بساحت از مرتفع
 از مقصد مبارک در سفر با بریکا سوال نمودند فشر مودنگ برای مجاسس صلح آدم فی حقیقت
 مجاسس امریکا خوبت دلی باید محض قول نباشد همیدم چنانست تائیدی یابند
 که این مملکت مرکز اجراء مسائل صلح شود و اما خطاب مبارک در مسائل اقتصادی بود
 و شب منزل مس برد موعود بودند چون از ہوتل حرکت فشر مودنگ جمعیت از دو
 طرف صفت بسته وجود مبارک ازان میان عبور نمودند نقطه مبارک آتش باز
 صدات دلیات مظاہر ایمه و مأییف قلوب و غلبہ امر پذیع بود پس از صرف
 شام مضافت بعیده طی نموده باحال خشنگی ہوتل مراجعت فشر مودنگ
 روز شعبان ۲۴ جولای هیج ساعت هشت تا نظر متعلق باید و اغیار در محضر طهر

مشرف و سان مبارک ناطق بعضی حسنه اندیسات از تقدیم شد که صورت مجلس
 یوم قبل و سوال و جواب ناطق مبارک درج نشده بود چون قریب نظر شد
 نطقی عمومی نسخه مودن دخصوص علی بوناگف نایه که سبب ظهور جمال و کمال عالم
 وجود است عصر هیل آقدس بجمع حلقات ذهنیه موعود بودند سوال نسان عربی
 نهودند که آیا ممکن است زبان عمومی شود نسخه مودن خیر دخصوص زبان اسپرانتو
 پرسیدند فرمودند چند هفتة پیش نامه شنیویک بیک از روسای اسپرانتو
 نوشتم که اگر عمومی از وکلای اجناسی ملوک فراموشند و اینسان را درست نداشته
 و ترویج گذارند اوقات عمومیت پیدا می کند بعد دمجمع خطابه مبارکه دخصوص ارتباط
 میان بشر از اهم شرق و غرب بود علاوه از سور و آنجذا بعوم وقت حرکت مبارک
 رئیس و عضوا نجمن نوعی منقلب که نهایت آنجذا بعومیت را در محضر افزار اهل هار
 نهودند و در حضور مبارک خاضع و ساجد بودند و بعضی از آنها یک ساعت و نیم در آغاز
 از بیانات مبارک استفیض در کرب مبارک از راه باعها و صحراء ای بجز و خرم
 اک از هرست منظر لذشین و فضائی نازمین و جلوه شنی پشت آین داشت پیر و گردش
 کرده چون پول راجحت نهودند جمعی در آنجا حاضر و منتظر شرف بودند پس اندازش
 امنای نجمن دعایت با آن جمع مشغول گفتگوی مفصل و اطهار اعیانیات گشتند هر
 اک رئیس تیاسینهای سبق شرفیاب شده رجایی شریف فرمانی بانجمن تیاسنی نهود
 آن شب با وجود خستگی چون آن نجمن نزدیک بود فوراً شریف برند و خطابه توضیحی شرح

در سلسله بعای روح فرمودند چون مبلغ ختم شد حجتیت آتا پائین عمارت و پده دست بدست
 مبارک می دادند و انها شفت و نجذاب می نودند علی اخصوص بخشی نوش که از
 شفت ملال پرواز داشتهند روز اشعان (۲۵ جولای) چون غم حرکت بلین
 فرمودند جمیع آنها مبتدیه اداره هتل مترف و لطف مبارک در شویق و تعلیم اخذ تائیج
 حسنه از حیات نسانی بود و غلبه بر شئون نسانی و نظر بر جای مترکنی و عدد سفر
 مختصری گیرین عکاف فرمودند و چون بیرون تشریف بُردند و نظر از مبتدیه ای
 عوب خود را بر قدم مبارک آمد اخته زار زار کری می نودند و یار رسول شهی گفتند
 آنها را بدست مبارک بلند نمود و فسر مودند من عبد لهیا هستم عصر ساعت چهار بُو
 که از بین حرکت نشسته مودند و اول شب ساعت هفت باغ دستیهای بلین برقول
 قدوم مبارک غبطة فردوس بین شد و موظی قدام یار نازمین گشت و ریکی از
 دو خانه کس پارسز که هیئتیه همانداری دیده و از هر قبیل اسباب آسایش فراهم کرد و بُو
 نزول جلال فسر مودند ولی پس از ورود فسر مودند باید مصارف ابا خودمان
 باشد بعد عرض شد مس پارسز میلش نیست که تماض در روز باحدی طلایع داده شد
 بلکه وجود اطهر قدری در اینجا راحت شوند فسر مودند مابرای کار و خدمت آدمیم
 برای هواخوری باید بیهودیت آستان جمال مبارک پرداخت و چنین بندگی رهیب
 راحت و هست جان ناؤل ساخت نهایت چون رنجایی ملاقا است و نعویس خلی
 محترم موجود لذا آن خود طالب نشوند ابدآ اجابت بغضی انهاز نمایند و باید باکمال

غزوه قارباً انها سلوک کشند (بعد فرود نمود) ما کجا و دلیین مرکیا کجا باید بشکران
 نصرت و حایت حال اجی برخاست بلکه توانیم نفسی در جهود ریت پیاریم آنچی پس شرجی
 از حاجی ابوالقاسم نمی فروش و تغیر قبر ایان فرمودند که "او کی از بندگان جمال مبارک
 بود من اول در خرمصرع بکنیر قبر او افراهم" و همچنین ذکر صفت و صداقت جانب
 آقا محمد تقی چهنهانی ساکن مصفر مودود نمود و شب با کمال صحت و سرور شام می فرموده
 استراحت نمود. روز شعبان دعوی جواهی علی الصباح هنگام صرف چای
 ذکر توقع حضرت علی بن ااصر الدین شاه در آیام ولیعهدی او در جواب علمائی شمر مودود که
 بالیح سلطان اثر قسلم علی متعال شود تابی انصافی بحیایا پیهایا معلوم گرد و عصر ذکر خیر حضرت
 زنان حاجی وکیل الدوام می فرمودند و عنایاتی در باره معنی از اخباری امریکایی نمودند بنجمله
 نسبت برس کرده کی فرمه مودود آین را هم در حاشیه کتاب بنویسید که وقتی خواهاد
 که آن خازاده با اسم سر کرده و اینما شر فخر نمایند حالا شوهرش قدری دور
 و غافل است وقتی می آید که بایان سر کرده مفتخر گردد آنی آری ملا ترون زود است
 که جمیع انجمنان اینمان آن زن را تاج رئیس "فتحار نمایند" و شب بناسته حکایت آیام
 جمال مبارک عنایاتی در باره حضرت شیخ سلطان وحسین صداقت و استقامت آن پیکیث
 رعنی فرمودند و شر لجنی آیام حیات آن متصاعد مغلوب سجان از فم اطہر صادر
 و آن یوم مبارک نیز در نهایت سرد و جبور گذشت روز شعبان
 دعوی جواهی هبیح از او طلاق مبارک بطبع پیش با تم شریعت آورده و حال استیک از طرفی

چهل سیل داشتی آشنازد و سیل باغ و حرا و قل و کوهای بزر و خرم در زیر نظر مبارک بود فرمود
 اگر نصف باشد ثابت میشود که برای احبابی اطمینان چه کرده ام و همه اینها بعون و عنایت
 جلال مبارک بوده و آلاما شخصی ایرانی با اهمی امریکا در میان بالای قل و کوه بظاهر چه
 مناسبتی داریم الی آخر بیان اصولی بعد عکسی که یکی از آلمانی ها با سه جانب طاهره طبع نموده
 بحضور مبارک تقدیم شد فرمودند ایده اهل ندارد و بین مناسبت شرحی از زایم حیات
 حضرت طاهره فرمودند نماه را در منزل دیگر مس پارسیز حسب رجای ایشان میل فرمود
 و بعد از ظهر جمعی از دوستانشان بحضور افون مشرف و از صنایع خطاب بی نهایت سنجذب
 گشتند از آزو زبانی آمد و شد و اطلاع و انجذاب نتوس شد و عصر مترا پارسیز که کم
 حاضر نموده رجای گردش سواره کرد لحظه اتا در یاچه و میان تشریف بر دند و در کنار آن
 در یاچه با اهل کلوب بیان مبارک و خصوص طور و حالت و ترقی این عصر مجید بود بعد از
 مراجعت بشارات ملگرانی بجامع شرق حسب الامر نوشته و فرستاده شد شب
 مستر امین که از رو سای تیاسیها بود از بستان بحضور مبارک مشرف گشت و بیانات
 مبارک از دستیت الهیه و نفوذ کله اش در این طور عظم ابی بود و هنیکه از شهدای
 این امر کمی در وقت شهادت گفت که حضرت میسح فرمود که جداز شهادت خائعت
 است اما روح مسرور ولی حال من جی گویم که جسم در روح هر دو مسرور است و دیگر
 آن شب بیاناتی و خصوصی ساخت مقتضی از شرق بغرب می فرمود و هنیکه خدا چه
 نعمتی با اینسان عیات فرمود و لکن قدر نداشتند اگر کفران تموده بودند دولت

ایران اول دولت میشد من محمد علی میرزا نوشت که اگر قصاص خون اجرا کنند
 و بعد حکم غایید تا میرسد و لایغیل الله مایشا، ولی نشینید باز پا ایران نوشتم
 که تا دولت ولت امشتد شهد و شیر اینسته گرد و نجاح و فلاح محال است ایران ویران
 شود و عاقبت امن بخوبی دلخواه دلخواه گرد و آنچه روز عده شعبان
 (۲۸ جولای) پس از سبود و قنوت بدرگاه رب ملکوت بصدق و خطابات و نزول
 غنایات پر خشنند از جلد نوحی مفضل بانجها حضرت میرزا ابوفضل روحی له فرد آبود
 و غنایات مبارکه در باره حضرتشان بدرجاتی که روزی مترکبات عکس ایشان را
 بحضور اطہر تقدیم نمود و نورا گرفت و سیدند شفقت و وفا و غنایتی که قل شک بردا
 بعد وجود مبارک ذرا یوان عمارت جاس و خطاب مبارک بسترها من در تقدیس
 ذات باری از نزول و حلول و ظبور انوار صفاتش در مرایا و قلوب به مظاہر معتقد
 مفضل بود و همچنین بیانیات دو معائی کتب مقدسه و معنی کل شیئی فی کل شیئی مینی انتقال ہر
 ذرہ کے از کائنات در صور نامتناهی کائنات نشود نکه هر جزو لا یتجزی انتقال
 بجمع صور کائنات میکند و ہر شیئی در کل شیئی سیر مینماید (و همچنین میسر نمودند)
 تیاسیفہا طفیل را در مدارس اروپا تربیت میکنند تما و موعود کل مل شود چه قدر
 بی فکری است موعود را خدا باید تحاب کند ز خلق چراغی را که خلق روشن کنند
 خود موش شود آما سراج الہی ہمیشہ روشن است مرزا بی خلق ہمیشہ محتاج خلق است
 چگونه غنای ابی نجاشد مثل این است که کسی از روند فستیلہ نتواند میسر باز و

دشمنی از وضع خانگی پر سید قریو و نه عکس و قوهات کوشش اندان شطرنج باشید و نی
 مارا با مردم سیاسی کاری نه کارهای روحانیت بورفت اش هست که تاب فیوضات محنونه
 آنچه در حصر در منزل مرسس پارسیز جمیعتی باز نتوس معتبر مهربانی شرف حاضر نطق بارگ
 و سوال و جواب و خصوص مکالمه بزبان قلب و بقای روح وسائل اخري بود و آن
 نتوس چنان منجذب که در هر خطابی حاضر و شرف حاصل جی نمودند و پیر روز بعد از
 مجلس مترادس پارسیز کا که مخصوص حاضر نمودند جای گردش و سیری سواره نمودند
 و نزد قدرتمند میل گردش پایده و دارم لهد بعضی از خدام حضور را سواره گردش
 قدرتمند آن شب در ساعت اول مترادس کتاب خود را که در تیاضی وسائل
 پژوهیت نوشته بود آزاده از مطالعه نقوش آن بعرض میرسانید که
 حقیقت نداشت و مسجد را مرکز دنیا و عالم وجود را هفت زاویه و هشال ذکر
 نقشهای مختلف کشیده بود و وجود افورد رهایت شفقت با او گفتگو و درین دفع
 توبات اورا با صطلاحات عرفان و فلاسفه چنان غنی فشر نمود که شخص مذکور خود
 بیهوت میشد حتی موائب مبنده را چنان تعبیر و تبیین فشر نمود که او عرض
 کر و از بیانات مبارکه ای اباب جدیدی بر وجہ من مفتوح شد فشر نمودند
 من در پنج تحصیل نکرده ام حتی بکتب صسبیان نرفته ام و این حضرات میدانند
 عرض کردند من چند سال عیکنی که آنچه می فرمائید از علم الهواست روزهای
 شعبان (۲۹ جولای) صبح در حله تیکو بر فرش جاسوس پر از او را و مناجات

ذکر مسیر پادمنی فسر مودنگ که مردم چقدر اسیر او همند محض شهرت و نام داشت
 می شد این اوام چنانچه خواهد داشت چیز شنون محو و فانی و نابودگان کم کنند
 نه کوراخواهد بود و از آنکه شرط زار است انسان باید در ارض طیبیه تجسس
 پاک فشاند نه اراضی غیر طیبیه اتهی بعد شخص نه کور احصار فسر مودن و بیانات
 مبارکه با اونفضل و پس از آن استغایل مبارک تصحیح و تحریر اوراق و تهیه پست بود
 عصر نیز مس پارسیز تشریف می بودند و بین راه سوال از آب و هوا و سخت مبارک
 نمودند فسر مودن اینجا هوای خوبی دارد ولی ما هر جا باشیم خوشیم زیرا سرو
 بجودیت آستان مقدسیم اینجا دیم برای ہواخوری بلکه برای بندگی آستان
 جمال مبارک هر جا موفق باشیم بجودیت شویم انجانویت تا جریکه مناعتر و جست
 مسرور است هر جا بخواهد باشد اتهی چون بآن منزل رسیدند در اوقات پویان
 پرون عمارت مقابل چن جاس و از شدت غربت و کربت جمال مبارک در آیام
 بعد ادحکایت می فرمودند که با وجود آن بلا یا انقدر مسرور بودیم که بوصوف نیاید زیرا
 در فلی مبارک بودیم و بخت و صالح مزروع بعد و خلی تشریف بودند تا لام عمارت
 پرازنگوی از جمال و شاهزاده محترم بود و نطق مبارک و سوال وجواب وسائل
 رو حائمه و مادیه و مطالب همه مخصوص مسائل اقتصادی و دفع توهات هشتگرته
 بود محیت بی نهایت مشوف و خود سند بودند و هر روزی در محل فضل عطا شوری
 بر ترو طلب و شوقي پیشتر داشتند در کوهستان ویلاق گمان نیرفت چنین باد

پر انباطی داشته نهاده الله بر پا شود و اینجده بصرف قدرت و جذبیت طلاق
 بود هر کجا باشد شهار ای ایست جنت گر بود سیم انجیاط موزع اشیان
 (۲۰ جولای) در حضرا فوجناب میرزا علی کسبر نجوانی ذکر اینها ز نقوس و مخالفین
 عرض میخود که تغلاب این نقوس فقط بقدرت عهد و اشرکله مبارک می شود بقیه
 دیگر عکن نیست فرمودند "قوه من هم نیست بلکه قوه پدر من است این کار کار او است"
 از دزجی از دستان شرق و غرب شرف فرمودند چه باشد جهان من باشدند
 بعضی در بیت مبارک و محبی را در هتل منزل معین فرمودند و چون هوا گاهی خلی سرد میشد
 لحد ابعضی از شبها محل استراحت را در هتل پائین آبادی که گرمترو و قراری فرمودند
 اکثر جای اماقین هر روز صبح در هتل شرف می شدند و عصرها مجامع عمومی در
 منزل مسترس پارسته منعقد و جمعیت مجلس که هم از اعزمه واعیان بودند اشفته
 روی و خوی و لپرپایان می کشند و هلاوه نخوسی هیکل همراه اینزهای خود دعوت میخودند
 از دز عصر از جلد بیانات مبارک در منزل اس پارسته این بود که "تا میید غیر از استعداد
 و علم و عمل است چه بسیار نخوس غیر ممکنه که امور قیمه را کشف نمودند چه قدر نخوس که
 سالهاز محبت کشیدند برای کشف نقطه شمالی آن امتراد میرال پری رسید ولی کشف
 نقطه مقصوده باید نمود کل بوس چون تایید پیدا کرد بمحبت جزئی امریکا را کشف کرد
 حواریان حضرت مسیح با اینکه بظاهر ذلیل بودند کاری کردند که تا پیون نگردد میت عالم را
 تعلیم کردند از دین ثابت نیشود که امور بتایید ممکن است ای آخر

روزه اشیان (۱۳ جولای ۱۹۴۲) سعی بدرست تابستانی که مدرسہ نہ درس نمایم از بیت سال پیش
 تا کسی نموده بود مسعود بودند و آن مدرسہ بیت پنج محل دیدار آبادی دلمین بود
 و در فضای بسیار با صفاتی از خیر و چادر بنام نموده بودند چون اتو بیل مبارک بآن
 مدرسہ رسید شاگرد پاکه همه درستن دوازده سال تا یجده سالگی بودند و دیده دو
 مرکب مبارک حلقه زند و خوش آمد گفتند آمال بسیاری آنها همه یک پر این وزیر
 جانشینگ تامرفقی وزارتخانه و در نهایت چاکی و نظافت و آداب رئیس مدرسہ
 وجود اقدس را اول با او طلاق پیرا شد دلالت نمود در انجا ایستاد نطقی فرمودند
 و از وضع مدرسہ و اطفال تحسین نمودند و بعد در او طلاق های چادری طلاب یک یک
 گردش میفرمودند و اثلب شاگرد ها با کوکهای عکاسی بجا زده عکس مبارک را می گرفتند
 و دکتور نہد رسن عرض نمود بیت سال قبل که من این مدرسہ را بنام نمودم و همچنان
 از مدرسہ تابستانی خبری نبود حالا صد هادارس صحرا شد در امر کیا هست فرمودند
 هر چیز مدد و حمایت نموده و لی اتفاق را باید اول تعلیم دین نمود تا صادق و مهین شوند
 پس از صرف چای و شیرینی از حضور مبارک اجازه خواسته شاگرد نامنای مشق
 و ورزش گذازند خلاصه گردش و بیان مبارک در انجا طولانی بود و چون عصر میزبانی
 مراجعت فرمودند رئیس و اهل مدرسہ بسیار املاک شکر و منوچیت نمودند آنها عصر در منزل
 مدرسہ پارس نطقی مفضل و مجمع عمومی و خصوص کیفیت و ترقی رو عانی و سر در را بدی
 فرمودند روزه اشیان (اول ماه آگوست ۱۹۴۲) حکایت عی فخر گوشه که مسد

سال پیش درجه او درست تابستانی بود ولی مخصوص طفال اعیان اهل غربه
 خوب مورد عادات شرق را خذ و نگیر نموده اند و چنین می فرمودند اعمال خریزه چون
 مدد و حیث پیدا کرده لذا نهضت محض شهرت و بلطف نصفت خود و تحسین خلق علی خیر کی هستند
 آما این سبب استفاده از تعالیم ایمان نمی شود زیرا اخلاق روحانیه سبب تبریت فطری و تقوی
 ذاتی است که نهضت بجان کید گیر را خدمت و حایت نایمه محض خدا و ادای فراغت عبودیت
 و انسانیت نه محض شهرت و مدد و حیث بعد از آن اقام شبهی امیر قفقازی فرمودند که
 قبل از ایام بدرجہ بی باک و بیرحم بود که نهضت کثیره را بقتل رسانیده بود ولی بعد از
 ایمان عجی خلق جدید شد که کلوه برآ و نه خند ابداد است بدفاع نگشوه و دلیل ایمان
 نهضت هنگوئه تبریت می شوند و چنین به ایمان دعشق آباد از قاتل خود شفاعت نمودند اتهی
 و در جمع از روز عصر نطق مبارک در تساوی حقوق عالمت این قرن و وحدت عالم انسانی
 کویتیت طلاقت رحایی بود آخر مجلس چند تقریباً شیش شرف شدند و یکی از آنها که قیسی کلیسای
 موحدین دلبین بود هیکل اور را وحده خواهی نمود روز ۱۹ شعبان (۲۰ آگوست)
 مجلبی که هست سیا هان در نزد یکی دریاچه دلبین منعقد و دان محل نطقی بسیار طبع و رفاقت و ایام
 ایشان با سفید ان فرمودند چون ذکر از دو ایام میتواند خبر سفیدی با مستر گرگوری جوان
 سیا هی از احباب نشودند که این ایام در واشنگتن واقع می شود خیلی سفید این از نفوذ
 امر مبارک حیران و سیا هان شادمان شدند زیرا شق امتحان این قضیه آسان تر نظر
 مردم امریکا می آمد آن محل نیز محفل پژوهشی بود و حضار را از وجود طرب جذب و جبوری

فوق العاده دست داد و چون از آنجا بنزل متروک پارسیت شروع آوردند و لجه بیت
 دران محبس کنیتی دیگر داشت و کلمه طلاق بثاق رانفوذی شدید تر بود در وحدت حقیق و
 اصول ادیان البتہ حقیقت افلاطونیه چون دلائل قاطعه بیان فرمودند انگاهه موال
 از محمد رسول الله نمودند و جواب سطوت برمان و قوت بیان دلبر آفاق هر افراده بشه را
 بیجان و اهتزاز آور و نفسی غیر خاضع دیده نشد کل شهادت بر قوت برمان عظمت
 این امر می دادند ولی در خصوص اسلام بعضی خیلی سرگران شاهده می شدند
 و لو بیان چیزی غنیمی گفتند روز ۲۰ شعبان (۳ آگست) بعضی از خدام
 آستان در سطوت و نفوذ بیان مبارک حکایت می نمودند که بیانات مبارکه قدر
 سهل و مستحب است و دلائل چه قدر لامع و قاطع فرمودند بیان باید بشرب
 حضار و فقضای وقت باشد و حسن عبارات و اعتدال در ادآ و معانی و کلامات
 لازم فقط حرف زدن نیست بیشتر در عکایمیرزاده علی بیان آناتی را که از من حمی شنید
 بینهای در واقع دیگر ذکر نمیگرد ولی متفق نبود که هزاران حکم و مصالح لازمت شنید
 هفتن در آیا منبعد او و سیلما نیه شیخ عبد الحمیں گفت بود که حال مبارک کروهارایان
 و سیلیمی جمع و جذب کردند که صطلحات عرف و صوفیه را بیان مینمودند یچاره شیخ
 خذکور رفت و کتاب فتوحات کیه را پنداشت و عبارات آن را حفظ نموده و رهیجا ذکر
 کرد و بدیچپس گوش نمیدهد خلیل تجربه کرد که چرا مردم گوش نمیدهند حال مبارک
 غرموند بخشیده بگوئید ما فتوحات کیه را نخواهیم بلکه آیات مدنیتی را المعاجم کنیم فصوصی

شیخ زنگنه گوییم بلاد نصوص الهیه حرف بیزیر چیز که هستی عصر در بجمع خطابه بسیار که در خصوص
 تغییر فوعلت احکام دیانته در سر عصری باقفلای اوقت بود و بیان مضرات طبیعت
 و فواید دیانته و آخر مجلبر بسوال وجواب و خلوص و شتعال نفوسن ختم شد
 روز ۲۰ شعبان (۴ آگست) چون مشرق نیو صفات از صد و خطابات و نزول عنایا
 در جواب عراض همه و سلطان شرق و غرب فرغتی حاصل نمودند نماه را نزدیک
 کبات میل فرسه نمودند و بجی از دوستان دستگان شارا لیهها و رانجا منجد ب
 بیانات و مفتوح رفتار و گفار مبارک گشتند و عصر چون در ایوان عمارت نزل
 مشریق پار نزد جلوس نمودند از قدرت امر حال قدم و نصرت و تائید آسم اعظم
 ناطق و ذاکر بودند جانب بیزرا علی اکبر عرض نمود در آیام سختی در عکس کار آقامی فرمودند
 که غیر بیها و عظیمه شده واقع میشود که حال نیتوان گفته مثل این خواهد بود که این لامپا
 با سماں برود و باز بخیل خود برگرداد حالاً این بیان مبارک معلوم میشود که حرکت و سیر
 طبقت اور و مراجعت بارض اقدس است فرمودند که تائیدات حال مبارک به دور خارق
 اعاده ظاهر میکند هر شانی از شئونات حال مبارک و مقام خود بجی باخت در یکی
 از شوشتگات سابق نوشتم که نزد اهل بصیرت بیکی از شئون حق مثل شار و مثلاً اگر
 حال مبارک احوال کسی را میپرسیدند و لو بظاهر این کلیه عادی بود ولی در آن موقع شخص
 بصیر میتوانست بفهمد که چه حکم و هزاری در آن کلمه موجود است این است که حق بجمع
 آثار در جمیع احوال از غیر خود متاز است چنانکه اش خفر عاقل در جمیع حالات شر آثار عجل نمود است

اتهی چون بخیل شریعت فرمادند و نظر از خانه‌ای محترم که قلت سمع داشتند اجازه
 خواستند که با آلت هستیاع صوت نزدیکی بشنند تا بیان نهضت مبارک را بشنوند فرمودند
 بلی هرچه نزدیکتر بیان پذیر کلمه های نهضتیه را پیش از شنوند نداشی حق را بشنوند ہر خود با هر آلتی
 میتوانند باشد باری از زدن نطق مبارک و خصوص بعای رفع چنان سبب نهادن نفس
 و نشایح صدور بود که در اکثر عوامل کفر مسئله می‌نمودند که بیانات مبارک را در مسئله
 بعای روح و مسئله اقتصادی تکرار ننمایند روز ۲۴ شبان (۵ آگس) روی
 چن مقابل صحراء تلهای سبز و خرم بیستاده می‌فرمودند چه قدر آرام است پس سر و صد
 نیت انسان چون با این مردم شیم بین و رختانگاه می‌گشند و همراه او را قریب بهیند
 و حیف آشجار را می‌شنود مثل نریت که هبہ پسیع و همیل مشغولند عصر در بدایت محل
 عمومی خانه‌ی بانهایت انجذا ب عرض می‌نمود که یکی از دوستان من چون داشت
 بحضور مبارک می‌ایم بشدت مراجعت کرد که مباراد انجابر روی که بدایم می‌افتد فرمودند چهیش
 این و اب غافلین بود که مخلصین را از امر ارشمنع می‌نمودند اما دایم احمد شده است
 سال است در این دام خوشیم و ابد افکر فراری نداریم این دامی است که نهادن از
 قید او امام و تحصیلات آزاد نیستند و اخربس نفس و ہوی بخات میدهد ولی اسیز
 محیت اند و خدمت بودت حاصل نهانی می‌گشند اتهی در اکثر مجالس و مطیعیتی نهادند
 از نروز پس از بیان تعالیم و پیام الهی ذکر فلاسفه را مزاح می‌فرمودند که می‌گویند اگر عالم
 بعدهایی یا ملکوتی می‌بود ما احساس می‌خودیم با وجودی که عدم حساسی شایان نیست هرگاه

عدم حله سر کمالی باشد باید بگوییم کاوفیلسوف غنیم است که بدون زحمت درس
 و تحسیل اپناء احساس غیر عالم جوانی خاردار این دیان و مزاج مبارک که گاوفیلسوف غنیم
 بسیار سبب خنده و ندا کرده بین اهل مجلس شد و بعد از مجلس چند نفر از رجال و فرماد محترمه
 رجای نموده در آ تو میل آنها بگردش شریعت برند از قضا در چین سرعت مرکب مبارک نه
 یکی از خیابان های کیمی کل کا و از دور نمایان و چون نزدیک تو میل مشونه همراه رم و فرا
 می کشند فوراً خانه ها عرض می نمایند آقا جاعت فلاسفه را پیش می کند که چه طور از آ تو میل
 فرار کیشند انقدر وجود مبارک می خنده و که از خنده خسته مشونه چون امریکا یهای ایگونه
 مرا حراجی دوست بیدارند لبذا این فضیله ضرب لش شد روز ۲۳ شعبان
 دع اوست همچو در ایوان نزول مبارک در حالت مشی می فرمودند ابراز یهای هر امریکی می خواهند
 یادداشت کنند می گویند این راهنم در جزو بیت و نهم بتوسیه حالی صطلاح ایرانیهای این ما
 هم در جزو بیت و نهم در کتاب خود بتوسیه که هر چه واقع شود مسبب علوکلمه الله و نصرة
 امر اشده است ولوبظاهر کمال زحمت و ذلت باشد و گرذلت و یأس و بلائے بدتر
 از اوقات نی شود که جمال مبارک را از طهران بخارج فرستادند دل نگه میگهداخت
 جمیع خوشان نالان پریشان و یکلی ایوس بودند اما آن بجهت بدباعلا و ندا و علو
 کلمه الله و بر وزبنا بیت نهیسا و هدایت ام و نیاشد اگر آن بجهت بدو داین امور ظاہر
 نمی شد و این وقایع عظیم بچپک تحقیق نمی یافتد ملاحظه نمایند اگر حضرت بر ایم بجهت
 نمی نمودند آن برکت و سعادت عظیم حاصل نمی گشت حضرت یعقوب و همچوی می بوث نمی رو شد

حسن یوسف مشهور آفاق نمی‌گشت و عزیر مصر فی گردید موسائی خپل و حمد رسول الله
 مبسوث بود جميع اینها از برکت آن بهادرت بوحال همچنین هشت آنچه بعد از کسرات
 خطیبه اختلاف می‌نمودند از جمله تفرق امپراطوری شرقی و غرب و تخلاف کنائش
 شرق و غرب در دنیا سیاست خلیل سب غفت شد با وجود این هنوز توافق نمی‌گزد اند
 از اعصر نقطه مبارک در مجمع در وحدت اساس ادیان و حل موجب آن مفصل بود
 روزه شعبان ده آگست هجری که نقطه مبارک اتفاق ایشود که هصران و زر و پیغمبر حموی
 منزل مسروق پر نظر از صفات این خطابه مبارکه حالت توجه و اخلاص من گیری برای آن جنبش
 محمد روی نمود و هصورت آن نقطه مبارک جواب سوال حاضرین و خصوصیاتی موحده این بود
 (رسانه)

اول باید ثابت کنیم که از برای وجود فنا نیست ذیره فنا عبارت از تفرق چهار برگه است
 است خلاصه این کائناتی ملکه می‌باشد که از عاصر نمی‌باشد عاصر مفرد است که ترکیب
 یافته و صورت است همیشه تکیل شده و از هر ترکیبی کائنی پدیدگشت مثل اینکه از ترکیب عاصری
 این گل پیدا شده و آن فنا عبارت تخلیل این ترکیب است: نهاد ام عاصر مفرد و از جزو
 اصلیه نیز آن عاصر باتی است و از میان نیرو و پیشگوییم این گل معدوم شده می‌باشد آن
 ترکیب تخلیل نیافت اما آن عاصر اصلیه باتی است ولی ترکیب بهم خود و همین طور نهاد از
 ترکیب عاصر مفرد و پیدا شده پس بود او عبارت از تفرقی این عاصر است عاصر
 یافی است اذ میان نیرو و هر چیزی در حیات جات ترکیب است و هو تجارت

از تغیر و انتقال عناصر از حالی بحالی است چنانکه انتقال نیات بالعمر حیوان موت نباید است
 و قص علی خواه چنین انتقالی انسان از عالم جانی و غیره عناصر موت نسالی است
 پس پدیده که از برای وجود موت نبایت انتقال از حالی بحالی است زیرا روح
 انسانی مرکب است و ترکیب از عناصر فیت تخلیل شود اگر از ترکیب بد و گفتیم مرد آنها پون ترکیب
 نیست لذا تخلیل ندارد و این داشت که حتی در اجزا عناصر مفرد هم چون ترکیب نیست تخلیل
 نیست و در این شباهت نیست و تمامی از انتقال جانشانی بحالی برای روح تغیر و تبدیل نیست
 مثلاً جسم انسان جوان است پیر شود آما روح بر عالم داده است جسم ضعیف نیشود آما روح
 ضعیف نیشود جسم ناقص یا فاسد میگردد آما برای روح تغیری نیست بسا نیشود و شخصی از
 عضای انسان قطع نیشود آما روح بر حلول واحد است پس تغیر نمی نماید پس از تغیر جسم برای روح
 تغیری نیست ما ادم تغیر پیدا نمی کنند باقی است زیرا بazar فنا تغیر و تبدیل است ناک
 انسان در عالم خواب شب شر منقطع و قوایش مختل است چشم نمی بینند کوشش نمیشود و جسم
 حرکت نمی کنند با وجود این روح می بینند هی شنو و سیر می کنند و کشف طالب نمایند
 پس معلوم شد که از مردن جسد روح فانی نیشود بلومن جسم روح نمیگرد و بخواهد جسم روح
 نیخواهد بلکه ادرار ک دار و کشافات دارد پرداز نمایند و سیر می کنند رابطه جسم
 در اینجا است لکن در شرق و غرب حاضر در غرب ترکیب امور شرق میباشد در شرق
 کشف امور غرب بینند نمایند امور فتحه مالک را ترب و نظم می کنند جسد در مکان واحد است
 روح مادر اقطار داده ایم مخلافه در اسپانیا است اما کشف امور کیا نمایند پس روح تصرف

و نتوذی دارد که جده عمار و جده فی بسته تاریخی بیند و کتاب فلان
 هنذا حیاتش منو باجده نیست خانه اش را می خود و مکن نیست موثر معدوم بشد
 شایع و باش او موجود آتش معدوم بشد و حوارت عجیب نویسند و معدوم و جلیم
 نویسند مشهود و عمل معدوم و اورا کات موجود باشد خلاصه اش را می خود و معدوم
 از موجود لابد موثری بست پس با وجود یک حضرت میخ برادر و نبضه و دوازده سال
 پیش نهاده بود تا مرد و زن های ارش را آتی است و لطفت نهاده نتوذش با هر آیا شود
 آن روح الهی فانی باشد و این آثار خوبیه باقی؟ پس ثابت شد که موثر این آثار
 آن مبده از ارار باقیه و قیوفات ابدیه است ساده تر کاشی صوت واحد دارد
 یا مشک است یا برع است یا همس است نی شود کاشی در آن واحد صور مختلف داشته
 باشد مثلاً این تجاهه برجع مستطیل است آیا شود بگل داشته هم و ساده نشود بگرا که این
 بگل را آرک کند و مقدار گرد و پس دفعاتی یک مکن نیست کاشی بگل آنها در آن
 واحد اشکال مختلف داشته باشد روح نسانی عیج اشکال متنوع است و در آن
 واحد صور مختلف را دارد و گیر محلاج تغیر و تحال از صورتی بیرونست و گیر نیست که بگل را
 آرک کند تا مشک و صورت و گیر گرد چون مستقیم از تغیرات و اشکال است لذا تغیر را
 وغیر فانی است سابقاً نسان چون بگل آنها نظری کند و چیزی بیند عورمات
 و عقولات کاشنات عسر مثل حیات نباتات و حیوانات از پیچیده اس عروس
 شود یعنی بگشم دیده شود یا بگوشش شنیده مگردد یا شفوم شود یا بگوشش گرد و باید آنها

در آید قابل تحریر است آن مسئولات بین حکم احتمال نشود مانند عقل و حقیقت
 مستحبت و حقیقت مسؤوله پیچ فیض و تبدیلی ندارد چشم ادمانی بیند و کوشش نمایند
 و ممکن قیمت علم که حقیقت مسؤول است مقلب بجهل شود همچنین روح از حقوق مسؤول است
 لعنة تغیر و فنا ندارد باری انسان یک بصیرت دارد در حانی است و حانی است می یابد
 که روح انسانی فنائی نداشت و ندارد و احساس ریکنده که جمیع اشیا با او و در ظل او
 بوده و خود را باقی و برتر از و ثابت و بزرگ و مستغرق در انوار خداوند ذوالجلال منتهی
 زیرا احساسات روحانی و مأثیرات وجود ای دار و نه مخدود بقواعد عقلیه و احساسات
 بشریه است آن انسان یکه بی بصیرت وجود است همچو خود را پر مرده و مرده می بنید
 هر وقت احساس موت می کند بیترسد و خود را فانی می داند ولی نفوس مبارک
 چنین نیستند احساس نهانکه باقی و نورانی نه اید افنا نی ندارند مثل حواریین خضر
 پیچ فیست که در وقت شهادت و موت بهایان در نهایت سرورند زیرا می دانند که
 موت و فنا ندارند منتها نیست که جسد متلاشی می شود ولی روح در عالم الهی باقی
 و ابدیست اتهی چون نتوس از شنیدن این خطاب مبارک بمحذب و شورآمد ہر کیمی
 در محضر انور اهل فاخت و طیان می نمود و مفتون جمال و جلال طلاق پیمان زیدانی بود
 روزه شعبان راه آگست کی از نفوس مخذبه در ساحت طہراز حقوق ناقص
 و بعای آنها سوال نود فسر موده "جمع حقوق و ارواح باقی است حتی ارواح غیر مسین
 و نفوس ناقصه آنها نسبت بار و اوح مقدسین و نفوس قدسیه حکم و شانی ندارند مثل اینکه

این چوب وجود دارد آن است بوجود انسان حکم وجود ندارد ای خسرو بیان الاحل
 عصر در مجمع عمومی طبق مفصل در مسائل عدیده و تعالیم الهی فرموده که بدایت آن از
 محبت و افت هالم انسانی و حتی ایج نوع بشر با ربااط و تعاون و تعاضد کیمگر بود
 و بعد از نطق مبارک از جلد اجوبه که در سوالات نعمت مخترمه از فهم اطہر صادق شرجی
 مفضل در خصوص انتظام بود که بشر حق انتظام دارد ولی حفظ جان و مال و عزم نفس
 را بحیثیت اجتماعی است (و ممکنین می فرمودند که) هرچه تربیت ظاهری داشته باشد مسابقه
 در تعدادیات زیاد تر می شود آن امتحان روحانی بسب سابقه در حال خیریه و کمالات
 انسانیه است امیدواریم که ازین تعدادیات کاسته در وزیر پر کمالات روحانیه
 افزوده شود اینهی چون با و طاق دیگر تشریف بردن باز جوانی بسیار موقر و محروم شرف
 شد و عرض نمود که وجود مبارک در چه درسی تحریف فلسفه نموده اند فرمودند در
 درس شده که حضرت سیع تحصیل نمود، عرض کرد طبیعت پیشستی بخدا دارد آیا خدا در صور ای
 یا قوه ائم خارج است طبیعت خلق اوست فرمودند بعضی از فلاسفه را عقیده داشت که او
 حقیقت فائق است که در هر انسانی شراره شده اند آن قوه فائقة موجود دارد خود در
 پایان وقت است و همچنان که کسانی هر کیمی بحسب استعداد خواشیش نظریت اور اراده
 لهد آن وجود واجب مخلع بصور نامتناهی شده اند ایسله اظلalon است کن ایمان
 هنایم که وجود مفهومی ذهنی که ما اور ادراک کمی کنیم وی فیکم او عارض بر اشیاء است
 هشیاب نزله و هر دلخواه نزله عرضی است جسد انسان جو هر است وجود قائم باشد

همچنین این جد بمنزله ماده است آن وجود بمنزله قویت که عارض بر ماده است آن وجود
 و جذب چنین نیست بلکه مقصد وجود حقیقت است که قائم بالذات است نه وجود فهمی ذهنی
 وجودی است که اشیا با تحقیق یا بداشتیا بمنزله فعل است جمیع کائنات قائم با او را
 تبریز وجودی کنیم زیرا محتاج تعبیری هستیم نه اندک آن وجود با درآنکه ماجنده و مقصد از
 تبریز با تحقیق پرالاشیاست تحقیق اشیا دو قسم است ظهوری و صدری آن ظهوری
 مثل این است که این گل از این دخت بیرون آمده این تحقیق ظهوری است ولی مقصد ا
 تحقیق صدوریست مثلین که اشتعه از آن قاب صدور یافته همچنین کائنات از آن وجود
 حقیقی صادر شده پس کائنات را دوست نه است انتہی از این بیانات مبارکه نه
 تنها سائل بلکه جمیع ساسیین بی نهایت تشكیر و منجد بگردیدند روز عده شعبان
 (۱۹ آگوست) در منزل مبارکه جمعی از اصحاب قدیم و جدید مشرف و از جلد سوالتات شان این
 بود که آیا وجود دشتر از خداست؟ فرمودند در وجود دشتر نیست شر عدم است
 و انجو در وجود است خیر است چهل شتر است و آن عدم علم است وجود خارجی ندارد
 پس شر عدم خیر است فقر عدم غنا ظلم عدم عدل و فقر عدم کمال است جمیع این چند ا
 رایح بعد است وجود انتہی آمانطق مبارک در مجمع عمومی عصر منع از تعالیم بود و اعیاز
 انسان بهتری حقیقت و تحقیق در امور و ذکر ظهور حضرت بهاءالله و شرح بعضی از تعالیم
 قلم عالی مفصل و مشرح پس از دست دادن و خضوع و خشوع نتوس چون در اول طلاق
 دیگر جنوس فرمودند با خدام حضور بنای اطهار غایت و مراجح گذاشتند که باید نشینید

چای و شربت و شیرینی و چند نگث میوه رأس پارسیز برای شما حاضر نموده بتوشید
 و بخوردید بدگذر نمیشد خدا بفرماید تان بر سد خیلی محبت است یعنی نحو گذران در چنین
 عمارتی بسر بردن در چنین هوا و فضایی سپر کردن با چنین خدام و دوستان محترم شده
 بودن واقع اخیلی شما بد میگذر دخدا بفرماید تان بر سد د بعد نسروند از مراجح گذشت
 پیشید جال مبارک چه باطنی برای او لیا شیش فرام آورده اگر سلاطین اینجا میآمدند
 و بعضی بانها خدمت میکردند ولی این بخشش عموم و کوشش اخباز دل و جان برای هر کسی پس
 ممکن نداشتن فوسس حلیله که شما اخدمت میکنند از دل و جان شما هاراد وست دارند
 و بدون یهم دامید و خوف جمعی قائم بر خدمتند این صحیح است که شاعری تهیز را نمایاب
 گفته الغول و لغفاء و لخلل اوفی مانند غول و عنقاء وست صادق با وفا نمایاست مگر
 در ظل کله اش که جال مبارک بجهت شما چنین دوستانی همیا فرموده انتہی
 روز ۲۷ شعبان ۱۴۰۰ آگست ۱۹۸۱ صبح برای اجتاد دوستانی که محضر شرف از اطراف باحت
 اقدس رسیده بودند تشریح و تبیین آن تا قسم ابعی و مسائل الہیه نیز نسروند و بیانات
 مبارکه مهی بین شد که فقیر صابر بہتر از غنی شاکره است اما فقیر شاکر بہتر از فقیر صابر است
 و بہتر از همه غنی منفق است که از امتحان خالص بانده و سبب آسایش نوع انسان
 آشت با انکوشک سبب از دیا نعمت است ولی کمال شکر با نفاق است و مقام اتفاق
 عظم مقامات نیست که میفرماید لئن ناؤالبرخی تعقو و نما تجوون د بعد حکایت نسروند که
 نکی ندیپا و شامان وقت مردن آند وی مقام فقر ارادی نموده عی گفت کاشش هن فقیر بودم

که آنکه ظلم نمی‌بودم و نگرانیا دم خسرو رئی نهاد شدم فیری عشیه گفت، سید محمد که ملوك
وقت موت آرزوی فیری بود نیستند ولی ما فقر او قت مردن، پیچ آرزوی اینکو
نهادش پادشاه بودیم که نشیم ازین قبیل بیانات مبارک که خواسته شده امانطق مبارک
عصر شیعه تعالیم این ظهور عظم و بیان صلح و اتحاد احمد بپرس از مجلس کی از حضار عرض
نمود که بهایشان عقاید شخص ندارند بلکه سلاسل تعالیم انسانی قادریان معتقدند و متعادلش
این بود که ایمان شخصی منظر امر و جاستیت و کمال ظاهر ایمه عیتی ندارد ولی بیان
مبارک در درج ادب اول اخطه نمایند که فسر بودند "بلی رسول ادیان کی است و هم حقیقت
و واحد و لکن در هر يومی از مطلع نمودار پس بهایشان معتقد باصول ادیان و متوجه شخص
حقیقتند از هر اتفاق طبع و نماید توجہ بآن دارند چنانچه يومی از اتفاق موسوی ظاهر شد
روزی از اتفاق مسیحی وقتی از اتفاق مهدی اما اگر خط بطلان ناطرا باشد چون هم حقیقت
از مطلع دیگر طالع شود نمایند یهود و آزاد و محجب مانند حال بهایشان با اطرافش حقیقتند نه
طلالح لهذا از هر اتفاقی که طالع شود توجہ با انمایند و شما خوب فهیدید که بهایشان عقاید شخص
نداشند بلکه حقیقت مطالع ایمه معتقدند انتی روزه شعبان (۱۱)

اگرست مجمع پرغلت و جلالی در کلیسای موحدین دلمین بود قبل از نهر ساعت یازده بملعت
جهد ایمی بآن کنیت شیوه بودند بمحض درود بمنه شجاعت کلیسا برخط استند و از قرنیس
آن کلیسا خاتی در دعای نمله سرودی مناسب شد و معالم کوزی مثاق بزد ان بُر و چون
بسازاد آن فرش اُلغی در همایستادب و جودا قدس را معرفی نمود انگاهه قامت مدر

قیام فسر مودن و خطاب بئے مفصل در لزوم تربیت روایاتیه و قوته مسنونیه ذلیل و اهم خاطم
 و تعالیم جال قدم اد اندوند و در آن سرمناجات و حن جان بخش زیاد تر اثیر ذوقوس
 و انجذاب در قلوب اند افت که گویا از درودیوار حالت خضوع دیده و نهای قبول شنید
 پس شد تفسیه که سابق شرف حائل غنوده بودند از آن بعد شرف شدند
 با انجذاب و اقبال که فسر مودن خود دیگر اینجا نهای اطمینان شده و کار تمام است نهاد
 منزل شرسی پرسی مسعود بودند در آن جمع با آنکه سوال از تعالیم امر الله و سائل خبری
 نهودند و نطق مبارک در جواب سوالات حضور بود معتقد که چنین تصور نهودند که از
 پیش آن نطق راهیان نهود و بدین ترجمه هم پرده بودند و درین بایان مناسب و ملائم
 ممکن بود بالبده ای تکلم رایند گفته شد بر سر من صدق این تصور اعلمه طی ثابت است
 مقصود فیت که نطق و بیان مبارک در جامع فطیمه بیگونه خارق العاده در انتظار حله
 نیمود و تأییدات غیر اینجی مطلع عبد الله راحد و نصرت میکرد بعد از آن بگشتن فیض
 زیادتر و دلول مردم شدید ترشد چنانچه عصراز و زدن منزل شرسی پارسی ترجمه بی
 از فیض محترم مشهود و خطاب مبارک در باره تائل در کلامات و نگر در آثار تحریری
 حقیقت و ضبط مسائل الهیه بود و اینکه از عدم فهم اهل ادیان و محض تعالیید و اعلام نمان
 مطالیی خالف علم و عمل بیان آمد که سبب جیدیتی اهل و انش و علم گردید و احتجاجات
 و منازعاتی روی نمود که حقیقت آین زدایی پوشیده و مخفی نماند حدود و اثیاب
 دستگفت همچنانی انجازیم شرسی دستگیری دستگیری کنار عذر یا چه دلین و هاشم

واز حضور مبارک و طنزمن رکاب تکس نیز دعوت نموده بودند محقق هرای شرخیز بر این پس از چند دقیقه جلوس و تماش اگر داشت در باغ فرموده آخوند سرمه زنی نان شیرین داشرت با جمیعت میل نموده در کمال غزو و جلال مراجعت فرنگ نمودند و خیلی از وضع تغذیه و سادگی و گزینی و خضیع نفوس تلب از نور سرد و بود عصر از روز باز جمیعت کثیری رجایی بیان بتعالی و حنف نمودند و انساط اچوری فوق العاده جستنده پس از مجلس چنان جمیعت در وجود و طرب بودند که با نهایت خضوع و انها را عبودیت یکی کنند دست داده و مخصوص شدند ولذت بیانات مبارکه در هذاق نفوس چنان بود که تا چند روز در مجلس رجایی نکار دلائل و مسائل مبارکه در خصوص بتعالی روح و مسائل اقتصادی و تعاملی بیعده می نمودند و در هر خلی علاوه از بیانات سابقه برای من جدیده از فرم مطهر عناصر و مفرید حیرت و انجذاب تقوس می گشت

روز ۲۰ شعبان (۱۳۰۰) آگست) چون بعضی از نفوس یکی در ساعت از مرتفع بودند اسلایع و همارت در فن موسيقی داشتند لبند بیان مبارک در خصوص علم موسيقی بود از جمله اینکه تفات عبارت از توجهات هوائی است که از آن پرده های کوشش متاثر می شود و نعمت صوت بلع عادی هر چند جما فیست لکن تاثیر در روح دارد مانند نظافت و لطافت هوا و محل و فقا و منظر خوش در روی طبیعت یکی سبب حصول سُر و در در و حافظت و فراحت قلب می شود با اینکه این سیشون جما فی است اما تاثیرات کلیه هزار و ایم دار دارد پس شرحی از محلان قتل موسيقی و حکایتی از روید کی مشهور و شعار اور ادراکت دادن امیر نصیر سامانی از هرات بنجای خواندن که بُوی جُوی مولیان آید همی بُوی یار هر بان آید همی ریگ

آمود در شیهای آن پایی مارا پر زیان آیده‌ی ای آخر و بیان مبارک مهی نجذع ملکوتی
و سر و دامانی و مطلب الی گشت و این ابیات زیان اطهر جاری کاین طرب از
محاجاست که بگفت نام دوست تا جان و عاصه بدل کنم بر پایم دوست دل زنده می‌شود
ز پیام دیار یار جان رقص کی کشد بساع کلام دوست آهی و عصر نطق مبارک در شرح
تعالیم تلهور پیغم و سلسله تعابی روح بود چون بعد از مجلس نعمتی بسیار انها رشیاق
نووند جواب فنه مودن استیاق من بشیش از شاست و قی بصیغی از حواریان بر قویی
رفته گفته اخیل استیاق بلاقات شاد استیم که از او رشیم تاریخ آدمیم حال پنید
من چه قدر استیاق داشته‌ام که از شرق بغرب برای دیدن شما آآههم آهی
روز اول ماه رمضان ۱۴۰۲، ۲۲ آگست چون دوستان قدیم وجود پیشاندند که
وجود مبارک بزودی عزیت گرین عکایف هیند و اوقات اخیره است لعنة
از دژبیتر حضه خطاب و نطق مبارک بحسب رجای نعمت در مسائل اقتصادیه و دفع
قوهای استراکتیه بود و بد رجئیه بیانات مبارکه در قلوب موثر که پس از حرکت چنان
در خصوصی ای رفع شباهی بوجه اس پارسیز جای صدور روح مبارکی نووند که صور
آن ایت دلین امته الله اس پارسیز مونه علیها بحث انشالله
ای دختر ملکوتی من در راه آهن رو بانفرانسیکو میر ویم بیاد خوی تو اقادم و بیاد
دوی مسیر خبری کوچک لحد اور اتحریر این نامه پرداختم این را بدان که نهایت مرزو
من و قی است که آن دختر هر زیر دینیم مگر شرط و موده شده و شهور پیشیده شده چنین

جال المی و مبنی در بخات جنت ابی و مشتعل بدارجت اشداست چون شمع بسو زد
 و بگذارد ولکن بمحض نورخشد و همیدم چنانست که چنین گردی در خصوص مسله اقتصادی
 که بوجوب تعالیم جدید است از برای شما شکل فنکری حاصل شده بود بیان چنان نبود
 ولی روایت چنان گشته لحدا اساس مسله از برای شما بیان می کنم تا واضح و میرزا
 شود که این مسله اقتصادی جزو بوجوب این تعالیم حل تمام نیا به بلکه متنع و معاقلان
 افیت که آن مسله اقتصاد را باشد از وہغان ابتدا نموده افتی با صناف دیگر گرد و زیراعده
 و هغان بر عیض اصناف هناف مضاuff است لبند آنرا وارچنانست که زد و هغان
 ابتدا شود و هغان اول عامل است درینست جماعتیه باری در هر قریبی باید که از
 علاوه آن قریبی نجیبی تشکیل شود که قریب در زیراداره آن نجیب باید و همین یک مخزن
 عمومی تأسیس شود و کتابتی تعیین گردد و در وقت خرمن معرفت آن نجیب از حاصلات
 عموم مقادیری معین بجهت آن مخزن گرفته شود این مخزن بجهت داردات دارد
 و داردات عشرتی رسم حیوانات آل بی وارث لفته عینی چیزی که یافته شود و صاحب
 مخزن باشد و فینه اگر پیدا شود ملش راجح باین مخزن است معادن ملش راجح
 باین مخزن است و تبرآت خلاصه بجهت مصرف دارد اول مصارف معتدل عمومی
 مانند مصارف مخزن و اداره احتت عمومی ثانی اداری عشر حکومت ثالث اداری رسم
 حیوانات بحکومت راجح اداره ایتمام خامس اداره اعماشه عجزه سادس اداره
 کتب سابع اکمال سیاست ضروریه فقره اول داردات عشرت دان با حیضین

گرفته شود مثلاً ملاحظه میشود که یکنفر واردات نموده است پانصد دolar است و همه
 ضروریه است پانصد دolar از اپنی عذرگفته نمی شود شخصی دیگر مصارف اش پانصد
 دolar است ولی وارداتش هزار دolar از ادویه عذرگفته میشود زیرا زیادتر از احتیاجات
 ضروریه دارد اگر عذر میشود میشود خلی دار و گرد و دیگری مصارف اول هزار و داشتن تجہیزات
 از توکیت عذر و نصف عذرگفته می شود زیرا اضافه زیاد دارد شخصی دیگر مصارف لازمه شد
 هزار دolar است ولی وارداتش ده هزار از ادویه عذرگفته میشود زیرا اضافه زیادتر
 دارد شخصی دیگر مصارف ضروریه است چهار یا پنج هزار دolar است ولی وارداتش
 صد هزار از اربعین گرفته میشود دیگری حاصل آش دویست دolar است ولی
 احتیاجات ضروریه است که قوت لایوت باشد پانصد دolar و درستی و چید
 قصوری نموده ولی کیشش برگتی نیافته این شخص را باید از مخزن معاونت نمود
 تا محتاج نماند و براحت زندگانی نماید و در هر ده هر قدر ایام باشد بجهت اعانت
 آنان از این مخزن باید مقداری شخصی نمود از برای عجزه ده باید مقدار شخصی
 داد از برای نقوس از کار افتاده محتاج باید از این مخزن مقدار شخصی نمود
 از برای اداره معارف مقداری از این مخزن باید شخصی نمود و از برای صحبت هیل
 ده از این مخزن باید مقداری شخصی نمود و اگر چیزی نیابماند آنرا باید بقیه مبند و
 عمومی نسبت بجهت مصارف عمومی کرد چون چنین ترتیب داده شود هر سردی لانا فرا
 بیست اجتاعیه در فیضیت راحت و سرور نهادگانی نماید و مراتب نیز باقی نماید و همچنان

ابعد خللی واقع نگردد زیرا مرتب از لوازم ضروریه بیشتر است همین اجتنابه
مانند از دو نوع است در اراده و مارشال لازم جز اول لازم گورنر لازم کاپیتان لازم
و قفر لازم ممکن نیست که کل صفت واحد باشد خط مرتب لازم است ولی هر فرد
از افراد اراده و باید در نهایت راحت و آسانیش نزد گفای نماید و چنین شهر را ولی
لازم قاضی لازم تا جر لازم غنی لازم اصناف لازم وزیر اع لازم است همینه
این مرتب باید خط شود و آن انتظام عمومی محمل گردد بجانب سرتیپ پرنس نهایت شیاق
و محبت ابلغ وارد ہرگز اور افراد کوشش نمایم و اگر ممکن باشد این نامه برادر کی
از جراحت نمایند زیرا دیگران بنام خویش این قانون را اعلان نمایند
و بقدر سیمه عکس بزرگ ابعاع ابیحی ابلاغ دارید **وعلیکم الہم اآلبغا**

روز ۲۰ رمضان (۱۵) آگست چون روز آخر اقامت مبارک در دبلین بود
لبد امس پارنس از وزیر مجلس سُروری بثیا و چند نفر از مشاهیر علمای فتنه موسيقی را دحوت
کرده بود که در بدایت مجلس پایان نشخول ساز آواز بودند و وجود مبارک در او طلاق
دیگر جالس داشتند می فخر مودند آماجیت بکثرتی بود که در آن تالار بزرگ با انگه
کسی هم صفت در صفت چیده بودند باز جای عجیب نبود و چون تشریف فرمای آن محفل
شدن نطق و دفعه عبارک فهرست خطابهای مبارکه در دبلین بود که می فخر مودند
هر طلبی را برای شما ذکر کردم پایام الهی را بشما ابلاغ نمودم سردار کتب الہیه را بیان کردم
جای اراده و حیاتی مجرد و مبرهن داشتم مسائل اقتصادی و تعالیم الهی را شرح و بسط

دادم مختصر چون بیان و داع و ختم خطاب فسر موده اهل مجلس با حالت خضوع تمام
 یک یک دست میدادند و انها را شکر و شتا از عنایات مبارکه نمودند و مرخص نمیشدند
 همسن پرستره عرض نمود که جمعیت هر روز شوق و سُروری عظیم داشتهند امر روز اخیر
 تشریف بردن مبارک خیال عگین هستند و آرز و دارند که چندی باز در ویین اقام
 فرمايند فسر موده من هم میل اقامت بیش از زین داشتم لکن لا بد باید گرین عکا
 و نقاط اخری هم بروم به جاندای ملکوت را بمنه نایم چیزی از آیام عمرم باقی نمانده
 لحدا باید در بروم و برعبور کنم فریاد برآرم و بشارت بلکوت ابی و هم آهی آز فرج
 و عصر مشغول باز دید و خدا حافظی با نقوس محترمه بودند و عصر بعد از مجلس سرکبات
 که از احیای خلیل نجذب بود اجازه گرفته چند صفحه عکس مبارک و خدام حضور را برداشت
 و بعد حسب الوعده اتو بیل حاضر و حضرت مولی الوری منزل مشارا لیه اشرف برند
 در انجا هم محبی آراسته بود نقوس در نهایت انجذاب و ابهال قلوب در غایت
 رقت و محبت و داد و بعد از نطق مبارک و بیان چند حکایت مراجعت فرمود
 روز ۲ رمضان دعا ۱۱ آگست سحرگاه نهادی حلی در بستر راحت گوش بندگان آستان
 رسید پس در بزم لقا از دست سلطان عطا کاوش چای بدرآمد و مانند خمر باقی نشده
 ابی نخشید ام جمع اسباب فرمودند و دو ساعت بظره نهاده در اتو بیل مخصوصیک
 از گرین عکامتر لنت آوردند بود حرکت فسر موده ناهاز را مین راه در ناشوه میل نمود
 بعد از آنک استراحتی حرکت فرمودند عصر پن و مکب مبارک گرین عکار سید متبا وز

از پانصد نفر فنظر شرف بلغای انور بودند و از دو طرف راه فانوسهای لوان بسته
 خواهک چرا غافل و بین و رو و مبارک دیده بودند پس از چند دقیقه استقرار و استراحت
 بتالار هول تشریف فرماشده نطقی مختصر در تحری حقیقت فسر مودن و از نجاح بدیدن
 مس فادر مر مؤسس نجمن گرین عکاشریف بردن و خانم مشارالیها از شرف بلغاچات
 تازه جست و باحالت بیاری در کابین مبارک تا بهول آمد و شب در تالار هول خطاب
 عزادار خصوص محبت استدعای روح و تعالیم البتیه در جواب سوالات نقوس از فم اطهر
 صادر و مقلب قلوب گردید روز عرمضان (۱۷) آگست مخت دسر و مبارک بیتر
 از پیشتر بیانات مبارکه از موافق است آب و هوای گرین عکابود تا آنکه پس از شرف جمیع از
 یار و اخیار بیردن تشریف بردن و در حالت مشی جمیع دیگر از بیانات اعلی سامع و منجب
 تا بنزل متریمی رسیدند جام آبی را متریمی تقدیم و عرض نمود سالها آرزوی این پنهوند
 که وجود اطهر راههای کنم احمد شد تقدیم جام آبی امروز متفحشدم فسر مودن این منزل ساده
 مختربت از پس مردم اپر زد امداد نیت شده اند ممکن نیت انسان تدارک تهیه
 کامل به بنیه هر چه می کوشد بازی بینند ناقص است و هیباب تازه شد پیدا شد
 مردم خلی خود را در رحمت اند اخته اند "پس ازان بنزل مترکنی شرف بردن در آنجا
 بیانات مبارکه در باره ترقیات مادی و اقتصاد فلاسفه بعدم حساس مقام ملکوت بود
 که این شان چونست و همین می نسر مودن که اینجا باید مرکز تحری حقیقت باشد
 خوب نیک که رسخوار خود را تمیزیم و بع نماید حقیقت مسلط شد که افزود روح عالم است

یکی است تعداد ندارد“ که راز این قبیل بیانات مؤکده در موقع عدیده فرمودند زیرا
 اشخاصی فالگیر روح پرس و مراض چون شنیدند درگرین عکا جامع آزادی مذهب
 تبلیغ ادیان است هر سال برای ترویج این اسلام با نجاهیر فرستند لذا آن اوقات
 نطق و قیام ملعت پیان بیوت اسلام را خراب و دیران نمودند بدینجه که حتی بعضی از روئاها
 خود را لطفشان در سنت های مخالف اسلام پوچنان در ساعت اقدس خاص
 شدند که اظهار انا به نمودند بعضی عرض کردند رجای شفا داریم زیرا تابحال بسیار بردا
 شفاعت غایت فرموده اید فرمودند“ ما دعایی کنیم خدا شفای میدهد ما اهل او نیستیم
 اهل بیانیم جمیع منادی با مردم بآرائش استیم من عبد البهایم و حضرت بپارائش مطلع
 شدیم است از اوسوال کن من مزوج و منادیم اصل بیارائش است که این حالم ظلمان
 را نورانی نمود جمانی را روحانی کرد عقول نموده را روشن کرد نتوص ارضی را آسانی
 فرمود مرده را زنده ساخت و کور را بینا کرد“ و شب نطقی مفضل در مالار آرین (در شرقی)
 در اتحاد عالم انسانی فرمودند بعد از مراجعت بپول برای حضار مرزا چلچله که دارای
 مطالب نهاده بود می فرمودند منجمل بعضی مبتدا بیاکه گوش بر تماضین داده کم چیز
 میخوازند شیرینی غایت می کردند و درفع توهات آنها می نمودند که خوارک خلی بایان
 ندارد بلکه شما باید چیزی خورید تا وقت بگیرید و کب روحانیات کنید
 روزه رمضان (۲۰) آگست با این بود تا ظهر نیصائح و مواعظ اجاشغول بودند و
 و مأکید در حدم داخله دکتر یحیی گرین عکا و حصر اوقات نشر نیخات لذتی فرمودند

نامه دستگتی حاضر تقدیم فرمودند کیکه آب گوشت کنایت می کرد غذاهای متفرقه
 مرد بیماری کشید عصر سطوت در عجب قیام نطق مبارک در تالار آرین در تجربه حکایم و دودست
 مظاہر انتساب من در باوران بزم باصفا چنان تاثیری در قلوب نود که حتی پرسکان از هر سی
 منعکش شد گونه هار آب دیده شدست وسان امیر می باجات ناطق بود که خانمی محترم
 ایستاده بود بعثه بیهوش افتاد بعد از افاده گفت بهمیه مخلص خان بظر من جلوه نود که
 گویا این جمع در آستان راه میر وند در مراجعت اذان مخلع پنهان نفر که همیشه شغول بنه و ساز
 بود دفسه مودند که ما همیشه بوسیقی ناسوئی شما کوش میدیم خوبت شاهم بوسیقی
 لا هوتی ما کوش دهید و چون در طبع رسیده گی بطبع فرمودند جمی از اجتا و امامه رحمت
 که از راههای دور مخصوص شرف آمد و بودند مشرف شدند و بعضی از دوستان دیگر
 دستور اهل کارهای شخصی خود را از حضور انور سلطنت می نودند و بهر کیش عنایات
 مخصوصه اهلار می نسروند و چون مسادنی ناکر کنی که نفعهای مبارک را در گرین
 عکا بالکلیزی مینوشت مشرف شد بافسه مودند که تو در مملکوت الٰی کنیز مقربی من برای
 تو عون و صون مملکوت ابھی میخواهم و بنابر این مخصوصه اهلار عنایات فوق العاده درباره سیس
 پار منزه سس گودال و سس کرد و پرسی کرد و سی جولیت تامسون ذکر خدماتشان
 فرمودند با آنکه اینها در حضور مبارک حاضر نبودند بلکه خانمی مشرف بود که او را قادر نصیحت
 فرمودند زیرا در آزادی زمان خیلی مبنده پر فازی میخواست روز عذر مفغان
 ۱۹۸۷ گشت دخیل دوستان خانمی از برگلین مشرف بود که اجازه مسافرت شهر

ایسا کا با دعایت نمود فسر مودنده توکل بحال مبارک نالنیسته پر امر عتمی نهان
 قیام نماید بد و مشکل اقی پشیز آید و باید در نهایت میانت مقاومت کند پس کار
 سخواهیم چنین اساس غلطیی را لبند نمایم باید بسیار شجاع باشیم اتفاق سر باز های
 دلیر که هیشه سخواهند قلعه و حصار را خلی محکم و مین رافت نمایند بعد پائین تشریف
 آورده مشی می فسر مودنده تا بخانه مس تیلر رسیدند و در ایوان جلو سر فرموده
 از هوا و فضای اطراف تعریف می فسر مودنده که زنجاد شب قتاب که ما نابنده است
 و ستاوها در خشنده هوا لطیف است و نسیم در مرور چنان وقتی بد رگاه باری
 مناجات وزاری لذت دارد چون از زنجا حرکت فسر مودنده بعضی از زنهای
 فاگلیر برخوردند که بعضی خطوط دست میدیدند و برخی خواب مین بودند هر کیم چون
 مشرف می شدند عرض می نمودند که وجود مبارک روح الهی و قدرت آسمانی را دوست
 و با هر کدام نوعی مدرا و هر بانی می فسر مودنده تا مراجعت به تول فسر مودنده و مطابقی
 از ریاضات و موهومات ہند و اپی بیان کردند از ورزنجانه که موسم باسم بحث
 بود تشریف بردن و ازان بسیار توصیف نمودند که خوب بود ما زنجان نزل مینمودیم
 پس ازان و ستور لعل مهانی روز بعد را که نوبت ضیافت نزد روزه بود دعایت
 نمود فسر مودنده که مهانی فرو بامن است و عصر بدر سه تا بستانی و خزان و محراج
 گرین عکامو عزو بودند ساعت چهار در آتمبل سر تیم تشریف بردن شخت در کنای
 بود خانه روی علف ناچار شدند آشنا گردند اخیمه نارابر پاک داشتند امشق گردیدند

و سُلْطَنِ مُحَمَّدِ بَيْتِ دَرَسِ و مَهَالِبِ مُتَعَلَّمَةٌ آبَانِدَابِسِ مَبَارِكَ مِيرِ حَانِدَ بَعْدَ دَرَزِير
 دَخْتَرِيَ كَمَلِ خَطَابِ بَوْجَيْتِ جَمِيعَ شَدَهُ شَرِيسِ بَكَمَالِ تَعْلِيمِ وَكَرِيمِ وَجَوْدِ مَبَارِكَ اَمْرَفِي نَوْدَ
 اَنْجَاهَ فَامَتْ زِيَادَهُ بَرْخَاسْتَ وَأَنْشَرَجَ وَبِيَانِ تَرَيْتَ رَوْعَانِي وَجَمَانِي شُورَ وَدَاهِي در
 دَلَهَا اَنْدَهَتْ پَسْ شَرِيسِ وَرِيَسِهِ بَرْكَيْتَ شَكَرِ عَنْيَاهَتْ مَبَارِكَهُ نَوْدَهُ حَسَنَ شَاگَرَهَهُ
 سَرَوْنَهَتْ عَبَدَهُ بَهَيَهَا رَچَانِ سَرَوْنَهَهُ كَهُ اَزْشَوقَ لَرَزَهُ بَانَدَامِهِ مُخَلَّنَهَهَا دَهَلَبَ
 نَهَسْ كَرَيْشَوقَ مِنْنَوْنَهُ دَهَنِ حَرَكَتْ دَهَرَكَبَهُ مَبَارِكَهُ حَلَقَهُ زَدَهُ دَهَتْ مِيدَانَهُ
 وَأَنْهَارَ خَلُوصَهُ كَرَدَهُ اَمَاثَبَهُ نَطَقَهُ مَبَارِكَهُ اَزَادَهُتْ سَلْطَنَتْ اَمِيهَهُ وَمَهَا بَرْمَقَهُهُ بَوْدَهُ
 وَبَعْدَ اَذْخَرَمَ خَطَابَهُ بازَهُرَضَيِّهُ سَوَالِي مَيِّ نَوْدَهُ وَجَوَابِي كَافِي مَيِّ شَنِيدَهُ رَوْزَهُ رِفَانَهُ
 (۲۰) اَغَتَ اَزْجَلَهُ اَجَاثَهُهُ كَهُ اَذَاطَافَهُ بَاحَاتَهُ لَهَرَتَرَفَهُ شَدَهُهُ مَسْتَفُورَهُ دَوْرَتَنَهُ
 سَنَجَوَانِي بَوْدَهُ كَهُ قَبْلَهُ اَزَيَانَ شَرِيرَتَنَهُ نَهَسْ بَوْدَهُ وَبَعْدَ اَزَيَانَ بَيِّنَهَيَتَهُ سَلَبَهُ
 وَمَجْوَبَهُ شَتَهُ بَوْدَهُ پَونَهُ اَزْتَشَرِيفَهُ بَرَدَهُ وَجَوْدِ مَبَارِكَهُ بَزَربَهُ ماَيُوسَهُ مِشَوَدَهُ لَهُهُ
 اَزْبَيَا پَوسَهُ تَاهَرَنَهُ عَكَامَصَافَهُ بَعِيدَهُ رَاهَهُ آهَنَهُ رَايَهُ اَبَدَمَهُ اَسْتَطَاعَتَهُ بَاهِنَهُنَوْطَيِّهُ كَهُهُ
 كَهُ خُودَهُ اَدَرَزِرَهُ وَطَاقَهُ تَرَنَهُ رَوَى مِيلَهَايِّي آهَنَهُ اَنْدَهَتَهُ باَيَنَهُ مَالَتْ بَشِيكَاغُولَهُ لَانْجَا
 بَگَرَنَهُ عَكَامَصَورِ مَبَارِكَهُ مَشَرَفَهُ شَوَدَهُ وَشَرَحَهُ حَالَهُ رَاهَهُنَهُ مِيدَارَهُ باَوْنَسَهُ مِوْنَهُ
 تَوْهَهَا نَهُنَهُ هَسْتَيَهُ هَرَرَوْزَهَا وَدَجَوَيِّهُ مَيِّ نَوْنَهُهُ دَهَسْ اَزْچَدَهُ مَصَارِفَهُ بَوْعَنَتَهُ
 فَرَمَوْدَهُ بَاكَمَالَهُ رَفَاهَتَهُ اَوْرَامَهُهُ كَرَدَهُهُ اَزَاهَنَهُ قَبْلَهُ مَصَارِيفَهُ سَرَيَهُ بَسِيَارَهُ بَوْدَهُ
 كَهُهُبَعَهُ اَثَارَنَهُ يَافَتَهُ كَيَّيَهُ دَيَگَرَهُ اَيَعْبَدَهُ ذَكَرِيَهُ نَاهِدَهُ وَبَاقِيَهُ رَاصَفَهُنَهُمَيِّهُ كَهَنَهُهُهُ وَآنَهُ

ارسال فرمودن شخص ناطقی باطراف امریکا بود که از نیویورک او را مأمور فرمودند
و سفر شیکاگو و اطراف رفت و در هر سفر با اینکه آن شخص دلایلی ثروت بود مصار
وافر با عنایت فرمودند و علاوه بر قدر اونکس پر شهری مبالغ کمی افانتی می فرمود
باری بعد از عنایت با جبا و گفتگوی با آنها بنزه سر فارم تشریف بردند و چون
آن خانم غریز روی یاد عشق انگیز دید حالی برای او دست داد که هر قلی از دیدن آن
بر قت میآمد پس از عنایت و اطهار استی و اطمینان باود بیماری دیگر نظرخواهش
دکتور رای فرموقع و محلات مجهله تایخیه گردش فرموده تا مرکب مبارک بقطه رسید
گر کشتهای خلگی میاختشد و نظر مبارک مقبول نیاد نابیانات مبارک بین راه این
بود که "ما دام مظاہر الهیه می خلق هستند مردم قدر نمیدانند شتم ولعن می نمایند
ولی بعد از صعود شان اینهار ای پرستند و مثل این خیر شیان بیرون گرین عکا
پیدا نمی شود حتی کلمبوس بعضی حکایت سابق مثل سفر اطراف زا فیت می کردند ولی مدّتی
بجای استایش آنان اتفاقاً نمی نمودند "اعصر ساعت چهار زیر ختسانی سر و صدر برای
برزم شنای بانفرانی بود و سیمه نفر محیت در آن فضای رحیب به تماع خطاب مبارک
و خصوص مقامات معنوی و لذائذ روانی مشاهده حیات ابدی فرمودند و ذالقدری
را ملتنه یافتند و بعد بجانهای بیانی که از زوجه میان وجود مبارک بودند تشریف برد
پس از صرف طعام و شیرینی در ایوان جلو عمارت گردش و نطق میفرمودند محیت
تحی و در طرف کوچه ایستاده به تماع خطاب مبارکه می نمودند و خصوصی از تبادل شرق و غرب

چنان نفعی فسرموده که عابرین نیز متوجه می‌شوند سامع و منجد بودند و شب در کمال
هوای بعضی محفل رقص و نوادا شتند فرمودند انگونه محافل و حواله سبب فساد خلاق
است و دیگر آن شب از جمله بیانات مبارکه این بود که جمع افکار متشغول این سفر است با این
دیگر نهیتوان پرداخت از بس نشایح این سفر عظیم است تا حال دارم جمال مبارک امری
باین عملت واقع نشده" روزه رمضان (۲۱) آگست جمعی از اغیار و اجواب
مشترف بودند که دختری بحضور اشرف آمده عرض کرد تایید مبارک را میخواهیم غیره را یافتن
لائق چه کار و مخلص هست تا آن استعمال نایم فرمودند تو اتفاقاً دین داری عرض کردند
فرمودند "بهائی کاملی بکش با بهائیان محشور شو تعالیم حضرت بهاءالله را تحصیل نما از وقت
بهرکاری مشغول شوی موئید خواری بود (عرض کرد من یپو دی خوبی هستم فرمودند) یپو دی
خوب یم بهائی میشود حقیقت امر حضرت موسی و امر حضرت بهاءالله یکی است توجه
بهاءالله کن سکون و قدر خواری یافت نته مکلوتی خواری شنید نقوس با پیغما
خواری آورد و با علی درجه کمال خواری رسید مطمئن باش" چون این بیانات مبارکه را
شنید چنان منجد بشد که بر قدم مبارک افتاد و گریت بعد پیغما کشیش کلیسای
پورت امومت از فلسفه و تعالیم الهیه بیان می فرمودند کشیش مذکور عرض نمود بعضی ازین
تعالیم را من در جزو های خود نوشتم مردم خیلی بر من سخت گرفته فرمودند در هر امری
از استقامت فیچه حاصل میشود دسیس نیم عرض کرد امروز خیلی مخدوخت از خود راضی نیستم
فرمودند) این علامت ترقی است ان کس که از خود راضی است مذهب شیطان است و انکه

رهمنی نیست مطهر حسن خود پرست ترقی نمی کند آما انکه خود را ناقص می بیند در صد کمال
 خویش بر می آید و ترقی می کند اگر کسی هزار حسن داشته باشد باید آنها را نمی سند بلکه
 در صد و دیدن نفس خود باشد مثلاً اگر نفسی عمارتی داشته باشد که تمام مرزین محکم
 باشد ولی در یک دیوار یا سقف جزو شکاف باشد لبسته جمع را فراموش کرده
 بمرت آن یک شکاف میر پردازد و علاوه برای انسان کمال مطلق محالت پس هر چهار ترقی
 کند باز ناقص است و نقطه بالاتر دارد مجذف تکه آن نقطه نظر نمود از خود رهمنی نمی شود نیست
 که شخصی بحضور تیمح عرض کرد ای استاد نیکو حضرت فرمود نیکی گشت و آن خدمت
 خانم ناطقه شده عرض کرد که من در امریکا در اخوت و اتحاد عمومی نطق می کنم و از تشریف فرانسه
 مبارک باین حملت با این تعالیم عظیمه بی نهایت مسرورم و حال برای نشر این تعالیم نزب
 امریکا میردم فرمودند "اما باید نهایت سعی را بناشیم تا بعض وعاء از میان خبریه
 و نقوص از قیود ادام آزاد شوند و تو باید در این طریق خدمت نمائی و سبب بجاگی
 هالم بشر شوی انتہی از این قبل با هر یک بیاناتی می نشر مودند در انجاد کشور و موسس
 مورد که همیشه مخالف امر الله بودند بنوعی مجد و بـشـدـهـ که در حضراط هر با نهایت خضوع
 عهد خدمت بعام حقیقت نمودند و انقلاب آنکه نقوص از امور همه و سبب حصول
 نائیج عظیمه بود عصر پنزل مسرا آیه تشریف میر دند در تو بیل پیلوی تو بیل چی که محل
 طارمان بود جاس شدند و پس از تصرف جمی از انجام یک سرکوب دهن و سلوک تشریف بود
 تقریباً چهار صد نفر عدیم و رو و مبارک یک لمحه سر و دشناخوانند و در آن

محل عظیم خطاب شے درخصوص لزوم نبای مدرسه تحقیق ادیان کو سفر قبل از بیماری
 خیال تائیں دادن کوہ داشت او فسر مودن و بعد عکس مبارک و آن جمع را برداشت
 با ووبینی که بگام برداشتن عکس دار میزد و گردش می کرد و طوال صحفه آن تقریباً نیم
 زرع می شود در آن جمع نیز دوله و شور نعمت عظیم بود و انجذاب قلوب شدید و از زمان
 یکی از روزهای بزرگ و مبارک پس ازان نیز اس سی شریف برداشتب داشت
 جمی بستاخ خطاب مبارک و صرف شام مفتر و سر افزار گردیدند و نطق مبارک
 در اثبات تکیب غاصرا براده حقی قدر و ثبوت خالق بود روز ۹ رمضان
 ۱۴۲۲ هـ گست قبل از ظهر در منزل مبارک جمعیت چنان بود که جای استاد نبود فرمودند
 ملاقات بکثیر یک مکن نیت طولی کشید لحدا بیرون استاده در توضیح تعالیم مبارکه
 و نصائح و مواعظ امیة نطق فرمودند و از جمله بیانات مبارکه این بود که همید و ارمین
 تمثیل افشاری خرمها حاصل شود و برکتی آسمانی یابد "پس از مجلس بعضی متدیهای محمد را
 اجازه حضور داده و بعد از صحبت با اینها در منزل بعضی از اجات شریف برداشتب داشت و از زمانی
 از کشته تیانیک نجات یافته بود مشرف شد عرض کرد شنیده ام فرمود و بود که در آن
 کشته زنده فرمودند بی عرض کرد و نهیید که چنین خواهد شد فرمودند خدا تغلب
 انسان امامی کند بعد از راجحت پتوی و شرف بعضی از محترمین عرض کردند سابق
 چنین فهمیده بودیم که دین مخالف علم است حال از بیانات و تعلیمات مبارکه بسیار تنگ
 و مشکل کیم و باز شرعی در این خصوص که زید انجذاب آن نعمت پو فسر مودن بجمع دیگر

مشرف شدم و اذهبار حزن شدید بکردند از نیک و وجود اقدس عزم حرکت و از نه
 و بسیاری رجای عنایت سطی بخط مبارک نمودند و اغلب بینا جات‌های محضر قرن‌آلمان
 با فتحا شان صاد می‌شد عصر بنازیل بعضی از دوستان برای وداع شریف بودند
 در هر مجمعی نطقی جان‌فرما دو ره‌ضل و منزیل جلوه دل را نموده چون به‌تل مراجعت فسر موده
 از استگی حالت شستن نداشتند فرمودند «حکایت ما همان حکایت شاگردم دم است
 که استاد با و گفت بمیر و بدم»^{۱۷} با این حالت پس از آنکه استقرار و راحتی بازیابان
 خطابه آرین شریف بودند و خطابه مبارکه در اتحاد اجناس و دفع تعصبات اهم و
 احزاب و لذوم وحدت عالم انسانی در این قرن نورانی بود و آخر مناجاتی که دلهار ابداله
 آسمانی متوجه می‌نمود و بجانهار باشیاق روی جانان دلالت می‌گرداند هم‌صادر
 روزه‌ام رمضان (۲۲) آگست صبح عزم حرکت فرمودند که ما در اینجا کارمان را
 تمام گردیم تجھی کشیم نتوس خلی منجذب شدم و منقلب گشتند و هر روز ہدایائی
 از قبیل میوه‌جات و گل و شهد و شیرینی میدیدم که بدون هم و اذهبار خودنمایی در نجبا
 گذار و دبورند اینها دلیل بخلوص و اقبال قلبی است در گرین عکابی نهایت قلب انور
 از مشاهد و ندوذ کاته الله مسرور بود فی احیفه ان همه زمین نونه فردوس برین گردید
 و بزرگ قدم مبارک طراوت و نثارت بی نهایت یافت بعد حسب الامر سباب
 جمع دنیا مرکب مبارک حاضر موجود و اجتا و مبتدیها در کمال تأثراز شریف زجا
 برافروخته و بنار محبتا شد و لیسا سخنه دیده هاگر میان بود و تاله ها مستصاعد باسان و رچین

حالی ملحت پیان سوار شدند و از دو طرف محابا صفت بسته با کلاه و دستمال تعظیم
مینمودند و رجای تائیدی کردند تا مکب اندس نمایان بود از دو رئیس تاده میگاریستند
و حی گریستند مین راه بدیدن میسر نام مرشد رفیق برند آن مومنه موقنه باز بر قدم
مبارک افتاد و گریت و سور و غنایات بی فتهی گردید ساعت ده قبل از ظهر از آنجا حرکت
فرمودند ساعت یک بعد از ظهر نیز امس دسر که از پیش ایمه اسرا ذن و اجازه گرفته
و بالآخر تارک و رو و وزول قدم مبارک دیده بود و تشریف فرمادند و تهیار ارجی
و گیر و دلبار اسروری بر ترا حان فسر مودند چون خلی خسته بودندما از میل نفر موده
قدرتی استراحت نمودند عصر و شب جمعی از اجاء و دوستان انجا از تشرف بلقا افتخار ابدی
جستند روز ۱۱ رمضان ۱۳۴۲ گت و چو دا لهر مشغول بصده و رالوح و غنایات
با فتح اجای جدید و میں بودند و همین غنایاتی با فتح ارد و دوستان عزب امریکا صد و ریا
بعد نقوس کثیره از بستن و بالآخر بشرف حضور مشترک از جمله شیخ انجمن افکار جدید از
بستن بود که وعده خواهی تشریف فرمائے مبارک با همین ذکر نمود و همین دو نفر از اهل
طهران که بعنوان شغل و کاری با امریکا آمده بودند باحت اوز رسیدند و بیانات مبارکه
با هم از این قبیل بود که "ایرانیان بدست خویش خانه خود را خراب کردند با مید ساختن
خانه دیگر ولی حال در صحابی لانه و آشیانه آنده اند با انکه نوشیم والفت دولت و تلت
را مانند استراج شهد و شیر خواشیم و غیر این را سبب مداخله دولتیجا و رهگفتم با وجود
این با غضان مار همهم خواستند لکن خداصیانت فرمود زیرا مدخل دخون گینه را برآ

نشیم (تا اینکه بذکر روزنامه فکر سیدند فرمودند) در ان روزنامه مکتوبی که از همانند
 خود گواه است که از هر غرض و فسادی در کناریم و متوجه باشد و پروردگار آنها حصر جمعی
 دیگر مسترف کی تیسی از هیل شیکا غور بود و در مطلع خطای انسان و خزان مطهر حمن
 بیانات مفصله که که هر دم اور امpton ترویج و ترمی ساخت افسوس مطهر جاری
 و شهادت داد که مخفت خطای ایجل بوصایای آنسیا میشود نه با قرار و ایمان زبانی
 و دعا و نفس رو سایی مذهبی آماش اخبار مبتدیهای مالدن از نقطه مبارک در بیان
 قدرت اعم عظم و افت احزاب و اعم شور و شخصی بیهی ایقتضی و هر روز و شب
 بتدیان دیگر باحت اطہر مسترف ساختند روز ۲۷ رمضان (۱۳۹۵) آگست
 رئیس مدرسه دختران با جمعی از بیان شرف حاصل گردید رجای شریف فرمانیه آنان
 مدرسه و آداؤ خطای مبارکه برای شاگردان نمودند بعد جمعی دیگر اخبار اطراف بستان
 و گرین عکا شرف لقا فائز و آنها را برای ناما زنگاه داشتند وقت عصر بیجن افکار
 جدید تشریف می بردند درین را و بنزل کی از اخبار که خانمش بفرض دق بیلا بود تشریف
 بُردند پس از بیان تسلی و دلجهوئے او بیجن نمکور چون تزویل اجلال فرمودند
 همه برخاستند رئیس بیجن بعد از تجدید و تعریف منجذب آن دون سابقه ذکر گردید که حضرت
 عبد البهای در تخریج روح خطابه او اخواهند فرمود وجود اطہرهم محض رحایت و همراهی
 او شنخت تخریج سلاطین مدن و دیار عالم اجسام را پس تخریج مظاہر انتیه مالک تقویت
 هدیه علیح را تحریج و بیسط داده نقطه مبارک را مشتی نیغوزد و اعاظه امر حال قدم اعم عظم

در نفس قاتق عالم فرمودند مجلس را بنا جاتی شیخ و محنت چیز ختم نمود چون سوار شد
 جیعت تا پرورد غارت صفت در صفت ایستاده انها را خلوص می کردند و نوعی نفوس
 پر شور و دنوله بودند که هسته عای تشریف فرماں خطا بیه مبارکه در روز دیگر نمودند و چون
 مرکب مبارک از بین و دو شهر دیگر عبور نمود اراضی و بناهای تاریخی از نظر از میگشت
 آنها بالدن مراجعت فرمودند و شب در منزل مبارک انجام اب و شورتی دیگر نفوس
 مشهود بود و نطق مبارک تبیین بیت و یک تعلیم از تعالیم همپوشان عظیم ایحجاج احمد بود
 روز ۲۳ رمضان دعوه اگست قبل از ظهر نظر بر جا و اصرام مس برعید سوار اتو میل شده
 خیابان بزرگی را طی فشرمودند که در کنار دریایی تلانیک واقع است و طول آن
 نه میل و از طرف دریا به جا پنجه و شیبک آهنه است و در نظافت و صفائی نظیر
 خیلی ازان خیابان تعریف شده بودند و چون چند نفر از اخبار قدیم ثابت بر عهد اش
 و مستغیر در اراده متصرف شدم بیان آن در محبت و وفا فرمودند که "این ملائیات لیل
 بر وفا است که هدیگر را فراموش ننمودیم در عالم و بود امری عظیم از دنیا بیست که
 طول مدت بسب فراموشی و خلال در محبت شود ملاحظه نمایند در ایران آن نتوس
 مبارک که چه قدر با وفا بودند که در زیر شمشیر جمال مبارک را بی نمودند و پسح سنم و بلائے
 آنها را از وفا منع نکرد . در قربانگاه فرایاد یا بهاد الاجمی از دل و جان برآور دنیا
 شان و فانهی شب در در راه خزان نطق مبارک در حمیص حتویه شاء و تربیت
 آنها بود این از حمام به با خلوص تراویت داده انها را شکر و میوه بیهود رین

وجود مبارک خسته بودند و راه دور بود بمالدن مراجعت نفرمودند و شب بدو شام
 در هتل بین قدری استراحت فرمودند روز بعد رفیان (۲۷) آگست می
 بمالدن مراجعت نمودند اکثر اوقات از روز بعده در انواح بافتخار اجای امر کیا شتغال
 داشتند و در آن میان هم اجایب و بسته بهای یک دو دو احضار و مشرف
 می شدند تا شب که مجمع عظیم و محفل جلیلی در کلوب تیاسفیها بود و آن بزم تعامل نزول
 تائید ایت ملکوت ابھی رئیس انجمن در مقابل پانصد نفر جمعیت و مرتفع طلاقت پیان بزدن
 باین عبارات ناطق که "چند ده قبیل در گنگره آزادی ادیان این شهر فرم نفوسي از ادیان
 و مذاہب نطق نمودند و هر یکی از عقائد نمی بینی خود برغم خوش توصیفاتی مینمود و لی
 شخص جلیلی برخاست که مجفن قیام و عنوان بیان بُرخنی احساس می نمود که این شخص
 رو حانی در حمام است و بیانش آسانی از خدا صحبت می کند نفوس را رو حانی مینماید
 هر کس میفهمید که او با خدا است و بشر صلح و محبت حقیقی تعالیم کلی فرماید خود فاعل است
 شعله ملکوت است و هر دلی را روشن می نماید و آن شخص جلیل حضرت عبد لجهش باشد
 من لایق اینکه ایشان را معرفی ننمایم نیستم شاخود ایشان را بتراز من بینش نماید" بعد سکیل انور برخاست و خطاب شد مفضل در سیر اجزا و عناصر فردیه در صور متناسبه
 عالم ترکیب وجود و شرحی از تعالیم بدینه این طهور بیان فرموده هنگام خطابه
 مبارکه همه هوش و گوش بودند و نیز بپیام رسودش چنانکه پس از خامه هر
 یک بگیری نوید روح جدید میداد و ایراز ذوق شدیدی کرد که کل احساس فیوضات

روح القدس بود و لزوم این تعالیم افت و انس روزه ا رمضان (۲۰) اگست
 آگست رئیس تیاسنیها رجا و استاد عالی نوادگه باز این تعالیم برایه و مسائل الهیه در آن
 آنچنین نیووس القا شود یا افلان شخصی ز احباب در ان محل کثر از مطالب امریه ذکر گردیده
 فرمودند من شخصی رامی گذارم او برای شما چه مجلس صحبت می‌ماید و چون ذکر شنجذاب
 نقوس در جمیع شب گذشت به چشمکو مبارک عرض شد نسیم موده مجلس خوبی بود نقوس
 همه با هنر از آمد و بودند جال مبارک . یمید نمود و حمایت شدید فسرمود ان روز جمعی
 تازه برای اشرف و حصول شفاباحت اور علی مشرف و از مشاهده فضل عطا قلوب
 تیرچ و نقوس شاکر و اعناق خاضع آشپز که محل پرشور و ولی دنیزل سس موری
 در مالدن بود و از نطق مبارک در تعالیم الهیه و نصائح مشفقة آتش شوقی تازه در دلها
 برآفروخت و آخر مجلس سس موری سوال از نتیجه و فائدۀ خلقت و آفرینش نمود اول
 جوابی از کمالات عالم انسانی و قربتی البی فرمودند که عموم لذتی روحا نی از جواب
 مبارک بر دند گر خانم شارلیه که از شدت شتیغال فکر و ذهن اطمینان عدم فهم بیان برک
 نمود لذا آخر بامثله نطق نمودند واللذ از هر ذات کامل را در پیش کمال خود عظم نتیجه
 وجود فرمودند و اینکه ذات هستی نجیش مغطیور در افاضه فیض ویستی و ملتذ از بذل
 فیوضات بدی است روزه ا رمضان (۲۹) آگست روز آخر اقامت مبارک
 در مالدن بود و علاوه از اشرف نقوس در هر دقيقه و ساعتی و بیان و داع و طهارت عنان
 نسبت په رکیت اشتغال مبارک تصحیح اور راق و هیئت پست بود آشپز جمیع پرشور و انجذاب

در منزل مبارک منعقد بیانات صادره از فم اطهر در تشویق اجبا و تبیح در اعلاء کلته الله
 مفضل آخربش با شاهد اش مس دومن میفرمودند که از وقتی که با مریکا آمد ام فقط در دو خانه
 اجبا منزل گرفته ام در خانه مس پارتنر و منزل تو احمد شاه ماییدات البته رسیده
 موفق بخدمت امر جمال مبارکید باید قدر این موهبت را بدانید (بس انگل هون فرموده)
 از خدمات تو خیلی سرورم اگر جهانی بودی اجرت دینوی میافتد آما چون روحانی و حنفی
 هستی اجر تو با حضرت بهاء الله است ^۱ روز ۲۷ رمضان (۱۳۴۲) آگست صبح
 طلعت بیشال عازم موئزیل (کندا) بودند و در رکاب مبارک فقط از خدام حضور
 جانب میرزا احمد شهراپ بود و نیز به نیراچون بفر غرب امریکا عزم مبارک
 چشم شده و ناله حسین انجای کلیفورنیا بمقام اجابت و مقبولیت فائز فرمودند راه بسیار
 دور است و بکمال سرعت میر دیم لهذا سایر خدام جانب میرزا ولی الله خان درقا و
 جانب آقا میرزا علی اکبر نجفی و آقا نیزه شده اند و دکتور گستنگر امر توقف نامراجعت
 موكب قدس فرمودند و چون باستگاه را آهن بستن رسیدند بعضی از اجبا و
 عربها روسی نیکورادیدند در دوله و شوق بوندو طائف حول مبارک تا ساعت ^۲ قبل
 از ظهر که موكب قدس از بستان حرکت نمود و بعد از ساعت بیست قبل از نصف شب موئزیل
 نزول اجلال فشرمودند آما از حالات و وقایع جین را ویلی تشریف شخصی از امامی کند ابو
 کربدون سابقه جذب جمال اور ابیل رشاد ولالت نمود ولدمی الور و درستین
 موئزیل مسئول از دو پیدا شد فوراً با دو کارک طلعت پیان و تصریف رکاب

مبارک را بترز خود بُردا نجاتی از دوستان با کی از صاحبان جراحت که قدم مبارک
 را منتظر بودند سرور و افساطی فوق العاده یافتند سرمهیز مس کشول عرض کرد از بس امر ز
 مردم با تلفون و مراسلات استفارا زمزول قدم اطہر نموده اند و من جواب ادام
 بسیار خسته شده ام و این خستگی را غلط آمیخته ایام حیات خود میدانم از جمله
 کی از کشیشها آلان با تلفون رجا نمود که پس فردا کشنه در کلیسا ای اونطق فرمایند
 و این مدیر روزنامه حاضر نیز فردا اعلان نماید فرمودند بسیار خوب علی احوال شما خیلی
 خسته اید و امروز بسیار زحمت کشیده اید باید استراحت کنید روز ۱۸
 رمضان ۱۴۲۱ هـ گشت کشیش کلیسا موحدین صبح با جمیع شرف حضور فائزیانات مبارک
 با هناء در فرع او امام و تعالیید مذهبی بود که اینها منافی علم و عقل هست و مانع ترویج حقیقت
 او یان ایلی بعد مدیر روزنامه گفت قدر حاصل گردید که سوالاتی از حیات وزندگی مبارک
 و تاریخ امر نمود شرح مفصل در تخصص از سان مبارک صادر و ثبت شد و چون برآ
 نمایار سرمهیز شریعت بودند مترکشول از کرکنانه رسید و عرض نمود اول صندوقی را که
 متفقش در گردن باز کرد عکس مبارک را دید گفت این عکس هنگامی غیر از نیت گفتم بی گفت و گرفتیش
 لازم نیست و جمیع صندوقها را مخصوص گرد آز زور و دمبارک را در چند جریده با همایت
 احترام و کریم نوشته بودند عصر نظر بر جای مترکشول برای گردشی در شهر سوار شدند
 و در کاسکمی فخر نمودند تهر شهری که در آن ذکرالمی بلند شود آن شهر امپراتوری عکاشهر
 محترم بود چون مرکز امکار و مطلع امور اهلی گشت عالمی را روش نمود و چون بعض

عمارت و مدارس از نظر انور گذشت فرسته شودند) در اینگونه هارس چون تنها
 درس با دیات حکمت طبیعی خوانده می شود لهدانفس تحریری که ذی فنون باشند
 پیدا نمی شود هر وقت حکمت طبیعی هر دو خوانده شود نفس عجیب و ترقیات
 عظیمه عاصل گرد و سبب ترقیات مدارس یونان همین بود که حکمت طبیعی را
 بر دو تعلیم میدادند (و چون از کلیسای موحدین عبور کردن فرسته شودند) فرداندای
 الحی را در اینجا بلند خواهیم نمود "تمارک مبارک کلیسای بزرگ کا توکیما (تو زدم)
 رسیده و خلوت بود لذا پیاده شده برای تماشاد داخل شهریت بر دند و سعت و
 زیست اطراف آن کلیسا را که محبتی های زیادی داشت بدقت ملاحظه می نمودند و از بزرگی
 و آرایش آن صحبت می کردند تا آنکه بپرون در برابر کلیسا مقابل میدان ایستاده خطأ
 بلند میں رکاب اندس می فرسته شودند که می بینید یازده فرخواری چه کر دند چگونه
 جانشانی نمودند بشامی گویم که بر اثر قدم آنها مشکی نمی شد چون انسان مقطع باشد
 عالمی را مقلب می نماید حواریان سیح بالای کوه اجتماعی نمودند و با یکدیگر معاونه کر دند
 که تحمل هرگونه مشقی ننمایند هر صیغه را موهبت و هر شکلی را آسان نمایند هر سعی
 دارد اور آسوده نماید هر کس ندارد مجرد بماند و راحت و حیات خود را فدا کند
 آن بود که چون از کوه ناپین آمدند هر کی بطرفی رفت و دیگر بگشت افیت که اینگونه
 اگر را یا و گهار گذار و ند بعد از حضرت مسیح واقعه اواریمین جدا از خود گذشتند لینظا
 افیت که جال مبارک می فرماید یا بر و هچون زمان زنگی و بوئی پیش گیر یا چو مردان

اندر اندیگوی در میدان فکن (چون سوار شد) حکایت می‌فرمود که در راه بندان خلی
سخت می‌گذشت و قتی سوار ترکی از عساکر عثمانی در جلو مانایان شد میرزا یحیی چون سوار
رادید که با تنجره و جلال بر این شسته است با کمال حضرت و نامیدی گفت «ما کجا بودیم
کجا میردیم می‌گویند جمیع اعماق خاضع خواهد شد کی میشود، من با او گفتم چون موہبۃ الہی
کامل شود نتوسیں عظیم از این دظل کلمة الشد خاضع گردند حالاً میرزا یحیی کجاست باید
بیمیند که قوهٔ حضرت بسیار اندیشید و این امر ریکایی یهایی را که آن ترکها باظطرشان همچو
نمی‌اید چگونه خاضع فنه موده که شخصی مثل مترکول امریکائی باین خضوع خدمت» میرزا احمد
ایرانی بیناید انتہی شب جمیع منزل مبارک مشرف نطق مؤثری در ترقیات رو حانیه
و طبوکحالات الہیه در تحقیق نساییه فرمودند بعد ازان حاضرین هر کیم رجایی مشرف
خصوصی و عرض سوالات می‌نمود و از جواب کافی اطهار نہایت فتحار و شادمانی میکرد
از جمله رئیس اسراکنیون دعوت از حضور انور نمود که مجمعشان بعد از مبارک هر زین و
شرف شود و بطریق قبول فائز شد و چون طول کشید و باز جمیع مطلع شرف سوال
و جواب بودند لذا عرض شد که وجود امیر حضرت اند باقی نفوس فرد اشرف خواهند
نمودند خیر حالاً وقت کارهست ملاحظه نشستگی را باید نمود جمیع را باید ملاقات کرد

روزه اول مصان (اویل ماہ سپتامبر ۱۹۱۴) روزی فیروز بود و ندایی رسیم عبدالرکیسی ای
موحدین گوشش دور و تر دیکت رسید چون غرم شریف بردن بآن کنیسه فرمودند
خوب در اون کاس که پلیوی خود خواند عرض شد طرف دیگر جایی نشسته بیت فرمودند

بیا بهین طرف نشین من اگر می‌ستم کسی جا به طلب و خود خواه است محض تربیت او هنر تاختنا
 را دارم والاچه آهنتی دارد هر کس هرجا بنشیند نشسته این امور بکلی از هنریت خارج
 و چون بکلی از سیده ندشیشی که بپرون دستاده منتظر بود یا نهایت ادب تعظیم بازوی
 مبارک را گرفته آن محراب کلیسا را دی کرسی که مخصوص هنف بود بُرد و پس زمزروم
 بتلاوت آیات کتاب شعیا که کنایه ای ابلغ از تصریح بجهت حضور دلبر شرق بو مشغول شد
 و هنرمندی با ذوق بود این آیات را مخصوص آن روز میدانست بعد درست فی
 طلعت پیان بیان کشیش این بود که "ماها امروز مفتخریم بحضور پیر غیرصلحی که پیام اپیامی
 است الهی خدا وند او را برای ازاله جنگ و جدال میتوث فرموده تعالیش درین
 کلیسا سبب افتخار ابدی و تحقیق امید و دعا مایی است آیت محبت بین طلعت و متروج
 وحدت و اخوت نوع انسان مقصد شان آزادی ناس از قیود و تعالیید است و
 از تفاسیر علم و حدت انسان بیکل رؤفت و صاحب نبایغظیم و ملهم انکار جدید و موسوس
 سعادت این قرن غنیم است اگرچه سالها زجر و الکم شیده و بلا یاد شدیده و دیده و
 قوه روحانیش مانند آب حیات جاری اگر جدشان بارها صدمه صلیب پیده ولي
 روحشان جان بخش و غیر مصلوب است چون رحمات سفر صحرا در یا تخلص فرموده
 تا بین مالک و تشریف آورده اند لهذا ما از صیمیم قلب خوش شدم و شکر تعالیم رشان
 را می گوئیم که سبب اتحادش قلوب است و مایه پرکت و سعادت ابدی و حال حضرت
 عیسی ایضا میسان خود با شما صحبت میفرمایند، پس ازان تمامیت زیبا بالای محظوظ کلیسا

میفرماید و نطق مفهوم و صورت آن نطق مبارک بین بود
(هوشه)

خداآوند عالم جمیع را از تراب خلق فسرموده جمیع را از یک عناصر خلق کرده تنگ را
از یک سلاله خلق نموده جمیع را در یک زمین آفریده و در ظل یکی اسان قرار داده
و در جمیع احساسات مشرک خلق فسرموده پسچ تفاوتی نگذاشته جمیع را کسان خلق
کرده جمیع را رزق میدهد جمیع را پیر و راند جمیع را خط مفهوم را میدهد جمیع هر باست
و پسچ فضل و رحمتی تفاوتی بین بشر نگذاشته انبیار میتوث فرموده تعالیم الهی فرماده
و آن تعالیم الهی سبب افت بین بشر است سبب ارتباط و محبت بین قلوب است
اعلان وحدت عالم انسانی فرموده اشچه را موائع اتحاد است ذمت مفهوم را مید
اشچه را سبب اتفاق و اتحاد است در میمنماید جمیع بشر را بر اتحاد و جمیع مرتاب
تشویق میفرماید جمیع انسیا ای الهی محبت بین بشر میتوث شدند و جمیع کتب الهی
بجهت اتحاد عالم انسانی نازل شده جمیع انسیا خادم حقیقت بودند و تعالیم شان
جمع حقیقت بوده و حقیقت یکیست تقد و قبول نکنند لہذا اساس دیان الهی جمیعا
یکی است لکن با وجود این اتفاق است که تعالیم میدی بیان آمده که ابد او خلی با اساس
تعالیم انسیا نماید و چون این تعالیم مخالف است لہذا سبب اختلاف شده و بین
بشر جدال و نزاع حاصل گشت و حرب و قتالی بیان آمده که بیان الهی را غرایب
میکند مانند حیوانات در زده یکدیگر را میکشند خانان یکدیگر را ویران میکنند

خدا انسان را بجهت محبت خلق فسرموده بعالم انسان تجلی محبت کرده سبب اتحاد
 کائنات محبت بوده جمیع آنها مرجع محبت بوده اند حال انسان مقاومت رضای
 الهی می‌کند با نچه مخالف رضای الهی است عمل سینایه لبذا از زیدایت تاریخ
 آسیحال عالم راحت ننموده همیشه حرب و قتال بوده همیشه قلوب از هدیگر منفر بوده
 با نچه مخالف رضای الهی است عامل هرگونه محاوار بانی واقع و خونریزیهایی که شده
 یا نبعت از تعصب دینی بوده یا نبعت از تعصب جنسی بوده یا نبعت از تعصب
 وطنی بوده یا نبعت از تعصب سیاسی لبذا عالم انسانی همیشه در عذاب هست
 در شرق تعصب بسیار بود نیر آزادی نبود چنان توصیی که همیشه آسامی نداشت
 ظلت تعالیید احاطه کرده بود جمیع طوائف وادیان و اجناس در نهایت صداقت
 و زیان بودند در همچو قی حضرت بهاء الدین طاہر شد اعلان وحدت عالم انسانی
 فرمود که جمیع خلق بندگان خداوند و جمیع ادیان و رذائل رحمتی زد ان خدا جمیع همین
 است جمیع را دوست دارد جمیع آنها در نهایت الفت بودند کتب آسمانی تائید
 میکنند گرمهای با وجود این چرا باید میل بشر نزاع وجدال باشد ما دام بشر خلق کنند اوند
 و جمیع اختام در ذلک کیم چو پان او جمیع رواههای می‌کنند پس باید گوشندهان الهی
 بایکد گر در کمال الفت بکشند اگر کمی جدا شود اور اینها در نزد و همراه نمایند نهایت
 اینست که کمی نادان هست باید و اینمود ناقص است باید کامل گردانیل هست باید
 شفاف را در کوره است باید مینمودند آنکه غبغن و حدادوت و خوارگردانیا حضرت مسیح ام

اعلان فرموده که دین باید سبب الفت و محبت باشد اگر دین ناپیو عداوت شود نتیجه ندارد
 بلکه بیدنی بهتر است زیرا سبب عداوت و بغض آدمیین بشر است و هر چه سبب عداوت
 میتوص خداوند است و اینچه سبب الفت و محبت است مقبول و ممدوح اگر دین سبب
 قال و درندگی شود آن دین نیست بیدنی بهتر از آنست زیرا دین بنزره دوست
 اگر دو سبب مرض شود ابتدی دوائی بهتر است بده اگر دین سبب حرب و قال
 شود ابتدی بیدنی بهتر است ثانیاً دین باید مطابق علم و عقل باشد اگر مطابق علم
 و عقل نباشد او هاست زیرا خد عقل عنایت فرموده تا ادر اک جایق اشیا کند
 حقیقت پرستد اگر دین مخالف عقل و علم باشد ممکن نیست سبب اطمینان قلب شود
 چون سبب اطمینان نیست او هام است آن را دین نمی گویند لهذا باید مسائل دینیه را
 با عقل و علم تطبیق نمود تا قلب اطمینان یابد و سبب سروزان شود را بآتعصب
 دینی و تعصب فرهنگی و تعصب وطنی و تعصب سیاسی او دم زیان نشانیست اولاً
 آنکه ادیان الهی کی است زیرا جمیع حقیقت است حضرت ابراهیم ندان حقیقت کرد حضرت
 موسی اعلان حقیقت نمود حضرت مسیح تائیس حقیقت فرمود و حضرت رسول پری حقیقت
 جمیع انسان خادم حقیقت بودند جمیع مؤمنین حقیقت بودند جمیع مرافق حقیقت بودند
 پسر تعصب باطل است زیرا این تعصبات ادیان مخالف حقیقت است اما تعصب
 جنی جمیع بشر از یک عامل اند بندگان کیخداوند از یک چشم نموده تقد و دراجاس
 نیست مادام همه اولاد آدمیند دیگر تقد و اجناس او هام است نزد خدا انگلیزی

نیست فرن ای نیست ترکی نیست فرنی نیست جمیع نزد خدا ایکی ایش جمیع کی خبند
 این تقسیمات را خدا نکرده بشر کرده لهذا مخالف حقیقت است و باطل هر یکی دوچشم
 دارد و دو گوشش یک سردار دارد و دو پلاخذه نماید که در میان حیوانات این
 تعصب جنی نیست در میان کبوتران تعصب جنی نیست کبوتر شرق با کبوتر غرب آمیرش
 کند گو سنندان بهم یک جنند پسچ گونفته می بدمیری غنی گوید تو گو سنند شرقی هستی
 و من غولی هر جای باشند با هم آمیرش نمایند کبوتر شرق اگر غرب بساید با کبوتر
 غرب در نهایت آمیرش است کبوتر غرب نمیگوید تو غربی هستی من شرقی پس
 چیز کیه حیوان قبول نمیکنند آیا جائز است که همان قبول کند؛ و آن تعصب وطن همه
 روی زمین یک کرده است یک وطن است خدا تقسیمی نکرده همه را کسان خلق
 نموده پیش اواز اختلاف صرفی نیست تقسیمی را که خدا نکرده چه طور همان مینماید
 اینها اوام است پیشیمید جمیع اروپا کیقطعه است آما آنده هم خطوطی و هم عصین
 کرده ایم و نهایی را حد فشر اراده که این طرف فران و آن طرف آلمانی است
 و حال انکه هنر برای طرفین است این چه اوامی است این چه غلطی است چیزی اکه
 خدا خلق نکرده ما آن را بگان سبب نزع و قتال فرامیده هم پس همه این تعصبات
 باطل است و در نزد خدا مبغوض خرد ایجاد مودت والفت و محبت فسر مود
 و از بندگان شرالفت و محبت و عجائبی خواسته عداوت نزد او مردو دست و آشنا
 والفت مقبول خامسا از جمله تعالیم بیارانه نیست که جمیع عالم بایتحصیل معارف کنند

تأسیه تقاضی که در نوشش ملایت بر طرف شود زیرا این اختلافات از سوی تقاضم است
 اگر سوی تقاضم از میان برخیزد جمیع بشر متعدد شوند و از الله سوی تقاضم از شریعه معاف است
 مقدار بر پروردی لازم که اولاد خود را تربیت نماید اگر پروردی عاجز باشد هیئت اجتماعیه
 باید اعانت نماید تا معارف تمیم نماید و سوی تقاضم میان بشر را ملی گردد ساده‌تر است
 ایسروند لحد احضرت آنها انش اعلان وحدت حقوق رجال و نسوان فرمود که مردوزن
 هر دو بشرند و بندگان نیخد او ند تر خسدا ذکور و انانث نیست که هر قبیل ها که
 و احاشیش پیشتر در نزد خدا مقرب تر است خواهد مرد باشد خواهد زن این تقاضانی
 که آلان مشهود است از تقاضات تربیت است زیرا انسان مثل رجال تربیت نمی‌شوند
 اگر مثل رجال تربیت شوند و جمیع مراتب مساوی شوند زیرا هر دو بشرند و در جمیع
 قویی خشک خدا تقاضانی نگذاشته سایر تقاضات اعلان لازم است که انسان
 ایجاد نمایند که جمیع بشره تحصیل آن اعلان نمایند پس نهضتی محاج دوستان است
 کمی خصوصی کمی عمومی تا جمیع بشر زبان یکدیگر را بدانند و باین سبب سوی تقاضم میان ملی
 زائل شود زیرا جمیع نیخدار ای پرستند کل بندگان نیخد او ند سوی تقاضم سبب این
 اختلافات چون زبان یکدیگر را بدانند سوی تقاضم نمایند جمیع باهم اتفاق و محبت
 نمایند و شرق و غرب آنها و آنها ممکن است ثماناً اهل محاج مصلح عمومی است
 مصلح عمومی اعلان نشود اهل محاج نیامد لابد دول و مملکت بید محکمه که برپی شکیل نمایند
 اما اختلافات را این محکمه که برپی راجح و آن محکمه که برپی فیصل نمایند خلافاتی که

بین افراد است محکم کری فیصل می کند همین طور اختلافات دول و مل را حکمه کبری
 فیصل نماید تا مجالی برای قائل نماند حضرت بہاء الشیخ پنجا سال پیش بجمع ملوک نوشت
 و جمع این تعالیم در المواح ملوک و سائرین مندرج و قبل سال قبل در هند وستان پخش و نشر
 شد تا تعصب میان بشر محکم نگردد لهد آنکه متابعت حضرت بہاء الشیخ نموده اند
 حال در نهایت الفت و اتحاد نمذ چون در مجلس اینها وارد میشودی سیمی یهودی زرتشی
 و مسلمان هم در نهایت الفت و محبته نمذ جمیع مذاکرات شان درباره رفع سوءتفاهم امم
 بازی همین چون با مرکیا آدم می بینم مردانش خلی مختربه حکومت عادل است ولت
 در نهایت نجابت از خد اینجا هم که این دولت عادله ولت مختار بسب شوند که علان
 صلح عمومی و وحدت عالم انسانی شود اسباب الفت جمیع مل گردند چراغی روشن
 نمایند که عالم را روشنی نمایند و آن اتحاد و وحدت عالم انسانی است همید و ارم
 شما اسبب شوید که علم صلح عمومی در اینجا بلند گرد دعیمنی دولت ولت امرکیا سبب شوند
 تا عالم انسانی راحت شود رضای المی را شامل نماید والطاف المی شرق و غرب احاطه
 کند پروردگار محسر باما این جمیع توجه بتودارند مناجات بسوی تو نمایند
 با نهایت تصریح و خضوع بملکوت تمیل کنند و طلب خلو و غفران نمایند خدا یا این
 جمیع را محترم کن این نعمت را مقدس نمای او اواره دایت تا با فرما قلوب را منور
 کن نعمت را مستبشر نمای جمیع را در ملکوت خود داخل کن و در دوجهان کامران فرما
 خدا یا پیغمبر عزیز فرما فقیر یم از کنتر ملکوت غنی نمای علیلیم شفاعتیت کن عاجزیم قدرت

عنایت فرا خدایا بر فسای خود دلالت کن و از مشوون نفس و هیوی مقتبس داد
 خندایا مارا بمحبت خود ثابت نمای و بجمع خلق مهربان فرما موفق خدمت عالم انسانی
 کن تای بجمع نبندگانست خدمت نمایم جمیع خلقت را دوست داریم و بجمع شیره مهربان
 باشیم خدایا تویی مقتدر تویی حسیم تویی غفور تویی بزرگوار از این خطاب مبارک
 در وحدت عالم انسانی و توحید مطابر رحمانی و تعالیم بدیعه شیخان هیجان و انجد ایل و نیوک
 مشهود که آن را شرح توان نمود علی اخصوص از مناجات صادر از فم اطهر و علاوه
 از امامی انجام جمعی ترک و عرب آخر محلی در کلیسا بهشت اهلاء خلوص و خصوص بحضور مبارک
 مشرف شدند ازان بعد انقلاب غلیچی در نعموس افتاد و شوری دیگر در مجامع شهر
 بود کی می گفت دینی که امروز دایب تصدیق است آینهای است دیگری می گفت
 خوب شد نرم دم این نداره شنیدم عصر جمعیت زیادی از اجناس مختلف با تلفون
 اجازه خواسته مشرف شدند بعضی از ترکها شب و روز مجدد و بجال و حاضر زیرم در
 وصال پوند آن شب از دحام نعموس زیاد تر شد و سان مبارک در ترقیات نوع
 انسانی و تمدن و مذیت آسمانی و تولد شانی چنان ناطق و عجب جو تسلی و قدرت بیان
 مبارک نوعی بود که تاج از سر مبارک افتاد و موی شکبوی ماند و لبها می شتابان
 آشفته و پریشان شد باهن حالت باز متباود از نیم ساعت نطق فسر بودند آخرین تاج
 دامیان محبت عجیب فشره بودند با و طاق مبارک تشریف بُردند ولی محبت قرار گوئی
 نیافت و هشتیاق جانها و برعطار در حلت نگذاشت باز تظر بر جای نعموس بمحیث شتابان

در آمدند و دو سائل رو حائمه و بعای روح نطقی پرسته و فتوح فرموده چون با او طلاق
مبارک تشریف بُردند باز بعضی مجاہی شرف نموده هر کیک مسئلّتی داشت و در جائی
می نمود و اطهار خلوص و خصوصی می گرد و سه رد غمارتی می شد از جمله خانمی عرض کرد طعن
کوچک من با انکه هنوز مشغولیت و درخانه عکس مبارک را مقابله نمودمی گذارد ای محبوب
من ای محبوب من بخواند فسرمودند این دلیل محبت خود شماست و دیگران شب
فرمودند فردا باید به تو می نزل مسافر باشد به تو باشد هر چهارم و سکس کسول خنین
و این نمودند مفید نیفتاد روز ۲۰ رمضان ده سبتمبر هجده بیان بعد از قیام و فتوح
و توجه بملیک مکوئی سکس کسول با احت اطهار شرف و عرض نمود که انقلاب و انجذا
نمودند پدر جدیت که حتی همایا ماکه سابق مارا طامت می نمود حال چون خود شرف شد
لی خستی گشته آن تلیفون کرده وزجا تی شریف فراموشی مبارک بنزل خود نموده پنهان
رجا مادر که هر روز کاسکه اور ابرای سواری دگردش قبول فرمایند بعد از دیدن آنها
همایا به تو تشریف بُرده سه او طلاق را بگیر اگر فتنه در مراجعت بعض بخشندهای
قیمتی را برابری کنند و انعم خرد فسرمودند و چون بنزل رسیدند جمی که منتظر شرف بودند
از بیانات مبارک کوت و رو حائمه مازه جستند و از جمله کلامات مبارک در منع تعالیید
و درع عرائد و رسومی که مخالف با اساس ادیان الی است این بود که «چون نهاده تربیت
یافته می بینند که شیوه ایمان و شراب را در دست گرفته فنی باشند و می گویند
این نان و شراب حبشه و خنیمیح است و یا با قرار گذاشتند شیوه ایمان و خطا یایی همکن

میشود اینسته از مشاهده اینگونه امور مردمان با شورا زندگی بیزاری میجواند و کلی بدین
 میشوند آنکه خربیانه اصلی وقت نایاری را سرمنیر حضار منوده می فرموده بیا شید
 در موئیل کندا در چین نزدی طبع آقامیرزا احمد پوایانی خوردن هم مزه و حکایت
 دارد (چنین می فرمودند) شکر نهاده ابتهه هنگام سختی و زحمت لازم زیرا در سبکه
 نفت هر فنی میتواند شکر باشد حکایت است که سلطان محمود خرزه ای ساخته و با این
 داد ایاز میخورد و اطهار شکر و سروری نمود آخر جون سلطان خود قدری ازان
 خرزه چشید و بدین طبع است از ایاز پرسید که خرزه باین طبع را چگونه خوردی
 و ملال نیاوردی جواب گفت که من از دست سلطان نعمتها ای گوناگون بسیار
 لذیذ و شیرین خوردده بودم لهد اسرا و از نیستم که یکرتبه تکنی عینم و اطهار ملال کنم
 پرسنی که عرق نهاده امی است اگر دقتی جزئی رحمتی بیند نباید متاثر شود و موابع
 ابتهه را فراموش کند انتی عصر جمعی از پرسش را کوشیده اند و روزنامه نویسها
 یکی بعد دیگری مشرف می شدند و در او طاق مبارک سما و رو سباب چای میوه
 و شیرینی چیده و خدمت ایرانی بالباس شرقی سجدت شغول و این سبک
 و طرز در انتظار جلوه غریب داشت که حتی در روزنامه هامندراج و مذکور و ارجح به
 بیانات مبارک که این پوکه «چنانچه بسبب مدحت امی صنایع ترقی نموده علوم فتوح
 توسع یافته همین قسم اسباب حرب و قتال و خوزیزی و همین بیان انسانی و مخلقات
 سیاسی نیز اشتده اجتنبه پس این مدحت جمانی بدون قوّه معنویه و مدحت ابتهه

سبید راحت تمام و آسایش تمام شود بلکه مشکلات بیشتر شود و شده اند از دیاد
 یابد (و همین می فسرمودند) تازه دولت امریکا پانزده میون دلار برای مصارف
 کشتی جنگی هستیانوده ولا تبدیر فیت که قبل از همچون عموی جنگی عظیم واقع شود آذین قبیل
 مسائل مفصله از نسیم مبارک جاری فنازیل و هسن حیج در حضور غیاب بجه و شنا
 نامق آرزو ز منزل را به تویی (و ندر زیروار فرمودند شب چون از هوتل بجمع دمنزل
 سرمهس کسول آتش ریت می بُردند سوار ترا مهای شدند و عن شد کاسکه
 بطلیم فرمودند حالا سلسله فیت صرفه در فیت تفاوت کرایه یک دلاری
 شود و اینطور مصارف شخصی ملاحظه می فسرمودند آنچون بنزل سرمهس کسول رسیدند
 بخدمات خانه هر یک یک لیره عغایت فرمودند آن شب با آنکه در در و تالار که بهم متصل بود
 صاف در صاف کرسی چیده بودند باز جای شستن جمیع نبود ولی جای دوستان
 شرق خیلی خالی و نمایان که به نماید از نطق مبارک در تعائص عالم طبیعت و کمال
 آن بر بیت الهمی چه شوق و شوری در دلها و چه جذبه و سروری در سرها افتاد
 با آنکه بعد از نطق مبارک یک یک دست دادند و مور و عغایت گشته شدند باز چون
 بالا شریف بُردند اکثری هنرخانه شدند علی اخصوص نقوسیکه تازه آمده بودند
 روز اول رمضان ده سپتبر صبح هوای باران و مه بود در هوتل بعضی از
 روزنامه هاییکه مقالاتی از بیانات مبارکه و شرح مجلس شورای اسلامی داشت بحضور
 مبارک تقدیم گردید از روز دکتور فرید تازه از بین رسانید و بخدمات آستانه متحی شد

وچون نفوی از پرفسور کو شیشه اشرف شدند بیانات مبارکه در روابط نقوس نیای
و صلح عموم و شرح تعصبات مضره بود بالا حضن نفع مبارک برای پرفسور دارالفنون خصوص
شخضن مذکور ذوق ولذت غیری داشت که با او پس از شرح مفصل از تعاویم فلم علی فرموده "ذ"
آیت مقصد اهل بہا آیا تو نیخواهی این کار را کنی تو هم بکوشش تابع امام اسانی وحدت
حیقی یا بد از تعصبات فارغ و از جنگ وجدال آسوده شود کوشش برای آیت
حضرت بهار استرباب و سیمی بر وجود منفتوح فرمود مثل در وقتی که اهل ادیان داد طان
و اجناس و مل مخالف یکدیگر را کافر و ملعون و مردود میدانستند با اهل عالم چنین خطأ
فرمود که این اهل عالم همه باریک دارید و برگ کیشا خسار اتهی کشیش کلیسا ای سیا ایان
شرف و وعده خواهی نمود از قلت مجال عدم فرصت خدر خواستند با ائمه مقضه
مبارک دو سه روزی اقامت در مونتریال بود کنیکت هفتة خلوک شید و آوازه
طلعت بیشال شهره شهر و اطراف گردید روزنامه هایک تفاصیل محافل و صلواتها و اوصاف
روی دل بر بار احوالی بود و بجهت ارسال محافل شرق خدام حضور طلب شید بودند
کنیکت او طاق را پر نموده بود عصر گاهی رجال نسآر محترمہ را باستماع ندای چنی سرور
دل و جان می خشیدند گاهی پوسته و عائلض شرق و غرب را ملاحظه می نمودند گهی
بجواب مسائل مجهود می پرداختند وقتی با شیوه سبب ترقی عالم نشوان و جازب آمیدات
کلکوت یزدان بود امان می گشودند چون اکثر مرض می شدند و هیکل اقدس بسیار
خشته برای گردش و رفع خسته گی نهایا پرون شهابی برده سوار تراجموای می شوند

بکر تبر می بینند خیلی از شهر دو شدند با ترن و گیر راجعت می فرایند آتفاقاً آن ترن
 هم از راه دیگر از شهر بیرون می رود آخراً ام سوار اتوبیل می شوند هر چهار اتوبیل چی می پرسد
 که کدام چوئل بر و می چون اسکم چوئل در نظر مبارک نبوده راه راست رانشان میدهند تا آنکه
 بسته بیوئل می رسانند با مویی پریشان ولب خندان حکایت گشتن راه را نموده فتو
 و قدمی دار غص اندس آفراز راه یار که را گم کرد یا گفتم افسار حیوان را اول کن چو ن
 بحال خود گذاشتند شد ای ای ای کیم زنل رفت امروز هم من اتوبیل چی را برادر است
 اشارت کردم آتفاقاً میان همه این چوئلها بمنزل مقصد رسید خلاصه شیوه شوکت
 و جلالی آسمانی بمحیث است را کیون نزول جلال فرمودند و حین ورود مبارک جمعیت از دو طرف
 بیستاده میر محلب که در حالت نطق بود باستقبال آمد با نهایت تعظیم تا صحنه خطابه بازوی
 مبارک را گرفته تو شر آمدی گفت و از جمله عبارت شد در معرفی طلاق ازور این بود که حال
 حضرت عبده البهاء اش اساس یکانی و آسایش و علوم سائین را به این اعلیم میدهند
 و چون طلاق پیان خطابه ای مفضل درست اقتصاد و اعتماد و انتظام امور و آسایش
 جمهوراً و فشرمودند بارها جمعیت بولوه و ملهله درآمدند و دست زدن و انهمار شادمانی
 نمودند و آخر ریس پس از اجازه مبارک گفت هر سزا اهل محلب سوانی دارد روی
 ورقه ای تحریر و تقدیم نماید هر سوال مسئلله که جواب می فرمودند بیجان و ملهله جمعیت بشیر
 بشد و صدای دست زدن و لوله نوش عمارت را بزله میانداخت چندان طول
 کشید که اهل محلب زیاده برآن طول محلب را مخالف ادب و منافی صحت مبارک گفتند

چون حکم فرمودند بیست آذقت سوارشدن با سجد و خضوع از دل و جان طالع
 مبارک بودند بار آن شب اسحاق هر بکسر نصرت و حاصل مبارک نهان که احمد شد
 تاییدات مکوت ابی پی در پی میرسد متوجه و دو کاک از اجایی کند اینسته می گفت مونتریال
 شهرک تویکه است و مرکز تصرف حال بیاید بهینه چه خبر است از کاک تویکه ابداصدائی نیست
 روز ۲۲ رمضان (ع) سبیر تفصیل محیر هشتراکیون و شهرت قوت بیان و نفوذ
 بر این طبقت پیمان در حبس امداد و اسن و افواه عموم بود و نفوذ کثیره تاز و محضر اهل مشرف
 می شدند و این اتفاق افسوس و خود را از مشاهده قوت و نفوذ امراض بعض میرساندند
 و جواب از اسوان غایت می شنیدند که عطف تعالیم حضرت بهارا شد وقتی معلوم می شود که
 بوقوع عمل و اجر آید هنوز از صدیکی اجر از شاهد شما حال باید همه فکر تان این باشد که این
 تعالیم مبارکه را اجر دارید چون ترجمه بعضی از حبس امداد حضور مبارک عرض شد که زر
 فرمودند "دیگر تاییدات جال مبارک است که میرسد والا اگر پادشاه ایران بانجامید
 عکن نبود کی از اینگونه مجالس را اهیا کند" آن روز عصر بجهت تغیر حال و رفع خشکی چون
 عزم گردش فرمودند از طبقه هفتم با او طاق کهربائی دهان سور پائین تشریف بروند
 سوار او بدل شدند و خدمت ام حضور نیز در کابینت مبارک مشرف بودند تا مرکب مبارک
 چه هسته کوبی خابع شهر رسید که آن کوه اول تفریجگاه جموی بود و برهه وگونه کهربائی بالا فرستد
 و نصف راه آما بالای کوه مثل دیوار گلی سرا با بالا بود وقتی سوار شدند فرسه موده این او طاق
 مثل یادوی میاند که در چوپان علاوه ننماید چون انسان نظر بپامین مینمود و حشمت می کرد

و چون پیاده شدم بالای کوه می‌نگردم و سواد شهر و هنرها و کوچه و باعثه در زیر نظر
 مبارک بود نقش شهر مثل صفحه و خرید رنگینی می‌نمود در آنجا ترجمه عجمی از جمله کتابه که تازه
 در اوصاف مبارک و شیخ مجامع ان روز عصر شد و بود چون بعرض مبارک رسید
 بحثه فرماید پرآوردن که ای بہتر ارشاد برگانت ای بیان اشنایده است حرثی زده ای
 که منکر ندارد چه عالمی همیشیس فرموده ائمه که بجهتی رفاقت نماید هر فرقه داشت علیهم کوشش
 دهد در کنایش اروح را با هنر از آرد تیاس فیضهار همیجان دهد رو حائیون را روحانیت
 بخشید موظیین را بحیثت توحید آگاه نماید اشتر کیون را روحانی و شاگرداند مجاس
 صلح را بنشاط و طرب آرد و بسیع حزبی جز خصوص مفتری نیابد این معجزه است این قوی قوی
 عالم وجود است این تائییده جمال مبارک است و الا اگر پاپی لگست و نسلی راشت و اون معجزه
 باشد این کار از قدری بسیاری بستانی بستان و هنری نیست الی آخر بیان اذ اعلی از هنری بنزول مستر
 و سرکمکول شریف بودند پوسته شرق بحضور از بر تقدیم شد و عرض ارض اجرازی خواست
 مبارک می گذشت بین جلد مطابقی و خصوص عظمت مفر مبارک از شمار حضرت حیدر قبل علی
 رو چند ده بسیع اطهار رسید فرمودند بلی قدر علت این سفر منوز معلوم نیست بعد معلوم
 می شود چون مقصدی از این سفر جز عودت استان احیت نداشتیم لهذا تائییده
 رسیده و بار قه عغایت و توفیق دیده (بعد فرمودند) وقتیکه حضرت رسول بدرینه
 بحث فرمود و صون الحی شامل شد در حیثت آنحضرت ابو بکر بود با و فرمودند لا تحزن
 اتن افسه معنا اینکله سبب خلافت او شد که گفتند کلمه معنا شامل حال او نیز بوده و این

کلمه نویی است لاله ای نمودند حال این موبہت نیز قد رش معلوم بست آهی و چون در منزل
 سرکسول شب مجلس همیا شد در خصوص اخوت روایات وسائل اقتصادی و تعالیم
 حضرت بهاراء شد که سبب نجاح و فلاح و رسته گذاری امم است خطاب مبارکه را تائیر و نفوذ
 دیگر بود مجلس آن شب هم مخصوص بود و جمیع نعمت نویس نخواک و شربت و شیرینی موعود
 که اکثر اهل مجلس از نعمت محرمه امر بکث و ترک و عرب بالا بهای فاخر بمحی پودند و هنل
 مفتون و مخدود بگفای و فقار طمعت عهد بیزدانی روز ۳۰ رمضان (ده سبتمبر)
 شیش بزرگ مونتریال و محضر اطهر مشرف شد و از استماع نطق مبارک در مقصود از طهور
 میخ و مظاہر مقدسه بارها اظهار شکر و ثانی نمود و از مخالف و خطابهای مبارکه اظهار استرت
 کرد فرمودند امشب هم در گلیسای متودیت صحبت می‌کنند اگر میل دارید بیایید و دیگر تحریر جریده
 و مجله تو را نتوانند مشرف و متعاله ای مفضل از تاریخ و تعالیم ام مبارک با نهایت فتحا و رُشفت
 تحریر و ضبط نمود و چنین از نعمت یکتا ز هم شر فلکای انور فائز خاخام بزرگ بسیار بیلیان
 بود که شوق و ذوقی عجیب از شنیدن بیانات مبارک یافت و از جمله کلامات مبارکه باز
 از وزاین بود که تا محل در تاریخ عالم دیده نشود که این قسم احزاب عرضت اشد شهادت و مهند
 حتی اشتر را کنیون گنویند که این همه فلاسفه و مسائل اقتصادی کتب تأثیف نمودند ولی باز
 امر بیانی حل مشکلات نماید، شب چون مرکب مبارک بگلیسای بزرگ متودیت رسید و نجا
 اطلاعی بواسطه چراغ برق بالای گلیسا زده بودند . . که ترجیه آن این بود که پنجه بر سر
 هشیب در چهل و دین بیانی و سعادت عالم نهانی در این کنیس نطق می‌نشر ماید و چون ترجیه این

اعلان بعرض مبارک رسید فرمودند کم کم مردم از ایام پیغمبری شهور نود نم
 کا شرایین اسم را بر سید استنده آن بود که درین خطابه مبارکه آن شب کتر انطباق
 عبودیت نسبت باستان اصیلت فرمودند اول در این طلاق که میباشد از قسمیها
 بد بخصوصی مشرف شدند که واقعاً دیدنی بود بعد در حسن خطابه جلوس فرمودند
 شیش انبار خوش آمد اینجا منصب حبیت نود فوایده استاده اشارت تعظیم
 و احترام نودند بعد از این طلاق رسید دسترسی دسترسی دسترسی دسترسی دسترسی
 صلح و اتحاد و ترغیب نتوس با صفات خطاب و تعالیم بدیعه حضرت عبد الهادی، انگاه
 علمت عبدالرشد قیام خطابی در عدم اقطاع فیوضات البتیه وقت و قدرت سلطنت
 ربانیه تعالیم بدیعه او فسر مودند که عموم را در دیانت الهی انباء و بیداری بخشدند
 بنویکه شخص حلیلی موسوم بستر گیر در قاضی که اوصاف مبارک رسیده و شب
 اول تشرف و بحضور مبارک بود بعد از خطابه مبارکه برخاسته گفت «بعضی گمان
 موده بودند که سلسه انبیاء و فیوضات خدا محدود است و منقطع حال اکمال فتحار را
 داریم که گنوش خود این تعالیم شنیدم از پیغمبری شرقی که جانشین های ایهیت
 و هرگز پیام ایشان را فراموش نخواهیم نود این تعالیم صلح عمومی وحدت عالم انسانی
 و توزیع ثروت بین قانون صیحه فقادی و مواسات و تادی حقوق و سان
 عمومی جمیع اساس ترقیات عالم انسانی است (بعد این طلاق که میباشد خاسته گفت)
 این اشتباوه بزرگی است که بعضی مکانی کشنده عالم غرب بجمال رسیده و در شرق

تعاویم و فیوضاتی نیست که غرب محتاج آن باشد و مال آنکه حضرت عبدالله امطابی
 میگزیند که آحال آن را نشینیده و ادراک نخواهد ایم، پس ازان بنا جات
 مبارک تو شکر قاضی مذکور از قبل عموم مجلس ختم شد و در اطاق کلیسا کشی شهادت
 خاضع و مفتون بودند که نمیدانستند بچه سان حضور مبارک اهلها خلوص نمایند
 علی اخصوص مسترد یک در که کمزرا اهلها را قبائل و ایمان مینمود روز عصر رمضان
 (ع) سبتبه راجح چون با و طاق خندام حضور شریف آوردند چشم مبارک بانبار
 جرائمی اتفاق داشت که ملازمان بجهت ارسال بجماع شرق طلبیده بودند تعجب کرده فسر مودود
 چکرده اید این تدبیر جرائمی چیست عرض شد اینها نوشی از قیام و قدرت و
 نفوذ امر مبارک است آن روز عزم حرکت داشتند ولی چون شب گذشت که از کلیسا
 بیرون تشریف آوردند عرق و استثنید و بواسطه سرماز کام عارض و صدای مبارک
 مگرفته بود لذا در حرکت موکب افسر چند روز تأخیر و قع و جز بنزل متوجه مسکونی
 جانی تشریف نمی بردند و در خود هوتل نقوس مشرف می شدند مسکونی از روز غرض
 می نمود و قنی که در عکام شرف شدم وزاولاد بکلی مایوس بودم احمد شد رجای من
 و دعای مبارک در روضه مبارک مستحب شد خیلی در باره او و طفل او غایت نموده
 فرمودند "لهم حال زینت خانه اند منزلی که طفل ندارد مثل زینت که چنان خدارد عرض کرد
 شوهر من سابق مینمی گفت تو بهائی هستی خود میدانی ولی کاری مینم داشت باش
 نماحالا از تشریف فرمائی مبارک و نقدر فتحوار وارد که اگر سلاطین بنزل همیا مند دین نوع

اتفاقاً نجی نمود و ما این او طلاق مبارک داد خانه خود میرک میدانیم و هیچکس انگیزدایم
 در این او طلاق بانده و از جمله بیانات مبارکه بسترکشی و ساڑین این بود که "شما باید
 با پنجه سبب آسایش عالم انسانی است تثبت نمائید تیمهارا نوادرش کنید گرسته
 را سیر نمائید بر هنرهارا بپوشانیم بچاره هارا اوستگیری کنید اما مقبول دگاهه ای
 شوید د و از جمله بیاناتی که در اواح مبارکه از فرم اطهار آیام صادر نمیست) حبت ای
 شهرهای کلینیفورنیا علی اخصوص سانفرنسیکو از بس ناله و فریاد کردند عجز وزاری نمودند
 و لمحات شدید کردند لحد احوال مضم آن شدم که کیفری بکلینیفورنیا نمایم اتهی
 روز ۲۵ رمضان در سبیر از جمله بیانات مبارک دیمچی هولی این بود که "چنانچه
 و عالم جهانی فصول اربعه است در عالم دیانت هم بهار ای ای و بیس روحانی است که چون
 بیض المی منقطع شود و شجر وجود و نظر اوت بازمانه و خودت خزان احاطه کنند مانند
 زمستان گردد نهض افراده و پرشان شوند و ارضی قلوب پر خار و خاشاک
 نگل نسبی نسبتی نصفاً نطرادی و نه ابساطی هند ابا ز بیس المی خیمه برافرازد
 حدائق عالم انسانی سربرز و خرم شود ولطفات و طراوت بی نهایت یا بدگلهای خایق
 بشگفت و شجار وجود اثمار باقیه آرد این است سنته الہیه و عقاید عالم خلفت
 و نیت سبب تقد و ظهور منظا هر مقدسه و تجدید آین تجدید و حکام دیانت الی
 آخر بیانه الاحلی و امام عصر بیانات مبارکه در وحدت اصول داسس ادیان الہیه
 و اختلاف اوهام و عحاید مل متوحد بود که "اساس ادیان الہیه کی است و مقصدهم

و نهیب عالم مقصد و حسد زیر جمیع معتقد بقصد نیت الہی ہستند و وہ طلبی را
 بین خلق و خالق لازم میدانند نہایت اُنیست کہ اسے اُیلیان اخزو اسطر حضرت
 موسیٰ علی گویند و سیحان حضرت عیسیٰ و مسلمان حضرت محمد رسول اللہ و فارسیان
 حضرت زردشت ولی اخلافشان بر سر اسم است اگر اہم را از میان برداری جمیع
 می بنیستند کہ مقصد شان مقصد و حسد بوده و ہر شریعتی در عصر وزمان خود کامل
 و محبت داده این زیوان و ظلم و نظر فیوضات حسن در ہر کوری لازم و واجب اُنیست کہ
 اُن حقیقت معنی پی باشد ارشادی بردن و از روزگار کتاب واقف شدند و حق را
 مختار و فیوضات اور اغیر محدود و ابواب حرش را غیر مسدود نہیں بنند بمحیظ اہبیا
 مؤمن شدند و لافسر ترقی بین حسد من رسک گفتند اما اہل صورت و مجاز تبعاً لید
 نکت جتنہ و با دلایم افرازند و مشابہات آیات را وسیلہ انکار امر رب
 اہبینات نو دند پس شاگرد کرنید خدارا کہ پی بحقیقت برداشید نہ ای المحتی را بلی
 محبتید ترک تعالیٰ نمودید و بستر توحید آگاہ شد پس شاگرد کرنید خسند ارٹکر کرنید خسند
 را اُتھئی روز عدہ رمضان دہ بثیر اکلمات و بیانات مبارکہ جنم روایا
 و نصائح و موعظ الہیہ و ورائع با اخبار دو کہ من تحقیق فشاذم شما باید آن را ایسا یاری کنیہ
 نوشیں را با وآب المحتی تربیت نمائید روحاً گئی کنیہ بودت عالم نہیں ای دخلت
 بصلح عمومی دلالت نمائید یہ آن روز عصر شریحی از ایام سجن مبارکہ نیشن ہو دند
 و ذکر مر جلت بارض اقدس میتو دند بعضی عرضی کر دند کہ مر جلت بعکاشا بدسبب

زعت وجود اقتضی شود فیاض هسیاب گرفتاری فراموش آید فرمودند تا خزان و سیگاه
پچیده شد و آن بساط بر یم خورد بقدری آن آیام سخت بود که همه تعین و داشتن که
چون هیئت تعیش مراجعت باسلام بمول نمایند عبدالبهار ابی نام داشان خواهند نمود
دای خسدا نخواست آنما چون بحیث امرالمحی جرس بودیم نه امور سیاسی لحد ادر
جس ابد او لنگ نبودیم و ضمیر ابی داشتیم عکس دیگران مخان می کردند که بعد از آنرا
من در میان اعواب علم استقلال بلند کنم و آنها را با خود متوجه می نمایم پسندیدم
چه قدر نادایست نهی و چون آن روز آخر اقامات مبارک در مومنت ایل بود جهت ای
قدیم و حبده پرجه اهیار حزن و تأثر می نمودند وزارت غذایت بیانات تسلی
آمیز می شنیدند و بقرب معنوی و تایید و فیض آسمانی ایشان دو نیمی پاشند
روز ۲۷ رمضان ده سپتبر صبح چون حساب مصاریف یک هفته آغازت

در هوتل نمودند هفتصد دلار (تو مان) بود و دیگر چنانکه همیشه حین حرکت جانظمه ای
مبارک را به بنده می سپردم این روز هم امرنعل و محافظت فرمودند ولی آن بعد
غفلت نمود و طازمین هوتل هسیاب مبارک را هم باسایر اشیاء از راه دیگر
پائین بر دند چون ملاحظه نمودند که بنده از هسیاب مبارک جدا نمدم فرمودند
با وجود این همه تاکید و موانع باز غفلت نمودی حالانکه در آنها آسناد داشتم
بسیار همته ای است که من میخواهم پکتب خانه لندن و پاریس بپارم این بود که
من اینقدر تاکید نمودم و الاجزیز دیگر ابد اپیش من همیشت ندارم آنادر هستگاه

خط آهن چون مملکت کند ا در تحت حکومت انگلیز پد لهدان هنگام دخول و خروج باستی هباب
 سافین و مال التجاره چه از نمک بگذرد لهدان آن روز باز بعض مبارک رسانیدند
 که مدیر و ملازم کمک گفته اند که هبایب یکه متعلق باهی به است دیدن لازم ندارد و کمال
 طینان حاصل هست لهدان اوج مبارک چون گل غل گفته شرحبی از مرائب صدق امانت
 که ایه طینان و راحت من فی الامکان هست بیان فرمودند و یک شرح شوق و شور
 چباکه چون پروانه طائف حول مبارک بودند تحریر نماید آساعت نه که ترن حرکت
 نمود چمه دوستان نالان از هجران روی آبان بودند و هشان متوجه وجود مبارک
 آنی آسایش نمیخواست و قبول راحت شی فرمود حتى در راه در ترن چون ترجیه معاملات
 و جراحت و عرائض چبا از حضور انور گذشت بعد در جواب و عنایات پرداختند و بعضی
 اواح بخط مبارک صادر گشت و چون خیلی خسته شدند بنابری شرحبی و خصوص نزول
 مسح از سما و تقدیس فرمودند که بصیر صحیل و زنده اول هم باز نکرد آن حضرت از مریم مسوله
 شده بود فرمود من از آسان آمد و ام پس مقصود از آسان علو امر درفت غلط
 منظر الهی هست که بصرف قوه ملکوتی وقدرت رباني امراض را چاری می فرماید نیز شرمن
 ملکی نهی و مگاهی که نظر مبارک بسیزی سحر او خرمی اطراف میانفاد و رد دخانه نماد ریا پیکه
 بین راه از نظر اطہر میگذشت بد کرد و بحال مبارک می پرداختند وقتی ابار فرمودند
 شنا نامار بخورد من ناخوب گرسنه نشوم چیزی نمیخورم بعد ازان ہوا بسیار گرم شد
 و از شدت حرعت ترن با وجود سرمه و آب گرد و غبار زیاد گشت و هیکل اوز خیلی خست

تا مکب مبارک ب شهر تر هود سید و ترن تبدیل شد قدری مشی نمودند و نهاد خستگی
 می فرمودند که هنوز راهی می گرد جسته شده ایم چونه این طول مسافت راه کلی فورانی
 را طی خواهیم کرد ولی چه باید کرد در طرقی الی باید صدات را غایات داشت و زحمت با
 عظم موہب شمرد شب چون دیر بفاله نزول چال فرمودند لعنة حسب الامر با جا مسلح
 داده نشد روز ۲۰ رمضان (۱۰ شهریور) چنانچه خبر شریف فرمائی مبارک شنیده نم
 باستان غایات دویدند و بشوق دو لوله افقا دند شکر با کردند که آن مدینه بعد دم مبارک
 مشرف شد و بزرگ و فتح گردید صاحبان جرأة خبر شدند پی در پی شرف و بکور و سروری
 مخصوص می شتند که تمیز عقول بود و همان روز بوسطه نشر متعالات امریه در جرأة شهر نتوس
 اکثراً بساحت اطهر سیدند و تعالیم الہیه روز اول جلیل قلوب امال نمودند کی چون عصر میکل
 انور بریون نشریف بروند جمهه خلق بخورد مشاهده وجه انور بکید گیرمی گفته که ایشان ندینه بزرگ
 و پی شرق و چون در شهر گردش مختصری نه دند بعد نظر بر جای بعضی از مترزین رکاب مبارک
 سوار ترا موای شده عزم نشریف فرمائی آیت الله امامی نیاگارا فرمودند نیز از میگاهی آبان
 ترتیب و آیت الله امامی آبان ارتفاع مکرر دیده و شنیده شده بود که ایه ھر کب نفر فتن و گشتن
 نیم دولاً بود و راه بسیار دور آما خیل با صفا چه که رو دخانه بزرگی که در هر کنار آن دریاچه
 دیده میشد از میان باغ و صحراء و کوه سار عیگی گذشت و در بعض مواقع آب آن رو دخانه عظیم
 از بالای سگ باارتفاع صدر زرع پائین میرخت و از شدت ضرب آب و ارتفاع زیاد در شناخت
 مانند غبار یا گرد با عظیمی نظر میگردید و در پائین آن دریاچه بسیار بزرگ دیده میشد که مردم

سوکارشیها و قایق باشد و سپر و تفچی نمودند چون گنار آن آبشار شریف بودند
 خلی تعریف نمودند و یاد و ذکر را یام جال مبارک منفس نمودند که در مازندران بعض آبشارهای
 کوچک بود که جال مبارک از بس دوست میداشتند در آنجا خیمه زده چند روز اقام
 می فرمودند (بعد فرمودند) که از این آب مکن هست بقدری توءه بر قی گرفته شود که تمام شهر
 را کفايت کند و برای صحبت هم خلی مفید است ۷ در کنار نهر قدری جاس و چند داش گلابی و
 آنگور تساوی نفرموده حرکت نمودند و در با غچه گردش می فرمودند خدام خسرو عرض نمودند
 خوبت چند روزی در آنجا توقف فرمایند فرمودند نیم روز هم مکن نسبت با وقت تفتن و
 تفچی نداریم باید شغول کار باشیم بعد در وسط با غچه روی نیکت جلوس نمود فرمودند
 سرمه را با آب گرم بی صابون شسته ام خیلی پاک تر و دیر تر چک می شود باید بینید
 چقدر پاک و نرم شده ۸ چون دست گیسوی مشکبوی رسیده اند حریر و زیارت نظافت
 و نظافت و زمی ملوس و مشبو و گردید و مثل آینه برآق و شفاف بود حقیقت بسیار شوق
 و ذوق داشت و جای جمیع شتا فان در چنان موقعی خالی و نمایان وقت مراجعت در
 ترن بعضی از روزنامه تازه ای نشان دادند که از نزول قدم مبارک بغاذه نوشته بودند
 و ترجمه آن اینکه د عبد لجهعت ا پینیر صلح بغاذه در د فرمودند بهایان بسیار مسرور
 که عبد البهاء در خانه های بیشان تشریف فرمایشوند و از هنرها رزیادی که بجهت درودین
 پیغمبر صلح داشتند بیرون آمدند پس بهایان را بشارت باد ۹ چون بهویل مراجعت
 فرمودند جعیتی در مالا را با بعضی از نویسنده گان جراهم حاضر و تعالی ا نوره منتظر بودند آن شب

از نطق مبارک و خصوص شجاع و میگانگی امیر شرق و غرب و بیان مرتبه مبتکه سبب
 ایجاد موجود است شور عشقی عجیب در بار عزیز ارنو دار گردید جعیت دو هیکل مبارک
 حلقه زده دست می دارند و انها خضوع و اقبال می کردن و چون با و طاق دیگر تشریف
 بُردن باز صاحبان حسنه ام مشترف و مقالات مفصل از فرم امیر صادق شد ثبت مینمودند
 آخر شب با خدام ایران قدری در بازار گردش فرمودند بیش از همه چیزین کوچه
 و بازار چراخهای اوان گاز و برق و محلات تیاتر و قهوه خانه های مزین از دور از نظر
 مبارک میگذشت تا محلی رسیدند که جمی از فخران بظر انور آمدند بیرکی و چی عنایت
 فرمودند چون مردم این جلال و غلت و بدل و کرم دیدند جمعیت زیادی با همایت ادب
 و حضور مبارک صفت کشیدند و بیکی انها عنایت می فرمودند مشی و سبک مبارک
 با خدام ایرانی و لباسهای شرقی جلوه غزی دنیا نظر داشت و هر سیکفت این همان پنجه
 صلحی است که جرائم با و صافش مزین است آماشام قدری نمان و پنجه میل فرموده هست
 نمودند روز ۲۹ رمضان (۱۱ سپتامبر) از هر قبیل شخص خاص خاصعاً دسته دسته
 بشرف لقا فائز و مشترف می شتند که لک چند نفر از هیل سپکن و مترز کونز از کتاب
 عرض نمود که در وطن ادار و هزار نفر از جانب استند و معتقد بین قرن طلاقی و میتخت عبد آلبای
 و جمیع آرزوهای شرف دارند بسیار با انها عنایت شد و بالوی خصوص این اگر که انت
 بوطن مأوف فرستادند و از ورز تازه اسکی که در جوانه برای وجود مبارک نوشته بود
 شاهزاده شرق بود که در حضور مبارک ناپسند آمد و از جمله بیانات مبارک در جواب یکی

از صاحبان حبسه اند شری و خصوص هسته از آنهای خلق بود که اگر بگویم برای خلق نول
 و آن سری است مثل مذکور است که از برای خدا اول و آن سری معتقد شده ایم و حال آنکه
 خدابی خلق نمی شود آن قاب بی نور و سلطان بی عیت و کشونگن نه دامابیانات مبارک
 با خجا از جمله این بود خلی مسرور مکر که شما نا بر امراض ثابت و مستقیم پسید بعضی نتوس باشد
 گیا اینها بی ریشه و حصل مستند پسیم پیش کن شوند آن نتوس ثابته مانند شجاعی هسته
 لر ریشه و حصل محکم دارد و از پیچ طوفانی نمیزند بلکه بر طراوت بیفزایند کشیش کلیسا ای سیحا
 بسیار از استماع تعالیم مبارک که شکر نمود و عرض کرد که این تعالیم در عالم منکر ندارد و از قبول
 تشریف فرمائی مبارک با کلیسا اطهار شکر و سرو عظیم نمود عصر بدین و فخر از احبابی
 مریض شریف بودند و قدری که نزد یک نزل ایشان رسیدند اطفال آن کوچ جمع شدند
 و خلی باد ب نگاه می کردند و بعضی از آنها از مقصد و وطن مبارک پیر رسیدند و خیابانی
 اینها صحبت می کردند بجهت عنايت با اطفال پنج دolar محبت فرمودند که خوردند نمود وقت
 بیرون آمدن با اینها تقسیم فرمودند و لی اطفال چنان هجوم آوردند که باقی مانده پول را
 پیختند شریف بودند بنزلم متر میز جمعی از دوستان یم در انجام شرف عصرانه نیز مبارک
 آزاد شد از استماع مسائل البته و نصائح مشفقة اینها پر جوش و خوش بودند هر یکی
 از محضر مبارک رجای تائید می نمود و طلب برکت و عنايت می کرد و آرزوهی کلیه سخن مبارک
 داشت چون مسلط کل با جابت رسید و فرمودند فرد اعازم شیکان غوہستیم حالت
 تفیح فتیل بجهه دست داد معجال نسآ صغير و كبر طائف و ساجده وجه فیروزند حسائل

خایات و نایدات مبارک در غیاب لقای اند آماصین در دلکلیسا امی سیحافتیں نویم
 آ او طاق مخصوص بازوی مبارک را گرفته از هار فتحار و شکر و خلوص و خسرو منیز در ساله
 کلیسا را که هر بیعته مطالب را جمع کنیسه به است آن رساله طبع و شرکت بحضور مبارک تقدیم کرد
 که معاله فی مفضل در تایخ امر مبارک و تعالیم طور و اوصاف طلاقت مشهود در نهایت بلافت
 در آن فوشتہ بود و چون حضور مبارک ترجیه شد که شیش فرمودند شاد گیر برای من چیزی
 باقی نگذاشته اید که امشب سبک ننم جمیع مطالب را در این جزو و طبع و تقسیم نموده اید لازمان
 حضور عرض کردند مجهزه ای بالاترازین نمیشود که این کشیشها بسان و قتل خود را در این طور شهادت
 برخست امر اشد میدند نسخه مودود من بشما گزگفته ام که جال مبارک تایید میفرماید اینها بهم
 تاییدات اوست که پی در پی میرسد: « طول کشیده تا در محراب کلیسا روی وابر وی در طرا
 منتظر حضارت شد و قبل ابرار و خیار گشت اول کشیش در معرفی جال انواعین نطق
 نمود که در آن موقع نهایت فتحار من زیست که پیغمبر صلح رئیس امر بیانی را بشامعرفی نمایم
 چون در ورقه ای که امشب بهم داده شد از تایخ و تعالیم این امر فوشتہ ام لمنه
 حال دقت را بگلم جبل میدهم این شخص جمل محترم در اطراف عالم سفر نموده و در مسلم صلح
 بین ملل نظرها فرموده در واشنگتن نیز در کنیسه که متصل بجزب است خطابه ای عظیم ادا کرد
 مبادی این امر با اصول یاکی است من نهایت فتحار و آرزویم در زیست که پیغمبر صلح حضرت
 عبد البهار بشامعرفی مینماییم یا پس از خطابه مبارکه د تعالیم الهی و یگانگی و اتحاد امم مختلفه
 چنان هوس منجذب شده که هیکل اقدس هر قدر خواسته از کلیسا نمود حرکت فرمایند

مکن نشده و جیت یک سچنور مبارک آمده اند از خصوصی و عظیمی نموده و اذیعی
 فرع هم قدیم بہرہ و نصیب می گرفته و امر محییین بود که آخوندکش شیش مردم را بر فتن
 بجمع یهانی تشویق می نمود تجسسی و تحقیق این امر دلالت می کرد آن بود که کفر آن
 شب باز ان مبارک باشکر تاییدات جمال قدم و ذکر هیئت این سفر عظیم نامقی است
 روز اول دشوال ۱۳۳۳ (۲ سپتامبر)
 قبل از طلوع فجر خدام را صد نفر نمودند وقتیکه جانبهای مبارک را خود بسته خواه
 فرموده بودند طز من رکاب مبارک هم برخاسته همیا گردیدند حین حرکت چون خادم
 او طاق مبارک حاضر نبود پیدا و لار غمام اور این بجز عنایت فرمودند ولی چون باشگاه
 خط آهن درود فرمودند او بیل چی خواست زیادی کرای گیرد با عتنان نمودند فرمودند
 "انسان هزار دولا ری بخشند علی فیت آناید ولا تعنت کسی را قبول نمی کنند زیرا
 آنگونه تعددی منافقی عدل و نظم عالم است" و در تن چون روزنامه ای بغاله ترجمه و حضور
 مبارک عرض نمی شد باز شکر نصرت و حمایت لکوت ایمی می فرمودند که تایید و نصرت
 لکوت ایمی ظهر من اش است پیچ خشم و گوشی تا حال چنین تاییدی نه دیده و شنیده حضرت
 میسح در مسجد یہود وارد ولی از تعالیم تورات بیان فرمود یا منع یعنی وشری دبیت الله یهی
 ها گنون آن را هیئت میدند و بزم سر و بر پامی نهانند آما امروز بتاییدات جمال ایمی
 در مالک غوب در مجامع و کنسرت عظی ام اشد بهایت و ضمیح ابلاغ می شود" و چون رکب
 مبارک از آتش ای کند او قریباً و کارخانه هایی گذشت سهرا و دهه ای بزر و خرم

نایان بشد و لکن در هر معطی مسافر بیشتر و گراشدید تری گشت و همکل از بر سیار
 خسته می فرمودند جای امریکا بهم توقع دارند من از بلاد اینها عبور کنم چونه این ممکن است
 از صبح تا عصر هر روز نشسته بشه قضاوی کشند و از روز از چهار بات
 عبور نمودند تا اول شب ساعت هشت از دور چهار گاهی شیکاغوانه متوجه
 صبح دخیر شدید و مرکب مبارک آن مرینه رسید طلت پایان تباشی بعد از همه
 مسافرین پیاره شده نمی خف نزول قدم مبارک دیده شد که فضای وسیع محظوظ
 پر از جمیعت جهای جال میین است و دلوله دلها شدید کی میسد دست دادن
 میسد و یه کی در آرزوی ذلیل امیر گرفتن کی با دسته گل استاده وقت تقدیم کرد دن
 میجوت و دیگری شکر و شای نمی تصل و تقامی گفت میسد ان میدان غاشیان
 بود و گردش زمان تهنیت شادانی مشتاقان میسر و احباب از دو طرف صف
 بسته همکل اند مس جهت و جلال میخواهد و بهر یک اهل امار رافت و عنایت میفرمود
 آسوار اتوبیل شد و بنزل امته اند مس تر خادمه مشرق الاذکار نزول جلال فرموده
 در انجایی از دوستان جا پانی بر قدم مبارک اتفاق داد و سور دعایت کبری شد پلان
 اند که هسته حتی یا پیمان باروی تا باز دمچه دوستان میخواهد تا نظر انور پست
 فیوجینی ای جا پانی اتفاق فرموده احوال اندی جا پانی اچه طور است این آیام مازه مسلط
 جا پان تبدیل شده امپراطور جلد یگشته سلطنت میکار و تمام شد جمیع هیا هم و عربه
 با همی رسید یک مشت خاک او را پوشانید و جمیع بساط امپراطوری را پنهان نمود

این بود سلطنت میکاد و چنین است حال جمیع ملوک لکن چون تو مون باشد هستی سلطنتی دار
 که بهم نیخورد والی الابد برقرار است شنگن خسدار اکچنی سلطنتی را بتوغایت فرمود که
 عظم از سلطنت میکاد و مت بنا پارت اول شخص شهر و جزرا غمیم بود غلب مالک ار و پ
 را فتح نمود امپراطور فرانسه شد بمحیص ار و پا حکم کرد عاقبت پیرز جزی سلطنتش را محو نمود
 و در نهایت ذات ایشان شد و در جزیره سنت لئن نام کرد تا عمرش آغاز ریدستاده
 سعادت شر چنان غروب نمود که اور اطلاعی در پی نه روزی با جزرا هایش صحبت میشد
 گفتند میخواهیم مثل ناپلیون شخصی بود عاقل خود اود روایت گفت چنین نیست شما خطأ کردید
 در میان خیلی فرق است باری ناپلیون بجهود مردم سلطنتش تمام شد لکن سلطنت میخواهی
 او بشیر و خوزیزی تأسیس سلطنت فانی نمود آن میخواهد نشانات حیات بخش روح اقدس
 تأسیس سلطنت الهی فشه نمود ناپلیون بجهود جزیره تأسیس نمود میخواهد محبت ایشان
 لعنه سلطنت صد هزار مثل ناپلیون محو شود آن سلطنت میخواهد با قبضت چنین است سلطنت
 الهی ایشان دوز دوم شوال (۲۳ سپتامبر) زد و تراز جمهوری سوی رودخانی حائز کرد
 عرض شد چایی بهتر از این است بیانی کنیم فرمودند این خیلی خوب است زیرا در نهایت
 محبت این چای را ترتیب داده بیان آنی از قبض و بسط و مصاريف و دستگاه موقوع
 خیلی فرمودند که من وقتی دلو هزار دولاار موجود باشد میخواهم آنرا وقت دیگر کنید ولار
 هم صرف نیکنم اینها محفوظ ننم و ترتیب امور است که من می گویم نیخواهم اخبار فقل غایت
 جمال ایچی سیانی شوند و حانی گردند خیرابو امده تعالیم و غایات جمال مبارک ہر فرزدق طلاقی

میل میشود اگر تائیدات و عنایات و بنو و وائشالهی لا آله الا هو که چون مازمیل
 شرق پارکیا داخل و از غرب خارج میشدیم بمنابع اینکسی اعتنایی نمود اینها همه
 تائیدات جمال مبارک است که این اباب را مفتوح فرمود و بقیه ایمان صعود بخارج
 غالیه حائل میکنیم و در مملکوت ابی عزیزی شویم و این نتوس خلیله بین صداقت و محبت
 با خدست میکنند انتی بعد ازان احباب و غیر اربابی شرف گذاردند جهای طرف
 هسته عای مسافت مبارک بپلاخود می نمودند ولی نظر قبلت وقت و غربت بغرب
 امریکا قبول مسافت بهای اخراجی فرمودند روزنامه نویسها مشرف و معالات عدیده
 در مسائل امریکا از سان مبارک صفا و تحریر می نمودند اما در مجمع نقط مبارک در تأسیس
 مدینت رو حانیه بقیه حضرت بهار اش و همیاج عالم تعالیم ایشی بود که "بدون مدینت ایشی
 هسته ارملکوت نباشد" گردد فیوضات رو حانیه تحقیق نجوید حکمت و قوه ماوراء طبیعی
 جلوه ننماید عقول بشریه بلوع نیا به عالم انسانی آینه عالم بالاگردد و قوه رو حانی بر قوی
 جوانی غلبه نکند جمیع این کمالات بدینیت ایشی حصول یابد و عالم انسانی بآن محتاج است بعد از
 جلد دوستانیکه شرف حضور مشرف شد مترجم از شهر کنو شد بود و هشتیاق احباب او
 بتدیها و وعده نقط مبارک دیگی از کنایش انجا ابرض میرسانید هر روز صبح چون اجازه
 شرف عمومی بود انقدر جمیعت میشد که حتی در پله هاراه عبور نمود و هر وقت حالت ختنگی
 روی می داد بیرفدن قدری ششی فرموده مراجعت می کردند از روز صبح عجی دیگر با بعضی جهای
 سیاه در ساحت از مرتفع بودند و از جمله بیانات مبارکه اینکه "اگر انسانی صورت

و مثال رحالت داشت باشد سیاه یا سفید نزد خدا مقرب است سبی مبنی بر این نموده
 که چرا لفت میان سفید و سیاه بیوایی با آنکه این اعتراض په قدر خطات آن نخواست
 مامی بینیشید که په قدر سگ خود را دوست میداردند چرا پیش فانی و که حافظه صabis
 غایب پس اگر صفت پیک گک را عزیزمی کنند چنان را عزیز نکنند چهار
 با انسان نیک سیرت لفت جائز نباشد در حالت یکه با حیوان شب در ذر
 هم آغوش شند چرا با انسان با هم شش معاشرت نمایند همید و ارم شاهزاده از قاید
 پاک و آزاد باشید فکر و عطتان وسیع و عالی باشد حقیقت جو باشد بندگان
 خدار او دوست پدارید و سبب وحدت عالم انسانی شوید انهی از ذر زیکی از شاهیم
 فلاسفه بازیس رنجبران و هشتگریون از بیانات مبارکه در ثبات اولتیت بیان
 قول این التیه اهلها خضع قلبی و خلوص صیمی در ساحت امیری نمودند چنانکه از تصرف خضوع
 آنها قلوب دوستان بی نهایت مسرور بودند شب در شر او طاق بزرگ طبقه
 اول منزل سر روحیت اندادند که غالب نقوس حتی در راه عبور استاده بودند
 و بیکل انور در آن جمع مشی می نفرمودند و از ظهور نصرت جمال ایمی و اعلاء امرانه نفوذ کردند
 در کنائس و مجامع کبری بیان می نمودند و عنوان خطابه مبارکه این بود " در جمیع فاریخ
 هالم نظر کنید بهینید هیچ چیز حکایتی نهست که شخصی شرقی در مالک غرب و بجهی امریکا
 حاضر شود و در جمیع کنائس و مجامع ایالات متحده فریاد برآرد در هر شهری از شهرهای
 بزرگ امریکا نهادی همی را بلند نماید همچو را بلکوت ایمی سخوند و ابد افسنی اعتراض نخاید

بگله حاضرین مخالف نیایت وقت و صرت استماع بیان او ناینہ این نیست گز نباید
ملکوت ابھی الی آخر بیانه الاصلی توز شوال (۱۴ سپتامبر) از جمله بیانات مبارک
این بود که اگر جال مبارک قیام و امر اشدا بلند نمی فرمودند ام حضرت نقطه اولی بگلی
می خواستند بود نمین طور عبد از صعود جال قدم اگر قوه میانق بود معلوم شد که چه
می کردند چگونه مانندی بگی اوقات راحص رد تغذیه داز واج و شئون نفس و هموی میخواستند
و میزان ابھی را از کف میگذرد شتنده ۲۰ و چون شرحی از حالات خیر اش بخیر فرمه موده
ذکرتا ب مبارک اشرافات که بسان آلمانی ترجمه و طبع شده بحضور انور مذکور آمد
فرمودند عجیع امور و اوضاع عالم خادم امر اش است چه خوب بود مراد از ایالات متحده
بیرون می کردند یا از اول ناه نمیدادند در حالتیکه منع مرزج امر اش است دیگر اما و چه
خواهد کرد ۳۰ بعد فسر موده ۳۱ تاجیت نیامده قدری بیرون ساده بر دیم (ماکار دریا مشی
فرمودند و از جانشانی امیر لاجر جاپانی حکایت می فرمودند که از اینگونه فدائی ها کار را
ارزیش بر دند ولی این راهنم بدانید که اگر زنده بود برای دولت و ملت او بهتر بود
علاوه نماید یک جزمال خود را ولا دخوش را در راه امپراطور فدا نمود باین درجه
مشهور پیغمبر و دفا شد دیگر معلوم است که ما در سیل جال ابھی چه باید بنایم نصان
دهمید و بد نماید که بزرگ یک این الطافی را که جال مبارک در باره اف فرموده همراه طور
جاپان بان امیر لجسنه نموده ۳۲ و در راجت بنزعل عجی از اهل شیکان خواه طرافی را غایبا
بحضور انور شرف دار استماع تعالیم دسائل الهیه کل خاضع و خاشع و شاکر و عادم گردیدند

تا عصر کنجهج تیا سفیرها موعود بودند و از قیام و نطق مبارک در نهضت خلیفه ای عظیم
 مشهود اول رئیس نجمن با نهایت تعظیم و ادب در معرفی طلاقت پان گفت حضرات؟
 امر و زبده است ما این فیض عظیم و افتخار بزرگی است که خود را محضر شخصی می بینیم که بزرگتر
 پنیز بر صلح و سلام است من بد و ن شک حسنه می کنیم و از قبل جمیع می گوییم که تا حال
 چنین شر فی نصیب انشده که بیان حیات نجاش را از انسان پنیز بر جی بشنویم لهذا
 با نهایت افتخار و حضرت عبد البهاء پنیز بر صلح و مروج اخوت عمومی را معرفی می نمایم
 پس طلاقت بعد قیام فرمودند در هستیا زین تعالیم مکونیه و نهضت حیواناتیه وله و کمال
 انسانی و صورت و مثال الهی و توضیح تعالیم طبور بدیع انسان فضیح گشود چنان که از دست
 زدن و شور و همیله جمیعت تالار بزرگ لد درآمد بعد از خطاب مبارک که رئیس نجمن باز برخاسته
 از همار شکرا تعالیم و بیانات مبارک که نمود و شهادت عزطف و تحيت حضرت عبد البهاء
 داد در محلی هم بجهت اقرار و تصدیق قول رئیس چه دفعه برخاسته و در محفل
 شور و نوائی اندخته شد که آن نقلاب هیئت مجلس عظم دلیل بر قوه خارق العاده طلاقت
 پیان یزدان بود لحدا جال بی مثال دوباره قائم و باین عبارات ناطق گردیدند و من
 بی نهایت از این حساسات و نهایت شراسر و حم خشد از که در امر کلا چنین مجاهی
 ہست که بنی بر نهایت و قدر دانی و تحریج چفت ہست من این نجمن بسیار شکر
 و ممنونم و می سید عالم حساسات و جسد ایتیه بیشتر احاطه کشند و فیوضات الہی
 شامل گردد ایتی آندر بیانه الاعلی چون با و طاق و گیر تشریف بودند نهضت حجوم

آورده غلب نی گفتد می خواهیم مترفت شده ا قرار بختیت این امر مبارک نمایم باشد
بتصور نمایند که باین درجه نقلاب در چوچو مجمع عظیمی نهسته و درین مملکتی همچو قیامتی
برپا شود روز شنبه ۱۵ ستمبر صبح شریع حالات خیرالله را بجیت فیق
او دکتور نات می شدند بیمه نهانی که غلب و سلطنت صوت و کلامات مبارکه
سامع و مترجم را باز تعاشر آنداخته بود آخرا فرمودند او خواهد من در عصیش بهترستم
واور ساخویم و حال آنکه من مسافر ووار و هستم اعلی وادانی از امالي این مملکت
بیدن من می‌باشد اگر مقصد خیردار و او هم باید با نهایت صدق بیانیه الی آخرست
بعد از صحبت وجود مبارک خلیخسته بودند و پذیریت بروان یکنون شهادت موعود دکتور نمایند
ذکور هم بالازمان حضور وی ارتاجای جاپانی ماذون و ملزم رکاب قدرس بود
بعد از دو محظه ترن تبدیل شد و باعجله دهستان ترن دیگر زرسیدند چنان
خیلی متأثر شدند فرمودند پیچ عیب ندارد در این حکمی است "چون بعد با قطار دیگر
حرکت فرمودند بین راه بان قطارات اول رسیده دیدیم شکسته افتاده و بعضی از
مسافرین آن هم مجروح شده اند معلوم شد تصادم واقع شده " فرمودند این هم
خط وحایت جال مبارک بود " و حکایت عنیت مبارک از اسکذریه بامريکا
فرمودند که بعضی همچو صلاح داشتهند که ما از راه لندن باشیم تیانیک که در همان
سفر غرق شد بیاشیم ولی جال مبارک چنین دلالت نمود که بکسر آدمیم " خلاصه مغض
ورود مبارک بعض اجداد محظه با انبوبیل حاضر و چون بتالار بزرگ مشرق الاذکار نزول جلال فرمودند

اند نجا بزم حبشه المی بود و نویس اند لامکه آسمانی با همایت تأثیر در تسبیح و تقدیس
 خفت در صحنه خطاب چلوس نموده در قوه غالبه و نفوذ امر جال قدم و اهم عظم نطقی محضر
 و موثر فرموده انگاه سر میز تشریف بُردند و آن میز بطول تالار گذشتہ و با نوع گلها
 مزین بود چون شروع بناء نمودند چنانهای احباب اجازه خواسته باشند پیازو
 بخوت آن روی نیکوپر داشتند تا امکن باز امن مطہر ناطق و شرحی از بلایای طلاق
 قدم و آیام سجن عظم و تلاطب و تبدیل امور تعیام جهود نفر مودند که خدا جمیع موائع را برداشت
 و همه اسباب را چیزی ساخت تا عبد الهایا بانجای سید و بلاقات شا منور و گردید
 بعد احتیاک یک اطفال خود را بحضور مبارک آورد و تبرک پس اخذند ہر کیم را
 در هنر غایت میگزند و گل و میوه و شیرینی غایت می فرمه موده سر جلس عرض نمود
 وقت در انجایی افت گهومی احباب بود ہیشه در در و طرف این میز دو کرسی یکی را باسم حضرت
 بهاء اللہ و کیمی را بیا طلاق عبده بیهاد خالی میگذاردیم و آنما آرزوهی چنین روزی نیمودیم
 حال چکو پیش کرنا نیم که بنتها آرزوهی خود سیدیم و دیده ارا بتعای از مرئه فاتیم
 شخصی دیگر عرض نمود که چون کشیشها از تشریف فرمائی مبارک مسبوق بودند و جمیع کنسل
 ذکر مبارک را نمودند که مشب پیغمبر شرق و رکیسای کاگرگیش کنونه خطاب او خواهند فرمود
 بعد از ناما از مشرق الا ذکار بنسازیم گو دل تشریف بُردند تا عصر در انجا جمیع احباب اینها و ایها
 از اصفهان نداه اهل آشنه و شیدا بود از جمله بیانات مبارکه اینکه "ا مر اشد ہیشه از شرق
 طا ہر شده اما امکش در غرب شدید تر بوده وقتی بد ری پاشا مجتبی گفت که حضرات

هرچه، و دشیم اهل غرب از مادرانه علوم و مسائل و توانین جمیع را از شرق بردند حال
میزیم ام حضرت بهائیت‌الله را هم از مادرانه بگیرید این قول است ولی حضرت بهائیت‌الله شرقی است
نه غربی نه جنوبی نه شمالی متفق‌ترین از جملات است آسانی است و زبانی آن آخزمایل‌الاحلى
تا شب و کلیسای کانگرگشن خطابه مبارکه و خصوص وحدت مظاہر حسنه و هلال
امم بواسطه تعالیید بالطله و بسط تعالییم و مسائل الهیه بود که بصیرت و حیاتی جدید نفووس را خشیده
و بعد از نطق مبارک از تجمل نفووس در حضر انور با طهار خلوص و خضوع موقن

روزه شوال (ده سپتبر) صبح وقتی هیکل اطهار عازم شیکان غوبودند و اجاء راه باشند ناظر
آن روی منور می‌فرمودند "بینیید قوت و نفوذ امر بهائیت‌الله چه کرد و چاپانی کجا امر کی
کجا و ایرانی کجا چگونه جمیع را دنیل کلمه و حسه محبت کید گیرنده و در راه شرحی از جانشانی
و استفامت انجای شرق می‌فرمودند و چون بشیکان غوث شریف فرمادند تا شب پی
در پی عبور و تصرف غوست بود بعضی از احباب و جویی تقدیم نمودند ولی هر قدر رجا کردند
مقبول نیفاید و امر باتفاق بغیر افرمودند بعضی از روزنامه نویسها مقالاتی در جرس امداد و درج
و نشر نمودند که بسیار مورد لطف مبارکه گردیدند از روی عصر در مجتمع هبنا نویی را از شعار
سر و هنر که نام شهناز خانم با عنایت شده بود جمعی از دوستان حاضر گرده بودند
نزول قدم مبارک از طبقه بالا محل اجبا با غنمه و پیاز چنان خواندند و عبور مشی طلاقت مجبور
در میان دوستان چنان بود که همه بحالت رفت آمدند و صبر و قرار از دست دادند و آن
شوق و گریه استیاق نمودند در آن میان کشیشی پیش آمد و رجانموده گفت که پیغمبر خدا

عبدالهادرباره من دعا بفرماید خیلی سور و غایت شد آن طق مبارک در مرتب
 یگانگی و محبت بثیر اش بجانه از دشوار در دلها افکند بعد از انخل میس تر
 فرمودند که لنظر خویش و اصرار شما بین خانه آدمیم ولی حال دیگر باید بهو تل بروم
 و آن شب در نصایح و تشویق اجابت رشته نخبات الله و اعلاء کلمه الله و اهل امار عنان
 با او یا نطقی شیخ و بیانی فضیح فرمودند و بعد از محابس هم اکثر نتوس تشریف مخصوص
 فائز و مفتر چون شام میل نمودند امر بحرکت و نقل بهو تل فرمودند درین را و دارتمیل
 اطهار تأثیر شدید فرمودند که این صفات سفر و حضور ابراهی این تحمل می نمایم
 که مبلغ امر ایشان از بعضی رخنه ها محفوظ نمایند زیرا هنوز من مطلع از بعد خود نیستم
 اگر مطلع بودم در گوشش راحت نمی شدم امّا از ارض مقدسه و جوار روضه مبارکه
 بیرون نمی آمدم که فو امر ایشان بعد از شهادت حضرت علی در حکایت بحی بچا راطه شدید
 مرتبه دیگر پس از صعود جال مبارک صد مه عظیم دید میرسم باز نتوس خود خواه اخلاق
 و انت و اتحاد اجتنایند اگر وقت مقتضی بود و تأسیس بیت عدل نشد بیت عدل
 محافظه می نمود انهی (بعد شریعه مفضل از مذایت اختلاف در کوہ سلام فرمودند که)
 بو مطه نتوسی که ترویج اغراض شخصیه می نمودند خود را خواه دین نمی شدند بلکه اساس
 سلام پایال شد «بیانات مبارکه از این قبیل بدوی نهایت محزن و موثر بآهون سر زند
 موز حشوال دیسمبر با اجتاودستان و راعی فرمودند و وعده مراد
 از کلیه نیاشتی کاغومی داوند و چنی از بیانات مبارکه با جایین بود که از غایات جال

مهدوک شماره آمید و توفیق می‌طلبم در هر جا و محل یا شش هیش بیاد شما هستم به کمک شد
 فراموش نیایم فارغه سخواهیم کرد و بروز روش ترشیوی منقطع ترکر دید و می‌دانم
 ترشیوی مشتعل ترگردید خاضع و خاشح باشیه زیرا انسان تاخو و مانیک نمیداند
 بلکه خویش را عاجزی میند و قاصر میداند رو برقی و علو است ولی شخص آنیکه خود را
 خوب دانست و گفت من کامل هستم غرور و نوحال نماید (چون جمع دیگر مشرف شد
 در مسائل هشتراکیون بیان آنی می‌فرمودند که) عظم از اساس شتراتکیون در ادیان الهی
 موجود مثلاً در حکم آنی و پیشرون علی نفسهم دلکان بهم خاصه است می‌فرماید که از خصائص
 و میحتاج اموال خود انفاق نمایند و دیگران را بر خود ترجیح دهند ولی برخایت در نهایت
 روحانیت آماشتراتکیون میخوابند شتراتک و مساوات بزرگواری نمایند با انکه
 مساوات که حکم ائمه است مشکلت است چه که صاحب نعمت باید دیگران را مقدم برخود داند
 این جاری نیشود و عجب آسانی شرط و موضع نظم عالم است زیرا مکول بر غبت و رضایا
 متفق است ولی شتراتک و مساوات با انکه سهل است و صاحب نعمت با دیگران مساوت
 نموده این جاری نمی‌شود و باعث فتنه و آشوبت زیرا منوط بعف و جبر است بلی
 در الواح حضرت آله‌ها ائمه است که اگر صاحب غرتوی در تربیت اولادش را تا هی نماید
 محل عمل باید او را مجبور بر اعانت و تربیت کند ولی این راجح بخانمان این غنی و درست
 نظام انجمن عمل است مقصد آن بود که عظم از مساوات و شتراتک در دین ائمه موجود است
 و نفوذی در امر ائمه مانند سلطان الشهدا بود که در ایام سختی جمع اموال خود را صرف

قصر و مسایی نمودند و دایران بدر جلی خوش خواهی یکم گردد و نمک کی زیبایان همان
 بیانی دیگر بروپون حکومت آن همان بیانی خفت و سخنگیر نماید همان خار خود را با اسم
 همان تسلیم حکومت نمود و بجا ای داشته باشد و فدا ای همان و برادر خویش گردیده
 و بمحاب روز نامه پیس میز نمود نمک آنقدر نامه باید اول و سیزده افت مین خوس
 باشد و این خشم و ظالعف صاحبان جسم است که سو و تفاهم همین دایران و اجتاس دلوطان
 را نمیگذرانند و در حد عالم انسانی را تزویج نمکند از رو ز جایگاه تایزه ای ای البرخوانی
 که اجازه خود را دسته دو مسافت که یغور نیایش نمیگزد و کاب مبارک باشد
 از مالدن آمده با هسته فیوچیاد دست جا پائی بخدمت و طازه ای خسرو حق شدند ساعت
 مرکب مبارک از شیوه کاخ خود را کرد و جمع کثیری از اجادر ایستگاه راه آهن طائف علی
 طلاقت از فرود و هسته عای برگت و تائید الهمی توفیق بر خدمت لهر رحای می نمودند
 از رو ز با انکه بواخت و ترن بسیار نظیف و بدون خبار بود با خستگی و ضعف برگیل
 از هسته ای از طرف عصر حالت عجیبی شاهد شد که روی کرسی در حالت سیک و جو
 مبارک تکه داده بودند صدای این مبارک بکوشید سید چون زد کیز شد
 چشمای چون گرس شدلا باز بود و بیانی بطریز مناجات باختنی بسیار حزن می فرمودند
 هر چه نزدیک ترقیم لتعات و لگاهی نفرمودند مثل حالت خواب بود با انکه بیدار بودند
 ولی هر چه خواستیم نهیم که چه می فرمایند عکن نشد دستان بین ترن و محظی ایستاد کی
 از خدام جبارت و عرض نمود که میل مبارک هشت پامیل شریف بوده قدری مشی بفرمایند

و فتح آن نخات مضرف شده فرمودند خیر بیرون نیرو دید آن آیام وجود اطهار خلی مجزون
 و کند بودند وقتی فسر بوند کرد دشیب من پیچ نخوا بیسم امروز کشتی ام را شدرا طوفانها
 شدید از هر جایت احاطه نموده ولی تاییدات جال قدم باشد: پاری ساعت شب بود
 که چند محظه بینا پویس اند و چند نفر از انجا از جمله مستر رال که باستقبال قدم مبارک شده بود
 در ترن مشرف شدند و چون بینا پویس نزول جلال فسر بودند جمعی از انجای دیگر با بعضی
 از روزنامه نویسها از مشاهده روی دل را فیض باقی بودند بعد فرمودند حالا من سپیار
 خسته ام و خصوص مقالات و حسنه ام و جواب و سوالات فرد اشار الملاقات خواهم نمود
 چون بهویل پژاکه در مقابل آن باغ و دهیا چشمی بسیار با صفا بود تشریف فراموشند بخوبی
 از انجای عرض نمودند از مجتمع و کنوار عظیمه این شهر نتوس محترمه از وجود آن دست داشت
 نموده اند فرمودند بخوبیه مجال آفامت نیست نهایت دور زمی مایم مایلایم در هر شهر
 دو لهی می اندازم و میر دیم همین قدر تجربه میافشانیم مردم را متذکر می کنیم و از نبا عظیم خبر
 میدیم و حرکت می کنیم علی انجاله کار را اعلان ام را شده است و احمد شد که تا بخش روز
 بروز ظاهر است و تایید شدید شامل روز شوال (۱۰ ابتمبر) تالار هویل
 بنم وصل و تعادل شده اول اجلا با شور و شوق و شفت تمام سامع این خطاب ببارک شد
 (هو) احمد شد خداوند ملکتی آباد بشاداده شهرها معمور است تجارتها در ترقی و لذت عمران
 در نهایت جال و کمال ولی عیسی اینها نسبت بعایات آیه پیچ است تمام روی زمین
 بپرتوی از آنوار حیثیت مقابله نمی کند اینست که در بخل میگرداید شیطان حضرت پیچ

را بالای کوه مرفی برد هم دنیارا بازشان داد و گفت اگر تابت من نهائی جمع زیبا
 را بتوانید هم حضرت قبول فرموده بجهت جمی که از مسائل آستراکیون سوال نمودند شرحی
 از فرض مطہر صادر و برای روز نامه نویسها از لزوم ذمت روایات و نقاشات وح اقدس
 و تعالیم و تاریخ طبیور عظم تعالی اکمل واقع فرمودند حافظ اسرائیلی مشرف و رجای نطق
 و خطایه مبارکه در کنیسه هسرائیلیان نمود و از جمله بیانات مبارکه باود ربیت این بود
 که من از وطن اصلی شما او شلیم می‌ایم چهل و پنج سال فلسطین نزدیکی کردم آن محبوس بودم
 (عرض کرد در این عالم ما همه محبوسیم فرمودند) ولی من در دو صیب بودم عرض کرد یکی از صیب
 کفاایت است فرمودند من لوقت هم راضی بودم نهایت سرور و منویت داشتم (عرض
 خود بهیشه پنجه ای خدا مسجون بوده اند حال هم حضرت عبد الهای برگزیده خدا محبوس شده اند
 فرمودند) من بنده شخص اهتم ولی قاعده مردم پنین است که بهیشه خواه آنسیا خواه
 خویس مقدسه را اذیت می نمودند آما بعد با اسم انها ساجدیشندند آخرون حافظ
 اهلیهار نهایت اخلاص و انجذاب نمود و اذل خرسی خواست اور ادبیل گرفته فرمودند
 من میخواهم جمیع ادیان با هم برادر باشند چندیگر را دوست بدارند با یکدیگر مصالح فتح
 و معاشره نمایند و بزرگان یکدیگر را اعزت و احترام نمایند از روز قبل از طبری کلوب تجارتی
 خوش بودند چون از پاکیها و خیابانهای شهر عبور می نمودند میغفروند "اهشب از برای
 پیو در مسجد انها اثبات هشت حضرت روح الله خواهیم نمود دوست باراده جمال مبارک
 و نایید دوست مثل اینکه آلان جمال ابی و قصر عکاش رفیت دارند اگر بحضور مبارک حضرت

شوم و عرض نایم مسیح احمد در کنفرانس اسلامیان بجهت بدارم ابتداء می‌نمایم که میل مبارک داشته باشد
 حافظت حضرت پیغمبر است: «تا آنکه کارک مبارک بکلوب رسیده ابتدا چند نظر فتنه‌خواهی
 سوال از اساس امر مبارک نمودند شرمن جوا بدل زمان ازور عاد رکه مسائل و
 احکام دین اش بر دو قسم است قسمی اساس اصلی احکام روحا نیه و اصول سعادت
 بشری و تحسین خلاق و تحسیل فضائل و کمالات انسانیه است و این ابداعیه و تبدل ندارد
 قسمی دیگر فروعات و احکام جهانیه است که راجع بمعاملات و مقتضیات حصر و زمان است
 و این باقتصای وقت تبدل می‌شود چون شرمن مبسوط در آنیسله فرمودند روسا و اعضاء
 کلوب که بهم از اعزمه بودند مجتمع شدند و از استماع خطاب مبارک در موازین اربعه حس
 عقل نقل و ابهام و قوه غالبه امر ملک علام حالت سرور و خصیع قلبی یافته و در ساخت
 اطہر خلوص می‌بینی اطمینان نمودند علی اخصوص بعد از نطق مبارک که هر کیک نهایت منویت
 از عنایات مبارک حاصل نمود و از روی هم اعلانی در انجان فصب نمود و بودند که ترجمه آن
 این بود که تعبدها پیغمبر محترم شرق زعیم بهایان امروز نهر در اینجا صفت خواهند داشت
 آن شب در معبد یپود در حقیقت حضرت پیغمبر حضرت امیر رسول الله خطابی او افسر نمودند
 که صفت قاطع بود و بر این لامع و تأثیر بزرگی در نفع انسان داشت چنانکه غالب نوسر محترم
 یپود در جان و نساهه آخر مجلس در محضر اندیبی نهایت خاضع و شاکر بودند و یکی از اینها
 بر ملامی گفت که من دیگر بعد از این بیودنی نیستم روزه شوال ۱۹ بهمن بر بعض
 مبارک رسید که تفصیل مجلس داشت و در برابر امروز طبع و نشر شد و نسخه نمودند

با وجود رین باز فشاری و سلیمان از مارضی نیستند و عالانکه انها در خانه خود سگرم را
 و حشر نمودند و ما در آن گونه معابد عظیمه در اثبات مطابه بر اینه ناطق و سایی و چنین اهل تدقیق
 را ملاحظه کردند چگونه بخود مشغول و در فکر اعراض شخصیه خویشند و من در بلاد امریکا
 تبلیغ امرالله چنان مشغول که آنی راحت ندارم انهی بعد از شرف جمی از اجابت اغیار
 بنگار خانه تشریف بُردند نقش و آثارت دیده بیار از نظر مبارک گذشت من بخوبیش است
 کوچکی که در آیام قدیم در بعضی از مالک فینکیان بوده و مردم و عزادی عزیزان خود را شکهای
 چشم اش را در آن شیشه با با اجسام مرده با دفن می کردند اند فرمودند په میند این شیشه
 در زیر خاک بیش از هجده آدمیان دوام نموده (بعد از مردم) باز اهل غرب چون شرتو
 و ماشان زیاد می شود آنها عقیقه جمع می کنند که خدمتی باعالم صنایع نمایند ولی ایرانیها
 چون شرتوشان زیاد شود در سر طوله خود صدر آس سه بستگاه میدارند و بخدمت
 و حشم می پردازند و بهوی و چهارمشغول می شوند آنها بست بخدمات امرالله این هر دو
 بی نتیجه است مثلا این زحمتائی که در جمع آوری این اشیا کاشیده اند طیونها خیچ و صر
 کرده اند اگر در سبیل الهی بود الی الابد ستاره سعادت شان از افق دوچنان میداشته
 اگر در این شهر بسب تبلیغ و نفرمی شده نمی شناسیم پدیده نمود سبب عزت و سرورابدی
 می گشت و مایه حیات سرمهی بود انهی در هر چیز بپوشاند بسیار مگرانی بجامع شرق
 صادر و ارسال شد از پس علاوه از اجسامی از فلسفه کشیشها حاضر محضر اطهر گردیدند
 و از اسان مبارک در وحدت عالم انسانی و اخوت عمومی و تبیین تعالیم الهی تفاصیلی جاری کردند

بـهـرـكـيـسـهـ يـاـنـخـوـصـ وـعـوـذـتـ تمامـ مـخـصـ شـدـنـ وـاـجـاـنـطـهـارـ شـعـفـ اـنـقـوـذـ كـلـمـ مـبارـكـهـ وـجـايـ
 ؛ـهـامـتـ طـولـانـيـ كـلـمـ فـرـمـودـهـ فـرـمـودـهـ "ـجـالـ كـمـ"ـ استـ باـيـدـ بـهـ جـلـبـ وـيمـ وـغـرـماـ كـنـيمـ
 درـ سـجـاـ فـرـادـانـ رـازـ وـيمـ حـالـ باـيـدـ بـيلـادـ دـيـگـرـ شـتـابـيمـ تـاـ بـلـكـيـفـوـزـ نـياـرـيمـ ؛ـ وـقـتـ عـصـرـ
 مـخـفـ مـخلـلـيـ وـرـسـرـلـ عـسـرـ بـهـرـ كـيـسـهـ بـوـدـ جـمـيـ اـزـ فـلـاسـفـ وـپـرـ وـفـرـهاـ كـشـيشـهاـ وـخـانـهـايـ مـحـترـمـ
 مـشـرفـ وـاـزـ خـشـابـ وـبـيـانـ مـبارـكـ درـ وـحدـتـ وـائـحـادـ نوعـ اـنـسانـيـ وـسـعـدـاـ دـاـيـنـ
 قـزـنـ نـورـانـيـ شـورـ وـبـيـجانـيـ عـظـيمـ حـلـ نـوـدـنـ دـيـسـرـ اـزـ نـطقـ عـومـيـ هـلـبـ درـ حـضـرـ اـنـوـرـ قـرـفـ خـصـوصـيـ
 اـنـخـارـ حـبـتـنـدـ پـسـ اـزانـ مـسـرـ وـسـنـ آـتـوـبـيلـ حـاضـرـ نـوـدـهـ بـرـ حـسـبـ وـعـدهـ پـهـبـهـنـتـ پـلـ کـهـ اـسـيلـ
 اـزـ صـفـايـ وـدـيـسيـيـيـ "ـ"ـ وـلـمـباـ وـبـلـكـلـهاـ وـبـاخـهـايـ بـسـرـ وـخـرمـ بـينـ رـاهـ تـعـرـيفـ مـيـ فـسـرـ مـوـدـ
 تـاـ بـنـزـلـ دـكـتوـرـ وـسـنـ زـوـلـ اـجـلـالـ فـرـمـودـهـ درـ سـجـاـ اـمـ مجلـسـ اـزـ نـطقـ وـبـيـانـ طـلـعـتـ مـحـبـورـ
 باـشـجـذـابـ وـشـورـآـمـدـنـ وـدـنـقـعـ عـالـمـ طـبـيـتـ وـكـمالـ آـنـ تـبـرـيـتـ الـبـيـ بـصـيرـتـ وـذـوقـيـ
 آـنـهـ يـافـتـسـنـ بـعـدـ بـيـرونـ خـانـهـ درـ خـيـابـانـ مـشـيـ هـيـفـمـوـدـنـ کـهـ اـطـفـالـ باـوـقـارـ دـاـوـبـ
 بـحـضـورـ اـنـوـرـ آـمـدـهـ اـزـ طـنـ وـمـقـصـدـ مـبـارـكـ پـرـ سـيـدـنـ بـاـهـرـ كـيـسـهـ اـنـهـاـ عـيـاتـ صـحبـتـ
 نـوـدـهـ چـونـ مرـجـتـ بـسـجـانـهـ فـرـمـودـهـ اـطـفـالـ هـمـ اـجـازـهـ خـوـاـستـهـ دـاـخـلـ شـدـنـ دـيـسـرـ بـهـرـ
 وـجـيـ عـيـاتـ نـوـدـهـ آـنـهـارـ اـنـوـزـشـ مـيـکـرـ دـنـدـ کـهـ طـفـلـ کـوـچـكـ دـيـگـرـ کـهـ درـ دـاـمـ پـرـشـ بـوـ
 بـعـثـهـ بـحـضـورـ مـبـارـكـ دـوـيدـ وـعـضـ نـوـدـنـ آـولـ شـماـ دـوـستـ مـيـدارـمـ بعدـ پـرـمـ رـاـ آـماـ
 وـقـتـ حـركـتـ دـوـ آـتـوـبـيلـ درـ بـهـ فـانـهـ مـوـجـدـ بـوـدـ آـولـ سـوارـ آـتـوـبـيلـ شـدـنـ کـهـ مـاـلـ چـندـ نـفـرـ

از خانه‌ای بسته‌ی بسیار نجذب بود ولی چون دکتور و سر عرض نمود که آتوپلی اک
 من برای مرکب مبارک عافر کرد و ام این کی دیگر است پایاده شده سوار آتوپل
 دیگر شدند و با تمام سرعت بجهی که مخصوص نطق مبارک در زینا پویس منزل هتل
 اول شب منقد رسیدند آما آتوپل دیگر نرسید تا بعد از مجلس معلوم شد که در
 راه نیکسته و خانه‌ای محترم آتوپل را تبدیل نموده آخر خود را رسانیدند و در حضور مبارک
 سرمیز بصرف شام مغخر و سرا فراز گردیدند روز شوال ۱۴۰۰ سپتامبر) جمع چو
 موک آفس از زینا پویس در شرف حرکت بود احبا و بسته‌ها پردازه و ارطافت
 حول روی یار بودند و بین بیانات مبارک که مخاطب که شما را بکنید گیر خلی محبت داشت شده
 و یعنی چند گیر نماید غنیوار کن باشدید اگر کم نفر دو راز شهر منزل دارد مخفی طلاق
 او بروید فقط بقول قناعت نماید بوصایای الهیه عالی باشدید هر چهه مجرم نماید
 و ضیافت‌ها همیا کنید در تردد و یعنی معرفت اش و تحصیل کنالات روانیه کلو شید ایست
 صفت بهایان والابهائی بودن فقط چه خانده دارد و نهی ساعت هم از بین
 جرائد و بسته‌های رسوله بشرق از هول بایست گذاشت آهن تشریف فراموشند
 و احبا از دوری لقا کی پایان بجایت مخزون و پریشان آهیں حرکت که از دم شبکان
 قطار راه آهن تغطیه عجیبی نه هجایی فرمودند که هن این شما را فراموشی نکنیم همیش
 در یاد و تھاظر این بسته‌ی بجهی باشیم سرایی این ابلاغ و ایمه این جمیع را دوست
 عیاد ارم و ثبات فیضت نمایم که هفت اهرمان باشدید عجیت نماید آنجله اوس تگیری

کنیه زیر انقدر اول شکسته اند اگر شما با بحث غشایان شاری نمایند مگان حی گشته
 بمحوریت ولی چون بغير اینجاست که نماید از صیمیم قلب منون و خوشنود می شوند
 بهذار عایت فخر اواجب است در پناه خسدا باشید " و چون تران بشیرست پل
 رسیده دکتور و سن برای وداع و ربعای تایید بحضور مبارک متصرف و مورد داشت
 گردید آنادر راه از فوز و خصوص تبلیغ امر ارشد در مالک امریکایی فرمودند که بجهت این
 بلاد مبلغ منجد بـ شقطع و عالم بسیار واجب است مثل بعضی از مبلغین چانگان ایران
 باید امر ارشد در هنرهاست تاگن تمام حاصل نماید مبلغین پی در پی از شهری بشیر و گیر سفر نمایند
 و ندانی المی را بلند کشند از وقت تاییدات ملکوت ابی احاطه خواهد نمود و قیامتی بر پا
 خواهد شد هنوز آن نخواهد من میخواهم تتحقق نیافتا بسته تاییدات ملکوت ابی است
 و از فاسس پاک اجرا خدای وحدت شاهد است که اگر نفی نیافر پاکی در حالت نقطاع
 بکشد ولو تا هزار سال باشد تا نیز شر ظاهر خواهد شد " بعد از ثبات و حالات
 و شرح آیام اقامت مبارک در بند او حکایاتی مفصل نمودند تا عصر بنا بنتی ذکر متر بروند
 رفته مودند که من با دو ششم تو اول کسی بودی از علمین و مؤلفین اروپا لباحت
 اقدس متصرف شدی این استیاز را از دست داده ولی اتفهیمید وقتی خسنان او
 معلوم خواهد شد که در چکستان انوار بدشت باشد شر اق تبادل ساعت ۲
 بعد از نصف شب مرکب مبارک بشیر آنار رسید چون خیلی وجود اطمینان نمود
 بغض و رو و بیول شام میل نفر موده استراحت نمودند روز اشوال (۱۴ سپتامبر)

صبح وقتی که ملازمان حضور از دست طلعت محور چاہی میتوشیدند و حادث تازه
 غنایتی بعرض مبارک میر سید لبعنی از بیانات مبارکه این بود که جنگ خودمان خوبت
 که جمیع رام خوب میشناشد وقتیکه حضرت مسیح را تاج خار بر سر نهادند همان وقت
 بچشم خود تا جهای ملوک داد تحقیق اقدام خویش میدید آلان من چون نگاه می کنم
 می تینم جمیع دول و ملکت خود را و در بیانها ریخته و پاشیده اند و امر الله غالب
 و قاهر و همین بگل است جمیع وقوعات آینده در نظر مظاہر مقدسه ظاہر و عیانت
 بعد فضیل حضر خندق آغاز شد اسلام جنگ زان کسری و فیصر فرمودند که چون منافقینی که اول
 در دل گلزاری و عده های حضرت می نمودند آن فتوحات را دیدند فریاد برآوردند پذیر
 ما و عَدْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهِ وَچون ترجمه کی از مقالات انگلیزی و خصوص صلح بسم مبارک
 رسید فرمودند اگر دول جمهوری امریکا جمعیت می نمودند در مسلم صلح متوجه می شدند
 و جمیع بخل لایه ای رجوع می کردند سایر دول اروپا هم پیروی این انگلار می نمودند آما از جبهه
 دیگر اگر جنگ عمومی در اروپا واقع شود زودتر صلح بین ملل تحقیق یابد و چنین باشد این انگلار
 صلح بین عموم منتشر شود و بعد مأیتوں از قرض دادن برای حرب و کمپانیهای راه آهن
 از محل و نقل آلات حربیه و افزاد شکر از جنگ و خوزریزی ابا و مستناع نمایند و چنین
 حدود معین شود یا پس ازین بیانات و فرمایشات بجهت دادن فراز روز نامه توییس!
 شرحی از انگلار مفقره سیاسی استیون و مفترات حرب و مساحت تعاونیم انتیه و مرسمله
 صلح اکبر و اتحاد ادیان والفت و وحدت نوع انسان غریب نمودند و آن او این و رخوتی که

از قسم مقتدر با فتحار کی از اهل از ندران صادر این کلمات مبارکه نازل ہو شہزاده آن را بخواهد
 چنان بر قطعه امریکا تابیده که در هر شهری جمی از مؤمنین موجود بخدای یا بخواهی
 عجده لبها در کنالش عظمی و مجامع کبری نفره زمان اثبات حقیقت حضرت رسول حضرت
 اعلیٰ و طلوع شمس بپارادیش می نماید و اکثر جرم اندیخته استایش می کشند ایرانیان کجا
 ہستند تا بینند که تیرآفاق از افق کوه او رگم طلوع نموده حال برکوه و صحرای امریکا
 تابیده با وجود این ہنوز اهل نور و رخواهند و نمیدانند که چه مهربانی دین ہے ان خط
 و دیار شده الی آن سر پیانه الاطلی نماهار رفتاری آب گوش کرد و مطلع مخصوص
 طبع شده بود میل فرسه مودند ولی خندام حضور حسب الامر در مفره خانه ہوں خدا خور و ند
 بعد از چاہی عصر زیارت دیدن مسٹر برايان که اکنون وزیر امور خارجه امریکاست و دیدن
 کسان ایشان عزم سافرت بنگن نموده فرمودند سفر آخر با هر شش وقتی بجیعاً آمدند که ما
 در عکا در مخاطرات عظیمه بودیم و اعدا با نهایت عناد تریج فساد در آیام اخیره می نمودند
 لہذا ملاقات نشدند و حال مابدیدن شان میروم " و چون باستگاه خط آهن تشریف
 آوردند یکدی قیص پیش ترن حرکت کرده بود لہذا بحیث قطار دیگر در محظوظ توقف فرمودند
 چند دقیقه نگذشت که شخصی کلاه و بسیار شرقی مارادیده با نجذاب تمام پیش آمد و گفت
 که ما جمی از احباب تملک را فی از میا پولیس داشتیم و ما حال درستجوی حضرت عبد البهای بودیم
 و فوراً دید و سایر دوستان را بشارت داده بحضور انور رسانید ولی نهایت
 شاکر خشادمان بودند و از همین که حرکت مبارک تمازیر اتفاق داد و بقطار اول نرسیدند

باهنا شرحی از حادث عظیم در امر استه فرمودند که تا بحال انجام داشت و جمیع سبب اعلان
 امر اش به قوی همراه است حال مبارک از طهران و حکومت از بغداد با رض مقدس بقدری سخت بود
 که اجراخون از دیده می باریدند حالا معلوم شود که چه مکانی داشت چه فتوحاتی بود که حتی
 بشارات کتب مقدسه در باره ارض تقدس و نمایر موعود بآن سبب نگیرند "و چنین
 پروفسری که از بعضی مسائل امری با خبر بود از تشریف بحضور مبارک بسیار مسرور و شاکر شد
 آمساعت نصف شب که از آماه حركت نمودند و بعد از سه ساعت بشیر نکن نزول حلال
 فرمودند صبح آشوال ۱۳۹۲ (ستمبر) ذکر غعاد و شهستان و قصده سوی بمال مبارک جل ذکر
 می فرمودند و بیان مبارک بعناد و عناد اهل نقض رسید که شاعر ظلماتی لصمه
 بپدرش نوشت که من در صد و خیل پول و متاع زیوی هستم و در باره فلاانی
 بیشت اش عليه من لا یرحمه مقتدریم تحقیق یابد " بعد چون دو نفر از صاحبان جلسه ائم مشترف
 و باهناست خضع و محبت بتحریر بیانات مبارک پرداختند از گاه امر تبلیغون و استفاده
 حال مستر برایان و هر شر فرمودند و خروجش در تبلیغون اطهار استیاق تشریف
 در جای شرخیابی حضور انور نموده افسوس خوردند از اینکه مستر برایان خودش در خوا
 بندوار یک اتوبیل بزرگ که ملزمان رکاب هم در حضور مبارک بودند سوار شده میباشد
 بعیدیه خارج از شهر طی نیوزد تا العصر مستر برایان که بهترین نقاد آن صفات بود نزول حلال
 فرمودند میهن درود خانم محترمہ مسیس برایان دویده باهناست خضع اطهار مستر و
 عنوانیت از غایات مبارک نمود و چنین دخترش و پسر از استماع تعالیم و مسائل

و مطالب از پی و صرف چای و شیر خنی رجای آن نمودند که بعضی از اوقاهای عمارت
 مخصوص کتابخانه و اوقا تحریر ستر برایان بقدوم مبارک تبرک شود و کتابی برایم
 از تأیفات ایشان محض یارگار و فتحار تقدیم نمودند و استدعای دعای مبارک
 در نصرت خلیفه او و آن سفر کردند زیرا بجهت ریاست مستر لسون که آنون رئیس جمهور است
 در هر شهری خطاب میداد و قلوب را بحسن کیاست و گفایت ایشان مایل میاخت
 لذا حین حرکت مناجاتی در طلب آمیید ایشان در کتابچه‌ی بعلم مبارک صد و ریافت
 و باز بیان آئی که مزید انجذاب و اطمینان و سرور و فتحار و جو راه‌آهنا بود فرموده حرکت نمود
 و تا حین حرکت شاکر لطف مبارک بودند عصر از جمله نقوسیکه در هول ثغر حضور انور
 رسیدند چند نفر از اعواب بودند که بواسطه مقالات جراحت از تزول قدوم مبارک
 خبر یافته و از رفاقت و گفایر دلد و ز شوق و استیاقی جانوز حاصل نمودند از روز
 بعضی از مقالات آن جراحت که در خصوص درود و تعالیم مبارک نوشته شده بود چون
 در محضر امیر توجه شد بسب در طلب انور گردید که «اساحت اقامت مبارک درلان
 شهر اگر نسبب اشاره مادرگشت ساعت»، شب قبل از حرکت قدری در صالون هتل
 جلوس فرمودند نویس کثیره میکردند از امری و محاد مبارک را در بسیار خوانده بودند
 یک یکش بحضور انور مشرف و از استماع بیانات و تعالیم ائمه اسرت می نمودند
 تا ساعت ایکه از نیکن مرکب مبارک حرکت نمود هر قدر آتش ملزمن رکاب عطا نمودند
 که در تن محل خوابی بجهت آسایش یکی افسوس کراین نمایند اجازه نمادند فرمودند

اباباید چه با هم باشیم این غرما محض خدمت امر اش است مقصد و گیرنده ایم چه
 روی کرسی میخودیم" داشت روی کرسی تکیه فرموده گاهی خواب و گاهی بیدار بدنیوال
 او قات مبارک گذشت روزه اشوال (۲۳ سپتامبر) ساعت ۲ بعد از ظهر طلعت
 انور شیراز نور زول اجلال فرمودند جمی از دوستان باسترس آشتن بمحض تشرف
 بشور و دوله آمدند و تا هوتل شری در کاب مبارک بودند او طاق مبارک منزل
 طازمان حضور در طبقه سوم در آن عمارت بسیار عالی بود لهی اور و بعضی از روئانه
 نویسه اجرا شده در محضر اطہر حافظ شتند فرمودند داشت راحت نبودم خلی خسته ام
 قدری مراهلت دهید لذا ساعت ۵ با استگاه عکاسی مشرف و گرفتن عکس مبارک تحریر
 سوال و جواب مفتخر و شارگردیدند و ساعت ۷ شب بنزل مس را بر تشریف
 بودند در انجانه از اخبار مسبتدیها جمیعت انقدر بود که تا درب منزل نفووس
 ایستادند بودند نطق مبارک در طی مسافه بعیده با ضعف قوا جوانیه و اجماع خیار بزم
 محبت الله بقیه ملکوت ابھی و مسائل اخري بود پس از ختم نطق و بیان مبارک بیک کیش
 آنها رعایت مخصوص فنه موده حرکت نمودند حين حرکت کشیش کهیای علم الهی با نهایت
 خضوع بیکل اندس ریکلیسای خود و آداؤ خطایه مبارکه دعوت نمود و لطریز قبول
 مزین شد و چون جمیعت نوبت تشریف بساحت انور خواستند فرمودند در این
 دوسته روزه که در نور تشریف دارند هر روز بیچاره از ساعت ۷ تا ساعت ۱۰ اجازه
 علوی میباشد که هر سه بخواهد در هوتل مشرف شود آماست و سر در مبارک بقیی بود که میفرمودند

تمن از طول راه کلینیک زیارتی استادی حکت متاثر می شدم ولی چون شه و مخفی شد
 نفخات شه و حکت کردیم لذا حال کسالت چندین ساله من بدون معالجه خوب شده و از هر
 چیز تاییدات تکلوت اعلیٰ رسیده (بعد از مردن) در حدیث بود که شهرهای جسم
 نزدیک می شود گذشتہ از قرب منوی وار تباطط مداین قلوب و افت امم مختلف در یوم
 موعود بظاهر نزدیک و آقاییم چه قدر بیکدیگر نزدیک شده و اتفاقاً اگر نه این خط آهن و قوه
 بمحابی بود چنان دلخواه این مسافتها بجیده باین سهولت طلب می شد و این کی آزادیات با هر راه
 این قرن موعود و عصر شهود است انتہی روزه اشوال مه بتمبر آنها در موقی
 هجوم عموم و تشریف نقوص از جما و سبتهایها و پروفراکشنهایها و فیلسوفهایها بود که هر یکی
 در مسائل عدیده و سوال و جواب بسیار از بیانات مبارکه لذت و سرور روحانی و شوق
 و ذوق حسبدانی مجتهد بعضی از کشیشها رجای خطای مبارکه در کنائس خود نمودند
 فرمودند ایام توقف من قلیل است لحداً اعد خواستند و روزنامه نویها که از زد عکس
 مبارک و مترمیز رکاب را ببایانات مبارکه در بسیار از طبع و تشریف نمودند بعد از مجلس چون
 برای مشی پیرون تشریف بودند از بعض با غنچه ها و خیا بانها عبور نموده عمارت های
 حکومتی از نظر انور می گذشت و حکایاتی در ذکر فتوحات امریکا ایها و محنتها که یادگار
 ساخته اند میفرمودند که "فتحات اینها بحسب فتوحات اول اسلام بجزئی است
 یا وجود این مشهور و مایه افتخار عموم است ولی آن فتوحات عظیمه تکلی قدرش مجهول" «
 مشی مبارک و فقار و جلال طلحت از در حاشیه که خدام حضور با کلام و عباری ایرانی

بر اثر قدم مبارک حرکت مینمودند خلی جلب انظار می کرد عرض شد بعضی این هیئت را
 هساب تماشان نصویری که نسنه فرمودند این هساب و تماشای آسانیست تیاتر
 سکلوتی است تماشاخانه عجیبی است «تا غلب نفس که روزنامه های اخrozدرا خخصوص
 وارد مبارک خوانده بودند شنیده می شد که بایکد گیرمی گفته داشت نبی شرق
 و پیغمبر صالح و بعضی حین عبور هساب عکاسی محصر همراه داشتند فوراً عکس مبارک را
 بر می داشتند عصر منزل اسکنارک بیرون شهر موعود بودند در ترن بعضی لگاه می کردند
 و با یکد گیر آهسته صحبت می کردند فرمودند با اینها گوییش کرد «ما نه ترک هستیم نه عرب
 نه شرقی و نه غربی بلکه اسلامی هستیم و المی عرض کردند این طرز بهتر است و المی بودن
 خوشنود پنجه آن خانم محترمه رسیدند جمعی از دوستان باخت اقدس مشرف
 شدند شرمندی در تایید اینجا و قوت و قدرت کلته اش فرمودند که «پیشید
 چگونه شرقی و غربی را افت داده و محبت صیمی و افت حقیقی بخشیده و لاچه از تباطلی می
 با او امریکا بود و چه مناسبتی می این جوان جا پانی و میرزا محمود زرفقانی آنچه خانم
 شارایها عرض کرد که در خواب دیدم که این کلبه بعد دم مبارک فتنگ شده حال
 بسیار معنوی و شاکر که تحقیق پوست و تعالیم ائمه و قلبهم استقرار جست و از خود
 پرسستی آزاد شدم زیرا پیشتر خود را از هر سه بهتر و پیشتر می بودم هستم فرمودند شکران
 خدار را زیرا اول کسی که خود را پسند پیشیطان بود انسان نباید خود را بر زدگران
 و اند بلکه باید عجیب خاصه و خاشع باشد مرغ تا خود بست می بیند آنچه می سعو دهناید

بحث این که خود را بالا دید پائیں میاید کی از حضار عرض نمود چکنم تا بنده حقی باشم
 فرمودند) بوجب تعالیم حضرت پهارا شد عمل نمایشند اما که فقط بخواهیم بلکه عمل بوجب
 کلمات کنو نه و سایر و صایای الهیه نمایشند هرچه من گوییم منی از بحور قدر علی و نظر مئے
 از بحر ذخیر فضل و عطای جمال ابعی نمیشود من تعالیم حضرت پهارا شد را باین مملکت آمد و هادم
 که باشد سری حقیقت نمود با حالم انسانی خدمت کرد در تریخ صلح عمومی کوشید و بجهت
 پرایت خلق جانشانی نمود: بمحیط خلق هر یان بود ندای ملکوت را بنده نمود انسان باید
 بصفات الهیه متصف باشد و در زمرة علیین درآید. این تعالیم قطره‌هی از بحود مستوره
 و در کلمات کنو نه است ما باید در حق کید گیر و عاکنیم اگر بوجب تعالیم الهی عمل کنیم فوائدالذی
 دو آله آلا می‌باشد سراج روشن شویم اما اگر عمل نکنیم دای بر حال چنان نمی‌شود که بر تعالیم
 بهشت اشده مطلع شوند و بدینهند که سبب نجات ابدی است و تقریب الهی دبا وجود این
 عمل نماییم نیت غرت ابدی افیست موہبته الهی نیت شرف عالم انسانی افیست
 حیات سرمهی در مخابرہ قلبی و مذاکره بدون زبان پرسیدند فرمودند) واضح است
 اگر جیبی دست محبوب را بگیرد معلوم است چه احساسات ماضی می‌شود روی باروی مخابره
 می‌نماید دل بادل مذاکره می‌کند چنانکه آلان این نور با چشم انسان این آفتاب
 بازیم این ابر باغاک این نیم با شجار مخابرہ می‌نماید این در جمیع اشیا جایست
 شخصی دیگر از صحبت و راحت مبارک پرسید فرمودند) من بجهت راحت و مفعع نیامدهم

بلکه بحیث نداشی ملکوت ابی تانغات اشد را منتشر نمایم اگر میخواستم راحت کنم در
 شرق خلی بسیار ممکن بود حال باید در مدن و بلاد سفر نمایم نداشتم مردم را بلکه تو اهلی خواجه نم
 بر فرض چند سال بود راحت نمودم چه فرد اراده ای اخربا زالا خلی اول شب چون بتوانم
 مراجعت فرمودند مدیر جسوس پیده پست اتوبیل مخصوص فرستاد و بکلیسا ای علم اهلی شریف
 بردند در راه میانش فرمودند طاخنه قدرت و تایید جال مبارک نمایند که کشیش خود
 میباشد و تمام خضوع ماراد عوت میکند و مدیر جسوس پیده اتوبیل برای سواری مینهستند
 تا ادار کلیسا نمایم اهلی را بینند نمایم فی الحقیقت این تاییدات در پیج کوری دیده نشده
 و در پیج قرآنی هیچکس از مظاہر امر ائمه چشمین تو قیر و تعظیم نموده ولی این امور باید سبب
 محبوثت و فتاوی ما شود نباید چشمین سخاک کنیم که اینها از نطق است یا از فصاحت این چرا غیرها
 که میبینید روشن شدند اگر دقیقه ای فیض مبددا زانها منقطع شود بکلی مارک و خوانوش
 از دندان چون مرکب مبارک بکلیسا رسید تا بیرون کلیسا جمیعت ایستاده بود کشیش
 نیز حاضر و منتظر فوراً پیش آمد بازوی مبارک را گرفته تا محاب کلیسا بُرد و با نهایت
 ادب و اتقیا معرفی نمود پس قات زیبا برخاست و در حقیقت و کیفیت مظاہر اهلیه
 خطاب ای او فرمود که بعد از خاتم جمیعت بست محاب روی نمود و بوجه باقی توجه کردند
 همه دست میدادند و ذیل عظامی گرفتند و چون پروانه حول ظلت پیان در پرواز و طوشت
 بودند کشیشی دیگر پرجه ای خضوع می نمود و بالته اس س دعوت بکلیسا ای خود می کرد که
 انسان تحریم شد و هر سانی خضعت له الاعناق می گفت ولی بنام را فت کشیش

نذکور بسب عدم مجال غذر خواسته دو عدد از جت فرمودند و چون حرکت کردند
 انقدر عرق داشتند که در اتوبیل ملازمان حضور مواظب خطه همکل انور بودند و باعجا
 و شال و پتو گرم لگاه میداشتند فی الحقیقت خط و حمایت مجال ابھی شامل و تائید آتش
 کمال وجیج و قیام این سفر مبارک سبب شد در آیت قدرت سلطان طهود بود
 روز دعا شوال (ده سپتامبر) از بسیع تا بهتر نفوی سیکله بحضور امیر متصرف میشدند اکثر از شبیر
 و اغزه بودند و بدربجه ای از بیانات مبارکه و تعالیم و توانین ایتیه در وحدت عالم انسانی
 و صلح عمومی و تبیین ماسس ادیان الهی مغلوب و منجد بکار آز زد این عبید با جنای
 شرق چنین نوشت که این خاصی که ابدآ اعتماد باش قیان و آنگهی ایرانیان نداشتند حالا
 بیاید پهندید چگونه دسته دسته در آستان مبارک عاضر و منتظر مکه نوبت
 تشرف یابند و مورد غماحت و خطاب عبد البهای گردند و آن شرف فیابی را مایه فخر
 و میانات شمرند چه نفوی از فلاسفه و معلمین و اساقفه و ناطقین با اعناق خاضعه حاضر
 و بجان و دول خاضع میشوند چه طوراً کنیش و مجتمع در نجذاب و شورند و از بیان
 و تعلیم جان نجیش در بجهت و شریه در چگونه عهد حضرت بهای اشدا بر اینان را نیز گل عنلت
 مشهور نماید و تاج افخار ابدی بر سر اهل شرق گذارد چه اوصافی در بسیار این
 بلاد در باره طلغت بثائق مسطور و بچه ائمه تعالیم مبارکه در اسن و محافل عقول و ادبی
 غرب نذکور با وجود این اکثر ایرانیان خواهند بود و علت بزرگواری و سرفرازی خود را
 ندانند هنوز غفلتند و شغول نخوت خلاصه بعد از مجلس برای مشی برون تشریف

بُرْدَه و قلب از رسیار مسرور مشغوف بود نمودند و دیدیم چه آتشی تقویت
 ندم انسان باید اول خود منزه و منجد ب باشد تا بتواند دیگران را متقلب نماید
 اول خود متاثر باشد بعد سائرین را متاثر سازد شما کاری کنیم که من مسرور باشم
 از وقت می بینیم چه میشود در درجه اول نفوس دیگر متصرف شدند بیکی از اینها
 فرمودند من شهر شما آدم دیدم عمارات عالیه دارد در دنیت ما دیه ترقی نموده حالا شما
 را بشهر خود دولات نمایم که در عالم بالاست نظاهرش وحدت عالم انسانی و قوییش
 صلح عمومیت قصورش را نماز از ازوار ملکوت روشن است موش همیشه بهار است
 اشجارش مدام بزر و فرم اثمارش ترو تازه آفتابش دائم طالع باش همیشه
 بدرا لامع نجاشی هاره درخان و اکواشی در دران نیت شهرها و بانی این شهر
 بیانه است ما از سیرین شهرها پرسیدیم لهذا شمار آبان شهر دولات نمایم امید است
 این دعوت را قبول نمایند و بگیری نفرمودند انسان باید از قفس تن پرداز نماید
 ووح محض شود زیر جسم قضی است که انسان را بگلایات عظیمه اندازد ای طبیعت کند
 و بهر دردی بدلانماید اما چون انسان عادات جملی را خرق نماید از هر قیدی آزاد شود
 چه که قوای جسمانیه جاذب عالم طبیعت است لهذا باید قوه رو عانی این زنجیر را بگلد بجزء
 فک این معام حمال شود قوای طبیعتیه همیشه انسان را جذب می کند چشم منجد بمناظر
 غوش نمایست کوش منجد بنمایات است و قلب متوجه بلذامد و شهوات انسان
 خودت را در جهان باز چشم نمیخواهد زیر منجد عالم طبیعت است اسباب میثت دارد

باز هم بیطلی به پس باید قوه رو عانی غالب گردد تا این نیو د آزاد شود و نجات پایه
مثل مرغی که در قفس است مغض داشتند اینکه در خارج هوا لطیف و فضای رحیب است
با غایی با صفا و چمن چشم های گوار است نجات نیا په گر قوه ای باید قفس را بشکند و در فضا
جان نفر پر و از نماید" (حکایتی در مقام نعلیع فرمودند) که اجای ایران اکثر اوقات پایاده سفر
می نمودند بر جا خسته می شدند میخوا بیدند و سایه هر درختی که میخواستند راحت می کردند
یکی وقتی وارد امیری شد شخص امیر خواست هیچی باشد و باصرار یک پیرین سا
با و واد بعد ازان چون در محضر شد پای درختی پیرین را زبر سرگردان شده خواهید
از دوسوئه خیال خواب زفت و گزند که وزدی در خیال بردن پیرین است آخر الامر
بر نهاد پیرین ساده و راند اختر گفت تا این پیرین تعلق آن با من است من راحت
نمیشم پس راحت در بزرگ آن است چند خواهی پیرین از بیرون تن را کن تا نخواهی پیرین
اگهی وقت عصر مجمع عمومی در منزل مس سه بارت منعقد او اول بیرون خانه در خیابان قدری
مشی فرمودند و غلب اجای استاده از دور نمایش امی نمودند و ذوق می کردند در آنیان
چند نفر از خانهای داشتن گشتند چون هیل انور را دیدند بحضور مبارک دیدند و از تعالیم الهیه
که در وشنگتن از فهم اطہر شنیده بودند اطهار اقبال و سروری نمودند خلاصه نقط
مبارک دمجمع از دو خصیر و دماع با اجای و تشویق برش نعمات اش و قصیں مسائل خسری بود
که سبب نجذاب و شناخت عیش شد آما شب خود صاحب ہول شری بایکی از صاجان
جرائد اعلان داده و مجلس عمومی در تالار بزرگ ہول تارک دیده بودند و انقدر جمعیت شد

ک در خارج مالار نیز جمیعت کثیری استاده بودند تا شیرات خطابه مبارکه دلو له و نجذب
 اهل آن مجلس پیچوت از خاطر زود و هر دم بیاد آید مترقب فرق العاده دست دهد گاهی
 خنار بحات تاثر و حزن میآمدند و از سطوت بیانات مبارکه میهوت و ات میشدند
 و کسی چنان حالت نبسم و سرور برای عموم دست میداد که تا پردن حارت صدای خنده
 میرفت دیگر بعد از ختم بیان مبارکه نجذب و انقلاب نتوس بصف نیاید جمیع انها
 تاسف می نمودند از اینکه وجود مبارکه اراده حرکت دارند رجال و شاهزاده‌های که دیگر
 مژان را شتند و روز اول از ناز و نخوت بانگناهی کردند آن شب بخت خود را چند
 حضور میرسانند و دست و دل از ملاقات بر نمیداشتند کل مفتون خشته و جاه آن
 آستان بودند و دلداده روی ماهمیان روزه شوال دعه هبته برآ چون غرم
 حرکت فرمودند بیانات مبارکه با خجا از این قبیل بود که آمده وارم در صون حایت
 الی باشید و بخدمت فرع انسانی موفق شوید و هیشه ایه سرور قلوب گردید
 زیرا بهترین انسان کسی است که قلوب را بدست آرد و خاطری نیاز ندارد و بدترین نتوس
 نفی است که قلوب را کم در نماید و سبب حزن مردمان شود هیشه بکوشید که نتوس با
 سرور نماید و قلوب را شادمان کشید تا بتوانید سبب بدایت خلق گردید واعلا
 کلله ایه نشر نفحات نماید بحوال (از خوردگنگوشت نمودند فرمودند) خدا جرس ایجاد
 برای هر ذی روحی رزقی میین کرده طیور متعار داده تا دانه را غذای خود نمایند
 و حیوانات مثل گاو و گوسفند را دندان نهند و از خلق کرده تا علف خوار باشند

نماجوانات در زندگانی اچنگال و آنیا ب داده که شکار نمایند زیرا نمی توانند علف خواهند
باشند گوشت غذای انباست ولکن خوراک نسان گوشت نیست چه که
در ایجاد آلات گوشت خوری با و داده نشده خدا اور حسن صور داده و مبارک
خلق فرموده نه در زندگانی خود برای این احوالی باری ساعت ۹ صبح مرکب
مبارک از نسجاح کرکت نمود و در تراز بعضی از جسم اندونور در محضر اندو ترجمه می شد
و بسم الله الرحمن الرحيم و بسب سر و قلب انور می گشت زیرا از شر نفخات الله
در آن مدینه حکایت می کرد و ترجمه آثار و مقالات مبارک که داشت منجمله ترجمه این کتاب
صادره از فرم اطہر بود (ہوا شہ) عالم مکان مائمه میکل نسان است که از عالمین
نشود نماینید تابع عالم بلون و کمال میرسد و میتوانیم گمکوئیم که ترقیاتی که نسان از بیان
عمرتا وقت بلون نبوده همه مبادی طهو و عقل بوده حال این قرن بلوغت و عصر طہور
عقل عظیم و فیض اقدامت تامیت الهیه و میتیت مادیه و اسلام گردد و کمال عالم انسانی
جلوه نماید ای آخسر بیان احوالی نصف شب بود که میکل مبارک از حرکت و سرعت تراز
بسیار خسته بودند عرض شد که مسافت راه کلینیک فوری نیا خیلی است پهتران است اگر
اراده مبارک که تعلق گیرد باز در راه یکدرو روزی توقف فرامیند لحد اساعت دو بعد
نصف شب چون مرکب آندرس گلکینو و داپر زنگ کی میلاق بسیار باصفای بود
و تجهیزات گرم معدنی داشت رسیده بخوبی «کلارادو»، نزول حلال فشر بودند و آن
هوتل عالی آن طرف رو دخانه مقابل آبادی بود و طراف آن همه باع و پن و از هرس

کوه و دمن سریز و خرم روز عاشوال ۱۳۰۱ هجری
 از هول بیرون شریف آوردند از درست طرف کوهای با صفا و شجر که
 با نوع گیاهی و گلهای زنگانگ مرین بود و مانند پر ظاوس در هر نظری جلوه‌نی
 مخصوص داشت بنظر انور سید بعد در خیابان و باش و سیعی که مشتمل بیول بود
 مشی فرموده برو و خانه رسیدند و در کنار روختانه خانه و حوضها و فواره‌های آب
 گرم معدنی را لاحظه فرمودند و در طرف دیگر که از پل بسیار بزرگی و طبقه عبور میشد
 آبادی و عمارت‌های عالی از نظر مبارک گذشت تا باستند عاد و حصار خدام قصده خام
 فرمودند و طازمان حضور را نیز فخر و شریف آوردند فرمودند امروز از
 خلی عالی بود آما آب گرم مخصوص در سردابی بکل غاطیی ولی از شدت گرمیش از پانزده
 دقیقه کسی افامت نمی‌نود چون از خام بیرون شریف آوردند فرمودند امروز از
 خشکی بیرون آدم در این سفر هر چند جایی با صفا فیلم ولی چون برای کار بود
 ابد او توجهی بمناظر نداشتیم و دقیقه‌ئی خیال آسایش نبود آما امروز قدری راحت
 شدیم بعد مقابل روختانه بستاده با بصفه شفاف که چون مرواری غلطان بود
 و بان کوهای و چمنهای با صفا هر لحظه زنگاهی می‌نمودند و من نیز نمودند "خدانیا امزد علیان
 را که جال مبارک را در چهار دیوار عکا جیس نمودند چه قدر در راحت آمدس گلگونه منظر
 مقبول بود وقتی جال مبارک فرمودند که چند سال است پنج سبزی را نمی‌دهد ام تو چون
 بیول راحت نمودند موی چپن بیرون هول بستاده فرمودند خذ اخورون اینجا

خوبت و آن چن مقابله حوض آب مربع مستطیل بسیار بزرگ بود که ما همیای رنگ
 بزرگ داشت و در طرف او طاقهای هر طبقه‌ئی از خارهای ہول شرف بر آن
 دریاچه و چن رئیس ہول چون از روزنامه‌ای دنور و بلاد و یک رخانم و عکس
 مبارک و خدام حضور را دیده بود چون مشرف شد شناخت و خیلی اطمینان خصوص
 و خدمتگذاری نمود لحد اینچن که فرمودند من میل دارم نامه را روی این چن صرف
 نمایم فوراً پیشنهاد تهار امر داد میز بزرگی با کرسیهای بسیار ظریف در وسط چن گذاشت
 نامه را حاضر نمودند همکل اهر جاسن و ملازمان حضور را نیز اجازه جلو سر عیات فرمودند
 و قبل از بد نامه پیشنهاد تهار انعام شایان کرم نمودند چون اهل ہول این سلطوت و جلال
 را ویدند یکدیگر را خبر دادند دسته دسته نهاد محرمه درایوان و او طاقهای
 هر طبقه‌ئی تماشای جال و جلال طلاقت بیشتر می نمودند و اکثر می گفتند که اینگونه اکل طعام
 صفا دارد معلوم است که این شخص خلی طیل اقدره است کم کم زمزمه عظمت و جلال مبارک
 در میان نتوس افاد و افراد کوشند امالی شد عصر برای شی اول در باغ
 و بعد باز از شریعت بودند وقتی از پل عبور می نمودند فاصد چند تگراف بحضور
 مبارک تقدیم نمود از جمله تگراف شدت مرض و خط مستر چیس در ریض خانه لاس انجلز
 بود از این خبر قلب انور و بندگان حضور بسیار محظوظ شد و مکرراً اهار عیات و ذکر
 ثبوت درباره مستر چیس فرمودند و چنین می نمودند که توجه بیشتر اطاعت جال
 مبارکت و بسبیع شمل اهل بیان و وضع گویم بجود اهل اسلام محروم اسود مخصوص اطاعت

رسول الله ونفوذ امرالله بود حال هم اگر کلمه جال مبارک نبود ما نیز مثل مأثیرین بود
 ابدآ فرقی نداشتیم الی آن سر برای نااصلی باری بعد از نصف شب از گلپیسو و دا پرینگ
 مرکب مبارک حرکت کرد روز ۷ آشوال (۸ سپتامبر) از کوههای کلارود مرکب مبارک
 جبور می نمود و بعض کوهها ناشد و یواره است در نزدیکی خط آهن بنظر می آمد که بسیار
 هیب قیمین بود و چون انسان بالانظر می کرد چنان خوف می نمود که گویا آلان
 کوه می خواهد سرازیر شود و در آن راه مخصوص چند او طاق سر باز بدون سقف بقطار راه
 آهن می تصل نمودند که چون کوهها خلی نزدیک را بود و در او طاقهای سر پوشیده ویده
 نیشد در آن او طاقها سا فین و میین تماشای کوههای باشکوه و دریار طاخط صفا آیی
 درود خانه جاری نمایند و چون مرکب مبارک از انداد ذوق نداشت فرمودند "حضرات؟
 الطاف جال مبارک میخ میزند آلان چون نگاه می کنیم بحر عناشر موجت و سفر مده
 من باشما هستم و آقما اگر این نزدیکی مبارک و نصرت و حمایت او نبود من چه میکردم
 یئن نفر انسان و این مشرق و غرب ام کیا در این کود و صحراء شوختی بیت بلطف لفتن
 آسان است بتصور فی آمد که مار او دین کن نا شر اه بجهد می بینید چه تائید عنایتی
 رسید این سفر غریبی بیت میگردد می بینید جال مبارک را که چنین تائید آتی شامل حال شده
 بعد حکایاتی از ایام حضرت رسول الله و ذکر مغاره و کل آن آن معاذ فرمودند "عصر چون
 مرکب مبارک بمالک ثابت نزدیک شد اراده مبارک بر آن قرار گرفت که شبی
 در انجام توافت فرامیشد چون آن مدینه بعد و مبارک مترف گردید وقتی بود که بمحبت

نگره زرعی امی جشن عظیم نی داشتند و جمع شهربان آین بسته بودند
 روزه انتوال (۲۹ سپتامبر) صبح بعضی و فایع نگاران حسنه آنکه از درود مبارک مطلع و حضر
 انو مرتفع شدند و هر کیک از تاریخ و تعالیم امر ارشد باشند اب و هنر از آن ده
 بیانات مبارکه را ثبت و ضبط می نووند ارجمند بکی از اینها می فرمودند که چون من وارد
 این شهر شدم ویدم عجیمه است پرسیدم چه خبر است گفته کنگره زراعت شکلش داد
 گفتم حضرت بهار اشہم در ایران کنگره لی شکل فرمود ذق نیست که این کنگره شما
 ناسویست آن کنگره حضرت بهار اشہم لاہوتی در این کنگره شخص متحرسه بجهت زراعت
 جمعند و محترمان زینی است ولی در آن کنگره نقوس مقدسه ای مجمعند که اراضی قلوب
 را آبیب حیات سردی آبیاری نمایند و محترمان آسانی است نایش این کنگره را
 چرا نهای ارضی است نایش آن کنگره را انوار ملکوتی ننماین موسیقی ناسویست
 زمزمه آن آهنگ لاہوتی اجتماع این کنگره در کنیسه ای خصوصی است اجتماع آن در خیمه داده
 عالم نهانی و صلح عمومی ملکه این خانم متحرسه مژین بزیور وزیریت عالم فانی و ملکه آن
 سلطان سریجا و دانی باسلطنت الهی چون این دو کنگره را مطابق نویم بسیار ورشدم
 و دعا کردم که خدا این زراعت شمار ابرکت غایت فرماید و هستعد او حیات ابدی
 و قوه روحانی بخشد باز و زعور مبارک در آن کنگره چندام حضور خیلی جلب نظر
 و جذب افکار نقوس نمود بعضی در هنول دعوت نمودند و رجای توپ و جو طهر
 کردند ولی نظر بر عرب حکت و قلت وقت رجای اینها مقبول نینداد می فرمودند اگر قوت

و مجالی بود درین شهرخانی فشا نده می شد ولی امالی بحیره مشغولند و اعاده یافته صدر
 در امر کیا آن شهر را شهر مورمو نهایت زیستگی گویند زیرا امالی آن طائفة مورموں خربی هستند
 که از جمله عقائد و قوانین ایشان طلاق توقد و زوجات عصر بردن شهر محلی مخصوص
 نایش زراعت ساخته و آمین بسته بودند تشریف برداخت آول چون از ترا موای ترول
 جلال فرمودند هم سایب زراعت از قبیل آلات حرث و سنج و حصاد و طولبه های آب را ملاحظه
 نمودند و وضع استعمال و قیمت آنها بعض مبارک پیر سید بعد محل بزرگی جات و
 از انجا بدیدن میوه جات تشریف بودند خیلی از ترقی زراعت امر کیا تعریف فرمودند چه که
 داقع از هر قسم بزرگی و میوه جات که دیده شد خیلی ممتاز بود خوش های انگور و دانه های
 سیب و گلابی ذوب و انار حتی کلم و کدو و بان بزرگی و گلهاي مختلف از هر نوع باشند آب و زنگ
 و پر برگی تا اوقات دیده شده بود در آن میان چون پریس آن محل درین آن به جمعیت مشی
 و وقار مبارک را دیده نزد خدام و مترجمین حضور آمده خواهش نمود که حضور مبارک مرتفع
 شود و در نایشگاه هر جا در حضور مبارک میباشد و از هر چیزی از میوه جات چند داشته تقدیم
 میکرد با آنکه محلی دران نایشگاه خرمد و فروش و صرف آن جناس منبع بود و اکنون
 هر نوع زر همی بعرض پیر سانید تا محل جو بات و قمشه و نایشگاه معاون پیر مبارک نهی شد
 در انجا بغضی از بلاد کیمنور نیامیو و گلهاي بسیار ممتاز بنظر اوزرسید که امرای ایمیاع دانه سنجم
 اهای بجهت ارض مقدسه و روشه مبارکه فرمودند و دیگر انزو زمین عبور وضع کار دنیال پریس
 مساقفه که بجهت فهشتگاه کلیسا ای تازه بانجوت محیت میرفت بخطاط هر رسید و چون کار دنیال

وقتی ذکر مبارک را شنیده حکایت از مسیح کاذب کرد و بعد از این رجوعه در مخالف
 ذکر او را سان اطہر صادر روز ۱۹ شوال ۱۴۰۰ بهم برآزگشتن چون حکمت فرموده
 و چون سوار قطار راه آهن شده از سال تک شیخی آهنگ کلیغور زیان نمودند اول
 بیان مبارک این بود که امر ایشان ناقد است جیع عالم را احاطه خواهد کرد آلان من چون
 بصرای امریکا نگاه می کنم می بینم ملکو از اهل بیان است سابق در شرق مای گفتم صلح عمومی
 و اشخاص امام لازمت مردم نخواهد بود حالا پیشیده چه محلهای سلحشور تکمیل شود آئین
 آئین درمان هر دردی است زیرا بقتصای حقیقی هشیاست علامی قانون درین سلسله
 خیلی سخت کرده اند مشاهیر اینها گفته اند که قانون باید از روابط ضروریه باشد و آن
 بقتصای حقیقی هشیاست لکن مظاہر مقدسه ایشان فرمودند که تشریع خوبین قانون از قوه
 بشرخاجت زیراعلل بشیری احاطه بحقیقی هشیاست مدارد و محیط بقتصای روابط
 ضروریه بیست لحداً قانون ایشان لازمت که محیط بحقیقی و ناقد در هشیاست اینهی
 آن روز صحت و سرو مردارک بسیار خوب بود و با وجود طول راه و کثرت زحم و مشقت
 غریبیک از مرسر در طلاق محبور چون گل تر و تازه بودند و در ذکر جمال قدم و آن غلط فشار
 و انباطی بی اندازه داشتند و عصر بیاناتی در تربیت روحانی و تربیت عقلی می شودند
 لکه پدرس از تربیت ظاهری مقدسی و مبری بود بد رجه کی که ایام هفتاد نیتو شست بجا ہدایت
 هفت بسته نان می بست و هر روزی کی ازان بسته را مسحور دچون بسته هنگام مرسید
 می فرمید که روز هفتم است و باید کنیسه برو و آن تربیت روحانی او دظل حضرت مسیح چنان بود

که بسب روشنایی عالم گردید و اتفاقاً در طلکله آشده چنین نتوس مقدسه می‌بسوش بخوبی
 وارم وقتی که طفل بدم در هژران در بیرونی پهلوی جا آتی قاسی سید حیایی و چند شسته بدم
 و بدم میرزا هلی سیاح با آنچه عصای در داشتی و پامای بر همراه پر از گل وارد شد کی پرسید
 از کجا می‌باشی گفت از قلعه ماکو و حضور حضرت هلی فوراً حضرت و چند خود را روانی قدم سیاح
 آنرا خواست و گری کنان محسن خوشی را بگهای پایی ایشان می‌باشد که از کوی محظوظ ریشه
 با آنکه حضرت و چند شهر و خصی هیل بود آن قسم نزد بندگان درگاه الهی خصوصی نمود انتہی
 و از جمله چیزهایی که در آن راه خالی از تماشا نبود پوشش و طاقهای چوبی روی خط آهن بود
 قریب پنجاهیل راه و دره های عیش که در مرستان از کثرت برف پوشیده و سبب اشکال
 عبور قطار راه آهن می‌شده حال بوضطه آن طاقهای از این اشکالات بگلی محفوظ و قطار را
 بچال سهولت از انجامی گذرد و آن را ب زبان انگلیزی "سنوس شد" می‌گویند و در تاریخ
 اکلیپفور نیاست که در زمان قدیم نتوس کثیر در اندود و برف گیر و ملطف شده اند از جمله
 جمی بودند که اینهار (از پارتی) می‌گویند و قصه هلاکت و تلافیان بسیار محزن است خلاصه
 شب ده غوال (دانویل ماه اکتوبر) مرکب مبارک باب محل بحرانیک رید دکتور دلمین که
 از جای بسیار نازنین بود در آن نصف شب تا جمال سین را از دُور دید و دید و بر قدوم
 مبارک افتد و درشتی در کاب مبارک قریب بیان ساعت تماشہ را نظر نیک کو حکایت
 از نهضه اسرار و اشواق قلوب مشاق بجهت زیارت طلعت مشاق نمی‌مود و چون بنزکی
 مخصوصی نداشت مبارک تدارک شده بود نزول چلاب فرمودند بعثه اجایی که فاطر زیارت

جال بیشال بودند و حسب الامر منسوع از استقبال هد از خانه بیرون و دیدند منجله آمده شه
 سیس گو وال دس کو پر و سر و سر رهستن از نغوش خلیله بهایان بودند که شب
 بُسر و رویجی زاده اوسف در حضراطه مشرف و باصرف شام متعخر گردیدند
 روز اول صبح شور و دلوه و نجدها بـ هله اخبار حول طلاقت امور علی چنان بود که قصه
 شس و سر با دشمع و پروانه آیت نبوه آن بزم تعاو شیدهایان محبت آشیده دیده می شد
 و دستان باشوق دل و شف و جسدان جمیع شانوان و شکر گوی موہب قرب
 و تعا بودند و سان مبارک دانمادر حمد تاییدات ملکوت ابی و قدرت و نفوذ ام را
 و شویق و خسی اخبار اعلاء کلمه آشنا مطلق ما ظهر که محضر فتح شکی و مشی قلیل بیرون تشریف
 بُردند از اوضاع و نقشه آن زیست مبارک فی الحقيقة نوته از سایر منازل و بیوت مبارکه
 بود که در بلاد و مدن امریکا بعد و م من طاف حول الارض، مشرف گردید و در خیابان بزرگی
 موسوم بخیابان کلیفورنیا در برترین نقاط شهر محلی مرتفع واقع که چون طلاقت محبور آن بیت
 معمور نزول حبلال فرمودند چند پله بالا تشریف بُردند درایوان جلو در خانه ایستاده
 و کوزه های گل و درختهای بزر و غرم که در طراف ایوان مرتب و نظم چیده بودند لاحظه فرموده
 بعد طرف بسیار بدرب خانه توجه نمودند و چون داخل شدند درست یعنی سه مال
 (او طاق بزرگ) بابل بسیار عالی مزین با نوع گلها از نظر انور گذشت و هر او طاقی از دو
 سنت بد و او طاق دیگر در های وسیعی داشت که چون پرده های محل را بالا میزدند هر سه
 او طاق یک تالار بزرگ بنظر می آمد و هر دو صبح و عصر آن تالار مطلع از محبت اجای مبتدیها

بود نقیمی که جانشین برای بسیاری نه و علاوه از صبح و عصر در سایر اوقات قبل و بعد از محل عمومی نتوس نتشرف خصوصی در طبقه ثانی متفخر و فائز می گشتند و آن طبقه ثانی چون از پله های عالیت که از محل دشمن شده بود بالا میرفت در طرف یین بعد از دستگاه حام یک او طاق بزرگ منزل بعضی از خدام بود و دریار او طاقی بزرگتر با قبوه خانه کوچکی و ازان میان عبور نموده و بردا او طاق مبارک در آخر از جمیع او طاقها و سیع تر و یک دستگاه حام و قبوه خانه متصل آن بود که از بیرون یک حصه بزرگ شهر بپطرانه می رسید و شب چراخها هاشند کوکب آسان در شنیده و مابان بود و از صبح خاص نتوس کثیره از امریکائی و جاپانی و بنده وستانی یک یک دود و در انجا باش از مرشوف بیشدند هر کس در جا و سوا ای می نمود و مراد و مقصدی اخبار می داشت و اکثر اخبا اطفال خود را مشرف می ساختند و رجای برکت الهمی و آسمان فارسی بهبیت نهایت نمود حتی یکی از هبای جاپانی در منزل آمته ائمه مدرس گودال برای دو غسل رجای اسم نمود یکی رحاسن و دیگری رحیم نام عنایت فرمودند آن طبقه ثالث که محل خدام استان بود نقشه طبقه ثانی را داشت که طازمین حضور هر یک در انجا او طاقی داشت و در جوان عنایت علیم اقماری می افزاید و سر داب و مفره خانه و مطبخ و شربت خانه در طبقه تھانی بود که هر روز و شب جمعی از اجانب از میزد و محضر مبارک برای شام و نماهار در انجا حضار می شدند و قیمار نمی نمودند و هر روز پسیع قبل از طلوع آفتاب بعد از اوراد و اذکار خدام حضور را صدمی فرمودند و چون چای حاضر می شد بست مبارک بلازمان حضور چای عنایت می نمودند و سران

اطہر در ا نچه که سبب تذکر در مو ا هسب ایه و شکر تاییدات صدایتیه بود بیانات
 و حکایات مفصله می فسر مودن پس وجود احباب و بعد سایر دوستان با جازه داون
 درگ فیض لقا و حمد فضل و عطای طلاقت بثاق جال ایمی نمودن چون جمعیت زیاد
 می شد پائین تشریف فرماده در مسائل اهی خطا ب مبارکه ادای فسر مودن دلیل
 از نماهار و شام همیشه پس ایده یا سوار و قدری گردش مینمودن و هر روز دو اوبلیس
 گودال و سر کوپ و سر و متر راستن زرب خانه مبارک برای سواری حاضر بود
 چون بیرون تشریف می آوردند اکثر اجانب از در پنجه های عمارت ناظر و متوجه
 بودند و ناشایشی خسرا مهیل اطہری کردند حتی مبتدیها شوق و ذوق
 عجیبی داشتند په رخجن و مجمع تشریف می بودند میں درود حضور بعثت قیام
 می نمودند و هنگام ورود پکنائی قیمتیها بیرون و منتظر ایستاده بخش ورود
 بازوی مبارک را گرفته تا محاب کلیسا با تعظیم و تکریم تمام هر ای مینمودند و در عرفی
 طلاقت پیان نهایت اوصاف بیان می کردند و با اسم نبی شرق و پنجه صلح و سلام
 ذکر می نمودند و شهادت عرقلت ثان و ایت تعالیم مبارکه میدادند چون خطابه
 مبارکه با ای میرسیده در داخل و خارج مجامع همیشه جمعیت د و هر یکی اکرم طائف و
 برکات و تاییدات باقیه را سائل و آمل یودند چون نیز مراجعت می فرمودند
 شکر تاییدات جال ایمی نمودند روز ا شوال ۱۴۰۲ آکتوبر صبح از جمله
 نعمت همه که باحت امیر مشرف شد رئیس دار نفعون استغفار از پالو

آن تو بود که مفتون بیان و تعالیم مبارک که گردید و وعده خواهی و رجای آن نمود که
 دار لفون بقدوم مبارک مرین شود و نتوس با صفا و استماع خطابه مبارکه فائز و
 متفخر گرددند و چنین بعضی روزنامه هاگار با شرف لقا و خسر بر ضد مقالات مبارکه
 در تاریخ و تعالیم امراء الله مشرف و موفق گردیدند چون نفوس کثیره بعایات مخصوصه
 تاًل شدند در مجمع عمومی درخصوص جایت روحا نیطفی مختصر فرمودند که ما در دنیا حقب
 انسان می گردیم انسان بجایت روحا نیانت و بسبیان جایت کمالات
 معنوی و صفات روحانی است و خدمت بعالم انسانی و استفاده از فیوضات
 باقیه و اخلاق حسنة و میگانگی و محبت اشد و فسر زنگی و معرفت اشد و آلا اگر مراد
 جایت جهانی باشد این خلفت نیجه ای ندارد و انسان شرافت و برتری از سایر
 مخلوقات نیا بد زیراعظم لذت جهانی و صفاتی منظر و فرغت بال عالم حیوانی حاصل است
 و پیش از همه طیوری لذت جهانی دارند که بر بلندترین شاخه های دخت مالانه و هشیانه
 کیشند بهترین هوار استنشاق نمایند جمع دانه ها خسنه ها ثروت انباست
 و آبهای خوشگوار و سیر صحرا و چن و کوه و دمن و تماشای باغ و گلها سبب نشاط
 و سرور آنها نعمی دارند نه المی نه آمال و آرزوهای نه جنگ و جدالی و نه عرب قتالی
 اگر مقصد لذت و جایت جهانی باشد حیوان و انسان کیسانند بلکه مرغان گلشن رحیت
 هلذت دارند نه نتوس پر آلام و محنتی عصر در او کلند منزل سرگودال و سرک پر
 محجی بسیار روحا نی باشد و اجای اکلند و سانفر نسکو از فیض لقا اجنبه ایانی و جدالی

و شسته و بسته بیها از فوز بهادست کبری بجهاد شایعی تا طق بودند چنان جمعیتی شد
از عمارت آن بزرگ ملک بود و قبل و بعد مجلس شناختی که قبل از شرف نشده بودند دسته
دسته در طبقه ثانی بشرف حضور و فیض موافر شرف و شعوف می گشته و هبای
اکنون اطفال را بجهت تبرک نودن بمحضر امیریا وردند آن مجلس شریعت خلاصه مبارک در
خصوص قوت کلمة الله و فتوح ام عظیم علی دار بساط والفت ام شرق و غرب عالم بود
وسامعین را در میدم بر حالت خضوع و خبیث اب میافزود در مراجعت یارمه رواز
اکنون با نفر نیسکو که پانزده دقیقه کشته عبور زناید شب بود و چون آن بیل مبارک
داخل شتی شد روی دریا عبور شدیها و جلوه چراخها در و شنی شهر از دو طرف بسیار
با صفا و خوشنی علی خصوص صبی از عمارت و برجها که تمام مزین بچراخها نگین هست
با رگاه مرضع زرین بظر می آمد و در عصی از خیابانهای سانفر نیسکو که روی آن مربع واقع
بود ترتیب چراخها از دو شاخ عقد نهاد دیده می شد و خیلی آن منظر در نظر انور مقبول افتاد و
هر وقت از شجاعه عبور می شد ازان منظر بسیار تعریف می نودند

روز ۲۲ شوال (۳) اکتوبر دسته دسته اجای قدم و جسدید بشرف حضور مبارک
شرف و از فیوضات باقیه مستفیض میشدند آن در مجمع از جمله بیانات مبارک که این بود که
و چنانچه در عالم جهانی فصول اربعه هست در عالم روحا نیز چنین است که چون بهار الهی
قیمی و فیض رحمانی منتفع شود اشجار و بواده طراوت بازماند خودت و عجودت عالم نهانی
را احاطه کند نه تنها بلکه فسرده و پرمده گردند موسم خزان و نیستان آید نه گلی

نسبی نسبتی نظری نشاطی و ناشاطی لحدا باز بیع معنوی خیه برافرازد
 حدائق قلوب سربر شود لحافت و طراوت بی نهایت یا به گهای معارف بشکند
 شماق حلق جلوه نماید و عالم نسانی عالم دیگر گرد و این ازست ایه است و مقتضای
 عالم خلقت و نیت سبب تعدد طبود مطابیر ایه ایه عصر از دزپس از تشریف
 نویس کنیه و سوال وجا بیضی از وقایع بگاران جبه ایه - نظر بر جای آمه الله
 سرس گودال بباخ بزرگ عمومی که در فاریج شهر در نهایت صفا و زیبائی بود تشریف بُزد
 و درین راه در اتوبل از عظمت طبود جمال مبارک بیان می نمود که نفسی منکر فضائل
 مبارک نبود و جمیع عقلایی شرق اول شخص عالم مید نستند ولی کفنه حیف کر
 اذ عای او هیت فرمودند حتی در باره من غلب ای شرق گفته و نوشتند که فلانی
 و عالم و فضل و نطق و بیان منکردار و حیف که مزوج آمین تازه ای است و قع آن داشتند
 لر ما خادم و مزوج عقائد و رسالت قدیمه اهاب شویم و گیر خبر ندازد که باید بعام نسانی
 خدمت نمود و مزوج افت و یگانگی عجمی شد (بیان مبارک نهی بین شدک) اگر همه
 چند و ختر پسر دارند من هزاران اولاد روحانی و اطفال ملکوتی نهند شما دارم ایه
 در مراعت چون از تشریف اجاء و نهایت بد وستان فرغت حاصل نمودند تکرار آقای
 بجماع شرق صادر از جلد صد و تکرار مبارک این بود: در سانفر نیکو با اجای
 الی در نهایت سریع فی الحجه تایید شدید است و سرور کامل عباس
 روز ۳۰ مه ۱۴۰۴ کتوبر پس از اوراق و اذکار تشریف بعضی از اخیار و فراز اجای

جا پانی مشرف شدند خیلی از خصوصی و اقبال آنها وجود مبارک اهل بار سروری نمودند
 و می فرمودند "این از وقوایت تاریخی است و از سور غارق آغازده ک شخصی برانی باقی نمایند
 جا پانی در سانفرنسیکو کید گیرا بایندرجه از محنت و یگانگی ملاقات نمایند این بقوه حضرت
 بیهاد است و جای شکر و سرور است اگر گمیند حضرت بیهاد اش شخصی را از آسان
 شخصی را از زمین آورد و دوین زمین و آسان برد و در املاقات داد و عجب نمایند
 قوه حضرت بیهاد اش هر امر مشکلی را آسان نمایند من از جا پانیها خیلی خوشم میاید زیرا
 با تبت و ذکار و تند چون در امری مسدام نمایند از پیش میزند" که روستان
 جا پانی رجایی مسافت مبارک بنا ک جا پان نمودند و استعدا و جا پانیهار ابعض
 میرسانیدند و چنین اجازه خواهی سریر متعالات امری بجهت جو اند جا پانی خواستند عبایت
 شد و بسیار در حضرا طبر مقبول گردید عصر از جله روز نامه نویهایی که مشرف شدند
 مدیر جریده پست بود که بجهت اولین مفصل فرمودند و هبتدای آن نطق مبارک اینکه
 در این قرن نورانی جمیع امور بجهد پیشده علوم بجهد دیانته فتوح بجهد پیشده
 صنایع جدیده خواهشته از گهار بجهد پیشده جلوه نموده اکتشافات جدیده پیشده
 اختراعات جدیده بیان آمده فی احیفیه عام و جود عالم بجهد پیشته بند ابادی اساس
 دین نیز تجدید یابد (بجهت جریده پولیس فرمودند) خداوندان ایان را بصورت
 و مثال خود خلق کرده ولی حال لعکس از حیوانات در نمده بی رحم تربیتی باک است
 زی حیوان در نمده هر روزی برای خوراک نهایت یک شکار مینماید ولی ایان

چیزی روزی صسمه نزار نظر را با ی شیرت داشت میداد اگر گرگی گوینده‌ی را بپرسد آن را می‌گویند آما اگر شخصی صدمه نزار نظر را بخواهد و خون آغشته نماید او را مارشال و جنرال گویند و تعظیم و تکریم نمایند اگر از انسانی را بکشد یا خانه‌ی را بسوزاند او را قاتل و مجرم خوانند آما اگر از دولتی را برباد نماید و ملکتی را زیر قدر کند او را فاتح نامند و پرستش کند اگر کسی کید و لارا بند داد او را جمیں نمایند آما اگر خانه‌ی خان را پاره نهاد و شیری را تالان و تاراج کند او را سردار نامند و آفرین گویند الی اخسر بیانه‌ی الاطلی روز عده شوال (۱۵) آکتو بر از صبح جمعی از شیشهای پر و فرماد در او طاق مبارک بشر فلق امترف از جله بیان مبارک بکشیش کلیسا کی کلکشن از اهل اکلندهای بود که اگر کسی شیش نباشد ولی تعصب باشد این چنان عجب نیست آنکه شیش باشد ولی تعصب چنین کسی سردار استایش و تمجید است آما نطق مبارک در مجمع عمومی درخصوص ترقیات اذی بود که این مالک در ادبیات کمال ترقی حاصل نموده انسنه بیکلی است که در هیابت عباحت و ملاحت است ولکن روح لازم دارد جسم بی روح مرده است بلکه کمال آن در حصول استعداد و عهانی و مهارتی است بعد از این نطق مبارک احیای شتاق با کمال جذبه و انقلاب دست و دامن مبارک را زیارت می‌نمودند و شکر موہب و صلوات‌قائمی گفتند آن بود که کثر وجود اطهری نشودند آمالی امریکا استعداد و عهانیات دارند ولی در امور جهانی غرق شده‌اند مانند ما شینهای می‌مانند که بی خستی ایار در حرکتند

حرکت دارند آنابی روحند و قی بر بینه کمال رسند که روح مذیت داشته باشد
 و مسیده شود و مذیت او دی ملده مذیت دو حانی تو ام گرد و عصر چون پیار غم نمی
 تشریف فرماشد آن پیار و نظر مبارک خوش نمایند علی اخضوص قشیک
 در کنار در یا چشم بینه بینه بودند و چون چند عبود هر که از زلزله شدید ساقی یادگار
 آنده بود بنظر مبارک رسید فرمودند "تغیر او صاحع عالم و غلبہ امر بیانی بجهاتی"
 خواهد رسید که از سایر امور جزئیه ای مانند این عوادت باقی نخواهد بماند (و بعد از
 جلوس از قوه حساسه نباتات بیان می فسرمودند که) برخپه نباتات نسبت به عالم
 حیوان حساسر گفتہ نمی شوند ولی در عالم خود روح نباتی و قوه حساسه دارند چنانچه
 اگر شکل مخروطی را سر بر زند و بالای آن لمح نخاس و بعد قدری آب بر زند و با ذره
 بین بگاهد کنند می بینند چگونه حبس آزاد فردیه آن بطرف مرکز حرکت می کنند و حتی
 آن اجزاء ملاحظه می کنند که چه طور و به کمزی رو و تا آن شکل هستوانی را کمال کنند
 و شب در مجمع در بیت مبارک نطقی مفصل و خصوص غلبہ جنبه نورانی و حیات روحانی عالم
 انسانی فرمودند و احبابی اعلی قدیم و جدید بی نهایت مفتون بیانات اعلی و منجذب
 عجایبات طلاق فضل و عطا بودند علی اخضوص آخر بخلبی چون بکش بکش از حضور مبارک
 می گذرد و استدعای برکت و تائید می نمودند حالات رفتی داشتنده که بجزیره
 پایانی روزه شوال (ده) اکتوبر طلاق اور در کلیسای یونیورسیتی نیز
 مسحود بودند حين ورد مبارک و جمعیت کلیسا برخاستند پس از سروکشیش محترم

نفعی مشرع در مرتفعی طلعت پیان نود و پیل هال بین اعظم و فدائی بہائیان شرق و آزاد
 هیکل اکرم و مسافت مبارک بحیث نشر تعالیم جال قدم واقبال و اتحاد طلاق اهم در غلق
 اسم اعظم و وحدت عالم انسانی و صلح عمومی جمیع را شرح داده اینجا ترجمه کلمات
 مکنونه را تلاوت نود پس هیکل اکرم قیام فرمودند و خطابه می مفضل در مرتبه محبت
 و اتحاد و صلح و وحدت عالم انسانی و وحدت تعالیم انسانی ای الهی و حیثت السلام
 و بشارت نهود راحظم او انموده بمناجاتی فارسی بسیار مؤثر خشم بیان فرمودند و بازشیش
 بیستاده انطباق شکر و ستایش از خطابه مبارکه نود و چون مجلس ختم شد محبت یک
 یک حضور مبارک آمده دست می دادند و انطباق خلوص واردات می کردند و اکثری رفقاء
 که از اوقت بحضور مبارک مشرف نشده بودند شاهگرفته بحضور اطهار شرف حال نمی نوشت
 آنها صریبی از احباب و اغیار چون بساحت از مرتفع شدند از جمله بیان مبارک در
 جواب یکی از چند وستایه اداره سلطنتی تصور و بیان آقایم ثلاش بود و اینکه حیثت اوتیت
 فخره از حلول و دخول بہت ولی مظاہر الیه حاکی از صفات و کمالات حق سبحانه و تعالی
 هستند مانند مرایا در مقابل شمر حیثیت که اگر گبویند شمس حیثت در راست صادقند ولی
 من حیث اوزار و آثاره ذاته تعالی "، و شب چون بکلیسای کانگر گش در اکلن زیرین
 بودند نجف و ام حضوت محمد اشتر چان بحیط بوکه کشیده این بکلیسا در مرتفعی طلعت پیان
 از جمله بخاره شیخ این بود که "شب پیغمبر خدا در بکلیسای خدا نظر میزراشد و شما گوش خوش بشوید
 این بجود آنها در حدست هول ایان و حیثت السلام خطابه می خواهد و نمودند که زلزله در این کلان

نتوس آمد اشت و دلوله استیاق دلها شدید تر علت ام اند شهرش بیشتر
 گشت روز بعد شوال ده، آنکه پسر بصح و قتی چای میل می نمودند حکایت
 شب گذشته را بیان نمیودند که کشیش گفت: «پس غیر خشناد کلیساي خدا نطق نماید
 اگر تا زمان بیند قبول نمی کند و این عبارات را ولو بکسر بلویسي بازگان هزار میماید
 باور نمی کند که این بیان حقیقت است»؛ از روز از جمله نتوس جلیله ای که مشرف شد حاکم
 شهر برکلی بود چون از مسائل فقہادی سوال نمود مسائل مفصله ای در جواب پیشان فرمود
 از جمله اینکه «باید کوشیده تا نوع انسان سعادت ابدی یا بد قواعدی در شخصوص
 لازم که هم مراتب باقی ماند و هم افزادهیت جماعتیه در کمال آسایش باشدند زیرا
 همیت جماعتیه باشد از دولت است که جز از سردار و نایاب و نفرمه جبسته او
 را لازم وارد نمی شود جمیع سردار باشند یا سرباز بلکه طبقات لازم و تقاضا
 مراتب واجب مثل جمیعت یک خانه که لابد بزرگ و کوچک آقا و خانم و نوکر و ملازم لازم
 دارند اما بازی جمیع در تخت نظامی باشند که بر یک دست قائم خود با کمال رحمت زندگانی
 نماید نه انکه آقا رحمت و نوکر در زحمت باشند این بیان نصافی است و محضین نمیشود
 که جمیع خادم باشند یا بهمه آقا نظم بخوبی نخورد و اعرض کرد آیا ز داین سعادت حاصل
 نمیشود فرمودند) چون مبتضای زمان است لا بد جا ری می شود ولی بتدیع هر امر
 را منع و مقاومت میتوان نمود مگر فقہادی زمان را حال باید دوی این مسئلله را حل
 نمایند و بجز این راحت کنند و آلا اگر این مرض فرسن شود علاج مشکل گردد و نهی

بانقلاب عظیم شود... شرمی از شکاد و جان نثاری اجتایی شرق و قوانین صحیح
 اقتصادی چنانچه در آیام قامت مبارک در بیان مرقوم شد فرمودند شخص بدل چنان
 منغلب و منجد بگردید که بی بهایت آنها خلوص و خضوع کرد و بحسب مجلس نمایندگان
 شهر داشتند از حضور مبارک دعوت نمود ولی چون این مجلس خانی از مقاصده سیاسی نبود
 غدر خواستند و قبول نفرمودند و آن شب در تالار نجمن بیان خطای مبارک در خلوص
 مدحتیه و استعداد روحانی و فوهرخانی بود و هر قلوبی منجد بصفات فیوضات آنی
 علی اخصوص اجتایی هونولولو دوستانی که تازه ازروزان از اطراف برای شرف بلما
 آمده بودند و از جمله بیانات مبارک در خارج محفل بان دوستان این بود که من اجتای
 هونولولو را خلی دوست میدارم و مایم که با صفات وجاپان سفر نمایم و پنیم ای ای
 استعداد شان در امر اش چگونه است، بعد بواسطه کی از دوستان کلیسی خطاب
 با سریلیان می فرمودند که روزی آمده وزمانی ظاهر شده که نسبیات الهی بان وعده
 و آدید اند یوم یومی است که همیون بقص آید آزروزاند که کرمل طرب و طراوت
 حاصل نماید ازروزاند که نبلیین بوع نمائید و آن سر زمین رمحور یا بیهی نهی
 روزه هشتوال (۸) اکتوبر ازروزی کی از روزهای بزرگ دنیا بود زیرا هیل
 آفسس جنب دعوت رئیس دکتور جوردان، عزم دارالفنون استنفرد دشیر
 قالوآلتوفرمودند و دان مرکز همیشنهای تحقیقات اسلام و تبلیغ اسلامیین هم غیری از
 نقوس طبله گردید علاوه از هزار و هشتصد نفر طلاب و صد و هشتاد نفر معلیین و پرفسوری

وارالفنون جمیع کثیری از رُساد مشاهیر اطراف نیز در تالار عظیم وارالفنون خانه چنانکه در صحن دایوان گوشواره‌ای تالار جمیع کرسیده پر بود و بسیاری هم تا بیرون در
ایستاده بودند چون رئیس برخاست از جمله بیاناتش در معرفی طلعت پیانین بود
که "این نهایت خوش‌نیزی است که بواسطه لطف درست دوستان مرزو کلام
یکی از معلمین دینی و پیام کی از مظاہر جدید روحانی را استماع نمایم" ایشان مرقد امر
جدیدی هستند که سه میون نفوس پر و قابع ایشانند هر چند گفته شده که این امر
جدید است ولی حقیقتاً اساس افت و اشجاد و اخوت و ارتباط بین ا Mum و
طل عالم است و این اساس قدیم تراز آن است که بتوان فکر زمان آن نمود و
بعباره حسری این اساس قدیم ترین دین از ادیان الهی است و نهایت سرمه
و شرف من در نیت که حضرت عبدالبهاء عباش را بشامعرفی نمایم" و چون فجو و اقدس
قیام گردند خطابی در بیان علم و وحدت اشیا و قوه خارق العاده عالم انسانی و
صلح عمومی و مدیت آسمانی او فرمودند که از شدت اهتزاز و بیجان و دست زدن لذت
برارکان جمیع اتفاق و حسر رئیس برخاسته از قبل عومن اظهار شکر و منفعت
نمود و گفت حضرت عبدالبهاء را بنهایت شکر نمایم که پایم وحدت و اخوت عالم
انسانی و صلح بین املاک ایشان ابلاغ فرمودند و بهترین علامات قدر دانی و سرور ما در
استماع تعالیم ایشان و اظهار شکر از مردم ایشان نیت که کیک مرتبه همه برخیزند
فوراً جمیع قیام نمودند و پاکوبان و گفت زمان شکر گوشناخوان گشته شدند ناها را نظر

باستهای میں در منزل ایشان تا دل فرمودند و شب در کلیسا می موصی دین فارغ آتی
 خطاب مبارک در مرتب توحید و وحدت الحنی بود کہ نفس را با سر ارکلوتی آگاہ نمود
 و حال تذکر درسائل البیتی عموم را حاصل گشت از انجام منزل امت ائمہ اسیں ای زبانی هن
 تشریف بودند و جمی سر بر شام در حضراوز مرتفع و از بیانات مبارک منجد بوند
 روزه شوال ۱۹، اکتوبر قبل از حرکت از پا تو آتو با جمی بحاثت اقدس شرف حائل
 نمودند و از بیانات مبارک که شریعی در اختلافات ادیان بالآخر سیحان بود که بعضی
 مسح را خد عجیبی ائمہ و بعضی بنی اسرائیل کفته و از اینکو نہ اختلافات نزاعی میان آمد که
 بجا ای روایات عداوت و بجا ای یگانگی یگانگی درلت اتفاق و ولی حضرت بہاء اللہ ابواب
 این اختلافات را مسد و فرمود و مذکونین میین کتاب و تائیس بیت العدل عوی بخاره
 خسروی پارمانی و هر بعدم مداخله در عقائد و وجوه این رخدنگان مسد نمودند
 حتی فرمودند اگر دونفر در امری خلاف کرنند که بدین قیمت منحر شود هر دو باطلند و
 از عهتمبار ساقط انتہی از این قبیل بیانات مفصل از نسخه مبارک صادر بعد از نظر نکو
 مر جمع فرمودند و آن شب جمیع بھتی در کلوب جا پانی ہا مخصوص خطاب مبارک منعقد و راول
 محل کی از اجایی فاضل جا پانی برخاستہ پس از حصول اجازہ مدیحی کے باگلیزی د
 او صاف امر ائمہ و نعمت حضرت عبده ایشان نمود و بود خواند و چون میرحس
 و معرفی حضرت مولی اوری اخبار نہایت سرور و فتحار نمود ایگاه اسان اطہر ناطق خطاب ای
 عزاء و مضرات تعصبات و ثبات نبوت ایضاً حیثیت اسلام و حقیقت مسح

و دلائل نفوذ و تعالیم ربانیه و تربیت اهلیه و شرحبی از حکام جالی بھی و آثار قلم اعلی
خود نداشت با اینکه بواسطه دو مترجم بیانات مبارکه ابلاغ می شد کیمی از فارسی به انگلیزی و عکس
از انگلیزی بجا پانی ترجمه می نود معبده اجمع نهضس حیران سلطنت برمان و مشتاق اسلیع
صانی و بیان طلعت پیان بودند چنانچه از آن بعد هر دو ز جمی از آنها با اهای خصیع
بحضرانو مرشد می شدند و از تعالیم مبارکه شکر و نامی نهودند روز ۲۹

شوال (۱۰) اکتوبر هلاوه از جماسح اجرا و جماع و سلطان در بیت مبارک مجاسی
لز در حاج حکایت از عفت و اقدار سلطان پیان می کرد کی در رای اسکول در شهر
بیکل بود و خطابه مبارکه در بیان حقیقت و مبنی آیات و بنیات مطابرا صفت حشر و
شوری در ولها انداخت و لول و شوری در سرها نکند و پس از آن نهضس
کثیر از آن مدینه بجهت استفاضه از فیوضات باقیه بحضور مبارک مرشد می شدند
و مجلس شانی در کلوب بیدستان در شهر سانفرنسکو بود که با وجود یکه هلب حصار اند غلنا
و پرفسور رای شهر بودند معده کافی بیان مبارک کل را خاضع نمود و در حضور فلسفه شرق
و غرب و قوه ماوراء الطیبیعه و احتلال و هستی از ذاتی بس انسان از سایر مخلوقات
خطابه مفصل از نسیم اطره صادر و مهی بین بیان صریح شد که از عدم چهارس معمولاً
و در وعاییات برای حضرات فلاسفه کمالی ہشد خوب است جمع نزد حضرت کاوبونه
لئے بدون تحصیل دارای این کمال است چون بیان مبارک باینجا رسید یعنی خست دیدند
نیز ایکنکو خزان و طرافت و این طرز بیان خلی جوانی خشیب داریکا ایشا بود و بیس مرد

و قبیم عوم لفذا پس از نطق مبارک چون بی از فلاسفه بر غاست اکثر اهل مجلس سکه گیر مگفته
 که حضرت کا و در عدم حساس اقدام است با اینحالات جمیع حقیقی حضرات فلاسفه عرطت تعالیم ایشان
 و نفوذ دلگز مبارک که شهادت می دادند و این خطاب مبارک فی الحجۃ بجهت رابر نوع اینها
 کامل و بالغ نمود روز بی شوال (۱۱) آنکه بر چند نظر از دکتور رامضیش لفافاً زو بیانات
 مبارک که با اینها از جمله و خصوص فن طب و معالجه با غذیه بود و بعد در معالجه روحانی و علاج
 امر رضی باطنی ام و اخراً بیان این مفصل از اسان مبارک جاری کرد امر و عظم علاج
 عاجل و تریاق فاروقی که حکیم ابی تجویز فسر روده وحدت عالم انسانی و صلح عمومیست
 و توضیح و تبیین عوامل ادیان ایمانی و دفع تقابلید و رسوماتی که منافی علم و عقل است زیرا
 یک بدب بزرگ بجهت بدینی نووسن مین است که رؤسای ادیان مثل کشیشها اے
 کا توکیک قدری نان و شراب را دست گرفته نفسی آبان می دمند و می گویند این نان جد
 صحیح است و این شراب خون میسح اینسته شخص عالی قبول او نام نمی کند و می گوید اگر
 بنفسکش این نان و شراب جده و خون میسح میشود پس باید خودشیش بالاتر از میسح
 باشد لهذا حضرت بہاءالله فرمودند هر سلسله ای که مخالف علم و عقل صحیح است و منافی
 اساس اصلی ادیان ای اآن مانع ترقی است و بدب اجتناب و دُوری نفووس از آدمین
 پردازی یعنی عصر مجلس اطفال بپایان اکلند در خانه امته ائمه ائمه مسیح گودال و مسیح کو پر بود
 چون نظر مبارک با اینها سید فرمودند اش آش اش اش چه اطفال نورانی هستند و بعد از نطق
 مختصری در حسین و شویق و تربیت آنها یک یک را بوسیده و با گلیزی جوبله های

مختصر بآنها صحت می فرمودند و احوال پریمی مکنونه نمود و گل و شیرین آنها غایت میگردند
 چه چون بالا با وظاق دیگر تشریف بردن چنچه نظر به و سنتانی اجازه خواسته نزد
 شدند و بیانات مبارکه با نهاد از این قیل بود که انسان مایم شجره مبارکه ای آبیاری
 نماید که دماغه باقیه دارد و بدب جایته من علی الارض هست و این شجره طیبه هر چند
 در بدیت پنهان هست اگر دنگ را نمایی کرده ارض را احاطه کند واوراق غصانش
 بالا کشید مانند شجره ای که بود اعترس نمود هر چند اول نهاد کوچکی بود آما آخر مالکه
 آسیار او گرفت تا چون از نزد سریس گودال برای گردش بر ورن تشریف بودند
 در ب خانگی زبسایه با ایستادند خانم محترمه ای که صاحب خانه بود ویده بجهت
 چنگو سریس مبارک کری آورد چند و قیقد جایس شدند و از خشوع و محبت او خلی اطهار
 هستند و غایت فرمودند آن شب مجلس پرشور شیخی در چمن تیاسفها برای خطابه مبارکه
 معتقد و دعسرانی وجود مبارک شریس همچنان شرقی مفضل از نهوزنغو سریس کامل و منظاً
 اینه بیان نمود که هر گیت معلم عالم انسانی بود و پیامی بجهت تربیت نفوس بشری آورد
 و انشب اینها ایت فتحوار را داریم از تشریف فرمائی معلم بزرگی که پایام دیگر بجهت ترقی
 عالم انسانی آورده و انشب برای بجهت می فرماید اینها من با اینها ایت فتحا حضرت عبد الجبار
 را بدانکه خود شاهزاده ایشان راهی شناشد معرفی میایم پرسان اطهار اطلق و در طلح شریس
 جمعت اخبار درج مختلف و بعلای ارواح و جاییت امر بیاع خطابه ای مفضل و شروع ادا
 فرمودند که پرسان از حمام نتوس کری بجهت مخد ببینانات مبارکه وسائل ایگر ویدند

وحضور انور بعد از حصول اجازه سوالاتی نمودند که از هستی اجوبه کافی شود و شنید ابی برتر فرستند روز اول ماه ذی قعده سال ۱۴۰۲ (۱۹۸۳) آکتوبر در عهد وکیل مساعیم
 هر چیزیان اتفاقاً مطلع بودند پس از زدن قیامتی برپاشد و خطابه مبارکه در اثبات
 حقیقت حضرت مسیح حقیقت ساطع دیانت هسلام و وحدت عالم انسانی و صلح عمومی بود
 باحضور دو هزار نفر از بزرگان یهود آن مجلس عظیم دلیل بر قوت برمان وقدرت کفر نصیب
 بمحاجان بود و حقیقت از خوارق عادات بشمار میرفت و دلائل و مسائل حقیقت حقیقت مسیح و
 محمد رسول الله چنان با سخوت و همینه از نسم مبارک عاد مری شد که جمیع مجهوت و شاید
 مانند لاسمع نهیم هبای بلکه پس از خاتمه خانبه مبارک غلب حضور مبارک آمده با کمال خضع
 از طهار شکر و منوریت می کردند گرچه نفری از متغصین که سر اپائی از اخلاق باهایت حقارت
 بپرون فرستند و از جمله بیانات رئیس مجلس که از بزرگان علمای یهود شمرده می شد قبل از
 این بود که این شرف بسیار بزرگی است برای ما که خوش آمد گوئیم حضرت عبد البهاء
 مسلم بزرگ این عصر و قرن را از برادریده می شود که قلب شرق تمام مشتاق دیانت است
 و از توجه اساس ادیان محکم و تینگشته و ما احسیس می کنیم که این قرن عظیم است
 و عصر بلوغ عالم و امروز حضرت عبد البهاء کی از نایاندگان حیات انسانی توجه ای
 بُنی اسرائیل نطق می فرمایند و در شحاداتم و ادیان عالم توجه می نایند و یقین است که اشچه
 می فرمایند نفع توجه عظمی خواهد بود و هاشکر نیایشم که قبول شریف فرمائی این بعد فرموند
 و امام صورت آن خطابه مبارکه نیست

(ہشتم)

اول موبہت الہیه در عالم نسانی دین است زیرا دین تعالیم الہی است لہستہ تعالیم الہیه
 بر جمیع تعالیم مقدم و فائق است دین نسان را حیات ابدی دہ دین خدمت بعالم
 اخلاق نماید دین دلالت بسعادت ابدی کند دین سبب عزت قدیمه عالم نسان است
 دین سبب ترقی جمیع مل است بر ان بر آن اینکه چون در ادیان بظریحت نظر و تحری
 نمائیم می نمیم دین سبب ترقی و سعادت مل بوده حال تحسیری یا کنیم که آیا دین سبب
 نور ایت عالم است یا نه دین سبب ترقی فوق العاده عالم نسانی است یا نه ولی با پذیری
 حقیقت پیشیم نہ بتعالیه چه اگر بتعالیه باشد ہر کیث عقاید خود را منح داند و بعضی
 گویند که دین سبب سعادت نیست و مائیه دلت است پس اول باید تحری آن کنیم که دین
 سبب ترقی است یا تمدنی سبب عزت است با ذلت تابراکی هاشبہی باقی نماند
 لبذا ذکر انسپیا و وقایع ایام آنها را می کنیم نہ برداشی که بعضی انکار توانند بلکه بیان کنند
 که مسلم عمومت مکری ندارد و آن نیست که از جمله انبیا حضرت ابراهیم پود که بجهت انکه
 منع عبادات ہسنام کرد و دعوت بوجحد ایت الیه نمود اور اذیت نمودند و
 از بلده حسر اج کر دند لکن ملا خطہ کنید که چگونہ دین سبب ترقی است که انحضرت عالم ملئے
 تکلیل فرمود خدا آن را برکت داد و مبارک نمود سبب دینی که از برکت آن انبیا از آن
 عالم پیدا شد اشخاصی هند یعقوب میتوث شد یوسفی میتوث گردید موسیٰ ایشان
 فہور نمود ہر دن داوود سیمان و انسپیا ای لمی ازان عالم ظاہر شدند ارض مقدسه

در تصرف آنها آمد مذمت کبریٰ کمیس گشت بیب دین الهی که نهایی شده بود پس
 دین بسب غارت دین بسب حادث عالم ای ایشان ایزت کی حضرت ابراهیم
 الی اهان خاندانش و جمیع عالم منتشر است غلظم ازان اینکه حضرات بنی اسرائیل در
 صدر همیر بودند در تحت تعذی قبطیان بودند و در نهایت ذلت قوم قبطی چنان فتد
 بخطی و غالب بود که در مرکار پر زحمتی که داشته باشد سبکی را میکند اشتبه بنی هرثیا
 در نهایت درجه فقر و ذلت و جمال و حوش بودند که حضرت موسی مبعوث شد با اینکه
 بظاهر چو پانی بود لکن بقوت دین عظمت و اقتداری عجیب ظاهر نمود نتوش و عالم
 شیع یافت شریقش مشهور آفاق کردید با اکثر فرید و حبید بود بقوت دین جمیع بنی
 اسرائیل را از ایران غلاص نمود و بارض مقدسه برد نهایی مذمت عالم ایشان نمود
 چنان بنی اسرائیل را تربیت کرد که بجهت‌ها درجه غارت رسیدند از تحقیض اسارت
 باع نجات رسیده در گماهات انسانی نهایت ترقی نمودند در مذمت ترقی کردند
 در علوم و فنون ترقی نمودند در حکم و صنایع ترقی کردند با اختصار ترقی خنومشان در خود خود
 در درجه رسید که فلاسفه یونان با این مقدار آمده اند بنی اسرائیل این تحقیض حکمت نمود
 و این عجیب تایخ سلام است که حتی سفر اعظمیم بارض مقدسه آمد تحقیض حکمت
 از عظامه بنی اسرائیل کرد چون مراجعت بیونان نمود نهایی و حدایت الهی
 فرمود و ترویج مسئله بقای روح بعد موت گرد جیس این تعلیق را اند بنی اسرائیل
 تحقیل نمود و تحقیقین برگراط خلاصه اکثر خلاصه عدارض مقدسه نهایی

بُنی اسرائیل تحصیل حکمت نموده چون بوطن مراجعت می نمودند نشانه شد از دند
 حال از امر کیهانی نلت عجیف ذیل را چنان قوی نمود و از اسارت بلطفت نشانه
 و از جهالت بمقام علم و حکمت کشاپند و فلاح ونجات داد تا در جمیع مراتب ترقی کرده
 معلوم مشود که دین امری است بسبب ترقی و عزت عالم انسانی و آن اساس سعادت
 ابی است آن تعالییدی که بعد پیدا شد آن سبب غرایی و محبت نلت و مانع
 ترقیات است چنانچه در تورات و تواریخ مذکور که چون پیوود تعالیید افتاد غضب
 ایهی مستولی شد بجهت امکنه اساس ایهی را ترک کردند خدا بخت آن هصر را مبعوث
 کرد رجال یهود را گشت المفال را ایسر نمود بیت المقدس را خراب کرد همانا هزار
 نفر بعراب ایسر بردا و تورات را آتش زد پس داشتیم که اساس دین ایهی بسب
 عزت و ترقی است و تعالیید علت ذات و خوارست باز بسب دولت یونان
 و رومان مستولی بر پیوود گردید و آنها را دستخت تهدی انداخت طیلوس
 سردار رومان را رض مقدس را محاصره نمود یهود را آواره کرد جمیع رجال را گشت
 اموال را غارت نمود بیت المقدس را خراب کرد تفرقه ای در بی اسرائیل فتاو
 که بنور مشهود است پس اساس دین ایهی بو سلطه حضرت موسی بسب عزت بدی
 و ترقی و تربیت و حیات بُنی اسرائیل بود لکن بعد تعالیید بسب ذات و پریش آنها
 گردید که بگلی از ارض مقدس خارج و در جمیع عالم تفرق گشته بازی مقصدا بعثت
 انبیا سعادت نوع بشر و تربیت عالم انسانی است انبیا معلم عمومی هستند

اگر بخواهیم چنین نباید معلم پوده اند یانه باید تسری حقیقت نایم اگر نتوس را
 تربیت کرده اند داز خل جبل و نادانی باطنی درجه داشش رسانیده اند یعنی هست
 پیغمبر بر حق هستند این را کسی انکار ننموده است هستیاچ بدیل دیگر نیست اگر نهان
 بلکه اعمال حضرت موسی خود بر این کافی است هست هستیاچ بدیل دیگر نیست اگر نهان
 بیغرض باشد و منصف و تحری حقیقت نماید لی شبهه ثبات میدهد که حضرت
 موسی مرتبی غلطمن بود باری بر سر اهل مطلب رویم آن منصفانه گوش دهد و بعضی
 در میان نباشد همه ما باید حقیقت بدم باشیم بدایم که مقصد از ادایان الفت مبنی
 بشر است لبذا اساس ادایان الهی کی است تقدیم دارند زیرا هر دوی مقسم بد قسم
 است قسمی تعلق با عالم اخلاق دارد و آن هنوت عالم نهان در ترقیات بشر و معرفت
 الله و کشف حیانی هشیاست و این امر معنوی است و هی اساس الهی ابدی
 تغییر نمی کند و اساس جمیع ادایات لبذا اساس ادایان الهی کی است قسم ثانی
 تعلق بمعاملات دارد و آن فرع است و با قضاای زمان تغییر می کند در زمان فرع
 متفضی بود که انسان حیوانات بجزیره را بخورد در زمان ابراهیم چان متفضی بود که
 انسان خواه خود را انکاح نماید چنانچه نابیل و قابل نمودند لکن در تورات حرام است
 و دیگر حضرت موسی در بیان بود برای مجرمین چون محبس نبود اسباب نبود باقی نداشت
 از وقت فرمود اگر کسی حشمت را کوکند او را کو نمایند اگر دندانی را بشکند و نداش
 بشکند آیا عالی ممکن است ده حکم قتل در تورات موجود که حالا همچیک ممکن نیست جایی

شود در یک مسئلہ قتل فاعل حالاً میع عقلاء در چشمند که فاعل را بایگشت پس از حکم
 تورات به غلط است لکن با فضای آن زمان که برای یک داردست ذُر و بردیه میشد
 آیا حالاً میشود برای بزرار داردست بردیه شود اینگونه احکام با فضای وقت در هر
 دوری تغییر میکند و فرع است آما اساس اینکه تعلق با اخلاق و روحانیات دارد
 تغییر نمیکند و آن اساس کی است تعدد و تبدل ندارد بمان اساس راحضرت
 مسیح ناسیس نمود بمان اساس راحضرت محمد ترویج فرمود جمع انبیای الهی حقیقت
 دعوت نموده معصوم دل کی است و آن ترقی و عزت عالم انسانی و ملت انسانی است
 باری گفتم دلیل برآورده و بر این وجی نظر اعمال آن بنی است اگر بباب ترقی عالم
 انسانی است شبیهه فیت حق است حال باتفاق شهادت دید در قدمی کفت
 پس و اسیر بود و آن را دولت روم محکرده بود و اساس دین اسلام و شریعت شه
 از میان رفته بود در پیغمبر فیت حضرت مسیح ظاهر شد اول اعلان بتوت حضرت موسی را فرمود
 که تورات کتاب الهی است و انبیای بنی اسرائیل جمیع برحق بودند بتوت موسی را در
 عالم انتشار داد نام حضرت موسی را در اتفاقی بزم دنیا منتشر کرد قبل از مسیح در ایران بندوستان
 و اور و پا زکری از حضرت موسی نبود یک کتاب تورات در این صفات یافت نمی شد
 حضرت مسیح بب شد که تورات بششصد زبان ترجمه شد مسیح عالم انجیای بنی اسرائیل
 را بلند فرمود که اکثر عالم مؤمن شدند با اینکه بنی اسرائیل شعب الهی و مقدس
 و برکت با فتحه بودند و جمیع انبیای بنی اسرائیل مشارق و مغارب اهل اسلام و از افق ابدی

هاند انجم در خان پس میخ تزویج امر حضرت موسی نمود بتوت موسی را انگلکار نگرد
 بلکه تزویج نمود تورات را محو نفرمود بلکه منتشر ساخت نهایت نیست آن قسم اوامری که
 تعلق بعادلات داشت بعضی را نظر بافقنای زمان تغییر داد این آمیختی ندارد آما اساس
 موسی را تزویج کرد و محضین تقدیری فائق و نفوذ ذکر نهاد اشدا کثر علی شرق و غرب - جمیع
 فرمود آن علی با وجود انگلکار در نهایت جدال و نزاع بودند جمیع را از طلاق خمیمه وحدت خالم
 اسلامی جمع کرد و تربیت نمود تا فتح رومان و لشیونان و لشی سریان وقت
 گهان و لشی اشوریان و لشی چربیان کل شحاد و آنفاق نموده تا رسید نیست
 آسانی گشت حال این نفوذ ذکر و قوت آسانی که خارق احاده است اینسته برمان کافی
 و افی جزئیت حضرت میخ است ملاحظه نمایید که سلطنت آشناشیش بنو زبانی و برقرار است
 نیست برمان قاطع و دلیل واضح بازگوشی و بسید حضرت محمد اول خطاب یکی به قوم خود
 گردگفت موسی پیغمبر خدا و تورات کتاب خدا است شاید من موسی و تورات و
 جمیع نبیایی بنبی اسرائیل شوید و موقن بحضرت میخ و بخیل حسین گردید بفت مرتهه تا نخ
 موسی را که در جمیع ستایش آنحضرت است گزرنی فرماید که حضرت موسی از نبیایی
 او لوعه نم و صاحب شریعت بود در صحرای طور خطاب الہی شنید با خدا انگلکار نمود
 الوجی برآ و نازل شد با آنگلکار جمیع اقوام و قبائل عرب خنده او برخاسته خاقب است
 خدا اور اغالب کرد زیرا حق بر باطل غالب است ملاحظه نمایید که حضرت محمد درین
 اقوام و شیوه عرب تولد یافت وزندگانی فرمود بخطاب هر آنی و بخراز کتب مقدسه الهیه بود

داقوام عرب در نهایت جمالت و محی بقییکه ذخیران خود را زده زیرخاک مینموده
 و این در نهایت حیثیت و غلو فخرت می شمردند در نجحت حکومت ایران و روان در نهایت
 نیت و ساخت زندگانی می کردند در باادیه العرب پر کنده بودند و داشتا با یکدیگر در
 حرب و قتال چون نمجسم شدی عالم شد طلت جمالت از باادیه عرب زخمی شد
 آن تواد متوحشه در آنکه زانی بینهی درجه مذیت رسیدند چنانکه از مذیت ایشان
 در هسپانیا و بغداد و ای اروپا است غاده کردند حال چه برانی عظم از نیت و این
 دلیل و نجحت گر اکه انسان حشم از انصاف پرسید و نهایت انصاف بخوبی شدند
 مخلصه حضرات مسیحیان مومن بوسی هستند که پیغمبر بود مسلمانها مومن بوسی هستند و
 نهایت ستایش می کنند آیا از این ستایش مسیحیان و مسلمانان ضرری برای
 اینها حاصل شده اند بلکه بکسر از اینکه تصدیق بوسی و ثبیت تورات می کنند انصاف
 اینها بست می شود چه عیب دارد بنی اسرائیل نیز ستایش از مسیح و محمد نمایند
 تا این تزاع و قتال دو هزار ساله از میان برخیزد و این اخلافها و فسادها زائل شود
 اینها می گویند بوسی کلیم الله بود چه ضرر دارد که موسیان هم گویند مسیح روح الله و محمد
 رسول الله بود تا دیگر نه نزاعی ماند نه جدالی چه سببی و نه قتالی حال من می گوییم
 حضرت بوسی کلیم الله و بنی الله و صاحب شریعت ایله بود و مؤسس اساس
 سعادت عالم انسانی چه ضرر دارد آیا این ضرری ببهائی بودن من دارد نه و الله
 بلکه نهایت فائد و دار و بلکه حضرت بهاء الله از من راضی می شود و مر اتایید می کنند که

خوب انصاف دادی بیز فنا نتحری حقیقت کردی که مومن مپنیر خدا و کتاب او شدی
 و ادام ممکن است باین جسترنی انصاف این حرب و نزاع و قتال را برداریم تا مین جمع
 ادیان افت میل شود چعیب دار و چنانچه سائرین ستایش حضرت موسی بنیانید
 بنی اسرائیل نیز ستایش بنی ایهشان نمایند کل ستایش روایتی یکدیگر کنند
 آسب سعادت کبری و وحدت عالم انسانی و غذت ابدیتی بش رویگانی و لفعت عموم
 گردو ما دام خد ایکی است جمیع را او خلق کرده و بجمع رزق مید به و جمیع را حفظ میفرماید
 و چنین محسنه بان است چرا نامه بران باشیم و نزاع و جدال نماییم این قرن
 قرن علم است این قرن قرن اکثار است از طبیعت است این قرن قرن خدمت
 عالم انسانی است این قرن قرن طهور حقائق اشیاء است این قرن قرن وحدت
 عالم انسان است آیا سزاوار است در چنین قرنی باین تعصبات و تقابلات نماییم
 آیا سزاوار است خرافات قدیمه و افکار پوییده را بسب منازعه و مقاومه کنیم و از
 یکدیگر نفرت جوییم و یکدیگر را نکنیم آیا بتهربست در نهایت افت و محبت باشیم آیا بتهربست
 نیست یکدیگر را در وست داشته باشیم آیا سزاوار است سر و دعالم انسان
 را آبائیگ نکنیم ملا علی بعنان آسان رسانیم و وحدانیت خدا و تمجید نہ سیارا در مجامع
 کبری و مخالف عومی ترسیل نماییم تا جهان جنت ابھی شود روز موعودی که اگرک میشیش
 از یک چشم نوشند و باز و گذاشت در یک اشیاء لانه نمایند شیرو آبود یک
 چرا گاه بچشم زند آیا معنی اینها چیست فیض که اقوام مختلفه و ادیان متعددون که با یکدیگر

مانند کرک و پیش مخاصه و منازعه داشتند در نهایت افت محبت با یکدیگر محدث
 نمایند و در نهایت محبت و یکانگی باشند این مقصود از بیان حضرت پرشیا واله
 برگز کرک و پیش شیر و آه و با یکدیگر نس باتفاق نیابند زیرا آه و طعم شیر است
 و گو سفند طعم گرگ و ندانهای شیر کج است و گوشت خود زیرا دندهای آنستیا
 ندارد و علف و دانه را بریدن تواند و زم نکند باید گوشت بخورد پس مقصود زین
 بشارات افت مل واقوایی است که مانند کرک و پیشند و میان شان مشکل است
 افت حاصل شود ولی در يوم موعود تخدشوند و مجمع گردند باری آن فتن آمد
 لیس مل با یکدیگر در نهایت افت باشند آن قرن آمد که جمیع ادیان عالم مسلح
 هموی نمایند جمیع اقالیم عالم قشیم و حسد شود تا نوع بشر تبار دنل خیزد و حدت
 عالم انسانی زندگانی نمایند هبی عصرا زروز در منزل اما رائمه سرس گودال و سر کوپ
 عنوان نطق مبارک این بود (ہوا شہ) امر و زد کریمہ موسویان محبت کردیم شا
 ویدید که چگونه اثبات شد که حضرت مسیح کلمة الله و حضرت محمد رسول الله است از
 اول دیانت سیچند و اسلام الی یومنا به اکسی در معبد یپو در حیثت مسیح و محمد
 چین نطقی نکرده که بچپس عتر ارض نماید بلکه اکثر منون و سرور شوند این فیت مگر
 آئید حضرت بہاءالله ای آخر بیان الأحلی امام اثیرات ان خطابه مبارک که چنان بود که
 درین سیحان و سر ایلیان ازان بعد افت و ارتباط بیان آمد حتی بنای
 آن داشته شد که در کنارش یکدیگر حاضر شوند و در یکانگی و اتحاد مل و مذهب نطق

نایند و هر دقت و محضر اطهار و مجمع بپایان حاضری شدند از صمیم قلب شاگران امراعظ
 و تعالیم بدیعه بودند روز ۲ ذی قعده (۱۳) آکتوبر کی از دوستان جاپانی
 صحیح چون با جمی شبہ ف حضور مشرف شد برض مبارک رسانید که غلب ادیان و مذاہ
 را من مطالعه کرده ام همچوی دینی را مثل این امر مفید و عجب اصلاح حال عموم نمایند و ام
 فرمودند نه تن من امید وارم که تو آسمانی باشی نه جاپانی نعرب نانگلیز نه عجم نه ترک
 و نه امریکائی الهی شوی و موجب تعالیم حضرت بپایان اسلام علی لئنی ملاحظه نامن بندوی از
 بندگان بپایان اسلام عاجز و ضعیم آماچون در طلاق تعالیم او بستم می نمی چه تایید آتی میسر است
 آن آیام آوازه جلال و جمال طمعت پیان چنان بود که رو ساد حکام و بزرگان اطراف و
 زوجی خانسخا خاشعا در ساحت از مرشرف می شدند و بتصرف افتخار می نمودند قیام و بیان
 مبارک در امر اسلام و هنر از نفوذ و بیان عموم مصادق یوم تیوم انکار سلیمانی عالمین
 بود خوش امته اسلام هرست کلازا عالم عزیزیا و متمولین امریکا بشمار میرفت و مدنی
 پیش از آن در ارض اقدس شرف شده و بعد بواسطه نفس غیر منقطعین حشی
 با متعصین فریس داده کشته بود بنته خود استدعا تی شرف نمود بعد از درگ ک
 نیض حضور وجود اطهار و ملزی می رکاب مبارک را دعوت کرد و چون دغوش
 از روی خلوص بود لبند اور ساحت اقدس مقبول شد لذا از روی عصر باز خود حضور
 افوار آمد و با خشند ام حضور در رکاب مبارک حرکت نمود بعد از عبور از دریا
 و سرخیا بانهای اکلنده و بورکلی متوجه از دو ساعت در خیابانهای با صفا بین تلال

وجال و مزارع و قرآن و میل مبارک در سر و جولان بود تا بعضی ملوک آن محترم
رسیده و آن قصر خارج از پل نتوان بالای تلی با صفا در وسط باخرا و چهرا و خیابانها
پرگل و لاله واقع و جمی از عیان و حیثیات ایشان نیز در انجام همان بودند و چون
نحوس مختلفه بودند بلا خطا مقتضیات وقت و مکان بیانات مبارکه خلیل حکمت خصصاً
بود وسائل فہمیه مفیده بالغاط مختصر در موافقی از فسم اطہر صادر که با تأثیر تمام مرکوز
از همان میگردید و اکثر اوقات خود نحوس باکیه یکریز مذکوره می نمودند بعد از شام در تالار
بیرونی جلوس فرموده اول بیاناتی در این خصوص از فسم اطہر صادر که هر امر عمومی البی
است و هر امر خصوصی بشری لهذا خدمات وزحات نقوس اگر مفیده بحال و می باشد
عند ائمه مقبول و آثار شیش باقیت والازمات جمع محمد و دامت وفاتی
و بعد از مسلک اذن اجازه نبغه و پیانو پرداختند و محل بسر و دوسرو عظیم خشم گردید
روز ۲۳ ذی قعده (۱۴۰۱) اکتوبر از جمله بیانات مبارکه بناست ذکر تحاب

رئیس جمهور این بود که "با بدشی رئیس باشد که خود اصرار در ریاست نداشته باشد
قیاحیه در خیال شهرت و برتری نباشد بلکه بکوید من خود را سردار و لایق این مقام
نمیدم و طاقت تحمل این ثقل عظیم ندارم اینگونه نقوس مستحب ریاستند زیرا اگر خیروف فائمه
عومنم را داشت که رئیس باشد غیرخواه باشد نه خود غواه و اگر غوغ شخصی منظور باشد
که این مضر بعلم انسانی و نفعت عمومی است از این قبل بیانات مبارکه در هر معاجمی
با نهایت تأثیر بود و چون سر میز ریای نایار شریف بودند نظر بر جای خضار قبل از نشر وع

باکل این ناجات را نسے مودند (هواشد) تر از نایا الی مجتمعین علی همه الماءم و شاگرین
 نعمتک ناطرین الی مکرئک رب از زل علینا مامد و من آنها و بر کله من لذک داشتک نهت
 اکرم و آنک انت از حن الرحیم زهی بعد بیاناتی مفصل در تاریخ بعضی از مشاییر فرمود
 و عصر اتوپیل برای سواری مبارک حاضر در تلال و جبال و خیابانهای باصفاً مقصیم
 آب پیر و گردشی فرموده چون مراجعت نمودند بیرون قصر میزدگری محضوص جلوس
 مبارک حاضر کرده چون جاسر شدند به بیانات مفصله لی در شرح حیات و تاریخ
 امر جمال مبارک پرداختند آما شب سریز شام بیانات مبارک در شکر نعما و آیته و
 رعایت و حایت ضعفا و فقر ابود بعد کی از حضار سوال نمود که چرا آمال بعضی در عالم
 غیری میشود و بعضی نمیشود خلاصه بیان مبارک در جواب این بود که "آنچه بالقدرات
 موافقت نماید تتحقق می‌یابد و علاوه وقت خیر حُسن تدبیر جاذب نمایید است آما
 آمال انسان پایانی ندارد انسان بهر درجه‌ی برسد ما فوق دارد لذا همچه باید در
 حرمت و رحمت باشد و بگزراحت نیابد گریبی و توکل که با وجود گوشش در امور
 قلب انسان فارغ و مسرور گردد نه از حصول شان و شروع آن مغز و رشد و نه از فقدان
 ان محظوظ در تمام بقیه ایمان حاصل شود الی آنکه بیانه اعلی از زنگوی بیانات
 مبارکه و نصائح مشفقة در هر خطی هستیا و تذکر آن نوشی خلیل افزوده شد و هر روز
 در محضر از خصوصی تازه از اینها دیده می‌گشت روز عذری فعده (۱۰) که توبر
 خانم محترمہ سریس ہرست چون مشرفت شد گنجای خوش زنگ و بوجحضور مبارک تقدیم

نود عرض کرد اگر میل مبارک باشد در گلخانه و با غچه ها گردش بفرمایند اول در
 عمارات قصر بعد در گلخانه سرمه گردش نود بعضی از گلهاي متاز چون بظر انواع رسيد
 می فسرمودند تخم این گلها را برای روشه مبارکه و مقام عالی باید بفرستیم و چنین منفعت
 که اصل گلهاي حسدائق قلوب است و از هار محبت است که از حرارت شمس حقیقت
 تربت نمودند شام اهل عالم را معطر نماید و هرگز پر مردگی ندارد و در مجمع سرمه زفت
 نماه رفع مبارک از عظمت این قرن و شرافت عالم انسانی و حصول فضائل کمالات
 باقیه بود و خسرو توه نای سیس ببرت نظر غایت نمودند فرمودند "فی الحقيقة
 اطفال زنیت سفره اند علی اخصوص این اطفال که خلیل مجده قلوب اطفال بسیار عاف
 و ساده است انسان باید قلبش نهند قلوب اطفال باشد و از هر آیشی پاک و
 پاکیزه و شب مناجات مبارک سرمه زاین بود (هوائش) خداوندان چگونه ترا شکر
 نمائیم نهاد تو ناما هی است و شکرانه محدود و چگونه محمد و دشکر غیر محدود و نماید
 عاجزیم از شکر اطاف تو و کمال عجز توجه بلکوت تو نیما هیم و طلب از دیاد نفت بخطه
 تو می کنیم توئی دهنده و بخشند و تو انا (بعد شرحی از تو ایخ لوك و خسرو ذکر
 موت هکندر فرمودند که) چون در شهر زورچ پس از عافت خواهوش شد و
 صح آخرت او بدید و ایمانی بر جازه اوجمع شدند یکی گفت سیجان اشد این حض
 غیور از دیر و زیست هستیم گنجایش نبود امروز در شیری از زمین گنجایش بافت
 یکی گفت اسکندر را آن عظمت جلال و فصاحت لفارز پیغوفت ارجمند نصیحت نکرد

ک اموزگوت او نمود و گری گفت چند ساعت پیش این شخص خود را ملک فاییم عالم
 میدانست حال حلوم شد که عبد ملکوت ای خسرو بیانه ای اعلیٰ بعد از سرمهز با طلاق
 بیرونی تشریف بودند چنان سر برست و همانان محترم منجد برقا و گفار
 مبارک شده بودند که با وجود آنکه آن محترم ز دخویشانش و صحبت از امر مبارک خیلی
 لاذخه حکمت می نمود اثربن خسرو خود از حضور اور رجای بیان تعالیم مبارک که نمود
 آن بوکه بیاناتی در خدمت امر اش و سفوع امور ملکوت و صالح عمومی و وحدت عالم
 ای فرمودند و پس از توضیح تعالیم مبارک در خلاف و تفاوت هستنداد نتوء
 نطق نموده می نشسته بودند حضرت مسیح بیان الهی را بتجهیز قلب رسین و هستنداد
 هشتم را بار ارضی مختلف مثل زند و آخوس سر برست حکایت آیات شرف خود را در عکس
 نمود و لذت مناجاتی را که در ارض آتشس همان نموده بود بپرس رسانید و هستنداد
 ملاودت مناجات عربی کرد لبند هشروع مناجات عربی فصح با کنی بدین و میخ فرمود
 با آنکه حضار ای عربی نمیدانستند اغلب لذت آن مناجات و محن مبارک را در خوش
 و سبب حصول تبل و تقریب ای اسد می گفتند و اثربن بعضی از حضار و حضور مبارک
 اهل راقبال می نمودند و عرض می کردند که مسابق از این امر مطلع و بعضی از جای محسور
 بودیم ولی این طور سائل این طور را نمیدانیم

روز دزی قده

اکنون بر بعضی از خویشانه سر برست با آنکه منصب منجد بودند لبی نهایت خانم غلط
 گشتند علی چهار چشمگام حرکت موکب قدس که چون با آنها خدا حقیقی نمودند خدمت انجام

طبیعت کنیز غلام نبر و طلحه هر دو حضرانه صفت شده بسیار از نظری ملحوظ در تشویق و حسر بیش آنها
 بحسن خدمت و صداقت و امانت و اهل امانت از خدماتشان فخر مودعه من
 چون رئیت پدری نسبت بثایا دارم بهدا نخواهم یادگاری شایا بهم و پیرکیت و جوینه
 عحایت فرموده سوار شدم در حالت سیکنگ فوس طبله و خانهای محترم با نهایت ضمیر
 استاده چون عجده دلیل خاضع و خاش و از استغاثه و عظمت و جلال طلعت میثاق
 بپیش و مات بودند و خود سرس هرست باصرار تمام رجامند و تماشان فرنگی کو
 بدرقه در رکاب مبارک آمد آما بعضی از بیانات مبارکه با داین بود که کفر فرموده
 امر اش از قوای ملکی و امور دنیوی مقدس است و از جمله تعالیم ایله نفع و سر امانت
 و نهقطه علی و تقدیس است پس اگر کسی را دیدی که نظر بال و طمع در اموال هاس دارد
 بدان که او از اهل بیان است ابل بیا کسانی استند که اگر بادی ذهب و فضه رشد
 چون بر قدر گذرنده و ابداع استان نمایند و دیگر کوچکترین فوههای اور اشیاء هر
 بمحافف و تربیت فرمودند که این طفل جمی موزدن وججه لیل شاده دارد اگر تربیت
 ابی تربیت شود بدب سعادت ابدی این خانه انگرد و باری بزرگان امریکا و
 آزادگان هر مدینه و دیار چون این نوع رفوار و گفار و سلطنت و اقتدار از طلعت عبور
 عظیم شامده نمودند با وجود آنکه هر کیک شخصی شهر باشکنی و دیده بود آخز دیوانه تویی
 و خلیق جان بخشی از دید و شیفت روی نمازیم نیش از زو عصر مکمل اندس در گوب
 بزرگی که خانهای اعیان شهر سانفرنسیکو و رجال محترم شان بخشن داشته باز خطا بیش

در حقوق تربیت نمایند ادعا فرمودند که جمیع واله و شیدا گفتند و قسمی با هنر از همچنان
 آمدند که پسر از خطاب مبارکه یکدیگر را در حضور مبارک معرفی نمودند و از شرف
 فتحار می کردند چون آن محل عیان بود و عصرانه از هر قبیل مهیا بمحض سر بر قلب آنها
 سرمنز جا سس و قدری شیرینی و چای میل فرموده حرکت نمودند و جمیعت تا پیرون عمارت
 با نهایت شوق و محبت در طواف و تعظیم بودند بعد ازان مجدد کمر می فرمودند که نطقها
 من همه با قضاای وقت و اندازه استعداد و نعمت است به طفلا که آن پدرانی آنی
 کند «جز علیش بند سه گیتی کند» و شب بجهت مجلس همانی نوزده روزه خشم درکت گلهند
 فرمودند بعضی از دوستان و خدام آستان در رکاب مبارک بودند در راه ذکر
 تمازرا اجای سیال می فرمودند که آبیب زفتش من با نجاحی متأثر شده اند و با وجود
 مشاغل بی خستیار از راه و در برای ملاقات آمده اند اگر تا پر لند و سیال یکدروز
 ماده بود میرفتم ولی راه دور است بلاس نجز هم اگر محض زیارت قبر ستر چس نبود میرفتم
 اجای الی در قلبم بد رجه میست که راضی نیشوم غباری بر آنها بنشیند اگر خدا نخواسته بینیم
 بیکی از شما آه سپی میرسد فو اخور را پرمی کنم ای خسرو بیان الامی چون بنزد سرگودال
 موسس کو پرسیدند قبل از مجلس همان را در ریاض اکنند پایاد و گردش فرمودند و در
 مردم ببعضی از اجای او بستیدهای چون مشرف شدند بعضی از بیانات مبالغه این بود که
 قدر راه این محبت را میداشیم که پیچ بخاطر نیاید که یکی گفتو زیبا یا شیخ و این طور با احباب ملاقات

کنیم و در محافل عظمی با علامه کلمه الله پردازیم حضرت پیر ارشاد چه ز حانگ کشیدند چه بلایا
 و متفاقی تحل فرمودند نسب و غارت دیدند و اسیر و مسجون گردیدند آن قلوب را
 بهم ارتبا طبختند شرق و غرب الفت یابند و حدت عالم انسانی فا بر شود و سلح
 عمومی ترویج گردانی و چون اخراج مجمع و بانگه و پیانو بسر و دست امشغول و منتظر
 نزول قدوم مبارک بودند و آنگه و ترانه شان از مالار پائین در طبقه بالا بسیار قدس
 میرسید در آن هنگام او حی بسیار طیح با فتحا حضرت حیدر قبل علی صادق شد که عنوش
 این بود ہو الله ای ہیم و شرکت عبد البهاد عبودیت استان پها شب است
 در کلیغور زیاد شهر اکنند خانه امت الله مسیس هنگو دال لانه و آشیانه رین مرغان
 آواره است ضافت نوزده روزه است جمیع ازیاران با دفا و ورقات طینب نوار
 در اخمن تصریح بلکوت ای و جمع نعام حاضر و هیا و سفره بی نهایت هنما ای جای تو خان
 آنگه بدمی در قبل میزند و بگلگانگ جدید درس مقامات معنوی می گویند در نهایت
 محبت و تضرعند ای جای تو خانی ای جای تو خانی ای خس بیان الاحل و چون
 بجمع ایاران نزول فشرمودند اینها بپریز با مر بکلوس نودند و خود دور داشته
 شدند فان گردش میزند ہر کیت رامعترمی نودند شیرینی غایت می گردند
 و می فشرمودند احمد شد در خانه مسیس گو دال مسیس کو پر در نهایت محبت مجتمعهم ہر
 امده ای موجود و هیا قلوب در نهایت مودت و صفا چشمها متوجه بلکوت ای خوب
 محلی است دیگر بہتر از این نیشود آن مدار علی ناظر ایین جمعند و فریاد سینا بندک طلب

کلم طوبی کلم ای بندگان جمال ابی طوبی کلم طوبی کلم با این رویهای روشن طوبی کلم
 طوبی کلم با این قلوب چون گلشن ملاحظه نمایند که چه موهبتی حاصل است و چه غایبی شامل که
 عبدالبها در جمع شاد و رمی گردد و شمارا ذکر نماید و یکیک راجح است و تبیین می گوید
 آنکه بعد از مردم شام غنیمت شام خوردن پاکشید من بالا میردم و بازمیایم چون
 بعد شام خوردن باز لطفی بسیار شیرین در احساسات و روابط روحاً و اخوت معنوی
 و عمار ربانی انجایی ابی فرمودند و بمناجات بدینی فارسی محلیں ختم نمودند و انجایی پر شور
 و انجذاب یکیک دست میدادند و استدعاًی برکت توفیق می نمودند و جده و
 طربی در لغوش بود که هچ وقت آن بزم عطا از فاطم زود و در روزگار آنمار غظیر ظاہر
 و آنکه از ناید شب را در انجا استراحت فرمودند و در آذونی قعده ۱۱۷) آنکه تو بر
 صح از اکنون بآن نهنسیکو مر جوت نمودند و همان اوقات بود که خاتمه مبارک گم
 شد و از آن پس بعد جمیع الوح و آثار را باز قلم اطهر مژین می فرمودند و چون پسته شرق
 تقدیم حضور انور گردید فانی مطالب مکتب حضرت حیدر قبل علی ربعض رسانید و بهنسیا:
 از ایشان سریر قدم اطهر نباد نور ابدت مبارک فانی را بنده نموده فرمودند من هم
 ترا بجا ای حاجی در آنچه میگیرم تبریم و غایتی که هرگز در عالم دل و جان آن نویست و
 حسان از یاد نزد دو محفل از روزگر شهادت شهدای چهرم را با نهایت تماشی فرمودند
 و مکثر شرح ثبات و استعانت انجایی شرق و خدمت و صداقت حضرت ایضاً
 از ایشان مبارک صادر و محبین حکایات مفصل ایام اخیره عکا و تهدیات سلطان محمد بهمید

تفضیل مفتشین می فرسته بودند که بنو ز آن هیئت تقدیش و تقدی در مراجع از عکا بین راه
 بسلا بسول بودند که سلطوت عدالت مکوت بجمع امور منطبق نمود سلطان عبد الحمید
 معزول شد و مفتشین بی مقتول دیگری بلاک و دونفر بزم فرار گی شتند و کی ازان دو
 در پر صحر بجهت مصارف یومیه از جای بسوان نمود، بعد جمعی از فلاسفه و روحا نیین و
 رو سائی شهر کی بعد دیگری مشرف و از مسائل ایمه مجدد و با خلوص تمام مرضی میشدند
 کی از آنها سوال از کیفیت روح و ماده نمود فرمودند و جواب دار و کی جواب فلسفی
 و کی مکوئی جواب فلسفی آسان است چکه روح و فلسفه عبارت از قواد است که هر آن داشته
 قوی دارد که آن قوی از ما ذرا نفیک نیا به شناخته، اگر پیشتر یا به عباره اخزی روح آلات
 و ماده است و ای از تغیر ماده فنای آن قوه لازم نیاید زیرا تبدیل و تعلیل زوایم از ای
 است ولی حقایق وار و احتجاج مخدوش و مصون و قوای اصلیه باقی و تغیر جسد و جسم
 طبیور و بر وزر روح مختلف میشود نه انکه روح فنای گرد و ای خسرو بیانه ای اعلی چون نمیسله را
 شروع و فضل فرمودند سامیعن بی نهایت آشفته و شید اشده و شهادت بر احاطه
 علیه و قوه بیان و بر امان دادند و از وزر منزل مبارک و مرتبه در جمیع عمومی نطق فرمودند
 کی در خصوص مزده جات که باید پاک و طیب باشد همین بلات کمالات انسانیه
 انبات نماید و برکت الهی باید و ثانی بعد از گردش نطق مبارک در خصوص حرکت و حرارت
 بود که لازمه عالم وجود است روز بذی قعده (۱۶) آکتو بر نگام حرکت بلاس
 انجلیز بجهت اجای پورتلند و سیال که استدعای مسافرت هیکل قدس بپلا دخود نموده

می فخر مودنده محبت و نهربانی مر ابشار دوستیان پورتلند و سیاچل بر ساند
 من همیشه با اینها هستم ملاقات جمای نسبت بر قابط رو عائی چنان امیت ندارم هست
 در قرب معنویت یا چون این پایام طمعت میثاق آبان یاران شاق رسید تگرا فا
 اظهار اطاعت امر بارک نمودند و هستد عایی اذن تشریف کردند لبند ادر او خسرو
 زیام اقامت مبارک در سانفرنسیکو باحت اقدس چند شرف شدند و در بزم
 وصل و لقاء اهل اچشمها اگر این داشتند و از اشر عشق دلبائی سوزان خلاصه
 چون باستگاه راه آهن تشریف فرمادند جمعی از احباب جانمودند که تالاس نخلیز
 در رکاب مبارک باشند از جمله ائمه لنجد پرس گو دال بود و در ترن بوجود
 اقدس بسیار خوش گذشت و چون بعضی از احباب امبع اطهر رسید فرمودند
 "ین انقلابات ترکی مقداد مراجعت من است" طرف عصر شخصی از اهل تالاس نخلیز
 اجازه خواسته در ترن شرف شد و نهایت خلوص و اقبال بر قی کشت اول شب
 هوتل تالاس نخلیز موسم بلنگر شیم بنزول قدم مبارک شرف و جمعی از احباب آن
 شهر با ولله و شور بفوز لقا فاز و چنین بعضی از رؤسای کنسرس و مخالف چون وعده خوابی
 از هیکل انور نمودند فخر مودنده ابدآ وقت و مجال ندارم محض زیارت قبر مستر چپس
 و ملاقات احبا کید و روزی اقامت نموده مراجعت خواهم کرد" روزه

ذی قعده (۱۴) آکتوبر پس از اوراد و اوکار عزم دیدار فرا جضرت مستر چپس فرمودند
 جمعی از احباب نیز در رکاب مبارک حرکت نمودند طولی کشید تا ترا مواتی چند سیان و راز شیر

بکنار قبرستان رسید بیکل اطهر پایه شدند رو بقیر متوجه باشیا تکون
 و سکوت مشی می شرمندند و چون آن مزار پر انوار رسیدند بدون سوال استادند
 و ازان محل دبزی و خرمی اشجار و چن تعریف فرمودند چند دقیقه بدختی که نزد یک
 آن تربت بود تکیه کردند بعد مقابله تربت آن نفر نمی رستاد دسته ای گل گرفتند
 در وی آن خاک پاک چیدند بهر و محنتی که ناظرین حیران ماندند پس در مقابل آن
 مرقد رو با رعن متفاوت استاده شغول تلاوت زیارت نامه جمال ابی شدند و جمیع
 احباب در عقب متوجه مشتبه بودند پس از زیارت نامه مبارکه شروع بنای جات عربی
 و طلب مغفرت آن متصاعد الی اند فرمودند و آخر شرح آیام حیات و خدمات
 و ثبات و استقامت آن مُون با شه بیان نمودند وین راجحت جین میں ابران
 قبر معتبر گذارد و برسیدند بحالی که دیده صادقان گریان شد و کرمجان و آن
 تربت پاک خمیده گردید مقبل عاشق شد و بر غصی آرزوی آن مقام ارفع اعلی نمود
 چون راجحت بتویل فرمودند نهونس کثیره فتنظر لقاوی بیشال بودند و چند نفر و فایع
 مگاران حسر ام نیز موجود و از جمله بیانات مبارکه بیکی از آنها این بود (مواشه)
 در عالم وجود دو دنیت موجود دنیت ادیة و دنیت الیه فلاسفه مؤسس دنیت ادی
 بودند و انسیا ای الیه مؤسس دنیت آسمانی مثلث فلاسفه یونان هائیں دنیت
 جانی نمودند حضرت مسیح هائیں دنیت رو عانی فرمود دنیت ادیه سبب سعادت
 دنیوی است و دنیت الیه و سبب سعادت سردیه اگر دنیت الیه که جامع است

شاهیش شود مدنت ادیه نیز اکمال یابد کمال روحاں چون مکال شود کمال جهانی
 نیز مکال است آما مدنت جهانیه تنها کفایت نکند و کمال جهانی بب حصول کمالات
 روحاں نگردد بلکه مزید خیگ و مصال شود و غلت حرب و قتال با وجود این عجیب است
 که مدنت ایه کلی فراموش شده و جمیع در مادیات مستقر قد این است که شب و
 روز آرام ندارند دامن در حرب و قتالند هر روز خوزنیزی و خرابی است و زحمت
 و پریشانی و تدارک حرب عمومی و تباہی عالم نهانی یعنی جنگیت بیشتر و بیاناتی که راز تعالیم سلم
 اهل نمی فرمودند و حکایت از عظمت امر عظیم ایه می نمودند و عجیبین می فرمودند اگر تقریب
 ایه خواهید از جمیع اشیا منقطع شوید و از آلاشیش دنیا ای فانی پاک و مقدس گردید
 در بحر محبت الله متفرق باشید و بذکر و نهای او اوقات راح صرف نمایید بهای الله
 و مده باید محبوب عالم باشد ملاحظه نمایید تا هواریان حضرت مسیح از خود فانی
 نشدن عالم از نده نکردن اپس باید دائم بذکر ایه مشغول باشید و در صدقه شر
 تعالیم حضرت بهای الله بر ایسید الی آخوند بیانة الأعلی بعد بعضی از اعیان و لردها
 مشرف شدند و از جذبه جمال ولذت بزم وصال آشفته و شیدگاشتند و شب
 نطق مبارک و مجمع در باره نتائج باقیه محافل اجابت و تشویق بر خدمت امرا الله
 و توجه بلکوت الله آخر شبیه سیکل اقدس قسمی خسته بودند که حالت شام خوردن نداشند
 قدری نان و پنیر در اوقات مبارک گذاردند که اگر نصف شب گرسنه شدند ناول
 فرمایند طعام و قذای مبارک را کثرب نتوال بود گاهی هم سریز در صالون ہوئی تشریف

میر دند یا از غذای بول با و طاق مبارک میباشد روز ۹ ذی قعده
 (۲۰)، آکتوبر بیش از سایر اوقات و آیام از زدن یار و غیار از هر طبقه‌ی مشرف
 می‌شند و چون محبت زیادی شد و برای یک یک شرف مخصوص ممکن نه لعنه
 خطاب مبارک و محل تعاومی بود گریب‌ضی از ازدواج نووس محترم که گاهی فشرف
 و خطاب مخصوص فائز و مفترم گشته شد و از جمله مطالبی که بسب عبرت این داشت
 و ذات و حمارت این نقض عینی شاعع بی نور شد این بود که با آنکه در آن حد دشغول
 به کان داری و عیاشی بود و منصرف از ذکر الی چون آوازه جماگیر مثیاق شهر دشیر
 انداخت او هم ذکر حضرت بهادر اسد و نسبت عصر پا بزرگان رانده و در خرده خوش
 بخیال خیشی اتفاد د و مرتبه روزنامه نویسی را تطیع نمود مقاله‌ی شببه ایگز نوشت
 و نسبت جمایی را عنوان درآشت مقام صالحین کرد و ای سلطان بیان بی اعتمادی
 گذرا نمود و آنکه امور را لائق ذکر نشود و پیچ اهمیت نداشته بلکه چون آن روز
 شخصی روزنامه نویس سوال از نسبت غابری او نمود فسر موده نمی‌کند که بنویسی گویی
 و این آخركافی است و بیش ازین نتو سوال کن و نه من جواب میدهم و آن
 کله بیان حضرت پیچ است که عرض کردند برادران شاپیدن شما آمد و اندفسر موده
 اینها برادران من نیستند بلکه برادران دکسان من شما شدید ابدآ پنست غصر علی‌هنا
 حضرت پیچ اهمیت نداشته با وجود این منزل من چنین است که بر که خواهی گوییا و
 هر که گویید این روزنامه نویس مذکور هم این بیان مبارک که ابعینه در روزنامه

درج نود و شرداد لبڑارن نقش که لاف آن زده بود که فضی در ساحت سلطان
 میثاق زند و اطمینان بوس نماید ازان بعد صدائی ازاو گوش نرسید خواست
 و دنظر خبران عدم خویش را نمایش وجودی دهد آماش مثل خیر اشد بی خیر در
 شیکاغو که سغارش داد که مرد احضار فرمایند تا با قاصد مشرف شوهر چوب
 او را بهم چین فرمودند که من بین شهر وارد شده ام ابد اطلب ملاقات احمدی
 نکرده ام ولی هر سباید در نهایت لطف و مدارا باید ملاقات می کنم یا با وجودین
 ان بی انصاف همان شرداد نمذک طلعت میثاق وعده ملاقات فرمود و خلف نمود
 نفوذ باشد من شترالحاسهین ولی آخوند و سارس نیجه بکسر خشید زیرا نماید
 شان القاء شببه در قلب ساده ظی بود آماش بگله بشتر سبب نسبا و نعس
 گردید باری نکر فرمودند که این یک و نفر و باره خود را رسوانند و آلا ابد امن دسم
 آنها بر زبان نمیراندم زیرا نه صلاح امر است و نه لائق ذکر و عنوان نه استند و بچین
 می فرمودند اگر اینها هم مقصد خیری در امر اشد دارند باید بخدمتی موفق شوند و بروند
 تبلیغ امر اشد نمایند اگر موقنند در کنارس و مجامع کبری فریاد اینها را لابی برآورند از این
 شبها ت پنجه ای حاصل می شود جر خران دنیا و آخوند جمال مبارک بصیر عبارت
 وعده فرمودند که بعد از صعودش خادمین مخلصین که قائم برا اغلان امر اشد هستند
 منصور و منظر گردند حال پسینید چه نفوسي خادم و قائمند و چه اشخاصی محظی
 و مادرم با وجود این کی از شبها اثاث نیست که بهشیه حق ذیل بوجه و مظلوم عالم

این چه دخلی بطلب دارد بلی یعنی امر اش در بدایت محل انکار اعم واقع ولی قد نباشد
 عون و نصرت حق عامی و بحق عساکرین بوده العاقبة للتعین و لغزة لعبا و اش
 لمخلصین لذا در کتاب قدس می فرماید قل يا قوم لا آخذكم الا ضرب
 اذا غاب بكموت ظوری و سنت امواج بحر بیانی ان في ظبوری حکمة وفي غبی
 حکمة اخری اذا ظلم بهما الامانة الفرد اخیر وزر کم من فقی الابهی و نصر من فام على
 خدمتة امری بجهنون و من الملاذ الا علی و قبیل من الملائكة المقربین اهتم آن شب دمیع بهایان
 در تالار بزرگی خطابی مشروح وفضل جامع مسائل امری و مصائب و بلایای جمال ابی
 و اماعت آثار قسلام علی و ثبوت بر میثاق الله و شحادا هی بهای فرمودند که جهت اراد
 حالت تذکر و هستی باهشیدند و از اینچه بدب جمع شمل بهایان است جمیع را آگاه
 فرمودند روز ۱۰ ذی قعده (۲۱) آکتوبر سیزده تا ظهر در اپارتمان منزل
 مبارک همه او طاقها ملوان جمیعت بود و همچنین بیرون او طاقها تا او طاق اسانوکه
 مردم را ببالا و پائین نقل نمیود از دحام غربی بود و میکل اکرم در جمیعت گردش میفرمود
 گاهی در او طاقها گاهی بیرون مشی می نمودند و در تعالیم الهیه و صلح عمومی و وحدت
 عالم هنافی و ترویج فضائل و کمالات زبانی نطق می فرمودند و چون نقوس خرشد
 که وجود مبارک عزم حرکت دارند همسه اهل هارهف و حزن شدید میکردند و بازاره را
 بعضی کنایش و مجتمع دعوت نمودند و رجای اقامت مبارک کردند مقبول نیفتاد
 فرمودند وقت ندارم باید ز دشتر ق راجعت نایم و آنهاست محبت و تعلق

خاطر را بهر یک از شما ندارم و از زواج‌ای قدیم و جدید باشوق و ذوقی خیلی
 عجیب طفال خود را بحضور مبارک می‌آوردن و میرک پس از این دسته‌عای صون
 و برکت می‌کردند عصر چون مضمون حرکت شدند و انجای لاس نجیز در حات تبل وضع
 بودند سان غایت خطاب با نهان اتفاق بعضی از بیانات مبارک این بود که شکر
 گزید خدار اکه بالطاف باقیه فائز شدید و دیده بینا باشید همه کو زند و شما بینا
 جمع زینی هستند و شما آسمانی اگرچه شاد نمی‌شوند لکن در آسمان سائیده همید و ارم
 روز بروز نماید حبید و برا علار کله اشد قیام نماید و هر سالی بزیارت قبر
 مترجیس از قبل من بروید زیر فرس مقدسی بود مقام او بعد معلوم خواهد شد من از راه
 دور بیدن شما آدم را بزاریل راه را طی کردم احمد شمارا در کمال روح و ریحان
 دیدم ای دم چانت که در صون و حمایت الهی باشید و در خدمت امراء الله
 موفقی ترشید تا هر یک در بستان غایت اشجار بار و گردید و در نهایت
 طراوت و لطفات باشید کسب فیوضات ملکوت بشیر نماید و بهدایت
 نسوس مشنول شوید تا لاس نجیز دینه الهی شود و مرکزانوار ملکوت گردد
 اگر انجای الهی موجب تعالیم بیار اشد عمل نمایند موفق بیدایت احمد گردند خدمت
 بوحدت عالم انسانی کنند در صلح عمومی جانشانی نمایند مواد آسمانی بر آنها
 نازل شود موفق بتعالی مگردد که آرزوی مقدسین و مقربین است انتہی وقتی پیش
 راه آهن تشریف فرماشدند معلوم شد که امّة الله مسیح گودالیت خواجه گاه بپرس

بیس گرفته اند بدون اطلاع با وجود آنکه آن شب محل راحت در تن بینا بود ولی از
 شدت خنگی استراحت نمودند چنانچه روز ۱۱ ذی قعده ۱۴۰۲ کتو بیانی از هر دو
 بنابراین کوچی فرمودند که در شب ابدآخواب ننموده و "نمکی کردم" و چون
 موكب آمد سردار دار و جمی از اجبار در استگاه راه آهن با اوله و شهداب حاضر
 و شرف از زود راه مخالف کر رذک شوت و هشتمان اجای لاس سنجیزی فرمودند
 و طلب مبارک از استفات و شبات شان بسیار مسرور بود اجای سانفرانسکو
 و اطراف آنها و بیت مبارک مجتمع قبل و بعد از محل و نطق عمومی دسته دسته در
 او طلاق مبارک متصرف می شدند و سان امپراطور اولادت بر تبلیغ امر اش روش
 تفات آشنا کید میزد و مبتدیهار ابشارات بطلع صبح هری و نویصلح مصلاح
 والفت و شکاذیل و نیامیداد و نطق مبارک در مجمع عمومی صبح شرجی از آیام جال
 ابی و سطوع کله آشنا و امام بحایهای بود و حصر خطابه مبارک درخصوص تبلیغ امر و خطاب
 قلم اعلی بلوک و سلاطین بسیار بین و چون از گردش راجت فرمودند باحتیای
 پر تکنده و سیائل که از زمانه برای تشرفت آمده بودند بسیار اطمینان عیات فرمودند
 و از جمله بیان مبارک باهای این بود که آحال واقع نشده که از شرق شخصی بزب باید محض
 زیارات و جدایی و ملاقات و سلطان الی و باین درجه با غوس محرمه الافت و محبت
 رسمی داشته باشد بدون روابط ملکی و مقصد سیاسی و تجارت و سیاست این
 قضیه مثل نمایند و در یکی از توابع نیست و اگر نفوی هم آمده اند بمحبت سیاحت

و تجارت و مقاصد و گر بوده دچون نقوس و گر مشرف شدنی فرمودند) لا بد
حرب و انتقام عظیمی در عالم ظاهر خواهد شد بدرجہ کی کہ جمیع بشر بر سای رض قیام
خواهند نمود و خواهند گفت که شادر قصر ما خود را کمال سُر و می شینید باہمیت لذت
می خورد و باشاط و باشاط می خورد عذای بسیار لذیز وارید در با غمای خوش
منظرو با صفاتی و تفریج می کنید آما برای شهرت و نام خود را یارا بحرب میاندازید
خون مار امی ریزید جنبهای مارا پاره پاره می کنید ولی خاری بدست شانمی شیند
و دقیقه ای در آسایش شافتور حاصل نمی شود اتهی روز ۲۲ ذی قده ۱۴۰۴ آکتوبر
جمع عمومی در اکنون منزل آمادا شد لنجذب سس گودال و سرکو پر بود و بیاناتی عنایت
آمیز درباره قیام و خدمات ایشان و استفاده ایشان و لنجذاب اخباری کلیغون نیایی فرموده
چون او خسرا زایم افاقت مبارک بود لہذا هر ساعتی رفت قلوب ای اخبار و لنجذاب و لوله
انبا پیشتر میشد شام و ناما را در انجامیں فرمودند و شب نطق مبارک مفضل و خصوص غیره
جال مبارک و پریشانی اجبا و غیل حال آقا ابو القاسم بعد این بود که چون در راه سواره ای
که برای خاطت هر راه ایشان بوده اند او را زخمی کرده اموش رامی برند این شهرت
و خبر و صیحت او که باید احوال ویستی آقا ابو القاسم را بدرؤیش محمد بر سانید بخدا و میره
و گمکش اجابت می خورد (فسر مودن) از قرآن ما فرمید که چون آقا ابو القاسم بعد این
سابق در ساحت اقدس بود و در پیوبت جال ابھی او هم سافرشد لہذا یقین است که
مرا دا وزر دلیلیش محمد جال مبارک است و باید در حدود سیلما نیز تشریف داشته باشد

آن بود که انجارا با عذر تصریع داشتال فرمادم در جامیل در دراجت جمال
 قدم بجدا و نویم ای آخوند بیان الاعلی و چون امکن با و طاق تشریف بودند باز چا
 مجتمع و مبتدها در جاوایی میشانند شما میگشانند شما
 شدند و عنوان نطق مبارک این بود (هوا الله) ثریت درین صفحاتم در هر شهری فاراد
 شدم با اجای طوائف اخیری ملاقات کردم در جمیع مجامع و غلب کنائشند با لکوت
 ابی نوید و دعوت با مرحال مبارک کردم شبها در نهایت تصریع دبل بودم و مناجات
 و طلب تائید می نوید که پرتو شرس حقیقت باین بلا و بنا بد و اقطار امریکا را روشن نماید
 حیات ابدیه نجده نمی امریکا بذلت آسمانی یا بند و از تعالیم جمال مبارک بهره و فیض
 گیرند احمد شد بوبت جمال مبارک و تائید لکوت ابی چنین شد در جمیع شهرها ای امریکا
 نمایند بلند گردید حتى در جسم اند او صاف عظمت امر فشر ای آخوند بیان الاعلی
 در آن ایام مکرر ذکر نمکن امر در بلا و شرق و هسته ای ایان به شر و
 و بجهت تمامی فرمودند و وقتی صین مشی گردش در ذکر دیاد جمال مبارک ناطق و بعارة
 هن ایگر ذکر ایام سیلیانیه و حدت و مظلومیت طلعت قدم می فرمودند با انکه مکرر این
 حکایت را فرموده بودند ولی از رو زنعته حمال مبارک منطبق شده ای ای بنای گریگزند
 عتمی که صدای مبارک تا او در برفت و جمیع خدام گریه و دادند و از استیاع بلا ای جمال
 قدم در قت قلب ستر اکرم کند و رست اند و شدید روی نمود و آن شب در گنبد هر رخت
 فرمودند

روز ۱۲ ذی قعده (۱۴۰۲) اکتوبر از اجای اکنند و اطراف باز معمی فیض

اکثر نفوس اطفال خود را در محضر مبارک می‌آورند و با فتحار شان رجای اسم فارسی
 و سنت عالی برکت و خطاب ای می‌نودند و از تشریف بلعای من طاف حول الاصحه فخر
 و مبارات می‌کردند و از شدت شوق و هشیاق از دیدگان اشک میرخیته آمانطق مبارک
 در خدمات و مسائل اجنبی ترین صلح عمومی و وحدت عالم اسلامی و حکایت از خطاب
 در حبیبیود و مثال ذکر بود و چون اکنون بانم نسکو مراجع فرمودند برای جمعی
 از جوانان اجبار که دائم در فکر تبلیغ امر الله و نشر فنون اسلام بودند فرمودند شکر کنند
 خدار اکه فیض الهی ثبات سید و شمس حیثت بر شما آبیده و آب حیوان و حیات آسمانی
 بجهت شایستگی از دیده انسان چون از پیغمبر شیرینی بتوشد باید در نوشانیدن باشون
 گمراه حضرات از من خواسته اند که در تبلیغ امر الله صحبت کنم من فعل ذکر کرده ام باز هم
 می گویم که اول باید وجود انسان خود منقطع و منجد بباشد هاشم در گران مائیر
 غاید هر کس در این میدان قدم گذاشت موفق شد ابو بزرگ عرفان بر جوش مفتوح گردید
 چشم میگشت و بغلات روح القدس متوجه شد هم خود بایت گردید بهم بدبختی
 و بگران شد لبسته وقتی نسان غنه خوشی میخواهد اول خود متلهز و محظوظ نمیشود بهنچون
 بنای بایت اس نهد و بیان دلائل کند مد قفس شیرین ترقی بشنسرد ترشود و دوچرخ
 از که هر چیزی مخدود است گرفیض الهی که بسبب تبلیغ امر الله بر انسان نازل میشود والبایا
 ربانیه تایید نماید از اینست که حضرت مسیح فرمود وقتی که میخواهید صحبت بدارید فکر کنند
 روح القدس شمارا الیام می کند اگر عزت بدی و حیات سرمدی و علویت آسمانی خوابید

تبعیغ کنید تایید است الیه بتمامیر سد چرا که تحریر شده است آثارها و مستفات میخواهد
 لاحظه خواهیان نمایند که پچه ثبوت قیام نمودند آن امر را آن پیش بودند حتی جان خود
 را نهادند این سوال را از گرفتن زمین و بنای شرق الا ذکار نمودند فرمودند ابسا
 خوبست ولی پیشتر از نیت رعایت بشره ق الا ذکار است بسیکا غوندد و همین بعد سواره برای
 دیدن بعض مدارس و محلات تشریف بودند از جمله درس مهندسی بود که چون مسبوق
 بمنزه فرمائی مبارک بودند شاگردایی بر او طلاقی در نهایت ادب تعظیم صفت کشیده
 میباشدند و مورث حسین و عیاشت می شدند و از انجام این اخطا به لی که بطریز مخصوص ساخته
 بودند تشریف بودند و آن تالار دار از هر کل بود و از سه طرف پذیر و گرسی باشی داشت
 اند فبر و مندر که همه شرف بر فضای تالار بود و گیکی طرف دیگر کو وایوان بسیار بزرگی
 که از قرار مذکور بمند سه دو ضلع آن را چنان ساخته بودند که چون خطیب و ملق در وسط
 ایستاده نطق می نمود صوت و صدای او بجیع اطراف و اشخاص مکیان میرید آن
 بنا بسیار بزرگ و برای از دحام عموم شهر را و فاتحه و امور جهور بود و غیر منصف
 خیلی ازان بنا تجدید فرمودند عصر باز در مجمع اجایگیه داد مرتبه فرمودند که هر روزی
 امری موید است و هر وقتی مقصده متعقی امر وزیریخان امانته و شرط حاکم الیه جازب
 تایید است غیر مبنی است وقت تخریم اثافت و القاء کله الیه یا همچنین شب کرنلیق
 فرمودند از جنس و ابتلای جلال مبارک وقت و قدرت ایم عظم حکایت میخواهد و با اجای
 و دفع می فرمودند از روز و شب بیانات مبارک که بیان نهایت مؤثر بود و قلوب و کستان

منطبق چشم‌ها گراین و دل‌های پریشان زیرا اوقات اخیره آفمت مبارک بود و بوی
 غرّاق طلعت یثاق بشام مشتاقان میرسید مزاعم ذی قدره (۲۵) داکتو
 روز حرکت و مسافت مبارک بود و عمارت مملو از جمعیت قدرت ام و نفوذ عهد شاه
 و آخر اق قلوب اجتا در آن گونه مجامع مایه بخت بود که صبح زود آن جمعیت چه حالت
 شوق آنکه داشتند و چه ماله و نوای عشق آمیز چون در تالار پائین خبر نزول قدم
 مبارک بشنیدند صفت شیدند و چون قدمهای مبارک را در پله های عمارت
 دیدند صدهای اشد ای هی بلند نمودند و حر باش س متوجه روی انگشتند مجتمع رو
 مبارک و جمیع دوستان از شاهزاده افلاطون قلوب و شدت انجذاب احباب
 سیمای انزوی نیپرد و حال مبارک منطبق گردید چند که باین بیانات سان طه
 امطا و حسنه کیک عطر برگی غایت می‌گردند می فرمودند و میخواهم باشما با خدا حقی
 نایم این ملاقات و محلب غلی مُشرفت آخرا ^{کتاب} اس است چه قدر باید نظر جمال
 مبارک نایم که قلوب را چنین لفتن بخشیده این عطر کیک شناسید هم نوش را ^{کتاب} بخت
 ای هی است و غلبه رو ایستاد خیلی از مفارقت شاهما متأثرم نمیدانم بچه زبان ذکر نایم
 ممکن نیست تأثرات و جدا نیز را بیان کردن من خیلی متأثرم زیرا محبت بهار اشد را از
 شادیدم تو حضرت بهار اشد را در وجود شاهما شاهد و کردم از شدت تأثر نمیتوانم صحبت
 کنم لحد احوال بود این شاینایم ولی هر چند از میان شاهما میروم آما در قلب من جاوارید
 بیچوقت شمار افراموش نایم چون بروفسه مبارک دم سر بر استان گذاشتم بمحبت

برکیک از دوستان رجایی تائیید کنم این ایام ملاقات نایام خوش بود و گریه هر زین
 نیشود هر روز با شما ملاقات نمودم هیشه گلوب را متوجه یافتم و پنهانیانه بلکوت بهی نظر
 دیدم و دیگر ایامی هر زین نمی شود شما فراموش نمایند من هم فراموش نخواهم نمود
 از خدا خواهیم نایخ این غصه اخاه شود سبب روایت عالم گرد و دو باعث بدایت
 من علی الارض امیدوارم چنین نایخی از این اجتماع حاصل گردد مثل جماع ناس نباشد
 که چون متفق نیشوند یکدیگر را فراموش نمایند یعنی است که چون این اجتماع انجمن ایهی
 بود هرگز فراموش نشود و هر وقت بیاد آید این هر زید حاصل شود اینست آرزوهی
 من اینستی در حال تأثر شده به چون حرکت فرمودند جمعی از اخاه استند عای آن نمودند
 که این شبر دیگر که دو سکر و متو پایی تخت کلیفورنیا بود در کاب مبارک باشند از نجله
 مس سرگودال و مس کور و دیگر از آماه استند مجتمعه نی که از دل و جان قایم بخدمت بود
 مس همیک بود ساعت صبح چون دو سه استیشن از سانفرانسیکلو عبور نمودند
 بخلجی رسیدند که در انجا کنشتهای مخصوص بود و در طلحه برکیک کشته و وخط آهن مقل
 بخط ساصل موجود که فطار راه آهن بد فیلم منقسم شده داخل کشتی می شد آزوف در راه علاوه
 از شرف اجها و مذکوره اینها باطلعت محظوظ اوقات مبارک بامام ساله ای در آیینه
 و تعالیم جال قدم و اعم عظم گذشت تا ساعت ۱۰ ظهر کاب مبارک بشهر سکر و متو رسید خانم
 مجلله ای که سابقاً وعد خواهی نموده بود بالتماس و اصرار از محظوظ و جود مبارک خسندام
 حضور را با تمویل مخصوصی بخانه خود برد مس سرگودال و مس کور بخدمات سایر اجها ای که

در کاب مبارک بودند بجان و دل شغول در راه بنوز بخانه نز سیده فرمودند باستی
 در خصوص آمدن بخانه این خانم با حضرات مشاوره نموده باشیم لبند محض درود فرز اصر
 تلیفون و هفخارس س گو دال و س کو پر صادر چون حاضر و مترفت شدند ملاحظه فرمودند
 که حضرات در تغیر منزل مبارک سرما بیل نیستند فرمودند باید مشورت اجاعل نمود
 صاحب خانه را خواستند و با او پس از آنها عنایت فرمودند شاخیل میل داشتند که ا
 بخانه شاییم آدمیم ناما در احمد در انجام سخویم آتشب را باید در هول بایم زیرا ما در هر
 شهری در هول منزل داشتیم با ازک بسیاری از اجاء اصرار و اتماس نمودند که بخانه آنها
 برویم قبول نمی کردیم ولی امروز منزل شاییم از این قبل بایانی فرمودند که آن محترمه
 راضی شد و از انجا نقل هول کرد و تو فرمودند و مین راه می فرمودند که من همیشه سخواهم
 بیل مشورت اجاء فقار ننم مگر در امر بسیار همی که صلاح امر الله نباشد اوقت لاید بازچه
 برای امر الہی مفید است متبتک میشود بعد نسر موده حال قد سلوك و هر ای من معلوم
 نیست بعد معلوم میشود آن شب محلی در تالار هول تیز دیده بودند که جمع کثیری از احباب
 و اغیار منجد ب تاییم و بیانات مبارک گردیدند چون حالت طلب و انجذاب عظیم و غنوس
 مشهود شد لبند اجاء اعلان مجلس شانی فرد اصبح در همان تالار نمودند روزه اذیق
 دعه اکتوبر صبح نطق و خطاب مبارک داشتند طهو و مطا بر اینیه و تاریخ و تعالیم امر بدیع
 بسیار و غنوس مؤثر واقع چنانکه بعد از مجلس درایوان هول دسته دسته باز مترفت
 می شدند و انمار خلاص و انجذاب میمودند در روز نامه نویسناگر متعالاتی از بیانات مبارک

و تعالیم الٰیه نوشتند و نهایت میخ و سایش نمودند تا قبل از حرکت مبارک که محلی
 بسیار محلب جهت ناوار در وسط صالون هول بینا و سفره بسیار زیین و فنا پود و متباوز
 از پنجاه و نفر، جای ای بی د محضر طافت عبده زدای شرف و بشکر و شما کویا و آن محیر خان باشکوه
 و جلال پود و جائع اجای شرقی و غربی در ساحت انور با نهایت الفت و محبت که سبب
 هیرت ناظرین گردید و صوت امراء شه و صیت کله ائمه را بلند تر نموده شیس هول با نهایت
 ادب و تعظیم و شرف شد بعد ذکر نمود که جلالات قدر این وجود مبارک را من همین قدر
 و نسته ام که در این شهر با آنکه کسی هیشان را نی شناخت دیگر شب و روز نیگونه ولوله
 در شهر و انجذا ب در قلوب انداخت باری قدرت عبده آن و غفت امراء شه خارق العاده
 در نظار جلوه نمود بعد از نماهه اخبار ایکی کیک نواشر فرموده و بوصایای ایهیه متذکر نمی نمود
 قطب متفرع و نقوی محتبل و تمجید و تسبیح رب همکوت مشنون تا هنگام حرکت که مرکب
 مبارک بعد از ظهر بست و نور روانه گردید و مین روانگی می نموده و عجاله آشوبی
 در این شهر افاده تا پیشیم خدا چه بخواهد عصر از رو ز در زن او فات مبارک خلیل سپه و ره
 و حبور گذشت و بالازمین رکاب و ترس بسیار مزاح می فرمودند و حکایات سرور تمیز
 بیان می نمودند و گاهی از دره ای و گون نظر مبارک بیرون می افاده و بسیار زیبی
 و خوش اطراف و لطافت هوا تعریف می فرمودند بعضی از ملازمین راه آین حضور مبارک
 شرف شده عرض کردند وقت تشریف بُردن بکلیغور نیایم وجود مبارک در همین زن
 تشریف و هشتنده فرمودند "بلی مقدمه بود که باز شمار اور این راه پیشیم در این فظا خلیل مسافر

پوئانی دیده میشوند میدانید کجا میروند؟ (عرض کردند بمحابی وطن خود و حرب با حکومت
 ترکی می‌روند فرمودند) خدا حرب نخواسته این نزاعها مخالف رضایت امیریت او محبت
 بنده گذاشت صلح و صفا نخواسته امیدواریم این تاریکیها زائل شود نورانیت ملکوت اعاظه
 نماید خدا بجمع خلق هرگز نداشت ما هم باید با اینکه مهران باشیم بر این شیوه خاک جنگ نهایتم
 این خاک قبر ابدی است آیا سزاوار است برای قبری این همه نزاع و جدال کنیم با وجود که
 خدا برای ما قایلیم قلوب مقرر داشته ملکت ابدی غایت فرموده آیا سزاوار است
 از چنان عزت ابدی پوشیدم و برای خاک نزاع و جدال نمایم و دست فرشی اخراج
 هسباب فروش پرچمهای علم در سراسر داشت فرمودند با وجود که اگر علم صلح عمومی دارد
 بیار مطالب چنان علمی بسته که عالمی در زیر آن علم راحت نماید و آسایش جویده چون بعضی
 این بیانات می‌شنیدند از کرسیهای خود حرکت نموده بجهنم و مبارک مشرف می‌شدند
 و از استماع کلمات مبارکه با هتراز میانند از جمله خانمی کلیمی باسان هشتیاق و اطمینان
 طلب در راحت اقدس مشرف با و فرمودند و معلوم است فطرت توپاک است لذامن نیخواهم
 بحقیقت مسئله آگاه شوی در زمان هرگز از منظا بر مقدسه المیه جمیع خلق غافل و از
 حقیقت بیخبر بودند مگر محدودی قلیل تحری حقیقت مینمودند و بیانات المیه رامی فرمیدند حال آن
 چنین است پس تو شکر کن خدار اکه استعداد داری طلب تحری حقیقت مینمای
 این قدر بدان که خزانه الهی پر است از بمان عطا یاد موده بی که ببابین عنایت شد بلایین
 هم مشود لهداما باید بکوشیم تا فرمیت آسمانی یا بیم به اکتب مقدسه پی بریم

جب ہیت نفوس شویم و لہار ارشن کنیم میسدا رام که تو بکوشی تابین موجہ بہ
 برکی انتہی در میں گفتگوی مبارک محیت دوسریکی اقدس حلقة زده بودند و باہمیت شدیاق
 اسلع کلمات و بیانات مبارکہ می نووند و نہایت اہمیت می وادند و مختتم میداشتند شب از
 آن خانم مختار مد شرف شد و عرض نمود میخواهم چنان مرتعالیم فرمیسند که قابل اجرای تعالیم
 مبارکہ شویم چون استعداد و قوه ناطقه او در حضور مبارک مقبول واقع لذا شرحی اکیفیت
 طهور مطابع فیوضات احذیه و حنجاجات معتبر ضمین واجوبہ اینا قبینا حکام و تعالیم علم علی
 از فهم مطہر صادر شد و آنیان د و نفر از اشتراکیون اجازه خواسته شرف شدند و از
 سائل فرقہ ادی و صلح عمومی و اشکاد ادیان و احزاب و رفاقتیت عموم تفاصیلی از فهم اطہر
 شدند و عقیمی شادمان کشتنند که نمیداشتند پچھے ایشان شکر نایند آخر چون نزدیک ہیگاه
 راه آهن رسیدند و میخواستند مخصوص شوند رجای عنوان عویضہ و آدرس مبارک
 نووند که عویضہ نگار شوند و با مجتمع چبای امریکا نیز مراسل نمایند لہذا آدرس معینی
 از دوستان امریکا با آنها عنایت شد روز عادی قعدہ ۲۷ اکتوبر مسیح
 چون از خوابگاه ترن بریون تشریف آوردند چای سیل فرمودند بعد خانم کلیمی مشرف شد
 عرض کرد من شببھی در حیث این امر ندارم و در قبول تعالیم مبارکہ بی نہایت قیحا نیایم
 از ورزیانی در ثبات و جبال وجود و سائل خواسته ای از انسان مبارک جاری و مین
 صحبت شخصی و گیر مشرف و از مقصد و سفر مبارک استفار نمود فرمودند من با پر کا ادم
 آنعلم صلح عمومی بلند کنم آمدہ ام ترویج وحدت عالم انسانی نایم مقصد ملہت و محبت

بین ادیان است ولی بعضی در راه از من پرسند که آیا حکمت شا آباد است ذر تهای خوب
 دارد میوه های آبدار پیدامی شود چون اثاث خوشگل و سبهاي خوب و تازهای مرغوب
 بدست میآید آما من از اشجار عالم وجود و اثمار کمالات نهانی و شیم و خلاق رحمانی حکایت
 میکنم و نفوس را بگوت الهی مخواهم "از این لحن و بیان مبارک واقع امدم من علی میشدند و نهایا
 محبت و خلوص حاصل نمیودند بعصر چون قطار راه آهن تبدیل شد و از سال تک شیخی
 می گذشت خانم محترمه سریلی چنان منجذب بود که خواست بیت راه را تبدیل کند و از راه
 و نور و شیکاغو در رکاب مبارک بیاید ولی کپانی قبول ننمود بسیار افسوس می خورد
 و از جسد ای می ناید و حین خصی آدریس انجا و بعضی از دوستان گرفت که با آنها ایان
 محشور شود چون قطار تبدیل شد و فات مبارک بطاله عرض اجسامی گذشت تا پس
 از ساعتی که حکایت آیا م بعد از غلظت و انجاب نفوس می فرمودند که چه قدر مارا لامت
 می کردند و از عویض بر غافل بودند نمیدانستند که امر اشده ذره راه هر آبان نماید موری را
 خست سیمانی نجده ذیلان را بفرست سرمه رساند و جا بلان را از علم لدنی نصیب عطا
 فرماید انتہی شب چون نزدین را کابان نهاد خواستند خواب گذاش کنند و میرزا چشم اجازه
 نداوند و فرمودند این که سیهار است این طور کیه کرد و میخواهم روزه اذیقده
 ۲۸ اکتوبر صبح در داگون چایی می گیرند آقا میرزا علی که بسرخجوانی عرض نمود که وجود قدس
 چون روپ شرق تشریف می برند سرمه رکاب بیشتر است فرمودند نهایت سایش
 من در جوار تبعه مبارک است (بعد از شبک پیرون نظر نمود و فرمودند) از این صحراء

خوشنامیای زیر خلی شبهه صحرای حکایت می‌پرسانان بعد وصالح مبلغه کردند
 عوام ارض نمبه پرداختند عصر خرس خوارازی فروشی سباب برازی فروش می‌گردانند
 بعضی از شنگهای نوکه از صعادن امریکا بود ملاحظه می‌فرمودند در آن میان بعضی از
 اطفال نزدیک آدم خلی بگاهه می‌گردند آنها را صد اگرده فرمودند چه نخواهید از برازی
 شما بخرم بشفت و غایتی با آنها صحبت می‌فرمودند که جهرا بترآز پدر همان بفرزند عزیز
 خوش شاهده می‌شدند بجهت هر یکی از اسباب خریدند بعضی دیگر نزدیک آمدند
 فرمودند اینها بهم بظر فقر می‌باشند برازی هر یکی از آنها نیز یک دال اسباب خرید
 فرمودند چون مردم اینگاه را دیدند در صدد شخص برآمدند که این شخص طبلکیت
 بعضی اجازه تشرف خواسته مشرف شدند و از معااصد مبارک و تعالیم موائل انتی
 مشرف و مفضل آگاه شده و تا در وقت جمیعت و در کرسی مبارک شسته و بستاده
 سامع نداری هی و کلمات علیا بودند و این نخواهی تبلیغ امراض در راه تماذج و پیده و شنیده
 نشده بود خصوصیات مبارک داشت که حتی در میان کوه و صحراء و هنگام طلاق و انها
 نیز سان مبارک ناطق بود و نداری یا بهایه اسلامی مرتفع عصر چند نفر عثمانی مشرف شدند
 حوض نمودند امتحاوز از پنجاه نفر هستیم که بجهالت دولت ولت خود با اسلام بدل و پیغمبر
 اینها نیز از استاد بیانات مبارکه در صلح عمومی و وحدت عالم انسانی بناهایت خلوص
 و انجذا بآمدند بعد از فرمودند که تهیه چای و پیده شود چند طرف چایی قابچه شکر
 از مطبخ ترن برازی آن جماعت عثمانی با اطلاق دیگر پرده یعنی راچایی و اوند و همه شکر

حیات و میتوان اخلاق مبارک گردیدند و نصف شب بود که طلعت از رشید نور زد
 اجلال فرسته شده در نهایت خنگی و خوابی بودند لهذا آزادیک استیشن پهلوی شرف فماده
 استراحت فرمودند روزه اذی قده ۱۲۹۰ آکتو برچون انجامی شتاب از رو
 هیکل میباشد مطلع شدند با کمال جذب پوشاک تشریف حاصل نمودند و دوباره دیده را
 خود جال منور ساختند چند نفر از وفاپیغ نگاران حبسه اند بسات از رشید نمود و تحریر
 مقاومت امری از فسم اطہر پرداختند آن روز در محل بازدید کار دنیال میفرمودند که
 در کلیفورنیا دیدم کار دنیال (رئیس اساقفه) با تخریج جلال محیتی از عقب با خود میرد گفته بچه
 خبر است گفته کلیسا اثی را تازه ساخته اند و امروز کار دنیال این نایش را بجهت فتح
 باب کلیسا نموده گفتم این نایش در دنیال مثل و مانند نایش در دنیال
 حضرت مسیح است فرق جزئی دارد که حضرت مسیح فتح باب سا فرمود و کار دنیال فتح باب
 کلیسا او محیت داشت ولی بدانمش قیام داشتند این هم محیت دارد آما براغ اعانت
 کائند او تماج داشت اما از خار این هم تماج دارد ولی فریم بخواهی از اراده اول بس
 داشت اما از پارچه کهنه زبر و سخت این هم باس دارد ولی از قماشهای زیست
 زمان او آیام پر کددت و جازمان این اوقات هیئت و صفا و ای اصحراء بیان
 محل این حمارتی عالی چون قصر شهان حوش او فرازدار بود و آرامگاه این سیر را
 در قواره زمیت بزم او خون پیکر نازمین بود و زیو محل این جام و باده زگین لحد این
 نایش کاملاً طبق نایش حضرت مسیح است نهایت جزئی تعاویت دارد هر چند

این حکایت ساره محافل عدیده و بسیار دست نخلخه با مراح تپم می فرمودند ولی بسیار بیب
 تبه و آگاهی نفوس نیشد از روز و شب با عدم مجال و عال شگن در دنجیس همچوی نخلخه
 فرمودند کی عصر منزل استانه مس را بر ت و کی شب در کلیسا می سیحا و خطا پیبار کرد
 هر چهلی در وحدت صول اوایان و تغیر فروعات، حکام با قضاای وقت و زمان و هشال
 ذکر چنان بود که نفوسر را بصیرتی تازه و شوق و ذوقی بی اندازه دست داد
 و شب چون از کلیسا پردن تشریف آوردند با جمع اصحاب که طائف حول طلاق از نور
 بودند و داع فخر مودند برق قدر رجای اقامت مبارک کردند فرمودند با چون زو و برق
 مراجعت کنم، لذا محض مراجعت بـهول حسب الامر در کمال سرعت هیباب راجع نمود
 بوقت خود سوار ترن شدند و انهمار مسترت کرده فرمودند.. حال دیگر رو شرق میر دیم
 در امر یکا دیگر کاری نداریم، آن شب هم در ترن تخت خواب گرفته و فخر مودند هر خواجگان
 را یکداله دادن نعلی نیست بلکن ما نیخواهیم تقیدی بر احت تن نداشتند باشیم مرد غرب باشیم
 و سر باز، ماه حق شویم نه مقید باشیم و آسودگی حسیم علی اخصوص که این ترنهای
 امر کجا در نهایت پاکیزگی و صفات و هستیازی چرخ خواب در غالب راهها و ترنها
 امر کجا نیست. روز ۱۹ ذی قعده ۱۴۰۰، آکتوبر منی در ترن قمی چائیل مینودند
 می فخر مودند خیلی در این راه خوش گذشت رئیش بانه روز از کلیغور نیما آدم نور بانه است.
 راحت و مسترت بکسر آدم ابتدا همان نیرفت بنیه من تخل این زعمت و طول سفر ناید و
 از رو تظریه رجای تزمین رکاب آهس جزو هی نخصر و خصوص مسافت مبلد که با مرکلا

خطاب با جای شرق نان ر صادر که آن جزوہ با حزوه دیگر که در تاریخ و تعالیم مصال
 مبارک از پیش صد و بیانیت تا حال در اوراق و سباب مبارک است و بنوی
 منتشر نگشته و باز آن روز عصر با غصه کیک زدیک کری مبارک بودند طرح صحبت و هفت
 اندخته شدند چون پس از مقدماتی شروع بشرح تعالیم مبارک که فرمودند و در تن نداشی
 مبارک بلند شد جمعی دیگر زدیک آمده حول علمت پیان حلقة زدن و از مسائل وحدت
 عالم انسانی و صلح عمومی و مذیت الهی خط و فربودند و اکثری منجدب و شاگرد شدند از جمله
 شخصی صوفی مشرب و قنی دید مردم سرگرم است لاعنقار و شبفه تعالیم مبارک که آنرا فیض
 رجای شرف نمودند از این روز زدیک خواسته شد عرض کرد بهم از خدا استند فرمودند
 صحیح است ولی یک آدمی انقدر عزیز است که سجود امم میشود مانند حضرت مسیح و موسی داعی
 بودند ایت الیه و سبب تربیت فتنی میگردند و آدم دیگر انقدر ذلیل است که ساجد خواک میشود
 و مور و مار می پرستند آیا این هر دو کیسانند نه بلکه مظاہر ایتیه خلق دیگرند جمیع شرک
 خلق شدند آناد عقول چه قدر متفاوتند که یکی عقل عطا و مسخر قوانین راحت و سعادت
 دهد دیگری هیچ جبل و محظی بیان آسایش و عزت پس نیایر ا مقام دیگر است در محترم
 طور بسیاری عبور نمودند آنند ای الهی را موسی شنید زیرا مظاہر ایتیه قوه معنویه دیگر داشته
 هم عظیمه ورتعابی انبیا بودند عمه ذلیل و گنام مانند آشخن فردی مثل سیح بن ماصر و مسیح
 پیغمبر ای علی بنند ندوی جسح از خد استند ولی مرتب مختلف است چون تم از خد است نهان هم از خد است آما
 پیغمبر خاویه از بحث انتها کجا آتی ای علی کشیشی شرف شد وطن مبارک با او درین تعالیم و بیان حقیقت تعمید

بود و سایرین هم به این بیانات مبارکه را شنیده و چنان منجذب و نطب شدند که
 هنگل آن درس خواسته که با اجماع مخور شوند و در ترویج تعالیم بهائی گوش شدند اول شب
 فرمودند و امشب برای همه خوابگاه بکار گیرید دشیب روی کرسی خوابید و بس است
 پیشتر باخت نیکشیم خدام عرض نمودند تنها برای وجود مبارک می گیریم فرمودند خیر را باید
 بهمه کسان باشیم آمده اشش خوابگاه را گرفته شب استراحت فرمودند روز
 ۲۰ ذی قعده ۱۳۱۵ آکتوبر صبح زود پیک مخطد گیرشیکان غوامند بود که از محلصین
 آستان پیان متر دیندست در یخیم با خبر باستقبال قدوم انور آمد و شرف
 شد و خیلی سور دعایت گردید آن روز صبح بازمی نمودند و مجاوز از دو سال است
 که از جوار روضه مبارکه دورم حال باید مراجعت کنم اگر باز مقدرشود سفری بجهت گیر
 می نایم با ترتیب مخصوصی که در تظردارم با مکملی گیر باز تفاسع کلته اشر پردازم تا خدا اپه خواهد
 حالت از کلیفورنیا بشیکان غویم و احمد شد این سفر بجنوبی گذشت وقت حرکت از حیفا
 چند قسم مرفن و کسات داشتم بهیچوچه بنیه امید قطع دریا و طی صحرا بین آسانی و چنین هم
 طولانی نبود چون موکب افسر بشیکان غو وار و جمیعت اخبار در استگاه راه آهن
 از تشریف بلغای انور شورش و شوری عظیم در سر داشتنه منزل مبارک
 در بوقت سابق موسوم پلزا بود و تا عصر دسته دسته نقوش بخل لقا و ساحت
 فضل و عطا مشرف می شدند جمعی از کشیشها و جواد اهر را دعوت کنناش خود نمودند
 بعضی را قبول فرمودند و بعضی را نظر نقلت ایام فامت مبارک عذر خواستند

وچند نفر از صاحبان حب ایل باتسع و تحریر بیانات مبارک و معالات مفصله دند تایخ
و تعالیم خبر حظمنه گشته شدند و بعضی از بیانات مبارک باخته این بود که «بکلیغور نیار فیم
همجان شده» یعنی در نهضت افقار در یونیورسیتی (دارالفنون) و کنائس و مجامع
علمی بحکت آمد اعلان امر مبارک شد و لائل قاطعه اقامه گشت تعالیم جام مبارک
بیان گردید ابد فنی عصر ارض نمود بلکه جمیع تکلیف و تمجید می نمودند حتی کشیشها (بعض پیغمبر)
نفر از مهندسین متصرف شدم (با نهادنی فسر نمودند) این امر در آفاق منتشر شده بین
ملل و احزاب صلح داده نهضت مختلف را متوجه کرد و موسس حادث نوع بشر است
واز جمله حکما مش صلح عمومی بین دول و ملل عالم است و وحدت عالم انسانی و
آسایش و اتحاد مذاهب و ادیان و فلسفه های گانگی (بحبیت مبتدی به این فسر نمودند)
قوه نافذه بپار اش در ملاحظه نمایند که ما را از قصی بلاد شرق آورده و با شاهزاده
نموده چگونه قلوب را بهم ارتباط داده ار و احر منجذب کیکیک کرده جمیع را در فلسفه
علم صلح و صفا کشانده چگونه مارا از تعصبات دینی و سیاسی و طبقی و جنی آزار
زده و از فلسفات او نام نجات داده بینید این چه قوه است اگر جمیع قوای عالم
جمع میشد نهیتوانست اینگونه قلوب را بکید گیر ارتباط دهد لکن حضرت بپار اش بکیک کله
جمیع را مرتب نموده ایست قوه بپار اش طندا باید کل بگلوت ابھی متوجه شویم و طلب
تایید و توفیق نمائیم تا عون و غارتیش از هر چیز مارا مد نماید سبب علاوه کله فشه
گردیم باعث بجاج و ظلاح احمد شویم بخدمت ملکوت اش پردازیم تا از جمیع جهات هلافت

البیهی شامل و عایات حضرت بہارا شه کامل گردودا برای جمیع دیگر از چاپ می فرموده
 این سفر سوم است که برشیکا غوآدم حال دیگر نوبت شاست که بازیارت روفه مبارکه
 مشرف شوید احمد شه موهبت البی شمارا احاطه نمود خدا شمارا از میان خلق منتخب فرمود
 و در درگاه البی متبرید چه قدر کشیش شد و کلیسا را خداوند آخداوند گفتند ولی عقیت
 در یورنیمور موعود منتخب ناند و شما اکه کشیش بودید شرایب بچنین موهبتی فائز
 شدید فیت که حضرت پیج فرمود مدعوین بسیار از اصحاب رین قلیلند و بچنین می فرماد
 از اطراف عالم آمده داخل مملکوت می شوند آما این بنا بر مملکوت خارج می گردند حال شما از
 قصی بیان عالم با خبر شدید دلی اکثر نزدیکان و بموطنان حضرت بہارا شه محبوب ناند
 شکر کنید خدار انتہی آمانطق عمومی را در تالار ہول از بحث بالغ و آیات قدرت عظیت
 امر مبارک مفصل فرمودند و نعمت از مسائل البیهی آگاه و منجد بتفخیت اش نمودند
 و شب بعد از شام مسن و ایت (شہناز خانم) اپس از حصول اجازه منظومه ای که در شنا
 طلعت پیش از نشسته بود بانفعه پیان خواند و بسیار موثر بود

روز اول

ذی قعده (اول نومبر ۱۹۷۸) از جلد نقوی سیکه تازه بشرف حضور رسید شخصی بود
 که خود را دری می گفت در او طاق مبارک چون چفارش شکایت از روئیه ای کرد با او
 فرمودند "از روکس بدمگو با دشن و دوست ہر دو نکوئی کن گومن با همه یگانه ام
 بدل خیر خواه عموم باش از فکار سابقه گذر دکل را دعا نمای با جمیع در صلح و صلاح ایش
 با همچنین اطهار کرده و لال منا اعلان صلح کن و گو که حال من با چیزی دیگر نزاعی ندارم

و چه دستایش نما چشم حکایت حضرت مسیح را بخاطرداشت بهش که چون جد
مرده ای را دید که عجہ از هزار نفرت از دیدن آن می نمودند خرمود چه دندانهای غنیدی
دار و ده ضر کرد من امزو زر راه نجات و فلاح خود یافتم فرمودند اگر باین تعالیم عمل کنی خشم
از این فواهی دید یک شیشه مشرف شد با اذارت قدیس ذات او هیئت صحبت فرمودند
و چون همیت زیاد شد بمالار چوئل تشریف فرما شده در مجمع حکایت از صحبت کشیش
ذکر دیان تنزی حقیقت او هیئت از شبیه و نظیر مفضل فرموده انجاه نظر بر جای شخص
محترمی بخارتی که آن شخص مخصوص آثار قدیمه ساخته و تصاویر و نوش و محبتهای آثار
گهنه از هر قبیل جمع و مرتب نموده بود تشریف بر دند در مراجع فرمودند "شخصی ما اینzel
خود بود برای تماشای صور و مثال بسیار تعجب نمود که مردم تماشای چنان صور تهاجمیکه
ملاءع صبیان است بیرونند ولی از تماشای این دستگاه‌های عالمند" چون دکتور
میلبرن کشیش کلیسای کانگرکش با هر شرح و جمی دیگر بناهای خصیع مشرف شد با او فرمودند
من سفر سابق را فراموش نمی کنم که در کلیسای شابودم و آن نطق شما از ورن شبیه هیئت
که روح اندس ایام نمود و در تاریخ این امر ابدی خواهد بود" بعد حکایت از جوشن و هیئت
نوس در کلیفورنیا فرمودند خانم محترم کشیش هستدعا نمود که وجود مبارک محل هاست
آنها تشریف بیزند فرمودند و ممکن نیست په که باید نزد مراجع بشرق نمایم" چون
حال انجذاب و خلاص اینهار اطلاع نمودند فرمودند و شیکانو استعداد دار و همید و از
عدی خدینه ملکم وحدت عالم نهانی بلند شود و وستان اینجا متفرق گردند گلهای متوجه

یک حدیث ابی شوند و ببینیت عالم انسانی گردید تا بغير مأکن و مملکت حرکت شده
 باشد و بعد شرمندی در آماده امر اش فرمودند که من با بدایمیه سفر نداشم ولی آماده خال مبارک
 هدنود بر امری بآماده از پیش میرود اگر تایید نباشد پیچ نمیشود من از سوریه بیرون آمدم
 باحال کارت وضع فرماج عادت سفر هم مدحتمم میهی حیران بودند و حالا در شبکه کاغذ
 هستم و سفرهای دیگر در جلو دارم شانا باید عصب، یعنی تعالیم را بگیرد تزویج صلح عمومی و وحدت
 عالم انسانی نماید بلکه این بلا یا و مصائب امتداد شد بالکان تمام گردد حرب و جدال
 از میان برداشته شود پس بینید هفمال است که نیمی شود خانه افت که ویران میگرد
 روز بروز آتش چنگ شعله اش بثیراست بلکه شاهب شوید که این آتش خواهوش
 شود نور افیت محبت عالم را منور سازد (بجهت معنی از اشتراکیون فرمودند) حضرت
 پیغمبر اسلام از بصری نجات داد تحصیلات است که عالم را خراب کرده بر عادات و
 نزاعی و برکد ورت و ابتلائی که در عالم واقع شده یا از تعصب دینی بوده یا از تعصب
 وطنی یا از تعصب جنسی یا تعصب سیاسی تعصب مذموم و مضر است بر نوع هشده
 وقتی که این تحصیلات از عالم دور شود آن وقت عالم انسانی نجات یابد اما برای این
 مقصد عزیزمی کوشیم بیت هزار نفر را فدا کی این امر عظیم نمودم که در نهایت مخلوم است
 بجهت رفع این تحصیلات و حصول آنها و یگانگی عالم انسانی شهید شدند این است
 حمل و جانشانی ما که امام محله را البت داده و احزاب قتوه را در ظلل کل کرد و احمد در آورد
 ولی سائرین فقط حرفی میزند و یا به معنی بجهت فوائد شخصیه و شهرت اسم خود را محسنه مبارک

میانند آنهم اموری که محدود است لکن آنها این برای فواید عمومی و خدمت جامعه انسانی
 و غیرت مردمی شب و روز جا بده و حاصل نمایند (مزاحا فرمودند) اگر هشتراکیون خالب شوند
 خروت دنیارا تصرف و قسم میانند آنها باید این جان باش خود را نخوردند و کسانی که
 آنها فرق و هستیاز را از میان طبعات بردارند و در هفتم امور خلال حصل شود آنها حضرت
 پیغمبر ارشد و اخی صوص اسکس عظیمی تهاده که با وجود وحدت عالم انسانی و آسایش علوی
 باز مرائب محفوظ نمایند و بر طبقه با آنها وظیفه خود پرداز د حقوق بیان است و جمیع بندگان
 یکند اوند همراهان ہر کس عالیش بیهوده مغرب تر و آنکه ماسایش یکی است تر موبید تر است و با هم
 رو بسخانها نمود و فرمودند من در امریکا و اوروبا گفتم فقط در یک مسئلہ رائی است که زمان
 نسبت برداش مورخند و طلب مساوات میانند آنهم در کلیشور نیاز نهاده اند رای گرفته اند و باید
 مسائل و شئون مردانه باشد طلب مساوات نمایند چه بسیار رجال که در اوروبا و امریکا از
 صبح هاعصر بکار مشغولند و اینچه اند وخته میانند صرف زیست وزیور و ایشانه زنگان گذشتند
 آنها خانه ای آنها می شود که در کمال عیش و عشرت اوقات ریس مریضند و واقعه آن
 امر داشت بیچاره عله زنانه شخص محترمی با خانش نزد من می آمدند قدری غبار بر گش آن خانم
 محترم زنست بود فرزانش بسر گفت کفشاوی مرد پاک کن آن مرد بیچاره غبار بر گش خانم
 را پاک نمود و بحاجتی مبن کرد من گفتم خانم ؟ آیا شما هم کفشه شو بر خود را پاک می کنی ؟ گفت
 من باس اور اپاک می کنم گفتم نشد این مساوات نیست شما هم بایکفشه اور اپاک نمایند
 باری حالاشا گاهی هم خوبت طرفداری مردانه نمایند - وقتی نیز امریکائی مدنیابود بار داشت

رفت بود و بر احت مشغول آن مرد بیچاره در امر کیا زحمت می‌کشید مصاریف برای
 او همیایی نمود و می‌فرستاد اغلب اغذیه و متولین غرب شرح حاشان چنین
 است و حالانکه باید مساوی باشند باید حالت تخلیل کرند که زن و مرد حقوق
 خود را فدا می‌کنند بجهان و دول خدمت بکند که نزد نیجبر و غرف و نیقان
 جز بقوعه ایمان حاصل نشود قلوب باید منجد بثغات الله باشد آن برگشته
 و میگیریا برخود مقدم شرد آنکه خود را مقدم داند کی از بهائیان فارسی بعکا آمد
 از من طلب ذکر خیری برای حرم مرحومه خود می‌نمود و با ای برای آن مرحومه
 گریمی کرد مسیف که چهل سال آن زن در خانه من زحمت کشید چون من شرود ندشم
 او بیچوقت راحت نبود خلاصه احساسات روحانیه بایخنین باشد حالات باید الهی
 باشد حالات جسمانی شان حیوان است و نور ایت ملکوتی سرزاوارهان آنها
 از این قبیل بیانات مفصله هر روز برای نفس کثیره می‌فرمودند که این گونه بیانات
 و کلامات مبارکه غیر از خطابه و نطقهای محافل و مجامع کبری اگر تماهمها درج شود یک
 کتاب هر قدر زخمی و حیمی باشد کفايت نماید و آن محفل عمومی آن شب در خانه امته الله
 مسیح و منعقد و خطابه مبارکه در سطوت نهود جال قدم و مقاومت اهل عالم
 و غلبه امر الله و نفوذ عهد الله مفصل و بیانیه نماید روز ۲۲ ذی قعده
 ۱۴۰۵ نومبر پی در پی نفس محترمه برای تشریف حضور انور میان آمدند نوبت بنوبت در
 او طاق مبارک مشرف می‌شدند و غلب اجابت قدیم و جدید طفال خود را مشرف و تبرک

ساخته بانهايت شفعت و محبت ابهارا در آنچو شش گرفته بدست مبارک معطر و مسح
 می فرمودند و بهر کیک میوه و شیرینی و گل غایت می نمودند چون محبت بسیارشد
 بطبقه پائین در تارهول شریف بُرد و نطقی و مقصد و مقصود مطالع فیض الهی فرمودند
 که ادیان البته برای الافت و محبت بوده و سبب تفاوت ملل و ائمۀ مختلف گشته اما چون ملتی
 گذشت آخز تعالیه داده ای بیان آمد که سبب خلاف و عداوت گردید حال احمد شد
 ابواب کلوت مفتوحت و خس خیفت در نهایت اشراق و طیوع ابر محبت در فیضان
 و بحر غایت پر موج و هیجان پس قدراً موبہت را بدآید و چنین زیامی راضیت شارید
 نا اور را از رو ز منزل سس رس موعود بودند و جمی از اجاتیز حاضر محضر فضل وجود از جمله
 خوشان امهه الاعلی دکتور مودی که بیانات مبارکه بانها این بود: «بنیید قدرت
 حضرت بهارالشدّ چونه قلوب را ارتباط داده و شرق و غرب را بهم مربوط ساخته که وقتی
 دکتور مودی بطهران رفت ایرانیان را نی شناخت و ایرانیان اهم ابدی اور نیست اخذ
 بمحروش شنیدن خبر مسافت او از امریکا با ایران - صد انبوس محترمہ با محبت دل ایجان
 بهست گیاش رفته و با کمال غزت اور اوار و طهران نمودند و دستان جمیعاً با او شل
 خواهند برا درند بلکه بهر و هر بان تر و آلان در طهران با اسم بیانی مشهور و در خارج و داخل
 موزه و مقبولت ایشی از شب خطابه مفضل دمکرس سیاهان که جمع کثیری از سفیدان
 نیز موجود بودند در لفعت و تخداد چنان از فم طهر صادر و شرحی بسو طا از استند یار
 خلام سیاه جال مبارک حسن خدمت و کفایت و صداقت او بیان فرمودند که مرد

خدا شناس رَّتْقُوی طلب کند خواهی سفید جامد و خواهی سیاه باش از خطابه مبارکه
 نه تنها سیاه با بلکه سفید نادرنیایت جذب و شور بودند و یک یک بحضور مبارک آمد
 درست میدادند و شکر علایات مبارک می کردند از آنجا بنزل سرس روغیری بزدن
 در آن منزل آن شب محل روحانی مجلس شور جماد محضر انور منحد از تحالیف محل شور
 سوال نمودند فرمودند اول ذلیله عضوا لفت و آشاد آنهاست که سبب حصول نتائج
 حسنگردد اگر آشاد نباشد یا معاذ الله سبب اختلاف شود هسته نبودن آن بهتر است
 اگر محل شور یا مجلس عمومی بسب کد درست گردد باید متروک ناند چه قدر خوش آمد از آن
 کلیفورنیا که می گفته ما محل شور نیخوایم زیرا بخیال ریاست و برتری میافیم و هیباب
 اختلاف مشیعیم اما حالا احمد شد بعد قدر وسخ خود خدمت می کنیم و دخیالی خز نشر نخات شده نمایم
 پس چون آشاد عضوا حاصل شد ثانی ذلیله شان تلاوت آیات و مناجات و حالات
 مذکرو تنبه است چنانکه خود را بین پدی الله مشا به نمایند ثالث فکر و مذاکره در تبلیغ امر الله
 به جمیع طراف داکنافت و تمام قوی باید قیام براین اعظام نمایند و تعین و ترویج لوازم
 تبلیغ امر الله کشند رابع در فکر و ذکر رعایت فقر و ضعف و حمایت مرضا باشند خامس
 ہصلاح و تمیز امور جناد مسائل اخربی "مخصر بیاناتی" دیگر در بعض مطالب نموده محل نظریم
 و سرور فوق العاده ختم فرمودند روز ۲۲ ذی قعده ۱۳۷۳ (نومبر) روز آخر
 رقامت مبارک در شیکان خوبود و در چهار مجمع خلیم هیل اکرم موعود در هر مجمع مجلسی از خطابه
 مبارکه وقت بیان و برآن طلحت پیان نهاد انجذاب و لوله غریب دفعه نسیم افاده نمی

بد و در تالار هول انجا نهنس طالبه راحریص بر شدت لفت و واد نمودند و بیان
 شکر و ستایش تائیدات مکوت ابی فرمودند از انجا بکلیسای هنگل و وکیل اطهر را با حم پیر برازی
 پیدا کرده کشیش کهیا شرجی و تمجید و تعریف طلتت مثاق بیان نمود و هکل اطهر را با حم پیر برازی
 و بنی شرق نام برد و حکایت از چهل سنه جس و بلا تا آیام آزادی و فلاح و سافت
 مبارک بار و پا و امریکا و قیام و خطاب در کلاس و مجاس کبری و مختتم دستن ندا و بیان
 اعلی را شرح و بسط داد همگاه طلتت عبد البهای قیام نمود و سان بیان نجح و برین قاطع
 گشود و خطابه مبارک در گرفت نهود و مظاہر حسنه و انجابات و اخترافات احمد و خطابات
 قلم عالی بلوک و غلبه امرا شبه میں همکوک چنان بود که هزینه بزری دیده عبرت گشود و از مسائل
 یوم طهور آگاهی که حاصل نمود و عصر محل و مجمع عظیمی در کیسای کانگرشن مخصوص استماع
 خطابه مبارک همیا کشیش آن کیسا دکتو «سیلبرن»، با نهایت شکر و شنا اطمینان فتحاراز این نمود که
 آن کنیسه کفر بربرول قدم طلتت از مرثت و فخرگردیده و چون و تعریف و توصیف مبارک
 و ادھن داد همگاه فامت زیبا برخاست و خطابه لی غراء و عرضت و نورانیت این فتن
 عظیم ولزدم ترویج وحدت عالم بنای و صلح عمومی و توحید اشیا و میم تعالیم فسلم
 اعلی باسطوت و همینه لی ادا فرمود که «لهم سیر محبت عالم بنای شد و هنرنی مبواخواه
 صلح و بجانگی و ترک تھب و بیگانگی گردید چند که پسر از خطابه و نطق مبارک جمیعت ہجوم
 نموده از محراب تا پای رکا پر چمی طائف حول طلتت اطهر بودند و تائید دبرکت روحاں را
 مستعدی وسائل از کیسا نزل کشیش محترم نمکوثر بیان فرموده بعضی از نهنس محترم

هم در آنجا از شرف حضور فیض حوف و حبسته از جلد دیر کی از حبس لام مشهور بسته عالی
 صدور پیامی از فسیه اطہر خطاب بعالم انسانی نواده آن پایام مبارک هین بو که فرموده
 (هوائمه) احمد ته قرون ظلمانی گذشت قرن نورانی آمد احمد ته آثار او را و تمام تعالیه
 زائل شد و ختوان و نکار بشر توسع یافت اختراعات تجدید بست علوم و فنون تجدید
 یافت مشروعات تجدید و حاصل نواد اکتشافات تجدید و بست جمع اشیاء تجدید یافت
 قوانین عالم تجدید پیدا نمود اینها اقتصاد چنان بود که آئین الهی نیز تجدید یا بد حقیقت اویان
 الیته تجدید شود زیرا تعالیم الیته فراموش شده جز تعالیدی در دست نمانده بوساس
 اویان الهی گیت و آن حقیقت است و مورث محبت و لفظ و سبب وحدت عالم
 انسانی آن تعالید مختلف است و علت خلاف و مادم بیان رحایی پرس بشارت با
 کثرت حقیقت تخلی نمود بشارت با د بشارت که نوزایت آسانی آفاق را احاطه کرد
 بشارت با د بشارت که ابواب ملکوت مفتوح گردید بشارت با د بشارت که هنگ
 ملا را علی بلند شد بشارت با د بشارت که نفاثات روح بعد از حیات بخش است
 و عالم انسانی در تجدید ای اهل عالم بیدار شوید بیدار ای احزاب و امم هشیار گردید
 هشیار بیان تزاع و جدال را بر اندازید از تعقید و تعصب که سبب در نگیت گذرد
 های حقیقت پی برید و انوار وحدت عالم انسانی مانند افتاب ظاهر و عیان گرد و علم صلح
 عمومی بلند شود لفت و اتحاد کامل بین اجناس و ادیان و اوطان عالی گرد و عالم انسانی
 آسایش جوید و صورت مثال الهی یا بد ایت پایام من اتهی شب از آنجا بنزل میس

دویس که بیت دختر اش محلی محل و همانی نوزده روزه منظم کامل مدارک شده بود تشریف
 بودند راول در بالاخانه نقوس عدیده مشرف شدند بعضی از هنرمندان از وضع مشرق الاذکار
 استفاری نمودند و جواب می فرمودند که دمشرق الاذکار مذور و دلاره نکل است
 و خیابان و باعچه و حوض با قواره مای آب و دروازه و طراف دارد و بجزایرانی
 محلی می رو د مثل محل ایام دار آنها - مدرسه ابتدائی و کتبه و مثال اینها که از لوازم مشرق
 الاذکار است داخل مشرق الاذکار ارغون و غرفات خواهد بود و کرسی خطاب مخصوص مناجات
 و عبادت ولی خطاب هم در انجام میتوان دارد و بعد ذکر همیست پیت احمد عظیم حکام
 این ظهور عظیم فرمودند که هر کیم صحیحی اتم و بر مانی اقامت برای امام و تحداد اهل عالم پس
 در طبقه پائین محل عمومی شد بیت بودند و نطق مبارک و داع با خدا و دوستان بود
 و شرجی از مضرات تعالیه و اول امام اهل ادیان که این تعالیه محرّب بنیان سعادت
 عالم انسانی و مخالف ادیان الهی است زینهای رگردان گنونه و نامنگردیده و گیرمین
 مرضی انجای آن مأثرات قلوب و بث راست روح و اشواق دلها که تا وقت حرکت
 مکانیک مبارک سبب رفت و گد ورت نقوس از دوری و فرق و برعایت بود
 بخریزیاید روزه ذی قعده ۱۴ نویبر صبح چون خشم حرکت فرمودند
 نظر رجا ای انجای سینه ای که درین راه بودند و منتظر زیارت نزدی چون ماد
 حب الامر تلگرافی بینها شد که کیمی محضر شرف خادم انجی اقام است خواهند فرمود
 قماریستگاه در او آهن بشیکه غواصی و تضرع تجسس انجام ائمه از مردمون

بیگنامه‌ئی برپا بود و انجات‌علم برمان نفوذ ام را شد و علت عجداً شد و سبب عترت
 ایل عتعل و هنی که نفوس مخلصه امریکا و شخصیت محترمه غربیها چگونه منجد بدل بر شر قند
 پر و آن سراج اینینه و گریان از هجری یا آسانی و چون موکب امیر حکت نو و بعضی
 تا محظه دیگر در کاب مبارک آمدند و بعضی از بیانات مبارکه ماس رو و خصوص
 مدیر تربیت طهران بود شب چون شهرستانی بنزول قدم مبارک مشرف شد
 اجباره استگاه راه آهن با استیاق تمام بجهت زیارت اتفاقی مولی‌الآنام ایاده بونه
 امته ائمه اس فارم را با سایرا جا همیشہ انجمن عمومی بجهت استماع خطابه مبارکه در تلاه‌هول
 در همان شب دیده و بعد از مخلص عوچی شبن محلل و همانی کلمی را مدارک نوده بودند و چون
 بگرد ہول نزول حلال فرمودند اول در مجمع عموم با حضور پانصد نفر از اعزمه شنطونی مفضل
 در قدمت سلطنت ایلی و عدم تعطیل فیض ربانی و عین تعالیم جالا قدس اینی و آیات
 قلم علی فرمودند و تقدیمه کلامات و مفاسد ایات بنیات و ایارهار بودند و جانهار اسیر
 روی جامان نمودند پس ازان در صalon ہول سریز شریف فماشدند و از روشنی
 وجلوه چراخهای برق وزینت سفره و انواع گلهای ریگانگ و رنجهای افروخته اجتا
 و دلهای منجد بجهت ائمه قلب انور بسیار شادان گردیده متباون از پجا و نفر سریز بالاها
 فاخر و نهایت ادب و فار در حضور مبارک جاس و در صدر میزکری مبارک بود و در رو
 طرف خدام ایرانی و سان اطہر ناطق با سروری ایلی و ایساطی رحانی می‌فسر بودند خوب
 سفره‌یست چکه بجهت بیهار ائمه ابران متحمی شده ایم اثب من اسیار سرور مکمل مجلس

شاهستم : دیه بانهایت سرور و توجه باشدید زیرا دیگر محل بیهرازین نمی شود انعاماً
 اینگونه محافل مجال و تحیل بود که نفوسي از شرق در غرب قصی باین محبت والفت باشان
 بر سرکنیزه حاضر و جاس شوند لکن حضرت بهاءالله بقوه نافذه اش هم نموده شرق
 و غرب را از بساط داده کاشش دوستان ایران در انجا حاضر بودند و نماشا میکردند
 انتہی بعد ذکر لاس انجلز و حضرت مستر چس و بزرگواری او را افضل فرمودند آنکه اینجا نمی
 جان سخشن این مناجات از فرم مظہر صد و ریافت (۱۹۰۷) ای پروردگار عربان شکر ترا
 زمار از قصی بلا دشمنی با قصی بلا دغب رساندی بر سر این سفره حاضر کردی هنریه
 در نهایت ترینین مأدوی بسیار ضعیف و نگین ولذیذ و شیرین عالی خصوص نفوسي حاضر که بلکه
 عطایت متوجهند و باقی غایت ناخواست از خبر پروردگار این نفوس توجه بتو دارند رضای تو خوبیه
 شکر نمایم تو گویند ویں رسانی تو پوین خداوند از مأدوی آسمانی مرزوق نما از عشاء
 ربانی نصیب سخشن این خانم محترمہ (سرق رم) را در مکوت عزیز فرمای جایت بدری سخشن نسبت
 سرمهی کرم فرمای چنانچه از این نمایه ارضیه مرزوق و شعم فرمودی از مواد آسمانی نصیب بی نور
 عطا فرمای اعطاف بی پایان شامل کن قویی ده باشکر و شایت بخیزیم و با نچه لازمه
 محمد تو است موفق و مoidگردیم تو ای مقدر و سخشنده و هبریان انتہی باری بانهایت وحی
 دریکان و انجذاب و سرور دل و جان آن جشن محل تعالیگذشت و قریب چهل نفر از چباب
 ایش بخانه نزفته دریان بول او طاق گرفته تاصح ایجاد شد
 روزه ۲۵ ذی قعده در فهرست صبح زود نمایی هی بلند و آن مشتا فان بیشتر این میزه قرب

و تھا صلازند و نلہما غایت و عطای بی شارفه فرمودند بعد چنی از عصا جان حبسته مبارک است
 اقدس رسیده و معاشر آن مفضل در تاریخ امراء شد و تعالیم جمال اینی از سان مبارک است
 ثبت نمودند و در بسرا اند دیگر نشر کردند با آنکه صحیح غرم حرکت فرمودند معذک
 تشرف طالبین و اشخاص بمجتبیین چنان بود که ظهر طول کشید و بهم از رو نشر چنی مفضل
 و خصوص بیت العدل عمومی و محله کبری فرمودند که از قبیل جمع پارلمانها اصلاح مشکلات
 ممل نماید مثل قضیه ای کان را اصلاح کند و مانند طبیب حاذق امر اغ منزه ام را شفا
 بخشید "پسر شریعی دیستیت تقلیب و ایمان قسطنطین و درودش در ظل علم مبین
 حضرت مسیح فرمودند که با آنکه صاحب تخت و تاج بود آنست این مریم برج و خراج
 داد و امثال ذکر بیانات مبارک مفضل بود چون از صحبت بسیار خسته شدند نظر
 باستدعا ی عیضی از اجابت از حرکت سواره گردشی و سحر او عبور از رو و خانه با خیابانها
 با صفاتی انجام نموده و ساعت آن ظهر است و شنگنگن حرکت فرمودند چنی حرکت گاهی
 اخیراً ناظر روی زیبا و متذکر مقام وصل و لغا بودند و خداوند گهی متوجه حرکت موبایل
 و پیگران روی تابان بودند و گرایان در هر قلب دفوا د این عزن و سرور شهود بود
 و این دو ضد چون نار و نور محسوس و موجود چون از سنن ای حرکت فرمودند پسر از چند
 محظه در ترن دکتوری که نزدیکی کری مبارک نشسته بود اجازه تشرف خواست و مقصد
 از سفر مبارک را جویاشد فرمودند و مقصود من افت بین احزاب است و ترک تعصب و ضعیفه
 و بغض اتمال و امیر عالم باشد یکدیگر برادر شوند جمع خیر خواه جنس پسر گردند نه آنکه بجنگنند جمال

پردازند و مصیبائی مثل بالکان پیش آید خونهای ریخته شود خانمانها خراب و ویران گردد
 تارین و قویاً تر حالم نهانی آسایش نیابد خیمهٔ صلح عمومی بلند شود وحدت عالم
 نهانی حصول بخوبید ما بهه غنام الهی بستم و جمیع نوع نهان و بندگان زیدان و خداوند
 بجمع هر یکی و فیوضات اذن بست بهم کسان شصت سال پیش حضرت بهار اش در ریان
 اسکس خپین تعالیمی نهاد ترویج صلح عمومی وحدت حالم نهانی فرمود پادشاه ایران
 و سلطان ترکی ماراجیس انداختند بیت بزرگ فراز گاشتن که شاید این امر محو شود و این
 تعالیم حضرت بهار اش فراموشش گردد ولی با وجود این تعرضاً روز بروز احضرت
 بهار اش بلند گشت تا امور منطبق و شروع طه برقرار شد و من آزاد گشتم و از سجن عکه
 بمالک افریقا واروپا و امریکا سفر نمودم و لفوس را باین تعالیم مبارکه خواندم و هم و هر
 را بوحدت اساس اویان ترک تعصب و جدال و تعالیید و اسلام و خوت نمودم ای آخرین
 الاعلی چنان شخص نمذکور از این بیانات مبارکه بوجده سرور آمد که مانند طیویش کور
 بشکر و شناز بانگشود و از طهار منویت نمود فرمودند و من هم از ملاقات شایخی مسرورم
 که من شخصی ایرانی باشل شما وجود محترمی غربی در کمال لفظ و محبت ملاقات نمودم و این ملاقا
 و لفت مانوئه رابطهٔ شرق و غربت د عصر و اشگنگن بزول قدرم مبارک مرت
 شد و محظوظ از دور چون انجامی شتاق قات رعناء روی زیبار دیدند سرماز پا
 نشناخته دویدند تا غانه‌ئی که مخصوص منزل مبارک بکار گرفته شده بود اکثر در رکاب
 مبارک بودند همچنین شب جمعی کثیر از انجامی طلعت پیان پروا نشمع روی تابان - و بیانات

ونطق مبارک حکایت از سفر کلیفورنیا و شدت نفوذ کاره اش و آنچه اباب جا ب حال ابی
 بود روزه ۲ ذی قعده (۱۴ فوریه) صبح در مجمع اخواشی در باره انتشار امر اسر
 و در شرق و غرب دنیا و ارتباط و افت ملی و فوق مختلفه دليل کل علیا از لسان اطهر
 صادر و بعد نسخه بودند اول صعود مبارک من چنین نوشت که سوف تری رایه پیشاق
 تحقیق علی الافق و محضین شرق منور ناغزب معطرنا روح بستای ده نور آفاق بخش
 بعضی از بخیزان است هزار می نمودند که چگونه شرق و غرب بنور ام اشمنور شود و از راهی
 طبیعت کله اشند شام آفاق معطر گرد و حال لاحظه نماید که چگونه این ارتباط عظیم حاصل شده
 و قلوب اهل شرق و غرب از این نور بین روشنگ شده شجره مبارک که در کره زمین ریشه
 محکم نموده و آثار عظیمش آفاق را احاطه کرده یا پس از این از بادیت آیام طهور مظاہر مقدسه
 شری مفضل بیان فشر نمودند که بظاهر مظاہر مقدسه المیه در نهایت ذلت و حمارت بودند
 و خلق آنها را سخریه می کردند ولی در آنکه زمانی نفوذ کله شان قلوب را احاطه نمود آنها
 غسلت و جلا شان عالم را در دش کردند و چون آن آیام تازه اخبار با کان منتشر شدند
 لبذا مکرر در محافل و مجالس آیات کتاب بین رأیین می فرمودند از جمله از روی عصر در مجمع
 عمومی منزل امته اشمس پارسزگان را بین در دست مبارک بود و آن دارایت بعد لغزیز
 و خرچه ای ب مور و تغیر و تعال اور نه را شرح میدادند و آن مواعید المیه رحمتی بوقوع
 می فرمودند و محضین خبر اخلاق امور در طهران و هیجان جمهور و وقوع آثار تحقیق دعوه را اولی
 بر احاطه علیه و نفوذ کله مبارک که می گفته و خطابه مبارکه از شب و خصوص غلبه امر اش با وجود

سجن اعداء وسلطنت کلمه اند مع بلا یا ی لاتھسی و مصائب عظمی بود که "حضرت بهار اشید" بـ
 قواد کلیه و شئون ظاهره پنهان عزت ابدیه و ترقیج تعالیم ایمه نمود و مع آنکه قواره
 مادیه و اخرباب و ادیان متبا جمه مخالف و مانع او بودند بیت میر انفر صحابه و رشید
 گردند با وجود این بقیه و سلطوت کلویه امر شر را غایب و کلمه مبارکه اش را
 ناقد فرمود تا حال که مذهب قنوعه از مغل و مالک مختلفه و طفل تعالیم و حکامش هفت
 صیمی و تحریکی حبستند اتهی روز ۲۷ ذی قعده (۷ نومبر) هر ساعتی جمی
 در محل محل تها استفاضه قیوشا ت باقیه می نمودند و مسائل و بیانات شنی از مصد
 فضل و عطا صادر نماه را منزل امداده سر پارسز میل فرمودند و سریز بشکرهایید
 و نصرت کلوت این ناطق و عبارات مترت آمیز از لسان مبارک جازی و علاوه
 از شرف نفوس دنیز مبارک و بیت سر پارسز شب محفل عظیمی در کلیسا ای اخوت
 مخصوص خطای مبارکه منعقد و قیام و بیان مبارک بسیاری همین بود اول کشیش آن کلیسا
 در مرغی حضرت عبد الجمی از قبل عموم اظهارات شکر و شنا نمود و نفوس را تشویق و تسبیه
 و بی نهایت تاکید در زوم طلاق از ادیان و ترک تعصب که بسب توسع دارد و فکاره است
 نمود و بیان خود را قسمی بذکر این امر بدین مع کرد که چگونه سور و مصائب و بلا یا بوده و چه نفوس
 مقدسه ای و دین بیل قد اشده اند و بیان قیام و تعالیم مبارک و تلاوت بعضی از آیات
 ای شیعیان طبق خود را حکم کرد جمیعت کلیسا چون این مطالب را از کشیش شنیدند و مسقده
 استماع خطای مبارکه گردیدند آنکه و سلطنت عبدیزدایی خطای ای بسیاری همین و موثر پیش از

از مقدمه لی اد ا فرمودند و آن مقدمه این بود که دو فی سخنه درین مفرهنهاست انصاف
 و محبت را از امالي امریکا دیدم و ملاحظه نمودم که از هر جهت خوشی افکار دارد و این هزارها
 سئایش است لبذا از جانب قیس بسیار خوش نمودم و از حساسات محبت
 پرورانه ایشان شاکر و منون روایی ادیان باشد چنین باشند تا سبب توسع
 افکار نفوس کردند بجمع مل مهربان باشند زیرا خدا بجمع مهربان است و محبت الله
 نامحمد و دادست پسر محبت بند حکایش نیز باید غیر محدود و عمومی باشد: بعد شروع
 بخطابه ای در بیان مراتب اخوت و وحدت نوع انسان و شرح بعضی از احکام و
 تعالیات طهور عظم فرمودند بنوعی نفوس بوجد و شعف آمده بودند که مجدد کشیش نم کور
 برخاسته از قبل علوم اطباء رشکر و تمجید نمود و افتخار از این کرد که این بار و دوم شرف
 فرمائی و خطابه مبارک در این کلیسا است گفت این بیان مبارک بسب سفر فرازی
 و بهترین سعادت عالم ایانی است که فرمودند و داشته اند اغمام الهی و برادران یکدیگر
 پیاشیم و خدا شبان و حافظ حقیقی: و آخر نظر بر جای کشیش محلیس بنای جاتی فارسی
 از قلم اطهر خشم گردید و محبت کلیسا یکی از حضور مبارک میگذشتند و دست میدادند
 و هسته عایی تائید و برکت می کردند در وشنگلت از این گونه جمایع در کنایش این نحو
 نفوذ و اثیر بیانات مبارکه و بعضی از کشیشها متعصبی کی بباحث اطهر شرف نشده بودند
 یکی نحو خد و حسدی احاداث نمود که بعضی اور ارق اعتراف داشت راهنمگام بیرون
 آمدن از کنایش بودم میدادند

روز ۲۸ ذی قعده (۱۰ نومبر) در مجتمع

صحیح از جمله بیانات مبارک که با اجبا این بود که «و من بسیار از ملایفات شنا هم سرورم از اینها
 جمال مبارک است که سبب عزت امر اشنه و انتشار کلمه اشگردید» این شهر در زیست
 بلاد امریکا تقدّم یا بد چنانچه این شهر پایی تخت امریکا است نه ایشنه مرکز آثار ایشنه
 شود چون قیام بر تبلیغ امر اشنه نماید در اندک زمانی امر مستقرار و نفوذ تمام یا بد
 زیرا اینجا استعداد دارد چه که معارض در میان است و بعض کشیش‌ها معتبر هستند
 و همیشه تجربه شده است که هر وقت فریاد علمای تلت و اعتراض اینها بلند شد
 امر اشنه قوت گرفت من همیشه از برای شما طلب تائید مینمایم و قلبم با شاست
 مطمئن بالطاف جمال مبارک باشید که پسر را غصانماید قطره را در یاکند نگ
 را الماس نماید و ذره را خوشبید جهان آرا پس نظر با استعداد خود نماید
 بلکه ناظر بفیو غبات ملکوت ابی باشید انتی از زور عصر بعد از مجلس یاده در خیابانها
 و آشنگلتن مشی مینمودند و می‌فرمودند شهرت و آشنگلتن از سایر شهرهای امریکا
 بیشتر است و در تظر مبارک طرح و نقشه آن شهر بسیار مقبول بود زیرا در سال‌ها
 عظیمه عمارات بسیار مرتفع و جمعیت و از دحام لی شمار است اما عمارات آشنگلتن
 اغلب چهار طبقه بشیتر پرست و خیابانهای و آشنگلتن جمیع متعمق و موزون و از
 دو طرف مشترک و در جلو خانه باغچه‌ای گل و چمنهای بزر و خرم است علی اخضوص در
 فصل بهار که همه شهر می‌گلشن و گلستان با صفاتی بینظر می‌اید و در میان هر چهار راه
 و میدان گذرگاه باغچه‌ای بسیار خوش منظر دیده می‌شود بعکس در عصبی از خیابانهای

نیویورک و شیکاگو چون چین عبور طول خیابان و مغارهای بسیار مرتفع را از دو
 طرف حی بی می‌شل مغاره یادره های بسیار عیق نظری رسید و روئوس عبارات
 اندۀ قلعه جبال و کثرت جمیعت مانند افوج و بصیرت در عین از معابر پر ساده یا سواره
 عبور می‌توان نمود خلاصه آن شب شبی بود که اثر و سطوت خطابه مبارکه در نیمه
 پیو دیان و آشنگتر لرزه باند اینها انداخت و از همینه بیان وقت برمان مبارک
 و لپاهی طبید اول چین و رو و مبارک فرمودند من امشب همان صحبت‌های در نیمه
 هر ریلیان سانفرنیکور اکثر خواهی نمود بلکه مشروط ترا باشیات حقیقت می‌سیح
 وقدرت و صداقت السلام خواهی پرداخت لبذا اکثر نوشتن لازم نیست وقت
 بیان مبارک چنان بود که بعد از ختم مجلس جمیعت اجابت و غیارهایی گفتند که باقین
 و بشیم که بعضی بغارضه قیام خواهند نمود اگر پیو دیان را کت شوند می‌سیحان سکوت
 خواهند کرد حتی در حمنه خطابه یکدوغی پیو دیتر جم اشاره می‌نمودند که وقت خیلی
 گذشت است معاذلک هنآنفرموده مشروع می‌فضل و مرتب با بلاغ حقیقت داشت
 می‌سیحی حقیقت اسلام و اقامه دلائل با هر و نجح بالغه پرداختند بعد از خطابه مبارک
 رئیس مجلس که از نفووس مهدتب و حاخامهای بی‌تعصب هر ریلیان بود پران
 اظهار شکر از نصائح و مواعظ مبارک جمیعت را بگون و تأثیل دلالت نمود که «ناید
 از انجه مخالف رأی ویل است پریشان شویم بلکه در جمیع امور باید با نهایت نشان
 و تحقیق تحری حقیقت کنیم تا بحقیقت هر امری پی بیم مختصر بیرون کنیه آن شب فی کرده

از شهامت و استقامت حضرت عبد‌الله، و همینه و فوت بیان مبارک بود
 روز ۲۹ ذی قعده (۱۹ نویمبر) عاخام مذکور را حضار و با اظهار اعماق بی‌ثمار
 فرمودند و بیانات مبارکه با خلیل غفلت در مصلح و مصلح ییود و نصاری مسلمین و حضرت
 و توقیر روسایی کید گر بود که هرگاه این امیر روسایی کید گر را بعترت باز نمایند
 جمع ذات‌ها و جسد ایها از میان برخیزد بجای نفرت افت و بجای عداوت و لیگانگی
 محبت و لیگانگی حاصل شود مقصد من نیست؛ از این قبیل بیانات مؤکده می‌فرمودند
 آنچه عاخام مذکور با نهایت خضوع و سرور مرخص شد در آن روز نقوس خلیل شهر شیر فلقا
 شرف شدند و در طبقه ثانی منزل مس سپارسز؛ هر کیک در مسائل المیه و مطالب
 همه بیان مبارک ناطق و فیوضات با قیه چون غیب باطل بود حدائق قلوب
 پر طراوت و نضارت و جهان جانها پر بشرت و فتوح آشیب که جشن می‌شاق بر پا
 شد و زمرة عشاقد در جهانی و تبرکیک محلی محلی و بزمی کل آر استند و آن مجمع در کیکی از
 تالارهای بزرگ شهر بود که در وسط تالار میزهای بزرگ را بکل عدد ۹ ترتیب آده بودند
 و صدر آن کرسی مبارک و دیگرین ویسا رخدام حضور و در هر رف سایر جای ای ای
 بودند و دور آن باز میزهای تدور کوچکتر از سه طرف چیده بودند و میزهای همه مرزین
 با نوع گلها و زینتها و دود و دیوار آمین بسته و مطرز بالوان پرده ها و علمها و چراغها
 و قطعه ها آما قطعه اسم عظیم فوق جمیع اینها نصب شده بود جاسین علاوه از قائمین
 بر خدمت مساجیوز از نیصه نفر بودند که بهم بالباسهای فاخر فرد آن بزم جانفرزا حاضر

و پوجه انور متوجه دناظر و مین درود مبارک جمیعاً بیکشمن و یک صوت اشعار
 نعمت عبدالبّهاء خوانده و تبرکیت گفته و چون همکل آقدس جاس شدند مستر ریی
 در وسط مجلس مقابل کرسی مبارک استاده و رقه تمجید و تهنیت طلاقت انور را با نهایت تعظیم
 خواند و تبرکیت اجرا و طاعت و اتفاقاً داولیار اربع اطهار سانید ازگاه جمال بیشتر برخاست
 و اظهار غایت بکل فرموده قبل از شروع باکل طعام این مناجات از قلم مبارک صادر
 (ہواشد) : ای پروردگار در نهایت محبت مجمعیم و بلکوت و متوجه جزو نخواہیم و غیره
 تو نخویم ای پروردگار این طعام را ماده آسانی کن این جمع را از عضاد ملای اعلی فرمای
 آسب حیات گردند و باعث نور نیت عالم انسانی شوند و بهداشت من علی الارض برخیزند
 تو لی مقدر و تو انا و تو لی بخشند و تبریان : (بعد جمیع را بصرف شام امر نموده نفس موده)
 امشب من نیخواهم خدمت با حبای ای نایم لهذا چند مرتبه در مجمع شتا فان دور زدن
 و بهر کیمی گل و شیرینی غایت نمودند و یکی کیم را معطری فرمودند و چون دور با هستی
 می رسید احباب رو دشانی دیگر می سرودند و بالغه و پیانو و صاف روی نیکو گفتند
 پس از صرف شام باز قامت رعایا فائم نقطی در با در رجان و هستیاز این بن و ضیافت
 احبا از سایر محافل دنیا و بقای آثار خدمات اهل بیا فرمودند که باز بثوق و شور و غصه و سرمه
 احبا و اهوار اشاطی تازه و جانهار انبساطی بی اندازه بخشیدند و آن کی از محافل عظیمه کی بود
 که حکایت از سلطنت و قدرت و بیان می نمود و چون طلاقت یثاق ربانی از تالار عمومی
 با و طاق دیگر شریف برند از جمله نفوی که شرف خصوصی یافت شخص محترمی بود که

دو پای او در تصادم قطار راه آهن آن فاade و قطع شده بود و پایای صنوعی داشت با او
می فرمودند که اینچه از جسم کامسته شود نقصی بر روح وارد نماید این می از دلایل عجایی
روح است چه که موت عبارت از تبدیل و شیوه عضو و غاصه جانی است و
چون از تغییر حجم تغیری در روح حاصل نشود معلوم است که روح لذت تغییر است محفوظ
الی آخرین یاده االاحلی و چون جنرال قونول عثمانی و جنی دیگر متصرف شدند شرمنی
از بیت العدل عمومی فرمودند روز اول ذی الحجه ۱۳۳۰ (۱۰ نومبر)

روز آخر اقامت مبارک در وشنگتن بود در منزل مبارک محلی شوراگیز طرف صحیح
منعقد و نطق مبارک بثارت تائید با خواه و بیان استقامت در امر الله و ذکر
رساله حضرت ابوالفضل در جواب اعتراضات یکی از روئسانی سیخیه بود و پس از
بازترف اخبار و بستیدهای داعم تأثیر که در منزل اسپ پارسیز جمعی از احباب سریز
د محضر انور بصرف ناما رم عود و مفتخر و عصر در طبقه ثانی آن منزل محل خصوصی بجهت نفوی
از عزمه و محترمین شهرتیا و بیانات مبارکه در جواب سوالات نویسندر حاضر و تغییر
رؤیا و ثبوت و استقامت در دین الله و عدم آنیت اعتراضات نفوی و توافق
تعالیم جمالی و شرح مسائل اقتصادی و امثال اینها بود و پس از وداع بطبقه پانی
که محل عمومی مرتب و هیات شریف فرماده در وحدت ذات الهنفی مخصوص فرمودند
و در حسنیه با همه و داعی کردند پس از وداع مبارک حالت رقت یخیع دست داد
و بانهایت خضوع و تعظیم از حضور انور می گذشتند و رجایی برکت و تائیدی موندند

حالتی دله و ز داشتند آتش عشقی جانوز پس از مجلس بازگش در و طلاق دیگر نهاد
 نوده تشریف خصوصی حاصل نمی‌نودند و بسوال وجواب و غایت مخصوص مخفی و مسرور
 می‌شدند و بعضی اطفال خود را مشرف و تبرک یساخنه آماش در منزل مسترس منجمی
 در همایت روح دریان از اجها و دوستان سیاه و سفید بود و چون شب آخر بود
 آن محل ثانی دیگر داشت و در دلها شوری برتر بود حين ورود چون وجود اقدس
 بسیار خسته بودند و حالت ضعف داشتند لبذا در بالاخانه روی کرسی رحمتی خواستند
 رفع خستگی نمایند آما اجها و بسته بهای بسیار بجهت دقیقه ای تشریف بقرار بودند و هر کی
 رجای آن نمی‌نود که فقط روی انور را به بینیم و یکث دقیقه دامن مبارک را زیارت نماید
 چون استدعای اهبا بسع اطهر سید لبذا اجازه فرمودند که دسته دسته مشرف
 می‌گشته دست و دامن مبارک را بپسندند و رجای تائید و برکت می‌گردند و هیکل
 اکرم چون بسیار خستگی و ضعف داشتند لذا با همان حالت که برگزستن کلی فرش بوده بودند
 بهر کیک اظهار غایت می‌نودند و برای هنرمندی بیانی در شکر تائید ات ملکوت اهی و فوز
 بهداشت علمی و استقامت بر امر الله و تک بحبل آشنا و الفت می‌فرمودند چون جمیع
 مشرف شدند و از غایات و لطف مبارکه شاکر و منون گردیدند اوقت بطبقه پائین
 تشریف برده نطقی عمومی در خصوص الفت و آمیر شش سیاهان و سفیدان و اظهار مسرور
 از مشابده آن محل و جده و جور فرمودند دران بن بازیاد و ذکر خدمت و صدقت
 اتفاقیار غلام سیاه حال مبارک مفضل نمی‌نودند پس از مجلس شام را در همان منزل با هم

سر و میل فرمودند و جمی از احباب تیر سریز با انساط و بچی فوق العاده هنر فنچر و میزبانان
 محترم متوجه مس من از شدت وجد و طرب و رپوت نمی گنجیدند چه که مورد اهاف مخصوصه
 بودند و خداتان در ساعت اقدام بسیار قبول روز ۲۴ ذی ذی جمی
 دی ۱۹۷۰ نوی بر از وقت بحر اجای شماق بوئماق دبر میا ق دخل قلوب شان از فکر فراق
 در احراق و هر یک خواهان عون و غایت مطلع شماق ساعت و چون بیستگاه
 راه آهن شرف فراشند جمع اجابت طائف حول روی چون ماه بودند چنان پنال
 و آو که آن حالت مایعه تراحت ناظرین بود و این قدر نیه و جمیع بلا دامیریکا چین و رو و خروج
 طلت او مشهد که جمیع خلق تجنب این مینمودند که وجود مبارکی شرقی با بس ایلانی چگونه
 محل تعظیم و کریم اعزه رجال دنیا امریکا واقع گشته چون موکب اقدس حرکت نمود جمی
 از احباب ایلیمور در رکاب مبارک آمدند اول بوقت غیر زوال فرمودند و نتوس کثیره
 در انجای شرف حاصل نمودند از جمله روز نامه نویسی متعالی مفضل مدسله صلح عمومی و تهدید
 دولت ولت امریکا در ترویج این مسلسل بهمه از شان مبارک شنیده و فوراً ثبت نمود و
 از انجاب کلیسا موصدهین بالیموز شرف برده خطابه ای بسیار مؤثر در وحدت عالم
 ایلانی و اساس ادیان الهی که لم تغیر بوده و تبدیل فروعات احکام متعضا بهی زن
 او فرمودند و از کلیسا بنزل متوجه ایلیموز و این شرف فراشند ناگه را در انجای
 تناول فرمودند و احباب ایلیموز جمیعا حاضر و ماجین حرکت موکب اقدس در نهایت
 دوله و شور بودند و از جمله خطابات مبارکه آن احباب ایلیموز بودکه «احمد الله

شناساً بانهايت مسرت ملاقات کردم از شاخلي راضي هم و شاراف فاموش نخواهم کرد
 اميد دارم روز بروز نوران ترشيد و رحاني ترگردید و چون با رضا مقدس رسم سر بر
 هستهان رو فده مبارکه ننم و مويه ننان انبزي شاه طلب تائيد گنم و موبت آسانی
 طلبيم و عزت سرمي و سر در بهي جويم انتهي چون غzem حركت فرمودند در ده آتوبيل
 هیكل اگرم و بعض دوستهان و ملازمان حضور با استگاه راه آهن روانگشته در آتوبيل
 مين راه طلعت پيان چون پر فهرابان مسراسته دو ها در آغوش گرفته شفقت و
 غایطي انهاي مسرت از خدمات او بمحى فرمودند که ننان حیران مي شد چون جاده اتمها
 اجای فيلا دلغايا بعض انور رسيد که فيلا دلغايا سر راه است و اجاي انجا در هيد و هشطا
 تشرف بعطا فرمودند يکم تبه با نجا رفته ايهم دiger مجال فرصت نه همین قدر مگراف کنيد
 له در استگاه راه آهن باینيد چند و فيقه ملاقات نيمائيم ساعت (۴) اول شب
 چون مرکب مبارک با نجا رسيد جمع اجاي ب الرجال و نا، حاضر و منتظر بودند ماقطا
 سده آهن استاد فوراً بجوم آورد و ردي قدم مبارک افتادند و ب زيارت لعای طهر
 کام دل و آرزوي جان یافتند و اکثر سوار شده تا محظه دiger در او طاق مبارک مشرف
 بودند و شوق و ذوقی وجدانی داشتهند و استدعای توفيق در خدمت امر الله
 نیمودند تا انگه با این وضعين مرض شدند چون سافرين در ترآن حالت را دیدند
 آنکه قریب نشی نفر از اجاي فيلا دلغايا آبلان و لوله طائف حول جان عيشالند و از رقت فلوشان
 کل حیران لذا در صد و خص برآمد و همسه دو طلعت عبد البهی حلقة زدن و شیفت

ملحت و جلاش گشته و از این مبارک بیانات مفصل و تعالیم الهیه شنیدند چنان
 منجذب و منطب گردیدند که هنگام خصی ادرس اجتا و جامع اهل بهار گرفته که در حلقه
 بهاییان درآمدند و این نحو تبلیغ امر آن شد و هدایت نفوس می راه ذوقی ولذتی داشت که
 بجهنم نماید خلاصه ساعت یک از نصف شب گذشته باز شهر نیویورک بعد از مردم انور
 شرف و در محلی که قبل از شب لامر برای گرفته بودند نزول حلال فرمودند و این بار دوم
 بود که آشنا نه در بر ارسلان زمین و در گاه فضل و حسان شده بود و صاحب خانه دکسان او
 در زمرة مخلصین درآمده و آشفته روی سکل میین بودند

روزه ذی الحجه

(۱۲) نومبر صبح مسیحی پی صاحب خانه و خواستاش مشرف و مورد عنایت گشته و نمیشدند
 بچه سان اظهار شکر و فتحار نمایند که آن بیت اُوی و منزل جال بیشال و مطاف عاشقان
 جال ذوالجلال شده و آن محل نزدیک نہوشن هوسوم برپا شد بود و هر صبح و عصر
 با پنجه های کنار نهر موطن اقدام طلاقت انور و آن اوقات چون آیام حرب بالکان و عثمانیان
 بود و در جمیع جرائم مشهور لذاد رکوچه و بازار چون خدام استان و مازین رکاب مبارک
 را با بس ایرانی می دیدند بعضی گمان ترک می کردند و از روی تعصب نگاه می نمودند
 حتی در هتل های بزرگ او طلاق برای نمیدادند و از ترکها نهایت نفرت داشتند آن بود که
 می فرمودند و پیشیده قدر تعصبات احداث نقض و عداوت میں قبائل و احزاب نموده
 و بسب پرشت و خدا بیگشتند آنها می نفوس را آن نخوت و نفرت چون از امرتنه آگاه
 می شدند و در محضر انور حاضر فوراً ساجد می گشته و از ارجان و دل خضوع مینمودند و بشرط

افتخار حی آردن و مخپن در نیو یورک بعضی از نفووس اصرار نمودند که شخصی از غنیا
 نزد اول امریکا اهل ارشتیاق تشریف نموده و استاد عالی آن کرد که بینزل او
 تشریف فراشوند در هر مرتبه بی ابتدا آنها را منع فرمودند که من با فقر آگاه دادم
 و بخل فخر ام و من اغنا جمیع را من دوست دارم علی اخصوص فخر ارا و از هر قبیل
 نویس انجام می‌آیند و کل را بجان و دل و محبت صمیمی ملاقات می‌کنند و لکن در صدد
 رضمن منزل اغنا شایستم همی پسح اعدان فرمودند آما وقت دیگر شخص بیل کاریگی
 چون بخوبی و خشونع استاد عالی تشریف نمود با آنکه از طیوز را بود قبول فرموده
 و آن تشریف در محضر اطهر مقبول و در آثار مبارکه نمکور آمد عصر از زمزمه شده
 مسر کرده مجلس هفتگی امام شعبیار روحانی بود و قبل از ورود مبارکه س
 کرده بمناجات مشغول و بعد از اطهر بین بیانات مبارکه ناطق یا (هوشه)
 این اخجن دختران من دست در خانه دختر من مسر کرده لبذا از این اجتماع
 بسیار مسرورم خوب مجلسی است خلی نور نیست محلی روحانی است و محبی سانی
 نظر عایت شامل این محل است و ملا و علی ناظر باین مجلس مناجاتی که خواهد بینیدند
 و از استماع مناجات شا مسرورند شکر حضرت بهاء اللہ نایند و گویند ای
 بهاء اللہ شکر ترا که این کنیزان منجد بتواند و متوجه بلکوت تو مقصدی جز رضای
 تو خدارند و مقامی جز خدمت ام تو بخویند ای بهاء اللہ این کنیزان عزیز را تما پیو
 فرمد این دختران ناسوت دا لکوتی نمای این قلوب را همکن و این احوال جما

مستبر فما ای بیهار اش این تهیاراچون شمع روشن ندا داین جانهار اشک مگر اما
 فما نهنس را آب انگلی شنول کن که ملاعی علی ما بوجد و طرب آرد چهارمیک راسته از
 دخنده نهادن اعالم وجود بپوشان منور شود ای بیهار اش قوت آسامی ده الهام ملکوتی
 فما تائید رباني نهادن تمام بخدمت تو پردازند توئی روف و هربان و صاحب فضل و
 احسان اتهی آماش در منزل مسترکنی محجی منعقد که بیتر از سیاههای بودند دران محلس
 بیمان مستردارج را بیمان پطری فرمودند و نهایت غایت را آبان بنده حادق مخلص
 اطهار نمودند زیرا سرت بزم عهد است بود و پیمان پیمان در دست داشت و محجین
 مستر هریس متطور نظر غایت گردید و در محافل عمومی قبل از خطابه مبارکه مأمور صحبت می شد
 و لطف مبارک در آن مجمع معموقت صحبت مستر هریس و بشارات کتب انجیاد خصوص
 خبور عظیم علی بود و بیان روح التعالی مذکور در نجیل بیکل موحود و طلوع مقصود
 روزه دی جمه (۱۲) نویسندگان اجرا حکایت مفرکلینفور نیاما مفسر نمودند و ذکر خطابه است
 مبارکه در دارالفنون و سایر مجامع سانفرنسیسکو که دوچون چھلاحت علی و بمناسبت عظیم بود
 منکری نداشت و پیغ فضی ادنی اعتراضی نمود اینسته در نیگونه محافل شل آن دارالفنون
 که صد و هشتاد پر و فرس و میلین مشهور و بزرار و شستصد تلازه بعلاوه سانفرنسیس چلیل
 موجود اگر چھلاحت دینی و عقائد و تعالیید مذکوی که همه مناقات علم و حل است کسی بیان
 نمیخود احمدی اتفاقی کرد بلکه نهل هسته را و سخریه می کردند و یکی از اسباب بزراری
 نهنسی از هالم دیانت همین تعالیید و اسلام مؤمنی مذاہب است که شخصی هایم و دادن

پون آن تعالیه و رسومات را مخالف علم و عقل دیده دین ایمان را زک فرموده بگرفته
 نشده که اینها او را مرسماً ادیان است پسح و حلی این ایمان ندارد اساس این شه
 منافی عقل سلیمان و علم صحیح است و اصول ادیان ایمان مخالف داشتن میشند گرچه
 از فروعات و جزئیاتی که با فضای عصر و زمان بوده است بسته فروعات احکامیکه مناسب
 زمان حضرت موسی و مفید بحال نیست یهود در آن عصر بود و راین زمان تسلیمی بی ثروه اثر است
 و بیهوده بنظر میآید آن در آن زمان مناسب و مفید بوده مال احمد شه حضرت بہاء الله
 این مشکلات را حل نموده جمع تعالیم و احکام مبارک که روح این عصر و ملیح تلاعج ام است
 و اعلم از کل دفع و رفع تعالیه داده ام غیری است تطبیق سائل روحا نیه با دلائل عقلیه
 و علیه انتهی از زوز عصر منزل مسترکنی تشریف داشته است چنانچه عادت یومنه مبارک
 بوده صحیح و عصر در کنار نهر (پورساید) چنینها و اغصه نا محل مشی و خدام هیل اقدس می گردید
 و آن لطف مبارک در مجمع عمومی منزل مسترکنی از مشهود است اخبا بالطاف و عنایات جمال ایمی و تاکید
 در ثبوت بر میثاق اندیش بود بعد از مخلص جمی دیگر مشرف شدند و اخبار اشیوی بعیام بر تبلیغ
 و حصر اوقات در شهر نفحات اندیشی فرمودند تجسس می بر خدمت عالم انسانی تا نوش
 مبارکی بین اجابت بجوث شوند که در لفظ و تحداد ام و ترقیج این امر غلطی که نهت حکم بندند
 و چون بعضی رجای ترجمه آیات کتب مقدسه والواس ایمه انگلیزی فرمودند فرمودند که بسته
 برای ترجمه آثار مبارک که ناز است که در چند سال ام بر باشند جمی از اجابت دیگر با اخراج اثنا
 بشر خپور از مرتفع پیچه های کوچک شد ادر اخوش گرفته بسیار نهرانی و نوازش می فرمودند

مخصوص دختر گوچک متوجهون که همیشه در مجالس و محافل بی خشایار بحضور مبارک مید وید
 و پنج وقت میل جدائی نداشت و مین تخریب همیشه مهزون و متأثر بود اما لطف مبارک در مجمع
 شب در خصوص بود که اجایا باید از شوون نفس و همی مقدس و ازو ساوس نهوس
 خود خواه محفوظ و مبرأ گردند و از آنها میکرده بظاهر در راه ایمان و ثبوتند و در طبع هب
 تزلزل نهوس بر پیزند و شرجی و ثبوت بر عهد الهی و اطاعت مرکز میثاق زبانی و تحداد
 اجایا و بلا ای غلطیه جال ابی و شہادت نهوس مقدس اولیا بجهت اشحاد و آتفاق ام
 دنیا فرمودند در حالی که دو مالا منزل متبرکی پر از حیثیت بود اول در وسط دو مالا رکب کی
 جاس شدند و بعد از شروع بخط قیام فرمودند و از سطوت بیان و جلال عظم طلت
 پیان کل داله و حیران بودند روزه ذی الحجه (۱۴) فومبر پس از آنکه جمی از اجایا
 بالا در او طاق مبارک تشریف حاصل نمودند طلت بیان پائین بجمع اجایی هستاق
 تشریف فراشدند و از جمله بیانات مبارک که این بود که "مبارکترین اوقات وقتی است که
 با اجایی الهی ملافات فرمایم این پیشترین اوقات است لبذا من در نهایت مردم که خود را
 در میان شما می بینم احمد شد روحیات شما مستور است و قلوب و ارواح مسبتش
 و نهوس بلکوت ابی متوجه و این نهایت مردم است و از آستان حضرت
 بهاء الدین می طلبم که جمی شما هر اسر و را بدی خبشد و در مکانش عزیز فرماید بوجیات
 سرمهی مبدول دارد آجایی نیویورک از جمیع شوون بر سند و بسب نور نفت
 هالم نهانی شوند نیست نهایت آرزدی من و مین است که حضرت بهاء الدین شما را تائید

می خواهد تهی مجتمع اخا آن آیام زیادتر شبه منزل سر کش و روزانه منزل مس
 کروک منعنه آناد منزل مبارک تشریف نموده سر داشتی بود او قاتی هم که منزل شریف
 نمایشته بیشه جمعی در خانه مبارک فقط نشسته بودند عصر از زد مجمع یاران رو حالی
 در منزل مس کروک بود و نطق مبارک در غلو مقام ایل بهای نمیو غمات و تائید است
 ملکوت ابی که خاک سیاه راهی خیان کنند داشت اخمن نماید لاهیگری را پاپرس
 عظیم کنند زنی دانی مانند مریم مجدیه نی ساخت رجال نماید و چون یکی از حضوران نور
 آنها نشسته و منظور نظر غایت گشتند پیاده منزل مراجعت فرمودند مین راه در باخ
 بزرگ وسط شهر (ژنرال پارک) شخص محلی چون چشم پوش بطبعت میثاق اقاماد حضوران نور رسید
 و عرض نمود من اوصاف مبارک را خلی شنیده و متوجه وقت برای تشریف بودم
 حال خلی مذکوم که بلغای امیر شرف شدم آن منزل مبارک آمد و منجذب بیانات جسل
 و تعالیم ظهور بعد ابی گردیده آما شب یار و اغیار از بیان معانی و سر ارتبا تیه دائل
 چشم عادره از نسم مطهر ببره و فیض و افریدند بعضی از نهاد و صوات در شرق الا ذکار
 پرسیدند فرمودند نهاد و صوات در تلاوت آیات و مناجات نظم و نثر باید باشد
 ولی در امور غیر منصوص من داخله نمی کنم هر وقت و هر چه بیت العدل عمومی حکم نماید آن
 میزان است و آخر شب برای خانی (کریم ساینت) معتقد علم سیمی که در عقیده خود
 بسیار متعصب بود و غفل صحبت می نمود که مراد از اینکه در وجود شریف نیست که
 انچه از مبدع عالم هست و وجود است مفید است و نیکو ولی موقع و بجا ای خود خیرت و ثمرت

مثلین که هم در عالم سرطلت نیست زیرا ملت عدم نور است و جو خارجی ندارد
 ظلم عدم عدالت چهل عدم عدالت پس تفاصل عالم خلفت و حدوث عدم کمالات
 نآنکه این تفاصل از مبد و باشد بلکه لازمه عالم مادی چیز است که بسب ترتیت
 اشیاست و ظهور کمالات حقائق وارد و اوح آنستی روز عذری چند ۱۵ نومبر
 صبح مسروبلیم وبعض دوستان دیگر دمحض اطهار باشیان این بیانات مبارکه منفتح کرد
 در عالم وجود و تعلیم و تربیت اهم امور است بدون معلم در امور مادی ترقی حاصل نشود تا پهلو
 در امور روحانی و اخلاقی رحایی چگونه نوع انسان بدون تربیت معلم، سایشی میتواند
 ابدیتی چوید لاشسته از عالم انسان و رسایر مخلوقات نظر نماید. جمیع محتاج تربیت مرتبی
 هستند بدون تربیت بکمال نرسند مثلاً این بگل بخودی خود باین کمال نمیرسد و دارای
 این لطفات دون و صفاتی گردد پس در عالم وجود و دموهیت موجود یکی است مبدأ فطری
 که بصرف ایجاد ایلی است و دیگری کمالات اکتسابی که منوط تربیت معلم و مرتبی است یه
 و چون بطبعه پائین در جمیع اخلاق اشریف فرمادند عنوان نطق مبارک این بود که «جمیع
 عالم بشاید یک شیل است و تو هی حضرت بهار الله ماتندر گ شهریان در جده ایکان
 الی آخر بیانه الاصلی ارزو بود که مترکبات را احضار و از کافرها برای سری و ای باط او
 با اهل فقیر بسیار شکایت فرمودند و چین مکنوب اور ابا و نو دند که بشیکان غنو نشسته
 و از دکتور نات رفیق خیر الله ستایش و اطمینان هر چهار هر چهار هی منوده بودند این خط
 تو است عرضی کرد بله ولی مقصده من چیز دیگر بوده خواست مقصده خود را نوی دیگر جلوه دهد

آن شد آن ایام طب امیر خلیل از او کند شد و مقصده مبارک تنه و تذکر او بود عصر
 پس از شرفه جوان قوستول ایران مستوفی پاکیان دنخوس محترمه دیگر بمحی علم الهی که
 جیشان بشیر خانهای شهر بودند شریف بردندر رئیس آن محلین خاتم ناطقه شد
 معنی علم الهی والهایم رب ای و سعه حضرت بهار الله بود جمی از مردمانیکه معتقد بر فرج پرس
 و فاگیر و کرچن سایس بودند در آجمن او حاضر شدند و اور درین صحبت چشمهای
 خود را بسته مثل هیکه در حالت خواب والهایم است صحبت میداشت و حال جذبه
 و بی خشیاری انطباقی نمود و چون در میان بهائیان معروف بخلوص و محبت بود و
 در امر الله معتقد لبذا با او مدارا نمودند از زدن نظر یا صراره ایام اس او چون با محب
 شریف بردن شریحی درخصوص مقتضیات ادواته و ازمان و فصول عالم همکان
 و حدوث نطق فرمودند که یوم ظهور مطاهیه مقدمة المیمه زیست الهی است و بهار حنوی که
 اشجار نعمت انسانی را سریز و خرم نماید حدائق قلوب را طراوت و لطافت آزاده بخشد
 و فیوضات بدیعه والهایمات جدیده دهد چون از خطابه مبارک که نعمت را منجد و مهوجة
 و اعماق را خاص و خاص نمودند بنزد مرabit فرمودند و در راه می فرمودند پیشید
 در ازیزی که هنوز چه ایام و خیالاتی موجود است، آن میان مبارک در رفع ایام آن
 نعمت از این قبیل پوکه «بیان این دو قسم است یکی بیانی است که فقط منبعث از
 احساسات شخصی و خیال و فهم اوست این باید همه محبت و میزان نیست و بدب
 اطمینان ملووب نه آن بیانی است که برمان دارد تماشیات و مکانی غلطیه می بخشند

در ذیج مسائل مبتداً بست که ایحتجاج عالم انسانیت مثل بیان و برداشتن بیانیت
 که جمیع را بودت عالم انسانی و صلح عمومی نیخواستند این بیان با برداشتن و تأثیرت
 (بعد حکایت از حادثهای بیانی سریل خودند که در او رشیم هر چند وقت و لق
 مقدسی را افهار می‌نایند و تایخ و موعدی می‌یند بجهت ظهور موعود و شجاعت بیانی
 انتشار میدهند و میگویند ازان اوراق مقدسه استخراج نموده ایم و چون بنده
 موعد میرند شببه ای دران می‌اندازند و وعده دیگر میدهند و بین طوز اسریلیات
 در نیخت استنباط اورای خود بگاه و میدارند و از حق منوع و محروم می‌نایند و حال
 جمیع را بداریخ حضرت دانیال رسنه بزرگ دیصوصی و تاریخ و وعده میدهند
 آن شب جمیع عمومی در منازل و مراکز سر جویت رسن بود و خطابه مبارکه و رذگر
 عللت این قوانین بین بوغلبه ام غضیم و ایمیت و نفوذ حکام تعالیه بجال افسوس ای جهان
 بسطوت و هسته نیشه موده که عقول حیران و منوس داده غفت و جلال عللت
 بیان گردیدند و قبل و بعد از مجلس هم کار نهاد کثیره در اوقات علی حدود بشر فخر نهاد
 فائز و فخر گشتند روزه ذاتی حجت (۱۴ نویمبر) صبح بعد از اوراد و اذکار ریکت
 مختار ذکر انجایی شرق و ابتلاء ثبات و استقامت انسانی فرمودند و بسیار
 انجیار عایت بخانواده حضرت مسند و بعضی از قدما ای احباب ایران می نمودند
 و بعد در مجمع اجیان اطهرب این عبارات ناطق (هوائمه) مظاہر مقدسه تحمل
 بخای او مصابب عظیم فرمودند و قبول زجر و جنادری نمودند حضرت پیغمبر مسیح مبتلا کی

بلاایی شدیده گردید و زحمت صلیب و شهادت کبری را خستیار فرمود و نتیجه
 آن صوبات یازده نفر خواریان بودند که فی الحیۃ نویس مبارکی بودند فرانی
 شدند آسانی گشتهند و بسب روشنایی جهان و جهانیان گردیدند آیینه وارم
 شایان هم بحاجتی رسید که گفته شود شایان نتیجه هور بهای اشته هستید گفته شود این
 نتویشند مقصد از هور بدریع این نفویشند که جواهر وجودند این نفویس فرانی
 در حائمه و مکونی و آسانی اگر نفسی گوید بهای اشته چه کرده گویند این نفویس مبارکه
 را تربیت فرموده ۲۴ بعد شریحی از شرایع المیہ وادیان زبانیه فرمودند که دار
 و قسم از حکام است شیخی حکام رو حائمه که اساس ادیان المیہ است لمن تغیر و لمن
 تبدل است و قسم دیگر فروعات حکامی است که راجح بجهانیات است و بمقتضای
 هر عصر و زمان تغیر باشد و چون جمع دیگر مشرف شدند فرمودند این جهان افسر با انکه بچشم
 خود مردم دیدند که در ظبور سیع یازده نفر خواری نفویس عادی بودند و بسب
 ایمان با خضرت چکونه حیات ابدی حبستند و از افق عزت سرمهی و خشیدند
 آنلت پیو و با آن عزت ذیل شدند قیافا که عظم مخالف حضرت میع بود با خاندش
 محکر دید و لکن با هیگری بسبایان پطرس اکبر شد با انکه این امور را می بنید
 باز تنبیه نمی شوند انتہی اما عصر در جمیع از نطق مبارک در اثبات حقیقت و غلبه
 مظاہر امر اشده وی جهان و اخیذه ای فوق العاده برای ای مجلس دست داد علی خصوص
 بجهت بعضی از دوستان نیوجزری که با مستر مورپس از مجلس بالادر او طاق مبارک

بزیارت لقای افسر سیدند و سور و غایات مخصوصه گردیدند
 روزه زی حجه (۱۷) نویبر: صبح کاه هیل اندر شکر تائیدات ملکوت بپیاطق وغیره مواد
 ائمده شه عون و غایت مبارک از جمیع جهات رسید و تائید ملکوت اینی احاطه
 نمود امر ائمه گوشزد عکوم گردید نفحات الیه فشر در آفاق شد شرق و غرب
 بدورهایت کبری روشن گشت بیان امر ائمه محکم و متنین گردید انجای جال مبارک
 بوقایام نمودند و باطلار کلمه الله مشغول شدم و بنایی شرق الا ذکار نباده شد
 و گیر من آرزوی ندارم همین قدر بجی خابر سرم در ارض مقدسه در گوش ای بانم.....
 و گیر نوبت خدمت ثابت که بیو دیت آستان مقدس پردازید شب و روز
 بشر نفحات الله مشغول شوید زیرا جمیع تائیدات طائف حول نفوی است که
 خائمه بر خدمت آستان احمد مسند پیچ امری جز عبودیت جال مبارک مُؤذنیت
 اگر بعد از صعود مبارک من قیام بعبودیت ننموده بودم ابدی این تائیدات نیزید
 (بدجد فرمودم) اگر نه این عبودیت و قیام و تائید بود کار بدست نه سان میانها
 بکلی عالم امر ائمه میخواهد امو غیر مرخصیه بیان میانه بعیشه مثل حکایت یکی میشد
 که اگر قیام وقدرت جال قدم بود شیرازه امر از هم پاشیده بود جز مروی صح
 آمال امری شهود نمیگشت وغیره های فنا نیه چیزی در دست نبود هرگز المفاظ
 و مصلحه جاتی انتہی از روز ذکر صعود حضرت آفارضای فنا دهی اجر روحی تربه لفده
 و علم مقام هشان می نفرمودند و اینکه من باید خود بارض مقدسه بر سر جست خود

قبر فدا نی، در تعبیر نایم و زیرت بخواهی ^۱ خلاصه از بسیع تا عصر در بر طبقه منزل
 مبارک جمیعت بود و جمیع از فیوضات با قیه بہرہ در داز محبت الہیه پر چوش فخر شد
 بودند و بمان شب در نجمن بہائیان از نقطه مبارک درخصوص بلوغ و کمال عالم و
 گیفخت ظهور عظیم و مناجات در ربا و حن جانه اسرار پر شور و دلها غرق و جسد و سر و
 بود و دران تالار بسیاری از اغیار هم تازه بزیارت طلعت بیهیال مشرف و از مطلع
 انوار کسب فیوضات ابدیه نمودند و تا صین حرکت در رکاب مبارک بخضوع تعظیم
 افتخار نمی نوند ^۲ روز ۹ ذی الحجه (۱۸) نومبر بسیع طلعت اور بصید در
 الواح قدسیه در جواب عرض مته احباب مشغول بعد اجبا و متد بہائی که نهایت
 لزوم داشت احصار و مورد اعطاف مخصوصه می شدند و چون مجال تشریف یک یک
 بود لبذا باقی جمیعا در محل عمومی منظور نظر فضل و کرمت می گشته شدند و چون وجود اکرم
 از کثرت کار داشت گرما خسته می شدند بایان چهارمای کنار نزهت نهایا شریف میر دند
 و می فرمودند «نهایا که نیستم صحت نمی کنم فکرم مشغول نمی شود قدری راحتی شویم
 اما نهایا که نیستم ابد صحت می کنم عرق میاید و خسته می شویم و آن آیام چون و خزانیام
 اقامت مبارک در امریکا بود پهذا ممکن نبود ساعتی در منزل آسوده و راحت ہشند
 متصل آمد و شد و تشریف نتوسیں بود عصر در مجمع اجباب نعمت این کلمہ از فسم طہر صادر
 که سیخواهیم معبدی را انطرف آب بنانکنیم و از جمله بیانات مبارکہ باز این بود که قوتی
 این شهر خوب نمی شود که ناکهای بہاء والا بہی از این شهر نفلکت اثیر رسید اگر اجباب خانچه باید

قیام کنند بز دوی کلمه الله جمع اینجا ترا احاطه نماید و پنجهای فرودند که چون
 امریکا کنار است و از بعض مخالفت های سیلیسی آسوده این دولت وقت
 میتوانند مانع حرب دول و بدباغت و یگانگی مل گردند ۲ آماش در منزل
 مسترسن ماکوی شاعر مجلس پژوهی منعقد و مهندار های مذکور از اجای سپیدار
 منجذب بیطلعت محور بودند و قلم و ساندان داشتند بمحاج و شتای جال پاین متحرک
 و ناطق چنانچه در آیام اقامت مبارک در زیورک مستر ماکوی کتابی نظما در اوصاف
 قیام و قدرت طلعت عجدهای نوشته و مشی خسرا می امانت زیار اد چن و حدیثه کنار
 هر بر شسته نظم در آورد باری قبل و بعد مجلس سرسماکوی که در نو اعنون و خواندن
 چهارت تمام داشت پس از حصول اجازه با نگه پایان بسر و دنامشغول شد آما
 خطاب مبارکه در آن مجلس عنوانش این بود (موالله) حدمی کنتم خدار اکه باشتم
 با سباب ظاهره و قوه ملکی چنین مجلسی فراموش نمودن غیر ممکن بود زیرا شناختی از غربی هستید
 و اشرقی مناسبتی در میان نمود نه مناسبت وطنی بود نه مناسبت عجی نه مناسبت
 تجارتی و نسبایی بلکه جمع این نسبتها و تعصبهای حضرت بهای الله زائل فرمود
 و جمع راجحت اینه خواند و در حل کلمه مبارکه کل را لغت داد پس چنین مخفی مارا مجتمع
 نموده و متعدد کرده این عظم وسیله است چه که هر وسیله و لفظی محدود است
 آما لفظی که بواسطه محبت الله حاصل نمی شود نامحدود است و این ای آخرین
 الاخطی این اخطق مبارک آتش بسیار موثر بود و قلوب بی نهایت منجذب شدند

و پس از مجلسی از اجلا خسنه ام در آن بیت و بزم سُرود در محض اطهار میز
 بصرف شام مغخر و شاکر بودند و با کمال انجذاب و شوهر نداشتند. روزنما ذی جمادی
 (۱۹ نومبر) در منزل سرکرد کنترل تشریف داشتند نایار را با سرور موقد و نجاشی
 فرمودند و چنگ کثیری از اجلا خسنه ام حضور میز از شاهد سرور قلب انور و غزوه ام را
 وقدرت میانق انته در کمال وجود و جور تا عصر که در انجام مخلع عمومی نهیا و بیشتر اعضاء
 آن مخلع را اعزمه نهادند لبند اخطی پر شور در خصوص حقوق آنها و ترقی و تربیت
 آنها در این امر عظیم و کو را کرم فرمودند و تشویق برکب کالات و تحسیل فضائل و آداب
 عالم هنافی نمودند و چون از انجام بزرگتر سرکنی تشریف برداشتند فرمودند
 در اول مجلس مترهای رسی صحبت کنند و دیگر چون زمزمهه تزلزل و نقص درباره مترهای
 میان اجابت ففاده و در نظر احیا شده بود و مکرر تهائی در جای آن کرده بود که از
 سان مبارک غفارش احرام و ثبوت درباره او با اجابت شود لحد افسر مودند
 علاج اذکر صیبی است و اعلان بزرگی از این نقص در مخالف عمومی آن بود که آن شب
 در مجلس اجامت رکنات استاد و حکایت سفر خود بشیکانخو و ملاقات با خیرالله نمود
 ولی بخشی از اجلا گفته بهم حرف زدن صریح لبند امرتیه ثانی اور او داشتند که
 و اصحاب اهل بره است از این نقض نمایه تا قلوب اجامت ملن شود و این او ساخت از او دور
 گردید چون مرتبه ثانی واضح ترا اهل بره بثوت و اجتناب از این فتوران نمود اینکام میل افسر
 از طبقه بالا پائین در مجمع اجات شریف فرمادند و اهل بره سرور از نطق مترهای رسی

وانا به مترکنات فرمودند بعد پون بالا تشریف برداشت بستر هور و متربرس و متر
دالیخ و سایر دوستان امر معاونت و مصانعه با مترکنات فرموده انها را کمال نگانی
و اتحاد دلالت نیست فرمودند و برا علایمه الله و شریعتات الله تحریم و غرب
نمودند که جمیع مقاصد را باید فدائی این مقصده عظیم نمود ۲۷ و با وجود این قلب مبارک
و دول بعض اجرا چنانچه باید از مترکنات مسرور نبود و او نیز چنانکه شاید در ثبوت و
حضور ساعی نمایم که از حرکت مبارک از امر کجا او بکلیغور نمای و بعضی از بلاد امر کجا
سفر نمود چه جا اجرا از او کناره جستند لابد عرایض توبه وانا به عرض نمود و گزرن
نصایح مشفقة و ترغیب بر تذکر صیغی و تنبه قلی از اسان اطہر بجهت اوصاد.

روز ۱۱ ذی الحجه (۲۰ نومبر) باز جمیع از وجود احجار احضار و محبت و افت با مترکنات
و بردباری و تذکر و آگاهی اداره فرمودند و بعضی بیانات مبارکه این بود که «شما
باید بالاتفاق بر خدمت امر الله برخیزید دست بدست یکدیگر و بمید و مشغول تبلیغ
امر الله باشید و بدانید که تائیدات حضرت بہادر الله شاپور سده میسد و ام
که نیویورک بہتر از سایر ولایات گردد زیرا اول انجام از جمیع بلا و سبقت داشت
نه شاد اشد باز چنین شود هناف ملکوت الهی عظیم است و توجبات و فیوضات
جالی مبارک باشامت و چنود غیب ناصر شاد را این میدان قیام نماید میبینید
چه میشود جست بنده ای از جندگان او هستم جمیع الامی و حکومت عثمانی بعد از صعود
جالی مجلد ک بمن عیام کردند و چنین احمد اهل طرف از ملی و مذهب مختلفه در چنان

حالتی که در خارج جمیع نهاد جم بود و دور داخل هم برادران بخلاف قائم مدنی نداشت که جدا
 خوب و فارس شدند و همان دلیل شسته بدرجاتی که بعضی از نشانات ای کاشی
 پهلوان شده صعود کرد و بود زیرا این امظایم ترشی و شهرش بیشتر گشت و آموخته اش
 شدید تر گردید پس با مردم قیام بر عبودیت نمود آن ایجاد است از جمیع جهات شامل حال
 شود یعنی است چون قیام بر خدمت و تبلیغ نمائید نویزید و موفق گردید مطہن باشد
 اینی عصر از دز بجمع اجبار منزل مستر یوسف بود و از مشاهده لقا و استماع بیانات
 اعلیٰ ہر دلی واله و شیدا ہنگام تشریف بردن بین راه طفال کو چک مرسه
 چون حضیثان بمعای انور خورد برای زیارت و تشریف بجمع نمودند و از جانب
 پرسیدند این شخصیت که مثل حضرت مسیح است مس جویت تائیز از برای
 انباء بردن خانه استاده محبت نمود مطالبی که بین طفال نماید از هر شهد و حیات
 حضرت عبدالبهاء حکایت کرد گفتند ای خواهیم حضور مبارک مشرف شویم و عده روز
 پیشنهاد حسب الامر بانها داده شد که منزل مستر کنی مشرف شوند پر که آن ایام
 اکثر در منزل مدرس کنی تشریف داشته است روز بامداد خصوصی و شبها
 محفل عمومی در آنجا بود از طبقه اول تا طبقه سوم عمارت پراز جمیعت می شد حتی در پله ها
 مردم استاده بودند ازان بعدین اجبار ثبوت بر عهده اش و استخاد و دفاعات
 غربی پیدا شد شعله مشاق هرجانی مادرید و قلوب نعمت بندها در جهیجانی و وداد
 تا این گردید و این بود مقصد از اقامت طولانی مبارک در نیویورک و بعده از نعمت

جلیله نیز در ساحت اطہر بخضوع دخلوص موقت آن شب خطابه و نطق مبارک دران
 محفل عظیم از نفوذ امر رب کریم بود و غلبه کلامه علیا بر قوای اهل و احمد دنیا
 روز ۲۶ ذی الحجه (۱۱ نومبر) صبح میکل اطہر بعد در اواح وزرف عنایات با جما مشغول
 تا قریب بعده که جمیت زیادی پائین منتظر شرف بودند چون در مجمع مشتمانه فان در آمد
 بیک یک از اطهار عنایات و عطا نمود و نسر موبد و دا ز سبع تا حال شغول بوده ام
 خالی از شسته ام پیش حالت صحبت ندارم میخواهم قدری بیرون راه بروم، پس از جمیت
 مختصری در شویق برآفت و گجانگی و قیام بر شریعت عالیم الی بیرون تشریف بردند
 و بطرف خیابان براود و مشی علی نسر موبد تا بیان وسط شهر رسیدند و از کثرت
 جمیت و ارتفاع عمارات شکه ذات می کردند که برای صحبت نهض خوب نیست این
 جمیت باید در دو شهر باشد و عمارت کوتاه تر و خیابانها مشترک شن و شنگشن انجا چه
 دخلی باز نباشد و اردو یعنی احیفه وضع نیوپور که عجیب بود و جمیت بقدری لطفاً و
 از خطوط دیگر سه راه آهن در طول شهر است که زیر زمین نیست و دی زمین و کی بالا ی
 پل که طول شهر را از آهن پل ساخته اند با ارتفاع و طبقه عمارت و قطار راه آهن رو
 پل میگذرد و در این سخط آهن قطارهای داگون پی در پی در حرکت و هشی پژوهیت
 است و این یک قسم عبور و مردم نهض است و غیر از این اتو بیل و کانکه
 و سوار و پیاده متصل در بر کوچه و خیابان میگذرد و ربعی از خیابانها شبه که کاسکه
 و اتو بیل باید ده و فیفه یا ربع ساعت بایستد تا پیس نوبت عبور بد و هشی

عمارت بخنده سیده طبقه دارد و بر طبقه بیت نامی و جمل اپارتمان و در برابر آن
او ها قبای خواب ببردن و سفرخانه و مطبخ و حمام گرم و سرد تمام سباب را دارد
و سایش فراهم است باری آن شب مجمع عظیم در منزل سس کنی انجای قدم
و جدید منعقد و حق مبارک در نصائح باجای والفت و تحداد اوایل و پیسع امر الله
واعلاه کلمه آتش بود و رویها فروخته بسیار محبت است و زبانها مطوق بشکر و شناختی لبر
لی یعنی روز ۱۲ ذی الحجه (۲۲) نومبر میان مانع مانع در بیت مبارک و حضر

در منزل سس کرد که مجمع دوستان و دوئم مشتاقان بسیار مستر خیز بود
از جمله نعمتی که تازه از روی عصر بشیر فلکای انور شرف شد که شیش بسیار منصفی بود که
قبل از مجلس در او طلاق علی خدّه شرف حاصل نمود عرض کرد تعلیم تازه درین امر پیش
فمودند و اساس اصلی ادیان الهی کیست بدرا اخلاف و تغییر مدارد اینست که
حضرت مسیح فرمود من برای محکردن شریعت تورات نیامد بلکه برای تردیج آدم
و عرض کرد باقی را فهمیدم سوال دیگر میگشت که جمیع اهل ادیان پاک و پاکیزه بودند
اما بعد آنکه و غافلگشتنند فرمودند اگر تغییر و تبدیل نباشد تجدید حاصل نمیشود آنرا
نیاید روز شنواهد بود اگر دین موسی تغییر نمود حضرت مسیح ظاهر نمی شد (عرض کرد
خوب فهمیدم آیا بعد از دوره بهائی باز دوره دیگر خواهد بود؟ فرمودند) ملحت خدا
بیایت و نهایت ندارد و فیوضات اولی انتہی است آن را عرض نمود که جمیع شکوک
من زائل شد دیگر شببه ندارم و چنان خلاصه شد که قلب مبارک خیلی از اون حشنه و

گردید فرمودند من میخواستم در جواب هر سوالی مطالب و تفاصیلی از برای شما
 بیان نمایم اما شما زود از مقدمه پی بینید بودید انسان با چنین باذوق و بغير من
 باشد و چون بخلیز شریف ذمادند دست کشیش را گرفته بسیار از او تمیید فرمودند
 و اخبار او نیت اکید کردند که "زنهار زنهار پروردی تضیبات و اغراض نمائید همیشه
 در امور منصف باشید تحری حقیقت نمائید الی آخریانه الا علی و چنین شب در مجمع
 عمومی نقط مبارک در مضرات تعجب و بیگانگی و فوائد الفت و بیگانگی بود و غیر اجتناب
 بر توییج ہدایت کبری و معاشرت والفت با جمیع احزاب و عموم بندگان خدا
 روز عزادی حججه (۲۳ نومبر) احتجاد تهیه و تدارک جشن میان و تبرکت سافرت
 و برا آفاق بودند و سه دسته از رو با دسته های گل بیاحت انور برسیدند
 اما آن جشن عظیم و بزم جانفراس شب دیگی از هتلهاي بزرگ نیویورک گرفت نادرن
 جویل (در تالار عرضی هیاکه مانند جشن و شنگن آینه بسته تالار را مزمن با اولع پرده ها
 و علیها و قطعه ها نموده قطعه اهم عظم را فوق کل در صدر تالار نصب کرده بودند در وسط
 تالار و میز مردم مستین و در صدر ان میز دیگر بسیار بزرگ و مزین اطراف میزهای مدور
 دیگر به با اولع گلهای بیگن و اقسام طلوبات و نظر و نموده بباب زینت آر است برو
 اک از نهادهات چهارهای بر قی جمیع برآق و شفاف و پر جلوه و ملائک شاهه متاجا و رامیصید
 نفر کسری شین بالباسهای فاخر رسکی در محضر اطهر جاس بودند و بعضی از احتجاج مخصوص
 امته ائمه اسیس نسلی آاید و در خدمت بزم میان و کام دل دادند و چون جالبیں در آن جشن

جمل نزول اجلال فرمودند همه از کرسیها برخاسته باروی خندان تعظیم
 کنان را شاهی گویند ناظر و متوجه روی اه پیان گشته و محیت زیادی دهد هر افت
 آلام از این چونی تماشایی کردند و از عظمت عهد پی و خصوص قبیل اجای رحافی حیران
 بودند و چون جلوس فرمودند سرمهور برخاسته تبرکت نامه ای از قبل اجای
 و اجلیار اطاعت و ثبوت بر عهد اش و مجامد طلاق نوراء خوانده بسیع اطہر رسانید آنگاه
 بیکل افوار برخاسته و خطاب ای جامع مسائل الایه و صلح و وحدت عالم انسانی ادا
 فرموده بعد در محل دوستان گردش می فرمودند و بدست مبارک شیشه ای
 خطر گرفته موی و روی یاران را خوشبو و معطر می نمودند و چون شروع شام کردند
 بان اجای اینگه و پیانو با وصف روی نیکو پر خاسته پس از نگه دساز باز ایان
 را زناطق و از جنگ و جدال امم و حسایج تعالیم اسم عظم و شرح حرب با کان
 و درندگی نوع انسان نطقی مشروح فرمودند و کل ادلال برآشاد و یگانگی و محبتهایی
 ایل عالم نمودند بعد از آن حضرت سیف ایران و جذب جنگ و نسول ستر توپا کیان
 و بعضی از دوستان دژنا و ستایش بیکل قدس نطقهای مفضل نمودند و آن شب
 آن بزم و بشیع عظیم چنان عظمتی داشت که جمعی از ایل چهل پس از مجلس در مالار دیگر مشرف
 شدند و در صد تحقیق و بیخوار آمدند که این چلباد پر انسانی بود و چگونه در تبرکت
 و تهییت و تمجید شخص شرقی نتوس حلیله امریکایی چین چینی گرفته حقیقت اجتنی شاهزاده
 بود و مایه بیعت هر شخص فرزانه داشتیه و عکس ممتاز بواطه روشنی مخصوص کن عناصرها

بای عکاسی شب دارند برداشتند اگرچه همه جمیعت مجلس در عکس نیفاده ولی آن
 عکس بخوبی حکایت از صورت آن مجلس میکند روزه ۱۵ اذی جمادی (۲۴ نومبر)
 مجلس ضیافت اجای سیاہبها در منزل امته الله مسک کنی بود زیرا اجای نیویورک
 در پیشین میثاق آنها را وعده خواسته بودند ولی چون صاحب ہول شنید که سیاہبها
 هم میخواهند در آن محل شامل شوند بشدت مستیحاش نمود ہر قدر اجاز یاد ترکوش
 نمودند او پیشتر اباد استثناع کرد که اگر مردم بینند کینفر سیاہ بہول من آمد
 و گیر نتوس محترم ابد اینجا نخواهند آمد و اسباب شکست کارمن میشود بایند رجع
 تعجب جنی بین سیاہ و سفید بود چنانچه در فرشتی کاغو و سایر بلاد نمذکور آمد چون
 ممکن نشد که اجای سیاہ در آن جشن عظیم شامل شوند لذا از دو مجلس ضیافت آنها را
 فراهم کر دند و خانهای مجلله از اجای سفید بخدمت سیاہبها برخاستند و ان فضیا
 خلی در راحت انور عقول افتاد و کزر بانها فرمودند که «امروز حکام جال مبارک را غلام مجری
 نمودید و تعالیم فسلم اعلی را جدعاً اعمال شدید» بینید کلمه حضرت بها واللهم پا تایر و نفوذی
 در قلوب نموده که چنین نفرت و اجتنابی را زائل کرده این تعصباً بر از میان برده
 و شما مر را بایند رجع بر خدمت بکد گر حکایشته «نطق مبارک از دو زیارت موثق بود و آن
 مجلس عظمت بعد اقام و شدت نخواذ امر عظیم را محبت می نمود که در میان چنان وجوهیں
 ضدی بایند رجع یگانگی صیبی و محبت قلبی مشهود وقت عصر طفال کو چک مدرسه که
 سابق حسین عبو و علمت محبور را زیارت نموده و اذن تشریف خواسته بودند مشترف شدند

پنجه و مرگی نماید اوصاف از آنها احوال پر کی فرمودند اول گل و شیرینی بکشید یک
 غایت نمودند بعد آنها با عطر خوشبو و مطر ساخته تشویق تحسیل آداب و علوم دین
 اخلاق و صفات می فرمودند که من میشد دارم چنانچه باید و شاید تربیت شوید
 و هر کیم سبب فخر خاندان خویش گردید خدا شمارا تائید کند که در درس عالم نهانی
 تحسیل علم و عرفان الهی نمایند و من در باره شامه دعایی کنم توفیق میطلبم فی الحجۃ
 قلوب اطفال بسیار پاک است اینست که حضرت مسیح میغزاید کو فواکا اطفال احمد شاه
 شما اطفال نهانی هستید سجان من خلق فتوی خدا شماران اشان خلق کرده تاروز
 بر زد با ادب تشوید تحسیل کمالات انسانی نمایند پر و ما در را اطاعت کنید
 که از شمار ارضی باشند تا خدا از شمار ارضی شود آشنا باشید المقال ملکوت
 و مصداق بیان حضرت مسیح انتہی با انکه اطفال بودند ولی باحالت خضوع و ادب
 و انجذابی مرضی شدند که انسان حیران میشد آشناش در مجمع اجان طبق مبارک
 در وحدت اشیاء و اشخاص و نوع انسان بسیار بیفع و فیفع و جالب طلب جاده
 نفوس بود و مانند سایر لیالی جمیعت در روله و شور روز عاذی حج
 (۲۵ نومبر) سحر گاه چند نفر از اجاء و ب منزل مبارک وارد و آرزوی آن داشتند
 که در وقت مناجات و اذکار بسیار مشرق افوار رسند و تصرف آن حسین را
 و سیله ترک و برکت سازند و چون ب محضر امیر رسیدند از ذوق و شوق بخود
 می بالیند بعد گشیشی یا نهایت اصراع و ذاری مشرف شد و ذیل امیر اگرفته

رجای شخای عیال و اطفال خود نمود بسیار اور انوارش فرمودند و درباره او
 و مأله اش دعائنو دند و سلیمانی خشیدند با اذکر شیش نمکور بهایانی بود مذهبذا
 خضوع و غصیمی در ساحت امور نمود که آنگونه تعظیم و خضوع بین سیحان مخصوص حضرت
 مسیح بود زیرا درجه ای آوازه سخنست و تقدیس طلاقت عبده بیزد ای شهره هر شهر و کشور
 شده بود که هر شخص جلیل در ساحت عربش چون عبد ذلیل بود و هر عالم نحری و فاضل
 شهیر وجود افتدش را با کم تی شرق و پیغمبر صلح میخواند با آنکه همینه نعموس را از تقریر
 و تحریر آنگونه کلمات و عبارات منع می فرمودند و اظهار عبودیت بعثت جمال ایمی میکردند
 باری چون جمیعت زیاد شد و بیکل عبودیت را مجال آن بود که نعموس دسته
 دسته مشرف شوند لبند اپامین شهریف بودند و عذر از ملاقات و مشرف
 فرد فرد خواستند و ذکر کثرت مشاغل و جمود افکار خوستگی پیکر نزار فرمودند و جمیع را
 و عاکرند و اظهار رضایت از آجا و ترغیب و تحریص ایشان بزشنخات آتش نمودند
 عصر از فرط طلاقت مشهود در دو محبس موندو بودند مجلس اول در کنوب و سجن خانهای مجلد
 نیویورک بود و نطق مبارک در تربیت و حسن آداب و کمالات ایشان حقوق آنها
 که بسب انجذاب و هیجان عظیم حضار گردید چون عمد دست دادند و اظهار خلوص
 و مشکر کرند و رجای تایید در مقام عبودیت و انسانیت نمودند از انجا شریف فرمای
 منزل اسر کارگشتند در انجا بیشتر اهل مجلس مبتدی بودند که تمازروز مجضا طهر
 مشرف نشده بودند و نطق مبارک در ترک تعصبات مضره و تحصیل کمالات روحانیت

و متعالات باقیه بقیه معنویت بود که کل نبا هنر از آورده و جان وی یعنی آغازه کرم نمود
 روز ۱۷ ذی الحجه (ع۲ نویمبر) صبح پس از صد و ده ساعت و شریف حضرت
 انجا چون بجمع دوستان تزویل اجلال فرمودند این بیانات مبارکه از فتح امیر صادر
 و من از ملاقات شما به کمال سرور حاصل ننمایم همچنان مخالف را در خاطر خواهم داشت
 ابتداء فراموش نخواهم نمود و لکن اگر هر روز یکی از ملاقات شوید فتوری در محبت
 میمی حاصل شود می بینید چه قدر مشغولم یکیست از جنایات بشریه و رقد آخلیار و اهل
 بیت مکتوب رسیده هنوز مجال باز کردن آن مکتوب نموده بودم تا حال که جستجوی
 کاغذ دیگر نمیبودم در آن میان مکتوب حیفار ادیدم پرسش نمایم که شما منتظرم با مین
 آدم تا شمار املاقات ننمایم چه که فصت دیدن فرد افراد انداشتم با وجود دین که
 کارهایی دارد چند دیقة مخصوص این املاقات میکنم اگر مجال بود میل داشتم همیشه با شما
 باشم نهایت سرور من بلاقات شما است زیرا در وجوه شابشارات ملکوت
 ابی است و در قطبیان محبت و رابطه روحانی پس اگر بظاهر در معاشرت قصور
 رود در محبت فتوری حاصل نگردد اثاث و اثیر جمع ممیز باشد و در بحر فضل
 و علایت بهاء الله متفرق نیست و عصر در مجتمع احباب امامه ائمه مس را کرده و نموده
 فرمودند گویند «مُؤْمِن بِهَادِ الْأَئْمَاءِ کسی است که ثابت بر میثاق است هر کس پیان الهی
 ثابت است مُؤْمِن است و خادم اجای الهی است و ساعی در شکاد و وحدت بهای
 و مرافق یگانگی والفت یاران رحایی آیا مشود کسی کتابی را قبول داشته باشد

بد ون قبول معلم کتاب آیا ممکن است مومن آفتاب باشد و منکر شاعع آفتاب پس
 هر سانکار شاعع آفتاب کند انکار آفتاب نموده و دیگر بسیاری میگویند ما احتیاجی
 بظاهر مقدسه نداریم خود با خدا امر بطبعیم و حال آنکه مظاهر مقدسه الیه الشعرا سلطنه شمس
 حقیقتند و بدب تربیت حراق نهوس پرس اگر کسی فیض شمس حقیقت را انکار کند و خود را
 غیر محتاج گوید مثل نیت که گبود من محتاج بسید فرمیم و انکار حقیقت و بسید و نماید
 در حالی که جمیع کائنات از بسید استفاده نمایند و باومحتاج مانند احتیاج اجسام با رواح
 انتہی آن اش بنطق مبارک در مجمع در اخیوص بود که بجز امور رسانان بقوه داشت
 خود پی میرد چه که عقل انسان کافی حقیقت است مثل آنکه عقل میتواند بفهمید که وجود الٰیت
 است این کائنات عظیمه بی علت نیست این مصنوعات بی صلاح نیست و این بلاغ
 آفرینش بی باعیان نه الی آخر بیان الاحلی روزه اذی جمعه ۲۷ نومبر

بیچ از جمله بیانات مبارکه بجهت بهایان این بود (ہوا شد) مقصود مظاهر مقدسه
 الیه تربیت نهوس مقدسه بوده بعضی چنان گمان نمودند که مقصود بنای کنائس و معابد
 یا آنکه بهمیں نهی یا شهرت و صیرت بزرگواری بجهت این شئون قبول ذلت کبری
 فرمودند و بد فهم اتفاق گشته است این او است زیر آن نهوس مقدسه بخوبی
 میدانستند که وقتی که از آنها اثری نبوده سلطنت الهی بوده وقتی که از همیشان
 اثری نخواهد بود سلطنت حق عجیان خواهد بود رأی صورت نزد آن جواہر جو دشیرت و گمانی
 یکسان است و دلت مساوی بکلام نهی آمالشان بجهودیت شده ای و محبویت

صرفه بود و مقصده شان تبریت نتوس مبارک که وی سخنات مقدسه بی که اسکس زبیت
 الهی و مردی خوبی داشت که علیه سخنسته اهل بنا باشد و در زوره ترویج
 این مقید عزیز بکوشند در تربیت خود و نتوس مقدسه سی و چهارمین میخ مبدول دارند
 ملا و امام عالم را آگاه کشند و از تعالیٰ ورسومات آزاد نمایند از عالم اسلام گذرند و
 بحقایق و معانی آنلر باشند انتہی از زوره در آخر مجلس عصی تقدیم عرضی نموده رجایی تائید
 می کردند فرمودند انقدر مکافیب جمع شده که فرصت خواندن بیت تاچه رسید بخواه
 عصر باز دسته دسته اخبار مبتدی به اشتافت پیشنه و بیانات مبارک که بعضی در زمین
 دستیت روحتیه و دستیت جسمانیه هر دو بود که بلوغ و کمال عالم انسانی و قیمت ظاہری شود
 که این دو دستیت توأم گردد و بجهت کمی از روؤسای استراکتون از مسائل فقهادی خوت
 عالم انسانی و تعالیٰ بیان نمایی فرمودند که داله و حیران شد و با پنجه بیب آسایش عالم
 انسانی است آگاهی حاصل نمود و برای عجیبی از نسآ و محترمه از تعظیم و تبریت و آداب حقوق
 عالم نسوان صحبت فرمودند خلاصه هر شب ورودی رویها از محبت الهیه از خوسته تربود
 و از افوار جا جانبار وشن تر

روز ۱۹ ذی الحجه (۲۸) نومبر وقت سحر

بعضی از احباب پدر ب خانه مبارک آمد و استنده عای تشریف نمودند که در چین قیمت شرف
 حضور وزیارت طلعت مجبور شرافت دیگر دارد و شادبه جمال اند و حال مناجات
 و توجہ بلیک قدر انتباوه دیگر نخشد بسیار حالت آنها موثر بود و انجذاب ہبهاشان
 ای حریت پیش که قوه کله اش رچکونه خرق عادات نموده و ابوا ب عطایا کشوده که آن

نقوس مطہنہ برخلاف عادت یک عمری ترک خواب و راحت نموده سحرگاه بباب غزوچا
 مرکز میثاق اش پناه آوردند و چون آن اوان او حسر آیام آفتاب مبارک بود و غم
 حرکت از امر کیا بست انگلند داشتند لبذا هر شام و سحر در محض اطهر اجبا و اولیا قتبل
 و متذکر بودند و بوج باقی متوجه و مطلع عبد الهی ناظر و جبل عنایش منک و هر ساعتی
 دولتستان بان بشریش و شعله عشق در دلها شدیدتر وجود اقدس و قیمه لی شدند
 آدام نداشتند یا در محافل و مجامع عمومی یا سوال و جواب و ملاقات خصوصی داشت
 سان اطهر ناطق بر حمزه ای را صرور و هر آیوسی را امیدوار می فرمودند آتشن بجان
 محمودان میزدند و دیل سبل گردان می شدند آمانطق عمومی مبارک از زندگان ذکر استعداد
 روحانی امر کیا بیا بود که هر چند بدقت مادیه و شئون جانیه مشغولند ولی مثل بعض بلاد
 اروپا بگلی از روحانیات غافل نشده اند حالات طلب دارند و تحریر حقیقت خواهند
 طالب صلح و صفا هستند و دوست واریگانی و محبت نوع انسانی و تجذیب شد
 نطق مبارک در اطهار میرت از روحانیت و خدمات اجبا بود و قیام اینها باز شرتفعات شد
 روز ۲۰ ذی الحجه (۲۹ نومبر) نظر بر جای سر امری چون حرکت و مسافت
 مبارک نزدیک بود از منزل سابق بخانه مشار ایها نقل مکان نمودند و فرمودند امروز
 باید راحت بگنم زیرا خیل خسته ام با وجود این اکثر اجبا در منزل سر امری و غایه
 مس کنی تشرف حاصل نمودند و بعضی بسته بهار با خود مجبل قرب و تعادلات
 کردند و از جمله بیان مبارک اینکه می از فیوضات دین و ایمان حصول طینان قلب

و جان است و سر در روح و سرت و جدان و این قاعم بایان و عفان حاصل شود
 اطمینان قلب جنت جان است و بسب حصول عالی خارق العاده که همان در بلاد
 سرور یا بد در زحمت راحت بیند با وجود فقر حال است غماجوید و در حال قدرت غما
 باعانت و حایات ضخیل پردازد نیز نفس مطنه ناند شجریت که برش مکمل دارد از پیش
 حادثه ای تلزد و این جز بایان و عفان کامل حاصل شود چه قدر نفوس که دارای
 بیش از سباب راحت و آسایش منته و اینست و ثروت دارد و برگونه و سلط
 عیش و عشرت داشته باشد اما قلبشان ابد اطمینان ندارد برش کند و ضطر بند اگر روزی
 بظاهر سرور نمود روز دیگر کند و محرون اگر آنی آسایش تن جویند او قاتی دیگر دوچار
 زجر و ماتم شوند آما وقت رفتن از این عالم که با کمال حسرت والم جان سپارند آما
 نقوسی که بایان باشد دارند عمل تعالیم ایتیه نمایند اگر بقوت لایموت محتاج باشند
 آیام زندگانی را بانهاشت سرور و جور گذراشند این کی از فیوضات دیانت است
 این سرور ابدیت و حیات سرمدی و غایی حیی و بدون این هر ثروتی مایه حسرت
 و هر قدرت و اقتداری غلت زحمت واذیت پس حد کنید خدار اکه باین دولت
 بیز فال رسیده دایینو هبی غلی فائز شدید انتہی از فرضی انا جبا و جو هی تقدیم
 نمودند قبول نفر مودنده هر قدر انتاس کردند فرمودند از قبل من بغير اتفاق نمایند
 مثل ازیت که من بانها داده ام اما بجهت من هر یه مقبولتر اشکا و اجبا و خدمت امر اش
 و نشر نفحات ملائمه و عمل بوصایای جمال بهی است و در اینجا واقع اجبا خلی متاثر می شدند

که در محضر مبارک ہدایا ی آنها قبول نشد با وجود این چون آیام اخیر بود و میکل فیر در ثرف
 حرکت بودند اخباری نیو یورک ہدایائی حاضر نبودند و با سه درقات سدره مبارک
 و اهل بیت عصت نواستند تقدیم نمایند . روز ام ذی الحجه (۱۳ نومبر)
 جمعی اخبار ہم بعد شدند که در ساحت انور و سرت بد امان مبارک زده ذی اطہر را از دست
 نمیزند و از حضور مبارک دور شوند تا ہدایاء آنها مقبول شود آن بود که برای تقدیم
 نبودن چون با نهایت التکاس بساحت اطہر رسیدند چه صاحبان ہدایا را حضار
 فرمودند و خطاب با نهایا در تخصوص لطفی نبودند که صورت آن بیست (چواشہ)
 من از خدمات شما بسیار منو نم فی الحقيقة مراغمت کردید ہمان نوازی نبودید شب و ز
 قائم بر خدمت بودید و ساعی در ذر شر فنحات الله من یچوقت خدمات شمار افراد مشوش
 نخواهیم نبود زیرا چز رضاي الہی مقصدی ندارید و غیر از دخول در ملکوت الله مقامی نخواهی
 حال ہدایائی بجهت اہل بیت من آورده اید این ہدایاء بسیار مقبول است و مرغوب
 اما غوب تراز اینها ہدایاء محبت الله است که در حسره اُن قلوب محفوظ ماند این
 ہدایا موقتی است و لکن آن ہدایا ابدی است این جواہر را باید در جبهہ و طاقچہ گذاشت
 و آخر مثلاشی گرد آما آن جواہر در خزانہ قلوب ماند والی الابد در عوالم الہی باقی بودم
 باشد لہذا من محبت شمار اکاظم ہدایا است بجهت انها میرم در خانہ ما نجاشی امساس
 استمال نمایند و نه یا تو ت نگاه می دارند آن بیت از این گونه نزخارف پاک و مبرہ است
 حال من این ہدایا را قبول کردم علی زد شما امانت می گذارم که بخوبی شید و قیمت آنها را

برای شیخ الازکار شیکاغو بفرستید (اجا خلی ناری کر دند فمودند) من میخواهم
 از طرف شما بدین طبیعت برم که در جهان ابدی باقی نماند و جواهری که تعلق بجزئی قلوب
 داشته باشد این بتر است انتی هر قدر اجرا و دوستان این خوب نمودند قبول
 ننمودند و جمیع را راجح بشرق الازکار شیکاغو کردند و همچنین در آنیام اقامت
 مبارک در نیویورک و نیکستاون آحال گزار امرسون گودال و سر کوپرانکلیفونیا
 عالیعیض برات اندس میرسیده که وجود اکرم در این سفر خدمت و هدیه ای
 که بسب برکت و دلیل توفیق اباشد قبول ننمودند لبذا رجای شدید و امید و طلب داریم
 که بنوی موقن شویم که تا وجود اقدس در سفرند بخدمتی مؤید گردیم حتی بعضی از ملتمن را کاب
 مبارک نوشته شد و راهنمای خواسته شد که بوسیله ای در مصارف سفر مبارک
 خدمت لایقی نمایند بلکلی منفع شدند خلاصه از روز دش و مدخل عمومی در منزل اسوس
 کنی بود و نقطهای مبارک در محبت و دفا و بیکاری و اشکاد اجرا و تأکید در اعلاه کلنه اش
 و ترویج صلح عمومی و اخوت نوع انسانی بود و هیجان ووله اجرا فارج از حسنه احصال
 روز ۲۲ ذی الحجه (اول ماه دسمبر ۱۹۱۱) صحیح بسیار زود بعینی از دوستان
 در ساحت فضل و عطا با صنایع مناجات و آثار قسلام علی مشرف و فائز و ماعصر در منزل
 مبارک پی در پی نعمت بزیارت جمال بیشال منعمت و بشکر موہب و تائید غنی تعالی اعلان
 و ذاکر فی الحقيقة در احواله حالت تبله و تذکر داشته شد و از دل وجان منفع و سبله و نه
 و از جمله بیانات مبارک که شرحی در خصوص استعداد امالي امریکا بجهت صلح عمومی بود

که چون از اغلب مشکلات سیاسی دور نشد و در گوشه‌ی آسوده و نسبت بسیار
 قطعات امامی امریکا هم بشر طالب صلح و صلاح لذا اگر چنانچه باید قیام کنم نشند
 و دولت ولت بتوهه معموته بر ترویج تعالیم و اصول الهیه جداً برخیزند مسئله
 صلح عمومی را از پیش می‌برند و مسئله صلح در ام حضرت بهاء‌الله حکم قضی و فرضیه
 دینی است شرعاً نجمن و مشورت هیئت نلت و دولتی که محلل با غراض باشد
 یا قبول تغیر و تبدیل نماید و چون از فراغت دینیه است حتی‌او قوعت مثل
 اینکه در هم‌صلاح دیانت انکار و مخالفت می‌سچ کفر است انکار صلح هم در مر
 حضرت بهاء‌الله خپین است و دیگر پیچ امری بدون جانفشاری نمی‌شود تا بحال
 بیت هزار نفر در این امر فدا شده‌اند و بهائیان قبول هر طلاق و ابتلاء نموده‌اند من
 چهل سال در این بجهت ترویج صلح عمومی و وحدت عالم انسانی زیرا این مسئله
 مخالف منافع و منافی است بدایا پادشاه ایران و سلطان عثمانی بود لهذا بر منع و زجر
 برخاستند و بتجام قوی برخواهی مخلال امر اشد قیام کردند ولکن خسرو امر حضرت بهاء‌الله
 غالب و آوازهٔ طهورش جهانگیر شد و بر مخالفی مغلوب و ذلیل زیرا این امر موید بشدید
 القوی بود و تعالیم مبارکه بمقتضای این عصر موئش سعادت بش رو مرفع ہدایت کبری
 دعصر بجهت جمی از علمین دیانت سیحیه می‌فرمودند تعالیم حضرت مسیح فراموش شده
 طلاق نه نماید که مسیح بطریق میزاید شمشیر خود را اخلاف کن بازمی فرماید اگر کسی نمی‌باشد
 شما می‌لی زند طرفاینا را بگردانید حال برخلاف این تعالیم می‌بینید که چقدر

میجان بکه گیر کو شسته رو سای سیچ خون بکه گرد بدل جوانشته و نکنسله
پر و شان و کاتو کا که چه خوبه درست شد الی آخر بیان شاله و همین شب ده بمحض
عومی منزل استرنی شریحی در تعصبات و تعالیه مل و مذهب تفصیل و توضیح تعالیم
جالی بی از فم اطهر عمار و وقت شام مانند سایر لیالی و آیام آن شب هم جمی از جهت
راسر میز خضار فرموده و بجهت صرف شام بر سرخوان غایت سرور و اندکار ابدی
بخشیده نه و کل زکل غلام و طبع ایرانی و بسم مذاق یار رحافی شوق و عقی و جسدانی
جسته . روز ۲۲ ذی الحجه (۱۲ دسامبر) پس از اذکار و اوراد مأک

سید و معاد از صبح آمد و شد و شرف نفوس پی در پی بود آقریب به پرک در صالون
بیت مبارک جمیت از اخبار قدیم و جدید نیاد شد پائین تشریف آوردند و مسلمان
مبارک باین کلمات مبارک ناطق (ہوانس) من در نیویورک خیلی در مجتمع شما
بودم . آنها من در سایر شهرها عشرات نبود لکن در اینجا شباب و روز منفرد اجتماع کفر
شمار املاقات نمودم ووصایای حضرت بیار انته را بشما گفتم بشمارات ائمه را از
برای شایان کردم و انچه سبب ترقی عالم نهانی است شرح دادم مضرات تعصب
و تعالیه و آلایش بشیون نفسانی را شیخ نمودم تعالیم حضرت بیار ائمه تبیین کردم
و لائل وسائل ائمه را تو ضیح نمودم حال رفتمن نزدیک است در تدارک حرکت و فرم
در هر محلی غنیوانم حاضر شوم لبذا و درع میایم و من باز شایان راضی هستم و از خطا
شامنون فی الحقيقة نهایت رطایت را از شایان دیدم بن خانی هیرانی نمودیم از مکوت

بهار اش بجهت شایانید و توفیق می طلبم تا روز بروز نمود ترشید حقوق به است اند
 را محافظه نماید قلبستان نورانی ترشود اخلاق قانون حانی گردد روحان سبیر
 باشد و اخوارستان دلیل برایان و ایقان در نهایت تقدیس باشد و در نهایت
 انجذاب و توجه بخلوت ابی سراجهاي نورانی شوید آیات با هر جال مبارک گردد
 بر همان حقیقت حضرت بهاء الله باشد و عالم خشید و چون خلق نظر
 با عالم و افعال شایانید آثار تقدیس و انقطاع می شوند نورانیت آسانی شاهده
 کنند و نکل شهادت دهنده که حقیقت شما بران حقیقت حضرت بهاء الله است و گویند
 حکایت بهاء الله شمس حقیقت است و بصرف قدرت اینکو نه نوسر بر ارتیت فرموده
 آماز رفقار و گفارشها ا نور ابی می شوند آثار مجتب ا شد یابند اخلاق حمیده شاهده
 کنند فضائل عالم انسانی جویند برگیث منادی حق باشد و از افق عالم انسانی
 مانند کوکب لامع طالع شوید اینست محافظه حقوق حضرت بهاء الله اینست مقصود جال
 مبارک از محل بلا یا و قبول بجن عظم جمیع مصائب و متعاب راحتل فرمود و در بسی
 اوزن خود بخلوت بزداں معمود آما بتعالیم او اعمال شویم با پچ مقتضای وفات
 فیام کنیم بمناسخ دو صایای ا و عمل نمایم ندا و مخلوت ابی را بلند کنیم ا نوار فیوضات
 حقیقت انتشار سازیم تا بحر عظم مویش با ورج رسد عالم ناسوت آئینه مخلوت
 شود این خارزار گلتان گردد و این خاکدان آمین حقیقت ابی گیرد و بچشمین عصر از جزو
 بیانات مبارکه این بود) ما آدمیم تجھی فشانیدم امید فاریم پرتو اقبال غایت بر ویانه

بادان حجت ببارد نسیم موہبہ بوزو زیر امر کا استعداد دار و (شب در
محفل دوستان می فرمودند) من تصریح فزاری می کنم کہ ابر حجت بر شا بار دشمن
حقیقت باید با پچ مقصود مفهوم مقدمة الہی است فائز شوید ایت تصریح من زیرا
شا احباب جمال مبارکید و بندگان اسماعیل این سفر من بدین شا آمد من هشائی اش
بعد از این شما بارض مقدسه خواهید آمد در محلی که موطنی اقامت انبیاء ای ایت بازملافات
خواهیم کرد و انتہی روز ۲۶ ذی الحجه (۲ دسمبر) آپون دسته دسته

احباب قدیم و جدید بزیارت جمال انور مشترف بشدند حال این و آه ناظر دوی چون
ماه بودند و ساجد و طائف طلعت عبد الله کثیر کریان و مالان بودند و از خبر عزیمت
وسافرت مبارک ولہا پر حضرت و حرمان جمع ذکر شان نیکایت از بحر و شرق
بیکل میاق بود و در محض اطہر عرض و مالے شان اطمینان غفلت و فضور در خدمات و فتوح
در لوازم عبوریت مطلع فیوضات دامما راجی عون و عنایت بودند مستعدی تایید
و گرفت از وزیر شا قان جمال بثیال ناله ای و داشتند که برسنگ تأشیر می نمود فیت
قبشان ہر قلبی را می گداخت و با آه و ناله چدم میاخت واقعانوی در استان
مبارک ساجد و راکح بودند که سر از پانی خاستند از دزعصر و شب و مجلس
عظم منخدت کی در منزل امۃ الله مسیس کروک سجن تبیین بود که نفوس مغض فوز بغا
خلی آمده بودند و نطق مبارک در آن مجمع این بود (ہو الله) عمد خدار که مسیس
کروک سبب اجتماع شا و انعقاد چین مخلی گردید که ذکر الہی مشغولید و بیان بر این ناطق

هیسم چنان است که روز بروز منجد ب ترکرده و نور خمیت ب شیر ناید ترقیات
 فوق العاد و نمائید و تسلیع امر اشداز نکند بگرست غاصبه جوئید تا بدآنید که چون ناید
 تبلیغ نکنید و بهداشت نتوس پردازید قلوب بان چنان منجد باشد که بخود سوال
 جواب کافی شافی دهید و روح القدس در آنان تخلص نماید مطمئن باشید
 و هیمه دار بعایات و تائیدات جمال مبارک که قطره را درین ناید دانه را درختی بارور
 اگر داند ذره را آقاب کند و سنگ را گوهر آبدار فرماید غایت اعظم است
 خزان اعلم است و فیوضات او بی انتہاست خدشی که بدیگران غایت فرمود
 بشایم غایت می فرماید من بدرگاه الهی تضرع وزاری نمایم و از برای شنا تائید است
 عظیمه طلبم که زبانان سیف قاطع شود قلوب بان محل تجلی احوال شرس حقیقت گردانه
 و سیع شود و مقاماتان رفع گرد و آنها شریعتات الله پردازید و در عالم نهانی
 ترقیات عظیمه نمائید زیرا مان اول خود کسب کحالات نماید بدیگران آموختن
 نتواند تا خود حیات نباشد و بگراز احیات نجده پس ناید بکوشیم تا اول
 خود کسب فیوضات ملکوتیه نمایم حیات ابدیه نایم تا بتوانیم روح باهم عالم دهیم
 جان بجهانیان بخشم لبذا باید همیشه تضرع بدرگاه احذیت کنیم و طلب فیوضات
 باقیه نمایم قلوبی چون مرایا صافیه نایم تا احوال شرس حقیقت جلوه نماید هر شب در روز
 بجز وزاری کنیم و طلب تائید نمایم که خدا یا نمیخیم تو قوی کن ناما داشیم تو دان
 فرما خدا یا نمیخیم غایی ملکوتی ده خدا یا مرد هایم حیات سرمهی بخشن خدا یا ذات محضیم

در مکوت عزیز فرما اگر تائیدات آسمانی شامل شود هر کیث از استاره و خشنه
 گرد و آلا از خاک پست رشود خدایا تائید کن نصرت فرما مرافق بنفس هو کن
 و از عالم طبیعت نجات ده خدایا بعثات روح العفس زنده فرما تائید است تو
 قیام غایم و بعیادت تو مشغول گردیم و باهیا ت صدق و صفا با تشار آثار مکوت
 پردازیم تو لی منسدو تو انا توی بخشند و همراهان انتی از انجام نزل سرس کنی
 تشریف فرمایند آن شب و رآن بیت هجوم یار و اغیار از هر شبی بیشتر بود و کوش
 شوق در دلهاشدیدتر نطقی مفضل و در ترویج مسائل الایه و تأکید در شر نعمات الله
 و تبیین تعالیم بدیعه و ذکر امر جمال ایمی و وداع با اجتا نمودند و چون ختم بیان فنسر مودند
 محابی اخبا و روزند بایکیک از احباب دوستان خدا حافظی و اخلاقی اعیان
 گرد بالاش ریف بر زند روزده ذی حجه (۱۴ دسمبر) از جمله فنسر یک تازه
 بحضور انور مشرف شد کی از عاختهای بني اسرائیل بود و مسائل مفضل تورات با صحبت
 فنسر مودند که هرا و از خلق آسمانها وزینهای اشیش روز آن روز الهی است خلق رونق
 و آلاقبل از خلق این آسمان وزین شب در روزی نبود و از این آیه کی در تورات میفرماید
 روح الهی بالای آب ماند مرغی بود مراد ما عرقانت کسب حیات آسمانی است
 و همیکه میفرماید انسان را بصورت خود خلق نیم مراد صورت اسامی صفات
 الایه و الاداءات باری از صورهای مقدس است و از امثال و اشیاه منزه
 و مبارکه از این قبل چون بیان چیزی از مطلعات در موزایات کتب مقدسه را فنسر مودند

آنگاه معانی علام و بشارات نبور موعود رفاقت و شروع بیان نمودند چنانچه حاخام ذکر کرد
 بجز بدو شورآمد و اسرار باحاطه علیه مطلع فیوضات احادیث نمود بعد جمعی از نقوص محترم
 که بعضی از آنها پروفیسرو بودند بحضور امیر متصرف شدند و از جمله مطالبی که بسع امیر ساندند
 تحریر پروفیسرو کبو در قضیه مشرق الاذ کار شیکاغو بود که اعانت انجامی شرق بجهت
 آن بنارایکی از فهرستهای کتاب غلطت این امر عظیم لغتة بود بیانات مبارکه در نخل
 از تعالیید و رسوم تسبیهها و اواباک مشیشها بود و عصر در مجتمع انجام نزل مسترد سکنے
 جمعی تازه از شاگردانی سرکنی در مجلس و بعد از مجلس متصرف شدند و نطق مبارک در
 خصوص ادریک معانی کتاب بهی بود که مقصود از تلاوت و قرامت پی بردن بحقایق
 آیات و اسرار کتاب است اگر تهباخواندن بود باینی ثبت یپو و جمیع مومن بسیع
 شده باشند ولی چون از ادریک اسرار و معانی بی بھر بودند از ایمان با حضرت
 بنوی عاشتنه علام و آیات کتاب را بخط اپنای عربی نمودند و نظور سیع را مطابق
 تعالیید و آداب و رسوم ثبت خود نیافتد لذا انگار کردند و از حقایق و اسرار ایمی
 غافل و در کنار شدند یا شب مخلع عظیم مجلس منتهی در اجنب یا سیلیکا نیویورک بود
 و خطای مبارکه از قدمت سلطنت امیریه و عدم اقطاع فیوضات مخصوصه را بانیت که
 بیشتر حق بوده و خواهد بود و ذلت فیوضات را حائیه او بهیشه خلق مستقیعیت و موجود و از
 انوار مطابق هر چیز و بودش سریز و منور سنته اسلامی قدحات من قبل ولن تجد نه
 تبدیل آنلا تحویل آنلا و صورت خطایه مبارکه در آن مجلس افت

(هواشہ)

نفوس یکه خراز عالم حقیقت و تبع در کائنات ندارند که شاف حقائق نتوانند
 و تحری حقیقت نمایند آن نفوس نظری سلیمانی دارند جمل مجسند و تعطیل مغض آنچه
 از آباد شنیده اند آن معتقدند ابد از خود نه داشت و هوش دارند و نه
 چشم و کوش اعتماد بر حکایات و روایات نمایند و بحسب افکار حبداد
 خویش رفیا کشند و پیچو گمان نمایند که سلطنت الٰیه مادث است چنین
 اعتقاد دارند که این عالم وجودش بزار ساله یا هشت هزار ساله است و پیشتر
 خدا غلقی سلطنتی نداشته اگرچن باشد نوز بائمه او هیئت حادث است فقید
 و حال آنکه ما دام خدا بوده خلق هم داشته ما دام نور بوده مستنیر هم بوده زیرا بدون
 مستنیر نور نمود ندارد و بدون خلق خالقی ثبوت نشود او هیئت مقصنه خلق است
 دازق باید مرزوق داشته باشد تصور او هیئت بدون مخلوقات و کائنات
 مثل ایست که تصور سلطنتی بدون کشور و شکر نمایم پادشاه لابد کشور دارد ایامکن
 است شخصی پادشاه باشد بدون مملکت و رعیت؟ این سخیل است اگر قدری بود
 که نه شکری بوده و نه کشوری چگونه میتوان گفت پادشاهی بوده پس لابد خلق
 داشته در این صورت چنانچه حقیقت او هیئت اول فاخری ندارد خلق او نیز
 اول فاخری نداشته و نخواهد داشت هیشه خدا غایق درازق بوده هیشه محی
 و مصلی بوده وقتی نبوده که صفات او هیئت وربویت معطل بوده باشد ابد تعطیل

جائز نه این خورشید شعاع و حرارت شن آفتاب است اگر تصور کنیم که وقتی آفتاب
 شعاع و حرارت نداشته باید بگوییم از اهل آفتابی نبوده مادام شعاع و حرارت نداشته
 شمس نبوده همین طور اگر بگوییم وقتی خدا مخلوق نداشته مرزوق نداشته باشد
 بگوییم خلاقی نبوده و این انکار قدمت و دلیل بر حدوث روایت است این وحیت
 که این کائنات ناتماهی این کار رخانه قدرت این فضای غیر تماهی و این جام
 عظیمه شش ساله بیفت هزار ساله بیفت خلی قدیمت آنها بلکه در تورات ذکر شش هزار
 سال است این معنی دارد بظاهر بیفت زیر این فراز خدا در بیفت روز آسمان و زمین
 را خلق فرمود باانکه قبل از خلق آسمان و زمین آفتابی نبوده شرق و غربی وجود نداشته
 چگونه بدون آفتاب روز تحقیق یا بد پس معنی دیگر دارد مقصد بیفت که سلطنت
 الٰیه قدیم است نه حادث پیش خلق داشته کشور و شکر داشته و خواهد داشت
 لذت فیض الٰی و تجلیات او سبیر است اقطاعی ندارد چنانچه برای شعاع و حرارت
 آفتاب اقطاعی نیست همین مطابق مقدّسه الٰیه که مطالع فیوضات رتبائیه اند یعنی
 بوده و بستند و آن مطابق مقدّس بجهت چه ظاهر میشوند حکمت و نفعه نهورشان
 بیفت که در عالم نهانی صورت و مثال الٰی ظاہر شود زیرا که حییت عالم نهانی
 مائز و صورت است و دارای دو معنیه یکی صورت و مثال الٰی است و ثانی
 چیز جمایی و جنبه شیطانی چه که غیر از جسم نهان رحمی است که آنرا قالب مثالی
 پا صورت و خلقت ملکوتی می گویند درین سیکه انسان می گوید من دیدم من گفتم آن

بیت که می‌گوید من دیدم واضح است که او غیر از جسم است وقتیکه فکر می‌کند
 مثل نیت که با خود مشورت می‌نماید معلوم است حقیقت شناختن پیش است که با خود مشورت
 می‌کند جسم نیت که با انسان را میدارد که اینکار را بگنم یا نه مضر لش عیت
 و فواید لش چه چیز بیار می‌شود که انسان در امری اراده قطعی می‌نماید و بعد
 با اندک تأمل و نظر که از آن امر منصرف نمی‌شود چرا بجهت نیت که حقیقتی مشورت کرده
 و ملتقت مضرت آن امر شده لبذا از آن منصرف نگشته از این گذشتہ در عالم
 رُویا انسان سیر می‌کند و حال اکنون جسم انجاست اما روح سائر در شرق
 و غرب دنیا اندک سیر می‌کند که بیت حقیقت شناختن پیش است شخص مُرد است
 جمش زیر خاک است ولی روح انسان با او در خواب سوال و جواب مینماید
 آن بیت که انسان با او سوال و جواب می‌کند او حقیقت شناختن پیش است پس
 در انسان غیر از جسم حقیقت دیگر نیست ثالثاً جسد ضعیف نمی‌شود آما آن حقیقت بر عالت
 واحد است جسم فربیشود و حقیقت بر عالت و جسد ماند جدناقص شود و حقیقت
 بر عالت اولیه مشابه شود جسم انسان در خواب مثل مُرد است ولی آن حقیقت
 در سیر و حرکت است ادرار که دارد کنگنگو مینماید و که شاف امور می‌کند آن حقیقت
 قاب شالی است و بکل مکونی یعنی غفری کاشف حیان است و مددک اشیا
 اکشاف علوم و فنون و صنایع می‌کند قوه بر قیمه و سایر قواران سینه مینماید و با شرق و غرب
 عالم در آن و جسد مخابره می‌کند واضح است که این جسم و جذب است از جد بود

بیستی در حیوان هم نوی این کمالات باشد زیر حیوان با انسان دفعه فوی
مشترک است پس آن قوه حقیقت ثانویه است که کافی حقیقت خایق هشیاه است
مجیط بر کائنات است واقعه است از این مکررات است و بجزل هاست
آن حقیقت است که انسان را از حیوان ممتاز نماید لکن این حقیقت ما بن عالم ای
ورتبه حیوانی است اگر قوه ملکوتی غلبه نماید حقیقت انسانی اشرف مخلوقات شود
و دارای صورت و مثال ای گردد و اگر جهت حیوانیه غالب آید از حیوان پست تر
شود چه که حالات و شرکت حیوانیه در انسان نمایور شرمنیر و مضر ایش
شیده است مثل غضب و شهوت و منازعه بقا چنگ و جدال خدude و زردی حرمن
و غم از تقاض عالم انسانی و خصائص عالم حیوانی است مثلاً مانند رواباه انسان
بی تربیت مگا، است در حیوان حرمن است در انسان هم است در حیوان تعذی
وشهوت است در انسان هم است زیاد حقیقت انسانیه جامع است لذا اخچه
در حیوان است نمایور شر در انسان اشده است و آن مقتضیات عالم طبیعت
است وظایفات تقاض که سبب ذلت کبری است و بلایه غلطی و از جهت دیگر ذلت
کمالات و فیوضات ای است که سبب سعادت سردمی است و مایه عزت ابدی
مانند عدل و وفا صدق و صفا حکمت و قی رحم و مردمه محبت و مودت فرموده و هفت
که بسب این کمالات انسان احاطه بحقائق هشیاه نماید و کشف اسرار کند پس
حقیقت انسانیه میز نملت و نور است و دارای ته صورت صورت ملکوتی صورت

انسانی و سورت طبیعی صفت طبیعی خلت اند ظلمت است و این زحمت ذات
 و جب نزاع و جدال و حرب و قبال انا صورت ملکوتی که فتها رتبه عالم انسانیست
 نور علی نور است و سیله حصول سعادت غنی و مراتب صلح و صلاح و عز و علام منظر
 مقدسه الهیه بجهت این ظاہر شدند که ظلات عالم حیوانی را با نوار صفات ملکوتی زائل
 فرمایند و تقاض عالم طبیعت را بحالات الهیه مبدل کنند تا جهت ملکوتی غالب
 آید و صورت مثال الهی در عالم انسانی جلوه نماید نور ایت الهی و فضائل رحمانی ظاہر
 شود پس این مطالع مقدسه مرتبی عالم وجودند و معلم عالم انسانی نفوشر شیری را
 از ظلات خلاص و غفلت و نواقص و رزال عالم طبیعت شجاعت دهنده و بفضائل
 و خصائص روحانیه دلالت کنند با هنر عالم گردند حیونهند انسان شوند و زده
 اند فرشته گردند ظالم و مشکرند عادل و خاضع شوند تا انسان زمینی آسانی شود
 تا سوی ملکوتی گردد طفل رضيع معام بلوغ یابد فیقر و ذلیل غنی و عزیز شود خلاصه اگر ظهور
 مطاهر مقدسه بود جمع بشر در صفع حیوان بودند بلکه پست تراحته اگر اطفال بشر
 تربیت نشوند در مدارس دخیل نگردد بدون مرتبی جا به نداشتن مانند و اگر تماش
 و جمال بحال طبیعی گذارد شود جنگل و آجا مگردد اثمار آبدار ببار نیار و فواكه
 طبیعیه نمی برد آما چون در تحت تربیت با غبان در آید از هار و اثمار لطیفه دهد فیض
 و برکت کلیه حاصل نماید پس عالم خلقت بمقتضای طبیعت جنگل و خاز را رست
 و مطاهیر مقدسه با غبان الهی و مرتبی عالم انسانی که تربیت عالم وجود پردازند تا اشجار

نقوس سربرزو خرم ماند لطافت و نظافت باید و اثمار طیب و پیسبزیت حدائق
 حائق نباشد گردد لبذا این فیض الهی و تربیت ربانی مستمر است نمی شود که این فیض
 عظیم مطلع گردد و این جلوه رحایی تمام شود شمس حقیقت هیشه در غروب باشد غروبی که
 آن را طلوعی در پی نباشد ممکن که اور احیاتی از عقب نیاید آیا این سزاوار عالم
 الهی شمس حقیقت است که در غروب ابدی ماند و از تربیت عالم وجود منبع باشد
 وجود شمس برای افاضه است چگونه غروب دائم نماید و فیض انقطاع جوید بلکه فیض
 او مستمر است آنابرش هیشه طالع است و آثارش دائم و ظاهر نمیشود مدام در مرور
 است و لطافت و موہبیت در بروز و ظهر لبذا باید هیشه منتظر و ایسید وار بود و متوجه
 ملکوت فیوضات پروردگار که بظهور مطا بر مقدس عالم بشیر فیض صلیل اکبر باید جهان جهان
 دیگر شود و عالم امکان غبطه جنت و رضوان گردد آن بظهور مطا بر ملکه باید باجمل
 سورت باشد و با عظم مشون و کلات خانه شود و میسی با قوی الهی و فتوذی
 آسمانی تامیاز از سایرین باشد و در جمیع صفات و آثار اولی و اقدم مثل هیشه که
 آن قاب از جمیع است و تامیاز است برجند در مقام خود کوکب و نجوم نیز روشته شده
 و در لیالی درخشندگان اما شمس را باش دیگر است و آثارش برتر باید مغهبه فیض
 الهی نیز خوبین باشد ثابت شود که معلم الهی است و مرتبی عالم نهان شمس حقیقت
 است عظم تجلی است و اول جلوه آسمانی تامیاز و آثارش بذات خود است زکر است
 از نقوس پیری و آن باید بگوییم کمال آتش ناخوذ از سایرین است چگونه مشود شخصی را که

دیگران تربیت کنند او مرتبی عالم انسانی شود منظر فیض الهی باشد مستغل
 مرتبی باشد نه مروبب کامل باشد نه ناقص غنی از اسواه باشد نه محاج
 تربیت اهل دنیا جامع جمیع کمالات باشد نه محدود و محصور آبتوان نجفی ع بشر را
 تربیت کند ظللات جعل و نادانی را زائل نماید بقوه الیه عالم را عالم دیگر نماید صلح
 عمومی را ترویج کنند وحدت عالم انسانی را مرتفع باشد او بیان مختلفه را تخد
 سازد لبذا امیده پنهان است که اهطا ف و مو اهیب ریاضی طبوری شدید یا بد انوار
 شمر حقیقت دیده های امار ارشمند دلبار انواری نماید ارواح راستبر سازد
 همچنانی بخشید و حیات ابدیه دید تا بینی - به عالم انسانی نائل گردیم من شاهدت
 در امریکا در غلب شرها در کنار و مجامعت عظمی صحبت کرده ام نفووس را بحدت
 عالم انسانی متذکر نموده جمیع را بالغت و یگانگی نوع انسان خوانده ام فی الحقيقة نهایت
 رعایت را از امالي امریکا دیدم احتجت امریکا نلت نجیبه است استعداد هر کمالی دارد
 و تحری حقیقت نماید و حال غرم حرکت دارم فرد امیر دم لذا خدا حافظی می کنم و از برای
 شنا تائیدات آسانی می طلبم و عزت ملکوتی و حیات ابدی میخواهم تا بینهای اتفاقات عالم
 انسانی رسیده و نهایت منویت را از شما دارم تیپوقت شمارا فراموش نخواهم کرد
 بلکه بیشه در مکان الهی تضرع وزاری نمایم و شمارا توفیق رحمانی و برکت و فیض آسانی جویم
 انتی اهل آن نجمن از ملاوت گفاریار است و عن انجد اباب دل و جان جستند و نگام
 حرکت مبارک یک یک نزدیک است مدست میدادند و اهلیار خلوص و نجابت صیبی مینمودند

و چون خبر عزیت و مسافرت مبارک را می شنیدند بذلت انبهار حزن و کدو رت
 میگردند اما هست و احتراق قلوب اجای مشتاق از فکر هجر و فراق طمعت مشتاق بشرت را
 حیرت بود * روز ع ۲ ذی الحجه (ده دسمبر) طلاوه از اجای نیویورک حبسی کثیر از
 دوستان و اجای هر اطراف برای مشایعت مبارک داشتی میتک آمدند رقت و حزن
 قلبشان بسیار مؤثر بود و آه آین صغير و كبیر متضاعده بلکه اثیر صانون بزرگ در جهاد
 با آنکه تا لار بسیار بزرگ پود گنجایش نجیبت احباب نداشت بعضی شسته و غالب
 تا بیرون در ایستاده بودند و هیکل القدس در جمیع دوستان باحال نطق و بیان در شی
 و خرام و بنصائح یاران و وداع باریشان و تسلی قلوب مشتاقان شغول محظوظان را
 بسرور ابدی دلالت می فرمودند و بتائیدات ملکوت ابی بشارت میدادند تا وقت
 مرخصی چیز اخطاب ای غرائبند ای اعلی ادافر مودند که صورت آن نیست (ھواش)
 این روز آخر و ملاقات آخری است حالا و گیر سوار و ابو شده میر و عیم و این
 آخر و میت من ثبات و بگرات برای شما صحبت و ششم و بوحدت عالم انسانی دعوت
 کردم که جمیع بشر بندگان خداوند بستند و خنداب چیز مهران کل رازق می دهد
 و حیات می خشد و حضرت روپیت جمیع بندگان و فیوضات الہی کیان مبدل
 لہذا باید ما همچیز مل عالم در نهایت مهرابی باشیم و این تعصبات دینیتی و جنسیتی و تعصبات
 وطنیتی و سیاستی را فراموش نماییم جمیع روی زمین گلزار است و جمیع ائم کیلا لاله اند
 و کل بندگان بخداوند پس هر فسی بدب کدو رت و گری شود نزد خداگنه کار است

خدا جمیع قلوب را سر و سینو اپردا تا هر فردی از افراد در نهایت سعادت نزد گافی نماید فاز
 اختلافات و تغصبات دینی و مذهبی و تغصبات جنسی و سیاسی و ملکی دیرزارد و در کنار گردو
 شاکر احمد نهضتستان بنیاد نشود و گوشتان شنواگشت و قلبان آگاه و دیگر نباید نظر بان
 تغصبات داخل اخلاق نماید بلکه باید نظر با طاف الهی کنیه که او شبان حضرت دعیج
 اغمام خود همراه باشد با اینکه خدا جمیع همراه است آیا جائز است ما که بندگان اوست یعنی با یکدیگر
 جنگ و جدال نمایم لا و ائمه بلکه باید بشکرانه قیام کنیم و شکرانه الطاف ایسا لافت
 ولایات با یکدیگر است و محبت و همراهی بیوم خلاصه مبادا قلبی آزرده نماید یاد بردار و یکدیگر
 غیبت کنیه با جمیع خلق یگانه باشید: منع را خویشان خود خبر نماید، عیشه مقصد تان این
 باشد که دلی را سر و کنیه گرسنه ای را طعام نماید بر همه ای را پوشانید ذلیل را
 غرز کنیه بچاره را چاره سازگر دید و پریشانی را سر و سامان بخشدید ایست رضای الهی
 ایست سعادت ابدی ایست نور ایست عالم انسانی چون من برای شما ماعت ابدیه
 میتوهم لذا چنین نصیحت میباشم میبنیشید در بالکان چه خبر است چه خونهاریخته میشود
 چه قدر اطفال میگردند چگونه اموال بخارت میرود چه اتشی شعله در است با وجود یکه
 خدا انبهار بجهت محبت خلق کرده آنها خون یکدیگر میرزند خدا انبهار برای تعاون
 و تعاوند یکدیگر آفسریده آنها بهبود و غارت هدیگر مشغولند بجا ای این که سبب رفت
 نوع خودشوند مراحمت یکدیگر مینمایند پس شما باید هشت را بند نماید بل و جان
 بکوشید بلکه نور ایست صلح عمومی بد خرد این نسلت بیگانگی زائل گردد. جمیع بشر یکی

خانه‌ان شوند و هر فردی خیر موم خواهد شد بزرگ معاونت کند غرب بشرق
 اعانت نماید زیرا گره ارض یک‌میهن است و نوع آن در تحقیق و حفایت کشیده باشد
 لاحظه نماید که نسبیاتی الهی په صدات و بلا یائی دیدند بجهت این‌که نوع بشر محبت
 نماید بگرددند و بحیل الافت و اتفاق تثبت نمایند و آن نووس مقدس حقیقتی جان خود را فدا
 کرددند پس بینید چه قدر طلق غافلند که با وجود این زحمات هنوز در جنگ و جدالند و با وجود
 این نصائح بازخون نماید بگرددند چه قدر نادهنده و چه قدر دخالت و ظلمتند خدای این
 هر ربانی دارند که با جمیع میان معامله میفرماید با وجود این مخالف رضای او حرکت نمایند
 او بمحبی رُوف و هر بانت اینها در نهایت عداوت و طغیان او جایت بعومنجش
 اینها سبب ممات گردند او مالک را میور فرماید اینها خانه‌ان نماید بگرددند مطهور نمایند
 لاحظه نماید که چه قدر غافل‌اند حال تکلیف شما را در گرایست چه که مطلع بر سر اهلی شدی
 چشم‌بنا و گوش شر شتو دارید لهذا باید با عموم در نهایت هر ربانی معامله نماید همچو
 هنری ندارید زیرا رضای الهی را داشتید که در خیر و صلاح عموم است نصائح حق راشنیه
 و بیانات تعالیم الیه را استماع نمودید که باید بمحبی حقیقتی بدشمان دوستی محبت نماید
 بد خوان این را خیر خواه باشید و مخالفان را یار موافق گردید پس بوجب این تعالیم
 حق نماید بلکه این نکبات هرب وجدان را مغلوب شود فورانیت الیه جلوه نماید شرق
 منور گرد و غرب محظوظ شود جنوب و شمال دست در آغازش گید بگرددند و اهم عالم درینها
 محبت با هم معاشرت و الفت یابند تا باین مقام رسند هالم انسانی را راحت نیا بد

سعادت، بدیهی حاصل شود آما اگر موجب این تعالیم مقدسه علی نمایند عالم ناموت آئینه ملکوت
 گردد روی زمین جنت ابی و غبطه فردوس بین شود امید فارم موفق بر علی تعالیم
 شوید تا چون شمع جالم انسانی روشنی بخشد و ماند و فوج جسم همکان را بحرکت آرید
 ایست عزت ابدی ایست صورت سوئال ابی که شمار آنان وصیت مینایم و امید چنان
 که آنان موفق شوید انتہی - سافرین و رکاب کشتنی از دور نزد یک چون این خطابه
 مبارکه را شنیدند و آن حالت انجداب و انقلاب احباب را دیدند و گشت
 چرت گزیدند و امبهار تجرب نمودند که این چه حکایتی و این چه وجود باقی است
 و غلطی که اینهمه رجال و نساء و جلیله ام کیا صفت در صفت و حضور شر اینگونه خاضع
 و خاشع اند و صغیر و کبیر پر وانه حول این جمال جمیل و وجه نیز باری چون یک یک
 دوستان در ساحت انوار علی دست دادند و ذیل عطاگر فتنه در جاوه سند علاقی
 آمیید نموده مرضی شدند بیرون کشتنی در ساحل صفت کشیدند و در جلو مرکب
 مبارک با نامه و آه بودند و ناظر روی چون ما چون کشتنی مبارک حرکت نمود بجان
 و شوری دیگر از اینها نمود ارشد حزن و حیثیت جانوز بود و عالت جذبه و شوقان
 دلدوز یمه با عناق خاضعه و تعظیم بودند و با ایادی مرتفعه و تعلیل و تکبر و تاچشم کار میکرد
 جمعیت مشتاقان از دور ماند و فوج میزد وسان مبارک در ظبور قدرت
 وقت اسما عظم ناطق که په بینید چگونه اقتدار امر اش و لوله در دلها انداخت و چه
 انقلابی در نعموس افکند چه طور عون و عنایت جمال ابی پی در پی رسید و انوار

حضرت از افق علی دمید این از تائیدات موعوده ملکوت الله بود و توفیقات جبروت
غیب‌بی چنانچه جال مبارک بصر صح عبارت و عدد فرمود که نزکم من فتن الابی و فخر من
قام علی نصرة امری بجنود من الملائکه المقربین انتی و دیگر وفایع ملت
بارک ببلاد اروپا تما راجعت بشرق در جبله ثانی مرقوم و مسطور -

صد هزار شکر و شنا تائیدات جال قدس ابی و عنایات مطلع عده او فی
که غیرد اقل با تمام جبله اول بدائل آثار مؤید شد و در ۳۳ سنه یهودی
او خبر ۱۹۱۳ عیوی بعلم خود تحریر و باحت از رحترت عبد لیها فدیت
احباد اثابین علی عبده الا و فی تقدیم نود و در زاده ۱۹۱۵ میلادی مامور بافت
بندستان و آذون بشر و اشاران گردید و نفقة پاران رو عانی جانب چون مرد
کشتاب و هنر اسفند یار ببرام در بند پیری ۱۹۱۶ میلادی موقن بطبع
آن شد

محمد سعید
زرفانی

سر و مجموعه

شای نصرت و حمایت جال قدم در آزادی کل سنه اشادا کرم از سجن عظم کسر ۲۶ مطابق
سنه ۱۹۰۹ء عرض و پاحت اقدیس نفت دید گردیده

پوافشه

عون تو ز شه ق مر اعلی	ای مظہر کنز و سرمه خن	ای طلعت غیب و ذات اجنبی
شایسته ذات چون تو شایسته	آن مح که مدت کما بی است	پون بدر تمام شد بودیا
شاد مکوت و کاش مرد	دارندہ همسرو ماه بیحد	ای خانق عز و ذات ایزد
غفت تو برون زبر مثالی	و سف تو فزون زیر مقانی	ذات تو بخند و عطف ناید
پاکیزه تراز حقائق پاک	وصفت تو کجا و عالم خاک	ای گوهرست و بودی باک
ز اندازه خود کشند حکایت	در مع رُخ تو هر درایت	آسان که توئی نیاباد راک
دارندہ قدرت و جلالی	آبندہ ز مرش ق جالی	شانه شه ملک بیز والی
فضل تو حیات جا و دلی	فیض تو اساس زندگانی	بخشنده رفت و کمالی
هر بود بود ره نمودت	هر صوت و سری نشان بود	هر جان و تن آیتی وجودت
در عین عیان زکل نهانی	با حال نهان تو خود عیانی	ا شیا بهم عاکی از وجودت
هر روز و شب و حیات دائم	چرخ و فلک و مدیر فناهم	در رویش و شه و گدا و نعم
شیرازه کل هر سه بپاشد	گ رحون و عطای تو بناشد	کل از تو و تو بخویش قائم
ش روح محمد پرده داشد	شام غسم عاشقان برشد	از عمت گه سخن شد

از بجن و سحاب کین بدرشد	برشدید قدرت تو از حیب	بدرید حباب غلت و ریب
علات هست جا علم بر افرخ	با شکر نصرت و ظفر تاخت	بنیان غم و ستم برآمدخت
کام دل و کار عاشقان خست	بارایت نصر و آیت دو	دادی شعس در آتو امد
فوج فرج و هسم ساندی	گرد ستم والمنشاندی	عشاق زقید غم راندی
نبارگه کرم کشاندے	در هر چیت ای مجال دادار	احسان و کرم تراستراوا
از بد و ظهور ربی اعلی	تاروز بر و عسد او فی	بر پکل امر و صدر صعنی
بودی همه دم هجوم اعدا	صد شکر که زرم خصم شکت	طوفان و غبار ظلم بشدت
بجن و ستم و بلا و ماقم	با طمعت غم بود بدم	جز خط توی مجال فتدم
هیله دلی بند بکدم	نصر تو په کرد یکش تجلی	جستی دل عاشقان بنی
در يوم تعایت ایشه جان	عشاق بی ز عشق نالان	دقیتلگ و فاغر خوان
هر روز بخون خوش غلطان	بینده دھسر و ماہ بودند	قربان بلاسے شاه بودند
چون پرده فکندي از خ خوش	زاده اس تم روح کدیش	احباب بیشه زار و دلش
بموارد نیس ناله دش	ایندم ز تو قوم ظلم مغلول	گردیده بحال خوش مشغول
حذت بجهان پ شهره آمد	رایات رفع فتنه افرخ	برس که ترا مید لشناخت
نیزگه ملامت و ستم باخت	تا آنکه ز جهل و تگلک سستی	در زاویه زیان شستی
آندام تو رس تیز عیان کرد	چشم درخ فتنه خر عیان کرد	موی و خامشک میز عیان کرد
سلب روح بیز عیان کرد	یاراز تو غرق نور نمت	اغیار اسیر نار نفت

پُون غنچه گل پل بگشودی	راز دل عار فان نودی	صبر از کف عاشقان ربو دی
شق دل و شور کل فزو دی	آشنه دلان تو چوبیل	گلشین وصل پرز غلشن
جان اجته گان کوت صفت	بانای ونی و چنان و دف	جان و سرو نگاه مام بکف
داوند زول ندای هاتف	در عشکه بلا د ویدند	برارض و ساصل اکشیدند
چون چهر تو ای جمال معبد	قصد مکوت غیب بنود	از طلعت عصده پرده بکشود
هم عهد و نوید نصر فرمود	مین کشت سکاه امترق	الرب اتی بعده احتج
هر چند که روی خویش پیان	کردی تو ز عاشقان مالان	یکش از ره جود غسل و حیان
غمودی عیان لقای پیان	خواندی همس ب نفس قدم	سوی نش و موی غصن عظم
مردّی مه من اراده داشته	شاهش و سریر و خرگه	خواندی تو همیشه گاه و گله
کل را بجود روی آن شه	ماگشد گان بحر روت	یابند اذ اذشان کوت
بعد از تمنود آنجه باز	مواز سر بندگی پرثیان	از خسر فاگرفت پیان
در عشق تو همگشت و حیران	دوداز خور و نوش زندگی شد	در حلقه و بند بندگی شد
در بزم تو غشم و لازد	خمنانه و ساغر بلازد	سر بر سر دار ابتلازد
بر عالیان خپن صلازد	چویید اگر حیات جاوید	زیر علم به استاید
بارنج و عنای دور و نزدیک	با هجن و جای ترک و تاجیک	در امر تو کرد کوشش نیک
صوت تو رساند تا با مر بیک	زان شاه هر چیز و تدبیر	آغازه ام مشد جان چیز
مبن طلعت بندگی چهار کرد	ای غسم و جفا و فا کرد	در مشرق و غرب عیان نذاکرد

شاد آن رُخ پر زلفت آمد	ما نوبت نصر و نصرت آمد	هم بعثه امر را بپاکرد
آسوده نظم و جور عدوان	در مصرف اول شهر جان	شَدِیْفَ عَمَد و شادِ پیان
بر عرشِ جلال کرد تکیه	ساجد خوش کو اکب و مه	فارغ زنجاو کیم داخوان
بیگانه نخویش و خانه آمد	دل در طرب و ترانه آمد	بَیْ پَر دَهْ چَسَه آن بیگانه آمد
دیوانِ عشق روی او شد	دیوانِ عشق روی او شد	فارغ زخم زمانه آمد
کام زد ران جال چون حور	رسند غم هجر لیل و حجور	شَد باز جهان جان پر زن
قر بان شش جهان جانها	شد تازه ندوی اور وانها	زان روی چو حور پس پدو
بانای نوت نفت راز	در بزم طب هم سرافرا	از عشق دل عاشقان جان باز
نوران رُخ پر نشاط پاشی	ای مطلب عشق شاد باشی	گشتند جمع عصر دما
در محل عهد می بستند	دبوش ز ساعه استند	عُشاق خوش که حق پستند
کردی هم مت خرباقی	مشکرو و ساعتو ساقی	در بزم و حال او شستند
پیانه خسر خهد در دست	عشاق شدند خاضع و پت	آن دلبر بند کی چشت
در محل عشق و بزم اشراف	در محل عشق و بزم اشراف	گشتند جمع سخوشست
صلیح شن نصر و بزم یارند	در کلش نصر و بزم یارند	آشفته روی آن نگارند
بس خون گلوی قلب دید	کین گلبن نصر حق چشیده	از جان هم مختنم شارند
بمواره کشنندگی و تبید	سازند بپاوای توحید	در شکر چین فتوح و هاید
جان مولو فکر و ذکر شان یک	جسم و تن اگر بزار ها لات	در لفته عزو جاد و تجید

آسان ز تو خود نای میگل شده شاد لطف تو دلو جان	ای هر الم از رخ تو زال آمد درست پیام همان	ای وبر عاشقان بیدل هر تقصیه و حاجت از تو حاصل
تبرکیت سید عیسیه ابی بردازه خط شر نموت	حکی ز لقا و حن اعلی آورد شیمیر شکبیت	توح و اثر مداد آنکه بانم دل و جان نمود شیدا
تن خاک در عطای تو شد صد شکر ز بفرس گردید	سرگوی ره و فای تو شد کی حق عطای تو ساید	جان شیفته نای تو شد شرمنده دل از نخای تو شد
ای یاد رخ تو بخت جان دارد تو این اسیر بجهان	از جود دل آیت جنان کن عنون و مدد شدید بنا	آی شرق هرس دشاه پیا همواره رجای حون و حسان
جان محل فیض جادان کن بنماز کرم رخ اعانت	کن از بوس و هوی صیانت کن حظ و حایت شدیدی	آی طبلع فیض ذات کیتا بهو گنه و خطاب خدا
آبا شف و منرت روح تمعدن فیض و فضل زیان	گردد من قلوب مفتح ما پیکر در دو رنج و عصیان	و ه عنون و عایت جدیدی بفرست تو رایت میدی
یکن چو توئی پناه داریم در امر زماه تباها	ماگر چه بز دل و خواریم از عیش اراده حکم شاهی	ما جو هر عجز و سهو و نسیان تو بیفع لطف وجود و حسان
مخعن تو گشت فیض اعلم شد بازگه عطا و نفاق	حق خواند ترا چه میر اکرم دلدار و ثاق و میز شاق	تجشیده ترا فسم الی ای ما و فاق و شاه اغراق

آن نازه ز دل قلب شاق
 آن پایت نوید دل سانی
 بوز جام و می لق اچانی
 زین پیش که سجن تو متین بود
 اوستین تو آز ز حسین بود
 بس ناله و جان که معان شد
 نور خات از جا ب عیان شد
 شرس جبروت طالع آمد
 بس وجهه بوت را کع آمد
 ام فذک روز نتصار است
 بر صبل تو عین تختار است
 صد شکر که از عطای معبد
 ول واله نجباں مشبود

دور از شرف صف حضورم
 در بزم وصال طلعت بخش
 با دل رُخ تو دل غمین بود
 کاید فرجی که غم سراید
 بس خون ز عيون لسوان
 از مین تقاضی خسدا نور
 نور مکوت ساطع آمد
 هر سو مر نصرت است و تمجید
 دلدار مراد در کنار است
 بجهه دل زار شوق دارد
 شد مرح خات سر و محو د
 جان باز ربت ز گنظر شد

دیرست که از رخ تو دورم
 تن سوی جان جان کشانی
 بر پا سکم فاد و کین بود
 بی پرده جمال اور آید
 تا حال که قلب شادمان شد
 گردید جهان جهان دیگر
 آوازه کوت شایع آمد
 بر دم که بجهت است و تمجید
 دل از گل چهره تو خارت
 کین گونه وصال ذوق دارد
 تن گشت ایان آن در جود

قصیده در بشارت سافرت طلعت انور عبد الهبیت آ بالیلم امریکا بهت سفر در کاب
 مبارک حضر شده

موالله

داد برعاش مقابن نوید عطا

زوصلای اتف سابلای

قروده کام تلاز غیب بغا

که شهنشاه محمد و میروفقا نوبت خرگه و علم شد باز باز از این نعمت کرد دل پر فدا با آزار غیب شاه ملک امریکا	رفر قدرت چنین نمود فدا نوبت خرگه و علم شد باز باز از این نعمت کرد دل پر فدا با آزار غیب شاه ملک امریکا
ید تایید و قیمت دار گشود و عده نصر خود وفا فرمود	ید تایید و قیمت دار گشود و عده نصر خود وفا فرمود
دل عشق از این صلا بر بود مد و وقت مه مکوت	دل عشق از این صلا بر بود مد و وقت مه مکوت
حضرت و قدرت شهر بروت فضل و تائید درگه لاموت	حضرت و قدرت شهر بروت فضل و تائید درگه لاموت
بر رو داین ترانه در ناسوت ترخ چه بشود شا به شیراز	که شهنشاه محمد و میروفقا در او مرده زیارتی نه باز
سشد جهان گیر آخر این آواز ذاتِ انجی چواز جهان نهان	که شهنشاه محمد و میروفقا آگه این رنگ شت فاش عیان
از حسد در فغان و در پراش آخر الامر رغم هر خاشش	که شهنشاه محمد و میروفقا که شهنشاه محمد و میروفقا
ترنصرت از این بیان فاش گشت چون رسخیز ازان اندام	که شهنشاه محمد و میروفقا کرد او در شیش زخل انام
اہل دل شاد از این سردوپیام زآن قد و قامت نگارچه حور	که شهنشاه محمد و میروفقا بعضی آزاد و ضمی اندروم
هر دی آشکار حشر و نشور میمند این نماد اکنون در صور	که شهنشاه محمد و میروفقا که شهنشاه محمد و میروفقا

بَتْدَابُوْغُرْجِهْ ذاتِ فَنْعَ	در بار بزر ام بدیع شد پس پرده درز و جمیع	شَهْنَاهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
کَرْدَدْفَعْ هَوْمَ از این تَرْجَع	با جنو و صلاح و سلح و وفا ق گشت گیتی سهان شهْمَيْاق	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
شَهْسَهْ تَاهْیَدْ باز کرد شَهْرَاق	با زند و زین نای شد داعْشَاق	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
زَنْدَهْ زَيْنَهْ را که سَفَرَآمد	جلوه گردی چون سَرَآمد شمس رویش چو جلوه گرآمد	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
خَبْرَهْ زَيْنَهْ گَوْهْ مشْتَهَرَآمد	فوج تایید و حون ذات قدم آیت نصرت و خیام کرم	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
شَهْمَيْاق زَدْ بَرَون چو قدم	زود را فاق ازین نوید علم	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
زَوْدَرَآ فَاقْ ازِين نوید علم	مرتفع خیمه هدی فسر مود	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	خوان فضل و می تعاجشو زنگ غم از دل جهان بزد
هَرْوَلِي را ازِين صلا بر بود	هَرْوَلِي را ازِين صلا بر بود	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
سَاقِي باقی بَطَاطَات	جام پایان گرفت اندروست	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
ما عیان این نداشد از هَرْت	عائی را منود با ده پرست	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
وَلَبِرْ شَرَقْ و سرور تا جیک	هر دم از شوق باد و صد تبریک	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
بَزْدَهْ این نَحْرَهْ شَتَّی سدِیک	ارض شد غبطه سا و سر و ش	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
مَلَبِشْ چون کشید دره نوش	فلک ز د طعنہ بر فلک ز خوش	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
بَحْرَ ازِين نَفْعَهْ دَلْهُمَ اندر جوش	هر دل باز روی او شود گاشن	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا
آتَگَنْدَهْ مَكْ غَربْ را رشن	کَرْدَسِيرْ بلادِ جوسل محن	بَاهْنَهْ عَمَدْ و مِيرْوفَا	کَثْبَنْهَا عَمَدْ و مِيرْوفَا کَرْدَآهْنَگْ مَكْ امریکا

که شہنشاہ عهد و میروفا کرد آنگانگ لکٹ امریکا	که شہنشاہ عهد و میروفا وار و آن دل بزمیں سیل	که شہنشاہ عهد و میروفا برز داین تاله صور هر ایل
میپویور کر گشت با تجمل کرد آنگانگ لکٹ امریکا	میپویور کر گشت با تجمل کرد آنگانگ لکٹ امریکا	میپویور کر گشت با تجمل کرد آنگانگ لکٹ امریکا
فوق غرب شرق چنان شد ذره چون هر جم چون چان شد	فوق غرب شرق چنان شد ذره چون هر جم چون چان شد	فوق غرب شرق چنان شد ذره چون هر جم چون چان شد
که شہنشاہ عهد و میروفا کرد آنگانگ لکٹ امریکا	که شہنشاہ عهد و میروفا در بدی حسکم کشود زبان	که شہنشاہ عهد و میروفا در بدی حسکم کشود زبان
در گناش پا آن سیح زمان شده مرگوش این ترانه عیان	در گناش پا آن سیح زمان شده مرگوش این ترانه عیان	در گناش پا آن سیح زمان شده مرگوش این ترانه عیان
کرد آنگانگ لکٹ امریکا هر لبی نان نگار آشنة	کرد آنگانگ لکٹ امریکا چون گل نوبیا ر بشگفتة	کرد آنگانگ لکٹ امریکا گردیدار برول خستة
که شہنشاہ عهد و میروفا در گناش زدن گفت برکت	که شہنشاہ عهد و میروفا برول از شوق داشت تله و ف	که شہنشاہ عهد و میروفا گفت ازین نای راز بجهتة
کرد آنگانگ لکٹ امریکا کو سر کو بیدا گی یا بتوح	کرد آنگانگ لکٹ امریکا حامی شاه بود رهیت روح	کرد آنگانگ لکٹ امریکا خوانند ناؤس این بیان رخت
کرد آنگانگ لکٹ امریکا اکھی از روح فیض فضل و فاق	کرد آنگانگ لکٹ امریکا زندگی کردی ہیا کل مشتاق	کرد آنگانگ لکٹ امریکا طابیان اتعای او صفع عصف
که شہنشاہ عهد و میروفا کرد آنگانگ لکٹ امریکا	که شہنشاہ عهد و میروفا کو سر کو بیدا گی یا بتوح	کرد آنگانگ لکٹ امریکا خیانند ناؤس این بیان رخت
کرد آنگانگ لکٹ امریکا شیفتہ کردی از رخ شدن	کرد آنگانگ لکٹ امریکا زدی انش بجانہ دوزن	کرد آنگانگ لکٹ امریکا زدی انش بجانہ دوزن
کرد آنگانگ لکٹ امریکا کرد آنگانگ لکٹ امریکا	کرد آنگانگ لکٹ امریکا کرد آنگانگ لکٹ امریکا	کرد آنگانگ لکٹ امریکا کرد آنگانگ لکٹ امریکا

گشته از لطف بود و بذات کرد آن گفت ملک امریکا	بر درواستان پایان که شاهزاده و میروفا	رئیس کارکاراباحات زین تغییر شد مثناخونت
تن محمود ایاز کویت شد کرد آن گفت ملک امریکا	سرپیدان عشق گویت شد که شاهزاده و میروفا	دل آزاد ایرمومیت شد رخپن نمذخوان دویت شد

قصیده رضوانیه

در آیام عید رضوان تحریر و باحت اندیس تقدیم شده

موانسه

با آتش فصل بهار و مغرب زار زار از شوق گل نالد هزار	در نو اونجه آمد غن نار فصل میاق است روز دل یا	باقع پر زیور زریحان و گل است طی روح قد سیان درین نو
روز عیش و عشرت ایل پیا است فصل میاق است روز دل یا	آزادی ز قید مسوالت اعید رضوان است و آیام بهار	وقت بیرون گشت بسان صفا طی روح قد سیان درین نو
بر طرف آنگ و صوت بیل است فصل میاق است روز دل یا	درین بیک و سارصلحت اعید رضوان است و آیام بهار	ماع پر زیور زریحان و گل است نین مد ارض سلاپ غلغل است
میکند باس باحشر و نشور اعید رضوان است و آیام بهار	مید مبل چو سر ایل صور فصل میاق است روز دل یا	شاخ چون قصر ز مردگ چو حور این سرای قمری پر جنب و شور
از هرزی و نفعه با دسر اعید رضوان است و آیام بهار	از خرید صوت ما نخمر فصل میاق است روز دل یا	از حینه شاخ و بگ شه بر میرسد برگو شیش چانه این خبر

از زمزمه بند غبار سری	بین شاند آهوج سایه	میکشد از جان دل درقا هیر
میزند در کاف قرب خفا صیغه	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
آب خاک عطر و غبر شد عین	روح می خنده نسیم غیر	با روح می خنده نسیم غیر
این سردش آید ز فرد و نین	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
رَخَد و صوش زهره دی کرده	برق آتش بار سوند هر جا ب	کوثر و نسیم ریزد از سحاب
میزد و شدیل وی سو شد جا ب	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
آرغوان و بید و کلچ و تارول	زگیس و نرین و ماروت تن	کرده غبار اغیرت چین و ختن
آید این آواز سردویاسمن	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
بغمل دارد ز بر سو نکبتی	هردم نسزا پ خود را حکمی	پر زمان بخشد جهان را نعمتی
بُرْس نین رنه آرد بجهتی	فصایق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
پکشش در علاج هر سیم	میسد هد دریاق فاروق غطیم	میبرد از دل غم و آند وه ویم
این ترا نه آرد از ذوق سلیم	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
ما بش خود می کند هر ذره ند	پرورد محل وز جسد از جهر	اجسم و افمار ساز و در بحر
میسد هد این مرده ببرویم	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
گن عطا ای ساقی ساغز بست	جام می بر عاشقان می پست	می ده از بین خانه عهد است
ما زنداین نمره عشاقان است	فصل میاق هست در ذوق لیا	عید رضوان است و آیام بهار
چون قیام روز رستاخیز خیز	د پیاله با وه خوزیز ریز	علانی گیسوی غبر پیز بیز

عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	این سخن با صوت عشق آمیز بیز
وز حسینی را زده ابراز کن	از عراق هشتم جا زاده اندک	مطرب از شهناز و شور آغاز کن
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	بادم این آبگش را دسازکن
آتش از مرد داشت و فیگه میز	با فوی نفه و آبگش نن	بر آریط و او تار و تار و چنگ زن
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	شیشه غم زین فواہ سنگ زن
با گل دل پسر عدم و بدم	ککن حان در کوه محجزان قیم	در چمن کن سرو قامت را علم
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	این بیان برخوان بجهوت نیز جم
بو شیاران زین طلب هوش بین	عالی زیرش و نوشانو ش مین	آخر عهد خشم حق در جوش مین
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	دار حشق اندین ملا بردوش مین
افلند بر باغ دشتستان بیکنطر	ناک چون گرد و خ حق جلوه کر	باغ گل آور دشاخ و بار و بر
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	حال اشد زین ثبات نغیر
جست گل دوق ازان روی نکو	یافت سبل پیع و تاباز موی او	گرس از خپان او شد فته جو
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	روح عالم مازه شد زین های عیو
شد ز امرش زنده هوات قبور	ستوی کردید بر عوش ظهور	و چنین فصله ش يوم آتش شود
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	بر دیده نیگونه سرفیل مو
در جهان از هشت هرگاه و علم	ز د عیان د عرصه هکان قدم	از خفا ای لامکان شا و قدم
عید رضوان است و آیام بهار	فصل شیاق است و روز میلاد	حکم امرش ز دجله این رقم

مالک کات سموات و زمین زندگانی خسته چنین ظلت قدس شہنشاہ طبوا زمین بشارت شہجان پر وجود عائشان بزم حلش صفت زند این نداچون ناله اتف زند پارشد در کرل و عکاعیان این صلاز دخامه ابحاعیان عیسی و آب آمند از آسمان گرشیداین صوت راسا فرعیان قصد غیرت داشت چون ذات فری ریچیان کل چاکرند واوشہ است صلیحان ترجیع انکو آگه است مولعم عهد است است ولا اعلامی مول جویان اعضا ابن آنسان با صد آنگه که طرب	صلان افلاک فلات شمع و دین فضل شیاق است و روز محلی جلوه و شرق کرد از شهر نور فضل شیاق است و روز محلی از شفت مضرار و چک و دف نونه فضل شیاق است و روز محلی مارشد از سدره موساعیان فضل شیاق است و روز محلی مرده گان را جلخ خشیدند فضل شیاق است و روز محلی دکت عہد کرد امر کید فضل شیاق است و روز محلی دیگران کل چاکرند واوشہ است فضل شیاق است و روز محلی بر جهان نخشید هر دم این نوند غصن عنیس من اراده افتد است خوانداین ترجیع انکو آگه است موسم عهد است است ولا اعلامی مول جویان اعضا شده پیدا ندان آسان امر ب	عشر و فرش زوج و کرسی آفون عید رضوان است و آیام بهار گشت این بیت همزن دار است رو عید رضوان است و آیام بهار سوی قربان گاه کف بریف زند عید رضوان است و آیام بهار نور شد در وادی سیما عیان عید رضوان است و آیام بهار پیش رو شد همایان و دریان عید رضوان است و آیام بهار که مطبع غصن ربانے شوید عید رضوان است و آیام بهار ساجد اندر دگش مهر و مهست عید رضوان است و آیام بهار بزر نیدای عارفان بانگ بلا فضل شیاق است و روز محلی شده پیدا ندان آسان امر ب
---	---	--

این صلابگل زد از رو سُوب	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
در حسیم حق جال من اراد	دل بر اسرار عبودیت نهاد	نامش چربندگی امری بیاد
این نماد رداد از عرش فواد	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
ایم جمال عهد و وجه ذو بلال	برده از کفت عشق و صبر و مجال	جز بیادت یکدم آسودن محال
و ائم این ذکر است ذ فکر خیال	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
بَكَهِر دم دل بیادت د ختم	روز میل اندر فرات سوختم	در تن و جان نار شوق افزختم
زین فغان آمین عشق آموختم	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
لیک چون در کوی شفت نزل	وصل تو حاصل در قلیم دل است	روح و هل کرچه تن پادرگل است
این نویم نائی هر خل است	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
وارع اندر هجر توصیل غیان	نور رویت نیم اندر شهر جان	بر سر ری و خوش دل دیری مکان
کویم این مرده بذرابت جهان	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
قرب حق امرو رضای تو بود	وصل جان فضل و عطای تو بود	خلد دل حب و وفای تو بود
این بشارت از لقای تو بود	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
آی زگار و لواز چاره ساز	صد بزرگان پچو محمودت ایاز	سوده اندر رست روی نیاز
گشته امداز این تغذی سرفراز	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار
ای لیک جود و ملطان سخا	این ضعیفان رانما فضل عطا	خطکن از سهو و نیان خطا
ماز نماین نفعه هرسج و مسا	فصل میاق است و روز میل پار	عید رضوان است و آیام بهار

هُوَلِشْ

گشت غار تگر جان و دل آدم نظری
 ز دی از عشق بخ منکر هستی شری
 که نباشد بد و عالم پی نفع و ضری
 کز وجود عدم خویش ندار و خبری
 بود از مم و طوفان فایش خطری
 بر تراز ترک دل و جان و تن و هنری
 گر و شمعیش بود و آهمه بال و پری
 تا سخنگویی اسرا رنماهی سفری
 در راه یار نما سجدہ بهر خاک دری
 که بود عاشق شید اول شوریده سری
 تا که نور رُخ حق بین گری از هر شجری
 نیست در حکمت کنونه اش حد و شمری
 تا بری از شجر باغ کرم بار و بری
 که بجز ذکر و ثنا عصر ندار و شمری
 که بهر سو صد ف دیده قاند دری
 نیست جزو گو عشق هم سیم وزری

کرد چون د لبر می شاق بحال م لذی
 نظر عاشق بیدل چوب دلار فتا و
 شر ر افتاب و چنان در سر سود از دهش
 ضر و نفع چه داند تن جان باخته لی
 خبر عشق چو در کشتی جان جبت قرار
 خبر عاشق حق حیت که او را بود
 بمن آموز ز پروا نه جان سوز که او و
 پر جان اوچ دهی گرتود را فلاک بقا
 سفر عشق کر اندر پی وصلت خواهی
 دیر یار و حرم عشق کسی راست پناه
 سر آزاد کی از جیب دو عالم بدر آر
 شجر کلاک عطا هر خط و رمزی که هشت
 شمرا د وست غنیمت تو بجان موسم دل
 بزرخوان کرم و بزم عطا دا کر باش
 شر ذکر بدر یا دلم غواص است
 دور عشق بود مخزن سلطان وجود

کام جان تا ده سدم ماله شلم و هری بلکه در درگاه آن یاد فاید اثربی	ز رو شنگ و گهر دل برد بیر برم بحدو شام ز قم نخست شوق و فی عشق
---	--

اثربیلی و محبو نعیم سعد و دیاز بو داز دفتر عشق قم سخن مختصری

دسته مت

کتبه شیخ حسین شاد آبادی
مقیم بی

CIP-Kurztitelaufnahme der Deutschen Bibliothek

Zarqānī, Mīrzā Mahmūd:

[Badáyi'u'l-áthár]

Kitáb-i-badáyi'u'l-áthár: travels of 'Abdu'l-Bahá
to the West / Mirzá Mahmúd-i-Zarqáni. - Reprint.

- Hofheim-Langenhain: Bahá'i-Verlag

Einheitssacht.: Badá'i' al-ájár

Vol. 1. - Reprint of the ed. Bombay 1914. -
1982.

ISBN 3-87037-912-X

Reprint of the edition Bombay 1914

© Bahá'i-Verlag GmbH

D-6238 Hofheim-Langenhain

1982-139

2nd reprint 1987-144

ISBN 3 87037 912 X

431-9

Mírzá Maḥmúd-i-Zarqání

Kitáb-i-Badáyi‘u'l-Áthár

Travels of ‘Abdu'l-Bahá to the West

Volume 1

BAHÁ'Í-Verlag